SRI SWATI TIRUNAL ACADEMY OF MUSIC PUBLICATION

SĀNGITAKALPADRUMAM.

PART I

by

GAYAKASIKHAMANI SANGITAKALANIDHI

DR. L. MUTHIAH BHAGAVATHAR

T/183
(2)

Published by

RAJYASEVANIRATA SEMMANGUDI R. SRINIVASA AIYAR,
PRINCIPAL, SRI SWATI TIRUNAL ACADEMY OF MUSIC,
TRIVANDRUM.

1947

B' Level Urban 94.
524 Ramachandra
Agrah
Regional.

B.V. 200

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதகலாசாலை · வெளியீடு

ஸங்கீதகல்பத்ருமம்

(முதற் பாகம்)

நூலாசிரியர்:

காயகசிகாமணி ஸங்கீதகலாநிதி

டாக்டர் எல். முத்தய்யா பாகவதர்.

பதிப்பாசிரியர்:

ராஜ்யஸேவாநிரதர்

செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்,

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதகலாசாலைத் தலைவர்.

பரிசோதித்தவர்கள்:

நியாயசிரோமணி K. A. கிருஷ்ணமாசாரியர்,

நியாயசிரோமணி S. கணேச சர்மா.

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதகலாசாலையாரால் வெளியிடப்பெற்று,

திருவனந்தபுரம் ஸர்க்கார் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ஸர்வஜித்து ஆம்

1122.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

19 டிச 1986

19 ச் ச 1985

45072

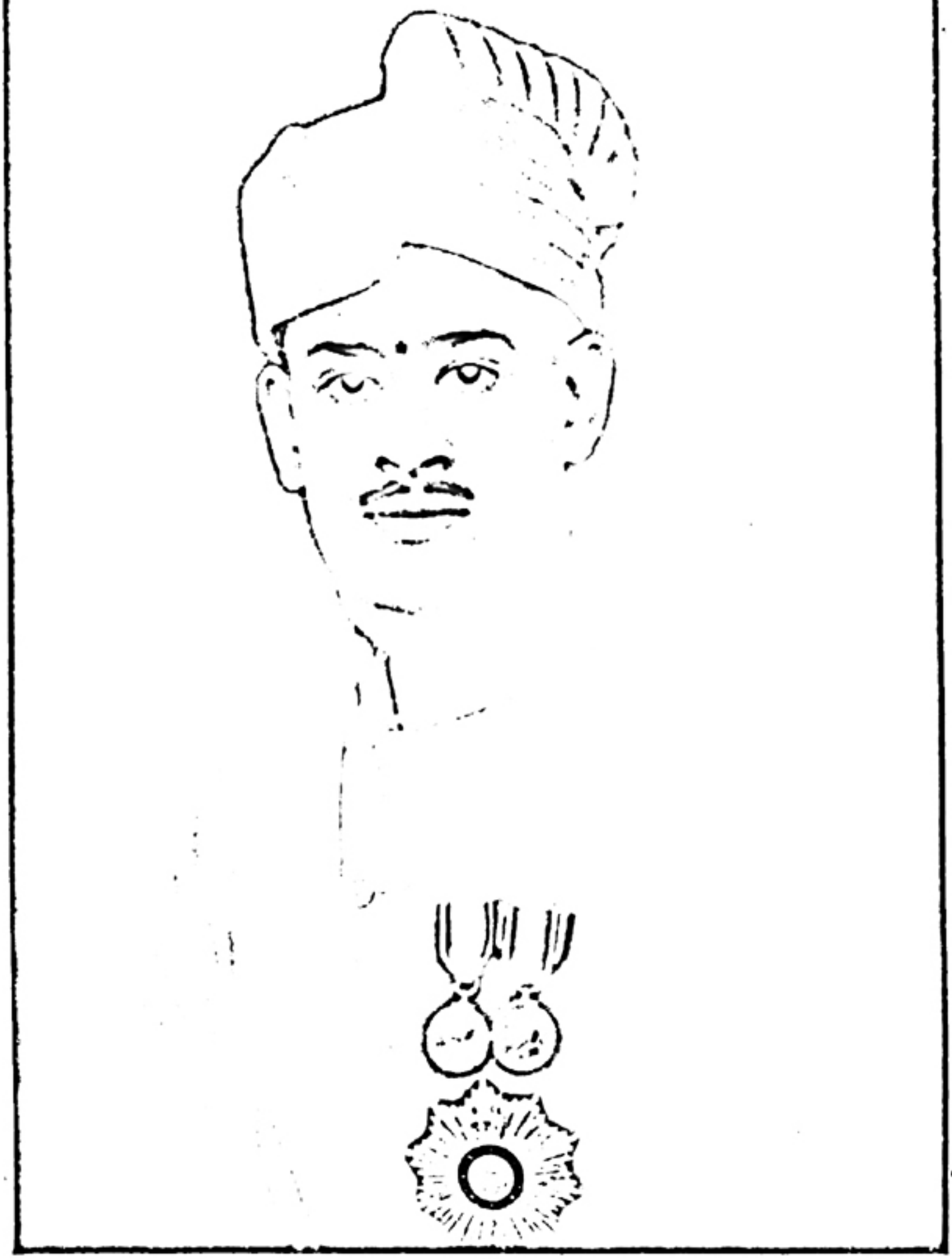

MAJOR GENERAL HIS HIGHNESS SRI CHITRA THIRUNAL
SIR BALA RAMA VARMA, G. C. S. I., G. C. I. E., D. LITT.,
MAHARAJA OF TRAVANCORE

Message

From

His Highness the Maharaja

பதிப்புரை

ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதக்கழகத்தின் வாயிலாக வெளிவரும் இசைநூல் தொகுதிகளுள் 'ஸங்கீதகல்பத்ருமம்' என்னும் இம்மஹத்தான இசைஇலக்கணநூல் நான்காவதாகும். இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்ட இந்நூலின் முதற்பாகம் தற்சமயம் வெளியிடப்பட்டுளது.

இந்நூல், காலஞ்சென்ற காயகசிகாமணி ஸங்கீதகலாநிதி டாக்டர் எல். முத்தய்யா பாகவதர் அவர்களின் ஐம்பது வருஷப் பேராராய்ச்சியின்பயனாக உருவானதாகும். இவ்வரியபெரிய இசைஇலக்கணநூல், மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீ சித்திரைத்திருநாள் மஹாராஜா அவர்கள் ஸமக்ஷமத்தில் 10-1-1118-ல் ஸ்ரீ பாகவதரவர்களால் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ பாகவதரவர்கள் இய்ற்றிய இக்கிரந்தத்தின் அருமைபெருமைகளையெல்லாம் நன்கு அறிந்து மகிழ்ந்து, நமது மன்னர்பிரான் திருவாங்கூர் ஸர்வகலாசாலைவாயிலாக ப்ரும்மஸ்ரீ பாகவதரவர்களுக்கு 'டாக்டர்' என்ற அரிய பட்டத்தையளித்துப் பெரிதும் ஸம்மானித்தார்கள். இவ்வரியநூல், யாவர்க்கும் உபயோகமாகும்பொருட்டு வெளியிடவிரும்பிய நம் அரசர்பெருமானது ஆஜ்ஞைப்படி, ஸ்ரீ ஸ்வாதித்திருநாள் ஸங்கீதக்கழகத்தினின்று இப்போது வெளியிடப் படுகிறது.

இதில், இந்நூலாசிரியர் தம் முன்னுரையில் கூறியவாறு, அநேகம் ஸங்கீத இலக்கணநூல்களின் கருத்துக்களைத்தொகுத்தும், பல வாக்கேயகாரர்களின் கிருதிகளை உதாரணமாகக் காட்டியும், அனுபவம் ஸக்ஷணம் இவைகளையனுசரித்துத்தம் கருத்தை நன்கு விளக்கியும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இச்சிறந்த நூல் இசையுலகத்திற்கு மிகவும் பயன்படுமென்று நம்புகிறேன்.

திருவனந்தபுரம்,
20-7-1947.

இங்ஙனம்,
செம்மங்குடி ரா. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர்.

Gavakasikhamani Sangitakalanichi

Dr. L. Muthia Bhagavathar

முன்னுரை

ஸங்கீதரத்னாகரம், ஸங்கீதமகரந்தம், ஸங்கீதபாரிஜாதம், ப்ரு ஹத்தேசி, இராகவிபோதம், ஸங்கீதஸுதா, ஸங்கீதஸமயஸாரம், சதுர் த்தண்டிப்பிரகாசிகை, மேளாதிகாரலக்ஷணம், ஸ்வரமேளகலாநிதி, ஸங்கீததாமோதரம், ஸங்கீததர்ப்பணம், ஸங்கீதஸர்வார்த்த ஸாரஸங் கிரஹம், ஸங்கீதஸாராம்ருதம் முதலிய பற்பல பழைய ஸங்கீதலக்ஷண நூற்களைப் பன்முறை மிகுந்த முயற்சியுடன் ஆராய்ச்சிசெய்து, அவை களில் ஸாரமாயும், தற்காலஸங்கீதத்திற்கு அனுகூலமாயுமிருக்கின்ற அரியபெரிய விஷயங்களைத் தமிழ்ப்பாஷையில் நன்கு விளக்கியும், அவற் றிற்குச்சக்கரங்களும், சித்திரங்களும், உதாரணங்களும் அமைத்தும், பாலர் முதல் பண்டிதர்வரை யாவர்க்கும் எவ்விஷயமும் எளிதில் விளங் குமாறு பல பிரகரணங்களாக வகுத்துத் தொகுத்துள்ளேன்.

இதில் ஸங்கீதம் உண்டான விதத்தையும், ஸங்கீதத்தின் பெரு மை, ஸங்கீதத்தைப் பிரசாரம் செய்தவர்கள், ஸங்கீதலக்ஷணம், அதன் உட்பிரிவு இவைகளையும் முதலில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

சரீரத்தின் உற்பத்தி, நாதம் உண்டாகும் தத்வம், நாதத்தின் லக்ஷணம், நாதம்—ப்ரமம் இவற்றின் ஒற்றுமை, நாதம்—சூரியன் இவை களின் ஒற்றுமை, நாதத்தின் உட்பிரிவு, நாதத்தின் பெருமை, நாதத்தை உபாஸிப்பதால் ஏற்படும் பயன், நாதோபாஸிகளின் சிறப்பு இவை நாதப்பிரகரணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சுருதியின் லக்ஷணம், அவற்றின் எண்ணிக்கை, அவைகளுக்கு முன்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பெயர்கள், ஸ்வரநியமம், சுருதிகளின் உட்பிரிவுகள், அவைகளின்நியமம், அவற்றில் அபிப்பிராயபேதம், அவற் றிற்கு ஸமாதானம், சுருதிக்கும் காயத்ரீமந்திரத்திற்குமுள்ள ஒற் றுமை, சுத்தவிக்ருதஸ்வரநியமவிளக்கம் இவைகளைச் சுருதிப்பிரகர ணத்தில் கூறியுள்ளேன்.

நாதம் ஸ்வரமாக மாறும் சூக்ஷ்மம், ஸ்வரஸ்வரூபம், அவைகளின் உட்பிரிவுகள், ஸ்வரங்களின் ஸமானத்தொனிகள், ஸ்வரத்திற்கும் சுருதிக்குமுள்ள வேற்றுமை, அதனைக் கண்டறிவதற்கான கருவி வீணை யாகையால் வீணையமைக்கும் விதம், அதன் ப்ரபேதங்கள், காத்திர வீணைக்கும் தாருவீணைக்குமுள்ள ஒற்றுமை, ஸப்தஸ்வரங்கள், அவைக ளின் லக்ஷணங்கள், அவற்றின் உட்பிரிவுகள், ஸப்தஸ்வரங்கள் தோன் றின இராசிகள் முதலியவை, ஸ்வரங்களின் மற்றொருபிரிவினை, கமக

விசேஷமான காகு, கிராமம், மூர்ச்சனை, தானம், கண்டமேரு, அதன் ப்ரஸ்தாரம் இவைகளின் லக்ஷணங்கள், உட்பிரிவுகள் இவைகளை ஸ்வ ரப்பிரகரணத்தில் விளக்கியுள்ளேன்.

ஷட்ஜஸாதாரணம், மத்யமஸாதாரணம், ஜாதி (முன்காலத்தில் வழங்கிவந்த ராகங்கள்) ஸ்தாயி, அதனைக் கையாளும் அடையாளங்கள், கமகம், இவைகளின் லக்ஷணங்களை உட்பிரிவுகளுடன் ஸாதாரணப் பிரகரணத்தில் வரைந்துள்ளேன்.

வர்ணம், அதன் உட்பிரிவு, அலங்காரம், தற்காலம் உலகில் வழங்கப்படும் அலங்காரங்கள், இவைகளின் பலன்கள், இவைகளை லக்ஷ ணங்களுடனும், உட்பிரிவுகளுடனும் வர்ணலங்காரப்பிரகரணத்தில் விரூபித்திருக்கிறேன்.

ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரமுறை, உதாரணங்களுடன் ஸ்வரப்ர ஸ்தாரப்பிரகரணத்தில் கூறப்பட்டுளது.

ஜாதி (ராகம்) அதன் லக்ஷணம், உட்பிரிவுகள், கபாலம், கம் பளம், கீதி இவைகளின் லக்ஷணங்களை உட்பிரிவுகளுடன் ஜாதிப்பிர கரணத்தில் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

த்ருவம் மட்டம் முதலிய ஸுடாதி கீதிகள், ஸ்வரஜதி, வர்ணம், கீர்த்தனம், இராகமாலிகை, பதம், ஜாவளி, தில்லானு இவைகளின் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களை கீதப்பிரகரணத்தில் எழுதியுள்ளேன்.

* பிரபந்தம், டாயம் (தானம்), ஆலாபனம் இவைகளின் லக்ஷண லக்ஷ்யங்களை உட்பிரிவுகளுடன் பிரபந்தப்பிரகரணத்திலும், வாத்தி யம், அதன் உட்பிரிவு, அவைகளின் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களை வாத்தியப்பி ரகரணத்திலும், தாளம், 108 தாளங்கள், அவைகளின் லக்ஷணம், பிர ஸ்தாரம் தாளத்தைப்பற்றி முன்னோர்கள் கூறியிருக்கும் பற்பல பேதங் கள் இவைகளைத் தாளப்பிரகரணத்திலும் நன்கு விவரித்துள்ளேன்.

சுமார் 2400 க்கு மேலான இராகங்களுக்குத் தொன்றுதொட்டுப் பிரயோகத்தில் காணப்படும் ஆரோஹண, அவரோஹண ஸ்வரங்களை யும், அவைகளின் விசேஷ ஸஞ்சாரமுறைகளையும், அவற்றில் ஏற்பட் டிருக்கும் பாடபேதங்களையும் குறிப்புரைகளுடன் அவைகளின் விளக் கத்தையும், இராகங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் காலம், ரஸம், பயன் இவைகளையும், இராகங்களைப்பற்றிய எல்லாவிவரங்களையும் இராகப் பிரகரணத்தில் வரைந்துள்ளேன்.

---

* இதிலிருந்து கூறப்படும் விஷயங்கள் இனி வெளிவரும் இரண் டாம் பாகத்தில் அடங்கியவை.

நர்த்தனம், அது உண்டானவிதம், அதன் அருமை பெருமைகள், நர்த்தனத்தில் பிரயோகிக்கப்படும் ஹஸ்தவிசேஷங்கள், அவைகளின் லக்ஷணங்கள், ஹஸ்தவிசேஷங்களின் உட்கருத்துக்கள் முதலிய பற்பல விஷயங்களை நர்த்தனப்பிரகரணத்தில் விளக்கியுள்ளேன்.

இறுதியில், வாக்கேயகாரர்களின் லக்ஷணங்களையும், பாடகர் களின் குணம், தோஷம், லக்ஷணம் முதலியவற்றையும், ஸங்கீதநூற் களைத் தாமே படித்துணர முயல்வோருக்கு உதவியாமாறு அவைகளி லுள்ள பாரிபாஷிகச்(ஸங்கேதச்)சொற்களுக்கு முறையே அட்டவணை யெழுதி அவைகளின் பொருள்களையும், அனுபந்தத்தில் ஏழுஸ்வரப் பிரஸ்தாரங்களையும் சேர்த்திருக்கிறேன்.

இது உருவாவதற்கு என்னுடன் இருந்து உதவிய மீமாம்ஸா சிரோமணி U. R. ரங்கநாதாசாரிக்கும், நியாயசிரோமணி K. A. கிரு ஷ்ணமாசாரிக்கும் எனது மனமார்ந்த ஆசீர்வாதத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இது, தற்காலத்தில் ஸங்கீதம்பயின்று பெயர்பெற்ற வித்துவான் களுக்கும், பயிற்சிபெற்றுவரும் மாணவர்களுக்கும் தகுந்தவாறு உப யோகிக்கப்படின், இதில் நான் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் யாவும் பயனுடையனவாகுமென்று நம்புகிறேன்.

இங்ஙனம்,
காயகசிகாமணி, ஸங்கீதகலாநிதி, டாக்டர்,
எல். முத்தய்யா பாகவதர்,
திருவனந்தபுரம்.

பொருள் அடக்கம்.

		பக்கம்.
1	மங்களாசரணம்	i
2	ஆக்கியோன் சிறப்பு	iii
3	ஸங்கீத உற்பத்தி	1
4	ஸங்கீதத்தின் மஹிமை	3
5	ஸங்கீதசாஸ்திரப் பிரசாரகர்கள்	7
6	ஸங்கீதத்தின் பிரிவு	9
7	ஸங்கீதலக்ஷணம்	10
8	உடலின் உற்பத்திமுறை	11
9	நாதப்பிரகரணம்	30
10	நாதத்திற்கும் பரப்ரும்மத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமை	30
11	நாதம் என்றால் என்ன?	30
12	நாதத்திற்கும் சூரியனுக்குமுள்ள ஒற்றுமை	31
13	நாதம் எப்படி உண்டாகிறது?	33
14	நாதப்பிரிவினை	37
15	ஆஹதநாதப்பிரிவினை	38
16	நாதமும் கலையும்	38
17	நாதத்தின் பெருமை	40
18	நாதத்தின் உட்பிரிவுகள்	41
19	ஸ்தானவேற்றுமையால் ஏற்படும் நாதவேற்றுமை	42
20	நாதோபாஸனையின் பயன்	42
21	நாதோபாஸகளின் சிறப்பு	43
22	சுருதிப பிரகரணம்	44
23	இருபத்திரண்டுசுருதிகளுக்கு முன்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பெயர்களும், ஸ்வரநியமமும்	58
24	இருபத்திரண்டு சுருதிகளின் ஸ்வரநியமவிளக்கம்	59
25	சுருதிகளின் எண்ணிக்கையும், சுத்த விகிருத ஸ்வரநியம விளக்கமும்	61
26	ஸ்வரப்பிரகரணம்	62
27	ஸ்வரமென்றால் என்ன?	62
28	காத்ரவீணைக்கும் தாருவீணைக்குமுள்ள ஒற்றுமை	62
29	ஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்	65
30	ஸ்வரங்களின் உற்பத்திஸ்தானங்கள்	67
31	ஸ்வரங்களின் பிரிவினை	67
32	இருவகை ஸ்வரங்களின் எண்ணிக்கை	67
33	சுத்தஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்	67

		பக்கம்.
34	விக்ருதஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்	67
35	மதபேதம்	67
36	ஸப்தஸ்வரங்களின் பிறந்தவாரங்கள், நக்ஷத்திரங்கள் முதலியன	68
37	ஸப்தஸ்வரங்களின் அங்கந்யாஸகரந்யாஸங்களும், தியானசுலோகங்களும்	76
38	ஸப்தஸ்வரபீஜாக்ஷரஷட்கோணம்	77
39	ஒவ்வொருஸ்வரத்திற்கும் உற்பத்திஸ்தானங்கள்	79
40	ஸ்வரங்களின் உற்பத்தி	81
41	ஸப்தஸ்வரங்களிலிருந்து ஏற்படும் பன்னிரண்டு ஸ்வரங்கள்	83
42	ஸாமவேதத்தில் வழங்கப்படும் பன்னிரண்டு ஸ்வரங்கள்	84
43	பதினறு ஸ்வரங்களின் ஸம்யோகங்கள்	84
44	த்வாதச ஸ்வரஸ்தானங்கள்	85
45	பதினறு ஸ்வரங்கள் ஏற்படக் காரணம்	85
46	பன்னிரண்டு ஸ்வரஸ்தானங்களுக்குக் காரணம்	86
47	பதினறுஸ்வரஸம்யோகத்தின் வரிசைக்கிரமமும், அதற்குக் காரணமும்	87
48	பதினறுஸ்வரஸம்யோகங்களின் நாமதேயங்களுக்குக் காரணம்	87
49	பதினறுஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரம்	88
50	ஸ்வரங்களின் மற்றொரு பிரிவினை	90
51	வாதி முதலிய ஸ்வரங்களின் மற்றொருநிலைமை	93
52	வாதி முதலிய ஸ்வரங்களின் இயல்பு	96
53	மேளாதிகாரலக்ஷணத்திற்கூறியவாறு சுருதிகளும், அவைகளின் பெயர்களும்	97
54	'கனகய்யகவிசாதுர்யம்' என்னும் தெலுங்கு நூலில் இருபத்திநான்கு சுருதிகளைப் பிரஸ்தரிக்கும் முறை	99
55	ஸ்வரஸமூஹப் பெயர்கள்	99
56	காகுக்கள் (கமகவிசேஷங்கள்)	100
57	ஸ்வரவிவேகம்	102
58	கிராமங்கள்	103
59	ஷட்ஜக்கிராமத்தின் லக்ஷணம்	103
60	மத்தியமக் கிராமத்தின் லக்ஷணம்	103
61	காந்தாரக்கிராமத்தின் லக்ஷணம்	104
62	கிராமங்களின் மண்டலங்கள்	106

		பக்கம்.
63	கிராம விமரிசனம்	108
64	மூர்ச்சனைகள்	111
65	ஏகவிம்சதி(21)மூர்ச்சனைகளின் விளக்கம்	113
66	கிராமமூர்சசனைகளின் தேவதைகள்	115
67	மூர்ச்சனைகளின் விவரணம்	117
68	தானங்கள்	124
69	கண்டமேருவும் அதன் பிரஸ்தாரமும்	129
70	சாதாரணப்பிரகரணம்	137
71	ஷட்ஜஸாதாரணம்	138
72	மத்யம ஸாதாரணம்	138
73	ஜாதி ஸாதாரணம்	139
74	ஸ்தாயிகளும், அவைகளையறிவிப்பதற்குக் கையாளப்படும் அடையாளங்களும்	139
75	கமகங்கள்	140
76	கமகங்களின் விளக்கம்	144
77	வர்ணலங்காரப் பிரகரணம்	146
78	வர்ணத்தின் லக்ஷணங்களும் அதன் உட்பிரிவுகளும்	146
79	அலங்காரத்தின் லக்ஷணம்	147
80	ஸ்தாயி அலங்காரங்கள்	148
81	ஆரோஹிவர்ணத்தின் அலங்காரங்கள்	149
82	அவரோஹியின் அலங்காரங்கள்	153
83	ஸஞ்சாரியின் அலங்காரங்கள்	154
84	மற்றும் ஏழு அலங்காரங்கள்	161
85	ஸங்கீத பாரிஜாதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அலங்காரங்கள்	163
86	'சதுர்த்தண்டிப்ரகாசிகை'யில் கூறியிருக்கும் அலங்காரங்கள்	178
87	தற்காலம் உலகில் வழங்கப்படும் அலங்காரங்கள்	183
88	ஏழு தாளங்களின் அங்கங்களும், அவைகளைக் காட்டும் சக்கரமும்	184
89	ஸப்ததாள அலங்காரங்கள்	186
90	முப்பத்தைந்து(35)தாள அலங்காரங்கள்	189
91	அலங்காரங்களைப் பாடுவதால் ஏற்படும் பலன்கள்	205
92	ஸ்வரப்பிரஸ்தாரப் பிரகரணம்	206
93	பிரஸ்தாரமுறையும் உதாரணமும்	207
94	ஜாதிப் பிரகரணம்	214
95	சுத்தஜாதிகளின் லக்ஷணம்	214
96	விக்ருதஜாதிகளின் லக்ஷணம்	215

		பக்கம்.
97	ஜாதிகளின் அவயவங்கள்	219
98	ஷாட்ஜீ முதலிய ஜாதிகளின் லக்ஷணங்கள் முதலியன	220
99	கம்பளம்(ஒருவகை கானம்)	263
100	கீதிகள்	264
101	மாகதீ	264
102	அர்த்தமாகதி	265
103	ஸம்பாவிதா	266
104	ப்ருதுலா	266
105	கீதப்பிரகரணம்	267
106	த்ருவம்	268
107	மட்டம்	270
108	பிரதிமட்டம்	271
109	நிஸ்ஸாருகம்	272
110	அட்டதாளம்	272
111	ராஸகம்	273
112	ஏகதாளீ	274
113	தற்காலம் வழங்கப்படும் கீதங்களின் லக்ஷணங்கள்	274
114	கீதங்கள்	276
115	லக்ஷணகீதங்கள்	311
116	ஸ்வரஜதி, ஜதிஸ்வரம் இவைகளின் லக்ஷணங்களும், உதாரணங்களும்	325
117	வர்ணங்களின் லக்ஷணங்களும், லக்ஷ்யங்களும்	334
118	கீர்த்தனங்களும், அவைகளின் உதாரணங்களும்	354
119	இராகமாலிகையின் லக்ஷணம்	410
120	இராகமாலிகை	411
121	பதங்களின் லக்ஷணங்களும், அவைகளின் உட்பிரிவுகளும்	422
122	பதங்கள்	423
128	ஜாவளியின் லக்ஷணம்	437
124	ஜாவளிகள்	438
125	தில்லானுவின் லக்ஷணம்	446
126	தில்லானுக்கள்	447
127	அனுபந்தம் (ஏழுஸ்வரப்ரஸ்தாரங்கள்)	1-75.

இந்நூலிலுள்ள பிழைதிருத்தங்கள்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
4	12	கட்டளையிட்டிருப்பதால்	கட்டளையிடப்பட்டிருப்பதால்
14	4	ஷுதா ॥ ஃ	ஷுதாஃ ॥
18	21	கொப்புழின்	கொப்பூழின்.
20	15	(ஶுஃ)	(ஶுஷ்டிஃ)
22	22	(துகாஉ)	(துக்காஉ)
24	15	(ஸுஹுஶகி)	(ஸுஹுஶக்தி)
27	12	அமிருதப	அமிருதப்
60	2	கீநதார	காந்தார
61	20	பஞ்மம்	பஞ்சமம்
66	22	ஷம்கூாதுஹஷ்டாம்	ஷம்கூாதுக்காதுஹஷ்டாம்
73	19	ஸ ப த	ஸப்த
109	15	நாஷி	நாஷ்டி
118	9	ஆரோஹணித்தில்	ஆரோஹணத்தில்
119	11	முவகை	மூவகை
122	31	மூர்ச்சனா	மூர்ச்சனா
139	7	ஸ்லர	ஸ்வர
140	19	(ஶ்ரு) கும்விதா	கும்விதா
147	28	(ஶ்ரு) வஷாம்	யெஷாம்
148	33	ஸ்வரததோடு	ஸ்வரத்தோடு
173	20	(ஶ்ரு) தியும்	தூயும்
185	20	42+2=8	4+2+2=8
207	18	பிரஸ்ரிக்கும்	பிரஸ்தரிக்கும்
264	3	அடைகின்றன	அடைகின்றது.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
264	15	வர்ணங்ஙள்	வர்ணங்கள்
267	12	வகையையே	வகையே
276	3	l_4 0	0 i_4
288	4	உம	ஊம
286	6	துந்தர	துரந்தர
317	8	ஸ்ரீ	ஸ்ரீ
358	21	ஸஜித	ஸாஜித
384	14&15	ஶஷா	ஶஷா
398	24	கூவுதெ	கூவுதெ
398	32	வெங்கவுஸாய	வெங்கவுஸாய
404	27	—	சரணங்கள்
"	"	வைத்யநாதயயர்	வைத்யநாதய்யர்
410	3	யல்லவி	பல்லவி.
447	1	ஐய்ய	அய்ய

ஸ்ரீஃ

ஃமஹாசமணழி।

யொ நாஃஃ: ஸவபுஹிதாநாம் ஸவபுவணபுஹ்ய சாஜ்ஞயஃ।
யொ ஸீஜம் ஃக்ரகொடீநாம் தம் நித்யம் பூணஸாஃயஹழி ॥ க ॥

நாதொத்திகரம் தெவம் நஸாதி பூணவாக்ய திழி।
ஃஸ்ரயாதாரஸ்ரிதம் ஜ்ரா நஸொக்ஷஸிஸ்ரிபூஃம் ஸஜழி ॥ உ ॥

நாஃவிஃபூவீணாம் தாம் ஸாஸமஹாவஜ்ரயாதிகாழி।
தெவீம் வாதீஸ்வரீம் வந்தெ வீணாவாஃநதத்பராழி ॥ ங ॥

சுஜ்ரா நதிதிரஸ்ரா தஃா நந்தாம்பொயிவாஸிநழி।
ஸுஜ்ரா நதத்பரம் வந்தெ ஃஜஃஜ்ரா நநய நாம்ஜநழி ॥ ச ॥

சூதிஸ்ரரஸ்ரபீஜா தஃக்ஸ்ரரஸுஸ்ரரஸுஸ்ரெஸவிதழி।
சூஃபுஜ்ரரஸ்ரிதம் வந்தெ ஹயம்பிகா தநயம் ஸுஹழி ॥ ஞ ॥

ஸ்ரூந்நகாரவரிசயஃ।

ஸ்ரீஃஸ்ரூஜ்ரதிரிஸ்ரஸஹஸ்ரிஸ்ரஸுஃம்-
பூசாயுநிவபுாஹகாஃ
ஸ்ரீஸ்ரீஸுங்கரவஜ்ரயவாஃஃஸஸ்ரிதாஃ
ஸஸ்ரா ஸ்ரூவாரஜ்ரதாஃ।
ஹத்வா நாஸ்ரிகஃஃஸுதாரி ஸுஜ்ரா-
நஸ்ரெதஃஸ்ரெஸ்ரெயகாஃ
யெஸுராஜ்ர ஸ்ரி ஃக்ஷிணாவயதரெ
"ஸ்ரிஜ்ராயபு" நாஃா ஸ்ரூதாஃ ॥ க ॥

தெஷாஃஷஃஸஜ்ரதெஃ ஸுயவாரா-
ஸ்ரிஜ்ராய்புநாஃா ஸ்ரிஜ்ராஸ
வஜ்ரயாஸ பூராஜ்ரகுராவிஜ்ராஸிஹ்யஃயா-
ஸ்ரீவெளவபுகுாதாஸ்ரயாஸ।

ஸஜ்ரஷ்ஹரிகேஶகாந்தி யஜ்ஞம்
ஸாரஸநயஜ்ஞ ஶாஸ்தா
ஶ்ரவஸ்பத, ஶுக்ரகிரீஷ்வரஜயிஷ்ணம்
வந்தே கருணாகரஸுதம் ॥ உ ॥

ஹொரஹம் ஸுதீக்ஷ்ணநாஸ ஸுரஸ்ரவந்திவரவேணி-
யுகாஜ்ஞஷீம் வெதஸாவாம்
ஸம்வர்ணயுகாஸ்யீதரு ஸ்ரீகிரியரஸ்ரீரம்
ஸாரவெதாவதீணயுகழ் ।
வெதவீம் மாந்ரவயுவிதரும் ஸுரஸ்ரவரகுரஸ்ரணா-
ரக்தஜடரும் ஸுரஜரும்
• ஶ்ரவரு ஶ்ரவம் ஸுகீர்திரும் ஹரிஸுணகயவெத-
ஸ்தாரஸுதாவெதஃ ஸஹாஸ்ர ॥ க ॥

விவ்ரதவெதம் ரஹிகாஹிநந்ரும்
வாழ்ரயகாரம் ரஹிகாரமணரும் ।
ஶ்ரீகிரஷ்ணாஜேரஜஹீஸ்ரவெரா ரம்
வெஹஸ்ரர ஸஹாஸ்ர நவஸ்ரயம் வ்ரதாநீஶ ॥ ச ॥

ஶ்ரீரச்சாரஸ்ணிகாம்பா ஶிவவரநாதிஹி-
ரக்தரதாஹிः ஶ்ரதஸ்ரஷ்ः
ஸகேஷாணீ நாயகொ வெ ஶ்ரதிவர-
ரதஸ்ரரஜ்ரவ்ரஹஸ்ரிஷொவசாரநு ।
வஸவம் "நாயஜ்ஹிவாரணரு" ஹியவிரஸ்ரரர-
வ்ரராரதெரண ஶ்ரரதாய
ஶ்ரீரா நரந்ராவி விரந்ராரஹிகவரிவ்ரதம்
ஸாநஸ்ரம் ரம் ஶ்ரவாதி ॥ ரு ॥

ஹஸ்ரியொ வஜ்ஞிரஹஸ்ரிஸுண ஸஸ்ரியா
'ஷிதிதாரதிய' நாரதாஸ
வெநஜாஷ்ரா நஸஸ்ரீவரெரதிரஹிதெ
ஸம்ஷ்ராவரு ரம் ரக்ஷதா ।

ஸம்ஸீதொஷ்யதிகௌதூகெந நிதாநா-
ரஹிஸ்யஸாதெநாவயூநா
கூவெபு மாயகநாயகொவகூயதயெ
'ஸம்ஸீதகலுஷூரூஷே' ॥ சு ॥

ஸஷவபுணே ।

தஷெநம நமிதநம ஸ்ரஷ்டும் வஹூஸ்ரஷ்டுவிஸபுஜே ॥
ஸ்ரீஷவெஷ்டுக்ஷிதீஸாய ஸஷவ்யாஹஷஹம கூயதீ ॥ எ ॥

சுதஜ்ஞாஸயநம,
10-1-1118.

ஹதி விஜ்ஞாபநவியெயஃ
மாயகஸிவாஷணீஃ ஊதயூா ஹாஸவதஃ

ஆக்கியோன்சிறப்பு

(1) ஸ்ரீமத் சிருங்ககிரி மடத்தைச்சேர்ந்த ஹரிக்ளி மடமென்னும் ஸ்ரீமத் சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய மடத்தில் ஸர்வாதிகாரிபதவியை வஹித்து, அம்மடத்தைச் சிறப்புற நடத்திவைத்துப் புகழ்பெற்றவரும், ஷை மடத்தில் பீடஸ்தர்களாக விளங்கிய எல்லா சங்கராசாரிய ஸ்வாமி களாலும் பெரிதும் கௌரவிக்கப்பட்டவரும், தர்க்கம், வியாகரணம், வேதாந்தம் முதலிய ஸச்சாஸ்திரங்களில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றவரும், அக்காலத்தில் இத்தென்னிந்தியாவில் எங்கும் பரவியிருந்த நாஸ்திக மதங்களை வேரோடழித்து, உத்தமமாகிய அத்வைதமதத்தை எங்கும் பரவச்செய்தவருமாய் தக்ஷிணதேசத்தில் "லிங்கய்யர்" என்ற பெய ருடன் யாதொரு மகான் விளங்கினரோ,

(2) அவர்களுடைய 8-வது வம்சபரம்பரை (தலைமுறையில்) உதித் தவரும் "லிங்கமய்யர்" என்னும் பெயரால் பிரசித்திபெற்றவரும் பௌர்வகுத்ஸ கோத்திரத்தைச்சேர்ந்தவரும், மஹாவித்வச்சிகாமணியு மான அந்தணச்சிரேஷ்டரிடமிருந்து ஆனந்தவல்லி என்னும் ஓர் பதி வ்ரதாசிரோமணி எந்த ஓர் ஆண்மகவைப்பெற்றனளோ அம்மகன் சுபா

வமாகவே பால்யத்திலேயே எல்லாக்கலைகளிலும் ஆர்வமும் அதனைப் பயிற்சி பெற்றேரிடத்தில் அன்பும் பூண்டிருந்தனனே,

(3) அத்தகைய நான் முத்தய்யா (முத்துசுப்பிரமணியன்) எனப் பெயர்பெற்று எனது இளமைப்பருவத்திலேயே "பஞ்சநதம்" என்னும் 'திருவையாறு' க்ஷேத்திரத்தையடைந்து ஸாம்பசிவஸத்குருவை வெகு நாள் பயபக்தியுடன் சுச்ரூஷை செய்து எனது சாகையான யஜுர்வேதத் தை முறைப்படி அத்யயனம் செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின்னர் ஸாம வேதத்திலிருந்து உண்டானதும், காந்தர்வவேதம் எனப்பெயர் பெற்று விளங்குவதுமான இந்த ஸங்கீதக்கலையையும் ஸத்குருவின் பரிபூர்ண னுக்ரஹத்தினுல் அடையப்பெற்றுப்பற்பல பெரிய வித்வத்ஸபைகளி லும், ராஜஸபைகளிலும் ஸ்ரீபரமாத்மாவின் திவ்யகுணதிசயங்களை இன் னிசையுடன் பக்தஜனங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்வதின் மூலம் பரந்த கீர்த்தியையடைந்தேன்.

(4-5) இவ்வாறு புகழ்பெற்ற எனதாற்றலுக்கேள்வியுற்ற மை சூர் மகாராஜரான ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜேந்த்ர ஒடையார் பஹதூர் அவர் கள் நான் இயற்றிய ஸ்ரீசாமுண்டேச்வரி அஷ்டோத்தரகீர்த்தனைகள், சிவாஷ்டோத்தரகீர்த்தனைகள் முதலிய பல அழகிய ஸங்கீதகிருதிகளை நான் நேரில் பாடக்கேட்டு என் உண்மையாற்றலையறிந்து எனக்குப் பலவகை ஸன்மானங்களுடன் "காயகசிகாமணி" என்ற விருதும், பொ ருள், அணி, ஆடைகள், இரத்தினப்பதக்கம், இரத்னதோடா முதலிய பற்பல விலையுயர்ந்த மரியாதைகளும் அளித்து என்னைத்தன் ஆஸ்தான வித்துவானாக அமர்த்தி, இன்றைக்கும் அவர் ஸந்ததிஅரசர்களால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டுவருகின்றேன்.

(6-7) ஸ்ரீபத்மனுபஸ்வாமிக்கும் தொண்டுசெய்யவேண்டிய பெரும் பாக்கியம் எனக்கும் சிறிதமைந்திருந்ததால், என்னை வஞ்சிநாட்டரசர் பெருமான் ஸ்ரீசித்திரைத்திருநாள் மகாராஜா அவர்கள் தமது ஆஸ்தா னத்திற்கழைத்து, ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா அவர்கள் இயற்றி யுள்ள அழகிய பற்பல ஸங்கீதகிருதிகளையும் இப்பரதபூமி எங்கும் பர வச்செய்யும் பொருட்டும், அவற்றை ஸ்வரதாள அடையாளங்களுடன் புதிய முறையில் அச்சிட்டுப்பிரசுரம் செய்யவும், ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா அவர்கள் பெயரால் ஒரு ஸங்கீதகலாசாலை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலமும் ஸங்கீதக்கலையையும், ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள் கிருதிகளையும் நன்கு பரிஷ்கரித்து உலகெங்கும் பரவச்செய்யவும் ஏற்பாடுசெய்து, இவைகட்கு என்னைத் தலைவனாக நியமித்திருப்பதுடன், ஸங்கீதசாஸ்தி ரத்தில் பற்பல வித்துவான்கள் அனேக விஷயங்களில் பல்வேறு லக்ஷ

ணங்களையும் லக்ஷியங்களையும் அமைத்து, அபிப்பிராயபேதங்களுடன் வடமொழி, தெலுங்கு முதலிய பல பாஷைகளில் எழுதிவைத்திருப்பதால் அவற்றை தற்காலத்தில் உலகவழக்கத்திலுள்ள ஸங்கீதானுபவத்திற்கேற்ப, ஸமரஸப்படுத்தி, ஆராய்ச்சிமுறையில் ஒரு உயர்ந்த ஸங்கீதலக்ஷணநூல் இயற்றித்தருமாறு கட்டளையிடப்பட்டவனுக, நான் எல்லாப்பாடகர்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு "ஸங்கீதகல்பத்ருமம்" என்னும் இப்பெரும்நூலை பன்னுட்பேராராய்ச்சி செய்து இயற்றி இதனை நம் அரசர்பெருமான் ஸ்ரீசித்திரைத்திருநாள் மஹாராஜா அவர்கள் திவ்ய ஸமக்ஷமத்தில் ஸமர்ப்பித்து நான் கிருதார்த்தனுகின்றேன்.

திருவனந்தபுரம்,
10—1—1118.

இங்ஙனம்,
நூலாசிரியன்.

ஸங்கீதகல்பத்ருமம்.

ஸங்கீத உற்பத்தி

ஶங்கரம் வாவதீ கத்வா ஶ்ரஷ்டா சேஷம் வசோऽப்ரவீத்।
'ஸம்கீதஶாஸ்த்ரம் ஹே காய! ஜகதாம் வத ஸுவப்ரதம்'॥

முன்னொரு காலத்தில் பார்வதியானவள் பரமேசுவரனை அன்புடன் நோக்கி, வணங்கி "நாதா! இவ்வுலகத்தில் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் ஒப்பற்ற இன்பத்தையளிக்கக்கூடிய ஸங்கீதசாஸ்திரத்தின் நுட்பத்தை எனக்குத்தெளிவாக எடுத்துரைப்பீர்களாக" என்று கேட்க, அதற்கிணங்கிப்பரமசிவன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:—

"ஶ்ருணு வாவதி! வக்ஷ்யாமி சேஷவதுத்தரோத்தரம்।
ஸங்கீதஜாதயோவாச வ்யாப்தி மாத்ரார்த்த ஸுஸம்ஹிதம்॥

வ்யாப்திவ்யாப்யத்வ பாதி ஜாதாநி தத்தத்ஸங்ஞயா।
வாசகத்வஞ்சவாதாவத் யேவதஶ்ச ஸுஸம்ஹிதம்॥

சுத்தஶ்ச ஜாதாநி ஸம்வாதிவாதாநி ஸுஸம்மதே!।
சவைராதாதகஶ்ச ஷட்ஜ மீஷத்ஸ்ப தயாऽஸ்ரவந்து॥

ஜாதாநி ஸந்திதோ ரோகே காம்ஸ்யவாதாநி வாவதி!।
தத்தத்தூர்ஷாதிகாதாதஃ வக்ஷ்யே வை வ।
தஸ்ராதாதாத்தஸ்தத்தம் வெண்வாதஶ்ச ஸுஸ்வாதயேத்॥

ஸம்ஸாராவஸ்யாந்திஷாதஶ்ச ஸுயஶ்ச ஸ்ப்ரஸ்ப்ருஶா।
சுகாஸோவி ஸஸ்தத்ர ஸஃ தத்தீவாதஶ்ச தத்தாऽஸ்ரவத்॥"
(ஸம்கீததாமோதரஃ)

இவற்றின் பொருள் வருமாறு:—

"ஹே பார்வதி! ஸங்கீததத்துவத்தையுரைக்கின்றேன். கவனமாய்க் கேள். எல்லாவுலகங்களுக்கும் எளிதில் சுகமேற்படுவதற்காக நான்

எனது ஐந்துமுகங்களிலிருந்து பஞ்சபூதங்களையும், ஸங்கீதசாஸ்திரத் திற்கின்றியமையாத ஸப்தஸ்வரங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தேன். அவற் றுள் :— 'ஸத்யோ ஜாதம்' என்னும் முகத்திலிருந்து பூமியையும், காந் தாரஸ்வரத்தையும் படைத்தேன். அந்தப்பூமியிலிருந்து சர்மவாத் தியங்கள் அதாவது மிருதங்கம் முதலிய தோற்கருவிகள் உண்டாயின. பின்னர் 'வாமதேவம்' என்னும் மற்றொரு முகத்திலிருந்து நான் நீரை யும், தைவதஸ்வரத்தையும் உற்பவிக்கச்செயீதேன். நீரிலிருந்து சங்கு முதலிய வாத்தியங்கள் தோன்றின. 'அகோர'மென்னும் எனது மற் றோர் முகத்திலிருந்து நெருப்பையும், ஷட்ஜம், ரிஷபம் என்னுமிரு ஸ்வரங் களையும் தோன்றச்செய்தேன். பிறகு தீயிலிருந்து தாளம் முதலிய காம்ஸ்ய(வெண்கல)வாத்தியங்கள் வெளிப்பட்டன. 'தத்புருஷம்' என் னும் எனது முகம் காற்றையும், பஞ்சமஸ்வரத்தையும் பிறப்பித்தது. அக்காற்றிலிருந்து குழல் முதலிய ரந்திரவாத்தியங்கள் (துளைக்கருவி கள்) தோன்றின. 'ஈசானம்' என்னும் எனது ஐந்தாவது முகத்தி லிருந்து ஆகாயமும், நிஷாதமும் மத்யமமும் வெளிப்பட்டன. அவ்வாகா யத்திலிருந்து வீணை முதலிய தந்த்ரீவாத்தியங்கள் (நரம்புக்கருவிகள்) உண்டாயின. எனவே ஸங்கீதசாஸ்திரத்திற்கு மூலகாரணம் நான் தான் என்றறிந்துகொள்."

ஹவம் ஹஹாஸிவவ்யோக்தம் ஸாஷ்ட்ரம் ஹம்கீதஹம்ஜ்ஞகே।
ஹஸ்தாவெஷ்டு ஊநிஹிஃ ஹவபூர்ய வுவாஸிதே॥

இத்தகைய் ஸங்கீதசாஸ்திரத்தை சிவனிடமிருந்து பரதர், மத ங்கர் முதலிய முனிவர்கள் உபதேசிக்கப்பெற்று இவ்வுலகமெங்கும் அதனைப்பிரசாரம் செய்தனர்.

ஸங்கீததர்பணமென்னும் நூலில்—

ஃஸ்ஹிஃ ஸாம்ருஹஸ்ஹீதம் ஸாஹஸ்ஹிஃ ஸஹவஹ்ருத।
யஜுஹெவ்ருஷஹி நயா ஜாதா ரஸாஸ்ஹாயவ்ருணஃ ஸ்ம்ருதாஃ॥

ருக்வேதத்திலிருந்து வசனங்கள் காவ்யங்கள் முதலியன உண் டாயின. ஸாமவேதத்திலிருந்து ஸங்கீதம் தோன்றிற்று. யஜுர்வே தமே அபிநயங்களுக்கு வழிகாட்டியாயமைந்தது. அதர்வணவேதத்தால் ரஸங்களின் பெருமை விளக்கமுற்றது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சார்ங்கதேவரும் தனது "ஸங்கீதரத்னகரம்" என்னும் நூலில்:---

ஸாஹவெஷாஹிஹ்ம் ஹீதம் ஸம்ஜ்ஞாஹ விதாஹஹஃ।

என்றார். பிரமன் ஸாமவேதத்திலிருந்து ஸங்கீதக்கலையைச்சேகரித்தார் என்று இதன் பொருள்.

இத்தகைய தத்வங்களையுள்ளடக்கியே ஸ்ரீதியாகராஜஸ்வாமி களும் தமது 'நாததநுமநிசம்' என்ற கீர்த்தனத்திலும் "ஸ்வரராக ஸுதாரஸ" என்ற கீர்த்தனத்திலும் ஸங்கீதத்தின் உற்பத்திநுட் பத்தை விளக்கியுள்ளார்கள்.

இனி ஸங்கீதத்தின் மஹிமையைப்பற்றி ஆராய்வாம்:

ஸங்கீதத்தின் மஹிமை.

ஜபகோடிஸமம் ஸ்தோத்ரம் ஸ்தோத்ரகோடிஸமோ லயः।
லயகோடிஸமம் கானம் கானாத்பரதரம் கலௌ॥

ஒருதடவை கடவுளை மலமற்ற மனத்தால் தியானம் செய்தல் என் பது அக்கடவுளை ஒருகோடித்தடவை மந்திரங்களால் ஜபித்து வழிபடு வதற்கொப்பாகும். அத்தகைய ஒருகோடி தியானங்களைக்காட்டிலும் ஒருதடவை லயமடைதல் சிறந்ததாகும். அதாவது பரம்பொருளான கடவுளுடன் இரண்டறக்கலப்பதாகும். அத்தகைய ஒருகோடிலயங்க ளுக்கு ஸமமாக ஒரு தடவை இனிமையாகப் பாடுதல் கருதப்படுகிறது. பாடுவதைக் காட்டிலும் சிறந்ததொரு செயலை யாம் இதுகாறும் எங்கும் கண்டிலேம் எனவே, கானமென்பது ஒப்பற்ற மோக்ஷத்திற்கு உயர்ந்த வழியாகும். இக்கருத்தையே யாக்ஞவல்கிய மஹர்ஷியும் கடைப் பிடித்துள்ளார்.

"வீணாவாதநதத்வஜ்ஞः ஸ்ருதிஜாதிவிசாரதः।
தாளஜ்ஞஶ்சாப்ரயாஸேந மோக்ஷமார்கம் ச கச்சதி।"

ஸங்கீதத்தின் பயனை விளக்கும் மற்றொரு பெரியார் மொழி வருமாறு:

"வரமேகவிவயுகம், சுஹிததஹனம் வஶீகரணம்।
லகுலஜநசித்தஹரணம் விஷ்ணுப்ரீதம் வரம் கீதம்॥"
'நாதாஸ்ரேஷ்டோ வரம் வாரஜோநாநா ஸரஸ்வதீ।
சதுரோ ஜ்ஞாநலயாஸ் தூம்பம் வஹதி வக்ஷஸி॥'

(ஸங்கீத தாமோதரः)

"ஶாயநு ஸுஹூணி ஸுராஜுவாணேः
ஜூாநி கூஉூணி ச யாநி லொகே ।
ஶீதாநி நாஉாநி தஉயுகாநி
ஶாயநு விலுஜ்ஜோ விசரெஉஸுஜூः ॥

வெஉ தலெவ ஸம்வூாக்கூம் ஶாயெதாம் ஸ்ராஜூணாவிகி ।
கூணயதூாவுஹெள வீணாஉஸ்ஸுஉெயெzதிஸுஷ்ஷுஶு ॥"

வேதவாக்கியங்களால் கூறப்பட்டிருக்கும் ஸங்கீத வித்தையை பிராமணர்கள் எப்பொழுதும் அப்பியாசம் செய்து, யாககாலங்களில் ஸாமகானம் பொழிந்து இம்மைப்பயனும், மறுமைப்பயனுகிய மோக்ஷத்தையும் அடைகின்றனர். அக்னிஹோத்திரம் முதலிய வைதிக காரியங்களைப் போலவே ஸங்கீதமும் வேதாந்தங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலும் கட்டளையிட்டிருப்பதால் அதனைப் பண்டிதர்களும், பாமரர்களும் அவசியம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பவித்திரமான விஷ்ணு நாமங்களை ஸுஸ்வரத்துடன் பாடினால் அவை ஸாமகானத்திற்குச் சமமானவையென்று அறிஞர் பலர் கூறுகின்றனர். உலகங்களை மோஹிக்கச்செய்யும் சக்திவாய்ந்தவர்களான பிரமன், விஷ்ணு, மஹேச்வரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் கூட ஸங்கீதானந்தத்தை யனுபவிப்பதில் எப்பொழுதும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். பிரும்மஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று எப்பொழுதும் பிரும்மத்தில் லயித்துக்கொண்டும், இம்மை மறுமைப் பயன்களை வெறுத்தும் விளங்குகின்ற நாரதமுனிவரும், ஸங்கீத இன்பத்தில் ஈடுபட்டவராய் வீணை வாசித்துக்கொண்டு ஸங்கீதத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார். அசுரர்களை அழிப்பதற்கென்று உலகில் தோன்றிய துர்க்காதேவியும் இசைச்சுவையில் இச்சைகொண்டிருக்கிறாள். மதங்கர், கச்யபர் முதலிய முனிவர்களும் ஸங்கீதத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களாகி ஸங்கீதநூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். கபிச்சிரேட்டரும் ராமபக்தருமாகிய அனுமானும் ஸங்கீதசாஸ்திரத்தை வரைந்துள்ளார். சார்தூலர், கோஹலர் இவ்விருவரும் ஸங்கீத இலக்கணநூற்களை இயற்றியுள்ளார்கள். கம்பளர், அச்வதரர், வாயுபகவான், ஹாஹா ஹூஹூ முதலிய கந்தர்வர்கள், ராவணன், அரம்பை, பாணாசுரனின் பெண்ணான உஷை, அர்ச்சுனன், சேஷன் இன்னும் பலர் ஸங்கீதநூற்களுக்கு உரைகள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

"ஸுஜூாதவிஷயாஸ்ஸாஹொ வாலுः வயுஜ்ஜிகாமதः ।
ஈஷநு ஶீதாஸ்யதம் வீத்வா ஹவெஷுாதுஷ்டிம் ஸுவஹுதெ ॥"

மேலும் உலகானுபவமின்றி தொட்டிலில் படுக்கவைக்கப்பட்டு அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தை கூட இனிய ஸங்கீதத்தின் சுவையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து மெய்மறந்து உறங்கிவிடுகிறது.

"வநெஹரஹ்ஹுணாஹாரஹ்ஷிதும் ஸ்ரமஹிஹரஃ வஸுஃ!
ஹுஸ்ஹோ ஹுஸ்ஹகஹம்ஸீதெ ஸீதெ தஸ்ஜதி ஜீவிதஷ்டி ॥"

காட்டில் புல்லெத்தின்று உயிர்வாழும் மான்கன்று கூட வேடனுல் தன்னைப் பிடிக்கும் சூட்சிக்காக இயற்றப்படும் இன்னிசையின் சுவைக்கு மயங்கி தன்னையே மறந்து அசைவற்று நின்றுவிடுகிறது. முடிவில் வஞ்சகனை அவ்வேடனுல் பிடிக்கப்பட்டு தனது உயிரையும் இழந்து விடுகிறது எனவே இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த ஸங்கீதத்தின் மஹிமையை யாரால் எடுத்துரைக்க இயலும். சுருங்கச்சொல்லின்

"யஉஹாயஹுகாஉஹொக்ஷாணாஜிஉஉவெகஹாயகம்"

என சார்ங்கதேவர் கூறியதற்கிணங்க அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பயனீயும் பெறுதற்குச் சிறந்தவழி ஸங்கீதமேயாகு மெனக் கூறுதல் மிகையாகாது.

பகுத்தறிவு இல்லாத பாம்பு கூட பாம்பாட்டியின் மகுடியி னின்று எழும் இன்னிசையைச் செவியுற்றுத் தன் படத்தையாட்டிக் கொண்டு அதனை அனுபவிக்கிறதென்றுல் ஸங்கீதத்தின் பெருமையை விரிக்கவும் வேண்டுமோ!

"நாஹம் வஹாமி வெகுண்ஹே நயொமிஹ்ருஉயெ ந்வெள!
ஹுகா யது ஹாயந்தி தது திஷ்஠ாமி நாரத! ॥"

"ஹே நாரத! நான் ஸங்கீதச்சுவையற்ற வைகுண்டத்திலும் இன்னிசையின் மணமறியா யோகிகளின் இதயத்திலும், வெந்தணல் வீசும் செங்கதிரோனிடத்தும் வசிப்பதில்லை. ஆனுல் என்னுடைய உண் மையான பக்தர்கள் எங்கு என்னை செவிக்கினிய இன்னிசையால் பாடித் துதிக்கின்றனரோ, அவ்விடத்தில்த்தான் மகிழ்ச்சியுடன் நிலைநிற்கின் றேன்" என திருமாலின் திருவாக்கு அறியற்பாலது.

இறைவனுடைய மங்களகரமான திருநாமங்களையும், திரு அவதா ரங்களையும், திருவிளையாடல்களையும், எவன் ஒருவன் வெட்கத்தைவிட்டு பொதுஜனக்கூட்டத்தில் செவிக்கினிய குரலில் பாடி மகிழ்கின்றுனோ அவன் இவ்வுலகத் துன்பங்களினின்றும் விடுபட்டு நற்கதியையடைகிறுன் என யாக்ஞவல்கியர் முதலிய பெரியாருடைய கூற்றைக்காட்டினேம்.

'அசுவமேதமென்னும் சிறந்த யாகத்திலும் வீணை வாசிப்பதில் கைதேர்ந்த இருவர் ஸுஸ்வரமான நாதத்தை எழுப்பி அதற்கு அடை

யப் பாடுதல் அந்த யாகத்தின் ஒரு அங்கமென்று வேதம் வற்புறுத்து கிறது.

கலைமகளின் கருணையால் இசைப்பயிற்சிபெற்ற கம்பலர், அச்வ தரர் என்னும் இருநாககுமாரர்களும் இனிய ஸங்கீதத்தை இடைவி டாது கேட்டு மகிழ்வதற்கென்றே சிவனது இரு செவிகளிலும் குண்ட லங்களாக (காதணிகளாக) விளங்குகின்றனர் என்னும் கருத்தை

"நாஹவிஹ்நாம் வாம் ஶுஶ்ரூ ஷாஸ்வ்ருதாம் ஶுஷாஹுதம் ।
கம்வஶ்வாஸ்ருதரௌ நாஸௌ ஸம்ஸ்ருதாம் கூண்டலம்ருதாம் மதௌ ॥"

என்னும் சுலோகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

கோவில்களிலும், வீடுகளிலும் கடவுளை அர்ச்சனை செய்து வழி படுங்கால் அத்தெய்வத்தின் நாமாவளியை இன்னிசையுடன் உச்சரித் துப்பாடுவதால் அருகிலிருந்து கேட்கும் மெய்யன்பர்களுக்கும் சிறந்த பக்தியும் புத்துணர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. தெய்வமும் பெருமிதமான மகிழ்ச்சியையடைந்து பக்தனின் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற தானுகவே முற்படுகிறது என்னும் திட நம்பிக்கையால்தான் எல்லா மதத்தினரும் அவரவரது தேவாலயங்களில் இன்னிசைக்கு இடங்கொடுத்துள்ளனர் போலும்.

ஸங்கீதத்தைப்பயின்ற ஒருவன் அதனுதவியால் பொதுஜனங் களின் பேராதரவையும் பெரும்பொருளையும் என்றுமழியாக்கீர்த்தியை யும் பெறுவதால் ஸங்கீதம் இம்மைப்பயனை எளிதில் அளிக்கின்றது என் பது கண்கூடாகும்.

'தவ்ஹாயஜம் ஹ்ரியஃ காஃயந்தே' என்று வேதத்தில் கூறியிருப் பதற்கிணங்க நன்முகப்பாடும் புருஷர்களைப் பெண்கள் விரும்புகின்ற னர். ஆகவே இன்பம் அளிக்கும் தொழில் ஸங்கீதமென்பது உலகமறிந் ததே. "வ்ருஷாகபாயை" "கோக்ஷஜாகுஹ" முதலிய கீர்த்தனங் களில் ஸ்ரீதியாகராஜஸ்வாமி அவர்கள் ஸங்கீதஞானத்தினுல் மோக்ஷத் தையும் அடையமுடியும் என்று உறுதி கூறுகிறார்.

தீதெந ஹ்ரீயதெ தெவஃ ஸவ்ருஜ்ஜஃ வாவ்ருதீவதிஃ ।
மொஹீவதிந்நநந்தொஷ்ஸி வம்ஸ்வ நிவஸ்ம மதஃ ॥

ஸாஃஸீதிந்ரதொ ஸ்ரூஷ்வ வீண்ஸாஹக்ஷ ஸாஸ்வ்ருதீ ।
கிஃதெந யக்ஷமம்யவ்ருதெவஷ்டாநவஸ்ரு.நவாஃ ॥

எல்லாமறிந்த பார்வதியின் பதியான சிவனும் இன்னிசைக்கு ஈடு படுகின்றுன். ஸங்கீதத்தின் தத்வமும் இன்பமுமறிந்த ஸ்ரீகண்ணனும் கோபியர்களையும், இடையர்களையும், பசுக்களையும் தனது இனிய குழலி

சையினுல் மகிழ்வித்து தானும் ஸங்கீதரஸத்தையனுபவித்தனன். ஸங்கீதத்தில் மனம் பரிகொடுத்ததினுலல்லவோ பிரமன் எப்பொழுதும் ஸாமகானம் செய்தவண்ணமாக இருக்கிறார். இன்னிசையின் சுவையறிந்த கலைமகள் தனது வீணையை கையிலிருந்து ஏன் அகற்றுவதில்லை! இன்னிசையின் ஏக்கத்தினுல் தான். ஆகவே தான் யக்ஷர், கந்தருவர், தேவர், தானவர் முதலாக மனிதர்கள் வரை எல்லோரும் ஸங்கீதப்பேரானந்தத்தால் பெரும் மகிழ்சியுறுகின்றனர்.

ஸங்கீதத்தில் ஓர் அங்கமாகிய நர்த்தனத்தைப் பரமசிவன் செய்யுங்கால் அதற்குதவி செய்வதின்மூலம் பிரமன் தாளம் போட்டுக்கொண்டும், திருமால் மத்தளம் வாசித்தும், ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்தும், சூரிய சந்திரர்கள் குழல் ஊதியும், ஸித்தர்களும், அப்ஸரஸ்திரீகளும், கின்னரர்களும் சுருதி மீட்டியும், நந்தி பிருங்கி முதலியவர்கள் மற்ற வாத்தியங்கள் வாசித்தும்,, நாரதர் இனிமையாகப் பாடியும், அச்சிவனது திருநடனத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் அனுபவிக்கின்றார்கள் என்று நாரதரே தமது 'ஸங்கீதமகரந்தம்' என்னும் நூலில்,

"ஸ்ரீஶ தாஶயநோ ஹரிஶ்ச வடஹீ
வீணாகரா ஹாரகீ
வம்ஶஜ்ஞாள ஶஶிஹாஶ்ஶநௌள ஶுகாதியராஃ
ஸிஜாஶ்ரஃகிஜராஃ।
கஹீ ஹ்யம்பிநிடாதிஜஜுகுயராஃ
ஸம்கீதகோ நாரதஃ
ஶம்ஹோகஶ்யதகராஶ்ச ஸம்ஶஜ்ஜதகோ-
நாடயம் ஹரா வாதாகஃ॥"

எனக்கூறுதலால் ஸங்கீதவிழாவில் தேவதைகளும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர் என்பது தெளிவாகிறது. எனின் இக்காலத்து மானிடர் ஸங்கீதத்தை ஒரு அருங்கலையென்றறிந்து அதற்குப் பேராதரவு அளித்துப்போற்றி மகிழ்வதில் வியப்பென்னே!

ஸங்கீதசாஸ்திரப் பிரசாரகர்கள்

சென்ற எட்டு அல்லது ஒன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஸோமநாதர் என்ற பெரியார் ஸங்கீதப் பிரசாரத்திற்காகப் பெரிதும் தொண்டாற்றி வந்ததாக சாரங்கதேவரே கூறுகிறார். சாரங்கதேவரது 'ஸங்கீத ரத்நாகரமெ'ன்னும் நூலுக்கு விரிவுரையியற்றிய கல்லிநாதரும், ஜெயதேவர், வித்யாரண்யர், ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர், அகோபிலர்,

கோவிந்தமகி, வெங்கிடமகி, அச்யுதபூபாலர், ராமாமாத்யர், க்ஷேத்ரக்ஞர், ஸ்ரீ நியாகராஜஸ்வாமிகள், ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், ஸ்ரீச்யாமாசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மகாராஜா அவர்களும் மற்ற பெரியோரும் கர்நாடக ஸங்கீதத்தின் பிரசாரத்திற்காகப் பெரிதும் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். இவர்களேயன்றி கர்நாடக ஸங்கீதக்கலையைத் தமிழ் ஸாஹித்தியங்களால் பண்புறச் செய்யும் இராமநாடகக் கீர்த்தனைகள், திருவிளையாடற் கீர்த்தனைகள், பெரிய புராணக் கீர்த்தனைகள், முதலியனவுமுள. இது போன்றே கர்நாடக ஸங்கீதக்கலையின் புதுமலர்ச்சியை கன்னடபாஷைகளிலியற்றப்பட்ட ஸாஹித்தியங்களில் ஜகன்னததாஸர், கோபாலதாஸர், கனகதாஸர் முதலிய பிற்காலத்து பக்தசிகாமணிகளும், விரிவுரச்செய்தனர். இவ்வாறு முன்னோர்களால் நல்வழியிலாரம்பிக்கப்பட்ட ஸங்கீதக்கலை பிற்காலத்து மகாவித்வான்களால் பெரிதும் சீர்திருத்தமும், புதுமலர்ச்சியும் பெற்று, இன்னும் நாளுக்குநாள் புதிய கவர்ச்சியுடன்விரிவடைந்து விளங்கிவருவதை நாம் கண்கூடாகக்காண்கிறோம்.

கலைகளிற்சிறந்த ஸங்கீதக்கலையை உலகத்தில் பரவச்செய்த பெரியோர்கள் பெயர் வருமாறு :—

ஸதாசிவஃ சிவா ப்ரஹ்மா ஹரதஃ கஶ்யபொ ஜநிஃ।
உதம்பொ யாஷ்டிகொ தூர்பா சக்ஷிஃ சாதபுருகொஹலொள ॥

விசாவிலொ உத்தியுஶ கம்பலொ ஸ்வாதிரஷ்டயா।
வாயுவிஷ்ணவஷ்ச ரம்ஹாஜுநநாரததும்புராஃ ॥

சூம்ஜநயொ சாதபூர்வொ ராவணொ கந்திகெஶ்வராஃ।
ஷ்வாதிபூர்ணொ விந்துராஜஃ க்ஷேத்ரராஜஶ்ச ராஹவஃ ॥

ரூபடொ நாரஸிம்ஹாலொ ஹொஜஹலிவ்ருஹஷ்டயா।
வரதீபு ச ஹொஸஹொ ஜபதெகஃஹீவகி ஃ ॥

வ்யாவ்யாதாலொ ஹாரதீயெ லொலுடொஷ்டபங்கராகாஃ।
ஹடாஹிகவபூஷ்சஶ்ச ஶ்ரீஃகீகிலுயலொரவராஃ ॥

சுநெரு ச ஸஹவஃ வலிவெபு யெ ஸம்பீதவிசாரதாஃ।
சுபாயவொயஃநந்ந தெஷாம் உதவயொ நியிபு ॥

நிஃபுயு ஶ்ரீ ராஜுபெவஃ ஸாலொபாரதிஃ வ்யசாகு।

(ஸம்பீதரத்நாகரஃ)

ஸங்கீதத்தின் பிரிவு

சிவனுடைய பஞ்ச முகங்களிலிருந்து உண்டானதும், பார்வதி, பிரமன் முதலிய தேவர்களாலும், மதங்கர், கச்யபர் முதலிய முனிவர்களாலும் பிரசாரம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீதமானது லௌகிகமென்றும், வைதிகமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் 'வைதிகஸங்கீதமென்'பது யாககாலங்களில் ஸாமகானம் செய்வது. இதுவே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகும். 'லௌகிகஸங்கீதம்' என்பது ஜனங்களுக்கு மாத்திரம் மகிழ்ச்சியை யளிக்கவல்லது. வைதிகஸங்கீதம் 'மார்கம்' (மார்க்கீ) என்றும், 'லௌகிகஸங்கீதம்' 'தேசீ' என்றும் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. இக்கருத்தை 'ஸங்கீத தாமோதரம்' என்னும் நூலிலுள்ள பின் வரும் சுலோகங்களால் அறியலாம்:—

வைதிகம் யாமகாயெஷு ஸ்ருயோமாஸு தொக்ஷதாயகம் ।
லௌகிகம் ரக்திதாயா நாஸு கெவலம் ரொகரஞ்ஜகம் ॥
வைதிகம் யஜி வஸ்ங்கீதம் தூரமுக்திகி கயதெ ।
லௌகிகம் கீதவாவ்யாதம் தெஸீகி லாவி மாயகெஃ ॥
உமெஷா தெஸீகி தத்வெயா தது ஸாமுஷ்ஷ உச்யதெ ।
யொ ஸாமிகுதொ விஜ்ஞாதெஃ ஸ்ரயஸ்தொ ஹரதாஜிஹிஃ ॥

(ஒரு சிலர் பிரமன் முதலிய தேவர்களால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும், பரதர் முதலிய முனிவர்களால் பிரயோகத்தில் கொண்டுவரப்பட்டதுமான 'ஸங்கீதம்' 'மார்க்கம்' எனப்படும் என்றும்,

தெவஷ்ய வாரதஃ ஸம்ஹொநிகுயதாஷ்யாஷயஸ்ருதி ।
தெஸெ தெஸெ ஜநாநாம் யஸ்ரவ்யா ஹ்யதயரஞ்ஜகம் ॥
மாகம் ச வாதகம் காயகம் தத்தேஸீகமிதியீயதெ ।

பரமசிவனது முன்னிலையில் வெளிப்பட்டதும், பற்பல தேசங்களில் மாந்தர் மனதைக்கவரும் வண்ணம் கைதேர்ந்த வித்துவான்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான ஸங்கீதம் 'தேசீ' எனப்படும், என்றும் கூறுவர்.)

'மார்கம்' என்னும் ஸங்கீதத்தை பிரமன் முதன்முதலில் பரதமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளினார். பின்னர் பரதமஹாமுனிவரிடமிருந்து அப்ஸரஸ்த்ரீகளும் கந்தருவர்களும் அந்த ஸங்கீதத்தைப் பயின்று சிவன் முன்னிலையில் பாடி மகிழ்ந்தனர். பின்னர், சிவனிடமிருந்து 'தாண்டவம்' என்னும் நர்த்தனத்தையும், பார்வதியிடமிருந்து 'லாஸ்யம்' என்னும் நர்த்தனத்தையும் நன்கு கற்றறிந்து பரதமுனிவர் தமது சிடர்க

னுக்கு உபதேசித்தருளினர். அந்த ஸங்கீதம் பற்பல தேசங்களிலும் பரவி 'தேசி' என்னும் பெயரால் உலகவழக்கத்தில் கையாளப் பட்டு வருகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக,

ஊமுஞெழீயலெஹெஹ ஷ்டீயா ஸம்மீதஊவ்யுதெ।
வெயாஃ ஊமுஞாவ்யுஸம்மீதம் ஹஊதாயாஷ்ஷுவீஷு ஷ்டீயழி ॥

ஷ்ஷுணொஷுயீதவ் ஹஊதஃ ஸம்மீதம் ஊமுஞஸம்ஜ்ஞு தஷு।
ஷுஷ்டுஹொஹிஷ்டு ஶஸ்டுவெஞஃ ஶ்ஸம்ஹொஊஹ்ரு ஷ்டுயஊக்கவாஸ்ரு ॥

கதொஷி தாண்ட்டவம் ஜ்ஞுாத்டா ஞுாஷ்யும் ஜ்ஞுாத்வொஊயொழிதழி।
ததவும் ஶிஷ்யுஸம்வெஹ்யஃ ஹ்ரொக்கவாஸ்ரு ஹஊதொ ஊஹிஃ ॥

தஷ்டீயழிகி ஷ்டுாஹஊஃ ஸம்மீதம் ஹெஶுஹெஷுதஃ।
தஷுஷ்டீயம் ஸஊஷ்டுஸ்ரெஃ ஷ்டுாஸ்ரெஸஊவெதம் ஸஊவஹாயஶழி ॥

என்னும் ஸங்கீதபாரிஜாதத்திலுள்ள சுலோகங்களைக் காணலாம்.

ஸங்கீத லக்ஷணம்

'மீதம் வாத்யம் தயா நாட்டகம் த்ரயம் ஸம்மீதமுச்யதெ'।
என்று சார்ங்கதேவர் கூறியிருத்தலால் கானமும், வாத்தியமும், நிருத்தமும் இம்மூன்றும் சேர்ந்தது 'ஸங்கீதம்' எனப்படும்.

இவற்றுள் :—

"நாட்டகம் வாத்யாநுகம் ப்ரோக்தம் வாத்யம் கீதாநுவர்த்தி ச।
சுதொ கீதம் ப்ரயாநக்வாத்ரு தாத்பர்யமிஷ்யதெ ॥"

என்றபடி நர்த்தனம் வாத்தியத்தையும், வாத்தியம் கீதத்தையும் அதாவது வாய்ப் பாட்டையும் பின்பற்றுவதால் இம்மூன்றும் சேர்ந்துவிடின் மிகவும் மனமகிழ்ச்சியை யளிக்கவல்லது என்பதற்கு ஐயமில்லை.

இத்தகைய ஸங்கீதம் ஸங்கீதக்கலையில் நன்கு பயிற்சி பெற்ற வித்துவான்களால் கையாளப்படும்பொழுதுதான் ரஸிகர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியும் ஸங்கீதக்கலைக்கே புதுமலர்ச்சியும் ஏற்படமுடியும். இதற்கு மாறுக இக்கலையை ஐயமறக் கற்ற குருவினிடமிருந்து முறைப்படி பயிற்சிபெறுத ஒரு சிற்றறிவினன் பாடினால் ரசிகர்களும், பெரும் மகிழ்ச்சியடைவதற்கில்லை. இக்கலையும் அபிவிருத்தியடைவதில்லை. எனவே ஸங்கீதத்தின் விரிவும் பெருமையும் அதனைக் கையாளும் காயகர்களுடைய வன்மையைப் பொருத்ததாகும்.

உடலின் உற்பத்தி முறை

மீதம் நாஹாத்மகம், வாத்யம்
நாதவ்யக்த்யா ப்ரயத்னயுதெ।
தத்ஜ்ஞயா நாதம் நிருத்தம்,
நாதாயீ நடனதோ ஜகத் ॥

நாதெந வ்யாப்தெ வர்ணாஃ,
பதம் வர்ணாத், வாக்யாத்ய வதஃ।
வசனொ வ்யவஹாரொயம்,
நாதாயீ நடனதோ ஜகத் ॥

ஆஹதோனாஹதஶ்சேதி
த்விதா நாதொ நிகத்யதெ।
ஹொயம் ப்ராணாயதெ விஞ்ஞை
ர்ஜ்ஞாத விஞ்ஞானமியதெ ॥

ஸ. ரத்னகரம்.

"மீதம் வாத்யம் ச நிருத்தம் ச த்ரயம் ஸங்கீதமுச்யதெ"

என்றபடி கீதமும் வாத்யமும் நிருத்தமுமாகிய இம்மூன்றும் சேர்ந்ததே ஸங்கீதமென்று முன்னர் கூறினேம். இம்மூன்றில் கீதம் நாதமயமாகும். அதாவது நாதமின்றி கீதமுண்டாகாது. இந்நாதம் நன்கு புலப்படுதலே வாத்தியங்களில் தெளிவாகக் காண்கிறோம். நிருத்தம் கீதத்தையும் வாத்தியத்தையும் பின்பற்றியே வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே ஸங்கீதமே நாதத்தை யடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும் கலையாகும்.

நாதத்திலிருந்து தான் அகாரம் முதலிய அக்ஷரங்கள் தோன்றுகின்றன. அக்ஷரங்களிலிருந்து சொற்களும், சொற்களிலிருந்து வாக்கியங்களும், வாக்கியங்களின் வழியே உலகப்பேச்சு என்னும் வியவஹாரமும் உண்டாவதால் உலகம் முழுவதுமே நாதத்திற்கு அதீனமாகவுளது எனில் மிகையாகாது.

ஆஹதம் என்றும் அனாஹதம் என்றும் இருவகையாகப் பிரித்துக் கூறப்படும் நாதம் முதன் முயற்சியினாலேயே சரீரத்தில் தான் உண்டாகிறது. ஆகவே நாதத்தை உற்பவிக்கச் செய்யவும், அதனை செவிக்கினியதாமாறு பண்படுத்தி பல்வேறு சுருதிகளிலமையப் பொருத்தி வெளியிடவும், சரீரத்தில் பற்பல உறுப்புகளின் இயற்கையமைப்பே காரணமாக இருக்கிறது. எனவே, நம் சரீரத்தில் எந்தெந்த நாடிகள்,

கரம்புகள், சக்கரங்கள், இணைப்புகள் முதலிய உறுப்புக்கள் நாதத்தின் பிறப்பிற்கும், வெளியீட்டுக்கும் காரணமாகவமைந்திருக்கின்றனவோ அவைகளைப் பற்றி நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அவசியமாகும். ஆகவே நம் மானுட உடலின் பிறப்பு முறையையும், இதிலுள்ள அவயவங்களின் அமைப்பு முறையையும், "ஸங்கீத ரத்னாகரத்தில்" ஸ்ரீ சார்ங்கதேவர் விவரித்திருப்பதைத் தழுவிச் சிறிது கூறுகிறோம் :-

மனிதர் முதலிய பிராணிகளுக்கு ஏற்படும் சரீரம் அந்தந்த ஜீவன்கள் முன்செய்த வினைப்பயனாக ஏற்படுகின்றது. அந்த ஜீவன் தான் பரப்பிரமத்தின் அம்சமாயிருப்பதையறியாமல் இவ்வுலகில் உடம்புடன் கூடி வாழ்ந்துவருகிறான். நானே பரப்பிரமம் என்ற தத்வக்ஞானத்தையடைந்ததும், அந்த ஜீவன் தனது அம்சமான பரப்பிரமத்துடன் இரண்டறக்கலப்பது என்னும் மோக்ஷத்தையடைகிறான். எனவே ஸத், சித், ஆனந்தரூபியான பிரமத்தின் அம்சமாகவே ஜீவன் உலகத்திலும் பிறவியெடுத்தலால் கானரஸாமிருதம் பருகும் ஞானமும், அனுபவிக்கும் ஆனந்தமும், அவனது ஸ்வரூபமாகவே எப்போதும் அமைந்திருப்பதாகும் என்று அறியற்பாலது.

இனி பரப்பிரமம் எத்தகைய குணமுடையதெனச் சிறிது ஆராய்வோம் :-க்ஞான, ஆனந்தமே வடிவாகவுள்ளதும், பிறபொருளின் உதவியின்றி ஸ்வயம் பிரகாசமாக விளங்குவதும், பாப, புண்ணியங்களின் பற்று அற்றதும், பிறருக்கு அடிமைப்படாததும், ஒப்புயர்வற்றதும், பிறவி முதலிய பிணிகள் அற்றதும், எங்கும் நிறைந்து நிற்பதும், பிறத்தல், இருத்தல், வளருதல், குறைதல், வேற்றுமையடைதல், அழிதல் என்னும் ஆறுவித விகாரங்களை (ஷட்பாவ விகாரங்களை) யடையாததும், ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவமற்றதும், எல்லா வுலகிற்கும் ஆதிகாரணமாக விளங்குவதும், விருப்பம், அறிவு, செயல் இவைகளில் ஸம்பூர்ண சக்தி வாய்ந்ததும், எக்காலத்திலுமுள்ளவற்றை எளிதில் அறிந்திருப்பதுமான ஒரு தைவீகப் பொருளே பிரமம் என்று வேதாந்திகளால் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன் அம்சங்களாகவே ஜீவன்கள் கருதப்படுகின்றன. இவை அவித்யையாகிற உபாதியுடன் கூடியிருத்தலால் ஜீவன்கள் என்று வேறு பெயர் பெற்று தம் தம் முன்வினைப்பயனால் இக்கர்மபூமியில் பிறவி பெற்று சுகம், துக்கம், முதலியவைகளை யனுபவிப்பதற்காக மானுடம், பசு, பக்ஷி முதலிய சரீரங்களை யடைகின்றன.

நமது கண்ணுக்கு ஸ்தூலமாகத் (பருமனாக) தெரியும் இச்சரீரத்தைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வேறுபட்டதாயும், அதிஸூக்ஷ்மமாயும் வேறொரு லிங்கசரீரம் ஜீவனுக்கு இருப்பதாகவும், இது கைக்கட்டை விரலளவுள்ளது என்று "ஸம்ஷ்டாத்ரிஃ வாஷ்டாத்ரிஃ" என்ற வேத வாக்கியத்தினால் கூறப்படுவதாகவும், தனது அவித்யாவாஸனை முடிந்த

வுடன் இந்த லிங்கசரீரமே பரப்பிரம்ம ஸாக்ஷாத்காரமென்னும் மோக்ஷத்தையடையவல்லதென்றும், இது என்றும் அழிவின்றியிருக்கும் தன்மையதென்றும் வேதாந்திகள் கூறுவர்.

இத்தகைய லிங்கசரீரமே பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்கள், கண் முதலிய ஐம்புலன்கள், பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்கள், உட்புலனான மனம் இவைகளுடன் சேர்ந்து ஸ்தூலசரீரமாக உலகில் கட்புலனுகிதம் நல்வினை தீவினைகளின் பயனை சுக, துக்கங்களை யனுபவிக்கிறது.

இதற்காகவே பரப்பிரமத்தினுல் இவ்வுலகம் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறது. பின்னர் ஜீவன்கள் களைப்பாறுவதற்காக ரக்ஷணத்தை (காப்பாற்றலை)யும், ஜீவப்பிரம ஐக்கியத்திற்காக, ஸம்ஹாரத்தை (அழித்தலை)யும், அந்தப் பிரமம் தானே செய்கிறது. இந்த ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரமென்னும் முத்தொழில் பிரமத்திற்கு என்றும் அனுதியாக நடந்து வருவதாகும். " ந கூஹாவிஹீஜ்ஜம் ஜமசு" என்பரறிஞர்.

இந்த ஜீவன்களை யாக்கலும், அளித்தலும், அழித்தலுமாகிய விகாரங்கட்கு உட்படுத்தி மகிழ்ந்திடினும், பரப்பிரமத்திற்கு இவைகளில் யாதொரு கட்டுப்பாடுமில்லை. அது மாத்திரம் இந்த பந்தங்களுக்கு உட்படாமல் தனித்து நீங்கி நிஷ்களங்க நிர்விகாரமாக இருந்து விளையாடிவருகிறது. இக்கருத்தையுள்ளடக்கியே

"உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
வலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசர ணுங்களே"

என்றார் கம்பரும்.

உலகில் தங்கம் எப்படி ஒரு கட்டியிலிருந்து தங்கமாக முதலில் வெளிப்பட்டுத் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு குண்டலம், வளை, மோதிரம் முதலிய பல்வேறு வடிவங்களையும் பெயர்களையுமடையினும், பின்னர் உருக்கி அதே தங்கத்துடன் சேர்க்கும்போது ஒன்றுபட்டு விடுகிறதோ அதேபோன்று ஜீவன்கள் தம் அவித்யை நீங்கினதும், பிரமத்துடன் இரண்டறக்கலந்து விடுகிறார்கள். எனினும் தங்கம் வளை, மோதிரம் முதலிய வடிவம் தரித்திருந்த காலத்தில் அம்சியான தங்கத்தின் பளபளப்பு முதலிய குணங்கள் அம்சமான அவைகளிலும் இருப்பதுபோலவே, பரப்பிரமத்திலுள்ள ஞானம், இச்சை, முயற்சி முதலிய குணங்களும் ஜீவனிலிருப்பதால்தான் அவன் நல்ல ஸங்கீதம் முதலிய கலைகளையறிய விரும்புகிறான், அறிந்து மகிழ்கிறான், தானும் அதைப்பயின்று இன்புறுகிறான் எனவே பரப்பிரமத்தின் குணங்கள் எல்லாம் ஜீவனில் இருக்குமென்பதையே விரித்துக் கூறினேம். இதுவே வேதாந்தத்தின் ஸாரமாகும்.

இனி ஸ்ருஷ்டியின் முறையை ஆராய்வோம் :--

"ஆத்மந: வைவ ஏதானி ஸர்வாணி பூதானி ஸம்பவந்தி ।
ஸர்வஸ்யாஜ்ஞயைதஸ்ய ஸ்ருஷ்டி வ்யாஹரிவீ ஸஹஜாயத ॥
ஸஹாஸ்ருஜத்ப்ரஜா: ஸர்வா விராஜோ ஸ்ரஷ்ணவஸ்த்ரய: ॥ :

என்று ஸ்ரீ சார்ங்கதேவர் கூறியிருப்பதை யனுஸரித்து முதலில் ஆகாயமும், அதிலிருந்து காற்றும், காற்றிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், அதிலிருந்து பூமியுமுண்டாயிற்று. இவ்வைந்துமே பஞ்சபூதங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. விராட்ஸ்வரூபனுனை பிரமத்திற்கு இப்பஞ்ச பூதங்களே சரீரமாகும்.

விராட் ஸ்வரூபமுள்ள பிரமத்தினுல், நான்முகப் பிரமன் முதலில் படைக்கப்பட்டான். அப்பிரமன் பரப்பிரமத்தினிடமிருந்து இருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களையும் உபதேசிக்கப் பெற்று முன்கல்பங்களின் வரலாறுகளையதன் மூலமாக அறிந்து கொண்டு, அதன் முறைப்படி பௌதிக சரீரங்களைப் படைக்குமாறு பரப்பிரமத்தினுல் கட்டளையிடப்பட்டவனுய் பிரஜாபதி தேவர்களை நினைத்தவுடனேயே பிறக்கச் செய்தான். அவர்களிடமிருந்து பின் வரும் ரேதஸ்ஸம்பந்தமான உற்பத்தியுண்டாயிற்று.

இந்த உற்பத்தியானது பொதுவாக : —

(1) ஸ்வேதஜம் (வியர்வையிலிருந்து உண்டானவை)
(2) உத்பிஜ்ஜம் (பூமியைப் பிளந்துகொண்டு பிறப்பன)
(3) ஸண்டஜம் (முட்டையிலிருந்து பிறப்பன)
(4) ஜராயுஜம் (கருப்பையிலிருந்து பிறப்பன)

என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. இவைகள் முறையே (1) பேன் முதலியன (2) கொடி, செடி, மரங்கள் முதலியன (3) பறவைகள், பாம்புகள் முதலியன (4) மனிதர்களும், விலங்குகளும் என்றறியலாம்.

இந்த நான்குவித உற்பத்தியிலும் பேன் முதலியவைகள் மிக ஸூக்ஷ்மமாயும், பகுத்தறிவற்று மிருப்பதாலும், கொடி, செடி முதலியவைகள் எவ்வித அறிவுமின்றியிருத்தலாலும், பறவைகளுக்கு நாதோத்பத்திக்குரிய நரம்புகளும், நாடிகளும் ஏற்றவாறு மிகுதியாக இல்லாமையாலும், பசு முதலிய மிருகங்களுக்கு அக்ஷர உச்சாரணம் செய்யப் போதிய உறுப்புகளும் வன்மையுமில்லாததாலும் எஞ்சி நின்ற மானிடசரீ

ரம் ஒன்று தான் நாதோத்பத்திக்கு ஏற்ற உறுப்புக்கள் வாய்ந்ததாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே மானுட சரீரத்தின் உற்பத்தியை யே முக்கியமாகக் கொண்டு இங்கு அதனைச் சுருக்கி விளக்குகின் றோம் :—

முற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய ஜீவன் முதன்முதலில் ஆகாயத் தில் இருக்கிறான். அங்கிருக்கும்போது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் வாயு வினும், அதிலிருந்து புகைக் கூட்டங்களினும், மேகமண்டலங்களினும் பிரவேசித்துக் கடைசியில் மேகத்துடன் ஒன்றுபட்டு லயித்திருக்கும் போது, பூமியில் அந்தணர் முதலியோரிடம் வேள்வியினுற்பத்திகளைப் புஜித்து மகிழ்ச்சியுற்ற சூரியன் தனது வெப்பக் கிரணங்களால் பூமியி லிருந்து ஸாரமான ஜலத்தைக் கிரஹித்து, ஆவியாக்கி, அம்மேகங்களு டன் அதைக் கலக்கச் செய்கிறான். மேகம், மழை பொழியுங்கால் அத் துடன் கூட இருக்கும் ஆவி ரூபமான ஜீவனும் ஜலரூபமாக மாறி பூமி யையடைந்து செடிகள், பயிர்கள், மரங்கள் முதலியனவாக உருவடைந் து வருகிறான். அந்த ஓஷதிகளிலிருந்து உண்டாகும் அன்னம், கனி முத லியவற்றை மனிதன் புஜிக்கிறான். அதன் ஸாரம் இவனது ரத்தத்தில் கலந்து வீரியமாக மாறுகிறது. இது ஸ்திரீயின் சுத்தமான சோணிதத் துடன் சேரும்போது கருக்குழியில் கருப்பமாக உண்டாகிறது.

சுக்லமானது கருப்பையை யடைந்தவுடனேயே கருப்பம் உண்டா கிவிடுவதில்லை. ஆனால் அந்தந்த ஜீவன்களின் பிராரப்த கருமங்களின் பயனை யனுசரித்தே உண்டாகிறது. அதாவது எந்த ஜீவன் எந்த தேகத் தின் கருப்பையில் எத்தனை காலம் வசிக்கவேண்டுமென பிராரப்தகரு மம் இருக்கிறதோ அதையனுசரித்தே கருப்பம் தரிக்கிறது.

இனி கருப்பையையடைந்த சுக்ல சோணிதங்களின் சேர்க்கை ஒவ்வொரு மாதத்திலுமடைந்து வரும் நிலைமை மாறுதல்களையாராய் வோம் :-

முதல் மாதத்தில், கலலம் என்று பெயருள்ள திரவமாய் (ஜல மாய்) இருக்கும் நிலைமையில் தான் அது இருக்கும். இரண்டாவது மாதத்தில், சிறிது கெட்டியாகி இலவம் மொட்டுப் போன்ற வடிவத்தை யடைந்து அது வளர ஆரம்பிக்கிறது. மூன்றுவது மாதத்தில், கட்டி யான அப்பிண்டத்திலிருந்து இருகைகள், இருகால்கள், தலை இவை களுண்டாவதற்கான ஐந்து முனைகள் உண்டாகின்றன. இவை தாய், தந்தை இவர்களின் அவஸ்தைகளைப் பின்பற்றி முறையே ஏற்படு கின்றன.

தலையின் முனையில் கழுத்து, கண்கள், மூக்கு, காதுகள், முதலிய பாகங்களும், கைகளின் முனைகளில் தோள்கள், முழங்கை, மணிக்கட்டு,

விரல்கள் இவையின் பாகங்களும், கால்களின் முளைகளில் துடைகள், முழங்கால், கணுக்கால், பாதக்குறடு, விரல்கள் இவைகளும் ஸூக்ஷ்ம மாக உண்டாகின்றன.

பிறந்த பின் ஏற்படுகிற மீசை, பற்கள் இவைகளைத் தவிர முளை யின் அவஸ்தையிலேயே உண்டாகிறவைகளும், ஸூக்ஷ்மமானவைகளு மான அவயவங்கள், அதன் உட்பிரிவுகள் இவைகளின் உற்பத்தி பிர கிருதி (ப்ரக்ருதி) எனப்படும்.

பிறந்த பின் ஏற்படுகிற மீசை, பற்கள் இவைகளில் சில உண்டா வதில்லை. சில இடங்கள் மாறியமைந்திருக்கும். விரல்களின் குறை தல், அதிகம் இவைகள் 'விக்ருதி' (விக்ருதி) எனப்படும்.

நான்காவது மாதத்தில் அவயவங்கள், அதன் உட்பிரிவுகள் இவை தனித்தனியாக உண்டாகின்றன. ஆண் குழந்தையாயிருப்பின், அந்த கருப்பம் சௌரியம் முதலிய குணங்களோடு கூடியதாகவும், பெண் குழந்தையாயிருப்பின் பயம் முதலிய குணங்களுள்ளதாகவும், அலியாயிருப்பின் அவ்விரண்டின் குணங்களுமுள்ளதாயும், அவைகள் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவனவாயும் ஏற்படுகின்றது.

தாயினிடமிருந்து உண்டான கருப்பத்தின் இருதயம், தாயின் இருதயம் இவ்விரண்டும் இசை, ரஸம் முதலிய விஷயங்களை விரும்பு கிறபடியால் கருப்பத்தின் முதிர்ச்சியை விரும்புவோன் கருப்பிணிக்கு இஷ்டமான வஸ்துக்களை அவசியம் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும்.

கருப்பிணியானவள், கருப்பத்தின் இருதயமும் தன் இருதய முமாகிய இவ்விரண்டையு முடையவளாக இருப்பதால் அவள் (தௌஹ்ருதிநீ) 'தௌஹ்ருதிநீ' என்று கூறப்படுகிறாள். கருப்பிணி யின் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவிடில், அவளுடைய ஆறுதலடையா விருப்பமனுசரித்து, அதற்குத் தகுந்த புத்திரர் பிறக்கின்றனர் என்று கூறப்படுகிறது.

தாய்க்கு எந்தப் பொருளில் ஆவல் இருக்கிறதோ, புத்திரனும் அப்பொருளிலேயே விருப்பமுள்ளவனாக பிறக்கிறான். கருப்பிணிக்கு இராஜதரிசனத்தில் விருப்பமிருப்பின் தனம், தான்யம் இவைகளை நன்கு அனுபவிப்பதும், சுகமுள்ளதுமான கருப்பம் உண்டாகிறது. அலங்கா ரங்களில் விருப்பமிருப்பின் அலங்காரமுள்ள புத்திரனுகவும் முனிவ ரின் ஆசிரமத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்று விருப்பமிருப்பின் தர்மிஷ்ட னுகவும், தேவதைகளைக் காண்பதில் ஆவலிருப்பின் பக்தியுள்ளவனுகவும், ஸர்ப்பத்தைப்பார்ப்பதில் ஆசையிருப்பின் துன்பம் விளைவிப்பவனுகவும், உடும்பு மாமிசத்தில் விருப்பமிருப்பின் நித்திரையுள்ளவனுகவும், பசு

மாமிசத்தைத் தின்பதில் விருப்பமிருப்பின் பலமுள்ளவனுகவும், எருமை மாமிச போஜனத்தில் ஆசையிருப்பின் சூரனுகவும், சிவந்தகண்கள் உள்ள வனுகவும், அதிகமான உரோமமுள்ளவனுகவும் புத்திரன் ஜனிக்கிருன்.

ஐந்தாவது மாதத்தில் அடங்கியிருந்த மனம் நன்கு வெளிப்படை யாக உண்டாகிறது. மேலும் மாமிசம், ரத்தம் இவைகளினுல் கொஞ் சம் புஷ்டியுமுண்டாகிறது.

ஆருவது மாதத்தில் சூக்ஷுமமான நாடிகள், எலும்புகள், நகங் கள், தலைமயிர், தேகத்தில் சிறிய ரோமங்கள் இவை உண்டாகின்றன. இவை வெளிப்படையாகவும் தெரியும். நிறம், பலம் இவைகளும் இம் மாதத்திலேயே தோன்றுகின்றன.

ஏழாவது மாதத்தில் அவயவங்கள் யாவும் நிரம்புகின்றன. கருப்பத்தில் இருக்கும் குழவி தன் இரு துடைகளால் மறைக்கப்பட்ட இரு கைகளினுல் இரு காதுகளையும் மறைத்துக் கொண்டு கீழ்நோக்கி சுருங்கின சரீரத்தையுடையதாயும், கருப்ப வாஸத்தில் வெறுப்பு உள்ள தாயும் இருக்கிறது.

மேலும் கருப்பாசயத்தில் இருந்துகொண்டு முன் ஜன்மங்களில் தான் அனுபவித்த பலவித வேதனைகளை நினைத்து நினைத்து வருந்தியும், இனி மோக்ஷத்தையடையத்தகுந்த உபாயத்தைத் தேடிக் கொண்டும், ஸம்ஸாரபந்தத்தை அறவே யொழிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தினுல் அடிக்கடி தன் ஆத்மசாந்தியில் சிந்தனையுடையதாகவும் இருக்கிறது.

ஏழாவது மாதத்தில் தோல், நினவு இவை ஏற்படுகின்றன. எட்டாவது மாதத்தில் தோலிற்கு நெருக்கம், பகுத்தறிவு இவை ஏற்ப டுகின்றன. சுக்லத்தின் ஸாரமும் ஏற்படலாம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த சுக்லஸாரமானது கெட்ட காற்றினுல் அடிபடாதபடி இருதயத் தில் இருந்துகொண்டும், சிவப்பு மஞ்சள் இந்நிறங்களுடன் கூடினதாயு மிருக்கிறது. இது பிராணனை தரிப்பதற்குக் காரணமாகும்.

ஓஜஸ் என்று சொல்லப்படும் இந்த சுக்லஸாரம் அசையும் ஸ்வபா வமுள்ளதாகையால் இது அடிக்கடி தாயின் கருப்பத்தை யடைகிறது.

வாக்படாசார்யரும் ஓஜஸ் என்ற இது 8-வது மாதத்தில், தாய், புத்திரன், தந்தை இவர்களை முறையே அடைகிறது என்று கூறுகிறார். ஓஜஸ்ஸினுல் விடப்பட்டு, உண்டாகும் குழந்தை உயிருடன் இருத்த லரிது. ஓஜஸ், கருப்பத்தை விட்டுத் தாயையடைந்தபின் பிறந்த குழந் தையும் ஓஜஸ்ஸினுல் விடுபட்டதினுலேயே ஜீவிப்பதில்லை. இதே ஓஜஸ் தாயைவிட்டு கருப்பத்தையடைந்தபோது ப்ரஸவம் ஏற்படின் தாயி இறந்துபோகிறுள். இது கருப்பத்தையோ, தாயையோ, அடையும்

போது ஓஜஸ் ஒரு இடத்தும் நிலை தவறுமல் இருத்தலால் அப்பொழுது பிரஸவம் ஏற்படின் தாய், புத்திரன் இவ்விருவரும் இறக்கின்றனர். உலகில் ஓஜஸ்ஸினுல் விடப்பட்ட கருப்பத்திற்கு பிறவி ஏற்பட்டபின் சிறிதுகாலம் வரை உயிர் உள்ளதுபோல் காணப்படுகிறதே எனில்--- அதற்கு இவ்வாறு திருஷ்டாந்தத்துடன் சமாதானத்தைக் கூறுவோம் :-

வெட்டுண்ட ஒரு பிராணியின் அவயவத்தில் பிராணவாயுவின் ஸஞ்சாரமில்லாவிடினும், வெட்டப்படுமுன் இருந்த பிராணனுடைய ஸஞ்சாரஸம்ஸ்காரத்தால் வெட்டுப்பட்ட அங்கம் எவ்வாறு அசைகின்ற தோ, அதே போல் ஓஜஸ்ஸினுல் விடுபட்டு, பிறந்த குழந்தையும் முன் இருந்த ஓஜஸ்ஸின் ஸஞ்சாரஸம்ஸ்காரத்தினுல் சிறிது காலம்வரை ஜீவன் உள்ளதாகத் தோன்றுகிறதேயன்றி உண்மையாக அதில் உயிர் கிடையாது.

ஒன்பதாவது மாஸத்திலிருந்து பதினென்ருவது மாதம் வரையில் பிரஸவத்திற்குரிய காலமாகும்.

கருப்பத்திலுள்ளதும், தாயின் ஆஹாரரஸத்தை தரிப்பதும் நாபியில் இருப்பதுமான 'பரா' என்று பெயருள்ள நாடி தாயின் ரஸத் தை தரிக்கும் நாடியுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாயின் இடைப் பக்கத்தில் இக்குழந்தை நெற்றியில் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டும், சுருங் கிய உடலுடனும் இருக்கிறது. இது ஆணுகஇருப்பின் வலது பக்கத்தில் தங்கியிருக்கும். பெண்ணுகஇருப்பின் இடது பக்கத்தில் தங்கியிருக்கும். அலியாயிருப்பின் கொப்புழின் நடுதேசத்தில் தங்கியிருக்கும்.

பிரபலமான ப்ர்ஸூதக் காற்றுக்களால் அந்தப் பிண்டம் தலைகீ ழாகச் செய்யப்பட்டு, நெருங்கிய சரீரமுள்ளதாய் யந்திரத்தின் வழியாக தள்ளப்படுகிறது. பிறந்தவுடனேயே அக்குழந்தைக்கு முன் ஜன்மத் தின் ஸம்ஸ்காரத்தினுல் முலைப்பால் குடிப்பதில் விருப்பம் ஏற்படுகிறது. இக்காரணத்தைப் பின்பற்றியே ஜீவன் ஸத்யன் என்று கருதப்படுகி றது.

பிறந்த குழந்தைக்கு

(1) தாயாரிடமிருந்து உண்டானவை (2) தந்தையிடமிருந்து உண்டாகியவை (3) ரஸத்திலிருந்து உண்டானவை (4) ஆத்மாவிட மிருந்து உண்டாகியவை (5) (ஸத்வம்) மனம், பலம், ஸ்வபாவம் இவை களிலிருந்து உண்டானவை (6) ஆத்மாவுடன் கூடியவைகளிலிருந்து உண்டாகியவை என்று ஆறுவித குணங்கள் (ஷாவா:) ஏற்படுகின்றன.

(1) அன்னையிடமிருந்து உண்டாகும் குணங்களாவன :-

மிருதுவாயிருத்தல், சோணிதம், கொழுப்பு, (மதம்) ஊன் தண்ணீர், இருதயத்தின் இடது, வலது பக்கமுள்ள மாம்ஸங்கள், இருதயம், வயிறு;

(2) தந்தையிடமிருந்து உண்டாகும் குணங்களாவன :-

நகங்கள், மீசை, உரோமம், சிறிய நரம்பு, பெரிய நரம்பு, ஆமணக்குக் கட்டைக்கு ஸமமாயுள்ள நரம்புகள், பற்கள், சுக்கிரம்;

(3) ரஸத்திலிருந்து உண்டாகும் குணங்களாவன :-

சரீரத்தின் வளர்தல், நிறம், திருப்தி, பலம், நிலை, ஆசையின்மை, உற்சாகம்;

(4) ஆத்மாவிலிருந்து உண்டாகும் குணங்களாவன :-

விருப்பம், பகைமை, சுகம், துக்கம், தருமம், அதருமம், முயற்சி, ஸம்ஸ்காரம், க்ஞானம், ஆயுள், கண் முதலிய ஐம்புலன்கள்;

ஐந்து ஞானேந்திரியங்களாவன :-

1. கண் 2. காது 3. நாக்கு 4. தோல் 5. மூக்கு. இவைகளின் விஷயங்கள் முறையே ரூபம், சத்தம், ரஸம், ஸ்பரிசம், வாஸனை இவைகளாகும்.

ஐந்து கர்மேந்திரியங்களாவன :-

1. வாய் 2. கை 3. கால் 4. மலத்துவாரம் 5. குறி; இவ்விந்திரியங்களின் விஷயங்களாவன :-

முறையே 1. பேசுதல் 2. எடுத்தல் 3. நடத்தல் 4. மலங்கழித்தல் 5. சிற்றின்பம் என்பன ;

1. மனம் 2. புத்தி இவ்விரண்டும் அந்தக்கரணம் எனப்படும். சுகம், துக்கம் இவ்விரண்டும் இதன் விஷயங்கள்.

(5) மனதின் செயல்களாவன :-

நினைத்தல், பயப்படுதல், தியானத்தில் மனதை ஒரே நிலையில் நடுபடுத்தல்;

சிலர் புலன்களை பிரமயோனிகள் என்றும் வேறு சிலர் பௌதிகங்கள் (பூதஸம்பந்தம் பெற்றவை) என்றும் கூறுகின்றனர்.

ஸத்வம் என்று பெயருள்ள மனம் குணபேதங்களால் மூன்று விதத்தை யடைகிறது.

1. ஸத்வம், 2. ரஜஸ், 3. தமஸ் என்று மூன்று குணங்கள்

ஸத்வகுணத்திலிருந்து உண்டான குணங்கள் ஸாத்விகங்கள் எனப்படும். அவை வருமாறு :-

அடியார்களிடம் அன்பு, தருமசிந்தனை முதலியவை.

'ரஜஸ்' என்ற குணத்திலிருந்து ஆசை, கோபம், முதலியவை உண்டாகின்றன. இவை ராஜஸம் எனப்படும்.

'தமஸ்' என்ற குணத்திலிருந்து உறக்கம், சோம்பேறித்தனம் துன்பம், பிழை, வஞ்சனை முதலியவை உண்டாகின்றன, இவை 'தாமஸமெ'னப்படும்.

ஆத்மாவினுடன் கூடியவைகளிலிருந்து உண்டான குணங்களாவன :-

நிர்மலமான புலன்களோடுகூடியிருத்தல், ஆரோக்கியம், சுறுசுறுப்பு ;

ஆகவே பூதஸ்வரூபமுள்ள சரீரம் அந்த அந்த பூதங்களிலிருந்து அதன் அதன் குணங்களை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. அது வருமாறு :-

காது (ஸ்ரோத்ரியம்) என்ற புலன், சொல், (ஸப்தம்) துவாரத்தன்மை, நன்முய் விளக்கியறியும் திறமை, கூர்மையான புத்தி, பலம் இவைகளை ஆகாசத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.

த்வகிந்திரியம் (ஸ்பர்சநேந்ரியம்) ஸ்பர்சத்தையும், மேற்செல்லுதல், கீழ்ச்செல்லல், சுருங்குதல், பரப்புதல், நடத்தல் இவ்வைந்து செயல்களையும்,

கடினமாயிருத்தல், பிராணன், அபானன், வியானன், ஸமானன், உதானன் இவைகளையும், இவையின் உட்பிரிவுகளான நாகம், கூர்மம், க்ரகரம், தேவதத்தம், தனஞ்சயம் இவ்வைந்து காற்றுகளையும் வாயுவிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளுகிறது.

இவைகளில் முக்கியமாகவுள்ளது பிராணன் என்ற வாயுவாகும். இது நாபிக்கிழங்கின் அடிபாகத்தில் இருந்து கொண்டும், வாய், மூக்கு, கொப்பூழ், இருதயம் இவைகளில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டும், மூச்சையிழுப்பது, அக்காற்றை வெளியில் விடுவது இவைகளுக்கு ஆனுகூலமாயும், விளங்குவது.

அபானன் : இது மலத்துவாரத்திலும், இடையிலும், முழங்கால்களிலும், வயிற்றிலும், நாபியிலும், அதன் கிழங்கிலும், துடைகளிலும், கணைக்கால்களிலும் வியாபித்து நிற்கிறது. இந்த வாயுவின் உதவியால்தான் நீர், மலம் இவைகளைச் சரியாக வெளிப்படுத்த முடிகிறது.

வியானன்: இது கண், காது, இடை, மூக்கு இவைகளில் ஸஞ்சாரத்தையுடையது. பிராணன், அபானன் இவைகளின் தைரியம், நியாகம், அடைதல் முதலியவை இவனது செயல்களாகும்.

ஸமானன்: இது ஜாடராக்நியுடன் 72000 நாடிகளில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு இருப்பது. சாப்பிடப்பட்ட உணவு, குடிக்கப்பட்ட நீர், இவைகளைப் பாகுபாடு செய்து தேகத்திற்கு புஷ்டியையளித்தல் இதன் செயலாகும்.

உதானன்: இது கால்களிலும், கைகளிலும், அங்கங்களின் சேர்க்கைகளிலும் நிற்கிறது. உடலை மேல்வகைத்தல் உயரத்தில் (அதிகம்) தாண்டுதல் இவை இதன் செயல்.

நாகம், கிருகரம் முதலிய ஐந்து வாயுவிகாரங்களும் தோல் முதலிய தாதுக்களை யடைந்திருக்கின்றன. துப்புதல், இமை கொட்டல், தும்புதல், கொட்டாவியிடுதல், வீங்குதல் இவை முறையே அவைகளின் செய்கைகளாகும்.

கண்: (சக்ஷுர்நிந்ரியம்) இது ரூபம், பித்தம், வேக்காடு, ஒளி, கூர்மையான பார்வை, வெப்பம், ஓஜஸ், தேஜஸ், வல்லமை, புத்திசாலித்தனம் இவைகளை அக்நியிடமிருந்து கிரஹித்துக்கொள்ளுகிறது.

நாக்கு: (ரஸனெந்ரியம்) இது சுவை, குளிர்ச்சி, வழவழப்பு, திரவம், வியர்வை, நீர், மிருதுத்தன்மை இவைகளை ஜலத்திலிருந்து கைப்பற்றிக்கொள்ளுகிறது.

மூக்கு: (க்ராணெந்ரியம்) இது பூமியிலிருந்து மணம், நிலைத்தல், தைரியம், கௌரவம், மீசை, கேசம் (மயிர்) நகம், பற்கள், எலும்பு, கட்டியாயிருத்தல், வாதம் முதலிய தாதுப்பிரகிருதி, ஆகாயம் முதலிய பூதப்பிரகிருதி இவைகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.

ஸாத்விகம்: (ஸாத்விகம்) இது ஏழு விதம். இது பிரமன், இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன், ரிஷி, கந்தருவன் இவர்களது உருவங்களையுடையதாகவும் ஏழுவிதமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது.

ராஜஸம்: (ராஜஸம்) இது, பிசாசு, அரக்கன், அசுரன், பாம்பு, பறவை, பிரேதம் இவர்களது உருவங்கள் உள்ளதாய் ஆறு விதத்தையுடையது.

தாமஸம்: (தாமஸம்) இது பசு, மீன், மரம் இவைகளின் உருவங்களையுடையதாயும், இம்மூன்றுவிதமாகவுமிருக்கிறது.

கீழ் குறிப்பிட்டவைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுதல் இந்நூலிற்கு விஸ்தாரத்தைச் செய்யுமென்று அவை இங்கு கூறப்படவில்லை.

இவ்வாறு பிறந்த குழந்தைக்குத் தாய் தந்தை இவர்களிடமி ருந்து உண்டாகின்ற ஆறுவித குணங்களையும், பூதசம்பந்தம் பெற்ற உடலில் அந்த அந்த பூதங்களின் குணங்களையும், அவைகளின் காரணங் களையும் விளக்கிக் கூறினேம். இனி அவ்வுடலின் அவயவங்கள், அவை களின் உட்பிரிவுகள், தாதுக்கள், நாடிகள், சக்கரம் இவை முதலிய வைகளை முறையாகக் கூறுவோம்:

முன் கூறப்பட்ட அப்பிண்டம் (குழந்தை) தலை, இரு கைகள், இரு கால்கள், இடை இவ்வவயவங்களுடன் கூடியிருக்கிறது என்று சான்றோர் கூறுகின்றனர்.

இனி அவயவங்களின் உட்பிரிவுகள் கூறப்படுகின்றன :— காய்ச் சின ரத்தத்திலிருந்து ஏழு தோல்கள் உண்டாகின்றன.

அவைகளாவன :—

(1) ஹாஹிநீ (பாஹிநீ)

(2) லொஹிதா (லோஹிதா)

(3) ஸ்வேதா (ச்வேதா)

(4) தவக்தாரோ (த்வக்தாம்ரா)

(5) வெதிநீ (வேதிநீ)

(6) ரொஹிணீ (ரோஹிணீ)

(7) மாம்ஸதரா (மாம்ஸதரா)

இதே கருத்தையுள்ளடக்கி ஆயுர்வேதத்திலும்,

"ஊர்த்வ ஸ்ரோதஸயோ தெஹஸ்ய தவ ஸ்வத்வசொஷ்யஜ:.
வஸ்ருதோகாதஜாயந்தே ஜீவாம் ஸாதகதி(ந்)கா ஹவ!
ஹாஹிநீ லொஹிதா ஸ்வேதா தவக்தாரோ வெதிநீ தயா
ஸ்யாதரோஹிணீ மாம்ஸயரா ஸவத்யா வரிகீர்திதா"॥

என்று கூறப்படுகிறது.

கலிகள் ஏழு. தாதுக்களின் ஸாரம் கோசத்திலிருக்கும் அக்நி னியால் சமைக்கப்பட்டு தன் வெப்பத்தின் காரணமாக சிறுநரம்பு, கோ ழை, இரைப்பை இவைகளின் சேர்க்கையால் மறைக்கப்படின் அது 'கலி' என்ற பெயரையடையும். இது மரத்தின் ரஸம் போல் இருக்கும்.

மேற்கூறின ஏழு தோல்களும் ஏழு கலிகளும் 'த்வக்' முதலிய தாதுக்களுக்கு நடுவில் ஒன்றுக்கொன்று சேராமல் எல்கைகள் போல் அமைந்திருக்கின்றன.

அவைகளுள் முதல் தோலின் கலைக்கு மாம்ஸதரை (ராம்ஸயரா என்று பெயர். இது மாம்ஸத்தைத் தரிக்கிறபடியால் இப்பெயர் பெற்றது.

இது சேற்றிலிருந்து உண்டாகும் தாமரைக் கிழங்கைப் போல் மாம்ஸத்திலிருந்து சிறிய நரம்புகள், பெரிய நாடிகள் கோழை இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கிறது. மற்ற தோலின் கலைகள் ஆறும் முறையே ரத்தம், கொழுப்பு, கோழை, மலம், பித்தம், சுக்லம் இவைகளை தரிக்கின்றன.

(1) த்வக் (தோல்)
(2) ரக்தம் (ரத்தம்)
(3) ராம்ஸம் (இறைச்சி)
(4) மேதஸ் (கொழுப்பு)
(5) அஸ்தி (எலும்பு)
(6) மஜ்ஜா (மஜ்ஜை)
(7) சுக்ரம் (வீரியம்)

இவ்வேழும் தாதுக்கள் எனப்படும்.

த்வக் என்பது ஜடராக்கினியினால் சிவந்துகொண்டும், பக்குவமுள்ள அன்ன ரஸத்திலிருந்தும் உண்டாகிறது. மற்ற ஆறு தாதுக்களும் அந்த அந்த கோசங்களில் உள்ள பக்குவமான ரத்தம் முதலியவைகளால் உண்டாக்கப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு முறையே, ஆசயம் என்று பெயருள்ளதும், ரத்தம், சிலேஷ்மம் இவைகளுக்கு இருப்பிடங்களுமான ஏழு ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன.

சுத்தமான கபம், ரத்தம் இவைகளுடன் கூடிய பித்தாசயம், பக்வாசயம் இவைகளுக்கு நடுவில் ஸ்திரீகளின் கருப்பாசயம் இருக்கிறது.

மார்பின் இடது வலது பக்கத்து சதைகளின் நடுவிலுள்ளதும் கீழ்முகமுள்ளதும், துவாரமுள்ளதும், பங்கஜத்தின் உருவமுள்ளதுமான ஒரு இடம் இருக்கிறது. இதனை இருதயம் என்பர். இது ஜீவனுக்கு இருப்பிடமாகும். இந்த இடம் அக்ஞானத்தால் சூழப்பட்டிருக்கும். இந்த மனத்தாமரையின் நடுவில் ஆத்மாவானவன் கண்களை மூடிக்கொண்டும், உறங்கிக்கொண்டும், விழித்துக்கொண்டும் விளங்குகிறான்.

உறக்கம் ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என இருவகைப்படும். வெளிப்புலன்கள் மனதுடன் சேர்ந்திருப்பின் அந்நிலைமையை 'ஸ்வப்னம்' என்று கூறுவர்.

சேதனனுளை பிரமம் அக்ஞானத்தினுல் சூழப்பட்டிருக்கும் பொழு து, மனத்தாமரையும் மூடியிருப்பின் அப்பொழுது ஆத்மா உறங்குகிறுன். என்றும், அது எப்பொழுது மலருகிறதோ அப்பொழுது ஜீவன் விழித் துக்கொள்கிறுன் என்றும் அறிக. ஆத்மா விழித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில்தான் நான் என்று அறியப்படுகிறது.

மனம் பிராணனுடன் எப்பொழுது சேருகிறதோ அப்பொழுது ஆத்மாவிற்கு ஸுஷிப்தி என்று அறிக.

ஆதாரசக்கரம்.

நான்கு இதழ்களுடன் கூடினதும், ஆதாரமென்று சொல்லக்கூ டியதுமான ஒரு சக்கரம் மலத்துவாரம், குறி இவைகளின் நடுவில் இருக் கிறது. இந்த ஆதாரசக்கரத்தின் கிழக்கிலிருந்து துடங்கும் நான்கு இதழ்களில் முறையே பரமம், ஸஹஜம், வீரானந்தம், யோகானந்தம் முதலிய படலங்கள் இருக்கின்றன. இதே ஆதார பங்கஜத்தில் குண்ட லிநீ என்று சொல்லக்கூடியதும், பாம்பு போல் உருவமுள்ளதுமான அவித்யாசக்தி (ஸுஜுஷகி) இருக்கிறது. இது உருவத்தில் கோண ஆள்ளதாகஇருப்பதால் குண்டலிநீ என்று கூறப்படுகிறது. இந்த அ வித்யா சக்தியான குண்டலிநீ, குருவின் உபதேசப்படி, யமம், நியமம் இவை முதலியவைகளால் வாயுவின் ஸஞ்சாரத்தை இடை, பிங்கலை இவைகளில் நிறுத்தி, அந்தக் காற்றினுல் ஸுஷும்நா என்று கூறப்ப டும் நாடியின் துவாரத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கும் சதையைத் திறக்கும் படி செய்து, அங்கு சென்ற வாயுவினுல் முறையே பிரமகிரந்தி, விஷ்ணு கிரந்தி இவைகள் திறக்கப்பட்டவுடன் இது எட்டுவித கோணலாயிருத் தலை விட்டு எப்பொழுது நேர்மையையடைகிறதோ அப்பொழுது அது நேர்மையாயிருத்தல் காரணமாக பிரமரந்திரத்திலிருந்து வெளிக்கி ளம்புகிற தன் நுனியால் அமுதைப் பெருக்கும் ஸஹஸ்ர தளங்கள் உள்ள சக்கரத்தையடைந்து மலரும்படிச் செய்கிறது. அதிலிருந்து அமி ருதம் பெருக்கும்படிச் செய்யப்படுகிறது. இதுதான் இதன் பயனுகும்.

ஸ்வாதிஷ்டானம். இது கீழ்கூறப்பட்ட ஆதாரசக்கரத்தின் மேல்பாகத்தில் (குறியின் அடிப்பக்கத்தில்) ஆறு இதழ்களுடன் கூடியி ருக்கிறது. இச்சக்கரத்தினுடைய இதழ்களின் பலன்கள் முறையே அன் பு, கொடுமை, கர்வமின்மை, மூர்ச்சையாகுதல், இகழ்தல், அவிச்வாஸம் (நம்பிக்கையில்லாமை) இவைகளாகும். இது க்ஷமாசக்திக்கு இருப்பிட மாயுள்ளது.

இதற்கு மேல்

1. கொப்பூழ்
2. இருதயம்
3. கழுத்து

இந்தஸ்தானங்களில் முறையே

மணிபூரகம்
அனுஹதம்
விசுத்தி

4. நாவின் அடிபாகம்	லலனு
5. புருவங்களின் இடை	ஆக்ஞா
6. நெற்றி	மனம்
7. பின்கழுத்து	ஸோமன்
8. பிரமரந்திரம்	ஸஹஸ்ரபத்திரம்

என்கிற பெயர்களுடைய எட்டு சக்கரங்கள் இருக்கின்றன. இனிமேல் கூறப்பட்ட சக்கரங்களுடைய இதழ்களின் பலன்கள் கிழக்கு தளம் முதல் துடங்கி முறையே தனித்தனியாக விரித்துக் கூறப்படுகின்றன.

மணிபூரகம். இது பத்து இதழ்களுடன் கூடியது. நாபியில் உள்ளது.

1. ஸுஷுப்தி	6. பயம்
2. விருப்பம்	7. தயவு
3. அசூயை	8. மோகம்
4. கோள் சொல்லுதல்	9. கலக்கம்
5. லஜ்ஜை	10. துக்கமின்மை.

இவை முற்கூறிய (10) இதழ்களின் பலன்கள். இது ஸூர்ய னுக்கு இருப்பிடமாகும்.

அனுஹதம். இது பன்னிரண்டு இதழ்களால் ஆனதும் ப்ரணவ ஸ்வரூபனான சிவனுக்கு பூசையிடமாகவுமுள்ளது. இது இருதயத்தில் இருப்பது.

1. அசைதல்	7. சிந்தனை
2. நசித்தல்	8. விரும்புதல்
3. வஞ்சனை	9. பொதுவாயிருத்தல்
4. விதர்க்கம்	10. கர்வமின்மை
5. அனுதாபம்	11. விவேகம்
6. ஆவலின்மை	12. அகங்காரம்.

இவை முறையே 12 இதழ்களின் பலன்களாகும். இவை ஆத்ம ஸம்பந்தம் பெற்றவை.

விசுத்தி. இது ஸரஸ்வதிக்கு இருப்பிடமாயமையப் பெற்றது. இந்தச் சக்கரம் கழுத்தில் உள்ளது. 16 இதழ்களால் ஆகியது.

1. பிரணவம்
2. ஹூம்
3. வஷட் (வஷட்)
4. ஸ்வதா (ஸ்வாஹா)
5. ஸ்வாஹா (ஸ்வாஹா)

6. நமஃ (நமஃ)
7. அமிருதம்
8. பட்
9. ஸப்தஸ்வரங்களுக்குள் முதலான 'ஸ'
10. ,, ,, 2-வது 'ரி'
11. ,, ,, 3-வது 'க'
12. ,, ,, 4-வது 'ம'
13. ,, ,, 5-வது 'ப'
14. ,, ,, 6-வது 'த'
15. ,, ,, 7-வது 'நி'
16. விஷம்.

இவை 16 இதழ்களின் பலன்கள்.

லலனை. இது நாக்கின் அடிபாகத்தில் உள்ளது. 12 இதழ்கள் அமையப் பெற்றது.

1. கொழுப்பு (கர்வம்)
2. மானம்
3. நட்பு
4. சோகம்
5. வேர்வை
6. உலோபித்தன்மை
7. ஆவல் இல்லாமை
8. பரபரப்பு
9. ஊர்மிகள்
10. சிரத்தை
11. ஸந்தோஷம்
12. தடுத்தல்.

பசி, தாகம், சோகம், மோகம், கிழத்தனம், மரணம் இவ்வாறும் ஊர்மிகள் எனப்படும். மேற் கூறியவை லலனை சக்கரத்தினுடைய இதழ்களின் பலன்கள் :

ஆக்ஞை. இரு புருவங்களின் நடுவில் இரு இதழ்களுடன் கூடியது இது. ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களின் அபிவிருத்தி இச்சக்கரத்தினுடைய இதழ்களின் பலன்கள் ஆகும்.

மனம். இது ஆக்ஞை சக்கரத்துக்கு மேல் உள்ளதும், 6 இதழ்களுடன் கூடியதுமாகும்.

6 இதழ்களின் பலன்களாவன

1. ஸ்வப்நம்
2. சுவையறிதல்
3. வாஸனை
4. ரூபமறிதல்
5. ஸ்பர்சம்
6. சப்தத்தின் அறிவு.

ஸோமன். இது மனச் சக்கரத்திற்கு மேல் உள்ளது. 16 இதழ்களில் 16 கலைகளுடன் கூடியது. இதழ்களின் பலன்களாவன :—

1. தயை
2. பொறுமை
3. நேர்மை
4. தைரியம்
5. வைராக்கியம்
6. நிலைத்தல்
7. கொழுபடு
8. வியப்பு
9. மயிர்க் கூச்சல்
10. தியானத்திலிருந்து உண்டாகும் கண்ணீர்
11. ஒற்றுமை
12. கம்பீரத்தன்மை
13. முயற்சி
14. மேன்மை
15. உதாரத்தன்மை
16. ஒரேநிலை.

பிரமரந்திரத்தில் ஆயிரம் இதழ்களுடன் கூடியதும், அமிருதத்திற்கு இருப்பிடமானதுமான ஒரு சக்கரம் இருக்கிறது. அதிலுள்ள அமருதப பெருக்கினால் இந்த உடல் வளர்க்கப் படுகிறது.

'அனாஹத சக்கர'த்திலுள்ள 1, 8, 11, 12, இவ்விதழ்களில் தங்கியிருக்கின்ற ஜீவன் கீதத்தின் சுவையையறிகிறான். மற்றவிதழ்கள் கீதத்திற்கு நாசத்தைச் செய்பவையாகும்.

'விசுத்தி' என்கிற சக்கிரத்திலுள்ள எட்டாவது இதழ் துடங்கி எட்டு இதழ்கள் கீதத்தின் சித்தியைக் கொடுக்கின்றன. 16-வது இதழ் கீத நாசகாரியாக இருக்கிறது.

'லலனா' என்கிற சக்கரத்திலுள்ள 10, 11 இதழ்கள் கீதஸித்தியைக் கொடுக்கக் கூடியவை. மற்றவை கீதத்தின் சித்தியைச் செய்யா.

பிரமரந்திரத்திலிருக்கின்ற ஜீவன் எப்பொழுது அமுதப் பெருக்கினால் மூழ்குகிறதோ, அப்பொழுது அவன் ஆனந்தமாக செவிக்கினிய உயர்ந்த கீதங்களைப் பாடும்படி தூண்டுகிறான். மேற் கூறிய சக்கரங்களினுடைய கூறப்படாத இதழ்களில் தங்கியிருக்கின்ற ஜீவன் கீதத்தின் ஸித்தியை ஒரு பொழுதும் செய்வதில்லை.

ஆதார சக்ரத்திற்கு இரண்டு அங்குலங்கள் மேலும் குறிக்கு இரண்டு அங்குலங்கள் கீழும் உள்ள தேகத்தின் நடுவில் உருக்கிய ஸ்வர்ணத்தின் நிறமுள்ளதும், ஒரு அங்குல அளவு உள்ளதும், அக்கினிச் சுவாலை போல் உள்ள ஒரு மூளை இருக்கிறது. இந்த சக்கரத்திலிருந்து 9-வது அங்குலத்தில் நான்கு அங்குலஅளவுள்ள தேகத்தின் கிழங்கு இருக்கிறது. அந்தக் கிழங்கை பிரம்மக் கிரந்தி (ब्रह्मग्रन्थि) என்று கூறுகின்றனர்.

அதற்கு நடுவில் பன்னிரண்டு இதழ்களுடன் கூடிய நாபியின் சக்கரம் இருக்கிறது. இதில் ஜீவன் நூல் கூட்டத்திலுள்ள சிலந்திப் பூச்சி போல் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த கொப்பூழ் கிழங்கு

ஆதானம், விதானம் முதலிய சிறு நரம்புகளினுல் பின்னப் பட்டிருப்ப தால் 'நூல் கூட்டம்' என்று கூறியது மிகவும் தகுந்த திருஷ்டாந்த மாகும்.

நாபிக் கிழங்கிலிருந்து பிரமரந்திரம் வரையில் ஸுஷும்நாவென் கிற நாடியைச் சுற்றிப் பல நரம்புகள் இருக்கின்றன. இவை சரீரத் தின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவை. இவைகளில் முக்கியமானவை யாவன :—

1. ஸுஷும்நா (ஸுஷும்ணா)
2. இடா (இடா)
3. பிங்களா (பிங்கலா)
4. குஹூ (குஹூ)
5. ஸரஸ்வதீ (ஸரஸ்வதீ)
6. காந்தாரீ (காந்தாரீ)
7. ஹஸ்திஜிஹ்வா (ஹஸ்திஜிஹ்வா)
8. வாரணை (வாரணா)
9. யசஸ்விநீ (யசஸ்விநீ)
10. விச்வோதரா (விச்வோதரா)
11. சங்கிநீ (சங்கிநீ)
12. பூஷா (பூஷா)
13. பயஸ்விநீ (பயஸ்விநீ)
14. அலம்பூஸா (அலம்புஸா)

இவைகளில் முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட மூன்றும் முக்கியமான வை. அவைகளில் ஸுஷும்நா மிகவும் முக்கியமானது.

நாபிக்கிழங்கின் நடுவில் இருக்கும் 'வைஷ்ணவீ' என்ற நாடி புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை யளிக்கவல்லது. 'இடை' என்பது நாபிக்கிழங்கின் இடது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

'பிங்கலை' என்ற நாடி அதன் வலது பக்கத்தில் இருக்கிறது. இடை, பிங்கலை இவ்விரண்டு நரம்புகளின் நடுவில் சந்திரசூரியர்கள் ஸஞ்சரிக்கின்றனர். "ஸுஷும்நா" என்ற நாடி, ஜீவனுக்கு, பிண்ட மாயிருப்பதற்குக் காரணபூதங்களான உறக்கம், அசைதல் இவைகளு டைய கதிக்குக் காரணமாயுள்ளதும், மிருத்யுவைத் தடுக்கும் ஸ்வபாவ முள்ளதாயும் இருக்கிறது. இடையென்கிற நரம்பின் பின்பாகத்திற்கு மேல் காந்தாரீ, ஹஸ்திஜிஹ்வா வென்கிற இரு நரம்புகள் இருக் கின்றன.

பிங்கலை நாடிக்குப் பின்பக்கத்தின் கீழாக பூஷா, யசஸ்விநீ இவைகள் இருக்கின்றன. குஹூ, ஹஸ்திஜிஹ்வா இவ்விரண்டு நாடிகளின் மத்தியில் 'விச்வோதரா' வென்ற நரம்பு இருக்கிறது. குஹூ, யசஸ்விநீ இவைகளில் நடுவில் 'வாருணி' என்ற நாடி இருக்கிறது.

பூஷா, ஸரஸ்வதி இவ்விரண்டு நரம்புகளின் நடுவில் 'பயஸ்விநீ' என்ற நரம்பும், காந்தாரி, ஸரஸ்வதி இவ்விரண்டின் மத்தியில் 'சங்கிநீ' யென்கிற நரம்பும் இருக்கின்றன. 'அலம்பூஸா' என்ற நரம்பு நாபிக் கிழங்கின் நடுவில் இருக்கிறது. இதிலேதான் இடை, பிங்கலை இவைகள் முறையே இடமாகவும் வலமாகவும் இருக்கின்றன.

மூக்கின் இடது பாகத்திலும், வலதுபாகத்திலும் 'குஹூ' என்கிற நாடியிருக்கிறது. 'ஸரஸ்வதி' என்கிற நாடி நாக்கின் மேல் பாகம் வரையிலும், 'காந்தாரி' பின் நாக்கிலும் இருக்கின்றன. இவைகள் இடது கண்ணையும், கால் கட்டை விரல்களையும் அடைந்திருக்கின்றன. 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்ற நாடி தேஹத்தின் எல்லாவிடத்திலும் பரவியிருக்கிறது. 'வாருணி', 'யசஸ்விநீ' இவ்விரண்டும் வலது பாகத்தின் கட்டைவிரலில் இருக்கின்றன. 'விச்வோதரா' என்ற நாடி சரீரத்தின் எல்லா பாகங்களிலும் பரவியிருக்கிறது.

'சங்கிநீ' என்ற நரம்பு இடது காதுவரையிலும் நீண்டு இருக்கிறது. 'பூஷா' வென்பது வலது கண்வரையில் நீளமுள்ளது. 'பயஸ்வீநீ' இது வலது காதுவரையில் நீண்டு இருக்கிறது. 'அலம்புஸா' வென்ற நரம்பு மலத்துவாரத்தையடைந்து வியாபித்திருக்கிறது.

இவ்வாறு மலக்கூட்டங்கள் நிறைந்துநிற்கும் இவ்வுடலில், புத்திசாலிகள் ஸகுணப்பிரமத்தை உபாஸித்து எல்லாவிதஸுகங்களையும், நிர்குணப்பிரமத்தைத் தியானித்து மோக்ஷத்தையும் அடைகின்றனர். தியானம் என்பது ஒரேயிடத்தில் மனதையீடுபடுத்துவதாகும். அவ்வாறு தியானித்தல் என்பது மனிதருக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத்தரத்தக்கதாயிருத்தலால், அனுஹதநாதத்தை உபாஸிப்பதுதான் இன்பமளிப்பதும், ஸுலபமானதுமான சிறந்த மார்க்கம். இந்த அனுஹதநாதத்தை குருவின் உபதேசப்பிரகாரம் இருஷிகள் உபாஸித்து வருகின்றனர். ஆயினும் இந்த அனுஹதநாதம் ரக்திமையில்லாத காரணத்தால் மனிதர்களது மனதைக் கவரக்கூடியதாக ஆவதில்லை. ஆகவே எல்லாவுயிர்களுக்கும் ஆனந்தத்தையளிப்பதும், ஸம்ஸாரபந்தத்தையறவேயொழிக்கக்கூடியதும், கேட்போருள்ளம் களிக்கச் செய்வதுமான கானத்தையுடைய ஆஹதநாதமே நன்கு உபாஸிக்கப் பட்டுவருகிறது. இதிலிருந்து சிறந்த ஸங்கீதம் வளர்ந்து விளங்குகிறது.

நாதப்பிரகாணம்

நாதத்திற்கும் பரப்பிரமத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமை.

ஸ்ரீ சார்ங்கதேவர், முன்னர் கூறப்பட்ட நாதப்பிரமமே தனக்குப் பரதேவதை என்றும் கூறி அடியிற்கண்ட சுலோகத்தால் வணங்குகிறார்:—

"வெதநூம் ஸவபூஹிதாநாம் விவுதம் ஜமஹாதேநா।
நாத ஸ்ரூஹ தஹாநஜஸ்ரீதீயஸுவாஸ்ரூஹெ ॥"

பரப்பிரமமானது எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் ஞானஸ்வரூபமாகவுள்ளதும், சரம், அசரம் (ஸ்தாவரம், ஜங்கமம்) இவ்விரண்டின் ஸ்வரூபமுள்ள இப்பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானதும், ஆனந்தஸ்வரூபமுள்ளதும், தனக்கு நிகராக வேறு வஸ்து இல்லாததாகவும் எவ்வாறு விளங்குகிறதோ, அதேபோல் நாதப்பிரமமும் எல்லா பதார்த்தங்களையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்வதாகவும், சுருதி, வர்ணம் முதலிய எல்லா சத்தப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் காரணமாகவும் தன் கார்யமான ஸ்வரக்கூட்டங்களுக்குக் காரணமாகவும் உலகப்பிரசித்தி வாய்ந்ததாகவும், ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் ஸ்போட உருவமுள்ளதாகவும் விளங்குகிறது. (ஸ்போட உருவமுள்ள சொல்லே இலக்கணவறிஞர் நித்யமாகக் கூறுவர்) ஸ்போட உருவமுள்ள இந்த நாதப்பிரமத்தை நான் வணங்குகிறேன் என்று முன்பு கூறின சுலோகத்தின் கருத்து. இந்த சுலோகத்தில் நாதத்திற்கும், பிரமத்திற்கும் ஒற்றுமை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் இந்த நாதப்பிரமத்தை யுபாஸிப்பதால் இது பரப்பிரமத்தின் சமீபத்தில் உபாஸிப்பவனைச் சேர்க்கிறது என்றும் அறிஞர் கூறுகின்றனர். ஒளியின் உதவியினால் மனிதன் எப்படி இரத்தினத்தையடைகின்றானோ, அதேபோல் நாதோபாஸனையாகிற ஒளியினால் ஜீவன் பரப்பிரமத்தையடைகிறான் என்பது குறிப்பிடற்பாலது.

நாதம் என்றால் என்ன?

ஸவபூதொகொடீவாஸ வாஸவம் யெந வ்யாப்தம் சராசரம்।
நாதாத்மகம் ததாகாரம் ஸ்ரீதாநாதவி காரணம்॥

(நூலாசிரியர்)

இவ்வுலகங்கள் யாவும் உண்டாவதற்கு முன்னமேயே எந்த ஓர் அரிய பொருளினால் ஸ்தாவரஜங்கம மயமான இவ்வுலகனைத்தும், இவ்வாகாயமனைத்தும் நிரம்பியிருந்ததோ, எது எல்லா உலகவியவகாரங்களுக்கும் மூலகாரணமாக விளங்கிற்றோ, அதுவே நாதமென்றறிக.

"சூகாஸவஸம்ஹவொ நாஹ:" என்று நாரதமுனிவர் கூறியதற்கிணங்க, ஆகாயத்திலிருந்து முதன் முதலுண்டாகிய வாயுவானது நாதத்திற்கு ஆதிகாரணமான 'ஸ்' என்ற சப்தத்தையுண்டாக்கியது. இதனை உதாஹரணவாயிலாக விளக்குவோம்:—

தோலினுற் செய்யப்பட்ட ஒரு துருத்தியில் காற்றை நன்றாய் அடைத்து, அத்துருத்தியில் ஒரு ஊசியாற் சிறிய துவாரமொன்று செய்துவிட்டால், அத்துருத்தியின் அந்த ஊசித் துவாரத்தின் வழியாக வெளிவரும் காற்று உண்டாக்கும் சப்தம் 'ஸ்' என்ற சப்தமாகவேயிருப்பதை நாம் யாவரும் கண்டிருக்கிறோம். அந்த 'ஸ்' என்ற சப்தத்துடன் 'அ' என்ற அக்ஷரத்தையும் சேர்த்து உச்சரித்தால் அது 'ஸ' என்ற அக்ஷரமாகவே தொனிக்கும். இதுவே ஆதி அக்ஷரம் என்று வியாகரணசாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'பாணினீய சிக்ஷை'யில்—

"உஹாதேதா நிஷாதஸ்தாரோள சுதாஹாத்த ஷீஷஹயெவதேள
வ்ருஷபவ்ரூலவா ஹெயுதே ஷட்ஜ உய்ஜ வஜ்ஜ:॥"

என்றது இங்கு குறிப்பிடற்பாலது. இந்த 'ஸ' என்ற அக்ஷரமானது ஆதிசக்தியான பரமாத்மாவின் பீஜாக்ஷரமாகவே மந்திரசாஸ்திரங்களிலும் பெரியோர்களால் வர்ணிக்கப்பட்டுளது.

எனவே, இந்த 'ஸ' என்ற அக்ஷரமே ஸங்கீதசாஸ்திரத்தில் ஷட்ஜம் என்று வர்ணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது கழுத்து முதலிய ஆறு இடங்களிலிருந்து பிறப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. மேலும் இந்த 'ஸ' என்ற ஸ்வரத்திலிருந்து 'ரிகமபதநி' என்ற ஆறு ஸ்வரங்களும் உற்பத்தியாவதால், இவ்வாறு ஸ்வரங்களையு முண்டாக்குவதற்குக் காரணமாகவிருந்த இந்த 'ஸ' என்ற ஸ்வரமே ஷட்ஜமென்று கூறப்படுகிறது. மேலும் நாதமானது பற்பல சூக்ஷ்ம அணுக்களாகவும், பல ரூபங்களுடனும் பிரகாசித்தலால் இவைகளையித்தனியணுக்கள்தானென்று நிச்சயித்துக் கூறல் இயலாத காரியம். இதனை விவரிப்பதற்கு சுக்லயஜுர்வேதத்திலிருந்து நாதத்திற்கும் சூரியனுக்குமிருக்கும் ஒற்றுமையை (நாஹஸ்ஸாவ்ரூஜயொ: ஸாஹ்யம்) குறிக்கும் கருத்தை மாத்திரம் இங்கு கூறுகிறோம்:—

நாதத்திற்கும் சூரியனுக்குமுள்ள ஒற்றுமை.

திரிகாலங்களிலும் அந்தணர் முதலிய அறிஞர்களால் வழிபடப்பட்டுவரும் பிரத்யக்ஷ தைவமாகிய ஸ்ரீ சூரியபகவானுக்கும், நாதப்பிரமத்திற்குமே ஒரு நெருங்கிய ஒற்றுமையிருந்து வருவது ஸூக்ஷ்மதரிசிகளான ஞானிகளுக்கு வெளிப்படையாகும். அது வருமாறு:—

ஆதித்யபகவான் என்றைக்கும் பிரகாசஸ்வரூபியாய் ஆகாயத்தில் விளங்குவது போன்றே நாதப்பிரமமும் விரிந்த ஆகாயத்தில் சப்தஸ்வ ரூபமாய் அரிய கலைகட்கிருப்பிடமாய் விளங்கி வருகின்றது. பாஸ்கரப் பெருமானுக்கு ஒவ்வொரு நாளைக்கும் உதயம், ஆரோஹணகதி, உச்ச ஸ்திதி, ஸஞ்சாரம், அவரோஹணகதி, காலப்பிரமாணம், ரக்திமை, லயம் முதலிய நிலைமைகள் அமைந்திருத்தல் போன்றே நாதத்தாலாகிய ஸங்கீதக்கலைக்கும் ஒவ்வொரு ராகத்திலும் உதயம், ஆரோஹண அவ ரோஹண முறை, ரக்தி, ஸஞ்சாரம், காலப்பிரமாணம், லயம் முதலிய பலவித நிலைகள் அமைந்திருக்கின்றன. சூரியபகவான் தனது உதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரை ஸகல ஜகத்தையும் தேஜோமயமாக்கிப் பிர காசிக்கச் செய்வது போன்றே நாதப்பிரமமும் தனது கலாங்கழ்ச்சியின் ஆரம்ப முதல் முடிவுவரை ஜந்துக்களனைத்தையும் ஆனந்தவெள்ளத்தில் மகிழச் செய்கிறது.

திவாகரன் வருடந்தோறும் உத்தராயணம் தக்ஷிணாயனம் என் னும் இரு விதமான மார்க்கங்களை வகுத்துக்கொண்டு அவ்வழியே ஸஞ்சரித்து முறையே வைதிககாரியங்களுக்கும் லௌகிகக் கொண்டாட் டங்களுக்குமுதவி, அண்டினோரிருளை யகற்றி, யானந்தப்படுத்துவது போலவே நாதக்கலையும் மார்க்கம், தேசி என்னும் இருவிதப் பிரிவுகளை யடைந்து, முறையே வைதிககாரியங்களாகிற யாக காரியங்களிலும் லௌகிக ஜனரஞ்சன முறையிலும் உபயோகப்படுவதால் மிகுந்த பிரசா ரத்தையடைந்துளது. சூரியன் பசுமை நிறம் படைத்த ஏழு குதிரைகளா லிழுக்கப்படும் ரதத்திலமர்ந்து ஆகாயம் முழுவதும் ஸஞ்சரிப்பதுபோன் றே நாதமும் ஸப்த ஸ்வரங்களால் அமைக்கப்படும் கீதம், வர்ணம், கீர்த் தனம், பதம் முதலிய பலவிதக் கிருதிகளாகிற இரதத்திலமைக்கப்பட்டு உலகஸஞ்சாரம் செய்துவருகிறது. ஸஹஸ்ரகிரணன் எனப்படும் பிரபாகரனுடைய ஆயிரக்கணக்கான (கணக்கற்ற) கிரணங்களில் வெ ளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள் முதலிய ஸப்தவர்ணங்கள் பிரதிபலிப்பது போ லவே "சுதஹூ வெ ரூஹூ" என்றபடி கணக்கற்ற ராகங்களமைந்த ஸங்கீதக் கலையிலும் ஷட்ஜம் முதலிய ஸப்தஸ்வரங்கள் நிறைந்து கிடப் பதைக் காணலாம். சூரியபகவானைத் தரிசிப்போரும், தியானிப்போரும், ஏன்? பாம்பு, மான் முதலிய ஜந்துக்களும் கூட, சூரியனது ஒளிபட்ட மாத்திரத்தில் புத்துயிர் பெற்றவர் போல் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் தம் தம் கடமையைச் செய்வதுபோலவே ஸங்கீதக்கலையை அதாவது நாதப்பிரமத்தையுபாஸிப்போரும் அனுபவிப்போரும் மனக்கவலையை யொழித்து எப்பொழுதும் மனோவிலாஸத்துடனிருந்து கொண்டு அடுத்து வந்தோரையும் அக்கலையினாலேயே மனங்களிக்கச் செய்வர்.

சூரியபகவானை முக்கியமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற காயத்ரீ மஹா மந்திரத்தில்—

"ஶாயத்ரீ வதுவிஶ்வாமித்ரக்ஷுரா த்ரிவ்ருதா ஷட்ஜகுகஷ்டுப்" என்றபடி 24 அக்ஷரங்களும் 3 பாதங்களும் 6 குக்ஷிகளும் அடங்கியிருப்பது போன்றே ஸங்கீதக் கலையிலும் 24 சுருதிகளும், ஷட்ஜ, மத்யம, பஞ்சமங்களாகிற 3 முக்கிய ஸ்வரங்களாலுண்டாகும் மந்த்ர, மத்ய, தாரமென்னும் மூன்று ஸ்தாயிகளும் அமைதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "சுகஸ்ய துக்கஸ்ய நாஸ்த்யநித்யே" என்றபடி நோயற்ற வாழ்க்கையும் கவலையற்ற மனதையுமடைய விரும்புவோர் சூரியபகவானையுபாஸிப்பது போன்றே கவலைப்பிணியையு முத்ஸாஹமற்ற வாழ்க்கையையு மறவேயொழிக்க நாதப்பிரமத்தைத் தவிர வேறு கதியில்லையென்பது பிரத்யக்ஷமாகும். சூரியனுக்கு மேஷம், ரிஷபம் முதலிய 12 இராசிகளிலும் ஸஞ்சாரம் ஏற்பட்டிருப்பது போலவே ஸப்தஸ்வரங்களாலாகிய ஸங்கீதக்கலைக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்தாயியிலும் ,12 வீடுகள் (ஸ்வரங்கள்) அமைந்திருத்தலும் குறிப்பிடற்பாலது. விரித்துப் பயனென்ன! சூரியகிரணம் படாத இடம் எப்படி வெறும் இருட்டாகவும் அறுவருக்கத்தக்கதாயும், பற்பல பிணிகளின் உற்பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்குமோ அதேபோல் இனிய ஸங்கீதக் கலையின் அருள் பெரு இடமும் ஒரே அக்ஞானமயமாகவே ரஸிகர்களும், அனுபவசாலிகளுமான பெரியோர்களால் கருதப்பட்டு வருகிறது. எனவே எவ்வுலகத்திலும் லோகபந்துவென்று கொண்டாடப்பட்டுவரும் திவாகரனுக்கிணையான ஸங்கீதக்கலையும், எல்லாவுலகங்களிலும் அன்புடன் நல்வரவடைந்து பாராட்டும், முன்னேற்றமும் பெற்றுவருவதில் வியப்பென்ன இருக்கிறது?

நாதம் எப்படி உண்டாகிறது;

நாஹௌ யத்ர ஸ்ஹ்ருணிர் வ்யாகம் ஸ்ஹ்ருத்ருஷ்டுயோ ஹதிः।
ப்ராணவ்ருத்யுவதீத் வ்யாஹ்ருதேः ப்ராணாச் வத்ஸ்ருவிः ॥
சுத்ரோரஸ்தயொயெர்மத்ர ஹ்ருத்நாதவ்ய வம்ஹவிः।
நகாரஸ் ப்ராண ஹதுச்சோ தகாரொ வஹ்நிரூச்யுதெ ॥

—வம்ஹீதவத்யவஹாரஸ்

நாபிக்குக் கீழும் குறிக்கு மேலுமான திரிகோணவடிவமுள்ள மூன்று இதழ்களுடன் கூடிய ப்ரமக்ரந்தி (ஸ்ஹ்ருத்) என்று சொல்லப்படும் மூலாதாரஸ்தானத்தில் எப்போதும் ப்ராணவாயு நிறைந்திருக்கிறது. அவ்வாயுவிலிருந்து ஜாடராக்னி என்ற அக்னியின் ஜ்வாலை எப்பொழுதும் உயிருள்ள தேகத்தில் எரிந்துகொண்டேயிருக்கிறது. நாம் சுவாசிக்கும் காற்று மூலாதாரத்திற் சென்று இந்த அக்னிஜ்வாலையை மோதும்போது நாதம் உண்டாகிறது. ஆனால் நாம் காற்றை சுவாசிக்

கும்தோறும் நாதம் உண்டாவதில்லை. நாதம் உண்டாவதற்காக ஒரு விசேஷமுயற்சியும் சாஸ்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

அதாவது :—

சூத்ரா விவக்ஷாயாமுரஸ: ஸ்தானாத, உர: |
ஸஹஸ்ரம் வஹ்நிராஹதி, ஸ ஸ்தாயதி நாபீதடி ||
ஸ்ரோத்ரஹ்ருந்நிஷ்டிதஃ ஸ்தாயீ கண்டமுகுலமே வ்ரஜந் |
நாஸி, ஹ்ரஸ்கண்டீமுகுலஸ்பர்விலம்பாவயதி ஷட்ஜீ ||

—ஸங்கீதரத்நாகரஃ

ஒரு நாதத்தை எழுப்பவேண்டுமென்று ஆத்மா விரும்பும்பொழுது அதற்கேற்ற முயற்சியைச் செய்யுமாறு அது மனதைத் தூண்டுகிறது. அம்மனம் உடனே தேகமெங்கும் நிறைந்து நிற்கும் காற்றையேவ, அது மூலாதாரத்திலுள்ள அக்னிஜ்வாலையைச் சென்று மோதுகிறது. பின்னர், அவ்வக்னிஜ்வாலையால் வேகத்துடன் வெளித்தள்ளப்படும் அக்காற்றே மேல் நோக்கி தொப்பூழ், நெஞ்சு, கழுத்து, தலை, வாய் என்னும் ஐந்து ஸ்தானங்களின் வழியாக வெளிவரும்போது நாதத்தையுற்பவிக்கச் செய்கிறது. நாபியிலுள்ள சக்ரம் அனாஹத சக்ரம். கழுத்திலிருப்பது விசுத்த சக்ரம். சிரஸிலிருப்பது ஸஹஸ்ராரசக்ரம். இவைகளில் முறையே மந்தர, மத்ய, தார நாதங்கள் உண்டாகின்றன. இதற்கு ஆதாரம்,

ஹ்ருதி நாமத வக்ரோ(அ)ஸௌ நிர்யாதயுயோமதஃ |
ஸுஹதஸ்துத நாதஃ ஸ்யாதி ஸாவ்ருத்தி ரூகீதி ரூதடி ||
கண்டே விஸ்ருத்யுசக்ரம் ஸ்யாத் ஸஹஸ்ராரந்து மூர்தனி |
உந்ரயத்யுதாரமாவ்ரா ஹவெயுவ்ருத்தா ச கூரஸ் ||
வர்ணவ்ரு ரூணாத்மி ஸம்யோகாத்ய நாத உதிதோ
ஹவெத் |
ஸநாத வனவ ஓங்காரஷ்ட வனவ ரூணவாஹியஃ ||

(ஸங்கீததாமோதரம்)

இதன் பொருள் வருமாறு :—

பிராணவாயுவினின்றும் ஜாடராக்னியினின்றும் இவ்வாறு உண்டாகின்ற நாதமே பிரணவமென்றும் ஓம்காரம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய அதிஸூக்ஷ்மமான நாதங்கள் நான்கு வகையினவாக இதயத்தை வியாபித்திருக்கின்றன. பிராணவாயுவினின்றும் ஜாடராக்-

னியினின்றும் உண்டாகும் அதிஸூக்ஷ்மமான நாதத்தை 'பரா' என்றும், நாபிக்கும் மூலாதாரத்திற்கும் மத்தியிலுண்டாகும் நுட்பமான நாதத்தை 'பச்யந்தி' (பஶ்யந்தீ) என்றும், மூலாதாரத்தில் வந்து மோதும் மெல்லிய நாதத்தை 'வைகரீ' (வைகரீ) என்றும், மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்து இருதயம்வரை வியாபிக்கும் நாதத்தை 'மத்யமா' (மத்யமா) என்றும் பெரியோர்கள் வருணித்திருக்கிறார்கள். இவைகளையே "பராதி சத்வாரிவாகாத்மிகம்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

"தஸ்மாத்வஸ்துகம் ஸம்ஹாரி வஸ்துவத்தஸ்மாத்ஸ்ருஷ்டி"
(நூலாசிரியர்)

மேலும் இந்த நாதமானது ஐந்து இடங்களிலிருந்து வெளிப்படுகிறபடியால் பரமசிவனுடைய ஐந்து முகங்களிலிருந்து நாதத்தின் விகாரமான ஸப்தஸ்வரங்களும் உண்டாயினவென்று வேதங்கள் கோஷிக்கின்றன. ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள் அவர்களும் "ஸத்யோ ஜாதாதி பஞ்சவக்த்ரஜ ஸரிகமபதநி வரஸப்தஸ்வர" என்று வர்ணித்திருப்பதாகவும் முனனர் கூறினேம். ஆனல் இதிற் பல ஆக்ஷேபங்கள் வரக்கூடும். அதாவது:— ஐந்து முகங்களிலிருந்து ஏழு ஸ்வரங்கள் எவ்வாறு தோன்றின வென்பதுவே. இதற்கு ஆதிபுருஷனன ஸ்ரீ சங்கரர் தம் ஸர்வவல்லமை நிறைந்த இச்சையினல் உலகங்களனைத்தையும் படைத்து அவைகளுக்குரிய ஸகலஸாதனங்களையும், தன்னிச்சையினலேயே யுண்டாக்கினர். அதில் இப்பிரபஞ்சத்தின் மானிடவர்க்கத்திற் கேற்படும் வாழ்வு தாழ்வுகளின் காரணங்களை விளக்குவதற்கென்றே நவக்கிரஹங்களை யுத்பத்தி செய்யவேண்டியதாயிற்று.

அப்பொழுது தன் ஐந்து முகங்களின் வல்லமையால் சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன், குரு, சுக்கிரன் என்ற இவ்வைந்து கிரஹங்களையுமே படைத்தார். இவ்வைந்து கிரஹங்களும் நமக்கு ஐந்து ஸ்வரங்களாக அமையப் பெற்றன. மேற் கூறிய ஐந்து கிரஹங்களில் சூரியனுடைய புத்திரனுக சனியும், சந்திரனுடைய புத்திரனுக புதனும் உற்பவித்தார்கள். அவ்விருவருக்கும் ஒவ்வொரு கிரஹஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஏழு கிரஹங்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறே ஸங்கீதத்திலும் ஷட்ஜமாகிற சூரியனிடத்திலிருந்து, அந்தர காந்தாரமாகிற சனியும், சந்திரனுகிற பஞ்சமத்திலிருந்து, சதுச்ருதி ரிஷபமாகிற புதனும் உற்பத்தியானபடியால் ஸங்கீதத்திலும் கிரஹங்களைப் போலவே ஏழு ஸ்வரங்கள் வழங்கத் தலைப்பட்டன. புராதனமாகவுள்ள ஸாமவேதத்திலமைந்துள்ள 'நிதபமகரிஸ' என்ற அவரோஹணகதியான ஸாமஸப்தகம் என்ற ஸைந்தவீராகத்திலில்லாத தீவ்ரஸ்வரமான பிரதிமத்நியமத்தையும், காகலி நிஷாதத்தையுமே ஜ்யோதிஷசாஸ்திரத்தில் ராஹு, கேதுக்கள் என்று ஷட்ஜத்தின்

மேலும் பஞ்சமத்தின் மேலுமிருக்கிற காகலிநிஷாத, பிரதிமத்திய மங்கள் போல் சூரியனுக்கு மேலும் சந்திரனுக்குக் மேலுமாக ராகு கேதுக்கள் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ராகுகேதுக்கள் எப்படி ஸ்வந்த இடமின்றி சாயாகிரகங்களாகவே இருக்கின்றனவோ அது போலவே காகலிநிஷாதமும், பிரதி மத்தியமமும் வேண்டிய இடங்களில் சாயாஸ்வரங்களாகவே அதி ஸூக்ஷ்மமாய் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும். "காகலீதா கமெ வஸ்ஷே" என்ற வாக்கியத்தினால் இதன் கருத்தையறிந்துகொள்க. நவக்கிரகங்கள் என்று எப்படி அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படியே ஸங்கீதத்திற்கும் 9 ஸ்வரங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. நவக்கிரகங்கள் எப்படி மேஷராசியிலிருந்து மீனராசிவரையிலுள்ள 12 ராசிகளிலும் ஸஞ்சரிக்குமோ அவைகளைப் போல இந்த 9 ஸ்வரங்களும் 12 கிரகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும். எப்படி நவக்கிரஹங்களைப் பிரஸ்தரிக்கும்போது அளவிலடங்காத எண்ணிக்கை யுண்டாகிறதோ அதுபோல் இந்த ஸ்வரங்களைப் பிரஸ்தரிக்கும் பொழுதும் மட்டிற்கடங்காத ராகங்கள் உண்டாகின்றன. ஜ்யோதிஷசாஸ்திரத்திற் கூறியபடி ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கும் நஷ்ட, உத்திஷ்டங்களும், 'கடபயாதி' ஸங்கியைகளும் கிரஹ, ஸ்வரஸ்புடங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து பார்ப்போருக்கு ஸங்கீதசாஸ்திரத்தின் உண்மைகள் எளிதிற் புலனாகும்.

ஸ்மிதாத்மகஃ பூர்வமஸ்யாயம் விஶ்வம் ஜீவாத்மகம் ததா।
ஜீவஸ்யாஹுமுதோ நாதஃ ஸ ஹ்ரௌதோ(அ)க்ஷரஸம்ஜ்ஞகஃ॥
அகாராதிஹகாராந்தமேதேஃ வர்ணைருரவ கூயதெ உதஃ।
ஸெவநாதஸ்துரூபேவாஹ்வ யாயதெ ஈஶிஹிஃ ஸதா॥

(நூலாசிரியர்)

இப்பிரபஞ்சம் பஞ்சபூதமயமானது. இதிற் பற்பல ஜீவன்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜீவனிலிருந்தும் ஒவ்வொருவிதமான நாதம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறது. இத்தகைய நாதத்திலிருந்தே அகாரம் முதல் ஹகாரம் வரையிலுள்ள அக்ஷரங்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன.

வர்ணாத்மகமிதமகிலெதரி வதம் ஜ்ஞேயம் ஸதா ஸுகிலெஃ।
வரெண்யஸ்ய நிஶ்சிதம் வாக்யம் க்ரியாகாரகஸம்யுதம்॥
ததெதா வாக்யாத்ஸுஸாவாக்யம் வெதாஃ ஸாஜ்ஞா ஹயுக்ர
க்ரமாத்।
வ்யக்தாவ்யக்தாத்மகஃ ஸவெது ததெதா மாநுவமுஸம்ஹவஃ॥

(ப்ரஹதெஶீ)

அக்ஷரங்களின் சேர்க்கையால் பதங்களும் பதங்களால் ஸமஸ்த மான லௌகிக வைதிகவாக்யங்களும். வேதத்தினுட்பொருளான காயத்ரீமுதலிய மஹாமந்திரங்களும், ஸகலசாஸ்திரங்களுமுண்டாயின. எனவே நாதத்திலிருந்தே உலகவியவஹாரம் முழுவதும், இந்த காந்தருவக்கலையாகிற ஸங்கீதமும் உண்டாயிற்று என்பது தெளிவாகும்.

நகாரஃ ப்ராண உதுச்சாரஃ ஃகாரஃ ஶ்வாஸமுச்யதே ।
ஜாதஃ ப்ராணாக்நிஸம்யோகாத் தேநநாதொ(அ)பிதீயதே ॥
(ஸங்கீதரத்நாகரஃ)

என்றபடி ப்ராணாக்நிஸம்யோகத்தாலுண்டாவதால் இது நாதமென்று பெயர்பெற்றது.

நாதப்பிரிவினை

ஸநாஹதஸ்தொ ஹ்ருதயேஷ்வ ஸ நாதொ த்விவியொ மதஃ ।
ஶுகாஶஸம்ஸவொ நாதஃ யஃ ஸொ(அ)நாஹதஸஂஜ்ஞிதஃ ॥
தஸ்மிந்நநாஹதே நாதெ விஶ்வாத்மா ஜ்யொதிரவ்யய தெவதாஃ ।
யொ(அ)பிதொ(அ)வி மஹாதீர்த்தஸஞ்ஜ்ஞகெ ॥
மதொ நிக்ருஷ்டவ் ஸம்யாஜ்ஜி ஊத்தீம் ப்ராயதராகவாஃ ॥
(ஸங்கீதகல்பத்ருமஃ)

ஆஹதம், அனாஹதம் என நாதம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் —

ஆகாயத்திலுண்டாகும் நாதமானது அனாஹதம் என்று கூறப்படுகிறது. (எவ்வித அடி, மோதல், மீட்டல் முதலிய தாக்குதலின்றி நித்யமாயிருப்பது) இது தைவீக நாதமாகையால் இதனை தேவதைகளும் இயம, நியம, ப்ராணயாமாதி யோகஸித்திகளினால் தெய்வத்தன்மை பெற்ற மகரிஷிகளுமே அந்தரங்கமாயுபாஸித்து, பரம ரகஸ்யமாகத் தனக்குள்ளேயே அனுஸந்தாநம் செய்து ஆத்மானந்தத்தை யனுபவிப்பார்கள். எனவே தைவிகமான இந்த அனாஹத நாதத்தைப் பற்றிய விவரத்தை இத்துடன் முடித்துக் கொண்டு, நம் ஸங்கீதக்கலைக்கு மூல காரணமான ஆஹதநாதத்தைப் பற்றி இனி ஆராய்வோம் :—

ஶுஷ்கதஸ்து உபாஷ்ரவாணாதெஹிகாஃ ஸ்ம்ருதிகர்ஷகஃ ।
தெந ஸ்வாஹதநாதெந நிவ்ருத்திர்ப்ரஹ்மதெ வரா ॥
(நாலாசிரியர்)

ஆஹதநாதமோ வென்றால் — இதுதான் ஸர்வஸாதாரணமாக பண்டிதர் முதல் பாமரர்வரை எல்லாமனிதர்களுக்கும் ஏன், பசு பக்ஷிகளுக்கும் கூட இம்மையிலின்பத்தையளிக்கவல்லது. இதனை முறைப்படி பயின்று, உபாஸிப்போரும், யாகம், தெய்வபூஜை முதலியவைகளில் விநியோகிப்போருமாகிய காயகர்கள் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறார்கள்.

ஆஹதநாதப்பிரிவினை

நாதொऽயம் நஷ்தெயஶ்சதோஃ, ஸ ச வஹ்நிவியோ ஹவெஃ।
ஸஶப்தொ வாகிஹஶப்தஶ்ச வ்யக்தொऽவ்யக்தஶ்च க்ரமாத்ரயஃ ।
(ஸ்ரஹஷ்டீ)

'நஷ்' என்ற தாதுச் சொல்லிலிருந்து 'நாதஃ' என்ற பதம் உண்டாயிருக்கிறது. இதற்கு ஓசை என்பது தான் பொருள். இந்த ஓம்காரநாதத்தையே ஆதியான பிரணவம் என்று சொல்லுவார்கள். எப்படி பிரமத்தினிடத்தில் மாயையானது எப்போதும் வியாபித்திருக்குமோ அதுபோல நாதத்தோடு கலை எப்போதும் விலகாமலிருக்கும். உதாரணமாக 'ஓ' என்பது ஒரு நாதம். 'ம்' என்பது பிந்து. இந்த நாதமும், பிந்துவும் சேர்ந்து உச்சரிக்கப்படும் 'ஓம்' என்ற பதத்தில் ஒரு இனிய கலை தானாக வந்து சேர்ந்து கொள்ளுகிறது. இதனையே பிரணவஸ்வரூபியான பரப்பிரமமெனக் கருதி, "நாதவிந்ூகலாத்மனே நமொ நமொ" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் அருணகிரியாரும். எனவே த்வனித்தல் காரணமாக நாதம் என்னும் பதம் உண்டாயிற்று என்று மதங்கமுனிவர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் நகாரம் பிராணனையும் ஊகாரம் அக்நியையும் குறிக்கும் பீஜாக்ஷரங்களாகையால் இவ்விரண்டின் சேர்க்கையாலும் உண்டாகும் ஓசை, நாதம் என்ற சொல்லால் லக்ஷணவிருத்தியால் ஸூசிக்கப் படுகிறதென்று பார்ச்வதேவர், சார்ங்கதேவர், முதலியோர் கருதினர். இத்தகைய நாதம் கலைக்கு இருப்பிடமாக இருத்தலாலேயே நாம் அதனைக் கேட்டு இன்புறமுடிகிறது. நாதமும், பிந்துவும் சேரும்பொழுது கலை தானாக வந்து சேர்ந்துகொள்ளுகிறது.

நாதமும் கலையும்

ஸ ஓங்காரஶ்ச பிந்ூச்ச நாத்ஶ்சவிஶ்வம் ஜகத்।
வஸெ ஶ்ரூணி ஶாயெவ கறாஸிஹாஸ்தி ஸவஸுதா ॥
நாஶாதாத்மகெளங்காரஶாதாஶரீரஶ்செதி ஸ்ம்ருதி।
ஸ நாதஸ்ஸ கறாஸிவ்யஃ ஶக்திரா நாதஶாயிநீ ॥

(நாலாசிரியர்)

பொதுவாக சப்தத்தை (ஓசையை) நாதம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனல், கலையோடு சேராத சப்தம் நாதமென்று பெயர் பெறுது. காதுக்கு இனிமையையளிக்கும் சப்தமே கலையோடு கூடியதாயிருக்கும். கல்லியுடைப்பதினலும், மரத்தை வெட்டுவதினலும் உண்டாகும் சத்தத்தில் கலையின் சம்பந்தம் ஏற்படாதிருப்பதால் அவைகள் நாதமாகா. காதில் ஒரு ஸ்வரூபமாய் கேட்கக் கூடிய சத்தமே கலையுடன் கலந்த நாதமாகும். சிவசக்திகளின் சேர்க்கையால் செயல் உண்டாவதுபோல் கலையோடு சேர்ந்த சப்தத்திற்கே நாதத்தின் ஸ்வரூபம் ஏற்படுகிறது.

ஸ்வஷ்ஷாதொஷ்ஷவொ நாஷ: ஸ்வயா வஹிஶ்ரயஹ்வதெ ।

ஐந்து ஸ்தானங்களிலிருந்து நாதம் உண்டாவதால் இது ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அது வருமாறு :—

ஸுஷும்ஷ்நா நாதொ ஹ்ருஹாவாஸீ,
ஹ்ருதயெ சாகிஸுஷும்ஷ்கः ।
கண்ட²யெ வ்யக்தொ வ்ருத்தः
ஸுவ்ருத்தஷ்சாலு²தெ²ஷுகெ ।

கூர்தி³ஸ்தொ ஊர்த்வதெ²ஷு தூ
ஜ்ஞெயः வஹ்னிவியொ ப³ஹுவெயः ।

(ஸ்ரீஹஷ்டெஜீ)

மதங்கமுனிவர் நாதத்தை ஸூக்ஷ்மம், அதிஸூக்ஷ்மம், வ்யக்தம், அவ்யக்தம், க்ருத்ரிமம், என ஐந்து வகையாகப் பிரித்திருக்கிறார். ஆனல், பார்ச்வதேவர், சாரங்கதேவர் முதலியோர் வ்யக்தம், அவ்யக்தம் என்பதிற்குப் பதிலாக புஷ்டம், அபுஷ்டம் என்றே பிரித்திருக்கிறார்கள். அதுவே சரியென்று கல்லிநாதர் முதலிய பிற்காலத்து வித்துவான்களும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

"ஸுகிஸுஷ்ஷும்ஷ்நாஹ்வ ஸுஷ்ஷும்ஷ்நாஹ்வ வூஷ்டாzவூஷ்டாஹ்வ கூர்தி³ः" ।

(ஸ. ஸ. ஹாரः)

இவ்வைந்துவித நாதங்கள் பிறக்குமிடம் வருமாறு :—

ஸூக்ஷ்மமென்பது நாபியிலிருந்தும், அதிஸூக்ஷ்மம் என்பது ஹிருதயத்திலிருந்தும், புஷ்டமென்பது கழுத்திலிருந்தும், அபுஷ்டமென்பது சிரஸிலிருந்தும், கிருத்ரிமம் என்பது முகத்திலிருந்தும் உண்டாகின்றன. ஏனல் —

"கெஸ்ரீ யஷ் வ்ரிவ்ருஷ்டி: தஸ்ரவவ்ருதே।
ஸிஷ்ரஷ்டுதே காஷாஸ் காஷாந்திவிருவாஜ்யே ॥"

என்று கூறி பார்ச்வதேவர் தம் நூலாகிய ஸங்கீதஸமயஸாரத்தில் நாதத்திலிருந்து பிந்துவும், அந்த பிந்துவிலிருந்து எல்லாவித நாதமும் உண்டாவதால் ஸ்தான வேற்றுமை காரணமாக நாதத்தை ஐவகையாகப் பிரிக்கவேண்டியது அவசியமில்லை என்று கருதி மதங்கரது மதத்தைக் கண்டித்திருக்கிறார்.

தஸ்ரஷவங்கம் ஸம்ஹோ: வஷ்வக்ரு ஹஷ்ரஷ்டவம்।
தஸ்ரஷாஸ் ஷ்ரஷ நிஷ்டீ: ஸவ்யா ஷ்ரயதே ஹ்ரவி ॥

(நூலாசிரியர்)

எனவே இத்தகைய உற்பத்திவாய்ந்த நாதத்திலிருந்துதான் ஏழுவிதமாகப் பிரிக்கப்படும் ஸ்வரங்கள் உண்டாகின்றன.

நாதத்தின் பெருமை

ந காதொ ந விகா ஜீதம், ந காதொ ந விகா ஷ்ரஷ:।
ந காதொ ந விகா ந்ருத்தம், தஷ்ரஸ்மாதாதீகம் ஜஹ்ரு ॥
காதரூபிவ: ஷ்ரயதொ ப்ரஹ்மா, காதரூபிவொ ஜகாதுக:।
காதரூபிவா வரா ஸக்தி:, காதரூபிவொ உஹெஷ்வர:॥

—ஷ்ரஹஷ்டீ ॥

காதொவாஸமயா தெவா ப்ரஹ்மவிஷ்ணூஹெஷ்வராஸ்।
ஸவத்ரு ஸ்வாஹிதா கலிநம் யஸ்மாதெதே ததாத்மகா: ॥

நாதமில்லாமல் கீதமில்லை. நாதமில்லாமல் ஸ்வரங்கள் இல்லை. நாதத்தினுதவியின்றி நர்த்தனமுமில்லை. எனவே கீதம், வாத்யம், நிருத்தம் என்னும் இம்மூன்றும் சேர்ந்த ஸங்கீதமே நாதத்தை மூலகாரணமாகக் கொண்டதாகும். மேலும் பராசக்தியான ஈசுவரியும், மகேச்வரனை பரமசிவனும், பிரமனும், திருமாலும் நாதப்பிரமத்திற்கு வசப்படுகிறார்கள். அதாவது நாதமயமான ஸாமவேதத்தை பிரமன் எப்போதும் கானம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். முரளி வாத்தியமென்னும் வேணுகானப் பிரியனாக விஷ்ணு விளங்குகிறார். லாஸ்யமென்னும் நர்த்தனத்தில் பார்வதியும், தாண்டவமென்னும் நர்த்தனத்தில் சிவனும் எப்போதும் ஈடுபட்டிருக்கிறார். நர்த்தனமென்பது கீதத்தையும், வாத்தியத்தையும் பின்பற்றியே நிகழ்வதென முன்னரே கூறியுள்ளோம். எனவே

திரிமூர்த்திகளும், யக்ஷ, கின்னர, கந்தருவர்களும் மற்ற தும்புரு நார தாதி மகரிஷிகளும் கூட நாதப்பிரமத்தில் ஈடுபட்டிருத்தலால் நாதத் தின் மகிமையை முற்றிலுமுரைப்பது முடியாத காரியம்.

நாதத்தினுட்பிரிவுகள்

இனி இந்த ஆஹத நாதத்தையே வேறொரு முறையில் ஐந்துவித மாக நாரதர் பிரித்துக் காட்டுகிறார். அவை :--

(1) நகஜம் (2) வாயுஜம் (3) சர்மஜம் (4) லோஹஜம் (5) ஸாரீரஜம் என்பன.

ஹாரஹ்யாஹதம் வங்மயியா நாஹ்ய வர்ஜிதாஃ |
நகவாயுஜசர்மாணி லோஹஸாரீரஜாஸ்ஷா ||
நகம் வீணாதயஃ ப்ரோக்தாஃ, வம்ஸாத஧ா வாயுஸம்ப்ரகாஃ |
சர்மாணி ச ஧ுந்தும்மாதயோஃ லோஹாஸ்தாலாதயஸ்ஷா||
தேஹகாதேத தே யுக்தாஃ நாஸாஃ வங்மயாஃ ஸ்ம்ருதாஃ ||
—ஸம்மீதகோரஸஃ |

மேற்கூறிய ஆஹதமானது,

(1) நகஜம்—தந்திகளுடன் நகங்கொண்டு மீட்டப்படுதலால் ஏற்படுகிறது. இது நகஜமான நாதம் என்றறிக. வீணை முதலியன இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவை.

(2) வாயுஜம்- அதாவது காற்றின் தாக்குதலால் ஏற்படும் நாதம். சங்கம், புல்லாங்குழல், நாகஸ்வரம் முதலியன இப்பிரிவைச் சேர்ந்தவை.

(3) சர்மஜம்- தோற்பரப்பில் கை அல்லது கோல் தாக்குத லால் ஏற்படும் நாதம். மிருதங்கம், பேரி முதலியன இதற்கு உதாஹர ணமாகும்.

(4) லோஹஜம்—வெண்கலம் முதலிய உலோஹங்களில் தாக் குதலால் ஏற்படும் நாதம் இது. ஜாலரா, சேகண்டி முதலியன இதற்கு உதாஹரணமாகும்.

(5) சாரீரஜம்—மனிதனது சரீரத்திலிருந்து எழும் நாதம் சாரீரஜம் எனப்பட்டது. ஸூக்ஷ்மம் அதிஸூக்ஷ்மம் முதலிய மூற்கூ

றிய 8 பிரிவுகளும் இந்த சாரீரஜமான ஆஹதநாதத்தின் பிரிவுகளேயா கும்.

ஸ்தான வேற்றுமையாலேற்படும் நாதவேற்றுமை.

சார்ங்கதேவரும் பார்ச்வதேவரும் ஆஹதநாதத்தை ஸ்தானமுறை யில் மூன்றுவிதமாகப் பிரித்துக் காட்டுகின்றனர். அது வருமாறு:—

வ்யவஹாரொத்தவெள தெயா
ஹ்ருதி உரஸ்யாஹியீயதெ।
கண்ட உயெரா உயிது தாரொ
ஷிஷ்ணஸ்ஸாதஸ்தொதாரஃ ॥

— ஸம்மீதநாதாகரஃ।

சங்கீதசாஸ்திர வியவஹாரத்தையொட்டி இந்த ஆஹதநாதம் மூவகைப்படும். இதயத்திலுண்டாகும் நாதம் மந்தரநாதமென்றும், கழுத்திலுண்டாவது மத்யமென்றும், சிரஸிலுண்டாவது தாரநாதமென்றுமறிக. இவைகளில் ஒன்றைக் காட்டிலும் மேலுள்ள மற்ற நாதம் இருமடங்கு முயற்சியுடன் வெளிப்படுத்தப் படுவது. அதாவது:—மந்தி ரஷட்ஜத்திலிருந்து ஆரோஹணமுறையில் எட்டாவது ஸ்வரம் மத்யஷட் ஜமாயும் அதிலிருந்து மேலே எட்டாவது ஸ்வரம் தாரஷட்ஜமாயுமமையு மென்றறிக.

நாதோபாஸனையின் பயன்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த நாதத்தையுபாஸனை செய்வதினால் நாதரூபிகளான திரிமூர்த்திகளையும் உபாஸித்த பலனையடையலாமென் கிறார் சார்ங்கதேவர் இம்மொழியில்:

நாதொவாஸநயா தெவா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹெஶ்வராஃ।
ஸவஜ்ஞவாஸிதா நூநம் யோகெதெ தத்பதைகாஃ ॥

இதன் உண்மையை யறிந்தவரான ஞானசிரேஷ்டரான ஸ்ரீ தியா கராஜஸ்வாமிகள் அவர்களும் "நாததநுரநிஶம்" என்ற கீர்த்தனத் தால் நாதரூபியாகவே பரமாத்மாவையநுஸந்தானம் செய்து, தான்

வழிபட்டுவந்த விதத்தை விளக்கியிருக்கிறார். மேலும் அவர் கூறியிருப் பதும் நாம் முற்கூறிய நாதோத்பத்தி முறைக்கு ஆதாரமாக விருத்த லால் அதனையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறோம்:

"நாணாநுவஸம்யொமஜுவலு
நூணவநாஜு வஷ்டஸுஜுலெ வாஸம்
வீணாவாஜநொருபெள ஸிவஜெநா
வியஜெஸும ஸு தூமஸுஜவிநுத"

(ஸாரமதிராகக் கீர்த்தனம்)

இப்பெரியார் நாதப்பிரமத்தையுபாஸிப்பதின் மூலம் பிரமானந்த நிலயமாகிற மோக்ஷத்தையடையலாமென்பதையும்

"ஸ்ராஜுஷுவநூ வஷ்டஸுஸுமநிவயஸஹித
நாஜுலொருபெ ப்ரூநஜஜுவெ; ஜநஸா"

என்று கல்யாணவஸந்த ராகக் கீர்த்தனையிற் பாடியிருக்கிறார்.

நாதோபாஸிகளின் சிறப்பு

எனவே நாதப்பிரமரூபமாகவே த்ரிமூர்த்திகளுமிருப்பதாகவே முன் னோர் கூறினோம். இதனை முற்றிலும் அங்கீகரித்த மஹா தத்வஞானியா ராகிய ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் நாதப்பிரமமாகிற பரப்பிரமத்தையு பாஸிப்போராகிய ஸங்கீதவித்துவான்களும் பகவத்பக்தர்களுக்கு ஒப்பா வார் எனக் கருதி, தனது நமஸ்காரத்தை காயகோத்தமர்களாகிய எல்லா நாதோபாஸிகளுக்கும் இக்கீர்த்தனையாலறிவிக்கிறார்:

மாயாமாளவ கௌளை-தேசாதி

பல்லவி:

விஶ்வநுகா த்ரோகக்ஷே— ஸங்கீத கொ (விஶ்)

அனுபல்லவி:

ஊஜுஜுக, ஸுங்கஸுகூத வாஜுநிஜு
விஶ்வநுகா, நாஜுக்ஷ வஷ்டஸுஸ (விஶ்)

சரணம்:

கூடு, மௌனி, வியி, ஶ்ரீபஞ்ஜ, ஶிவ, காரஞ்ஜனி,
சுஜனிஶ, ஹரத, காமவுவ, வண்ஜீஶாஂஜனெய ஶ்ரீஹ-
ஶஜஞ்வாஶ்ரீ

ஹாஜ்ஞஶண்ஜாஜ, கூஂஹஜ, தூஂவாஶ்ரீ, வஶஹொஜெஷ்ஶ,
ஶாஜ்ஞுதெவ, கதி

ஷ்ரீஞ்வாஶ்ரீஶ தவாஶ்ரீஜவஞ்வஶ்ரீகூ—
ஷ்ஜ்ஞாகஞ ஹூவாஂவூயிஜஜு (விஞ்ஶ்ரீகூ)

எனவே நாதோபாஸிகளான பெரியோர் விருப்பு, வெறுப்பற்ற மகா ஞானிகளான ஸ்ரீ தியாகராஜர் முதலானவரும் கூட வணங்குதற் குரியவரென்றுல் இவரது சிறப்பை யெடுத்துரைக்கவும் இயலுமோ!

சுருதிப் பிரகாணம்.

சுருதியின் லக்ஷணம்:-

"ஷ்ரவணைந்ரியஶ்ராஹ்யத்வாசு ஷ்யநிஶ்சய ஷ்ரூதிஹுவெசு |"

காற்றின் அடியினுல் உடனே ஏற்பட்டதும், முதலாவது கூணத்தில் கேழ்க்கப் படுகிறதுமான தொனியே சுருதி எனப்படும். முன்பு கூறின 22 நாடிகள் நான்கு பக்கங்களிலும் பின்னப்பட்டவையாகவும், காற்றினுல் அடிக்கப்பட்டவையாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளுள் மந்த்ரஸ்தானத்திலிருக்கிற முதல் நாடியிலிருந்து உண்டான ச்ருதி, சிறிய நாதமுள்ளதாக விருக்கிறது. அதனைக் காட்டிலும் முறையே அடுத்து அடுத்து இருக்கின்ற நாடிகளால் இறிது அதிக சத்தமுள்ள சுருதிகள் உண்டாகின்றன. இதே போல் மற்ற இரு ஸ்தாயிகளிலும் அறியவேண்டும்.

"தெ தூ வாவிஂஶதிரு2ரா: ரு கூஞ்ஜ வாரிஷ்ஷூடா: |
ஶகூர உஶ2யிதூம் தஷ்ஜாத்ரீணாயாம் தந்நிஶ2ுரு2டி ||"

|| ஷ. ஶ்ரீ. ||

இவ்வாறு சரீரத்திலுள்ள மூன்று ஸ்தானங்களிலும், நாடிகளின் பேதங்களால் உண்டாகிற நாதம் கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் 'நாதம்' என்கிற ஒன்று இருப்பதிலேயே ஸந்தேஹம் வருமாயின், அச்சந்

தேஹத்தை நீக்குவதற்காக, ப்ரத்யக்ஷமாகவே வீணையில் அந்த நாதத்தை நிரூபித்துக் காட்டுகிறேம்.

இரண்டு வீணைகள் ஸமானநாதமுள்ளவைகளாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இருபத்திரண்டு மெட்டுகள் அமைக்கவேண்டும். அவைகளுள் முதலாவது மெட்டு மந்த்ரநாதமுள்ளது, (மிகவும் மெல்லிய நாதமுடையது) அதற்கு அடுத்தது முன் தொனியைவிட சிறிது அதிகமான தொனியையுடையது. இவ்வாறு மற்றவைகளையும், கெட்டியாகவும், வரிசையாகவும், முன் தொனியை விட அதிகத் தொனியுள்ளவைகளாகவும் அமைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட இரு வீணைகளிலும், ஷட்ஜம் நான்கு சுருதிகள் உள்ளதாக வமைத்தல் வேண்டும். அதற்கு நான்காவது மெட்டில் ரிஷபம் மூன்று சுருதிகள் உள்ளதாகவும். பஞ்சமத்திலிருந்து மூன்றுவதில் காந்தாரம் இரு சுருதிகள் உள்ளதாகவும் எட்டாவதிலிருந்து இரண்டாவதில் மத்யமம் நான்கு சுருதிகள் உள்ளதாகவும், பத்தாவதிலிருந்து நான்காவதில் பஞ்சமம் சதுச்ருதியாகவும், 14 வதிலிருந்து 4 வதில் தைவதம் த்ரிச்ருதியாகவும், 18-வதிலிருந்து மூன்றுவதில் நிஷாதம் இரு சுருதியுள்ளதாகவும் அமைக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு மெட்டுகள் அமைத்த பின்னர், தாழ்ந்திருக்கின்ற மெட்டுகள் வரிசையாக சிறிது, சிறிது. அதிக தொனிகள் உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. மனிதனின் சரீரத்திலிருக்கின்ற சுருதிகள் முறையே அதிகத் தொனியுடையனவாக எப்படி இருக்கின்றனவோ, அதேபோல் வீணையிலும் தாழ்ந்திருக்கின்ற மெட்டுகள் முறையே சிறிது சிறிது அதிகத் தொனியுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அந்த மெட்டுகளில் மீட்டுவதால் உண்டாகிற நாதம் 'சுருதி' என்று கூறப்படுகிறது.

''ஶ்ரவிம்ஶதிம் கெசிதூஹுராஜ்ஞி
ஶ்ரூதீஃ ஶ்ரூதிஜ்ஞா நவிசாரயக்ஷாஃ |
ஷடுஷவ்ஹிஹாஃ வயூ கெசிதாஹுர-
உசநஸ்துசெவ ஶ்ருதிவாதயஜ்ஞே ||''

(ஸ. ர.)

'ச்ருதி' என்கிற சொல்லின் பொருளையும், அது ஒன்று அல்லது பலவா? என்கிற விஷயத்தில் மதங்கமுனிவர் கூறியபடி மதங்களின் பேதங்களைக் கூறுவோம் :-

'ஶ்ரூ ஶ்ரவணே' என்ற தாதுவுடன் 'க்தி' எனற விகுதி சேர்ந்த பின் (ஶ்ரூதி) ச்ருதி என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே கேட்க்கப் படுவதால் இதற்கு சுருதி என்கிற பெயர் உரித்தாயிற்று.

"ஶ்ருவணைந்ரியஶ்ராஹ்யத்வாத்
ஶ்ருதிரேவ ஶ்ரூதிஹ்யுவேத்।
ஸா சைகாவி ஶ்ரியா ஜேஶ்ரயா
ஶ்ரூதயஃ ஶ்ரூதிவெஶிஷிஃ ॥"

(வ்யாஹஷ்டிஶீ)

மதங்க முனிவர்: இவருடைய மதத்தில் ச்ருதி ஒன்றுதான். எப்படியெனில்:-

ஆகாயம், காற்று இவைகளின் சேர்க்கையாலும், ஆத்மாவின் முயற்சியினாலும் தொனி ஏற்படுகிறது. இது கொப்பூழின் மேல் பாகத்தை வியாபித்து அங்கு இருக்கிற நரம்புகளாகிறபடிகளிலும் பரவுகின்றது. இது ஒரு சுருதியாயிருந்து கொண்டே பின்பு பல நரம்புப்படிகளில் பரவுவதால் சுருதி ஒன்றுதான் என்று மதங்க முனிவரின் கருத்து. இது நான்காவது சுருதி முதலிய பேதங்களைக் காட்டிலும் மாறுபாடு உள்ளதாக இருக்கும்.

சிலர் ஸ்வரம், அந்தரம் எனப் பிரித்து சுருதி இருவகையானது என்று கூறுகின்றனர். இதையே விச்வாவஸு என்ற முனிவர் கூறுகிறார்:-

"நியதஶ்ரூதிஸம்ஜ்ஞாஸு ஶீயதெ ஸ்வஷ்ட ஶீதிஷு।
தஜ்ஜாஸ்ஜ்ஞமதா ஜேஶ்ரயாஃ ஶ்ரூதயஃ ஶ்ரூதிவெஶிஷிஃ ॥"

தொனியே காதுகளால் கேழ்க்கப்படுவது காரணமாக சுருதி என்ற பெயரை யடைகிறது. சுருதி பொதுவில் ஒன்றுயினும், ஸ்வரம், அந்தரம் என்கிற பிரிவால் இருவகைப் படுகிறது. அதாவது:-சுத்தமான சுருதி, ஸ்வரம் எனவும், விகிருத (மாறுபடும்) சுருதி, அந்தரமெனவும் கருதப்படுகிறது. இவைகள் குறிப்பிட்ட சுருதிகளுடன் சேர்ந்து ஏழு கீதிகளிலும் பாடப்படுகின்றன. எனவே இவைகள் தான் ஸ்வரங்களை யடைந்திருக்கின்றன என்று சுருதிக்ஞானமுள்ளவர்களால் அறியத்தக்கது.

'ஸஜ்ஞாஸ்ஜ்ஞவதிஶ்ரெஶ்ரா ஹ்யஜ்ஞாஶ்ரூதயொ உதாஃ।'

அந்தர ஸ்வரங்களிலிருப்பவை அந்தர சுருதிகள் எனப்படும். ஆக்வே மேல் குறிப்பிட்ட சுருதிகளின் விந்யாஸங்கள் அவைகளின் கிரியை, கிரமம் இவைகளின் பிரிவுகளால் அறியற்பாலன.

'உத்ரயஶ்சதாஸ்ராவஶ்ரா ஹவெயஶ்செஷ்ட தூ க்ரூராஸு।
ஶ்ரூதயஃ ஸ்ருஃ ஸ்ஜாஹிஜ்ஞாஃ ஶ்ராவணைத்வநெஹ தூஶா' ॥

(ஸங்கீதபாரிஜாதம்)

அதேஹாபிலர் தமது நூலில் சுருதிகள் மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் என்ற மூன்று ஸ்தாயிகளிலும் சம்பந்தப்படுவது காரணமாக மூன்று பிரிவையடைகின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்.

தும்புரு என்ற முனிவர் சுருதிகளின் பிரிவைப்பற்றி கீழ்வருமாறு கூறுகிறார் :-

"உஷ்ணேஹ்யநோ ஷ்வநீரஷ்டிகேஷா விஜ்ஞேயோ வாதஜோ
ஷட்ஜயேஃ
ஸம்ஹீனோ வாதஸ்ரீகஷ்ண ஜ்ஞேயோரஷ்ணேள வித்தஜோ
ஷட்ஜயேஃ ॥
ஷ்ரிஷ்ணு ஷட்கூஷாரஷ்ணு உயோரஃ கஷஜோ ஷ்ணிஃ ।
த்ரயாணாம் ஸன்னிஷாயோத்தோ விஜ்ஞேயஃ ஷந்நிவாதஜஃ ॥"

—தும்புரூஃ

இதன் பொருள் :-

இந்திரியங்களின் பலக்குறைவு காரணமாக சுருதி மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்படலாம். இங்கு இந்திரியமென்று மனம் குறிப்பிடப்படுகிறது. பலக்குறைவு என்பது ஸஹஜம், தோஷஜம், அபிகாதஜம் என மூவ்கைத்து. அவற்றுள் 'ஸஹஜ'மென்பது ஸத்வ குணத்தோடு மனம் கூடியிருக்கும் நிலையாகும். மனம் ரஜோகுணத்தோடும் தமோகுணத் தோடும் கூடியிருப்பின் 'தோஷஜம்' எனப்படுகிறது. புளிப்பு முதலிய சுவைபலத்தால் குன்றியிருப்பின் அம்மனம் 'அபிகாதஜம்' எனப்படு கிறது.

வேறு சிலர் வாதம், பித்தம், கபம், ஸன்னிபாதம் இவைகளின் நிமித்தமாகவும் சுருதி நான்கு விதமாகப் பிரிக்கப்படலாமெனக் கருது கின்றனர். வேணவர் முதலிய வேறு சில முனிவர்கள் சுருதியை ஒன்பது விதமாகப் பிரிக்கின்றனர்.

அதாவது :-

"ஷ்ருதிஷ்ஷ்ருதிஷ்ருதிஷ்சைவ சதுஃஷ்ருதிக வனவ ச ।
ஷ்வரஷ்ருயொமஃ கதுஷ்வஃ வம்ஶஹிஷ்ருமதொ வஜ்ஞேயெஃ ॥"

மேற்கூறிய பிரிவில் 'வாதஜம்' என்பது மேல் ஸ்தாயியிலுள்ளதும், கடுமையுமான தொனியாகும். 'பித்தஜம்' என்பது கம்பீரமாயும், இனிமையுடையதுமாகும். 'கபஜம்' என்பது செவிக்கினியதும், மெல்லியதுமாகும். மேற்கூறிய வாதம், பித்தம், கபம் என்னும் முக்குணங்களுடன் கூடிய நாதம் 'ஸன்னிபாதஜம்' எனப் படுகிறது.

'ஸங்கீத தாமோதரம்' என்னும் பழைய நூலில் சுருதிக்கும் ஸ்வரத்திற்கும் நுட்பமான வேற்றுமை உண்டு என்பது கீழ்க்கண்ட சுலோகங்களால் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஶ்ரூதிஸ்வரெ ஸ்வராநு வக்ஷ்யாம நாரூ ஸ்ரூஹாவிதத்வதஃ ।
ஜலெ ச ஸஞ்சரந்தாம் உபெபுஷாம் தீனாநாம் நொவருக்ஷ்யதெ ॥
மமதெ வக்ஷிணாம் யத்ன தத்ன ஸ்வரஹதா ஶ்ரூதிஃ ।
ஶ்ரூதிநுபாதவஸ்தா ஸ்வரா ஸ்தாஸ்வ ச கரூ உதா ॥
யதா தைலஸ்ய தம் ஸர்பிர் யதாகாஷ்மதொபகரூஃ ।
ஜ்ஞாயதெ தத்ரூவதெவெஹ தயாஸ்வரஹதா ஶ்ரூதிஃ ॥
வீணாதெஸ்து ஶ்ரூதிஜ்ஞாநம் ஸ்வரஜ்ஞாநம் து வம்ஶஜம் ।
சுழ்வ்திநள வஸவொ ரூத்ராஸ்ஸ்தெஹணாம்கெந
ஶ்ரூஶ்ரூவாஃ ॥
ஸ்ரூயமாணஸ்ஸஹஸ்ரெநபுரதஸ்தெ ஸ்வாவிம்ஶதிஃ ஶ்ரூதிஃ ॥

—ஸங்கீததாமொதரஃ.

சுருதியையே ஸ்வரமென்று சொல்வதற்குப் பிரமாணமும் இயலாது. ஏனெனில்; சுருதியிலிருந்து தோன்றும் ஸ்வரங்கள் சுருதிகளிலிருந்து வேறுபட்டவைகளாகவே இருக்கமுடியும், எனவே இவைகளுக்கிடையே நுட்பமான பேதம் இருப்பது மறைக்கமுடியாததாகும். வெளிப்படையாகத் தெரியாத பொருள்களும் உலகத்தில் உள்ளன. எவ்வாறெனில் ஜலத்திலேயே ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் மீன்களுக்கும், வானத்திலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு இருக்கும் பக்ஷிகளுக்கும்கூட புலப்படாத வழிகள் ஸூக்ஷ்மமாக உள்ளன. அதுபோலவே பெரியோர்களின் உபதேசத்தினுல் மாத்திரம் அறியத்தக்கதான சுருதிஸ்வரபேதம் தைலத்தில் நெய்போலவும், விறகில் நெருப்பு போலவும், மறைந்து நிற்கிறது. வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் உதவியால் சுருதிஞானத்தையும், குழல் முதலிய வாத்தியங்களிலிருந்து ஸ்வரஞானத்தையும் அடையலாம் என்பது இதன் கருத்து.

பரதமுனிவரும் :—

த்விகத்ரிகஶ்சதுஷ்காஶ்ச த்ரயாஃ வாஶ்ரமதாஃ ஸ்ம்ருதாஃ ।
கம்வதாயுஶ்சதுஷ்காஶ்ச வ்ருத்தஶ்சதுஷ்காம்ஶஸ்ஸ்ம்ருதாஃ ॥
உதிதாவந்யா ஸ்வராஸ்தாஃ ஸப்தெவ்யஃ ஶ்ரூதயொ நவ ।

என்ற சுலோகங்களால் சுருதிகளின் ஒன்பதுவிதப் பாகுபாட்டை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். மேற்கூறிய ஆறு மதங்களும் சுருதியும் ஸ்வரமும் ஒன்றே என்ற மதத்தைத் தழுவிய கொள்கைகளாகும்.

சுருதி, ஸ்வரத்தைத் தோன்றச் செய்வதால் தோன்றல், தோன்றுவித்தல் என்னும் இந்தபேதத்தை மறைத்து அவ்விரண்டையும் ஒன்றுகவே மேற்கூறிய ஆறு மதங்களும் கருதுவதால் அவை கல்லிநாதருடைய மதத்திற்கு விரோதமானவை. கல்லிநாதர் சுருதிக்கும், ஸ்வரத்திற்கும் இடையே நுட்பமாக இருக்கும் பேதத்தை மறைக்க விரும்பவில்லை.

ஸங்கீதபாரிஜாதத்தில் அஹோபிலர் சுருதி, ஸ்வரம் இவைகளின் பேதத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :—

ஶ்ரூதயஃ ஸ்வராஃ க்ராமமூர்ச்சனாஃ ஶ்ராவணத்வந ஹேதவஃ।
ஸஹிகாண்டத்வதஸ்து ஹேதொர்ஜ்ஞாஃ ஸாத்ருஸ்யமூசிரே ॥
ஸவபூர்வா ஶ்ரூதயஸ்தத்ரோபேக்ஷா வ்யஞ்சகா மதாஃ।
ஸாமஹேதவோ வாதகாஸ்தாஸாம் ஶ்ரூதிஸ்வரூபவத் ஸ்மிதா ॥
கேசாத்ரவ்யவயுக்தத்வ பேஷ்வாத்ரவி ஶ்ரூதயஃ ஶ்ரூதாஃ।
வீணாயாம் ச தயா மார்கே ஸங்கீதஜ்ஞாநிநாம் மதே ॥
யேயே வஸ்விவோத்தாஸ்ஸவீணாயாம் மார்க வாவ வா!
ஷட்ஜவந்ஸஹாவேத ஶ்ரூதீஷ்வாவிஸ்மிதீம் ஜஹுஃ ॥

சுருதியும் ஸ்வரமும் வேறுபட்டவையல்ல. கேட்க்கப் படுதல் என்னும் காரணம் பற்றி சுருதி எனப் பெயர் வழங்குகிறது. ஆயினும் இவைகளுக்கு பேதம் சாஸ்திரங்களில் கூறப்படின் அது மிகவும் நுட்பமாக கவனிக்கத்தக்கதாகும். உதாரணமாக: ஸாதாரணமாக இருக்கும் போது பாம்பு என்று குறிப்பிடப் படும் அதேபொருள் வளைந்து சுருண்டு வளைவடிவாக இருந்தால் அதையே குண்டலி என்று உலகவழக்கில் வேற்றுமைப் படுத்தி வழங்குவது போல் இந்த சுருதிகளே அந்த அந்த ராகங்களில் வரும்போது ஸ்வரங்களாக அமைகின்றன.

கூந்தல் இழை நுனி அளவு வித்தியாஸத்தில் வேற்றுமைப் படுவனவாக எண்ணற்ற சுருதிகள் இருக்கின்றன. இவற்றை வீணையிலும், நுட்பமான சாரீரத்திலும் ஞானிகள் கண்டுகொள்ளலாம். அகோபிலர் இருபத்திரண்டு சுருதிகளை 'ஸங்கீத மகரந்த'த்தில் கூறிய முறைப்படி பெயரிட்டு குறிப்பிடுகிறார்.

ஆராய்ச்சி சாஸ்திரமறிந்தவர்களில் சிலர் இருபத்திரண்டு சுருதிகள் என்று கூறுகின்றனர். வேறுசிலர் அறுபத்தாறு சுருதிகள் என்று கூற, மற்றும் சிலர் சுருதிகள் எண்ணற்றவை யென்று கூறுகின்றனர். இந்த அபிப்பிராயபேதத்தை பண்டைக் காலத்து இசைவாணராகிய கோஹலர் :—

தாவிംஶதிம் கெவிஜ்ஞாஹரஜ்ஞி
ஶ்ரூதீஃ ஶ்ரூதிஜ்ஞாதவிசாரஜக்ஷாஃ |
ஷட்ஜஷஷ்டிஹிஜாஃ வஶ்ரூ கெவிதாவா-
ரணஜ்ஞாவெவ ஶ்ருதிவாதயஜ்ஞி ॥

என்று கூறி

சுருதிகள் எண்ணற்றவைகளாக இருத்தலைப் பின் கண்ட உதாரணத்தினாலும் விளக்குகிறார் :—

சூரணஜ்ஞம் ஹி ஶ்ரூதீநாம் ச லக்ஷியஜ்ஞி விவக்ஷிதஃ |
யதா ஷ்ருதிவிஶேஷாணாஜ்ஞாநம் ஶப்தநாதநே ॥
உதாரணவதாநாதெஷ்ஜ்ஞாராஜிவஜ்ஞாஷ்டவாஃ |
ஜயதஃ ஶ்ருதிவதஜ்ஞெ ந தாரஜ்ஞவரம்வராஃ ॥

ஆகாயத்தில் உண்டாகிற தொனிவிசேஷங்கள் எப்படிக் கணக்கிடமுடியாதவையோ, புயற்காற்றினால் அடிக்கப்பட்ட ஸமுத்திர அலைகள் எப்படி எண்ணற்றவைகளாக இருக்கின்றனவோ அவ்வாறே சுருதிகளும் ஒரு கணக்கில் அடங்காமலே இருக்கின்றன.

நாரதர் தமது நூலாகிய ஸங்கீதமகரந்தத்தில் சுருதிகள் 22 என்பதை :—

சதஶ்ருதஶ்ருதஶ்சைவ ஷட்ஜஜயுவெஜ்ஞாஃ |
ஷட் ஷட் நிஷாதஜாஃஸ்வாரௌ த்ரிஶ்ருதீ ஷிஷபயெவதைள ॥

என்று கூறியிருக்கிறார்.

மதங்கர் முதலிய முனிவர்களால் கூறப்பட்ட ஒன்பது மதங்களிலும் சுருதிகள் இருபத்திரண்டு என்ற கொள்கையைத் தழுவும் மதம் சுருதிஸ்வரம் இவைகளின் பேதங்களைத் தெரியப் படுத்துவதாலும், ஸப்தஸ்வரங்களையும் அப்பியாஸத்தினால் வியவஹாரத்திற்குத் தகுந்தவைகளாக அமைக்கமுடிவதினாலும் 'துருவ வீணை', 'சலவீணை' என்ற இரு வீணைகளிலும் நிச்சங்க சார்ங்கதேவர் இருபத்திரண்டு சுருதிகளையே விளக்கிக் காட்டியிருப்பதாலும் இம்மதமே சிறந்தது என்று அறிக.

அவர் குறிப்பிடும் வீணைகளில் 'துருவா' என்பது 22 மெட்டுக்களுடனும், 'சலவீணை' என்பது 21 மெட்டுக்களுடனும் அமைக்கப்படுவது. இவ்விரண்டிலும் ஸாரணைகள் அமைக்கவேண்டும். சுருதி, ஸ்வரம், இவைகளின் கணக்கையறிவதற்காக சலவீணையில் ஸாரணைகள் அமைக்கவேண்டும். முதல் ஸாரணையில் ஸப்தஸ்வரங்களையும் தனக்கு ஸமீபமாக அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அமைத்தபின்னர் ஸாரணை

யிலிருந்து வெவ்வேறு சுருதிகளும் உண்டாவதால் வெவ்வேறு ஸ்வரங்களும் ஏன் ஏற்படா என்றால் அதற்கு சமாதானம் வருமாறு :—

துருவ வீணையில் எவ்வளவு ஸ்வரங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு ஸ்வரங்கள் தான் சலவீணையிலும் இருக்கின்றன: ஆயினும் அதனைக் காட்டிலும் இதில் ஒரு சுருதி இல்லாததால் சிறிது வேற்றுமையென்று மாத்திரம் அறிக. துருவவீணைக்குச் சொன்ன சதுச்ருதிகளான ஷட்ஜம் முதலியவைகள் இந்தச் சலவீணையில் ஏற்படினும் ஒரு சுருதியினுடைய குறைவால் விசேஷமாக வேறு ஸ்வரம் உண்டாவதில்லை. மற்ற ஸாரணைகளிலும் இது போலவே கண்டுகொள்க.

இரண்டாவது ஸாரணை முதலிய தந்திகளில் ஸ்வரங்களின் அமைப்புப் பின் வருமாறு கூறப்படுகிறது.

சலவீணையின் இரண்டாவது ஸாரணையில் தனக்கு அடுத்ததும், கடைசிக்கு ஸமீபத்திலுள்ளதுமான தந்திகளிலிருக்கிற காந்தார நிஷாதங்கள் துருவ வீணையில் அதன் ஆதாரச்சுருதிகளான ரிஷபம் தைவதம் இவைகளில் முறையே பிரவேசிக்கின்றன. அவை தனித்தனியே தமக்குள்ள இரண்டு சுருதிகளை விட்டுவிடுவதால் அதாவது ஒரே சுருதி போல் லயமடைவதால் ஒற்றுமையுள்ள நாதத்தை யடைகிறது.

இவ்வாறே மூன்றுவது ஸாரணையில் ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவைகளில் முறையே ரிஷபம், தைவதம் இவைகளும், நான்காவது ஸாரணையிலுள்ள நிஷாத, காந்தார, மத்தியமங்களில் ஷட்ஜ, மத்தியம, பஞ்சமங்களும் லயத்தை யடைகின்றன. 45072.

இங்கு ஒரு ஆக்ஷேபம் உண்டாகலாம்: அதாவது :—

நான்காவது ஸாரணையில் மந்த்ர ஷட்ஜத்திற்கு நிஷாதத்தில் பிரவேசம் கூறப்பட்டிருக்கிறதே! 'காயது ஹ்ருதஸ்' என்றபடி ஷட்ஜத்தையே முதல் சுருதியாகக்கொண்டு ஆரம்பிப்பதாலும், அதற்கு முன் யாதொரு தொனியும் இல்லாததாலும், தொனியுண்டாவதற்குப் போதிய தந்தியில்லாததாலும், ஸப்த தொனிகள் உண்டாவது பொருந்தாதாகையால் மேற் கூறியது எப்படிப் பொருந்தும்? என்ற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் பின் வருமாறு :—

அப்படியிருந்தபோதிலும் மந்த்ரஸ்தாயியிலுள்ள ஏழு ஸ்வரங்களை ஆவ்ருத்தி செய்வதால், ஷட்ஜ நிஷாதங்கள் ஸமீபத்திலிருக்கிறபடியால் நிஷாதத்தின் ஆதாரசுருதியை கடைசிக்கு ஸமீப சுருதியாகக் கல்பித்து பிரவேசம் செய்வதால் மேற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை. அல்லது வேறு ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து ஆவ்ருத்திசெய்யப்படும் அந்த ஷட்ஜத்திற்கே முன்னதாக நிஷாதமிருப்பதால் அதில் பிரவேசம் கூறுதல் தகுதியுள்ளதாகும்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூலக

இனி ஸாரணைகளின் பலனை யாராய்வோம் :—

முன்னர் நான்கு ஸாரணைகளிலும் 22 சுருதிகளின் அமைப்பைக் கூறினேம். 'துருவவீணை'யின் சுருதிகளில் சுருதிலயம் ஏற்படும்போது அதன் கணக்கு நன்முக அறியப் படுகிறது. ஆகவே ஸார்ணைகளின் பலன் சுருதிகளின் நுட்பமான ஞானமே யென்று அறிக.

சிலர் 5-வது ஸாரணை அமைக்கவேண்டுமென்று கருதுகின்றனர். அவ்வாறு அமைத்தால் ராகங்களின் இனிமை ஏற்படுவதில்லையாதலால் இதற்கு மேல் ஸாரணைகள் அமைக்க வேண்டியதில்லையென்று கல்லிநாதர் கருத்து.

இனி சுருதிகளைப் பற்றி ஸ்ரீவெங்கடமகி அவர்கள் தமது நூலாகிய 'சதுர்தண்டிபிரகாசிகை'யில் கூறியதைப் பற்றி சற்று ஆராய்வோம் :—

'சுருதி' என்முல் ஸ்வரத்திற்குக் காரணமாக இருக்கும் ஒருவித நாதமேயாகும். ஆனுல் நாதத்தின் ஸ்வரூபமாகிய ஸ்வரத்திற்கும், சுருதிக்கும் ஒருவித வேறுபாடும் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லையாயினும் ஒன்று மற்றொன்முக மாறுபாட்டையடைகிறதென்று மட்டும் கூறலாம். தங்கத்திற்கும் அதனுல் ஆகிய கிரீடத்திற்கும் எவ்வித வேற்றுமையோ அவ்வித வேற்றுமையே இங்குமென்று அறிக.

பரதர் முதலிய ஸங்கீத ஞானிகளால் சுருதிகள் 22 என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சுருதிகளை வீணையில் பிரசித்தமாயிருக்கும் சுத்தம் விக்ருதம் என்ற இருவகையால் ஏற்படும் 12 ஸ்வரங்களில் தெளிவாகப் பிரித்துக் காட்டலாம். இது எப்படியெனில் சுத்த ரிஷபத்தில் மூன்று சுருதிகளும், சுத்த காந்தாரத்தில் இரண்டு சுருதிகளும், சுத்த மத்தியமத்தில் நான்கு சுருதிகளும், கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் முதல் சுருதியை ஸாதாரண காந்தாரம் தழுவியிருக்கிறது. அதனுடைய இரண்டாவது மூன்முவது சுருதிகளைத் தழுவியே அந்தரகாந்தாரம் இரண்டு சுருதிகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸாதாரணகாந்தாரத்திற்கு முதல் சுருதியையும், அந்தரகாந்தாரத்திற்கு இரண்டாவது மூன்முவது சுருதிகளையும் கொடுத்துப் பாடுகின்முர்கள். ஒரே சுருதியோடு கூடிய மத்தியமம் நான்கு சுருதிகள் உள்ளதாகவும், அத்தகைய பஞ்சமமும் நான்கு சுருதிகள் உள்ளதாகவும் ஸங்கீதம் அறிந்தவர்களால் வழங்கப்படுகிறது. அதன் முதல், இரண்டாவது, மூன்முவது சுருதிகளைக் கொண்டு மூன்று சுருதிகளுள்ள 'வராளிமத்யமம்' அமைகிறது. பஞ்சமமானது வராளி மத்தியமத்திற்கு மூன்று சுருதிகளைக் கொடுத்துவிட்டு தான் ஒரு சுருதியோடு கூடியிருப்பினும், சுத்ததைவதத்தில் மூன்று சுருதிகள் ஸங்கீதமறிந்தவர்களால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றன. சுத்த நிஷாதத்திற்கு இரண்டு சுருதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஷட்ஜத்தில் நான்கு சுருதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முதல் சுருதியை வைத்துக் கொண்டு கைசிக நிஷாதமானது ஒற்றைச் சுருதியுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. அதன் இரண்டாவது மூன்றுவது சுருதிகளோடு சேர்ந்து காகலிநிஷாதம் இரண்டு சுருதிகள் உள்ளதாக வித்துவான்களால் கூறப்படுகிறது. எனவே ஷட்ஜமானது கைசிகநிஷாதத்திற்கு ஒரு சுருதியையும், காகலி நிஷாதத்திற்கு இரண்டு சுருதிகளையும் கொடுத்துவிட்டுத் தான் ஒரே சுருதியுள்ளதாக இருக்கிறது. இவ்விதமாக 22 சுருதிகளிலிருந்து ஸ்வரங்கள் உண்டாவதைப் பிரித்துக் காட்டினேம்.

இந்த சுருதிகள் சுருதிவீணையில் தனித்தனியே பிரகாசிக்கின்றன. சுருதி வீணையின் சொரூபத்தை மத்திய மேளவீணையில் நிரூபிக்கிறேம். சுத்த மேளவீணையை விட்டுவிட்டு மத்திய மேளவீணையை சுருதிவீணையென்று நாம் குறிப்பிடும் காரணம் யாதெனில்: சுத்தமேளவீணையில் சுருதி வீணையின் சொரூபத்தை மந்தரஸ்தானத்திலோ, அல்லது மத்திய மஸ்தானத்திலோ அல்லது தாரஸ்தானத்திலோ தான் முடியும். ஆனல் மந்த்ரஸ்தானத்தில் எல்லா ஸ்வரங்களும் இருக்க இடமில்லையாகையால் அங்கு சுருதிவீணையை நிரூபிப்பது இயலாது. ஏனெனில் ஒரே தந்தியில் 12 ஸ்வரங்களும் ஏறி நிற்பதில்லையன்றே! ஆகையால் தான் சுத்த மேளவீணையில் மந்த்ரஸ்தானத்திற் போலவே மத்யஸ்தானத்திலும் சுருதிவீணையை நிரூபிக்க முடியாது. தாரஸ்தானத்திலோ வென்றால் ஒரே தந்தியில் 12 ஸ்வரங்களும் ஏறி நிற்கலாமாயினும் அவிடத்திலும் மெட்டுகளை யமைப்பதற்குப் போதிய இடமின்மையால் அவைகளுக்கு இடையே சுருதிகளுக்கு வேண்டிய மெட்டுகளை வைக்க இடம் கிடைக்காது. ஆகவே சுத்தமேளவீணையில் சுருதிவீணையை நிரூபிக்கும் முயற்சி வீணுகும். இவ்வாறே ரகுநாதேந்திர வீணையிலும் அது பொருந்தாது. ஆனல் மத்யமேளவீணையில் அது சரியாகப் பொருந்துகிறதாகையால் அதிலேயே நாம் சுருதி வீணையை நிரூபித்துக் காட்டினேம்.

மத்யமேளவீணையில் மத்யஸ்தானத்திலுள்ளமெட்டுகள் 12-லும் சுருதியை யறிவிக்கும் மெட்டுக்களை அமைக்கும் முறையைக் கூறுகிறேம்:—

மேருவுக்கருகிலுள்ள சுத்த ரிஷபத்திற்கு உரிய இடத்தை மூன்றுகப் பிரித்து ரிஷபத்தின் மெட்டை விட்டுவிட்டு மற்ற இரண்டு மெட்டுக்களை வைத்தால் சுத்தரிஷபத்திலுள்ள மூன்று சுருதிகளும் தெளிவாகப் புலப்படும். இவ்வாறே சுத்தகாந்தாரத்திற்குரிய இடத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி காந்தாரத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மெட்டை விட்டு விட்டு இடையில் ஒரு மெட்டு சேர்த்தால் அப்போது காந்தாரத்தின் இரண்டு சுருதிகளும் நன்கு புலப்படும்.

மத்தியமத்திற்கு நானகு சுருதிகள் உண்டு என்பது எல்லோரு மறிந்த விஷயம். அவற்றுள் ஸாதாரண காந்தாரத்தில் ஒரு சுருதி உண்டாகிறது. அந்தர காந்தாரத்திற்குரிய பிரதேசத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு மெட்டினிடையே அவ்விரண்டையும் சேர்த்தால் இரண்டு சுருதிகள் ஸ்பஷ்டமாக உண்டாகின்றன. மத்தியமத்தில் ஒரு சுருதியுள்ளதாகவே நான்கு சுருதிகளும் புலப்படுகின்றன. மத்தியமத்திற்கு நான்கு சுருதிகள் உண்டு. அவற்றுள் மூன்று சுருதிகளோ வராளி மத்யமம் பெற்றுள்ளது என்று முன்னர் கூறினேம். வராளிமத்திய மத்திற்குரிய இடைவெளியை மூன்றுகப் பிரித்து வராளிமத்யமத்தின் மெட்டை விட்டுவிட்டு அதினிடையில் இரண்டு மெட்டுக்களோ யமைத்தால் தனித்தனியாக இரண்டு சுருதிகள் புலப்படுகின்றன. தன்னிடத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாக ஒரு சுருதி இருக்கிறது. அத்துடன் முற்கூறிய மூன்றையும் சேர்க்க மொத்தம் பஞ்சமத்தில் நான்கு சுருதிகள் ஸ்பஷ்டமாகக் கிடைக்கின்றன.

இனி தைவதம் மூன்று சுருதிகளைப் பெற்றது எவ்வாறு எனில்;— சுத்ததைவதத்திற்குரிய இடைவெளியை மூன்றுகப் பிரித்து அங்கே தோன்றும் சுத்ததைவதமெட்டை விட்டுவிட்டு இரு மெட்டுக்களோய மைத்தால் மூன்று சுருதிகளும் நன்கு புலப்படும். இவ்வாறே சுத்த நிஷாதத்தின் பிரதேசத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து கட்புலனுகும் மெட்டை விடுத்து இடையில் ஒரு மெட்டு அமைப்போமானுல் அப்பொழுது அதன் இரண்டு சுருதிகளும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணக்கிடைக்கின்றன. ஷட்ஜத்திற்கு நான்கு சுருதிகள் என்று முன்னர் கூறினேம். அது எவ்வாறு எனில் – கைசிக நிஷாதத்தில் அதன் ஒரு சுருதி தோன்றுகிறது. காகலி நிஷாதத்தினுடைய இடத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இடையில் ஒரு மெட்டை அமைத்தால் அதன் இரு சுருதிகளும் ஸ்பஷ்டமாக புலப்படுகின்றன. தன்னுடைய சுருதி ஒன்று. ஆகவே ஷட்ஜத்திற்கு மொத்தம் நான்கு சுருதிகள் ஏற்பட்டன. இவ்வாருக மத்திய மேள வீணையில் சுருதிவீணையின் இயல்பையனுசரித்து 22 சுருதிகள் காட்டப்பட்டன.

முதலிலுள்ள ஷட்ஜத்தை விட்டுவிட்டு நிஷபத்தை முதலாகக் கொண்டு சுருதிவீணைக்காக மெட்டுக்களோயமைக்கும் முறை என் கூறப்பட்டது எனில் — ஷட்ஜத்திற்கு மெட்டு இல்லை. ஏனென்றால்; ஷட்ஜமானது மெட்டைத் தொடாமல் ஸாரணை மீட்டுவதினுலேயே உண்டாவதினுல் மெட்டுக்கள் இல்லாத ஷட்ஜத்தில் சுருதிகளோ அறிந்து கொள்வது இயலாதன்றே! எனவே அந்த சுருதிகளோ உட்சுருதி மெட்டை அமைப்பதினுல் தான் அறிய முடியும். ஷட்ஜத்தையே முதலாவதாக வைத்துக் கொண்டு சுருதிவீணையைக் காட்டவேண்டு மென்று யாரேனும் விரும்பினுல் அதன் உபாயத்தையும் மத்தியமேள வீணையில் காட்டுவோம். மத்தியமேளமென்னும் வீணையில் ஷட்ஜத்

தை முதலாகக் கொண்டு சுருதிவீணையைக் காட்டுதல் எல்லாம் வல்ல பிரமனுலும் இயலாது. ஏனெனில் மத்தியமேளத்திலுள்ள மந்த்ர ஸ்தானத்தில் 12 ஸ்வரங்களும் ஒரே தந்தியில் ஏறிநிற்கவில்லையன்றே! மத்திய மேளவீணையில் தாரஸ்தானத்திலோ என்றால் ஒரே தந்தியில் எல்லா ஸ்வரங்களும் ஏறி நிற்கமுடியும். ஆயினும் அங்குள்ள மெட்டுக்களுக்குப் போதிய இடைவெளியின்றி நெருங்கியிருப்பதால் அவைகளினிடையே சுருதியைத் தோற்றுவிக்கும் மெட்டுக்களை அமைக்க இடமில்லை. எனவே 12 கீண்ட மெட்டுக்களிலும் ரிஷபம் முதலாகிய ஸ்வரங்களை முன்னிட்டு இந்த சுருதிவீணை ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சுத்த மேளவீணையில் தாரஸ்தானத்திலே ஷட்ஜத்தை முதலாகக் கொண்டு ஒருவிதமாக சுருதிவீணை காட்டப் பட்டது. தாரஷட்ஜத்தை முதலாகக் கொண்டு கைசிக நிஷாதம் முதலான 12 ஸ்வரங்களுக்கும் முன்புறத்தில் சுருதி மெட்டுக்களை அமைக்கவேண்டும். இவ்வாறு 22 சுருதிகள் தோன்றும் விதத்தை ஸ்ரீவெங்கடமகி அவர்கள் தம் நூலில் விளக்கியிருக்கிறார்.

இனி சுருதியின் நுட்பமான ஸ்வரூபத்தையும் அவைகளின் எண்ணிக்கை விஷயத்தில் இதுவரை ஏற்பட்டிருக்கும் அபிப்பிராயபேதங்களின் கருத்தையும் பற்றி நாம் சிறிது கூறுகிறோம்:

ஸ்தாயி அமைப்புக்கு சுருதி என்று பெயர். இது அந்த அந்த வாத்தியத்திற்குத் தக்கபடி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பற்பல வாத்தியங்களின் அமைப்பைப் பின்பற்றி தந்திகள் சேர்க்கப் படுகின்றன. அவைகளுக்குத் தனித்தனி பெயர்களும் கொடுக்கப் படுகின்றன. உதாரணமாக தம்பூருக்கு நான்கு தந்திகள் அமைக்கப் பட்டு மீட்டுக்கு முதல் தந்தி பஞ்சமம் என்றும், அதற்கு அடுத்தது ஸாரணை என்றும், அதற்கடுத்தது அனுஸாரணை என்றும், அதற்கடுத்த கடைசித் தந்தி மந்திரமென்றும் பெயர்பெற்றிருக்கிறது. அவைகளைச் சரியாக மீட்டினால் அவை முறையே ஒரு பஞ்சமமாகவும், இரண்டு ஹெச்சு ஷட்ஜங்களாகவும், ஒரு தக்கு ஷட்ஜமாகவும் இசைந்து நிற்கும்.

வீணைக்கு ஏழு தந்திகள் அமைக்கப்பட்டு தம்பூரைப் போல் மீட்டு வரிசைக் கிரமத்தில் முதல் தந்திக்கு அனுமந்திரமென்றும், இரண்டாவதற்கு மந்த்ரமென்றும், மூன்றுவதற்கு பஞ்சமமென்றும், நான்காவதற்கு ஸாரணை என்றும், ஐந்தாவதற்கு அனுஸாரணை அல்லது தாளமந்த்ரமென்றும், ஆறுவதற்கு ஹெச்சு பஞ்சமம் அல்லது தாள பஞ்சமம் என்றும் ஏழாவதற்கு ஹெச்சு ஸாரணை அல்லது தாளஸாரணை என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அவை முறையே (1) அனுமந்திர பஞ்சமம். (2) மந்திரஷட்ஜம் (3) மந்த்ரபஞ்சமம் (4) மத்ய ஷட்ஜம் (5) மத்ய பஞ்சமம் (6) தாரஷட்ஜம் (7) தாரபஞ்சமம் என இசைந்து நிற்கும். முதல் நான்கு தந்திகளை வாசிப்புத் தந்திகள் என்றும், மற்ற மூன்று தந்திகளைத் தாளத்தந்திகள் என்றும் கூறுவர்.

இதன்றியும், நடவடிக்கையில் பஞ்சம சுருதியென்றும், மத்யம சுருதியென்றும் சுருதி இருவகையாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பஞ்சம சுருதி ஹேச்சாகவும், மத்தியமசுருதி தக்கு ஆகவும் இருக்கும்.

பொதுவாக புருஷர்கள் பாட்டிற்கு அமையும் சுருதியை பஞ்சம சுருதியென்றும், ஸ்திரீகள் பாட்டிற்கு அமையும் சுருதியை மத்தியம சுருதியென்றும் சொல்வார்கள். பஞ்சம சுருதியில் பஞ்சமத்தை சுத்த மத்தியமமாக்கிக் கொண்டால் அது மத்தியம சுருதியாகும்.

ஸங்கீத சாஸ்திரத்தில் பிரசித்தமாகவுள்ள சுருதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கையைப் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் பலவாருகக் கூறியுள்ளார்கள். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சுருதிகள் 22 தான் என்கின்றனர். ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்கள் சுத்த ஷட்ஜ சுருதியையும் கடைசி பஞ்சம சுருதியையும் சேர்த்துக் கொண்டு மொத்தம் சுருதிகள் 24 ஆக முடியும் என்கிறார். ஆகவே பழைய நூல்களில் 'द्वाविंशतिःश्रुतयः' என்று கூறியிருப்பதற்கிணங்க சுருதிகள் 22 என்னும் தீர்மானம் முதற் கடைசிச் சுருதிகளைக் கணக்கில் சேர்க்காமல் இடையிலுள்ள 22 சுருதிகளை மட்டும் கருதிக் கூறியதாகுமென்று அறிய வேண்டும். அவைகளை யும் இந்த சுருதிகளைப் போலவே கருதி இந்த 22 சுருதிகளுடன் சேர்த்துக்கொள்வதால் சுருதிகள் மொத்தம் 24 ஆகின்றன என்ற கொள்கையில் யாதொரு மறுப்புக்கும் இடமில்லை. இதற்கு ஆதாரமாக பல பெரிய வாக்கேய காரர்களின் அபிப்பிராயங்களையும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்கள் இயற்றிய குண்டக்ரியா ராகத்திலுள்ள லக்ஷணகீதத்தில் 'சுருதி சதுர்விம்சதி' என்று கூறியிருத்தலும் ஸ்ரீ நியாகராஜஸ்வாமிகள் அவர்கள் இயற்றிய 'ஹரிவிநா ஸுகமு லேது' என்ற கீர்த்தனத்தில் 'वरमायकी ह्रुदयसदन' என்று குறிப்பிடுதலும், இதற்குப் போதிய சான்றுகும். இதன் பொருள் யாதெனில்: எப்படி காயத்ரீ மந்திரமானது 'गायत्री वतरविंशतक्षरा त्रिपदा षट्कुक्षिः' என்னும் வாக்கியத்திற்கிணங்க 24 அக்ஷரங்களுடனும் மூன்று பாதங்களுடனும் 6 குக்ஷிகளுடனும் (பதப் பிரிவினைகளுடனும்) அமைந்திருக்கிறதோ, அப்படியே ஸங்கீதசாஸ்திரத்திலுள்ள சுருதிகளும் ஷட்ஜம், மத்யமம், பஞ்சமம், என்ற மூன்று ஸ்தாயிகளிலுமாக மொத்தம் 24 என்று குறிப்பாகக் கூறியுள்ளார்கள். இதுவுமன்றி 'ஸங்கீத ஸாரஸங்கிரஹம்' என்ற பழைய நூலிலும் 24 சுருதிகள் தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

72 மேளகர்த்தாப்பிரகாரம் ஒரு சக்கரத்திற்கு 6 ராகம் வருவது போல் இந்த 24 சுருதிகளை மேளகர்த்தா முறையாகச் சேர்த்துப் பார்க்

கும்போது சக்கரம் ஒன்றிற்கு ராகங்கள் 34 வீதம் ஒரு மத்யமத்திற்கு ராகங்கள் 1156 ஆகின்றன. இவ்வாறு 4 மத்யமங்களும் கூட்டி 4624 மேளகர்த்தாக்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த மேளகர்த்தாக்கள் தோறும் உபாங்க, பாஷாங்க, ராகங்களாக எண்ணிக்கையற்ற ராகங்கள் ஏற்படுவதன் ரஹஸ்யத்தையே 'சதகோடி வெ ராகாஃ' என்ற வாக்கியம் வெளிப்படுத்துகிறது.

'மேளாதிகார லக்ஷண'த்திலும் இந்த 24 சுருதிகளின் முறைப்படியே தான் மேளகர்த்தாக்கள் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலும் இரண்டு வீணைகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரு வீணையை ஷட்ஜமாகவும், மற்றொரு வீணையில் பிரதிசுத்த ரிஷபத்தைச் சுருதியாகவும் சேர்த்துக் கொண்டு வீணைகளிலுள்ள 12 மெட்டுக்களிலும், வீணைகளை ஒன்று மாற்றி ஒன்று மெட்டுக்களில் விரல் வைத்து மீட்டினால் சுத்த ஷட்ஜம் முதல் நிஷாதம் வரை 24 சுருதிகள் தெளிவாகப் புலப்படுவதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். ஆகவே 24 சுருதிகள் என்ற கொள்கையில் யாதொரு மறுப்புக்கும் இடமில்லையென்பது என் கருத்து.

22 சுருதிகளுக்கு 'ஸங்கீததாமோதரம்' என்னும் பழைய நூலில் கூறப்பட்டிருக்கும் பெயர்களைக் கீழ் வரும் சுலோகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தாதீ வாருதிகா ரஹா ச ஹஂஜீவீ
தீக்ஷ்ணா விதீக்ஷ்ணா வதா
உதகம்பீ ஹரஹாஸ்ருதா உஜ்ஜ்வலீ
தைத்ரீஸிவா ஸாயவீ ।
வாரு ஸாஜபூரவீ கரு கருரவா
ஸாரு விஸாரு ஜயா
ஸாதுகி ஸ்ரீதயஃ வஸ்ரானகவிஹிஃ
ஷ்ரவிஂஜகிஃ கீகிடுதாஃ ॥

ஷட்ஜஃ

தாதீ விஸாரு ஹஜீவீ விதீக்ஷ்ணாஹஂஹவஃ ஸஷா ।
ஷஷ்டோ உதோ உஜ்ஜீதைரவ ஹரதைத ஸிவைத ச ॥

ரிஷபஃ மாத்ரானஷ்ட

தீக்ஷ்ணாவதா சாருதிகா நிவெஸாஜ்
ஹஂஜாயதைzவௌள ரிஷபஷ்டயெவ ।

ஷட்ஜமாதி ஸப்த ஸ்வரஸ்தாநநிவேஶாத்
மூர்ச்சநாநாம ஸ்ருதிதஃ ஸ்ருதிவ்ருத்தி ॥

ஸாதம்பீ ஸாயவீஹைத்ரீ ஶிவா ஜாதஷ்ஷட்ஜ ஸ்ருதயஃ ।
கலா கலரவா வாலா ஶாஷ்குலவ்யாக்ஷ்ய வர்ஷபஃ ॥
ஜாயாஸ்ருதாரஸ்வராக்ஷ்ய ஸம்யோகாத் ஸ்வைவதஃ ஸ்வரஃ ।
ஸாத்ரா ஸ்யாத்கரீயோகாத் நிஷாதஃ ஸம்ஸ்ருஜாயதே ॥

22 சுருதிகளுக்கு முன் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட பெயர்களும் ஸ்வர நியமமும்.

1.	தீ	ஷட்ஜஃ		நந்தி
2.	விஶாலா			விசாலா
3.	ஸுமுகீ			ஸுமுகீ
4.	விசித்ரா			விசித்ரா
5.	சித்ரா	நிஷதஃ		சித்ரா
6.	கனு			கனு
7.	சாலகிகா			சாலகிகா
8.	மாலா	மத்யமஃ		மாலா
9.	ஸரஸா			ஸரஸா
10.	மாதம்பீ	ருஷபஃ		மாதங்கீ
11.	மாயவீ			மாதவீ
12.	மைத்ரீ			மைத்ரீ
13.	சிவா			சிவா
14.	கலா	வங்கஃ		கலா
15.	கலரவா			கலரவா
16.	பாலா			பாலா
17.	சார்ங்கதேவீ			சார்ங்கதேவீ
18.	ஜயா	காந்தாரஃ		ஜயா
19.	அம்ருதா			அம்ருதா
20.	ரஸா			ரஸா
21.	மாத்ரா	ரிஷபஃ		மாத்ரா
22.	மதுகரீ			மதுகரீ

22 சுருதிகளின் ஸ்வர நியம விளக்கம்.

எண்	சுருதிகளின் பெயர்கள்	ஸப்த ஸ்வரங்கள்	சுத்த சுருதிகள்	விக்ருதசுருதிகள்	அதிஸூக்ஷ்ம விக்ருத சுருதிகள்
				(ஷட்சுருதி தைவதம்)	
1	தீவ்ரா	...	....	கைசிகநிஷாதம்	....
2	குமுத்வதீ	...	....	காகலிநிஷாதம்	....
3	மந்தா	...	....	....	ச்யுதஷட்ஜம்
4	சந்தோவதீ	ஷட்ஜம்	சுத்த ஷட்ஜம்	....	....
5	தயாவதீ	...	....	....	அச்யுத ஷட்ஜம்
6	ரஞ்ஜனீ	...	....	....	ஸம்பூர்ண-ஷட்ஜம்
7	ரதிகா.	ரிஷபம்	சுத்தரிஷபம்	....	....
8	ரௌத்ரீ	...	....	....	சதுசுருதிரிஷபம்
9	க்ரோதி	காந்தாரம்	சுத்த காந்தாரம்	பஞ்ச சுருதிரிஷபம்	...
10	வஜ்ரிகா	...	....	ஷட்சுருதி ரிஷபம்	
				ஸாதாரண காந்தாரம்	
11	ப்ரஸாரிணீ	...	....	அந்தர காந்தாரம்	
12	ப்ரீதி	...	....	....	ச்யுதமத்யமம்
13	மார்ஜனீ	மத்யமம்	சுத்த மத்யமம்	....	....
14	க்ஷிதி	...	....	....	அச்யுதமத்யமம்
15	ரக்தா	...	....	பிரதிமத்யமம்	....
16	ஸந்தீபிநீ	...	....	....	ச்யுத பஞ்சமம்
17	ஆலாபிநீ	பஞ்சமம்	சுத்த பஞ்சமம்	....	....
18	மதந்தி	...	....	....	த்ரிசுருதிபஞ்சமம்
19	ரோஹிணீ	...	....	....	கைசிக பஞ்சமம்
20	ரம்யா	தைவதம்	சுத்த தைவதம்	....	....
21	உக்ரா	...	....	....	சதுசுருதிதைவதம்
22	க்ஷோபிணீ	நிஷாதம்	சுத்த நிஷாதம்	பஞ்ச சுருதி தைவதம்	....

த்வாவிம்சதி (22) சுருதிகள்,

ஷட்ஜத்திற்கு 4 சுருதியும், ரிஷபத்திற்கு 3 சுருதியும், காந்தாரத்திற்கு 2 சுருதியும், மத்தியமத்திற்கு 4 சுருதியும், பஞ்சமத்திற்கு 4 சுருதியும், தைவதத்திற்கு 3 சுருதியும், நிஷாதத்திற்கு 2 சுருதியும், ஆக 22 சுருதிகளுக்கும் தீப்தா, ஆயதா, கருணை, ம்ருது, மத்யா என்ற 5 ஜாதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுடைய விவரம் அடியிற் கண்ட சக்கரத்தில் காண்க.

ஸ்வரம்	லக்கம்	சுருதி	ஜாதி	ஸ்வரம்
ஸ	1	தீவ்ரா	தீப்தா	ஸ
	2	குமுத்வதி	ஆயதா	
	3	மந்தா	ம்ருது	
	4	சந்தோவதி	மத்யா	
ரி	5	தயாவதி	கருணை	ரி
	6	ரஞ்ஜனீ	மத்யா	
	7	ரதிகா	ம்ருது	
க	8	ரௌத்ரீ	தீப்தா	க
	9	க்ரோதி	ஆயதா	
ம	10	வஜ்ரிகா	தீப்தா	ம
	11	ப்ரஸாரிணீ	ஆயதா	
	12	ப்ரீதி	ம்ருது	
	13	மார்ஜனி	மத்யா	
ப	14	க்ஷிதி	ம்ருது	ப
	15	ரக்தி	மத்யா	
	16	ஸந்தீபனீ	ஆயதா	
	17	ஆலாபினீ	கருணை	
த	18	மதந்தி	கருணை	த
	19	ரோஹிணீ	ஆயதா	
	20	ரம்யா	மத்யா	
நி	21	உக்ரா	தீப்தா	நி
	22	க்ஷோபிணீ	மத்யா	

சுருதிகளின் எண்ணிக்கையும்
சுத்த விக்ருதஸ்வரநியம விளக்கமும்.

(ஸங்கீத மகரந்தத்திற் கூறியபடி.)

சுருதிகளின் எண்ணிக்கை	சுருதிகளின் பெயர்கள்	சுத்தஸ்வரங்களின் பெயர்கள்	சுத்த ஸ்வரசுருதிகளின் எண்ணிக்கை	விக்ருத ஸ்வரங்களின் பெயர்கள்	விக்ருத ஸ்வரங்களின் காரணமான சுருதிகளின் எண்ணிக்கை
1	ஈத்தா	...	...	கைசிகநிஷாதம்	த்ரிசுருதிகம்
2	ப்ரபாவதி	...	...	காகலிநிஷாதம்	சதுச்ருதிகம்
3	காந்தா	...	...	ச்யுதஷட்ஜம்	த்விச்ருதிகம்
4	ஸுப்ரபா	ஷட்ஜம்	சதுசுருதிகம்	அச்யுதஷட்ஜம்	...
5	சிகா	...	...	...	...
6	தீப்திமதி	...	...	—	...
7	உக்ரா	ரிஷபம்	த்ரிசுருதிகம்	...	...
8	ஹ்லாதி	...	...	விகிருதரிஷபம்	சதுச்ருதிகம்
9	நிர்வீரி	காந்தாரம்	த்விசுருதிகம்	...	..
10	திரா	...	...	ஸாதாரணகாந்தாரம்	த்ரிச்ருதிகம்
11	ஸர்ப்பஸஹா	...	...	அந்தரகாந்தாரம்	சதுச்ருதிகம்
12	க்ஷாந்தி	...	...	ச்யுதமத்யமம்	த்விசுருதிகம்
13	விபூதி	மத்யமம்	சதுச்ருதிகம்	அச்யுதமத்யமம்	...
14	மாலினீ	...	...	..	...
15	சபலா	...	...	...	..
16	பாலா	...	...	த்ரிசுருதி பஞ்சமம் அல்லது கைசிக பஞ்சமம்	த்ரிச்ருதிகம்
17	ஸர்வரத்நா	பஞ்சமம்	சதுச்ருதிகம்	...	...
18	சாந்தா	...	...	...	...
19	விகலினீ	...	...	...	...
20	ஹ்ருதயோன்மாலினீ	தைவதம்	த்ரிச்ருதிகம்	...	...
21	விஸாரிணீ	...	..	விக்ருததைவதம்	சதுச்ருதிகம்
22	ப்ரஸன்னா	நிஷாதம்	த்விச்ருதிகம்	...	...

ஸ்வரப் பிரகரணம்.

ஸ்வரமென்றால் என்ன ?

தம் நாஹம் ஸப்தயா க்ருத்வா தயா ஷட்ஜாதிபிஃ ஸ்புரெஃ ।
நாபிஹ்ருத்கண்ட தாலுஷு நாஸாநெத்ரோத்யோஃ க்ரமாத் ॥
ஷட்ஜஸ்ததா ருஷபாந்நாரெள ஸயுஃ வங்காஸ்ததா ।
யெவதஸ்து நிஷாதஸ்து ஸ்வராஃ ஸப்த ப்ரகீர்திதாஃ ॥

—ஸங்கீதமகரந்தம்.

முன்னர் நாம் கூறிய இயல்பு வாய்ந்த நாதமே நாபி, இருதயம், கழுத்து, நாக்கு, மூக்கு, பல், உதடு இவ்வவயவங்களின் வழியாக வெளிப் படும்போது முறையே ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களையும் தோன்றச் செய்கிறது என்பதை நாரதர் மேற்கூறிய இரு சுலோகங்களிலும் தெரி வித்திருக்கிறார். எனவே ஆஹதநாதமே இந்த ஸப்தஸ்வரங்களாகப் பிர திபலிப்பதால் இதிலிருந்தே கீதம், வாத்தியம், நிருத்தம் இம்மூன்றும் சேர்ந்ததாகிய ஸங்கீதம் உண்டாயிற்று. இக்கருத்தை யுள்ளடக்கியே நாரதர்:

ஸவம் ஸ்புரானு ஸஸாக்ருஷ்ய வீணாதிஷு நியாய ச ।
தெந ஸாஹதநாதெந ஸம்பீதஸ்தெளாத்தஹா ॥

என்ற சுலோகத்தினாலும் நாதத்திலிருந்து ஸ்வரோத்பத்தியை விளக்கியி ருக்கிறார்.

ஆனால் வீணை முதலிய வாத்தியங்களிலிருந்தும் ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்கள் பிறக்கின்றனவே! அவற்றுள் நாபி, கழுத்து முதலிய ஸ்வ ரோத்பத்திக்குக் காரணமான அவயவங்கள் இல்லையே என்று ஸந்தே ஹித்தால் அதற்கு சமாதானம் வருமாறு :

காத்திர வீணைக்கும் தாருவீணைக்குமுள்ள ஒற்றுமை.

தாருவீணையிலும், காத்திரவீணையிற் போலவே ஸ்வரங்களையெ ழுப்ப வல்ல உறுப்புக்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை அந்த நார தரே தமது ஸங்கீத மகரந்தத்தில்--

ஸரஸ்வதயாஶ்ச வீணாயாம் ஷட்ஜாதிஷ்வரஸம்யுதே।
வாம்யாஸாஸ ஸவெபுஷாம் ஹஸ்தே ஶ்ரூதிஸமாஹரே॥

என்று குறிப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்.

மேலும் 'ஐதரேய ஆரண்யக'த்திலும், ஆரண்யகம் 3 அத்தியாயம் 2 கண்டம் 5 (ஆனந்தாச்ரம 'புஸ்தகத்தில் 222-ாவது பக்கத்தில் கண்டபடி) இதற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் வேதவாக்கியங்களை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

"ஸய வஜ்ஞியம் வெதவீ வீணா ஹவதி, தஸ்மாத் கூதாத் ஹௌ ஶாந்தஷீ வீணா ஹவதி। யதஹ்யாஃ ஶிரஃ ஸவஸஜ்ஞஷ்யாஃ ஶிரஃ, யதஹ்யாஃ உதரமவஸஜ்ஞஷ்யா ஸம்ஹணே। யதஹ்யை ஜிஹ்வா ஸவஸஜ்ஞமிஷ்யை வாதநே, யதாஹ்யாஸ்தூணயஃ ஸவஸஜ்ஞஷ்யா ஸம்ஹண்யஃ। யதாஹ்யாஃ வ்ஹாஃ ஸவஸஜ்ஞஷ்யாஃ வ்ஹார்ஃ, யதாஹ்யாஃ வ்ஹஸுராஃ ஸவஸஜ்ஞஷ்யாஃ வ்ஹஸுராஃ, யதாஹ்யை வெயம் ஸ்நாவதீ தவுவதீ ஸவஸஜ்ஞள ஸ்நாவதீ தவுவதீ, யதாஹ்யை வெயம் ஸ்ரோவஸ்ரோத ஸவுணா விஹிதா ஹவதி ஸவஸஜ்ஞள ஸ்ரோவஸ்ரோத ஸவுணா விஹிதா। ஸ்ரோவஸ்ரோத ஹவ்ஸ்வெ ஸவுணா வாஸா வீணா ஸவீ ஜயதி। ஸ யொ ஹைதாம் வெதவீம் வெத ஸ்ரூதவதநோ ஹவதி, ஸ்ரூதிஹ்யாஸ்யகீர்திம் ஹவதி யஸ்ய ஸ்வாயம்வ வாவொ ஹாஷஜ்ஞ விஜ்ஞாநம் தஸ்ய"

இத்துடன் அடுத்த பக்கத்தில் காண்பித்திருக்கும் சித்திரத்திலிருந்தும் காத்திர வீணைக்கும், தாருவீணைக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை வாசகர்கள் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். நம் சரீரத்திலிருக்கும் முதுகெலும்பும் கூட வீணையுடன்நெருங்கிய உறுப்பு—ஒற்றுமை பெற்றிருத்தலால்த் தான் அதற்கு விணைதண்டமென்றே பெயர் வழங்குகிறது. காயத்ரீ மந்திரத்திலடங்கியிருக்கும் அக்ஷரங்களுக்கும் வீணையில் அமைந்திருக்கும் மெட்டு வரிசைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் ஒற்றுமையையும் அந்தச் சித்திரத்தில் விளக்கியிருத்தல் காண்க.

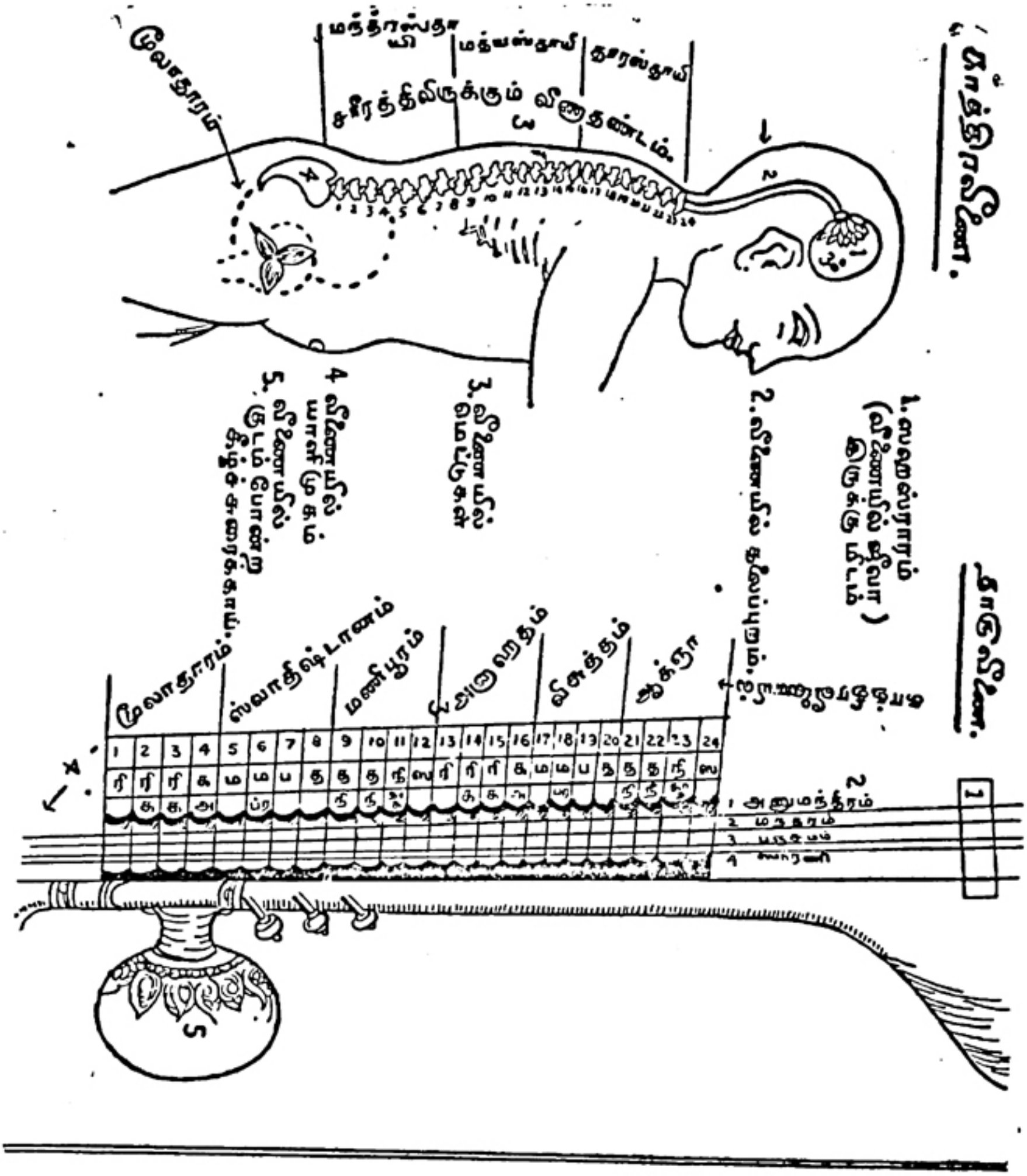

காயத்ரீமந்திரம், ஓம் —

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
தத்	ஸ	வி	துர்	வ	ரே	ணி	யம்	பர்	கோ	தே	வ	ஸ்ய	தீ	ம	ஹி	தீ	யோ	யோ	நஃ	ப்ர	சே	த	பாத்
	ஸ்	ருஷ்	டி	ஸ்	நீதி	(வ்	யா	பா	ரம்)			ஸம்	ஹா	ரம்	(லயம்)					மோ	க்ஷ	ம்	
		ம	ந்	த்	ர	ம்			ம	த்	தி	ய	ம	ம்			த	ா	ரம்				
		அ	வ	ரோ	ஹ	ணம்						ஆ	ரோ	ஹ	ணம்								

மேலும் நாரதர் கூறுவதாவது :—

ஸப்தஸ்வராநு ஸஞ்ஜாத வீணாஶிஷ்ட நிபாய ச।
ஸாஸவெஷாஶிஷம் கீதம் ஸஜ்ஜாஹ விதாஸஹ: ॥

ஸம்கீதஸகுநஹ:.

அதாவது நாதத்திலிருந்து ஏற்படும் ஸப்தஸ்வரங்களை சாரீரத்தில் போலவே வீணையிலும் அமைத்து பிரமதேவன் ஸாமவேதத்திலிருந்து இந்த ஸங்கீதக் கலையைச் சேகரித்திருக்கிறார் என்று இதன் கருத்து.

ஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்

ஸ்ருதயஸ்தஸ்ரஸஞ்ஜாஸ்து ஸ்நிக்தரஞ்ஜநஸாதகா:।
ரஞ்ஜயந்தி ஸ்வதஸ்ஸ்வாந்தம் ஸ்ரோதுர்யஸ்மாத்ஸ்வரஸ்ததோ ஸ்ம்ருத: ॥

—ஸங்கீதபாரிஜாதம்.

சுருதி தோன்றிய மறுகணமே தோன்றுவதும், இனிமையும், கார்வையும் வாய்ந்ததாய் எந்த நாதமானது கேட்போர் மனதைத் தானுகவே இன்புறச் செய்கின்றதோ, அது ஸ்வரமெனப் படுகிறது. எனவே எந்த தொனியைக் கேட்டவுடனேயே ரஸிகனுடைய உள்ளம் களிக்கின்றதோ அது ஸப்தஸ்வரங்களுக்குள் ஏதாவதொரு ஸ்வரமாகவே இருக்குமென்பது துணிபு.

"ஸ்வதஸ் ரஞ்ஜயதி (ஸ்ரோதுர்யஸ்மாத்) ஸ்மாத் ஸ்வர:"

என்ற பதப்பிரிவினையால் ஸ்வரம் என்ற பதம் மேற்கூறிய பொருள் பெற்றதென அஹோபிலர் கூறியிருக்க, மதங்க முனிவர் ஸ்வரம் என்ற சொல்லின் பொருளை வேறுவிதமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

ரஞ்ஜநீத்வாவஸ்து யாதோ: ஸ்வரஸ்யைவமுபகஸ்ய ச।
ஸ்வயம் ஹி ராஜதே யஸ்மாத் தஸ்மாத் ஸ்வர இதி ஸ்ம்ருத: ॥

—ப்ருஹத்தேஸீ.

எந்த நாதம் பிறிது ஒன்றின் உதவியின்றி தானே செவிக்கினிய தாய் விளங்குமோ அதெல்லாம் ஸ்வரமென்கிறார் அவர். எனவே அடித்தல் அல்லது மீட்டல் ஏற்பட்டவுடனே உண்டாகும் டட், டப், டக், என்பன போன்ற தொனிகள் கார்வையற்றிருத்தலால் இவை சுருதி என்றும் இந்த சுருதியிலிருந்து தொடர்ந்து ஏற்பட்டு கார்வையோடு ஒலிக்கக் கூடியதும், செவிக்கு இனிமை பயப்பதுமான டண், டம், டங் முதலிய நாதத்தொடர்பே ஸ்வரங்களுக்கு மூலமென்றறிக. அது தானே இனியதாக இருப்பதால் கேட்போரையும் இன்புறச் செய்கிறது. இம்மதம் சுருதியும், ஸ்வரமும் ஒன்றே என்ற கொள்கையை மறுப்பதாகும் என்றறிக.

இவ்வாறு உண்டாகும் 7 ஸ்வரங்கள் ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்ற பெயர்களால் விளங்குகின்றன. ஸங்கீதலக்ஷணக் கிரந்தங்களியற்றிய பெரியோர்கள் இந்த ஸ்வரங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும்போது முழுப் பெயரையும் சொல்லுவதால் ஏற்படும் விரிவுக்கு அஞ்சி சுருக்கப் பெயராக 'ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி' என்ற ஸங்கேதப் பெயர்களால் இவைகளைக் குறிப்பிடத் தலைப்பட்டனர். பின்னர் ஸ்வரம் பாடும்பொழுது காயகர்கள் அந்த அந்த ஸ்வரஸ்தானங்களைப் பிரயோகத்தில் காட்டும்பொழுது அந்த அந்த ஸ்வரங்களின் முதல் எழுத்தையே கையாண்டனர். இவ்வழக்கம் மிகமிகப் பழமையானதென்பதை 'ஸங்கீதமகரந்த'த்தில் நாரதர் குறிப்பிடுவதிலிருந்தும் உணரலாம்.

சார்ங்கதேவரும் சுருதிகளிலிருந்தே ஸ்வரங்கள் உண்டாகின்றன என்பதையும், அவைகளுக்கு முற்கூறிய 'ஸரிகமபதநி' என்ற ஸங்கேதப் பெயர்கள் பிரயோகத்திலிருந்து வருவதையும்,

ஶ்ரூதிஶ்ச ஸ்ருஶ்ச ஸ்ம்ருதாஃ ஷட்ஜஷ்ருஹ்மாஸ்வாரஸ்யோஃ।
வஹ்நிஸோ யெவதஶ்சாஶ நிஷாத ஜதி ஸஷ்ட தெ॥
தெஷாம் ஸம்ஜ்ஞாஃ ஸரிமஸவயநீ தூவர்ஸ உதாஃ।

ஸ. ரத்னகரம்.

என்ற சுலோகங்களில் கூறியிருக்கிறார்.

ஶ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார்களும் தமது நவரத்னமாலா ஸ்தோத்திரத்தில்

'ஸரிமஸவயநி' நதாம் தாம் வீணாஸம்க்ராஹஸஹஸ்ராம்
தாழ்।
ஸாதாம் ஸ்ருதீஸஹஸ்ராதாம் கீஸலஸ்ருதாதாம் நஸாஶி
ஸிவகாதாழ்॥

என்ற சுலோகத்தில் ஸப்த ஸ்வரங்களுக்கு மேற்கூறிய ஸம்ஜ்ஞைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்வரங்களின் உற்பத்திஸ்தானங்கள்.

நாபியிலிருந்து ஷட்ஜமும், மார்பிலிருந்து ரிஷபமும், கழுத்திலிருந்து காந்தாரமும், உள் நாக்கிலிருந்து மத்யமமும், மூக்கிலிருந்து பஞ்சமமும், பற்களிடையே தைவதமும், உதடுகளின் வழியே நிஷாதமும் பிறக்கின்றன. இவைகள் இன்றியமையாத முதன்மை ஸ்தானங்கள் என்றறிக. ஏனெனில் ஷட்ஜமே 6 ஸ்தானங்களிலிருந்தும் பிறக்கிறதாகையால் ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து மாத்திரமே பிறந்துவிடாது.

'நாயாதெநந வயவதெஸா ஸவஜ்ஜி'

என்ற நியாயத்தைத் தழுவி ஸ்தானங்கள் இவ்விதம் கூறப்பட்டன.

ஸ்வரங்களின் பிரிவினை.

ஸுஷாஜ்ஜ விக்ருதாஜ்ஜேதி த்ரயம் ப்ரஹ்மியாஃ ப்ரஜாஃ ।

—ஸங்கீத பாரிஜாதம்.

முதலில் ஸ்வரங்களைப் பொதுவாக சுத்த ஸ்வரங்கள் அல்லது பிரகிருதி ஸ்வரங்கள் என்றும், விக்ருத ஸ்வரங்கள் அல்லது விகிருதி ஸ்வரங்கள் என்றும் இருவிதமாகப் பிரிக்கலாம்.

இருவகை ஸ்வரங்களின் எண்ணிக்கை.

ஸுஷத்வவிக்ருதத்வாப்யாம் ப்ரஜா த்வேயா ப்ரகீர்திதாஃ ।
ஸுஷாஃ ஸப்த, விகாராஸ்யுஃ த்ரயிகாவிம்ஸதிர்மதாஃ ॥

—ஸ. பாரிஜாதம்.

'ஸரிகமபதநி' என்பவை ஏழும் சுத்த ஸ்வரங்கள். சதுச்ருதிரிஷபம் முதலான 22 ஸ்வரங்கள் விகிருதி ஸ்வரங்கள் என்று அஹோபிலர் கூறியிருக்கிறார்.

சுத்த ஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்.

நியத ஸ்ருதிஸம்வஹாஃ ஸ்ப்ரஷாஃ ஸுஷா இதி ஸ்ம்ருதாஃ ।

தம்தம்க்கென்று வகுக்கப்பட்டுள்ள சுருதியுடன் மாத்திரம் கூடியிருக்கும் ஸ்வரங்கள் சுத்த ஸ்வரங்களாகும். எந்த எந்த சுருதிகளுடன் ஷட்ஜம் சேர்ந்திருக்கலாமென்று சாஸ்திரகாரர்கள் வகுத்திருக்கின்றனரோ அந்த அந்த சுருதிகளுடன் மாத்திரம் அவை சேரும்போது மற்ற ஸ்வரங்களுக்குக் கீழேயோ அல்லது மேலேயோ உள்ள சுருதிகளுடன் கலக்காமல் சுத்தமாயிருப்பதையே சுத்தஸ்வரமென்று கூறினர்.

விகிருதஸ்வரங்களின் லக்ஷணம்.

ஸ்ருத்யுத்க்ரமஷாவக்ரமஷாப்யாம் விக்ருதாஃ ஸ்ம்ருதிவாஹிதாஃ ॥

தன் சுருதியிலிருந்து மேலோ அல்லது கீழோ உள்ள ஸ்வரத்தின் சுருதியைத் தழுவிவரும் ஸ்வரம் விக்ருத ஸ்வரமெனப்படுகிறது. எனவே சுத்த ஸ்வரங்களின் சுருதிகளுக்குக் குறைந்த சுருதிகளையோ அல்லது உயர்ந்த சுருதிகளையோ தழுவும் ஸ்வரங்கள் விக்ருத ஸ்வரங்கள் என்று பொருள் படுதலால் சுத்த ஸ்வரங்களைக் காட்டிலும் விக்ருதமான (வேறுபாட்டையடைந்த) இந்த ஸ்வரங்கள் இப்பெயர்பெற்றன.

மதபேதம்.

ஒரு சிலர் 'ஸரிகமபதநி' என்னும் இவ்வேழு ஸ்வரங்களில் 'ஸகமபத' என்ற இவ்வைந்தையும் பிரக்ருதி ஸ்வரங்கள் என்றும் 'ரிநி' என்னுமிவ்விரண்டையும் விக்ருதி ஸ்வரங்கள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

வேறு சிலர் ஸப்தஸ்வரங்களே ஸி, ரி, கு, மி, பொ, தெ, நெ, ஸு, ஸை, ஸி, து, பி, மு, கி, ரு, ஸோ என கேட்போருக்கு அஸஹ்யமாயிருக்கும்படி விகாரமாகப் பாடுவதால் இவைகளே விக்ருத ஸ்வரங்கள் ஆகுமென்று கருதுகின்றனர். இவை குறிப்பிட்ட சில ஸங்கேதங்களின் வாயிலாக சில லக்ஷணங்களைத் தெரியப்படுத்துவதற்காக இவ்வாறு விகாரமாக உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருப்பினும், தற்காலத்து இம்முறை இல்லாததால் இம்மதம் ஆதரிக்கத்தக்கதன்று.

ஸப்த ஸ்வரங்கள் பிறந்த வாரங்கள்.

ஸாதவாரே ஸ்ரஃ ஷட்ஜஃ பீஷஸஃ ஸொமவாரகஃ।
மாங்காரஃ கைஜவாரே ச புதொ பைதவாரகஃ॥
வ்ருஹதொ ஜீவவாரே ச ஸுக்ரவாரே ச மெவதஃ।
நிஷாதொ ஸநிவாரே ச ஸர்வ தெவி! ஸ்ரொஷ்டவ॥

ஸ. ஸாமொதரஃ।

ஷட்ஜம் முதலிய 7 ஸ்வரங்களும் முறையே ஞாயிறு முதலிய ஏழு கிழமைகளிலும் உண்டானதாகப் பரமசிவன் பார்வதிக்கு உபதேசித்திருக்கிறார்.

ஸப்த ஸ்வரங்கள் பிறந்த நக்ஷத்திரங்கள்.

ஷட்ஜஃ ஸதஷிஷஜ்ஜ விதூ வஷுஹஸ்ய ச।
மாங்காரஸ்ய ம்ருகஃ ஸ்யாஸ் புனர்வஸுதா॥
வ்ருஷபஸ்யாதுரானாம் ஸ்யாத் வஸ்வஷ்லாபா து
யெவதஃ।
சதுரானாயம் நிஷாதஸ்ய ஷட்ஜாநாம் து தாரகாஃ॥

ஸ. உகாரஹஃ।

ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்கள் ஏழும் முறையே சதயம், சித்திரை, கேட்டை, மகம், உத்தரம், பூராடம், அனுஷம் என்ற நக்ஷத்திரங்களிற் பிறந்தன.

ஸப்தஸ்வரங்கள் பிறந்த தீவுகள்.

ஜம்பூஸாககுஸக்ரௌஞ்சஸால்மலீஸ்வேதநாமஸு।
பூஷ்கரே சாஷ்டமே சைவ ஜாதாஃ ஷட்ஜாதயஃ ஸ்ரஃ॥

ஸ. உகாரஹஃ।

ஜம்புத்வீபம், சாகத்வீபம், குசத்வீபம், க்ரௌஞ்சத்வீபம், சால்மலீத்வீபம், ச்வேதத்வீபம் புஷ்கரத்வீபம் என்னுமிந்த த்வீபங்களில் ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களும் முறையே பிறந்தன.

ஸப்தஸ்வரங்களின் இராசிகள்.

கும்ஹஷ்ரூஷபஸ்தெவ ஸிம்ஹः கந்யா யநூஷ்டுயா।
வ்ருச்சிகஸ்து தயா ஜ்ஞேயः க்ரூராஸ்ஜெந்யாः ஸ்ரூயெः ஸஹ ॥
ஸ. உகரஜः।

ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களும் முறையே கும்பம், துலாம், மீனம், ஸிம்ஹம், கன்யா, தனுசு, விருச்சிகம் என்னும் இந்த ராசிகளில் தோன்றின.

ஸப்தஸ்வரங்களின் இராசிவீடுகள்.

ஜநிஹ்ருஜுஜः ஜுஜீ தெவ ஸுயுஜுஜ்ரஸ்ரூதஷ்டயா।
ஜுஜுஸுஜிஸ்ரூததஸ்தெவ ஹெந்தா ஜாஜுயிதெவதாः ॥
ஸ. உகரஜः।

ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும் முறையே சனி, சுக்கிரன், சந்திரன், ஸூரியன், புதன், குரு, அங்காரகன், இந்த கிரஹங்கள் ராசிக்கு அதிதேவதைகளாக இருக்கின்றன.

ஸப்தஸ்வரங்களின் ஜாதிகள்.

ஸுஹ்ருஜாதீ ஸஹெள ஜ்ஞெயெள நியெள க்ஷத்ரியஜாதிகெள।
நிமெள வெஸ்யாவிதி ஹ்ரோத்ரெள வஜ்ரஜः ஸூத்ரஜாதிகः ॥
ஸ. மகரந்தம்.

ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம் இந்நான்கு ஸ்வரங்களும் ராக்ஷஸஜாதியையும், பஞ்சமம், தைவதம் இவ்விரண்டும் மனிதஜாதியையும்; நிஷாதம் தேவஜாதியையும் சேர்ந்தனவாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் வம்சங்கள்.

தெவவம்ஸாஸ்து ஸப்தஸ்ரஜः வஜ்ரஜः பித்ரூவம்ஸஜः।
நியெள ஷிகுலெ ஜாதெள நிஷாதொ(ஸ்)ஸுரவம்ஸஜः ॥
ஸ. மகரந்தம்.

ஷட்ஜம், காந்தாரம், மத்யமம் இம்மூன்றும் தெய்வகுலத்தையும், பஞ்சமம், பித்ரு வம்சத்தையும், ரிஷபம், தைவதம் இவ்விரண்டும் ரிஷி குலத்தையும், நிஷாதம் அஸுரகுலத்தையும் சேர்ந்தவை.

ஸப்தஸ்வரங்களின் வருணங்கள் (ஜாதிகள்).

ஸுஹ்ருஜாதீ ஸஹெள ஜ்ஞெயெள நியெள க்ஷத்ரியஜாதிகெள।
நிமெள வெஸ்யாவிதி ஹ்ரோத்ரெள வஜ்ரஜः ஸூத்ரஜாதிகः ॥
ஸ. மகரந்தம்.

ஷட்ஜமும், மத்யமமும் பிராம்மணவர்ணத்தைச் சேர்ந்தன. ரிஷபமும் தைவதமும் க்ஷத்ரிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவை. நிஷாதமும், காந்தாரமும் வைசியஜாதியின. பஞ்சமம் சூத்ர ஜாதியைச் சேர்ந்ததாகும். அந்தரகாந்தாரமும், காகலிநிஷாதமும் கூட சூத்ரஜாதியைச் சேர்ந்ததாக சார்ங்கதேவர் கூறுகிறார்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் இருஷிகள்.

ஏக்ஷாட்ரிஃ கஷிஶ்சைவ வஸிஷ்டோ ஹாமபுவஸ்யா।
நாரதஹ்தும்புரூசைவ ஷட்ஜாதீநாம் ரிஷீஶ்வராஃ॥

ஸ. மகரந்தம்.

தக்ஷர், அத்ரி, கபிலர், வஸிஷ்டர், ப்ருகு, நாரதர், தும்புரு இவ்வேழு ரிஷிகளும் ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும் முறையே ரிஷிகளாவர்.

ஸப்தஸ்வரங்களைக் கண்டுபிடித்த தேவர்கள்.

வஹ்நிவெதாஃ ஸுராஜ்ஞ ஶுக்ஷ்மீகாதஶ்ச நாரதஃ।
ரிஷயொ ஏவ்ரஸுஃ வஜ்ர ஷட்ஜாதீநு, தும்புரூயதூநீ॥

ஸ. ரத்நாகரஃ।

ஷட்ஜம் முதலிய ஐந்து ஸ்வரங்களையும் முறையே அக்னி, பிரமன், சந்திரன், விஷ்ணு, நாரதர் இவ்வைவரும் கண்டுபிடித்தனர். தைவதத்தையும், நிஷாதத்தையும் தும்புரு மகரிஷியே முதலில் கண்டார்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் அபிமானி தேவதைகள்.

வஹ்நிஸ்ரூஹ்மா ஸாரஸா ச ஸவ்ஶ்ரீநாயஹாஸ்ஸுராஃ।
ரணைஸ்வராதியொ தெவா ஷட்ஜாதீநாம் து தெவதாஃ॥

அக்னி, பிரமன், ஸரஸ்வதி, சிவன், விஷ்ணு, சூரியன், கணபதி இவர்கள் ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும் அதிஷ்டான தேவதைகள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் சந்தஸ்ஸுகள்.

க்ருஹதுஷ்ணிஹ மாயத்ரீ த்ரிஷ்டுவ்ப ச ப்ருஹதீ தயா।
வ்ருஹதீ பங்க்தி ச ஜகதீ ஹந்தாம்ஸி வரிகீதிஷுதாஃ॥

ஸ. மகரந்தம்.

அனுஷ்டுப், காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், ட்ருஹதி, பங்தி, உஷ்ணிக், ஜகதி இவை முறையே ஏழு ஸ்வரங்களுக்குமுள்ள சந்தஸ்ஸுகள் (விருத்தங்கள்) ஆகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் கோத்திரங்கள்.

ஷட்ஜஸ்யு ஜமதக்ந்யு ச்ச கூத்ரெய ஔஷநஸ்யு ச ।
மாண்டாரஸ்யு கௌதமஸ்ய வஸிஷ்ட உயுஸ்யு ச ॥
ஶ்ரீவத்ஸ: வஜ்ஜஸ்யைவ யெவதஸ்யு வாராஹர: ।
ஸாலுஜ்ஜாயொ நிஷாதஸ்யு மொத்ரூணி கயிதாநி ச ॥

ஸ. மகரந்தம்.

ஏழு ஸ்வரங்களும் முறையே ஜமதக்நி, ஆத்திரேயர், கௌதமர், வஸிஷ்டர், ஸ்ரீவத்ஸர், பராசரர், ஸாலங்காயர் இவர்களுடைய கோத்திரங்கள் உடையனவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸப்தஸ்வரங்களின் நிறங்கள்.

ஷட்ஜ: கஸ்துவண்ணஸ்யாத்ரிஷபோ விஜ்ஞாஷ்யதா ।
மாண்டாரோ ஹ்ரஸ்வவண்ணஸ்யாத்கயஸ்துவர்ணகஸ்ததா ॥
வஜ்ஜஸொஉஸிதவண்ணஸ்யாத்தெவத: வீதவர்ணக: ।
நெஷாத:கபிலஸ்ரொவர்ண: ஸர்வதவர்ணாஸ் நிரூபிதா: ॥

ஸ. மகரந்தம்.

தாமரைமலரின் நிறம்போன்ற (சிவப்பு) நிறமுடையது ஷட்ஜமாகும். சிறிது வெளுப்புக்கலந்த மஞ்சள் நிறமுடையது ரிஷபம். நல்ல மஞ்சள் நிறமுடையதாய்ப் பொன் போல் விளங்குவது காந்தாரமாகும். மல்லிகை மலர்போல் வெண்ணிறமுடையது மத்தியமமாகும். பஞ்சமம் கறுநிறமுடையது. மஞ்சள் நிறமுடையது தைவதம். எல்லா நிறமும் கலந்த சித்திரவர்ணமுடையதாக நிஷாதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸப்தஸ்வரங்களின் ஆடை நிறங்கள்.

ஶ்வேதவீதெ ரக்தநீலெ ஹரித்ராவர்ணகம் தயா ।
வித்ருவத்ரும் ஶ்யாமவத்ரும் ஷட்ஜாதீநாமுதாஹ்ருயா: ॥

ஷட்ஜம் முதலிய ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும் முறையே வெண்மை, மஞ்சள், சிவப்பு, நீலம் (கறுப்பு) மஞ்சள், சித்திரவர்ணம், கறுப்பு இந்நிறங்களுள்ள ஆடைகள் கூறபபட்டிருக்கின்றன.

ஸப்தஸ்வரங்களின் இரத்ன ஆபரணங்கள்.

ஊகாஹரும் நீலவஜ்ர வெடூர்யமும் உரகதம் தயா ।
மொடெஷு: வஜ்ரஸாமஸ் ஷட்ஜாதீநாம் தூ ஹ்ருஷணே ॥

ஸ. மகரந்தம்.

முத்து, நீலம், வைரம், வைடூர்யம், மரகதப்பச்சை, கோமேதகம், புஷ்யராகம் இவைகள் ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்களின் இரத்தினபரணங்களாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் விலேபனங்கள் (பூச்சுக்கள்).

கூம்கூமாமராகஸ்ருகஸ்ருசீகஸ்ருசிபூரம் ரொஜநம் தயா।
சந்தநம் ச கதம்பம் ச ஷட்ஜாதீநாம் விலெபநமு ॥

குங்குமம், அகரு, கஸ்தூரி, பச்சைக் கற்பூரம், கோரோஜனம், சந்தனம், கதம்பப் பொடி இவைகள் ஸப்த ஸ்வரங்களால் முறையே பூசிக்கொள்ளப் படுகின்றன.

ஸப்தஸ்வரங்களின் ஆயுதங்கள்.

வஜ்ரம் கூந்தம் மஹா சக்ரம் ஹிண்டீவாலம் தயெவ ச।
நாராசம்கூபம் செதி ஸ்ராணாராயுதாः ஸ்ப்ரதாः ॥

ஸப்தஸ்வரங்களுக்கு முறையே கத்தியும், குந்தமும், கதையும், சக்கரமும், ஈட்டியும், பாணமும், மாவெட்டியும் ஆயுதங்களாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் புஷ்பங்கள்.

ஜாதீ சம்பகவூஹாமல்லிகா கெதகீ தயா।
கரவீரம் வதூவாஷ்பம் ஷட்ஜாதீநாம் ஸுமநஸகமு ॥

ஜாதி, சண்பகம், சுரப்புன்னை, மல்லிகை, தாழம்பூ, கரவீரம், தாமரைப் புஷ்பம் இவைகளே ஸப்தஸ்வரங்களுக்கு அலங்காரமாகும் மலர்கள்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் உணவுப்பொருள்.

தயிரன்னம், பாயஸம், பலஹாரங்கள், சித்ரான்னம், மாவு, சுத்தமான சோறு, அரிசி இவைகளே ஸப்தஸ்வரங்களுக்கு முறையே உண்ணத்தகுந்த பொருள்களாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் ரஸங்கள்.

ஷட்ஜஸ்யாஹூதவீரௌள ச ரீஷஹஸ்ய ச ரௌளஸ்ருகः।
மாந்யாரஸ்ய ச ஸாதுஸ்ச ஹாஸ்யாவ்யம் உயுஸஸ்ய ச ॥
வங்கஸஸ்ய ச ஸ்ரூம்மாரொ ஸீஹஸ்தோ யெவதஸ்ய ச।

ஸ. ஸகரஸः।

ஷட்ஜஸ்வரத்திற்கு அத்புதமும் வீரமும் ரஸங்களாகும். ரௌத்ர ரஸம் ரிஷபத்தினுடையதாகும். சாந்த ரஸத்தை காந்தாரமும், ஹாஸ்ய ரஸத்தை மத்யமமும், ச்ருங்கார ரஸத்தைப் பஞ்சமமும், பீபத்ஸ (பய) ரஸத்தை தைவதமும், கருண ரஸத்தை நிஷாதமும் பெற்றுள்ளன.

ஸப்தஸ்வரங்களுக்கு ஸமமான தொனியைச் செய்யும் பிராணிகள்.

ஷட்ஜம் ஸ்யூரோ வததி, மாவோ ரிஷபஸ்தாஷிணீ।
கஜோ விரௌதி மாருதம், க்ரௌஞ்சஃ சூணதிஸ்யுதே॥
வாஷ்பாயாமணைகாலெ விகஃ கூஜதி வங்ஸதே।
யெவதம் ஹெஷதெ வாஜீ, நிஷாதம் வ்ரஹ்மதெ கஜஃ॥

ஷட்ஜஸ்வரத்தை குதூஹலமாக மயில் கூவும்போது கண்டறியலாம். எருதுகள் ரிஷபம் போன்ற ஸ்வரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆடு காந்தார ஸ்வரத்திற்கிணையாகக் கத்துகிறது. கிரௌஞ்ச பக்ஷி மத்யமஸ்வரத்திற்கு ஸமமாய் சப்திக்கிறது. புஷ்பம் நிறைந்த வஸந்த ருதுவில் களிப்பெய்திய குயில்கள் இயற்கையாகக் கூவும் ஸ்வரம் பஞ்சமமேயாகும். குதிரைகள் கனைக்கும்போது தைவதஸ்வரம் தோன்றுகிறது. யானையின் கர்ஜனையிலிருந்து நிஷாதஸ்வரம் ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் வாஹனங்கள்.

ஹாவஸ்து ஸிம்ஹலெஸ்ணெள ஹரிணஃ ஸிதவாலுவஃ।
ஸாகஸாரீக்ரவாதெஷாம் ஷட்ஜாதீநாம் து வாஹகாஃ॥

ஸ. ஸ. ஸா. ஸ.

ஹம்ஸமும், சிங்கமும், கண்டபேருண்டப் பக்ஷியும், மானும், வெள்ளாத் தவளையும், கிளியும் முறையே ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்களுக்கு வாஹனங்களாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் மனைவிகள்.

மாலவீ கிந்நரீ யக்ஷீ கிம்புருஷீ நாககந்யகா।
வாரவந்தீ நாகஷஸீதெவஷாம் ஷட்ஜாதீநாம் ஸ்த்ரியொ
ஒதாஃ॥

ஸம்கீதவஸவ்யாயுஷாமாவஸம்ப்ரஹ்மே।

ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்களுக்கு முறையே காந்தர்வ ஸ்த்ரீயும், கின்னர ஸ்த்ரீயும், யக்ஷஸ்த்ரீயும், கிம்புருஷஸ்த்ரீயும், நாககன்னிகையும், தேவதா ஸ்த்ரீயும், ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீயும் மனைவிகளாவர்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் ஆயுட்காலம்.

சுஸீ திஹ்வ்ருதிஷ்ஷ்ஷீ ஷட்ஜாதிம்ஸு த்ரிஷுஷ்வி ।
விம்ஸதிஷ்டுஸு வஷ்டூணீ ஷட்ஜாதீநாம் வயஃ க்ரமாத் ॥

ஸ. ஸ. ஸா. ஸ.

ஷட்ஜம் முதலிய ஸ்வரங்களின் ஆயுட்காலம் முறையே தேவவருஷங்களில் 80, 70, 60, 40, 30, 20, 10 வருஷங்களாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் வடிவங்கள்.

ஷ்ருத்ருஸ்ருக்ஷ்ம் ஷ்ருத்ருதீவ்ரம் ஸவ்ரவ்ருத்தி தயைவ ச ।
தீவ்ரா திஷ்ருத்ருதெரஸ்ரா ஷட்ஜாதீநாம் வபுஃ க்ரமாத் ॥

ஸ. ஸ. ஸா. ஸ.

ஸப்தஸ்வரங்களின் தேக அமைப்பு முறையே பெருத்ததாயும், மெல்லியதாயும், பெருத்ததாயும், உயர்ந்ததாயும், ஒரே மாதிரியான புஷ்டியுடையதாயும், உயர்ந்ததாயும், மிகப் பருத்ததாயும் இருக்கும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் வாஸவிருக்ஷங்கள்.

வ்ருதவஜ்ருக்ருகுஷ்ஜீம்பீரா தாலிகா தயா ।
தாக்ஷா வ்ருக்ஷாமவ்ருக்ஷாஸ்ச ஷட்ஜாதீநாம் த்ருமாஃ க்ரமாத் ॥

ஸ. ஸ. ஸா. ஸ.

ஸப்தஸ்வரங்களுக்கு வாஸவிருக்ஷங்கள் முறையே மாமரம், பேரீச்சைமரம், வாழை, எலுமிச்சை, மாதுளை, திராக்ஷை, புன்னை இவைகளுமாகும்.

ஸப்தஸ்வரங்களின் அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்கள்.

ஷட்ஜஃ ஷட்ஜத்ராஹ்ருதயாய நமஃ । ஹ்ருத்ராஸ்ரிரஹே ஸ்வாஹா । மாஸ்யாத்ராஸ்ரிவாயை வௌஷட் । ஷாலவஃ கவசாய ஹும் । ஔலவஃ நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் । ஸம் வர்ணஃ ஸ்த்ராய ஃபட் । ஸகர ரீஷிஃ । ஸுஸ்வரதிஷ்டா ஸந்தஃ । மௌளீ தெவதா । ஸௌம் க்ஷ்ரீம் ஸ்ரீம் ஸம் நமஃ ।

ரீஷபஃ தக்ஷிணஹ்ருதயாய நமஃ । வாகஸ்ரிரஹே ஸ்வாஹா । திக்ஸ்ரிவாயை வௌஷட் । ஸ்ருவம் கவசாய ஹும் । திக்ரதாஃ நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் । திக்ரதஃ ஸ்த்ராய ஃபட் ।

ஸகஜ ஔஷிः। சூகிஷ்டா ஹந்ः। ஸர்வ்வதீ தெவதா। வெஂ க்ரீம் வெளः ஸிம் நமः।

ஹாஸ்யாஸः சதுர்முஹ்யாதயாய நமः। கிஷ்ண (கிருஷ்ண) ஸ்ரீமஹெ ஷ்வாஹா। பிஷ்ணஸ்ரீவாயெ வெளஷட்। வண்ணः கவசாய ஹும்। ஸுகாஸः நெத்ரத்ரயாய வெளஷட்। சதுர்முக கிருஷ்ணபிஷ்ணவண்ணஸுகாஸ் சுஸ்த்ராய ஹட்। ஸகலாஸ ஔஷிः। சதுர்க்கம் ஹந்ः। ஈஸ்வரா தெவதா। வெஂ ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் நமः।

உபதேஸः தத்வம் ஹ்ருதயாய நமः। ஒஷः ஸ்ரீமஹெ ஷ்வாஹா। சுகாஸ்ரஸ்ரீவாயெ வெளஷட்। ஸஸः கவசாய ஹும். உவஸி நெத்ரத்ரயாய வெளஷட்। உவஷः சுஸ்த்ராய ஹட்। ஔத ஔஷிः। ஸுஸ்ரூதிஷ்டா ஹந்ः। ஸாவித்ரீ தெவதா। வெஂ க்ரீம் வெளः உம் நமः॥

வஜ்ரஸः ஊர்தः ஹ்ருதயாய நமः। உபுஃ ஸ்ரீ வெஷ்வாஹா ரும்பிதः ஸிவாயெ வெளஷட்। ஊர்தரும்பஸ் கவசாய ஹும். ஊர்தஉபுஃ நெத்ரத்ரயாய வெளஷட்। உபுரும்பஸ் சுஸ்த்ராய ஹட்। வர்ணை ஔஷிः ஸுஸ்ரூதிஷ்டா ஹந்ः। ஜாஹ்னவீ தெவதா। வெஂ ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் வம் நமः।

யெவதः தொவர்ஷ்ஹ்ருதயாய நமः। ஸ்ரொதெஸ்ரீமஸ்ரீ ஹெ ஷ்வாஹா। ஸஸः ஸிவாயெ வெளஷட்। விஸஸ் கவசாய ஹும்॥ சுதீதः நெத்ரத்ரயாய வெளஷட்। சுகாமதः சுஸ்த்ராயஹட்। ஹாஹா ஔஷிः। சூகிஷ்டா ஹந்ः। ஸவீ தெவதா। வெஂ க்ரீம் வெளः யம் நமः॥

நிஷாதः உஷாஹுநாஹ்ருதயாய நமः। தாநஸ்ரீஹெ ஷ்வாஹா। வாஜிஸ்ரீவாயெ வெளஷட்। ஸாவாதீ கவசாய ஹும். சுகாவாதீ நெத்ரத்ரயாய வெளஷட்। விவாதீ சுஸ்த்ராய ஹட்। ஹும்ஹும் ஔஷிः। சதுர்க்கம் ஹந்ः। உஷாஸுஸ்ரீः தெவதா। வெஂ ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் வெஂ க்ரீம் வெளः நிம் நமः॥

ஸப்தஸ்வரங்களின் தியானச்லோகங்கள்

(1) வீணாக்ஷணஜ்ஞ ஜாதகுதூஹலெந
தெவெந காரநிவாணா வநிரஹ்யதாணாடி |
வாரம்குரம்கிதகுரநாரநாணாவஹாவம்
ஷாட்ஜீம் வரஸ்ஜகநீரநிரம் நமாமி ॥

(2) நிஷ்ஸேவாஜ்ஞகயொரதிஷிரவதீ
யஹ்யா உஹச்ச உவயாரயிதும் ப்ரவ்ருத்தஃ |
வ்ருஷபெநாவி வநிஹாவ்யுஷாம் ப்ரயாதி
தாரோஷுஹீந்ரக (ரக) நிஹாரநிரம் நமாமி ॥

(3) ப்ரணுராஹிரநாரரிர(தொ)ஜ்ஜுரரிவவெஷாம்
வீணாவிநொதகுதூகாம் ப்ரதூதீம்திதாக்ஷீம் |
தெவீம் தயாத்ருஹ்ருதயாம் ப்ரணதிம் மதெஷு
மாந்யாரரோஹ்ரிதவதீரநிரம் நமாமி ॥

(4) உதாரகுந்தகுமுதாவதாதிரரிவரிவாம்
ஹம்ஸவராயதவிஸாலுவிதொருதெந்ரூடி |
வந்ரவதம்ஸவநிசும்பிதவாதவஹாம்
தாம் உயுவ்ஸரயீரநிரம் நமாமி ॥

(5) வாணீ நகெவருஹாநி யயா விஜிதயு
ர்தீதிப்ரதா விகுகுரோத்ஸ வ வணுஹஃ |
தெவெந்ரமெவநிதவாதவஸொநஜொணும்
தாம் வஜ்ரவஸ்ரரயீரநிரம் நமாமி ॥

(6) யஹ்யா வவுரநுவஹுயாரஹ நிவிருமெஷம்
வீதம் தவவ்ருதிதரரம் நயதெரநுஹெமஃ |
(ரவெஹ்ருஃ)
சுவீயரா நரஹிதொவி தயாதி தெவஃ
தாம்யெவதீரநுரஜ்ரணஜ நிரம் நமாமி ॥

(7) வணெருரமெஷஜநதர்ஹ்யதயம்மரஹாம்
ஹவிவெருஸ்ரவஸ்ருரணநிலருரவிஹ்ரரம்மீம் |
மவருஷ்யாம் மமிகுராகுரிதாவதம்ஹாம்
தெநஷாழிதெவி ஹவதீரநிரம் நமாமி ॥

ஸப்தஸ்வர பீஜாக்ஷர ஷட்கோணம்

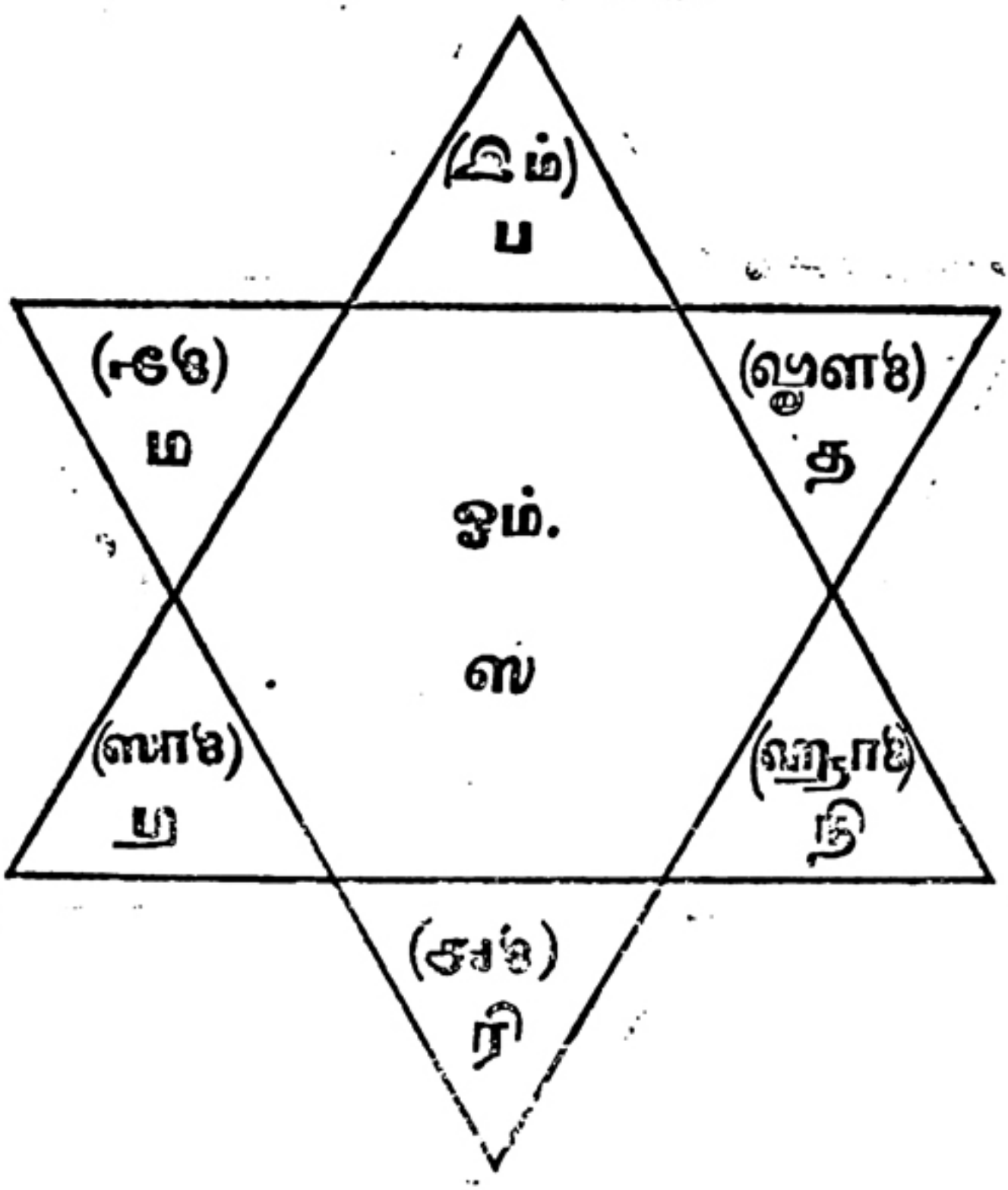

மேற் குறிப்பிட்டவாறு கேவலம் தொனிஸ்வரூபமாக உள்ள ஸப்தஸ்வரங்களுக்குப் பிறந்த நாள், நக்ஷத்திரங்கள், ஆடை, அணி கலம், பூச்சு, புஷ்பம், உணவு முதலியவைகள் உண்டு என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று நவநாகரீக ஆராய்ச்சியாளர்கள் பரிஹாஸமாக ஆக்ஷேபிக்கலாம். இத்தகைய மறுப்புகள் 'தனக்குத் தெரியாததெல் லாம் தவறு' என்று பிதற்றுகின்ற மூடமதத்தைத் தழுவும் கொள்கையே யாகும். ஏனெனில் குருமுகமாகவும், உபாஸனைகளின் முறைப்படியும், ஸங்கீத சாஸ்திரத்தையும், பரதசாஸ்திரத்தையும், அப்பியாஸம் செய்து அதனை ரஸித்து அனுபவித்த நிபுணர்களான முன்னோர்களும், அவர்க ளது சிஷ்ய பரம்பரைகளும், இந்த ஸங்கீத சாஸ்திரத்தின் ஸூக்ஷ்மங்க ளையறிவார்களேயன்றி சிற்றறிவு உடைய நாகரிக இளைஞர்கள் எங்ஙு னம் அறிவர்? பூர்வாசாரியர்களான கலைஞர்கள் தான் மந்த்ர சாஸ்திர விதியைக் கற்று, பீஜாக்ஷரங்களுடனும் தேவதாநிஷ்டானம், யந்திரம்,

சக்கரம், அர்ச்சனை, தியானம் முதலிய அங்கங்களுட.னும், காயத்ரீ முத லிய சந்தஸ்ஸுகள், தியானம் ஆவாஹனம் முதலிய உபாஸனையின் முறைகள் இவைகளுடனும், மற்ற யாதொரு அங்கமும் குறைவின்றி அந்த அந்த ஸ்வர தேவதைகளை ஷோடசோபசாரங்களால் பூசித்து அதன் பயனுகச் சிறந்த ஸ்வரக்ஞானம் சித்திக்கப் பெற்ற மகான்களா யினர். அத்தகைய பெரியோர் 'தீபகம்' (தீபகளிகா) என்னும் ராகத் தைப் பாடினுல் விளக்கு தானே தீப்பற்றி எரியும். அம்ருதவர்ஷிணீ ராகத்தைப் பாடினுல் மழை தானே பொழியும். மேகரஞ்ஜனி ராகத் தைப் பாடுவதால் காருண்ட மேகங்கள் கர்ஜித்துக் கொண்டு ஒரே இடத்தில் குவிந்து மழை பொழியும். தோடிராகம் பாடி மான்களையும், மலயமாருத ராகம் பாடித் தென்றலையும், வரவழைத்த மகான்களைப் பற்றி நான் கேட்டிருக்கிறேன். இது போன்ற பற்பல அத்புதச் செயல் களை இன்னிசையின் வாயிலாகச் செய்து காட்டியிருக்கும் பல பெரியோர் களின் திறமையைப் பற்றி நாம் இன்றும் நம் செவியாரக் கேட்பதே அவர்கள் செய்து வந்த நாதோபாஸனைகளின் மகிமையை விளக்கச் சிறந்த அத்தாக்ஷியாகும்.

தெவாயீநம ஜகத்ஹவ்ம உஞ்ஞாயீநம் து தெவதழி।

என்றபடி மந்திரோபாஸனையால் அடைய முடியாததும் உலகத்தி லுண்டோ?

ஸ்தூலதிருஷ்டிகளான பாமர ஜனங்களுக்கு மாத்திரம் இவ்வுண் மை புலப்படாதிருப்பினும், மந்திரங்களின் உண்மையின் நிலையை அறிந்து ஸித்தியடைந்த பெரியோர்கள் இக்காலத்தும் சிலர் இருக்கின் றனர்.

முன்வினைப் பயனுல் சில நாஸ்திகர்களுக்குக் கூட சிற்சில சித்தி கள் அடைய ஆற்றல் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆயினும் அவர்கள் அதைத் தம் முன்னோர்களின் நல்வினைப்பயனுல் தமக்குக் கிடைத்தது எனக்கரு தாமல் தானே தன் முயற்சியினுலும், வல்லமையினுலும் அடைந்ததாகக் கருதி கர்வங்கொள்வர்.

அமெரிக்கா கண்டத்தில் ஒரு காட்டில் வேட்டையாடித் திரிந்து கொண்டிருந்த ஹுரோன ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பாடகன் வீணையைப் போன்ற 'பியானே' வென்ற வாத்தியத்தை இன்னிசையாக வாசித்து, புலி, யானை முதலிய கொடிய விலங்குகளையும் தன் வசப்படுத்திக் கொ ண்டு, அவைகளின் உதவியால் தனக்கு உண்டான பல ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டதாகப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வெளியாயிற்றும். அன்று முதல் இனிய ஸங்கீதத்திற்குள்ள இத்தகைய மஹிமையை யுணர்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் கட்டுக் கடங்காத கொடிய விலங்குகளை யும், நாகரீகமற்ற சில பாமரஜனங்களையும், இன்னிசையின் சுவையால் மயக்கி வேலை வாங்குகிறார்களாம்.

ஆனல் இத்தகைய ஸங்கீதத்தைச் சாஸ்திர ஸம்மதமான ஸங்கீத மென்று கூற வியலாது. அவ்வேடன் ஒருக்கால் தன்னையறியாமலேயே அவனுடைய வாத்தியத்தில் 'கௌளிபந்து' என்ற ராகத்தைச் சாஸ்திர லக்ஷணப்படி வாசித்திருக்க வேண்டும். இல்லேயேல் அவனுடைய ஸங்கீதப்பகட்டிற்கு மயங்கி கொடிய விலங்குகள் எவ்வாறு துன்புறுத்தாமல் இருந்திருக்கமுடியும்?

நவீன ஆராய்ச்சியாளருக்கு ஸந்தேகம் தீர்க்கும் வண்ணம் தற்காலத்தில் ஸங்கீதத்தைத் தொழிலாகவோ, கலையாகவோ கைக்கொண்டயாராவது அறிஞர்கள் முற்கூறிய நாதோபாஸனே முறைப்படி ஸ்வரதேவதைகளைத் தன் வசப்படுத்தி அதனல் கிடைக்கும் ஸித்திகளைப் பொறுமையுடனும், பொருமையற்ற பெருந்தன்மையுடனும், இக்காலத்து இளைஞர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட முன் வருவார்களாக.

ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் உற்பத்திஸ்தானங்கள்.

ஷட்ஜம்

'நாஸாகண்ட உர்ஸ்தாது ஜிஹ்வாக்ரஞ்சாஷ்டமெவ ச |
ஷட்பிஃ ஸஞ்ஜாயதெ யஸ்மாச் சதஸ்ராச் ஷட்ஜ ஈரிதஃ ||
ஸம்மீதகாரணத்ஃ

மூக்கு, கழுத்து, மார்பு, உள்நாக்கு, பற்கள், நாக்கு (தாலு) இந்த 6 உருப்புக்களிலிருந்து உண்டாவதாலும், ரிஷபம் முதலிய 6 ஸ்வரங்களுக்குக் காரணமாயிருப்பதாலும் இது இப்பெயர் பெற்றது.

ரிஷபம்

'நாஹெஸ்ஸகண்டத்திதொ வாயுஃ கண்டஸீர்ஷகு ஸஹாஹதஃ |
ஹ்ருதிஸ்புஷன்னவக்த்ரஸ்ய தஸ்மாச் ஸீஷஹ இளரிதஃ' ||

நாபியிலிருந்து எழும் காற்று கழுத்து, சிரஸ்ஸு இவைகளால் மோதப்பட்டு எருதின் கர்ஜனே போல் ஒலித்துக் கொண்டு வெளிவருவதாலும், கேட்போருடைய உள்ளத்தைச் சீக்கிரம் கவருவதாலும் இது இப்பெயர் பெற்றது.

காந்தாரம்

'நாஹெஃ ஸகண்டத்திதொ வாயுஃ கண்டஸீர்ஷகு ஸஹாஹதஃ |
முகவுஸ்ரவணவக்த்ரஸ்தஃ ஸ்யாச் முகரஸ்தஸ்மிந்
ஹெதுரூச்யதெ' ||

(வாயும் நாபிகாம் யதெ ஈதி முகரவஞ்ஜகஃ |)

கானரூபமான வாக்கை தரிப்பதாலும், கந்தருவ வித்தைக்கு முக்கிய ஸ்வரமானதாலும், இது காந்தாரமென்று பெயர் பெற்றது.

மத்தியமம்

'வாயுஃ ஸஞ்சரதி நாபேஃ ஹ்ருதயே ச ஸமாஹதஃ।
உரஸ்யாதுத்தமாங்காத்து உரஸோऽவஹள ரூபீகிருதஃ॥'
(ஸ்வராணாம் உரஸ்தாத்து உரஸஃ ஸ்வர உச்யதே।)

நாபியிலிருந்து உண்டாகும் காற்று இருதயத்தில் மோதி வெளி வரும்போது மத்தியமம் என்ற ஸ்வரமாக வெளிவருகிறது. ஸ்வரங்களுக்குக் காரணமான கழுத்து முதல் நாபி வரையுள்ள உறுப்புக்களில் மத்தியிலுள்ள மார்பிலிருந்து வெளிப்படுவதாலும், 'ஸரிக' என்ற கீழ் மூன்று ஸ்வரங்களுக்கும், 'பதநி' என்ற மேல் மூன்று ஸ்வரங்களுக்கும் மத்தியில் இருப்பதாலும் இதனை மத்தியமம் என்பர்.

பஞ்சமம்

'வாயுஃ ஸஞ்சரதி நாபேஃ ஒஷ்கண்ட²ஸிரோஹ்ருதி।
வக்த்ராத்ஸமுத்³கதஃ வக்த்ரஸ்தோ கா³யதே॥'
(ஸ்வராணாம் விஸ்தாரம் யோ நீதே³ ஸ வக்த்ரஃ।
வாம்ஸ்ரவணே மனஸோ ஹம்வ்யா வக்த்ரஸோऽயவா॥)

நாபியிலிருந்து எழும் காற்று இருதயம், கழுத்து, தலை, உதடு இவ்வைந்து ஸ்தானங்களிலிருந்து உண்டாவதாலும், ஸ்வர வரிசையில் ஐந்தாவதாக இருத்தலாலும், ஸ்வரங்களின் விஸ்தாரத்திற்கு இது அனுகூலமாக இருத்தலாலும், ஐந்து என்ற எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும் பஞ்ச என்ற பதத்தை முற்பகுதியாகத் தன் பெயரில் பெற்றிருப்பதாலும் இதற்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

தைவதம்

நாபேஃ ஸஞ்சரதி வாயுஃ கண்ட²ஸிரோஹ்ருதி।
தத்தஸ்தாத்³யதி யஸ்மாத் தஸ்மாத்³வை தை³வதஃ
ஸ்ம்ருதஃ॥
(ஷட்³ஜோ நாபேர்யதி யஸ்மாத் தஸ்மாத்³வை
தை³வதோ மதஃ।)

புத்திமான்களால் மாத்திரம் அறியப்படும் ஸூக்ஷ்ம ஸ்வரமாதலால் இதற்கு இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. 6-வது ஸ்தானமாகிற மார்பில் மோதி ஒலிப்பதாலும் இதற்கு தைவதம் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

நிஷாதம்

நிஷீதந்தி ஸ்வராஃ ஸவெ₃ நிஷாதஸ்தேந கீர்த்யதே ।

இந்த ஸ்வரத்தில் மற்ற ஸ்வரங்கள் வந்து அடங்குவதாலும் 6 ஸ்வரங்களாகிற அறுசுவையோடு கூடிய உணவுப்பொருளைப் பசியுடைய வன் போன்ற பாடகன் நிஷாதமாகிற அன்னத்துடன் கலந்து அனுப விப்பதாலும இதை நிஷாதம் எனக் கூறுவர்.

ஸ்வரங்களின் உற்பத்தி

நான்கு சுருதிகள், மூன்று சுருதிகள், இரண்டு சுருதிகள் இவைக ளிலிருந்து தக்கவாறு ஏழு ஸ்வரங்களும் உண்டாகின்றன. இவ்விஷயத் தில் ஐந்து மதங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவையாவன :—

(1) செவியினுல் மாத்திரம் அறியப்படுவதால் ஸ்வரம், சுருதி, இவைகள் ஜாதி, வ்யக்தி இவைகளைப் போல் வேற்றுமையில்லாதவை.

(2) கண்ணுடியில் முகம் பிரதிபலிப்பதுபோல் சுருதிகளில் ஸ்வ ரங்கள் பிரதிபிம்பிக்கின்றன.

(3) மண், தண்டம் (கம்பு) இவைகளிலிருந்து குடங்கள் உண் டாவதுபோல் சுருதிகளிலிருந்து ஸ்வரங்கள் உண்டாகின்றன.

(4) பால் தயிராக மாறுவது போல் சுருதிகளே ஸ்வரங்களாக மாறுதலையடைகின்றன.

(5) இருட்டில் புலப்படாமலிருந்த குடம் தீபத்தின் ஒளியால் எவ்வாறு புலப்படுகிறதோ அதுபோலவே சுருதிகளில் மறைவாக இருக் கும் ஸ்வரங்கள் விசேஷகாரணத்தால் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

முற்கூறிய ஐந்து மதங்களில் முதல் மூன்று மதங்களும் பொருந் துவனவல்ல. ஏனெனில்;

(1) ஸ்வரம் என்றும், சுருதி என்றும் வெவ்வேருக அறியப்படு வதினுலும், ஆச்ரயம், ஆச்ரயி இவைகளுக்கு வேற்றுமை உலகில் பிரசித் தமானதாலும் இவைகள் இரண்டையும் ஒன்றே எனக் கருதும் கொள் கை சரியல்ல.

(2) கண்ணுடியில் முகம் பிரதிபிம்பத்தையடைவது போல் சுரு திகள் ஸ்வரங்களாகப் பிரதிபலிக்கின்றன என்ற கொள்கையிலும் பிரதி பிம்பம் பொய்யானதாகையால் அதனை ஸ்வரங்கள் என்று கருதும் மனி தன் பிராந்தன் ஆகவேண்டும். ஆனுல் ஸ்வரங்கள் உண்மையாக இருக் கின்றன. இவற்றைப் பொய்யென்று சொல்லுதல் பொருந்தாது.

(3) சுருதிகளைத் தவிர வேறுபட்டதான ஸ்வரங்கள் இல்லை யென்பதற்கு ஆதாரமில்லாததாலும், ஒரு சுருதி இல்லாமல் அதன்

நாதத்தொடர்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணமில்லாததாலும், சுருதியிலிருந்து கார்வையுடன் கூடிய வேறொரு நாதம் செவிப்புலன் ஆவதாலும், மண்ணே குடம் என்று சொல்வதற்கு இயலாததுபோல சுருதிகளே ஸ்வரங்கள் என்று கூறுவதும் பொருந்தாததாகும். மேலும் மண் குடமாக மாறிய பிறகு அக்குடத்தை மண் என்று யாரும் சொல்வதில்லை. குடம் என்றே சொல்கிறார்கள். குடத்திலிருந்து மண்ணை மாத்திரம் பிரித்துக் காட்டமுடியாது. ஆனால் சுருதிகள் ஸ்வரங்களாக மாறுபட்டுங்கூட கார்வையோடுகூடிய நாதத்தை ஸ்வரமென்றும் கார்வையற்ற நாதத்தை சுருதி என்றும் பிரித்துக்காட்ட இயலுகிறது.

ஆகவே முற்கூறிய மூன்று மதங்களும் முன்னோர்கள் கருத்துக்கு முரண்படுவதால் அவை ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவையல்ல. ஆனால் நான்காவது, ஐந்தாவது மதங்களை மதங்கர் முதலானவர்கள் ஆதரித்திருப்பதால் அவ்விரண்டுமே பொருந்தத்தக்கவை. அதாவது; பால் தயிராக மாறுவதுபோல சுருதியே விசேஷ காரணத்தால் ஸ்வரமாக மாறுகிறது என்றும், இருட்டிலிருக்கும் குடம் விளக்கின் உதவியால் தெளிவாகக் காணப்படுவது போல் சுருதிகளில் மறைந்திருக்கும் ஸ்வரங்களே விசேஷ காரணத்தால் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன என்றும் அவர்கள் கருதினர்.

மதங்கமுனிவரின் மதத்தைத் தழுவி, ஸப்தஸ்வரங்களின் ஸம்ஜ்ஞைகளை எடுத்துக் கையாண்டதின் நுட்பத்தைக் கூறுவோம்:

அ, க, ச, ட, த, ப, ய, ச இவ்வெட்டு அக்ஷரங்களும் எட்டு வர்கங்களின் முதலக்ஷரங்களாக இருக்கின்றன.

1. ஸ. இது எட்டாவது வர்கத்தின் மூன்றுவதும் ஹரிபீஜமான அ என்ற உயிரெழுத்துடனும் கூடியது.

2. ரி. இது ஏழாவது வர்கத்தின் இரண்டாவதும் காமபீஜமான இ என்ற உயிரெழுத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கிறது.

3. க. இது இரண்டாவது வர்கத்தின் மூன்றுவது எழுத்தும் ஹரிபீஜமான அகாரத்துடனும் கூடியிருக்கிறது.

4. ம. இது ஆறுவது வர்கத்தின் ஐந்தாவது எழுத்தும் ஹரிபீஜமான அகாரத்துடன் கூடியதாயுமிருக்கிறது.

5. ப. இது ஆறுவது வர்கத்தில் முதல் எழுத்தும் ஹரிபீஜமான அகாரத்துடன் சேர்ந்ததாயுமிருக்கிறது.

6. த. இது ஐந்தாவது வர்கத்தில் நான்காவதும் அ என்ற ஹரிபீஜாக்ஷரத்துடனும் கூடியது.

7. நி. இது ஐந்தாவது வர்கத்தில் 5-வது எழுத்தும், காமபீஜ மான இ என்ற உயிரெழுத்துடன் கூடியதுமாகும்.

மேற்கூறிய எட்டு வர்கங்களிலிருந்து ஸப்த ஸ்வரங்களின் ஸம் ஞைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது மதங்கமுனிவரின் கருத்து.

ஸப்தஸ்வரங்களிலிருந்து ஏற்படும் 12 ஸ்வரங்கள்.

ஸப்தஸ்வரங்கள் ஸ்தான வேறுபாடு காரணமாக மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் என மூவகைப்படுகின்றன. இவைகளே பன்னிரண்டு ஸ்வரங்களாக மாறுதலையடைகின்றன. அவையாவன :—

1. ஷட்ஜம். இது அச்யுதம், அச்யுதம் என இரு வகைப்படும். இவற்றுள் இரு சுருதிகளையுடையது விகிருதி என்றும் நான்கு சுருதிகளையுடையது விகாரமற்றதென்றும் அறிக.

2. ரிஷபம். இது எப்பொழுது ஷட்ஜசுருதியை யடைகிறதோ அப்பொழுது சதுச்சுருதியை யடைகிறது. அப்பொழுது அவற்றில் ஒன்று மாறுதல் அடைகின்றது.

3. காந்தாரம். இது ஸாதாரண காந்தாரம், அந்தர காந்தாரம் என இருவகைப்படும். மத்யம ஸாதாரணமாக இருக்கும்பொழுது இது மூன்று சுருதிகள் உள்ளதாகவும், அந்தர காந்தாரம் நான்கு சுருதிகள் உள்ளதாகவுமிருக்கும்.

4. மத்யமம். இது அந்தர ஸாதாரணத்தை யடைந்திருப்பதால் ஷட்ஜத்தைப் போல் இருவகைப் பிரிவினையுடையது. ஷட்ஜத்தைப் போல் என்று கூறுவதால் விகாரமுள்ள ஷட்ஜம் எவ்வாறு இரு சுருதிகளையுடையதோ அதுபோலவே மத்யமமும் என்று கண்டுகொள்க.

5. பஞ்சமம். இது (1) மத்யமகிராமத்தில் த்ரிசுருதியை யடைதல் (2) கைசிகத்தில் மத்யம சுருதியையடைந்து சதுச்சுருதியாயிருத்தல் என இரு நிலைமைகளையுடையது.

6. தைவதம். இது ஷட்ஜத்தைப் போலவே மத்யமகிராமத்தில் விகாரத்தையடைந்து சதுச்சுருதிகள் உள்ளதாயிருக்கிறது.

7. நிஷாதம். இது காகலி, கைசிகி என இரு பிரிவுகளையுடையது. இவைகள் முறையே சதுச்ருதி, த்ரிசுருதிகளுடன் கூடியவை. காகலி நிஷாதம் அச்யுத ஷட்ஜமெனப்படும். ஆக மொத்தம் விக்ருத ஸ்வரங்கள் பன்னிரண்டு. சுத்தஸ்வரங்கள் ஏழுடனும் சேர்ந்து மொத்தம் ஸ்வரங்கள் பத்தொன்பது.

ஸாமவேதத்தில் வழங்கப்படும் 12 ஸ்வரங்கள்

ஸாமவேதத்தைப் பற்றிய லக்ஷணக் கிரந்தமாகிய பிராதிசாக்கியத்தில் கூறப்படும் ஸாமகானத்தில் வழங்கிவரும் 12 ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் வருமாறு:

(1) ஷ்ருஷ்டஃ
(2) த்விதீயஃ
(3) த்ருதீயஃ
(4) சதுர்த²ஃ
(5) பஞ்சமஃ
(6) ஷஷ்ட²ஃ
(7) ஸப்தமஃ (விக்ருஷ்டஃ)
(8) ஸுஸ்வாதஃ
(9) கவக்ஷஃ
(10) உச்சாக்ருஷ்டஃ
(11) ஸ்ரோவஃ
(12) ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டஃ

16 ஸ்வர ஸம்யோக்கங்கள்

ஸ்வர ஸம்ஜ்ஞைகள்		ஸ்வர விவரம்	
ஸ.		ஷட்ஜம்	
ரி.	1. சு. ரி.	(1-வது ரிஷபம் அல்லது சுத்த ரிஷபம்)	
	2. ச. ரி.	(2-வது ரிஷபம் அல்லது சதுச்சுருதி ரிஷபம்)	
	3. ஷ. ரி.	(3-வது ரிஷபம் அல்லது ஷட்சுருதி ரிஷபம்)	
க.	1. சு. க.	சுத்த காந்தாரம்	(1-வது காந்தாரம்)
	2. சா. க.	சாதாரண காந்தாரம்	(2-வது ,,)
	3. அ. க.	அந்தர காந்தாரம்	(3-வது ,,)
ம.	1. சு. ம.	சுத்த மத்யமம்	(1-வது மத்யமம்)
	2. ப்ர. ம.	பிரதிமத்யமம்	(2-வது ,,)
ப.		பஞ்சமம்	
த.	1. சு. த.	சுத்த தைவதம்	(1-வது தைவதம்)
	2. ச. த.	சதுச்சுருதி தைவதம்	(2-வது ,,)
	3. ஷ. த.	ஷட்சுருதி தைவதம்	(3-வது ,,)
நி.	1. சு. நி.	சுத்த நிஷாதம்	(1-வது நிஷாதம்)
	2. கை. நி.	கைசிக நிஷாதம்	(2-வது ,,)
	3. கா. நி.	காகலி நிஷாதம்	(3-வது ,,)

த்வாதச (12) ஸ்வரஸ்தானங்கள்

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
		ச ரி	ஷ ரி		சு	ப்ர	ப	சு	ச த	ஷ த	கா ரி	*ச்
ச	சு ரி	சு க	சா க	க	ஹ	ம		த	சு நி	கை நி		

குறிப்பு :—ஸ்வரஸ்தானங்களை விவரித்துக் காட்டுவதற்கு வாத்தியங் களைத்தவிர வேறு ஸாதனமில்லாததாலும், வாத்தியங்களுக் குள் வீணையென்னும் வாத்தியமொன்றே முதன்மை பெற்றி ருப்பதாலும் மேற்கூறிய ஸ்வரஸ்தான விளக்கம் வீணையின் அமைப்பை யனுசரித்துக் கூறப்பட்டது. தந்தியே தக்கு ஷட்ஜமாய் நின்றபடியால் அதற்கு ஸ்வரஸ்தானம் காட்டா மல் சுத்த ரிஷபம்முதல் ஹெச்சு ஷட்ஜம் வரையிலுள்ள 16 ஸ்வரங்களின் 12 ஸ்வரஸ்தானங்கள் காட்டப்பட்டன. ஹெச்சு ஷட்ஜத்துக்கு உபரி ஷட்ஜம் என்றும் பெயருண்டு.

16 ஸ்வரங்கள் ஏற்படக் காரணம்

உலகில் செவிப்புலனுகும் எவ்விதத் தொனியும் மயிலின் தொனி யிலிருந்து ஆரம்பித்து யானையின் தொனிவரையிலுமுள்ள ஸ்தாயிக் குட்படுவதாகவே இருக்கும். இந்த ஸப்தவிதப் பாகுபாட்டையுடைய தொனிக்குட்படாமல் யாதொரு தொனியுமிருக்க முடியாது. ஆகையால் தான் இந்த ஐந்துக்களின் தொனிகளையே ஒரு எல்லையாக வைத்துக் கொண்டு ஸப்த ஸ்வரங்கள் என்ற நியமம் முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் அந்த ஸப்த ஸ்வரங்களுக்குள்ளேயே சிறிது சிறிது வித்தியாசத்துடன் நுட்பமான உட்பிரிவுத் தொனிகளும் செவிப் புலனுவதால் அவற்றையும் நுட்பமாகக் கணக்கிட்டு ஸ்வரங்களை 16

---

*ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் மந்த்ரம், மத்யம், தாரம் (ஹெச்சு) என 3 ஸ்தாயிகளிருப்பதால் மை ஸ்வரஸ்தாயிகளை எழுத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியத்திற்காக ஸங்கீதசாஸ்திர அறிஞர்களால் கீழ் கூறப் படும் ஸம்ஜ்ஞை அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு ஸ்வரத் திற்குமேல் * இதுபோன்ற ஒரு புள்ளியிருந்தால் அது ஹெச்சு ஸ்தாயி ஸ்வரமென்றும் மை புள்ளி ஒரு ஸ்வரத்தின் கீழிருந்தால் அது மந்த்ர ஸ்தாயி ஸ்வரமென்றும் அத்தகைய புள்ளி மேலோ அல்லது கீழோ இல் லாமலிருந்தால் அது மத்யஸ்தாயி ஸ்வரமென்றும் வழக்கத்தில் அறியப் பட்டுவருவது காண்க.

என்று கருதினர். அது எப்படியெனில் மயிலின் தொனிக்குள் வேறு வித்தியாசமுள்ள தொனி இல்லாததால் ஷட்ஜம் ஒன்றே என்றும், ரிஷபத்தின் (காஹளயின்) தொனிக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுடன் கூடிய மூன்று தொனிகளும், ஆட்டின் தொனிக்குள் மூன்று பிரிவுகளும், அன்றில் பறவையின் தொனியில் இரண்டும், குயில் கூவுதலில் ஒன்றும், குதிரையின் கனைப்பில் மூன்றுவிதத் தொனிகளும், யானையின் தொனியில் மூன்று வித தொனிகளும் அடங்கியிருப்பதால் ஸ்வரஸம்யோகங்கள் பதினறு என்று முன்னோர் வகுத்திருக்கின்றனர்.

12 ஸ்வர ஸ்தானங்களுக்குக் காரணம்

ஒரு ஸ்தாயி என்பது 12 ஸ்வரங்கள் அடங்கியது. இதிலேயே 16 ஸ்வரஸம்யோகங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகையால் 12 ஸ்வர ஸ்தானங்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டது.

16 ஸ்வரஸம்யோகத்தின் வரிசைக் கிரமத்திற்குக் காரணம்

மேற்கூறிய 12 ஸ்வரஸ்தானங்களின் வரிசைக் கிரமம் பிரத்தியக்ஷமாய் அறியக் கூடியதாயிருப்பினும் 12 ஸ்வரஸ்தானங்களில் 16 ஸ்வரங்கள் அடங்கியிருப்பதால் இந்த 16 ஸ்வரங்களின் வரிசைக் கிரமத்தையும் அறியவேண்டிய ஆவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் 4 ஸ்வரங்கள் 4 ஸ்தானங்களில் அதிகமாக அடங்கியிருக்கின்றன. அதாவது சுத்த காந்தாரமும் சதுச்சுருதி ரிஷபமும் ஒரு வீட்டிலும், ஸாதாரண காந்தாரமும் ஷட்சுருதி ரிஷபமும் ஒரு வீட்டிலும் சுத்த நிஷாதமும் சதுச்சுருதி தைவதமும் ஒரு வீட்டிலும், கைசிகநிஷாதமும் ஷட்சுருதி தைவதமும் ஒரு வீட்டிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

மேலே நாம் விவரிக்கப் போகும் முறைப்படி ஒரு ராகத்தில் ஸப்த ஸ்வரங்களுக்கு அதிகமான ஸ்வர ஸஞ்சாரமில்லாமையாலும், அம்முறையை யனுசரித்தே 72 மேளகர்த்தாக்கள் ஏற்படுகிற படியாலும், அந்த மேளகர்த்தாக்களின் வரிசைக் கிரமத்தை யனுசரித்து, சுத்த காந்தாரத்துக்குப் பின் சதுச்சுருதி ரிஷபம், ஸாதாரண காந்தாரத்திற்குப்பின் ஷட்சுருதி ரிஷபம், சுத்த நிஷாதத்திற்குப் பின் சதுச்சுருதி தைவதம், கைசிகி நிஷாதத்திற்குப்பின் ஷட்சுருதி தைவதம் என்ற முறை ஏற்படுகிறது. அதனை விளக்கும் சக்கரம் பின்வருமாறு :

16 ஸ்வர வரிசைக் கிரமம்

சுருதி எண்	ஸ்வரஸம்ஜ்ஞைகள்	ஸ்வரங்களின் பெயர்	எண்
1.	ஸ.	ஷட்ஜம்	1
2.	சு. ரி.	சுத்த ரிஷபம்	2
3.	சு. க.	சுத்த காந்தாரம்	3
4.	ச. ரி.	சதுச்சுருதி ரிஷபம்	4
5.	ஸா. க.	ஸாதாரண காந்தாரம்	5
6.	ஷ. ரி.	ஷட்சுருதி ரிஷபம்	6
7.	அ. க.	அந்தர காந்தாரம்	7
1.	சு. ம.	சுத்த மத்யமம்	8
2.	ப்ர. ம.	ப்ரதி மத்தியமம்	9
1.	ப.	பஞ்சமம்	10
2.	சு. த.	சுத்த தைவதம்	11
3.	சு. நி.	சுத்த நிஷாதம்	12
4.	ச. த.	சதுச் சுருதி தைவதம்	13
5.	கை. நி.	கைசிக நிஷாதம்	14
6.	ஷ. த.	ஷட்சுருதி தைவதம்	15
7.	கா. நி.	காகலி நிஷாதம்	16

குறிப்பு:—மேலே விவரிக்கப்படும் பஞ்சம, மத்தியம சுருதிகளுக்கு ஷட்ஜமும், சுத்தமத்தியமமும், பஞ்சமமும் சுருதிஸ்வரங்களாயிருப்பதால் இந்தச் சக்கரத்தில் அவைகளை முதலிலிருப்பவைகளாகக் கருதி சுருதிக்கிரம எண்ணிக்கை எழுதப்பட்டது.

16 ஸ்வரஸம்யோகங்களின் நாமதேயங்களுக்குக் காரணம்

1. ஷட்ஜம்: இதற்கு இப்பெயர் வருதற்குரிய காரணங்களை முன்னரே கூறியிருக்கிறோம்.

2. சுத்த ரிஷபம்: ரிஷபங்களில் மூன்று வகை யிருப்பதால் அவற்றுள் முதல் ரிஷபமாயிருப்பதால் இது சுத்தரிஷபமெனப் பட்டது.

3. சுத்த காந்தாரம்: மூவகை காந்தாரங்களில் இது முதலாக இருப்பதால் இது சுத்தகாந்தாரம் எனப்பட்டது.

4. சதுச்சுருதி ரிஷபம்; சுருதி ஸ்வரமாகிய ஷட்ஜத்தை யாரம்பித்து இது நான்காவதானபடியால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது.

5. ஸாதாரண காந்தாரம்: ரிஷபத்துடன் இது ஸாதாரணமாகக் கலந்துகொண்டிருக்கும் தன்மையுடையதாதலால் இதற்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

6. ஷட்சுருதி ரிஷபம்: ஷட்ஜசுருதி முதற்கொண்டு இது ஆறு வது சுருதியாவதால் இது ஷட்சுருதிரிஷபம் எனப்பட்டது.

7. அந்தர காந்தாரம்: மற்ற இரண்டு காந்தாரங்களைப்போல் ரிஷபத்துடன் கலந்து நிற்காமல் இது அந்தரமாய் (தனிமையாக) நிற்ப தால் இது அந்தரகாந்தாரமெனப் படுகிறது.

8, சுத்த மத்யமம்: மத்தியமங்களிலிரண்டிலும் இது முதல் மத்யமமாவதால் இதற்கு இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

9. பிரதிமத்யமம்: சுத்த மத்யமத்திற்கு இது (பிரதி) எதிரி யாக இருப்பதால் இது பிரதிமத்யமமென்னும் பெயரை யடைந்தது.

10. பஞ்சமம்: இதற்கு இப்பெயர் ஏற்படக் காரணம் முன் னரே கூறப்பட்டுளது.

11. சுத்த தைவதம்: மூன்று தைவதங்களில் இது முதன்மை பெற்றிருத்தலால் இது சுத்த தைவதமென்று அழைக்கப்பட்டது.

12. சுத்த நிஷாதம்: நிஷாதங்கள் மூன்றினுள் இது முதல் நிஷாதமாகையால் இது சுத்தநிஷாதம் என வழங்கப்பட்டது.

13. சதுச்சுருதி தைவதம்: சுருதிஸ்வரமாகிய பஞ்சமத்தில் இருந்து இது நான்காவது சுருதியாக இருத்தலால் இது சதுச்சுருதி தைவ தம் எனப் பெயர் பெற்றது.

14. கைசிக நிஷாதம்: இது தைவதத்திற்கு (கைசிகமாகிய) உச்சஸ்தானமாகிய ஷட்சுருதி தைவதத்தில் தங்கி நிற்றலால் கைசிக நிஷாதம் என்று பெயர் பெற்றது.

15. ஷட்சுருதி தைவதம்: பஞ்மசுருதியை யாரம்பித்து ஆறு வது சுருதியானபடியால் இது ஷட்சுருதி தைவதம் எனப்பட்டது.

16. காகலி நிஷாதம்: மூன்று நிஷாதங்களுக்குள் இது மிகவும் இனிய ஸ்வரமாகையால் இதனை காகலி நிஷாதமென்று கூறுகின்றனர்.

ஷோடச (16) ஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரம்.

ஸாம ஸப்தகம் முதலிய லக்ஷண நூல்களில் கூறப்படும் பிரமாண வாயிலாகவும், சார்ங்கதேவர் முதலிய பல சாஸ்திரகாரர்கள் கூறியிருக் கும் நிர்ணயங்களை யனுஸரித்தும் ஸப்தஸ்வரங்களே முக்கியமாகப் பிரயோகத்தில் வந்திருப்பினும், பிற்காலத்து ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்கள் தாம் வகுத்திருக்கும் 72 மேளகர்த்தாக்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்ட ஸ்வரங்கள் 16 தானிருக்கமுடியுமென்று தெளிவாகத் தெரிவதால் அந்த 16 ஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரம் யாதாக இருக்கலாமென ஆராய்ச்சி செய்து

பார்த்ததில், மிகப் புராதனமான 'மந்த்ர ரத்நாகரம்' என்னும் நூலில் அம்பிகையின் நவாவரணபூஜாவிதானமுறையைக் கூறும் தறுவாயில் இரண்டாவது ஆவரணத்தைப் பற்றிய அங்கங்களை விவரிக்கையில் :—

"ஸவ்ராஸாவலிரகே வதே ஷொபஸாஷ்டாரவம்யுதே।
ரூஷா வாதாஷ்ஷ யொமிதஸ்ஸ வலிஜிதாஃ ஸஷ்டிஷ்ம வதெஸ்॥"

என்ற சுலோகம் காணப்படுகிறது. இதில் 16 ஸ்வரங்களோடு கூடிய 'ஸர்வாஸாபூரகம்' என்னும் சக்கரத்தில் ஸங்கீதகலாபிமானினி யாகிய ஸ்ரீதேவியை ஆவாஹித்துப் பூஜிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டி ருக்கிறது. சக்தி உபாஸகரும், ஸகலமந்த்ர, தந்த்ரநிபுணரும், அத்வர் யுவு (யாகங்கள் செய்த்வரு)மான ஸ்ரீவெங்கடமகி அவர்கள் இந்த விதான மந்த்ரத்தைக் கண்டபின்னரே இதிற் கூறப்படும் 16 ஸ்வரங் களை முற்கூறியவாறு ஊஹித்துக் கொண்டு இதனையே யாதாரமாகக் கொண்டு, 72 மேளகர்த்தாக்களை வகுத்திருக்கவேண்டுமென்று புலப் படுறது. இதைத்தவிர ஷோடச ஸ்வரங்களின் பிரிவினைக்குப் போதிய ஆதாரம் எதுவும் இதுவரை காணக் கிடைக்கவில்லை. ஸ்ரீவேங்கடமகி அவர்களும் இந்த 16 ஸ்வரங்களின் முறைப்படியே தான் 72 மேளகர்த் தாக்களை நிர்ணயித்திருக்கிறார். அவர் ஷை 72 மேளகர்த்தாக்களை வகுப்பதற்காக, சதுச்சுருதி ரிஷபத்தைச் சுத்த காந்தாரமாகவும், ஸாதா ரண காந்தாரத்தை ஷட்சுருதி ரிஷபமாகவும், சதுச்சுருதி தைவதத்தை சுத்த நிஷாதமாகவும், கைசிக நிஷாதத்தை ஷட்சுருதி தைவதமாகவும் இவ்வாறு ஒரே ஸ்வரத்தில் இரண்டு ஸ்வரங்களின் பெயர்களை அமைத் துக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி யமைத்துக்கொண்டதினால்த் தான் 72 மேளங்களாக அவருக்குப் பிரிக்க முடிந்தது. இதற்கு முன்னுள்ள எந்த கிரந்தத்திலும் இந்த 16 ஸ்வரங்களின் அமைப்பும் அதனாலேற் படும் 72 மேளகர்த்தாக்களின் பிரிவினையும் காணப்படவில்லை. ஸ்ரீ வேங்கடமகி அவர்களது இந்த 72 மேளகர்த்தாக்கள் சுமார் மூன்றாறு வருஷகாலமாகப் பிரயோகத்தில் அனுஷ்டிக்கப் பட்டுவருகின்றன. அதற்கு முன்னுள்ள ஸங்கீதசாஸ்திரக்காரர்கள் எழுதியுள்ள நூல்க ளில் அவரவர்கள் கொள்கைக்குத்தகுந்தவாறு 6 மேளங்களென்றும், 19 மேளங்கள் என்றும் 20 மேளங்களென்றும் மேளங்கள் இத்தனைதான் என்று நிர்ணயிக்க முடியாதவாறு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் ஸ்ரீ வேங்கடமகி அவர்களால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கும் 72 மேளகர்த்தாக் களையே ஆதரிப்பதிலும், அனுஷ்டிப்பதிலும் யாதொரு பாதகமுமில்லை யென்பதையும், இவைகட்கு ஆதாரம் மேற்கூறிய ஷை ஷோடச ஸ்வரங் களேயாகுமென்றும் அந்த 16 ஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரம் மேற்கூறிய மந்திரரத்னகரத்தின் சுலோகமாகத்தானிருக்க முடியும் என்பதும் எனது துணிபு.

ஸ்வரங்களின் மற்றொரு பிரிவினை.

சதுஸ்வர்யாஃ ஸ்ருதா வாதீ ஸம்வாதீ ச விவாதயுக்தி ।
சதுஸ்வாதீ ச, வாதீதஸ் ஸ்யுர்யோகே ஸஹஸ்ரஸ்ருதஃ ॥

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

ஸ்வரங்கள் வாதீ, ஸம்வாதீ, விவாதீ, அனுவாதியென நான்கு வகைப்படும்.

வாதீ : இது க்ரஹமாகவும், அம்சமாகவும், அடிக்கடி பிரயோகம் பெறுவதாயும், ராகத்தின் சாயையைத் தோற்றுவிப்பதாகவும் இருக்கும்.

ஸம்வாதீ.

ஸ்ருதயோ ஷாடஜாத்யா வா யயோஸ்தாரமோஹதாஃ ।
தீயஃ ஸம்வாதிநஸ் தஸ்ய ஸ்துர்நிஷாவ்ருஷிவாதிநஸ் ॥

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

எந்த இரு ஸ்வரங்கள் பன்னிரண்டு அல்லது எட்டு சுருதிகளுக்கிடையில் ஸமசுருதியுள்ளவைகளாக இருக்கின்றனவோ, அவ்விரண்டு ஸ்வரங்களும் ஒன்றுக் கொன்று ஸம்வாதிஸ்வரங்களாக ஆகின்றன. உதாஹரணம் :

ஷட்ஜத்திற்கு	—	மத்யமம் பஞ்சமம் இவை ஸம்வாதிகள்.	
ரிஷபத்திற்கு	—	தைவதம் ஸம்வாதி ஸ்வரம்.	
காந்தாரத்திற்கு	—	நிஷாதம்	,,
மத்யமத்திற்கு	—	ஷட்ஜம்	,,
பஞ்சமத்திற்கு	—	,,	,,
தைவதத்திற்கு	—	ரிஷபம்	,,
நிஷாதத்திற்கு	—	காந்தாரம்	,,

ஆகவே, எந்த ராகத்தில் ஷட்ஜம் அம்சமாகப் புறப்படுகிறதோ அங்கு அதன் ஸம்வாதியான மத்யமம், பஞ்சமம் இவைகளை அம்சங்களாக எடுத்துக் கொண்டால் ராகத்தின் இனிமை கெடாது என்பது அறிஞரின் கருத்து. இவ்வாறு எல்லா இடங்களிலும் கண்டுகொள்க.

ஸங்கீதரத்னாகரத்தில் ஸம்வாதிஸ்வரத்தை யறிவதற்கு உபாயமான மண்டலப்பிரஸ்தார முறையும், வீணைப்ரஸ்தாரமுறையும் பின்வருமாறு விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மண்டலப் பிரஸ்தாரம் எழுதும் முறை :—

மேலும் கீழும் சிறிதளவு நீண்டிருக்கும் நுனிகளோடுகூடிய 6 கோடுகளை மேலிருந்து கீழ்நோக்கியிருக்கும்படி வரைந்து, பின்னர் அவ்வாறே குறுக்காக 5 கோடுகளை அவைகளினிடையே வரைந்து அவ்வைந்து கோடுகளின் இருபக்கத்து நுனிகளையும் வெளியிற் சிறிது நீண்டிருக்கும்படி செய்து விட்டு, இப்போது வெளியில் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் நுனிகளை மாத்திரம் கணக்கிட்டால் இவைகள் மொத்தம் 22 ஆகின்றன. அதனைக் கீழே காண்க.

இது மண்டலப் பிரஸ்தாரம்.

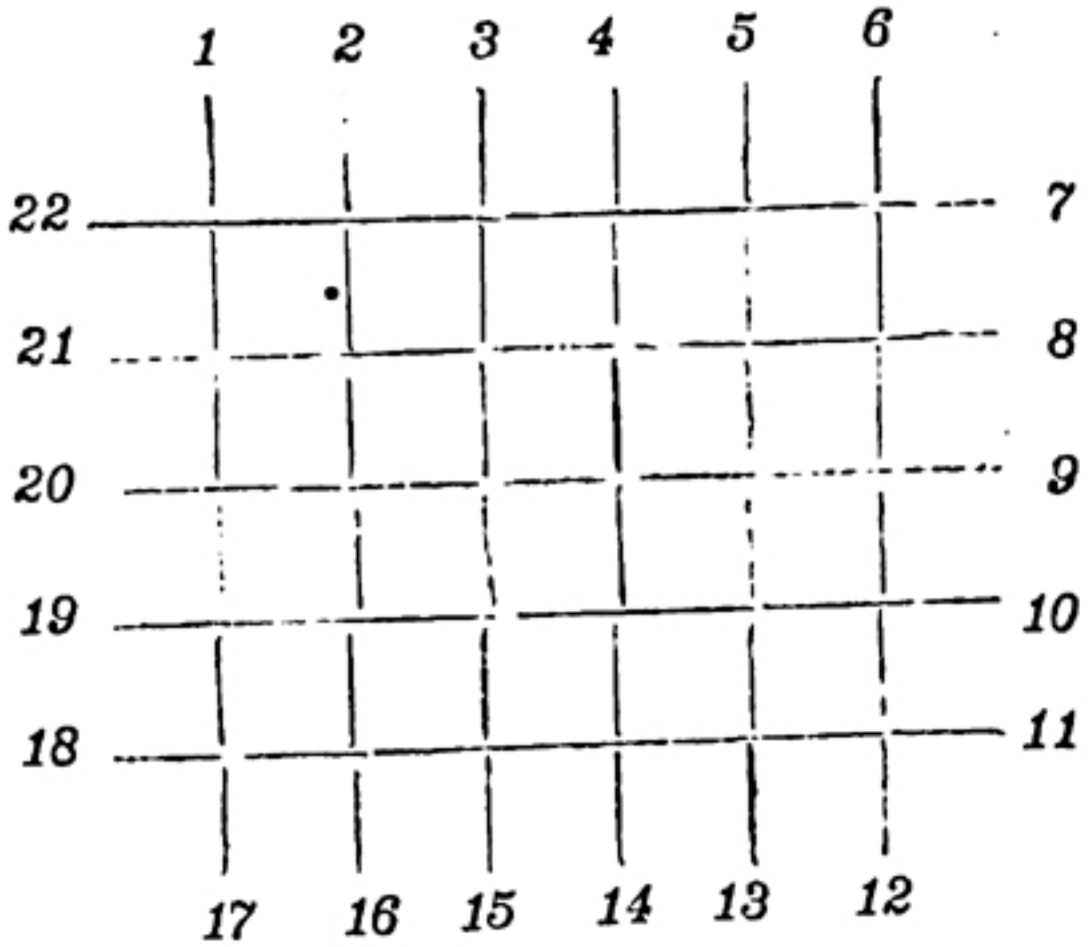

வீணையின் பிரஸ்தாரம் எழுதும் முறை :—

குறுக்காயுள்ள 22 கோடுகளையமைத்து, அவற்றுள் ஒரு சுருதிமண்டலத்தின் கோடுகளின் நுனிகளில் சுத்தமாயும், விக்ருதமாயுமுள்ள ஷட்ஜம் முதலியவைகளை அவையவைகளினுடைய சுருதி எண்ணிக்கையை யனுசரித்து எழுத வேண்டும். அவ்வாறு எழுதிய பின்னர், எந்தெந்த ஸ்வரங்களுக்குத் தம் தம் ஆதாரச்சுருதிகளை விட்டுவிட்டு, நடுவிலிருக்கின்ற சுருதிகள் 8—வதாகவோ 12—வதாகவோ காணப்படுகின்றனவோ அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று ஸம்வாதி ஸ்வரங்களாக ஆகின்றன.

இது வீணையின் பிரஸ்தாரம்.

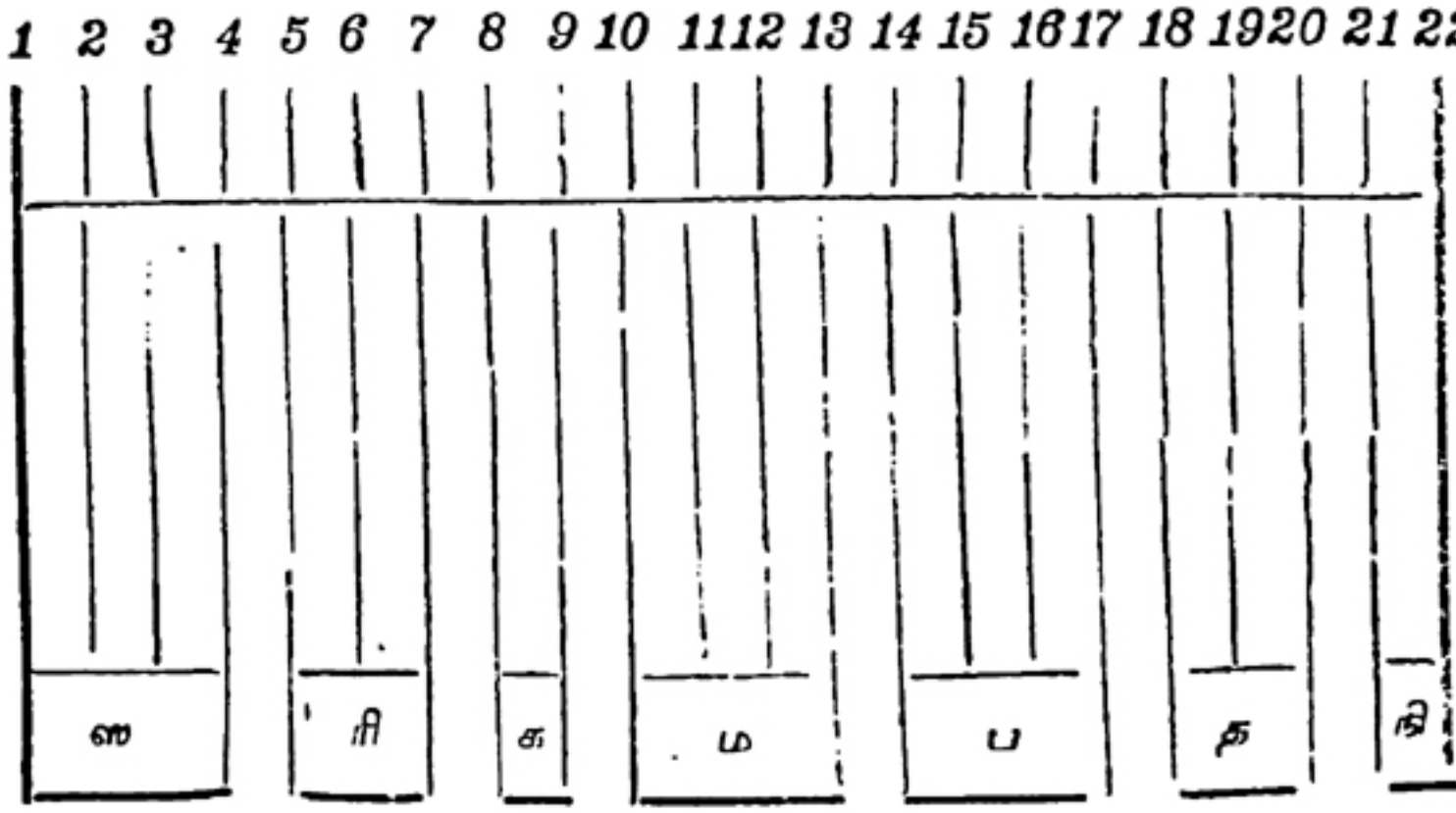

விவாதி.

ஒரு சுருதியினுல் இடை வெளியுள்ள இரு ஸ்வரங்கள் ராகத்தின் இனிமையைக் கெடுப்பதால் விவாதிகள் (விரோதிகள்) என்று கூறப்படுகின்றன. வாதி ஸம்வாதி ஸ்வரங்களால் ஏற்படும் ராகரக்திமையை இது கெடுப்பதால் இதனை விரோதிஸ்வரம் என்றும் கூறுவர். உதாஹரணம்:

ரிஷபத்திற்கு — காந்தார விவாதி.
காந்தாரத்திற்கு — ரிஷபம் ,,
தைவதத்திற்கு — நிஷாதம் ,,
நிஷாதத்திற்கு — தைவதம் ,,

சுத்த மத்யமமும், சுத்த நிஷாதமும் ஒன்றுக் கொன்று ஸம்வாதி ஸ்வரங்களாக இருக்கிறபடியால் நிஷாத காந்தாரங்கள் மற்ற ஐந்து ஸ்வரங்களைக் குறித்து விவாதிகள் என்று கூறுவது எப்படிப் பொருந்தும்? எனின் — ஸமசுருதிகளுள்ள இரண்டு ஸ்வரங்களே ஸம்வாதி ஸ்வரங்களாயிருக்கத் தகுதியுள்ளவை என்ற மதத்தைத் தழுவிக் கூறப்பட்டதென்றறிக. ஆகவே வேறு மதத்தில் நிஷாதம், மத்யமம் இவைகள் ஒன்றுக் கொன்று ஸம்வாதி ஸ்வரங்களாயிருத்தல் பொருத்தமுடையதேயாகும்.

'ரியயொரேவ வா ஹ்யாதாம் தள தயொவா நியாவவி'

சுத்தாவஸ்தையில் ரி, க இவைகளும் த, நி இவைகளும் எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று விவாதிஸ்வரங்களாக ஆகின்றனவோ அதுபோலவே க, ம இவைகளும் நி, த இவைகளும் ஒன்றுக்கொன்று விவாதிஸ்வரங்களாக இருக்கின்றனவென்றறியற்பாலது.

அநுவாதி.

'ஸேஷாணாமநுவாதிகம்'

வாதி, ஸம்வாதி, விவாதி இவைகளினின்றும் வேறுபட்ட ஸ்வரங்கள் அநுவாதிகள் எனப்படும். இது வாதி, ஸம்வாதி இந்த ஸ்வரங்களால் எற்படுத்தப்பட்ட ராகரக்திமைக்கு அநுகூலமாக இருப்பதால் இதனை யநுவாதியென்றழைக்கின்றனர்.

உதாஹரணம் :—

ஷட்ஜத்திற்கு	—	ரி, க, த, நி	இவை அநுவாதிகள்.
ரிஷபத்திற்கு	—	ஸ, ம, ப, நி	,, ,,
காந்தாரத்திற்கு	—	ஸ, ம, ப, த	,, ,,
மத்யமத்திற்கு	—	ரி, க, ப, த, நி	,, ,,
பஞ்சமத்திற்கு	—	ரி, க, ம, த, நி	,, ,,
தைவதத்திற்கு	—	ஸ, க, ம, ப	,, ,,
நிஷாதத்திற்கு	—	ஸ, ரி, ம, ப	,, ,,

ஷட்ஜஸ்தானத்தில் ரி, க, த, நி இவை பிரயோகிக்கப்படின் ராகரக்திமை ஏற்படுமென்று கருத்து. வாதி, ஸம்வாதி, அநுவாதி இவைகள் தம் ஸ்தானங்களை மாறுபடுத்திப் பிரயோகிக்கப்படினும் ஜாதி, ராகம் இவைகளின் ரக்திமைக்குக் குறைவு ஏற்படுவதில்லை. விவாதியின் பிரயோகத்திலோவெனில் ராகத்தினிவிமை சிதைவுறுமென்பது உட்கருத்து.

வாதிமுதலிய ஸ்வரங்களின் நிலைமை.

'வாதீ ஸ்வரஸ்து ராஜா ஸ்யாத், ஸ்தஸ்ய ஸம்வாதினிஷ்யதே।
விவாதீ ஸ்வரவைரீ ஸ்யாத், அநுவாதீ ச ம்ருத்யுவத் ॥'

—ஸங்கீத மகரந்தம்.

வாதி ஸ்வரம் அரசன் போலவும், ஸம்வாதி அவனையநுசரிக்கும் மந்திரிபோலவும், விவாதி சத்ரு போலவும், அநுவாதி வேலையாள் போலவும் பிரயோகத்தில் கருதப்பட்டு வருகிறது.

''ஹ்ரஸ்வோ ராஜா ஸ்வராணாமஹ,
ஸவ்ருத்தஸ்துல்யவராஸ்தஸ்ய ।
ஸ்வரஸம்ஜ்ஞகம் வைரீ
ம்ருத்யுஸ்தஸ்ய ஸ்வரா ஸ்ம்ருதா ॥''

இவைகட்கு முறையே உதாரணம் வருமாறு :—

1. வாதி. ஸரிகமபதநிஸ, ரிகமபதநிஸ, கமபதநிஸ, மபதநிஸ, பதநிஸ, தநிஸ, நிஸ, ஸ.

இவ்வாறு ஆரோஹணமுறையைப் பின்பற்றுவது. இதுவே ராஜ ஸ்வரமென்றும் கூறப்படும். 'வதகாஸ வாதீ கீதகுதெ' என்று பார்ச்வதேவர்.

2. ஸம்வாதி. ஸநிதபமகரிஸ, நிதபமகரிஸ, தபமகரிஸ, பமகரிஸ, மகரிஸ, கரிஸ, ரிஸ.

இவ்வாறு அவரோஹண முறையை அனுசரித்து வரும் ஸ்வரங்கள். இவைகளே மந்திரி ஸ்வரங்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. 'ஸம்வதகாஸ ஸம்வாதீ' என்று பார்ச்வதேவர் கூறுகிறார்.

3. விவாதி. ஸம்மகரிஸரிகம, ரிப்பமகரிகமப, கத்தபமகமபத, மந்நிதபமபதநி, பஸ்ஸநிதபதநிஸ.

இவ்வாறு வரும் இயல்புடையது. இதுவே விரோதி ஸ்வர மென்றும் கூறப்படும். 'விவதகாஸ விவாதீ' என்று பார்ச்வதேவர் கூறியிருக்கிறார்.

4. அனுவாதி. ஸரிக, ரிகம, கமப, மபத, பதநி, தநிஸ, ஸநித. நிதப, தபம, பமக, மகரி, கரிஸ.

இவ்வாறு வரும். இதுவே ஹீனஸ்வரமென்றும் கூறப்படும். 'அநுவதகாதநுவாதீ' என்று பார்ச்வதேவர் இதனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இனி ஒரு ஸ்வரம் ஸம்வாதியாயிருத்தல் அதாவது மந்திரிபோலிருத்தல் என்பதன் கருத்தைச் சிறிது ஆராய்வோம் :

வாதிஸ்வரங்கள் ஒரு ராகத்தின் ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கின்றன. அதற்கு அனுகூலமாக ஸம்வாதி ஸ்வரங்களிருக்கின்றன. அதன் மண்டலத்தை 'பிருஹத்தேசி'யில் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் :

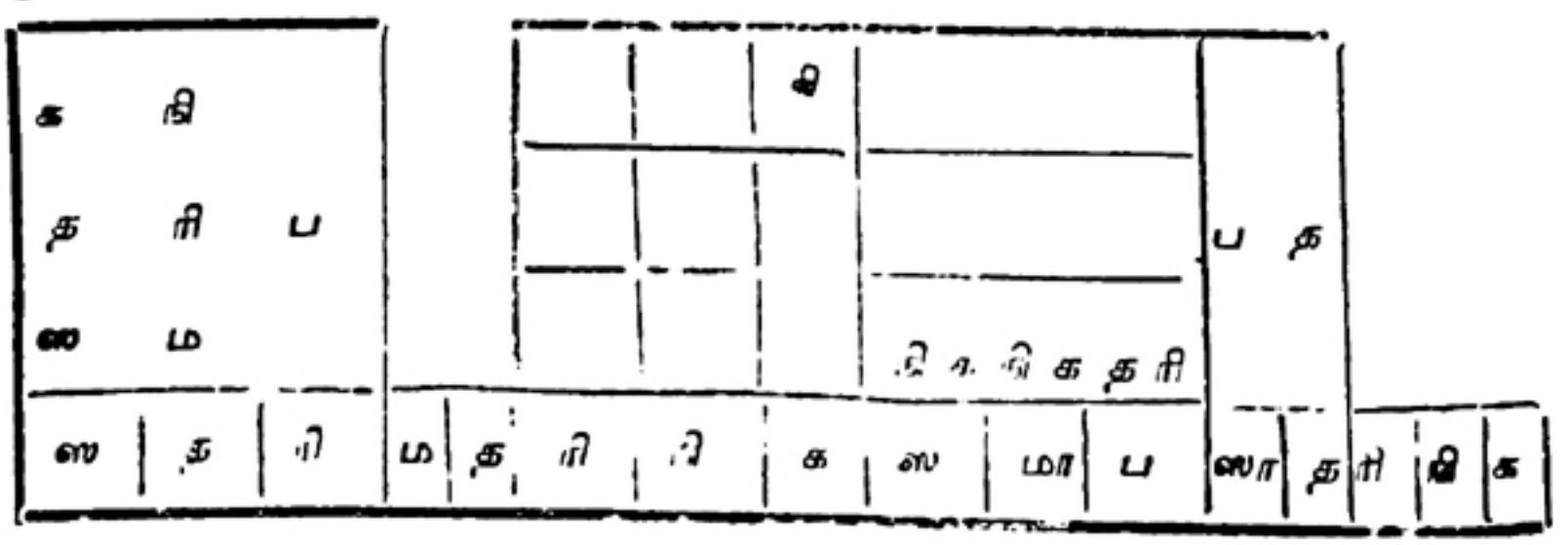

ஏதாவது ஒரு கீதத்தில் அதன் அம்சமாகக் கல்பிக்கப்படும் ஷட்ஜத்திற்குப் பதிலாக அதன் ஸ்தானத்தில் மத்யமத்தை வைத்து நிர்வஹிக்கும்பொழுது டை ராகத்தின் ஸ்வரூபம் கெடாமலிருத்தலால் இந்த ஸ்வரம் ஸம்வாதியாகிறது. இதுபோலவே யாதொரு ஸ்தானத்தில் மூர்ச்சனை வசமாக மத்யமம் இருக்கையில் அதற்குப் பதிலாக ஷட்ஜத்தை வைத்துப் பாடினால் அந்த ஜாதியை இந்த ஷட்ஜம் கெடுக்காமலிருப்பதாலும் இது ஸம்வாதியாகிறது. ஷட்ஜ பஞ்சமங்களின் ஸ்தானத்தில் பஞ்சம ஷட்ஜங்கள் பிரயோகிக்கப்படினும் ஜாதியையோ, ராகத்தையோ இவை கெடுக்காதிருத்தலால் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்வாதியாகும். இவ்வாறே ரிஷப தைவதங்களுக்குப் பதிலாக தைவத ரிஷபங்களும் பிரயோகிக்கப்படின் ஜாதி அல்லது நாதத்தை இவை கெடுக்காதிருத்தலால் இவைகளும் ஸம்வாதிகளே யாகின்றன. இவ்வாறே காந்தாரநிஷாதங்களுக்குப் பதிலாக நிஷாத காந்தாரங்களையு மறிக.

இனி அனுவாதி ஸ்வரம் வேலியாள்போலிருத்தலின் கருத்து வருமாறு:

ஸம்வாதி ஸ்வரத்தினுலேற்படும் ராகஸ்வரூபத்தையே நன்கு இது வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் மண்டலம் பிருஹத்தேசியில் குறிப்பிட்டிருப்பது பின்வருமாறு:

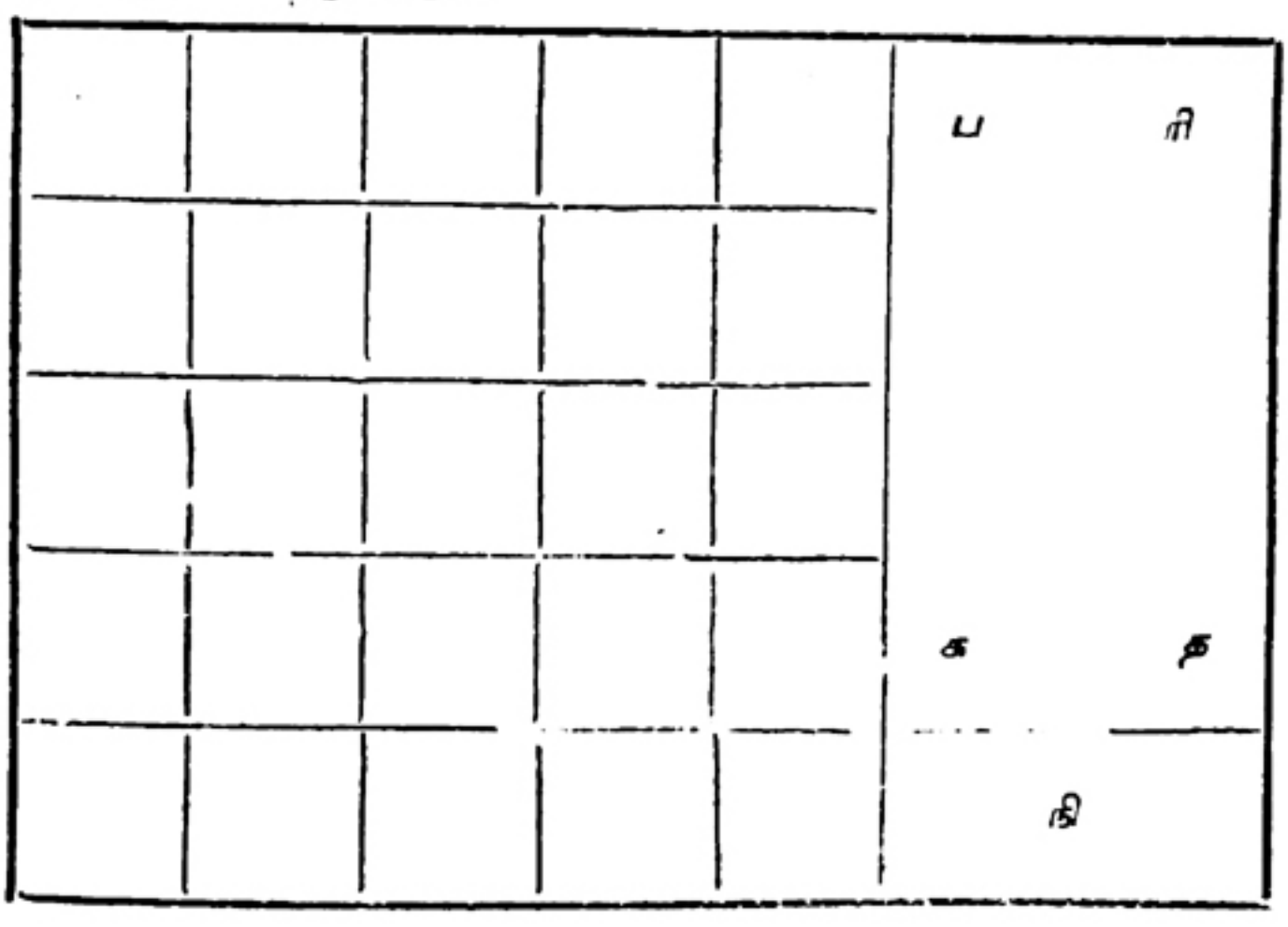

ஷட்ஜத்திற்குப் பதிலாக ரிஷபமோ, ரிஷபத்திற்குப் பதிலாக ஷட்ஜமோ, பிரயோகிக்கப்படினும் ஒரு ராகஸ்வரூபத்தை யடைவதாய், ஜாதியையோ ராகத்தையோ கெடுக்காமலிருக்கிறது. இவ்வாறே பஞ்சமத்திற்குப் பதிலாக தைவதமோ, தைவதத்திற்குப் பதிலாகப் பஞ்சமமோ பிரயோகிக்கப்படினும் ஜாதி மற்றும் ராகம் இவைகளின் ஸ்வரூ

பம் கெடுவதில்லை. இவ்வாறே ஷட்ஜத்திற்குப் பதிலாக தைவதமோ தைவதத்திற்குப் பதிலாக ஷட்ஜமோ அல்லது பஞ்சம ரிஷபங்களோ ஆகின்றன.

இனி விவாதி ஸ்வரத்தின் சத்துருத் தன்மையின் கருத்து வருமாறு :—

வாதி முதலிய ஸ்வரங்களால் ராகம் வாதியாகவோ, ஸம்வாதியாகவோ, அனுவாதியாகவோ ஆகும்பொழுது அதைக் கெடுத்து அதாவது விரஸபாவத்தை உண்டாக்குவதே விரோதியாயிருத்தல் என்றறிக. அதாவது ரிஷபத்திற்குப் பதிலாக காந்தாரமோ, காந்தாரத்திற்குப் பதிலாக பஞ்சமமோ ரிஷபமோ பிரயோகிக்கப்படின் அது ஜாதியையும், ராகத்தையும் கஷ்டப்படுத்துகிறது. இவ்வாறே தைவத ஸ்தானத்தில் நிஷாதமும் ஆகுமென்றறிக.

விவாதி மண்டலம் :

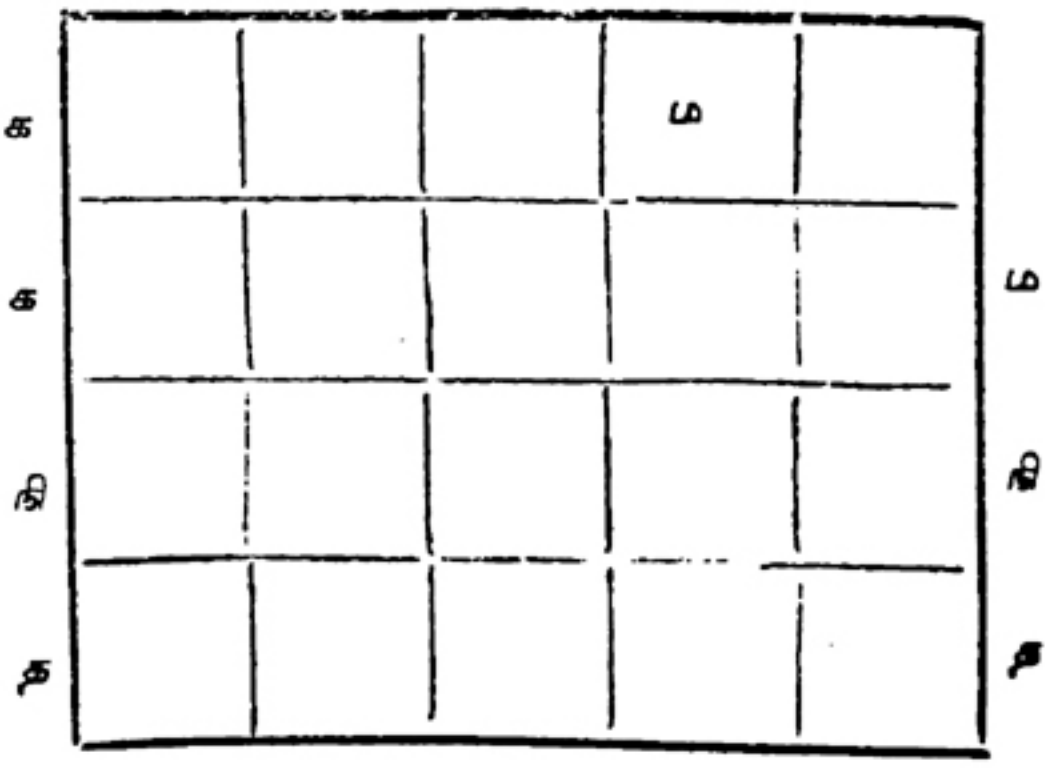

வாதி ஸம்வாதி முதலிய ஸ்வரங்களின் இயல்பு.

வாதி என்ற ஸ்வரத்திற்கும் ஸம்வாதி என்ற ஸ்வரத்திற்கும் மத்தியில் ஒவ்வொன்றுக்கும் எட்டு சுருதிகளாவது பன்னிரண்டு சுருதிகளாவது இடைவெளியிருக்கவேண்டுமென்று ஸம்வாதி லக்ஷணம் கூறுமிடத்து ஸங்கீதரத்னாகரத்தில் கூறப்படுகிறது. அதில் ஷட்ஜத்திலிருந்து சுத்த மத்தியமமும், ஷட்ஜத்திலிருந்து பஞ்சமமும் ஷட்ஜத்திற்கு ஸம்வாதிஸ்வரங்களாகவும், ஷட்ஜத்திற்கும் மத்யம பஞ்சமங்களுக்குமிடையே வருகிற ஜீவஸ்வரங்கள் அதாவது காந்தாரரிஷபங்கள் அனுவாதிஸ்வரங்களாகவும், சுத்த ரிஷபத்திலிருந்து சதுச்சுருதி ரிஷபம், ஷட்சுருதி ரிஷபத்திலிருந்து அந்தர காந்தாரம், இவைபோன்று அடுத்தடுத்து வரும் ஸ்வரங்களோ விவாதிகளென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு வாதி ஸம்வாதிகளுக்கிடையில் வருகிற எட்டு சுருதி, பன்னிரண்டு சுருதி என்று சொல்வதில் சாஸ்திரத்திற்குச் சம்மதமில்லாத சிற்சில மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. 'ஸங்கீதரத்னகர'த்திலும் ஸங்கீத ஸமயஸாரத்திலும் ஸ்வரங்கள் 7-ம், சுருதிகள் 22-ம் சேர்ந்து மொத்தம் 29 என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சில ஸந்தேகங்கள் தோன்றுகின்றன. 'ஸங்கீதஸங்கிரகசூடாமணி' என்ற கிரந்தத்தில் சுருதிகள் 23 என்று கூறப்படுகிறது. அவைகளின் விவரத்தைக் கீழ்க் கண்ட சுலோகத்தால் அறியலாம்.

"த்ரயொவிம்ஶத்ச்ருதயஃ ஸப்த ஸ்வரதயஸ்ததா।
ஏதாத்ரிம்ஶச் ஸமாஸ்தாஃ ஸ்ரீவிம்ஶதி மதாஸ்ததா॥"

எனவே மே ' ஸங்கீதஸங்கிரகசூடாமணி ' என்னும் நூலில் 23 சுருதிகளும் 7 ஸ்வரங்களும் சேர்ந்து மொத்தம் 30 சுருதிகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸங்கீதரத்னகரத்திலோவெனில் சுருதிகள் 22-ம் ஸ்வரங்கள் 7-ம் சேர்ந்து சுருதிகள் 29 என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் ஒன்றுக் கொன்று முரண்பாட்டுடன் காணப்படுகின்றன. 'மேளாதிகார லக்ஷண'த்திலும் ஷட்ஜம், பஞ்சமம் நீங்கலாக சுருதிகள் 22 என்றும் ஷட்ஜ பஞ்சமங்களைச் சேர்த்து சுருதிகள் 24 என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேளாதிகார் லக்ஷணத்திற் கூறியபடி சுருதிகளும் அதன் பெயர்களும் வருமாறு.

1. பிரதிசுத்த ரிஷபம்.
2. சுத்த ரிஷபம்.
3. பிரதி சதுச்சுருதி ரிஷபம்.
4. சதுச் சுருதி ரிஷபம்.
5. பிரதி ஷட்சுருதி ரிஷபம்.
6. ஷட்சுருதி ரிஷபம்.
7. ச்யுத காந்தார ரிஷபம்.
8. அந்தரகாந்தாரம்.
9. ச்யுத மத்தியமம்.
10. சுத்த மத்யமம்.
11. அப்ரதி மத்யமம்.
12. பிரதி மத்தியமம்.
13. ச்யுதபஞ்ச மத்யமம்.
14. பஞ்சமம்.
15. பிரதிசுத்த தைவதம்.
16. சுத்த தைவதம்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூ
19 டிச 1986
தஞ்சாவூர் - 613 001.

17. பிரதி சதுச்சுருதி தைவதம்.
18. சதுச் சுருதி தைவதம்.
19. பிரதி ஷட்சுருதி தைவதம்.
20. ஷட்சுருதி தைவதம்.
21. ச்யுத நிஷாத தைவதம்.
22. காகலி நிஷாதம்.
23. ச்யுத ஷட்ஜம்.
24. நேத ஷட்ஜம்.

இந்த அபிப்பிராயத்தையே ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள் அவர்களும் 'சோபில்லு ஸப்தஸ்வர' என்ற தம் கீர்த்தனத்திலும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இக்கருத்தைப் பின்பற்றியே ஸ்ரீ வெங்கிடமகி அவர்களும் குண்டக்ரியா ராகத்தில் செய்திருக்கிற ராகாங்கராகங்களடங்கிய லக்ஷண கீதத்தில் 12-வதுபாகத்தில் 'ஸ்ருதிரஸ வதஸவிஸுஸ்ருதி' என்று கூறியிருப்பதாலும், 'ரஸமஞ்சரி' என்ற நூலில் சுருதிகளை 24 என்றே கணக்கிட்டிருப்பதாகவும், கூறியிருக்கிறார்கள். 'கனகய்ய கவி சாதுர்யம்' என்ற தெலுங்கு பத்யகாவ்யத்திலும், காயத்ரி மந்திரத்தின் மூன்று பாதங்களிலுள்ள 24 அக்ஷரங்களை 24 சுருதிகளாகவும், காயத்ரீயின் ஜீவாதார அக்ஷரங்களை ஸப்தஸ்வரங்களென்றும் அந்த 22 சுருதிகளையும், ரிஷபங்கள் 6, காந்தாரங்கள் 6, மத்யமங்கள் 4, தைவதங்கள் 6, நிஷாதங்கள் 6 எனப் பிரஸ்தரித்து மொத்தம் 4624 மேளகர்த்தாக்கள் உண்டாகின்றனவென்றும் கணித்திருக்கின்றனர். சுருதிகளின் நிர்ணயத்தைப் பற்றி முன்பே சுருதிப்பிரகரணத்தில் விவரமாகக் கூறியுள்ளோம்.

'கனகய்யகவிசாதுர்யம்' என்னும் தெலுங்கு நூலில் 24 சுருதிகளைப் பிரஸ்தரித்திருக்கும் முறை வருமாறு:

1. பிரதி சுத்த ரிஷபம்.
2. சுத்த ரிஷபம்.
3. பிரதி சதுச்சுருதி ரிஷபம்.
4. சதுச்சுருதி ரிஷபம்.
5. பிரதி ஷட்சுருதி ரிஷபம்.
6. ஷட்சுருதி ரிஷபம்.

ஆக ரிஷபங்கள் 6.

1. பிரதிசுத்த காந்தாரம்.
2. சுத்த காந்தாரம்.
3. பிரதி ஸாதாரண காந்தாரம்.
4. ஸாதாரண காந்தாரம்.

5. பிரத்யந்தர காந்தாரம்.
6. அந்தர காந்தாரம்.

ஆக காந்தாரங்கள் 6.

1. பிரதிசுத்த மத்யமம்.
2. சுத்த மத்யமம்.
3. ப்ரத்யந்தர மத்யமம்.
4. பிரதி மத்யமம்.

ஆக மத்யமங்கள் 4.

1. ப்ரதிசுத்த தைவதம்.
2. சுத்த தைவதம்.
3. பிரதி சதுச்சுருதி தைவதம்.
4. சதுச்சுருதி தைவதம்.
5. பிரதி ஷட்சுருதி தைவதம்.
6. ஷட்சுருதி தைவதம்.

ஆக தைவதங்கள் 6.

1. ப்ரதிசுத்த நிஷாதம்.
2. சுத்த நிஷாதம்.
3. பிரதி கைசிக நிஷாதம்.
4. கைசிக நிஷாதம்.
5. பிரதி காகலி நிஷாதம்.
6. காகலி நிஷாதம்.

ஆக நிஷாதங்கள் 6.

ஸ்வரஸமூஹப் பெயர்கள்.

ஸ ரி க ம ப த நி	இதில் 7 ஸ்வரங்களும் இருப்பதால்	இது	ஸம்பூர்ணம்.
ஸ ரி க ம ப த	இதில் நிஷாதம் வர்ஜ்யஸ்வரம்.	இது	ஷாடவம்
ஸ ரி க ம ப	,, நி, த இவை 2-ம் ,,	,,	ஔடவம்
ஸ ரி க ம	,, நி, த, ப ,, 3-ம் ,,	,,	ஸ்வராந்தம்
ஸ ரி க	,, நி, த, ப, ம ,, 4-ம் ,,	,,	ஸாமிகம்
ஸ ரி	,, நி, த, ப, ம, க ,, 5-ம் ,,	,,	காந்திதம்
ஸ	,, நி, த, ப, ம, க, ரி ,, 6-ம் ,,	,,	ஆர்ச்சிகம்

இப்பெயர்களையே இந்த ஸமூஹங்களடங்கிய ராகங்களுக்கும் வழங்குகின்றனர். இவ்வாறே, ஸ்வரங்களின் வக்ரத்தன்மை காரணமாகவே சில ராகங்களும் வக்ர ராகங்கள் எனப்படுகின்றன.

காகுக்கள்

ஸ்வர காகு.

நமது பிராசீன கிரந்தங்கள் சிலவற்றில் ஒரு ஸ்வரமானது தன் ஸ்தானத்திலிருந்து நழுவி கீழ் ஸ்வரத்துக்கு வராமல் கீழ்மேல் ஸ்வரங்களுக்கு மத்தியில் இனிமையாக ஒலிக்கும் நாதத்தைக் 'காகு' என்று வருணித்திருக்கின்றனர். மற்ற ஸங்கீத சாஸ்திர கிரந்தங்களிலும் இதனை நன்கு விவரித்திருக்கின்றனர். காகு என்ற சொல்லிற்கு ராகங்களுக்குரிய முக்கிய ஸ்தானம் என்று பொருள் கூறுதல் தகும். இதனைப் பற்றி 'ஸங்கீதஸமயஸார'த்தில் கூறியிருப்பதை இங்கு விளக்குகிறோம்.

"நாமகாகுஃ க்ஷுத்ரகாகுஃ யஜ்ஞகாகுஃ ஸ்வரொத்பவஃ।
காகுஸ்து த்விவிதாகுஸ்து காகுஃ ஸ்யாத்பஞ்சதாமஜஃ॥

தீகவிதா விஶேஷேண க்ஷுத்ரா காகுஸ்து ஸோதாஹ்ருதஃ।
நாமஸ்து யா நிஜஸ்தாயா நாமகாகு ரிதீரிதா।

ஸா ஊஸ்வா ஹ்ரோச்யதே ஸாஷா தீகஸுக்ஷணவெஶிஷஃ।
ஸ்வரஸ்து கஸ்யசிஜ்ஜாயாவிஶேஷஃ கஶ்சித்க்ஷ்யதே॥

ஸ்வரகாகுஸ்து நிதீஹ்ரோக்தோ மாதஸுக்ஷணகொவிதைஃ।
த்விஸ்வரா த்விதகாகுஸ்து நாமஜ்ஞாயா நிகத்யதே॥

நாமே நாமாஜ்ஞநஜ்ஞாயா காகுஃ ஸ்யாத்பஞ்சதாமஜஃ।
ஸைவ உவநாமஸாஷா வ்யாயதே ஜயதேவ ஹ்யொகெ
ாயெதி ஹ்ரஸ்வீகா.

கஸ்யசித்தாயதஸைவேஷ்டா நாமே காஸ்திம்ஶ்சித்க்ஷ்யதே।
நக்ஷித்ரஸாவதஸ்துஜ்ஞைஃ க்ஷுத்ரகாகுஃ ஸுகீதயே॥

கிஞ்சிதவம்ஶவீணாஸு நாமஜ்ஞாயெவ த்ருஶ்யதே।
கத்யதே யஜ்ஞகாகுஃ ஸா மாதஸுக்ஷணகொவிதைஃ॥

ஸ்ரீஹ்ருகொதயு ஶப்தஸ்ய விதா யத்தத கம்வதஸ்ரீ॥
ஸுஸ்ரீத்வத ஸவெஸாக்ஷம் தஜ்ஜதம் மாதகொவிதைஃ॥
ஸைவ தவணீஃ॥

ராக காகு.

இது ராகத்தினுடைய பாவத்தை ஆதிகூக்ஷ்மமாக விளக்கிக் காட்டும் கமக ஸ்வரமாகும். இதனை பாஷை என்றும் அறிவாளிகள் கூறுகின்றனர்.

ஸ்வர காகு.

ஸ்வரங்களைப் பாடும்பொழுது எந்த ஸ்வரம் கமகத்தினால் ஒரு ஸ்வரத்திலிருந்து கொஞ்சம் குறைந்தோ அல்லது கூடியோ ராகத்தினுடைய முக்கியமான சாயையைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றதோ அதனை ஸ்வரகாகு என்பர்.

தேச காகு.

அந்திய தேசராகங்களை நமது ராகங்களில் கலந்து பாடுங்கால் காதிற்கும் மனதிற்கும் இது ஆனந்தத்தையளிக்கக் கூடியது.

அன்னியராக காகு.

நாம் பாடுகிற ராகத்தில் அந்திய ராகத்தின் களை தோன்றின் அதனை அந்தியராக காகு என்று சான்றோர் வழங்குவர். இதனையே உப ராக காகுவென்றும் கூறுகின்றனர். இது 'டாயம்' என்று உலகில் பிரஸித்தி பெற்றுளது.

கூேத்திர காகு.

ஒரு ராகத்தைப் பாடுங்கால் அதற்கு முக்கியமான கிரஹ, அம்ச ஸ்வரங்களையும் ஜீவஸ்வரங்களையும் அடிக்கடி காண்பித்து ராகத்தின் களை தோன்றும்படி நன்றுய் பாடுவதாகும். (கூேத்திரம்—சரீரம்)

யந்திர காகு.

கின்னரி முதலிய வாத்தியங்களில் கீழ் மெட்டிலிருந்து மேல் மெட்டுக்கள்வரை வாசிக்கும்பொழுது பல ஸ்வரங்கள் தோன்றும்படியாகவும் ராகச்சாயை நன்கு புலப்படும்படியாகவும் இனிமையாகவும் வாசிப்பது. இதனை வாத்யகாகுவென்றும் கூறுவர். இந்த கின்னரி என்ற வாத்தியம் ஆதிகாலத்தில் ஸ்வரக்குடுக்கையில் குழல் மூங்கில்கள் பொறுத்தப்பட்டு அதன் மீது தந்திகளமைத்து வாசிக்கப்பட்ட படியால் இது வீணையென்ற வாத்தியத்திற்கும் முற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைப் பற்றி ஸங்கீத ரத்னாகரம், ஸமயஸாரம் முதலிய நூல்களில் விரிவாகக் கண்டு கொள்க.

நமன காகு.

இது மிருதுவாய் கானம் செய்து முயற்சியில்லாமல் இனிய நாதத்தை யெழுப்புதலாகும். இதனையே நவணியென்றும் சிலர் கூறுவர்.

பாஷா காகு.

இது ஸங்கீதத்தில் உபயோகிக்கப்படும் பாஷைகளை அதற்குத் தகுந்த பாவங்களடங்கிய ஸ்வரங்களோடு சேர்த்துப் பிரயோகம் செய்வ தாகும்.

ஸ்வாவிவேகம்

பரமசிவனுடைய பாஞ்ச பௌதிக சரீரத்தின் தன்மாத்திரைகளா கிய சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரஸ, கந்தங்களிலிருந்து சூரியன், சந்திரன், அங் காரகன், குரு, சுக்கிரன் என்னும் 5 கிரகங்கள் உண்டாயின. அவைக ளே ஷட்ஜ, மத்யம, பஞ்சம, தைவத, நிஷாதங்களாக ஏற்பட்டன. இவைகளில் சூரியனுக்கு சனி என்ற புத்திரனும், சந்திரனுக்குப் புதன் என்ற புத்திரனும் பிறந்து ஏழு கிரஹங்களாக விளங்குகின்றனர். இது போல் முறையே ஷட்ஜத்திலிருந்து காந்தாரமும், பஞ்சமத்திலிருந்து ரிஷபமும் உண்டாகி ஏழு ஸ்வரங்களாக விளங்குகின்றன. அம்ருத ப்ரதான காலத்தில் விஷ்ணுசக்கரத்தால் வெட்டுண்ட ஓரசுரன் இரண்டு துண்டங்களாகப் பிரிந்தும் ராகு, கேது என்ற இரு பெயர்களோடும் இரு கிரஹங்களாக மற்ற ஏழு கிரஹங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டதால் மொத்தம் நவகிரஹங்கள் உண்டாயின. அந்த ராகுகேதுக்கள் போன்ற பிரதி மத்யமமும் காகலி நிஷாதமும் சந்திர சூரியர்கள் போன்ற ஷட்ஜ, பஞ்சமங்களுக்கு விரோதிகளாக அதாவது விவாதி ஸ்வரங்களாக அ மைந்திருத்தலும் இங்கு குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும். இதையே சார்ங்க தேவரும் 9 ஸ்வரங்கள் என்றும், 9 சுருதிகள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஸாமஸப்தகத்திலும் அவரோஹண கதியான நி த ப ம க ரி ஸ என்ற ஸ்வரங்கள் ஸைந்தவி அல்லது கரகரப்பிரியா மேளமாக விளங்குகிறது. ஆதியில் ஏற்பட்ட ஸ்வரங்கள் காகலி நிஷாதம், ப்ரதிமத்யமம் இவ் விரண்டுமற்ற மற்ற 7 ஸ்வரங்கள் தான் பழைய நூல்களில் காண்பப்டு கின்றன. இதோடு ஸப்தஸ்வரங்களை ஒரு ஸ்வரத்திலிருந்து மற்ற ஸ்வ ரங்களுக்கிடையேயுள்ள ஆறு ஸ்தானங்களில் ஒவ்வொரு ஸ்தானமும், ஒவ்வொரு ஆதாரமாக ஷட்ஜாதாரங்களோடு கூடி 7 ஸ்வரங்களுக்கும் (7 × 6 = 42) 42 வீடுகள் கிடைப்பதால் ஒரு ஸ்தாயிஸப்த ஸ்வரங்களும் முடிந்து அடுத்த ஸ்தாயி மேல்ஷட்ஜத்தைப் பிடித்துப் பாடுவதே ஸ்வ ராஷ்டகம் என்றும், ஆதிதாளம் என்ற ஜோம்பட தாளத்திற்கும் அலங்காரமாக அமைந்திருப்பதால் இதனை ஸ்ரீசக்கர லக்ஷணமென்று பல நூல்களில் பெரியோர்கள் ஐயமறக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் ஆதாரங்களோடுகூட 42 கோணங்களுள்ள சக்கரமும் மேல் ஸ்தாயிஷட்ஜமாகிற பிந்துவும்கூடி நாற்பத்திமுக்கோண ஸ்ரீ சக்கர மென்று பல நூல்களிலும் காணப்படுகிறது. இதே விஷயங்களை விஸ் தாரமாகவும், தெளிவாகவும், சுக்ல பரதத்திலும், மந்திர ரத்னாகரத் திலும் காணலாம்.

கிராமங்கள்

ஷ்ராஃ ஷ்ரஷஃஷிஹஃ ஷ்யாஷ்டுஷ்டுஹாஷெஃ ஸஸாஜ்ஞயஃ।
தள ஷ்ள ஶாஷாதஷ்ரு தத்ரு ஷ்யாஸு ஷட்ஜஷ்ராஃ க்ரூஷிஃ॥

த்ரிதீயொ ஃஸ்யஃம்ஷ்ராஃஷ்ஷயொஶ்டுக்ஷணஃஷ்ரயுதெ।
ஷட்ஜஷ்ராஃ வக்ஷுஷெ ஷ்ரவதாஶ்டுஜ்ஞ கிஷம்ஷ்ஷிதெ॥

உலகில் ஜனங்களின் ஸமூதாயம் எவ்வாறு கிராமம் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அவ்வாறே ஸ்வரங்களின் ஸமூஹமானது கிராமம் என்று ஸங்கீதசாஸ்திரங்களில் கூறப்படுகிறது. ஸ்வரங்களின் சேர்க்கை கிராமம் என்று மாத்திரம் கூறிவிடின் லௌகிக, வைதிக வாக்கியங்களிலும் ஸ்வரங்களின் சேர்க்கை யிருப்பதால் அங்கும் கிராமங்கள் என்று பெயர் வழங்கப்படுமே! எனில் மூர்ச்சனை, கிராமம், தானம், வர்ணம் இவைகளோடு கூடியவைகளாயிருக்கும் ஸ்வரக்கூட்டங்களுக்குத்தான் கிராமம் எனப் பெயர் வழங்கலாம் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே கீழ் கூறிய குற்றத்திற்கு இடமில்லை.

கிராமம் ஷட்ஜக்கிராமம், மத்யமக்கிராமம் என இருவகைப்படும். இவ்விரண்டும் தான் தற்காலம் பூமியில் வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றன.

ஸ்வரங்களின் கூட்டமென்பது ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும் ஏற்படலாமாகையால் கிராமங்கள் இரண்டுதான் என்று கூறுவது சிறிதும் பொருந்தாது எனின் அதற்கு ஸமாதானம் வருமாறு:

சுத்தஸ்வரங்கள் விக்ருத ஸ்வரங்கள் இவைகளால் முறையே பிரயோகம் செய்யப்படுவதாலும், 'ஷ்ள ஶ்ராஃள விஶ்ரூதெள ஹ்ரௌகெ ஷட்ஜஃஸ்யுஃவஸ்ஜ்ஞகள' என்று மதங்கமுனிவரால் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் இரு கிராமங்கள் மாத்திரமே உலக வழக்கத்திலிருக்கின்றனவென்றும், சுத்த ஸ்வரத்தை ஆசிரயித்திருப்பதால் ஷட்ஜக் கிராமம் முதலாகவும், விக்ருத ஸ்வரத்தை யாச்ரயித்திருப்பதால் மத்யமக்கிராமம் இரண்டாவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஷட்ஜக் கிராமத்தின் லக்ஷணம்:

பஞ்சமம் தன்னுடைய நான்காவது சுருதியான கருணை ஜாதியின் பதினேழாவது பிரிவிலுள்ள ஆலாபினியிலிருக்கும் பொழுது இதனை ஷட்ஜக்கிராமம் எனக் கூறுவர்.

மத்தியமக் கிராமத்தின் லக்ஷணம்:

'ஹ்ரோவாஜ்ஞஶ்ரூதிஷம்ஷ்ஷ்ஷவஷ்டு ஃஸ்யுஃஶ்ராஃ ஜ்ஷ்யுதெ'।

தனக்கு உபாந்தியமான சுருதி ஆயதா ஜாதியில் 16-வது பிரிவி லுள்ள ஸந்திபினியில் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது மத்தியமக்கிராமம் எனப்படும்.

<u>காந்தாரக் கிராமத்தின் லக்ஷணம் :</u>

யஷ்ட யஷ்டிஷ்ரூதிஃ ஷட்ஜ, உஜ்யதே தூ வதூஃ ஷ்ரூதிஃ।
ரிஷபொஃ ஷ்ரூதிஷேவைகைகாம் மாலவாஷ்ரயிதஃ ॥

வஷ்ரூதிம் யொ நிஷாதஸ்ய யஷ்ரூதிம் ஸஷ்ரூதிம் ஷ்ரிதஃ।
மாலவாஷ்ரூயதேவஷ்ட தத்தா தம் காந்தரொ வதிஃ ॥

பூவதபுதெ ஸ்வபுலொகெ ஷ்ராவொரவஸ்ய ச உஹீதலெ।

ஷட்ஜத்தில் தைவதம் த்ரிச்சுருதியாகவும், மத்யமத்தில் சதுச் சுருதியாகவும் ரிஷபம் மத்யமம் இவைகளில் காந்தாரமானது ஏகசுருதி யுள்ளதாகவும் தைவதம் பஞ்சமத்தின் சுருதியையும், நிஷாதம் தைவதத் தின் சுருதியையும் ஷட்ஜத்தின் சுருதியையும், அடைந்திருந்தால் அதனை காந்தாரக் கிராமம் என்று கூறுவர். இந்த காந்தாரக்கிராமம் பூமியில் வழக்கத்திலில்லை யென்றும் தேவலோகத்தில்த் தான் வழங்கப்படுகிற தென்றும் நாரதர் கூறுகிறார். ஆகவே தற்காலம் வழக்கத்திலுள்ளவை ஷட்ஜ மத்யமக் கிராமங்களே என்று அறியற்பாலது.

முற் கூறிய மூன்று கிராமங்களுக்குள் ஷட்ஜக் கிராமத்தில் ஸம் வாதி ஸ்வரங்களை அதிகமாகப் பிரயோகிக்கிற படியாலும், முக்கியமாக இருப்பதாலும் இது முதலாவதாகக் கூறப்பட்டுளது. இரண்டாவது கிராமத்திலுள்ள மத்யமம் மற்ற ஸ்வரங்களுக்கு ஸம்வாதி ஸ்வரமாக ஆகாதபடியாலும், ஒன்றுகவே யிருப்பதாலும் இந்த மத்யமக்கிராமம் இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டுளது. மேலும் சிலர் சுத்த தானங்களைக் கூறும் ஸந்தர்ப்பத்தில் 'ஷட்ஜம், ரிஷபம், நிஷாதம், பஞ்சமம், இவை களல்லாத நான்குவிதத் தானங்கள்' என்று கூறியிருத்தலாலும், பரதர் முதலியவர்களால் மத்தியமத்தைத் தவிர மற்ற ஸ்வரங்கள் மாத்திரமே ஷாடவ ஔடவங்களில் லோபத்தை யடைகின்றனவென்று கூறப்பட்டிருப்பதாலும், மத்தியமம் நாசமடையாத படியால் இந்த கிராமம் இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டது என்று கருதுகின்றனர். காந்தாரக்கிராமமும் இவைகளின் குலத்தில் தான் உண்டாயிற்று. இம் மூன்று கிராமங்களுக்கும் முறையே பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் இவர் கள் தேவர்களாவர். இம் மூன்று கிராமங்களும் முறையே பனிகாலம், வேனிற்காலம், மழைகாலங்களில் பாடத்தகுந்தவை. நன்மையை விரும்புகிறவர்கள் இம்மூன்று கிராமங்களையும் முறையே முற்பகல், நடுப்பகல், பிற்பகல் இக்காலங்களில் பாடுகின்றனர்.

இனி சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையில் ஸ்ரீவேங்கடமகி அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் பின்பற்றி கிராமத்தைப் பற்றிய வேறு சிலவிஷயங்களை இங்கு விளக்குகிறோம்:

பொதுவாக, கிராமம் என்பது ஸ்வரங்களின் கூட்டம் தான். பல வீடுகளின் சேர்க்கையை கிராமம் என்று வழங்குவதுபோல் ஸ்வரங்களின் கூட்டத்தையும் கிராமம் என்று வழங்கத் தலைப்பட்டனர். ஆனால் 'பசுவைக் கொண்டு வா, குதிரையைக் கொண்டு போ' என்பன போன்ற வாக்கியங்களிற் கூட ஸ்வரங்களின் அதாவது உயிரெழுத்துக்களின் கூட்டமிருப்பதால் இந்த வாக்கியங்கள் கூட கிராமமாய்விடுமே யெனின் — மூர்ச்சனை, சுத்தகூடதானங்கள் முதலிய இசையுறுப்புக்களுக்கு இருப்பிடமாகவமையும் ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையைத் தான் நாம் கிராமமென்கிறோம். அத்தகைய கிராமங்கள் மூன்றினுள் — (1) எந்த ஸ்வர ஸமூஹத்தில், தனக்கு நான்காவதான சுருதியிலுள்ளதாகப் பஞ்சமம் அமைகிறதோ அது ஷட்ஜக்கிராமமாகும். (2) அதே பஞ்சமம் தன் கடைசிக்கருகிலுள்ள சுருதியிலிருக்கும்போது மத்யமக்கிராமமாகிறது. (3) ரிஷபம் மத்தியமம் இவைகளின் ஒவ்வொரு சுருதியையும் அது அடுத்திருந்தால் அப்போது காந்தாரச்சுருதியாகும். இங்கு நாரதமுனிவர்: பஞ்சமச்சுருதியை தைவதமும், தைவதச்சுருதி, ஷட்ஜ சுருதி இவற்றை நிஷாதமும் ஆச்ரயித்திருக்குமாகில் அப்போது அது காந்தாரக்கிராமம் ஆகுமென்று கூறியிருக்கிறார். இம் மூன்று கிராமங்களுள் காந்தாரக்கிராமம் பூமியிலில்லை. இது ஸ்வர்க லோகத்திற்குப் போய்விட்டது என்ற உலகப்பிரஸித்தமான அபவாதம் ஸ்ரீவேங்கடமகி அவர்களாலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது!

மத்தியமக்கிராமத்தையும் இல்லாததைப் போலவே கருதப்படுவதாக அவர் எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு அவர் கூறும் காரணம்: மத்யமக்கிராமத்தில் திரிச்சுருதி பஞ்சமமே வராளி மத்யமமாக ஆவதால் லக்ஷ்யமார்க்கத்தை யனுசரித்துப் பார்க்கும்போது அதே பஞ்சமமானது மத்யமக் கிராமத்திலுண்டான மத்யமம் முதலாகவுள்ள ராகங்களில் காணப்படுவதல்லாமல் வராளிமத்யமம் காணப்படுவதில்லை. ஆகவே லக்ஷ்யமார்க்கத்திற்கு விரோதமேற்படுகையால் மத்யமக் கிராமமென்பது இங்கு பொருந்தாதாகவே இருக்கிறதென்று. எனவே ஷட்ஜக் கிராமம் ஒன்று தான் பூமியிலிருப்பதாக ஸ்ரீ வேங்கடமகி அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். (ஆனால் அஹோபலர் தான் எழுதிய 'ஸங்கீத பாரிஜாத'த்தில் மூன்று கிராமங்களுக்கும் தனித்தனி லக்ஷணங்கள் மாத்திரம் கூறி, இம் மூன்றுமே பிரயோகத்திலுள்ளதுபோல் விளக்கியிருக்கிறாரேயன்றி காந்தாரக் கிராமம் தேவலோகத்திற்குச் சென்ற விபரம் ஒன்றுமே பிரஸ்தாபிக்கவில்லை யென்பதை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.)

ஷட்ஜக் கிராமத்தில் வாதி மண்டலம்:

ஸ	ரி	க	ம	ப	த	நி
நி	ஸ	ரி	க	ம	ப	த
த	நி	ஸ	ரி	க	ம	ப
ப	த	நி	ஸ	ரி	க	ம
ம	ப	த	நி	ஸ	ரி	க
க	ம	ப	த	நி	ஸ	ரி
ரி	க	ம	ப	த	நி	ஸ

மத்தியமக் கிராமத்தில் வாதி மண்டலம்:

ம	ப	த	நி	ஸ	ரி	க
க	ம	ப	த	நி	ஸ	ரி
ரி	க	ம	ப	த	நி	ஸ
ஸ	ரி	க	ம	ப	த	நி
நி	ஸ	ரி	க	ம	ப	த
த	நி	ஸ	ரி	க	ம	ப
ப	த	நி	ஸ	ரி	க	ம

மதங்க முனிவரால் இயற்றப்பட்ட 'பிருஹத்தேசி' என்னும் நூலிலும் மூன்று கிராமங்களுக்கும், ஸங்கீத ரத்னாகரத்தில் மேற் கோளாகக் கையாளப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதுடன் மண்டலங்களின் வாயிலாகவும் அவை விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஷட்ஜக் கிராமத்தின் மண்டலங்களை ஸ்வரப்பிரகரணத்தில் வாதி, ஸம்வாதி, அனுவாதி ஸ்வரங்களுக்கு லக்ஷணம் கூறுமிடத்தில் உதாஹரணமாகக் கொடுத்திருப்பதால் அங்கு கண்டு கொள்க.

இப்போது மத்யமக்கிராமத்தின் மண்டலங்களை மாத்திரம் 'பிருஹத்தேசி'யிலுள்ளபடி இங்கு காண்பிக்கிறோம்.

இது மத்தியமக் கிராமத்தில் ஸம்வாதி மண்டலம்:

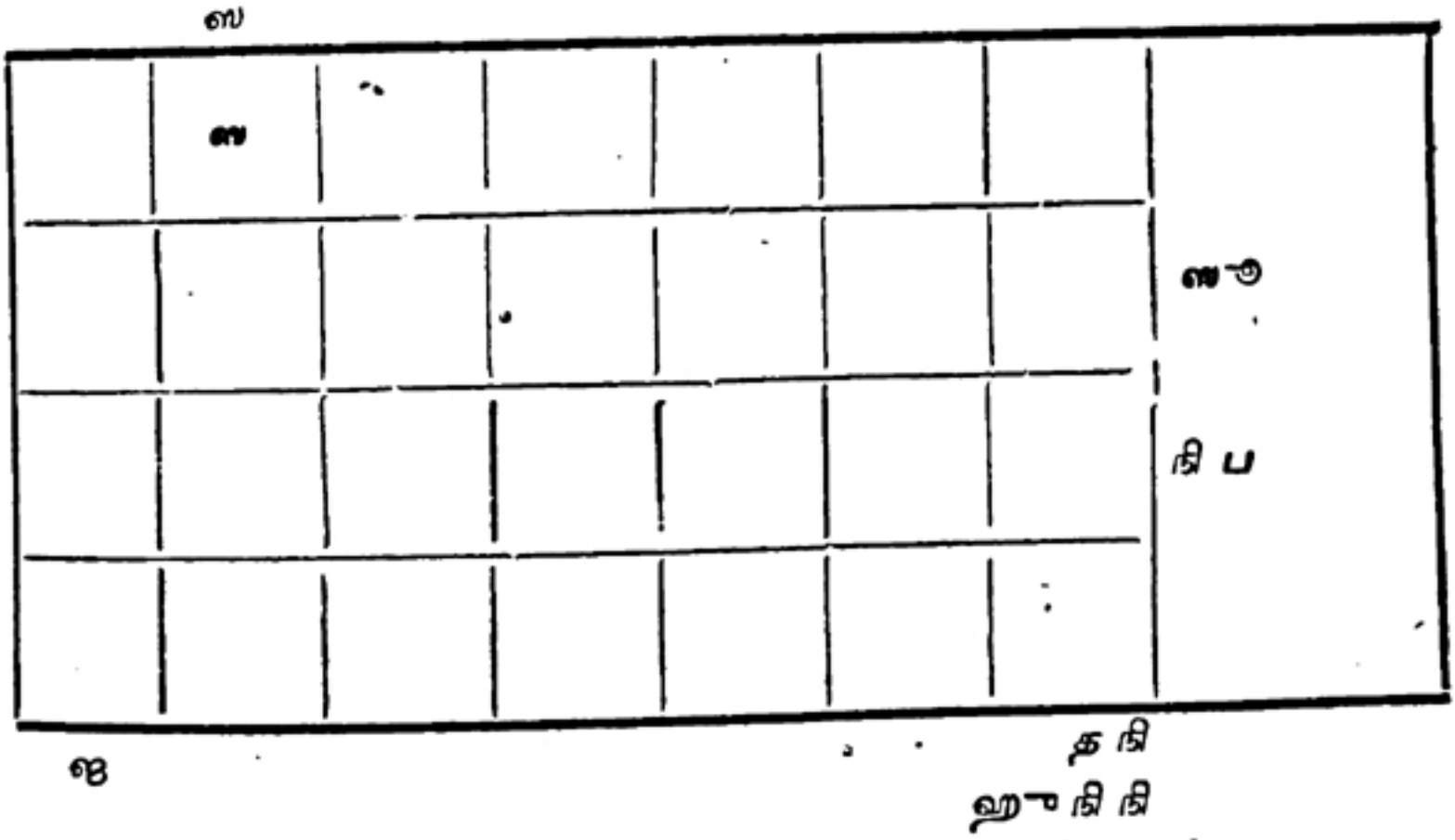

இது மத்தியமக் கிராமத்தில் அனுவாதி மண்டலம்:

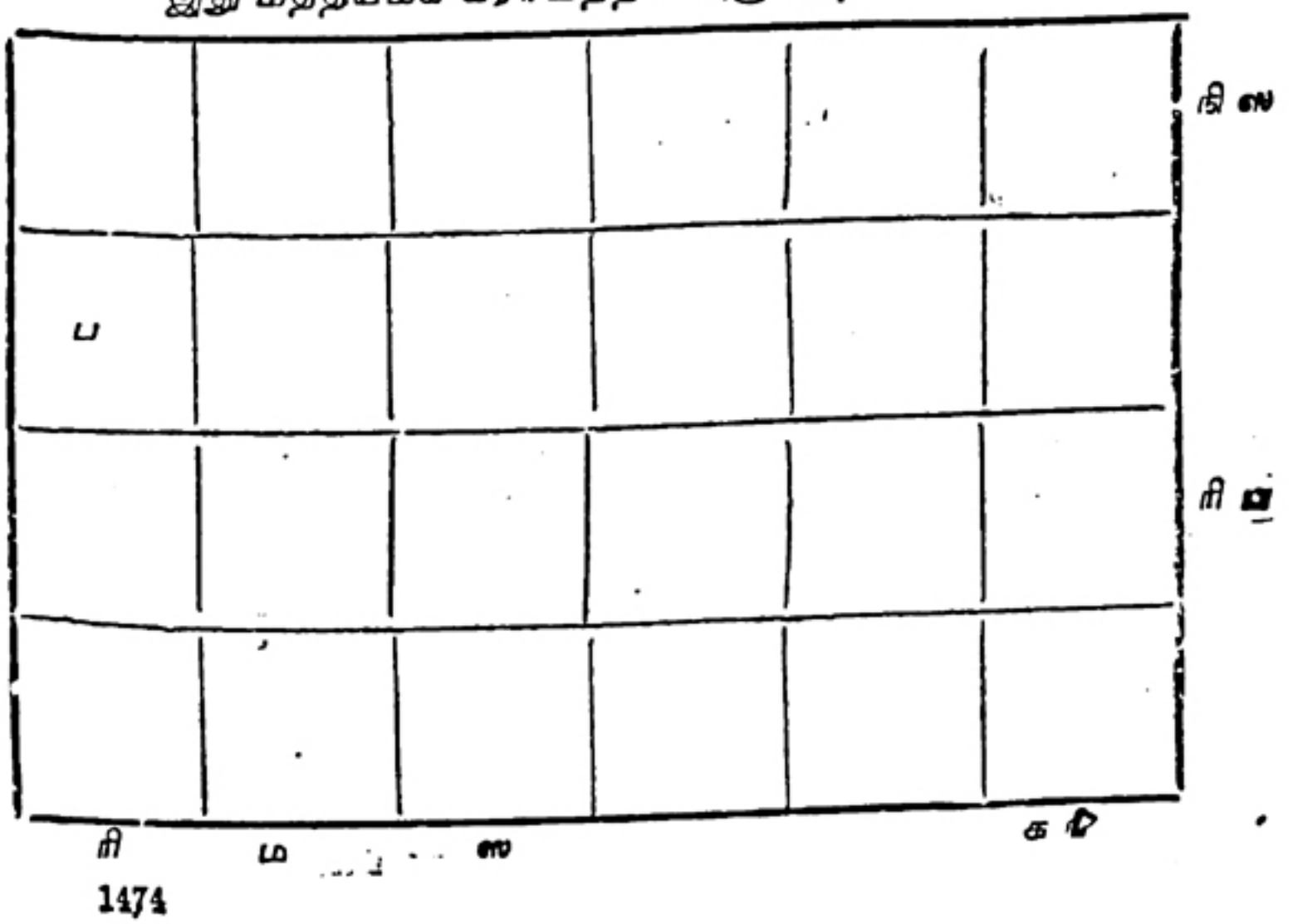

இது மத்தியமக் கிராமத்தில் விவாதி மண்டலம் :

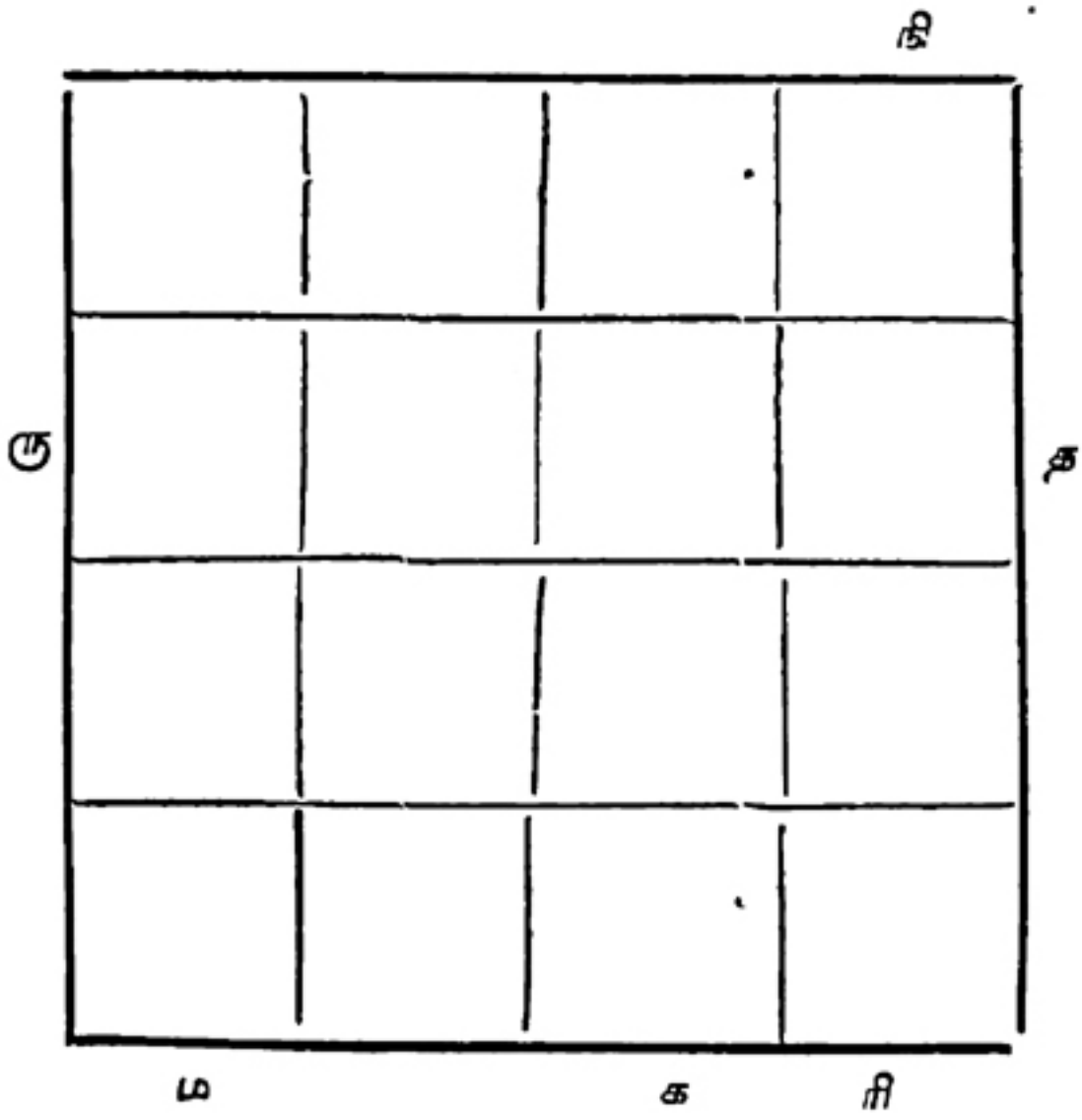

கிராமவிமரிசனம்

கிராமமென்பது ஸ்வரங்களுடைய சேர்க்கையாகும். பல மனிதர் கள் வசிக்கும் கிருஹக்கூட்டத்தை கிராமம் என்பதுபோலவே தான் ஸ்வரங்களின் கூட்டமும் இப்பெயர் பெற்றது. கிராமம் என்பது பல மூர்ச்சனைகளுடன் கூடியிருக்கும். மூர்ச்சனையென்பது ராகங்களுக் கேற்பட்ட ஆரோஹண அவரோஹண முறைகளையும், வர்ஜாவர்ஜ ஸ்வ ரங்களையும் காண்பிக்கக் கூடியதாகும். இந்த மூர்ச்சனை எல்லா ராகங் களுக்கும் பொதுவாகவும் முக்கியமானதாகவுமிருக்கும். மூர்ச்சனையில் லாமல் ஒரு ராகத்தின் ஸ்வரூபம் தெரிந்து பாட முடியாது. கிராமங்கள் மூன்றென முன்னரே கூறினேம். இப்பொழுது நாம் பாடுகிறதெல்லாம் ஷட்ஜக்கிராமமென்றும், இதில் ஆறு ஸம்பூர்ணராகங்களும், பஞ்சம மற்ற, இரண்டு மத்யமங்களுடன் கூடிய ஒரு ராகமும், ஆக ஏழு ராகங் கள் உண்டாகின்றன. அவற்றுள் முதலிற் கூறப்பட்ட ஆறு ராகங்க ளிலிருந்தே நமது கர்நாடகஸங்கீதம் பிரஸித்தியடைந்திருக்கிறது. இந்த ஆறு ராகங்களிலிருந்து மற்ற ஜன்யராகங்களும் அனேக வர்ணம், கீதம், கீர்த்தனங்களும் செய்யப்பட்டு வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த ஷட்ஜக்கிராமத்திலுள்ள கடைசியான இரு மத்யமங்களுள்ள ராகத்தை யே அன்னிய தேசராகமென்றும், மத்யமக்கிராமராகமென்றும், வேங்க டமகி முதலிய பெரியோர்கள், அதனை பாஷாங்கமென்றும் கூறியிருக் கின்றனர். இதற்கு உதாஹரணமாக வட தேசத்து ராகமான 'ஹமீர்

கல்யாணி'யை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இதில் இரண்டு மத்திமங்கள் வருவதையும், அவ்வாறு அவை வராவிட்டால் அந்த ராகத்தின் சாயையே இல்லாமல் போவதையும் அறிகிறோம். இதுபோல் பாஷாங்க ராகத்திற்கு உதாஹரணமாக 'த்விஜாவந்தி' ராகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த ராகம் வேங்கடமகி அவர்கள் கூறியபடி ஹரிகேதாரகௌளை (ஹரிகாம்போதி) ராகத்தில் ஜன்யமென்றும், அந்தர காந்தார ஸாதாரண காந்தாரங்களோடு கூடியதாகக் கலந்து பாடினுல்த்தான் ராகச்சாயையை அறிந்துகொள்ள முடியுமென்றும் அறியற்பாலது. இவ்வாறு மத்தியமக் கிராம ராகங்களை நம் தென்னுட்டிலும், வடதேசங்களிலும் காலத்திற்கும் கற்பனைக்கும் தகுந்தவாறு உபயோகித்துப் பாடுகிறார்கள்.

காந்தாரக்கிராமத்தை பூலோகத்திலிருந்து நாரதர் கொண்டு போய் விட்டதாக 'ஸங்கீதரத்னுகரம்', 'சதுர்தண்டிப் பிரகாசிகை' முதலிய பழைய நூல்களிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

'நாரதெந திவம் நீதொ மாலுாரொ காவி லுிதலெ'

ஸங்கீத ரத்னுகரம்.

ஆகவே ஸ்வர்கத்திற்குப் போன காந்தாரத்தை விட்டு விட்டு மற்ற இரண்டு கிராமங்களிலும் தான் பூலோகத்தில் ஸங்கீதம் பாடப்படுகிறதாகச் சில நூல்களிற் காண்கிறோம். சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையில் மூன்று கிராமங்களுக்கும் லக்ஷணங்களைக் கூறிவிட்டு, ஷட்ஜக்கிராமம் ஒன்றுதான் நம் கர்நாடகஸங்கீதத்திற்கு அமைந்ததாக இருக்கிறதென்று விளக்கமாக எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

இன்னும், வடதேசங்களில் மற்றொரு கக்ஷி பேசப்பட்டு வருகிறது. அதாவது: மேற்கூறிய மூன்று கிராமங்களுள் மந்த்ரத்திலிருந்து மத்ய ஸ்தாயி ஷட்ஜம் வரையில் பாடக் கூடிய 'ஸரிகமபதநி' என்ற ஏழு ஸ்வரங்களை ஷட்ஜக்கிராமம் என்றும், மத்யஷட்ஜத்திலிருந்து தாரஷட்ஜம் வரை பாடுகிற ஏழு ஸ்வரங்களை மத்தியமக்கிராமமென்றும், இவ்வாறே தார ஷட்ஜத்திலிருந்து மேற்பாடுகிற ஸ்வரங்களையுடையதைக் காந்தாரக் கிராமமென்றும் கூறுகின்றனர். ஆனல் ஷட்ஜக்கிராமம், மத்யமக்கிராமம் இவ்விரண்டை ஒப்புக்கொண்டும், காந்காரக்கிராமம் கவனக்குறைவு காரணமாக வந்திருக்கக் கூடுமென்றும், அதனைத் தாரக்கிராமம் என்று கூறுதல் பொருந்துமென்றும் வடநாட்டார்கள் கூறுகின்றனர். ஆனல் காந்தாரக் கிராமத்தை நாரதர் பூலோகத்திலிருந்து தேவலோகத்திற்குக் கொண்டுபோனதாகக் கூறுகிறார்களேயெனில்: அதற்கு மூன்றாவது ஸ்தாயியான தாரஸ்தாயியிலேயே ஒருவன் பாடவேண்டுமானல் அவன் தேவலோகத்தைச் சேர்ந்த கந்தர்வவம்சத்தவனுகவே இருந்தாகவேண்டுமென்றும், ஆகவே தாரக்கிராமமானது தேவதைகளால் மட்டுமே பாட ஸாத்யமானது என்பதைக் காட்டுவதற்காக, உபசார

மொழியாக தேவலோகத்திற்குப் போய்விட்டதாக எழுதுகிறார்கள். இப்பொழுதும் காயகர்கள் தாரஸ்தாயியில் ஸஞ்சாரம் செய்து பாடுகிற காலத்தில் கேட்போர் மனதிற்குப் புதிய உணர்ச்சியும், சரீரத்தில் மயிர்க் கூச்சலும் உண்டாவதை நன்கு அறியலாம். ஆகையால் காந்தாரக்கிராமம் என்ற தாரக்கிராமம் தைவாம்சம் பொருந்தியது என்றும் கூறுகின்றனர். இன்னும் மந்த்ரஷட்ஜம் முதல் ஆதாரஷட்ஜம் வரையுள்ள ஒரு ஸ்தாயியை பாதாளமென்றும், அஸுரலோகமென்றும், ஆதாரஷட்ஜத்திலிருந்து தாரஷட்ஜம் வரையிலுள்ள ஒரு ஸ்தாயியை மத்யலோகமென்றும். மனுஷ்யலோகமென்றும், தாரஷட்ஜத்திற்கு மேலுள்ள ஸ்தாயியை ஸ்வர்கலோகமென்றும், தேவலோகமென்றும் வருணித்திருக்கின்றனர், இதனாலேயே காந்தாரக்கிராமமென்பது தப்பிதமாய் வந்த வார்த்தையென்றும், தாரக்கிராமமென்பது தான் பொருந்துமென்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் முடிவு கூறுகின்றனர். இந்த மூன்று கிராமங்களின் முக்கிய ஸ்வரூபத்தையும், இவைகளை எளிதில் நாமறியக் கூடிய முறையிலுள்ள உதாஹரணத்தையும் விபரமாகவும், நிச்சயமாகவும் கூறக்கூடிய நூல் யாதையுமே காணேம் என்பது மாத்திரம் நிச்சயம். இப்பொழுது கச்சேரி செய்கிறவர்கள், தான் பாடிக்கொண்டு வருகிற சுருதியை மாற்றி மத்யமச்சுருதி செய்துகொண்டு பாடுகிறார்கள். ஒருவேளை இவர்கள் பாடுகிற இரண்டு சுருதிகளையுமே (1) ஸாதாரணமாகப் பாடக்கூடியதை ஷட்ஜக்கிராமமென்பதாகவும், மத்யமச்சுருதி செய்துகொண்டு பாடுகிறதை மத்யமக்கிராமமென்பதாகவும் சொல்ல இடமிருக்கிறது. ஆனால் ,வடதேசத்தில் காந்தாரக்கிராமமும் உபயோகப்படுகிறதாகத் தெரிகிறது. அது எவ்வாறெனில் :—

சிலர் சுத்த தைவதத்தை ஆதாரஷட்ஜமாகத் தம்பூரை சுருதி சேர்த்துக் கொண்டும், தபலா அல்லது மிருதங்கத்தை அந்தரகாந்தாரத்துடன் சேர்த்தும் பாடுகிறார்கள். இது அபூர்வமாகவும், பெரிய வித்வான்களாலுமே தான் அரிதாகப் பாடப்படுகிறது. இவ்வாறு பாடுவதை காந்தாரக்கிராமமென்று சிலர் வழங்குகின்றனர். நமது முறைப்படி கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் மூன்று ஸ்தாயிகளும் சேர்ந்து ஆரோஹணமாக 21 மூர்ச்சனைகளும், அவரோஹணமாக 21 மூர்ச்சனைகளும் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமம் என்று ஒன்று இருக்க வேண்டுமானால் அதில் பல கிருஹங்கள் இருக்கவேண்டுமல்லவா? ஷட்ஜத்திலிருந்து ஆரோஹணமான ஒரு மூர்ச்சனையை சங்கராபரணமாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதாவது 'ஸரிகமபதநி' இதுவே முதல் மூர்ச்சனை. இரண்டாவது மூர்ச்சனை ரிகமபதநிஸ. இதையே சங்கராபரணராகத்தின் ரிஷபஸ்வரத்தை ஷட்ஜமாக வைத்துக் கொண்டால் இதுவே கரகரப்பிரியா ராகமாகும். இதுபோலவே, 'கமபதநிஸரி' தோடியாகவும், 'மபதநிஸரிக' கல்யாணியாகவும், 'பதநிஸரிகம' ஹரிகாம்போதியாகவும், 'தநிஸரிகம' ஸபைரவியாகவும், 'நிஸரிகமபத' என்பது இர

ண்டு மத்யமங்களுள்ள பஞ்சம ஸ்வரமில்லாத தோடிராகமாகவும் ஆகி றது. இந்த க்ரஹஸ்வரங்களுக்கு சங்கராபரணத்தை முதலாக வைத்துக் கொள்வது மேல் நாட்டார்களுடைய கொள்கையாகும். நம் கொள்கைப் படி ஸாமவேதத்திலிருந்து ஏற்பட்ட ஸ்வரங்களை வைத்துக்கொண்டு வியவஹாரம் செய்வதாயிருந்தால் ஸாமவேதத்திலுள்ள 7 ஸ்வரங்களும் 'நிதபமகரிஸ' என்ற அவரோஹணகதியாகவும், 'ஸாமஸப்தகம்' என்ற பெயரோடு கூடியும், நமது (ஸைந்தவி) கரகரப்பிரியா ராகத்தையே ஆதியான ராகமென்றும், அதன் ஸ்வரங்களை வைத்து நிச்சயிக்கவேண் டியிருக்கிறது. அவ்வாறு கரகரப்பிரியா ராகத்தை ஆதியாக வைத்து, க்ரஹஸ்வர மூர்ச்சனைகளைப் பார்ப்போமானால் அதிலும் ஆறு ராகங் கள் சுத்தமாகவும், ஒரு ராகம் மாத்திரம் பஞ்சமமில்லாத இரண்டு மத் யமங்கள் வருகிற ராகமாக இருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே ஆறு கர்த்தா ராகங்களும் ஒரு தேசிய ராகமும்தான் ஆதியிலுண்டானதாக எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இதனையே 'ஸங்கீததாமோதரம்' என்னும் நூலாசிரியரும் கூறியுள்ளார். ஸ்ரீவேங்கடமகி என்ற பெரியார் ஸைந்தவி ராகத்தையே (கடபயாதி ஸங்கியையனுஸரித்து) 72 மேள கர்த்தாக்களில் செய்யும்போது கரகரப்பிரியா என்று பெயர் வைத்தார்.

மூர்ச்சனைகள்

சுரஸ ஸ்வராணாம் ஸப்தாநாமாரோஹாவரோ-
ஹணே।
உச்யதெ ஸ்ரவணாதி ஸ்ரவ்யை தாஃ ஸப்த ஸப்தச ॥

ஷட்ஜ தர்மத்ரயாத்ய ரஜநீ சோத்தராயதா।
மார்கவஷட்ஜா உத்ஸாரிதாத்யாசாரவிராஜிதா ॥

உச்யதெ ஸ்யாத்தா ஸௌவீரீ ஹாரிணாஶ்வா ததஃ பரம்।
ஸ்யாத்ஸுரோவகதா மார்கவயா சாபீ ச வளராவீ ॥

ஹ்யஷ்டகெதுச தாஸாம் தா முக்ஷணம் ப்ரதிவாச்யதெ।
உச்யந்தாகஸ்யஷட்ஜ உச்யாஹாரவராஸ்யதெ ॥

ஸப்த ஸ்வரங்களுடைய முறையோடுகூடிய ஆரோஹண அவ ரோஹணத்தையே மூர்ச்சனையென்று கூறுவர். ஒவ்வொரு க்ராமத்திற்

கும் 7 மூர்ச்சனைகள் வீதம் இரு கிராமங்களுக்கும் 14 மூர்ச்சனைகள். ஷட்ஜக்கிராமத்திலுள்ள மூர்ச்சனைகளின் பெயர்கள் வருமாறு :

1. உத்தரமந்தரை
2. ரஜநீ
3. உத்தராயதா
4. சுத்த ஷட்ஜை
5. மத்ஸரீக்ருத்து
6. அசுவக்கிராந்தா
7. அபிருத்கதா

மத்யமக்கிராமத்திலுள்ள மூர்ச்சனைகளின் பெயர்கள் வருமாறு

1. ஸௌவீரீ
2. ஹரிணாச்வா
3, கலோபநதா
4, சுத்தமத்யா
5, மார்கீ
6, பௌரவீ
7, ஹ்ருஷ்யகை

மத்ய ஸ்தாயியிலுள்ள ஷட்ஜத்திலிருந்து முதல் மூர்ச்சனை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆரம்பிப்பதுதான் பரதர், மதங்கர் முதலியோருக்கு ஸம்மதமென்று தெரிகிறது. ஷட்ஜக்கிராமத்தில் உத்தரமந்தராமூர்ச்சனையின் சொரூபம் 'ஸரிகமபதநி' என்பதாகும். மற்ற மூர்ச்சனைகளையும் 'ரிகமபதநிஸரி' என்று ஆரம்பித்து இம்முறையாகவே பிரயோகித்தல் வேண்டும். மத்யமக்கிராமத்திலும் மத்ய ஸ்தானத்திலுள்ள ஸௌவீரீ மூர்ச்சனையின் சொரூபமான 'மபதநிஸரிக' என்பதை ஆரம்பித்து அம்முறைப்படியே மற்ற மூர்ச்சனைகளையும் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

சிலர் லக்ஷ்யத்தை யனுஸரித்து அவரோஹண முறையாகவும் இம்மூர்ச்சனைகளைப் பிரயோகிக்கின்றனர். அதாவது : 'உத்தரமந்தரா' மூர்ச்சனையின் சொரூபமான 'ஸரிகமபதநி' என்பதை 'நிஸரிகமபத' என்ற 'ரஜநீ' மூர்ச்சனையாகவும்; மத்ய ஸ்தாயியிலுள்ள 'ஸௌவீரீ' மூர்ச்சனையின் சொரூபமான 'மபதநிஸரிக' என்பதை 'கமபதநிஸரி' என்ற 'ஹரிணாச்வா' மூர்ச்சனையாகவும் பிரயோகித்தல் பொருந்தும் என்பதாகவும் கருதுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் ஒவ்வொரு மூர்ச்சனையுண்டு. ஆக மொத்தம் 72 மேளங்களும் ஸ்வரஸமூஹங்களாலமைவதால் ஒவ்வொரு மேளத்திற்கும் ஏழு மூர்ச்சனைகள் என்று ஸ்ரீவேங்கடமகி அவர்களால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏகவிம்சதி (21) மூர்ச்சனைகளின் விளக்கம்.

எண்	மூர்ச்சனைகளின் பெயர்கள்	உதாஹரணங்கள்	
1.	உத்தரமந்தரா	ஸரிகமபதநிஸ்,	ஸ்நிதபமகரிஸ
2.	ரஜநீ	ரிகமபதநிஸ்ரி,	ரிஸ்நிதபமகரி
3.	உத்தராயதா	கமபதநிஸ்ரிக்,	க்ரிஸ்நிதபமக
4.	சுத்தஷட்ஜா	மபதநிஸரிகம,	மகரிஸநிதபம
5.	மத்ஸரீக்ருத்	பதநிஸரிகமப,	பமகரிஸநிதபம
6.	அசுவக்கிராந்தா	தநிஸரிகமபத,	தபமகரிஸநித
7.	அபிருத்கதா	நிஸரிகமபதநி,	நிதபமகரிஸநி
8.	ஸௌவீரீ	ஸரிகமபதநிஸ,	ஸநிதபமகரிஸ
9.	ஹரிணாச்வா	ரிகமபதநிஸரி,	ரிஸநிதபமகரி
10.	கலோபநதா	கமபதநிஸரிக,	கரிஸநிதபமக
11.	சுத்தமத்யா	மபதநிஸரிகம,	மகரிஸநிதபம
12.	மார்கீ	பதநிஸரிகமப,	பமகரிஸநிதப
13.	பௌரவீ	தநிஸரிகமபத,	தபமகரிஸநிதப
14.	ஹ்ருஷ்யகை	நிஸரிகமபதநி,	நிதபமகரிஸநி
15.	நந்தா	ஸரிகமபதஸ,	ஸநிதபமகரிஸ
16.	விசாலா	ரிகமபதநிஸரி,	ரிஸநிதபமகரி
17.	ஸுமுகீ	கமபதநிஸரிக,	கரிஸநிதபமக
18.	சித்ரா	மபதநிஸரிகம,	மகரிஸநிதடம
19.	சித்ரவதி	பதநிஸரிகமப,	பமகரிஸநிதப
20.	சுகா	தநிஸரிகமபத,	தபமகரிஸநித
21.	ஆலாபா	நிஸரிகமபதநி,	நிதபமகரிஸநி

குறிப்பு :— நந்தா முதலிய 7 மூர்ச்சனைகளும் பிற்காலத்திய சில நூல்களில் மாத்திரம் காணப்படுகின்றனவேயன்றி மற்ற முற்கால நூல்களில் விளக்கமாகக் காணப்படவில்லை.

மதங்கமுனிவர் தமது 'பிருஹத்தேசி' என்னும் நூலில் மூர்ச்சனை களைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து—

ஸ்ரீஹ்யுதெ யெந ராகெ ஹி ஸ்ரீஹ்யுதெந்ருஹிவம்ஜ்ஞிதா।
ரூரொஹணாவரொஹணக்ரமெண வ்யாஸவத்யுக்தம்।
ஸ்ரீஹ்யுநா ஸம்பூர்வாச்யம் ஹி விஜ்ஞேயம் தத்ஸ்வரூபிணைஃ॥

என்ற சுலோகங்களால், மூர்ச்சனையென்பது ராகத்தின் ஸ்வரூபத்தைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டத்தகுந்த ஒருவித ஆரோஹண அவரோஹண முறையோடுகூடியஸ்வரஸமூஹமாகுமென்று அவர் தன் கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இனி, அம்மூர்ச்சனைகளின் பிரிவினையைப் பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம். மூர்ச்சனை, ஸப்தஸ்வர மூர்ச்சனையென்றும், த்வாதசஸ்வர மூர்ச்சனையென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஸப்தஸ்வரமூர்ச்சனை (1) பூர்ணம் (2) ஷாடவம் (3) ஔடவம் (4) ஸாதாரணம் என நான்கு வகைப்படும்.

அவற்றுள் ஏழு ஸ்வரங்களும் நிறைந்த மூர்ச்சனையை பூர்ணமென்றும், ஆறு ஸ்வரங்களுள்ளதை ஷாடவமென்றும், ஐந்து ஸ்வரங்களோடு கூடியது ஔடவமென்றும், காகலி, அந்தர ஸ்வரங்களோடு கூடியது ஸாதாரணமென்றும் வழங்கப் படுகிறது. அவரது நூலில் கீழ்க்கண்ட மூர்ச்சனாமண்டலங்களால் மூர்ச்சனையின் ஸ்வரூபம் இவ்வாறு விளக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இது ஷட்ஜக்ராமத்தின் மூர்ச்சனை மண்டலம்

நி	த	ப	ம	க	ரி	ஸ	
த	ப	ம	க	ரி	ஸ	நி	
ப	ம	க	ரி	ஸ	நி	த	
ம	க	ரி	ஸ	நி	த	ப	
க	ரி	ஸ	நி	த	ப	ம	
ரி	ஸ	நி	த	ப	ம	க	
ஸ	நி	த	ப	ம	க	ரி	

இது மத்யமக்ராமத்தின் மூர்ச்சனா மண்டலம்.

க	ரி	ஸ	நி	த	ப	ம		
ரி	ஸ	நி	த	ப	ம	க		
ஸ	நி	த	ப	ம	க	ரி		
நி	த	ப	ம	க	ரி	ஸ		
த	ப	ம	க	ரி	ஸ	நி		
ப	ம	க	ரி	ஸ	நி	த		
ம	க	ரி	ஸ	நி	த	ப		

இவ்வாருக இரு க்ராமத்திற்கு மேற்பட்ட 14 மூர்ச்சனைகள் முழுவதும் விளக்கப்பட்டன.

மேலும் இந்த மூர்ச்சனைகள், சுத்தமானவை, காகலிஸ்வரங்களோடுகூடியவை, அந்தரஸ்வரங்களோடும் கூடியவை, காகலி, அந்தரம் இவ்விரு ஸ்வரங்களோடும் கூடியவை என்ற 4 பிரிவால் (14×4) மொத்தம் 56 எனப் பிரிகின்றன.

க்ராம மூர்ச்சனைகளின் தேவதைகள்

ஷட்ஜக்ராம மூர்ச்சனைகளின் தேவர்கள், முறையே (1) யக்ஷர் (2) ராக்ஷஸர், (3) நாரதர், (4) பிரமன், (5) சேஷன், (6) தும்புரு (7) வருணன் இவர்களாவர். நாரதமுனிவர் ஷட்ஜம் முதலிய மூன்று க்ராமங்களுக்கும் வேறு பெயர்களை வழங்கியிருக்கிறார். அவையாவன ;

ஷட்ஜக்கிராமத்தில் (1) உத்தரவர்ணு
(2) அபிருத்கதா
(3) அசுவக்கிராந்தா
(4) ஸௌவீரீ
(5) ஹ்ருஷ்யகா
(6) உத்தராயதா
(7) ரஜநீ

} இவை ஏழும் ரிஷபத்துக்கு உகந்தவை

மத்யமக்கிராமத்தில் (1) ஆப்யாயநீ
(2) விசுவஹ்ருதா
(3) சந்திரா
(4) ஹேமா
(5) கபர்திநீ
(6) மைத்ரீ
(7) சந்த்ராவதீ (சாந்தரமதீ)

} இவை ஏழும் பித்ருக்களுக்கு உகந்தவை

மத்தியமக் கிராமத்திலுள்ள 7 மூர்ச்சனைகளுக்கும் முறையே (1) பிரமம் (2) இந்திரன் (3) வாயு (4) கந்தருவன் (5) நரஸிம்ஹன் (விஷ்ணு) (6) பிரமன் (7) சூரியன் இவர்கள் அபிமானிதேவதைகளாவர்.

காந்தாரக்கிராமத்திற்குள்ள மூர்ச்சனைகளின் பெயர்களாவன: (1) நந்தா (2) விசாலா (3) ஸுமுகீ (4) சித்ரா (5) சித்ராவதி (6) ஸுகா (7) ஆலாபா இவைகள் 7-ம் ஸ்வர்க்கலோகத்திலேயே வழங்கப்படுவன வெனக்கருதியே முன்னோர்களும் இவைகளைப்பற்றி ஒன்றும் விளக்கமாகக் கூறவில்லை.

இனி ஸ்ரீ வேங்கடமகி அவர்கள் மூர்ச்சனைகளைப் பற்றிக் கூறியிருப்பதைச் சிறிது கூறுவோம்:--

மூர்ச்சனையென்பது ஏழு ஸ்வரங்களையும் முறையாக ஏற்றிச் சொல்லுதலும் இறக்கிச்சொல்லுதலும்; அதாவது ஆரோஹணமும் அவரோஹணமும் ஆகும். அவைகள் ஒவ்வொரு மேளத்திற்கும் ஏழு வகைப்படும். அது வருமாறு: ஷட்ஜத்திலிருந்து நிஷாதம் வரை ஆரோஹணம் செய்வதாலும், நிஷாதம் முதலாக ஷட்ஜம் வரை அவரோஹணம் செய்வதாலும் முதல் மூர்ச்சனை யேற்படுகிறது. இவ்வாறே ரிஷபத்தை யாரம்பித்து ஷட்ஜம் வரை ஆரோஹணம் செய்வதாலும், ஷட்ஜம் முதல் ரிஷபம் வரை அவரோஹணம் செய்வதாலும், இரண்டாவது மூர்ச்சனை யேற்படுகிறது. இவ்வாறே காந்தாரம் முதலிய ஸ்வரங்களிலும் ஊஹித்தறிந்து கொள்க. ஆகவே ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் ஒவ்வொரு மூர்ச்சனையுண்டு. ஆக மொத்தம் 72 விதமான ஸப்தஸ்வரங்களின் ஸமூஹரூபமான மேளங்களில் ஒவ்வொரு மேளத்திற்கும் ஏழு ஏழு மூர்ச்சனைகள் என்று வேங்கடமகியால் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மூர்ச்சனைகளின் விவரணம்.

1-வது மூர்ச்சனை	மந்த்ர	ஷட்ஜம்	முதல்	மத்ய	ஷட்ஜம்	வரையுள்ள			
						ஆரோஹண		அவரோஹணம்	
2-வது	—	—	ரிஷபம்	—	—	ரிஷபம்	—	—	
3-வது	—	—	காந்தாரம்	—	—	காந்தாரம்	—	—	
4-வது	—	—	மத்யமம்	—	—	மத்யமம்	—	—	
5-வது	—	—	பஞ்சமம்	—	—	பஞ்சமம்	—	—	
6-வது	—	—	தைவதம்	—	—	தைவதம்	—	—	
7-வது	—	—	நிஷாதம்	—	—	நிஷாதம்	—	—	
8-வது	—	மத்ய	ஷட்ஜம்	—	தார	ஷட்ஜம்	—	—	
9-வது	—	—	ரிஷபம்	—	—	ரிஷபம்	—	—	
10-வது	—	—	காந்தாரம்	—	—	காந்தாரம்	—	—	
11-வது	—	—	மத்யமம்	—	—	மத்யமம்	—	—	
12-வது	—	—	பஞ்சமம்	—	—	பஞ்சமம்	—	—	
13-வது	—	—	தைவதம்	—	—	தைவதம்	—	—	
14-வது	—	—	நிஷாதம்	—	—	நிஷாதம்	—	—	

கணக்கிட்டுச் சொல்வதாயின் இவ்வாறே தாரஷட்ஜத்திலிருந்தும் ஆரோஹண முறை வகுக்க இயலும். ஆனல் இது நடைமுறையிலில்லா மையால் இத்தோடு விடுத்தோம். சில நூல்களில் தாரஷட்ஜத்திலி ருந்து மேற்கூறிய முறைப்படியே தாரஸ்தாயியிலும் 7 மூர்ச்சனைகள் ஆரோஹண முறையே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையில் இவை வாய்ப்பாட்டுக் காரர்களிடம் எதிர்பார்க்க முடியாதவையாயினும், விக் ஞான சாஸ்திரத்தின் ஆராய்ச்சியாளர்கள் வாத்யங்களில் இத்தகைய மூர்ச்சனைகளைக் காட்ட முடியுமாதலின் இவற்றை அறிவின் விரிவுக் காகப் பிரித்துக் காட்டுதல் மிகையாகாதெனக் கருதுகிறேன். ஆயினும் இந்தப் பூவுலகில் த்ரிஸ்தாயிக்கு மேல் மனிதன் பாடுவது அஸாத்தியமா கையால் அந்த த்ரிஸ்தாயி வரையில் சம்பந்தப்பட்ட முதல் 14 மூர்ச் சனைகள் மாத்திரம் இந்த பூலோகத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்டவையென்றும், அந்த த்ரிஸ்தாயிக்கு மீறிய மற்ற 7 மூர்ச்சனைகளும் ஸ்வர்கலோகத் திற்கு சம்பந்தப்பட்டவையென்றும் சொல்லுகின்றனர். முதல் 7 மூர்ச்ச னைகளும் மந்த்ரஸ்தாயி ஆரம்பமாகையால் அவைகளுக்கு ஷட்ஜக்கிராம மண்டலமென்றும், இரண்டாவது 7 மூர்ச்சனைகளும் மத்ய ஸ்தாயியில் ஆரம்பிப்பதால் அவைகளுக்கு மத்யமக்கிராமமண்டலமென்றும், மூன்று வது 7 மூர்ச்சனைகளும் தேவலோகத்திற்குப் பொருந்தினவையாகையால் அவைகளுக்கு காந்தாரக்கிராமமண்டலமென்றும் பெயர்கள் கொடுக்கப் பட்டன. இம்மூன்று கிராம மண்டலங்களுக்கும் முறையே நந்த்யா வர்த்தம் என்றும், ஜீமூதம் என்றும், ஸௌபத்ரமென்றும் பெயர். மேற் கூறியவாறு இவ்வுலகத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட மூர்ச்சனைகள் 14-ல் ஒவ் வொன்றும் சுத்தமென்றும், காகலியென்றும், காந்தாரமென்றும், த்வ யோபேதமென்றும் நான்கு பேதங்களை யடைவதுமுண்டு.

இனி ஸங்கீதபாரிஜாதத்தில் மூர்ச்சனைகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறதைச் சிறிது ஆராய்வோம்:

"விகிருத ஸ்வரங்களிலும் இவ்வாறே ஆரோஹண அவரோஹண ரூபமான மூர்ச்சனைகளைக் காண்க. ஷாடவம், ஔடவம் என்ற முறையறிந்து இவற்றுள்ளும் ஆரோஹண அவரோஹணங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். ஸத்ய ஷட்ஜத்திலிருந்து ஆரம்பித்து அந்தந்த ஸ்வரத்திற்கு மேல் ஸ்வரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போதல் ஆரோஹணமெனப்படும். அவ்வாறு ஆரோஹணிக்கும் பொழுது முன்முன்னுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டுவிட்டு ஆரோஹணித்திலுமுண்டு. சுத்த ஸ்வரங்களைப் போலவே விகிருதி ஸ்வரங்களிலும் ஷட்ஜம் முதலிய பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பூர்வ ரிஷபம், கோமள ரிஷபம், தீவ்ர ரிஷபம் இம் மூன்றுவகை ரிஷபங்களுடனும் சுத்த ஸ்வரங்கள் ஏழும் சேரும்பொழுது 21 பேதங்களோடு கூடியனவாக ஸ்வரங்கள் பிரிகின்றன. தீவ்ரதம ரிஷபத்தை யாரம்பித்து யாதொரு மூர்ச்சனையும் எங்கும் கூறப்பட்டவில்லை. சுத்த காந்தாரம், சுத்த ஷட்ஜம் இவைகள் ஆரம்பமாகும் மூர்ச்சனைகளும் பிரயோகத்திலில்லாததால் மீதியுள்ள கோமள காந்தாரம் முதலிய நான்கு விகிருத ஸ்வரங்களுடனும் ஏழு சுத்த ஸ்வரங்களும் சேரும்பொழுது 28 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. பூர்வகாந்தாரமும் தீவ்ரகாந்தாரமும் சுத்த ஸ்வரங்களுடன் சேரும் பொழுது சுத்த ரிஷபம், சுத்த மத்யமம், இவைகள் சேர்ந்து உண்டாவதில்லை. ஆகவே அவைகளால் உண்டாகும் பேதம் எதுவும் இல்லை. சுத்த ஸ்வரங்கள் ஏழுடன் தீவ்ர மத்யமம், தீவ்ரதர மத்யமம் தீவ்ரதம மத்யமம் இம் மூன்று விகிருத ஸ்வரங்கள் சேருவதால் உண்டாகும் பேதங்கள் 21. பூர்வ தைவதம், கோமள தைவதம், தீவ்ர தைவதம் இவை சுத்த ஸ்வரங்கள் ஏழுடன் சேருவதால் உண்டாகும் பேதம் 21. தீவ்ரதரமான தைவதத்தை ஆசிரயித்து யாதொரு மூர்ச்சனையும் கூறப்படவில்லை. சுத்த நிஷாதமில்லாமையால் மற்ற 6 ஸ்வரங்களுடன் கோமள தைவதம் முதலியவை சேரும்பொழுது 28 பேதங்கள் உண்டாகின்றன. பூர்வ நிஷாதத்தையாசிரயித்து யாதொரு மூர்ச்சனையும் கூறப்படவில்லை. சுத்த தைவதமில்லாமையால் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்கள் ஆறுடனும் விக்ருத ஸ்வரங்களான காந்தார ரிஷபங்களின் பேதங்களால் ஏற்படும் 12 பேதங்களால் மொத்தம் 100 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றனவென்று அறிஞர் கூறுவதாக ஸங்கீத பாரிஜாதத்தில் அஹோபலர் கூறுகிறார். ரிஷப தைவதங்கள் தீவ்ரமாயும், பூர்வமாயும், கோமளமாயும் இருக்கும் பொழுது அவைகளுக்கடுத்த ஸ்வரங்களான காந்தார நிஷாதங்களைக் கொண்டு யாதொரு பேதமும் ஏற்படுவதில்லை. பூர்வம் கோமளம், தீவ்ரம் என்னும் மூவகை ரிஷபங்களாலும் அம்மூவகை மத்யமங்களாலும் விகிருத ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையால் 63 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. மூன்று ரிஷபங்களாலும் விகிருத ஸ்வரங்களுடனும் மூவகை தைவதங்களுடனும் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்களுடன் சேர்ந்து 63

பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. பூர்வம், கோமளம், தீவ்ரம் முதலிய பேதங்களுள்ள ரிஷபங்கள் மூன்றுலும் சுத்த ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையால் 84 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோமளம் முதலிய பேதங்களுள்ள காந்தாரம் மத்தியமம் இவைகளாலும் 3 விகிருத ஸ்வரங்காலும் சுத்த ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையால் 105 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோமளம் முதலிய 4 காந்தாரங்களாலும் 3 விகிருத ஸ்வரங்களுடனும் விகிருதமான தைவதங்களுடனும் சேர்ந்து 84 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. நான்கு விகிருத காந்தாரங்களாலும் 4 விகிருத ரிஷாதங்களாலும் சுத்த ஸ்வரங்களால் உண்டாகும் பேதங்கள் 112. மூன்று மத்தியமங்களாலும் 3 விகிருத தைவதங்களாலும் 5 சுத்த ஸ்வரங்கள் சேருவதால் 63 பேதங்கள் உண்டாகின்றன. மூவகை மத்யமங்களாலும் ரிஷாதங்களாலும் 5 சுத்த ஸ்வரங்களும் 4 விகிருத ஸ்வரங்களும் சேருவதால் 84 பேதங்கள் உண்டாகின்றன. எல்லா விகிருத தைவதங்களாலும் எல்லா விகிருத ரிஷாதங்களாலும் மற்ற எல்லா சுத்த ஸ்வரங்களாலும் ஏற்படும் பேதங்கள் 112. எல்லா விகிருத ரிஷபங்களாலும் எல்லா விக்ருத காந்தாரங்களாலும் எல்லாவிகிருத மத்தியமங்களாலும் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்களாலுமேற்படும் பேதங்கள் 336. எல்லா ரிஷபங்களாலும் 5 காந்தாரங்களாலும் 3 தைவதங்களாலும் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்களாலும் ஏற்படும் பேதங்கள் 420. எல்லா விகிருத ரிஷடங்களாலும் 4 காந்தாரங்களாலும் 4 ரிஷாதங்களாலும் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்களாலும் 448 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. 3 ரிஷபங்களாலும் 3 மத்யமங்களாலும் 3 விகிருத தைவதங்களாலும் 4 சுத்த ஸ்வரங்களாலும் ஏற்படும் பேதங்கள் 10189. மூன்று ரிஷபங்கள், 3 மத்தியமங்கள், 4 ரிஷாதங்கள் மற்ற சுத்தங்கள் இவைகளால் ஏற்படும் பேதங்கள் 252. 3 ரிஷபங்கள் 4 தைவதங்கள், 5 ரிஷாதங்கள், 4 சுத்த ஸ்வரங்கள் இவைகளாலேற்படும் பேதங்கள் 420. 5 விகிருத காந்தாரங்கள், எல்லா மத்தியமங்கள், 3 தைவதங்கள் 4 சுத்த ஸ்வரங்கள் இவைகளாலேற்படும் பேதங்கள் 315. 5 விகிருத காந்தாரங்கள், 3 மத்தியமங்கள், 4 ரிஷாதங்கள் மற்ற சுத்த ஸ்வரங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 420. 4 காந்தாரம், 4 தைவதம், 4 ரிஷாதம், மற்ற சுத்த ஸ்வரங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 448. 3 மத்தியமங்கள், 4 தைவதங்கள், 4 ரிஷாதங்கள், 4 சுத்த ஸ்வரங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 336. எல்லாவித ரிஷபங்கள், காந்தாரங்கள், மத்தியமங்கள் 3 தைவதங்கள் இவைகளின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் பேதங்கள் 1260. ரிஷபங்கள் காந்தாரங்கள், 4 தைவதங்கள் ரிஷாதங்கள் இவைகளின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் பேதங்கள் 1680. 3 ரிஷபங்கள், 3 மத்தியமங்கள், 4 தைவதங்கள் ரிஷாதங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 1702. காந்தாரங்கள், மத்யமங்கள், தைவதங்கள், ரிஷாதங்கள் இவைகளின் சேர்க்கையாலுண்டாகும் பேதங்கள் 1008. எல்லா ரிஷபங்கள், எல்லா காந்தாரங்கள், எல்லா மத்தியமங்கள், எல்லா ரிஷா

தங்கள், எல்லாதைவதங்கள் இவைகளின்சேர்க்கையாலேற்படும் பேதங்கள் 1680. இதுவரை ஸங்கீத சாஸ்திரங்களில் முனிவர்கள் கூறியிருக்கும் பேதங்கள் மொத்தம் 6127. மூர்ச்சனைகளின் உட்பிரிவுகள் ஸம்பூர்ணமானவை மொத்தம் 18648. இம் மூர்ச்சனைகளெல்லாம் ஷட்ஜக்கிராமத்தில் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறே காந்தாரக்கிராமம், மத்தியமக்கிராமம் இவைகளிலும் இந்த ஸம்பூர்ணமூர்ச்சனைகள் ஏற்படுவதுண்டு. மத்தியமக்கிராமத்தில் மத்தியமமும் காந்தாரக்கிராமத்தில் காந்தாரமும் பிரதானமாக இருப்பதால் இவைகளுக்கு விகிருதாவஸ்தை ஏற்படுவதில்லை. காந்தாரக்கிராம, மத்தியமக் கிராமங்களில் காந்தார மத்தியமங்களை விட்டுவிட்டு யாதொரு மூர்ச்சனையுமேற்படுவதில்லை. முதன்முதல் மூர்ச்சனைகளின் தானம் முழுவதிலும் பேதங்கள் மொத்தம் 5040 என்று அந்தந் தானங்களின் எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே தானங்கள் உட்பிரிவுகளின் எண்ணிக்கையால் மொத்தம் பேதங்கள் 13426560 ஏற்படுகின்றன. நி, த, ப, ம, க, ரி இவைகளின் நடுவே ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டுவிட்டு ஆரோஹண அவரோஹணங்கள் செய்வதால் ஏற்படும் ஷாடவ மூர்ச்சனைகள் 36. இவ்வாறே ஷாடவ சுத்தங்களையுமறிக.

இனி விகிருத ஸ்வரங்களைப்பற்றிக் கூறுவோம்: 13 ரிஷபங்கள் 7 மத்தியமங்கள் இவைகளாலேற்படுவதும் நிஷாதமற்றவைகளுமான மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 78. இவ்வாறே தைவதமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 84. அவ்வாறே பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 102. மத்தியமமில்லாத மேற் கூறப்பட்ட மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 84. அவ்வாறே காந்தாரமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 78. ரிஷபமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 84. நான்கு ரிஷபங்களாலும் ஐந்துவித காந்தாரங்களாலும் நிஷாதமற்ற மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 96. முன்று ரிஷபங்களாலும் முன்று மத்தியமங்களாலும் உண்டாகும் பேதங்கள் 54. இவ்வாறே முன்று ரிஷபங்களாலும் முன்று தைவதங்களாலும் உண்டாகும் பேதம் 54. 5 காந்தாரங்களாலும் 3 மத்தியமங்களாலும் உண்டாகும் பேதங்கள் 90. காந்தாரங்கள், தைவதங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 72. மத்தியமங்கள் தைவதங்கள் இவைகளால் ஏற்படும் பேதங்கள் 54. இவ்வாறு நிஷாதஹீனங்களான மூர்ச்சனைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 420. அவ்வாறே தைவதமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் மொத்தம் 480. பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 756. மத்தியமமில்லாத மூர்ச்சனைகள் மொத்தம் 486. காந்தாரமில்லாதவை 40?. ரிஷபமில்லாதவை 480. ரிஷபங்கள், காந்தாரங்கள், மத்தியமங்கள் இவைகளாலுண்டானதும் இவைகளினுட்பிரிவுகளுடன் கூடியனதும் நிஷாதமற்றவைகளுமான மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 360. ரிஷபங்கள், காந்தாரங்கள், தைவதங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 288. ரிஷபங்கள், மத்தியமங்கள்,

தைவதங்கள் இவைகளாலுண்டாகும் பேதங்கள் 162. காந்தாரங்கள், மத்தியமங்கள், தைவதங்கள் இவைகளாலேற்படும் பேதங்கள் 270. இவ்வாறு நிஷாதமற்ற மூர்ச்சனைகளின் மொத்த பேதங்கள் 1080. தைவதமில்லாத பேதங்களின் மொத்தம் 1320. பஞ்சமமற்றவை 3000. மத்தியமமில்லாத மூர்ச்சனைகள் 138. காந்தாரமில்லாத மூர்ச்சனைகள் 450. ரிஷபமில்லாதவை 1312. ரிஷபம் காந்தாரம், மத்யமம், தைவதம் இவைகளின் சேர்க்கையால் நிஷாதமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 1180. ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், நிஷாதம் இவைகளின் சேர்க்கையாலுண்டானவையும் தைவதமற்றவைகளுமான மூர்ச்சனைகள் 180. நி, க, ம, த இவைகளாலுண்டானவையும் பஞ்சமமற்றவையுமான மூர்ச்சனைகள் 1080. பஞ்சமமில்லாமல் ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், நிஷாதம், இவைகளுடைய சேர்க்கையால், ஏற்படும் மூர்ச்சனைகள் 180. பஞ்சமமில்லாமல் ரிஷபம் காந்தாரம், தைவதம், நிஷாதம் இவைகளின் சேர்க்கையால் ஏற்படும பேதங்கள் 1536. ரி, ம. த, நி இவைகளாலேற்படும் பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகள் 864. க, ம, த, நி இவைகளின் சேர்க்கையால் ஏற்படுவதும் பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 180. இவ்வாறு பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் மொத்தம் 6312. ரி, க, த, நி இவைகளின் சேர்க்கையால் மத்தியமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 1536. ரி, ம, த, நி இவைகளின் சேர்க்கையால் காந்தாரமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 864. க, ம, த, நி, இவைகளின் சேர்க்கையால் ரிஷபமற்ற மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 180. ரி, க, ம, த, நி இவைகளின் சேர்க்கையால் பஞ்சமமில்லாத மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 5760. ஷாடவங்களுடைய மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 31050. எந்த ஷாடவ மூர்ச்சனையில் எந்த ஸ்வரமில்லையோ அந்த ஸ்வரமில்லாமலே அம்மூர்ச்சனையில் பிரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே ஷாடவ மூர்ச்சனைகளின் எண்ணிக்கை 720-ஞல் பெருக்கப்படும்போது 3726000 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இனி ஔடவ மூர்ச்சனைகளைப் பற்றிக் கூறுவோம்: சுத்த ஸ்வரங்களிலும் விகிருத ஸ்வரங்களிலும் இரண்டிரண்டு ஸ்வரங்களை விட்டுவிடுவதால் சுத்தமான ஔடவங்களின் பேதங்கள் 75 என்று அறிஞர் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மேற்படி ஸ்வரங்களில் ரிஷபத்தின் பேதங்கள் முன்போலவே இரண்டிரண்டு ஸ்வரங்களை விட்டுவிடுவதால் ஏற்படும் பேதங்கள் 150. காந்தாரத்தின் பேதங்கள் 200. மத்தியமத்தின் பேதங்கள் 150. தைவதத்தின் பேதங்கள் 150. நிஷாதத்தின் பேதங்கள் 200. ரி, க இவைகளின் சேர்க்கையாலேற்படும் பேதங்கள் 480. ரிஷபம், மத்தியமம் இவைகளாலேற்படும் பேதங்கள் 270.

ரி, த	இவைகளின்	சேர்க்கையாலேற்படும்	பேதங்கள்	270.
ரி, ஙி,	,,	,,	,,	360.
க, ம	,,	,,	,,	450.
க, த	,,	,,	,,	360.
க, ஙி	,,	,,	,,	480.
ம, த	,,	,,	,,	270.
ம, ஙி	,,	,,	,,	360.
த, ஙி	,,	,,	,,	480.
ரி, க,'ம	,,	,,	,,	900.
ரி, க, த	,,	,,	,,	720.
ரி, க, ஙி	,,	,,	,,	960.
ரி, ம, த	,,	,,	,,	405.
ரி, ம, ஙி	,,	,,	,,	540.
ரி. த, ஙி	,,	,,	,,	720.
க, ம, த	,,	,,	,,	675.
க, ம, ஙி	,,	,,	,,	900.
க, த, ஙி	,,	,,	,,	60.
ம, த, ஙி	,,	,,	,,	720.
ரி, க, ம த	,,	,,	,,	900.
ரி, க, ம, ஙி	,,	,,	,,	1200.
ரி, க, த, ஙி	,,	,,	,,	1280.
ரி, ம, த, ஙி	,,	,,	,,	720.
க, ம, த, ஙி	,,	,,	,,	1200.
ஔடவ மூர்ச்சனைகளின் மொத்த பேதங்கள்				17505.

இந்த மூர்ச்சனையில் எந்த இரு ஸ்வரங்களில்லையோ அவ்வாறே முறையாக ஔடவங்களின் பிரஸ்தாரங்களும் ஏற்படுகின்றன. ஷெ. மூர்ச்சனைகளின் பேதங்கள் 120-னால் பெருக்கப்படடின் 420120 பேதங்கள் மொத்தம் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாருக மூர்ச்சனைகளின் பிரிவுகளையும் உட்பிரிவுகளையும் மொத்த எண்ணிக்கையையும் விரித்து ஸ்ரீ அஹோபலர் தம் நூலாகிய ஸங்கீத பாரிஜாதத்தில் கூறியிருக்கிறார்.

இனிமேல் மூர்ச்சனைகளின் பிரஸ்தாரம், நஷ்டம், உத்திஷ்டம் இவைகளைப் பற்றி ஸ்ரீ அஹோபலர் முதலிய சாஸ்திரகாரர்கள் கூறியிருப்பதை யனுசரித்துச் சிறிது கூறுகிறேன்.

ஏழு ஸ்வரங்களில் முதல் ஸ்வரமான ஷட்ஜம், 2-வது ஸ்வரமான ரிஷபம், இவ்விரண்டு ஸ்வரங்களும் ஒரு ஆவிருத்தியையுடையவை. 3-வது ஸ்வரமான காந்தாரம் இரு தடவை ஆவிருத்தியையுடையது. 4-வது ஸ்வரம் ஆறு ஆவிருத்திகளையும் (திருப்புதலையும்) பஞ்சமம் முன்

ஸ்வரத்தைக் காட்டிலும் 4 மடங்கு ஆவிருத்திகளையுமுடையது. 6-வ தான ஸ்வரம் முன்னுள்ளதைக் காட்டிலும் 5 மடங்கு அதிக ஆவிருத்தி யோடு கூடியதும், 7-வது ஸ்வரம் முன்னுள்ளதைக் காட்டிலும் 6 மடங்கு அதிகமுள்ளதாகவுமிருக்கிறது.

இவ்வாறு 7 ஸ்வரங்களைப் பெருக்குவதால் மொத்தம் 5040 பிரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஷாடவ ஸ்வரங்களும் மேற் கூறியவாறு பெருக்கப்படின் 720 பிரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஔடவங்களின் பேதங்கள் 120 என்று கூறப்படுகிறது. நான்கு ஸ்வரங்களின் பிரஸ்தாரங்கள் 24. மூன்று ஸ்வரங்களின் பேதங்கள் 6. இரண்டு ஸ்வரங்களின் பிரஸ்தாரம் 2. ஒரு ஸ்வரத்திற்குப் பிரஸ்தாரபேதம் ஒன்றுதான். இவ்வாருக ஸ்வரங்கள் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்வரங்களின் பிரஸ்தாரமுறையைப் பற்றி மேலே விரிவாக ஒரு பிரகரணத்தில் கூறப் போகிறோம்.

ஸ்வரப்பிரஸ்தாரத்தில் ஸம்பந்தப் படும் நஷ்டம், உத்திஷ்டம் இவைகளை யறிந்துகொள்வதன் பொருட்டு கண்டமேருவைக் கூறுகிறோம்:—

ஏழு முதல் ஒன்றுவரையுள்ள கட்டங்களின் ஏழு வரிசைகளை ஒன்றின் கீழ்ஒன்றாக எழுதவேண்டும். முதல் வரிசையின் முதல் கட்டங்களில் ஒன்றும், மற்றவைகளில் 0 (பூஜ்யத்தை)யும் எழுதவேண்டும். இரண்டாவது வரிசையின் முதல் கட்டத்தில் ஒரு லக்கத்தை எழுத வேண்டும். குறுக்காக மேல் நோக்கிப் போகும் வரிசைகளில், கட்டங்களின் எண்ணிக்கைகளை எழுதவேண்டும். சூனியமான (காலியான) கட்டங்களில் சிறிய கற்களை வைத்துப் பின்னர் மூலக்கிரமத்தின் எண்ணிக்கையை எழுதவேண்டும். அதற்கு கீழ் உத்திஷ்டத்தின் எண்ணிக்கையை எழுதிப் பின் கற்களை அசைத்து, உத்திஷ்டத்தின் கடைசி ஸ்வரம் மூலக்கிரமத்தைப் பின்பற்றிக் கடைசி ஸ்வரத்திலிருந்து எத்தனுவதாக இருக்குமோ அவ்வாறு அத்தனை எண்ணமுடைய கட்டத்தில் கல்லை வைக்கவேண்டும். கல்லை அசைத்தல் (பெருக்கல்) கடைசி ஸ்வரத்திலிருந்து ஏற்படும். கிடைத்ததை விட்ட பின் கிரமம் ஏற்படும். கடைசி இரு கட்டங்களும் ஒரு எண்ணிக்கையுடன் கூடியவை. ஆகவே அங்கு லோஷ்டத்தின் அசைவு கிடையாது. மூலத்திலுள்ள ஒரு எண்ணிக்கையுடன் லோஷ்டமிருக்கிற கட்டத்தின் எண்ணிக்கையைச் சேர்ப்பதால் உத்திஷ்டத்தின் அளவு அறியப்படும். அந்த அளவு தான் உத்திஷ்டமெனப் படுகிறது.

ஸ்வரூபமில்லாமல் எண்ணிக்கையை மாத்திரம் கணக்கிடின் அதனை நஷ்டமென்று கூறுவர். மூலத்திலுள்ள ஒரு எண்ணிக்கையுடன் கூட எந்த அங்கங்களாலே நஷ்டசங்கினை ஏற்படுமோ அந்த கட்டங்களில் லோஷ்டங்களை லோஷ்ட ஸ்தானத்தின் அளவுக்குத் தக்கவாறு

வைக்கவேண்டும். அவரோஹண முறையாக மூலத்தைவிட்டு கிரமம் ஏற்படும். இல்லையேல் லோஷ்ட எண்ணிக்கையின் கடைசியான ஸ்வரத்தின் லோஷ்டஸ்தானத்தை நஷ்டமென்றறிக.

தானங்கள்

முறையே மூர்ச்சனைகளின் கிரமங்களைக் கூறிய பின்னர் குறிப்பிட்ட சுத்ததானங்களை விளக்குகிறோம்:

காகலி, அந்தரம் இவைகளில்லாமலும் முறை தவறி உச்சரிக்கப்படாமலுமிருக்கும் ஸ்வரங்களுடன் கூடியிருத்தல் சுத்த தானத்தின் லக்ஷணமாகும். 'தானம்' என்ற சொல்லிற்கு விஸ்தரிக்கப்படும் பொருள் எனப்பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுத்தமான மூர்ச்சனைகள் ஷாடவம் ஔடவம் இவைகளுடன் கூடினால் சுத்த தானங்களாக ஆகின்றன. ஷாடவம் என்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு ஸ்வரம் குறைந்தது போக, மற்ற ஆறு ஸ்வரங்கள். ஔடவம் என்றால் குறிப்பிட்ட இரு ஸ்வரங்கள் குறைந்ததுபோக மற்ற ஐந்து ஸ்வரங்கள்.

ஷாடவம், ஔடவமென்றுகும்பொழுது ஒன்று அல்லது இரண்டு ஸ்வரங்களுக்குக் குறைவு ஏற்படுவதை பரதர் முதலிய முனிவர்கள் ஆதரித்தே பின்வருமாறு தானங்களின் எண்ணிக்கையையும் பிரிவுகளையும் நிச்சயித்திருக்கின்றனர்.

ஷட்ஜக்கிராமத்தில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், பஞ்சமம், நிஷாதம், இந்த ஸ்வரங்களுடைய லோபத்தினால் ஏற்படுகின்ற தானங்கள் 28. மத்தியமக் கிராமத்தில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம் இவைகளின் லோபத்தினால் ஏற்படுகின்ற தானங்கள் 21. ஆகவே ஷாடவங்களுடன் கூடிய தானங்கள் 49. ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவைகளாலும் த்விசுருதிகளான ரி, ப இந்த ஸ்வரங்களாலும் விடப்பட்டவை 7. ஷட்ஜக்கிராமத்தில் தனியாக ஔடவதானங்கள் 21. மத்தியமக்ராமத்திலும் த்விசுருதிகளான ரி, த இவைகளினால் குறைந்தவை 14. ஆக மொத்தம் ஷாடவங்களுடன் கூடினவை 35. ஷாடவம் ஔடவம் இவைகளுடன் கூடினவை மொத்தம் 84 தானங்கள்.

சுத்த தானங்களில் சிலவற்றில் வித்தியாஸத்தைத் தெரியப்படுத்துகிற பஞ்சமம் லோபத்தை யடைவதால் அங்கு கிராமத்தை எப்படிக் கூறுவதென்றால்—அங்கு கிராமத்தை விசேஷத்தை நிமித்தமாகவைத்து அந்த ஸ்வரத்தினால் லோபமடைந்த தானத்தைக் கூறுவதால் பஞ்சமமில்லாமலிருப்பினும் தானங்களின் விசேஷத்தால் கிராமவிசேஷங்களை யறிவது எளிதென்றறிக.

முறையே வந்த கூட்தானங்களைப் பற்றிக் கூறுகிறோம்: முன்னர் கூறப்பட்ட 4 வித மூர்ச்சனைகளும் ஸம்பூர்ணமாகவோ அல்லது ஸம்பூர்ணமல்லாமலோ, முறை தவறி யுச்சரிக்கும் ஸ்வரங்களையுடையதாகவோ இருந்தால் அது கூடதானமெனப்படும். ஸப்தஸ்வரங்களுடன் கூடினது ஸம்பூர்ணமெனப்படும். அவைகளில் கடைசி ஸ்வரங்களை ஒவ்வொன்றுக விட்டுவிடுதல் அஸம்பூர்ணமெனப்படும்.

ஸ்வரங்களை ஆரோஹணக் கிரமமில்லாமல் முறை தவறி உச்சரித்தல் கூடதானமெனப்படும். ஸம்பூர்ண தானங்கள் 5040. கிராமங்களுடன் கூடின கூடதானங்கள் மொத்தம் 282200.

அபூர்ணங்களாவன;—ஒவ்வொரு மூர்ச்சனையிலும் கடைசியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தினை விட்டுவிடுவதனால் ஆறு பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக ஸம்பூர்ணகிரமமுள்ள உத்தரமந்த்ரா என்னும் மூர்ச்சனையில் கடைசி ஸ்வரமான நிஷாதத்தினை விட்டுவிடுவதால் மீதி 6 ஸ்வரமுள்ள 'ஸரிகமபத' என்ற ஒரு கிரமம் ஏற்படுகிறது. பின்னர் தைவதம், பஞ்சமம் இவைகளையும் முறையே விட்டுவிடுவதால் இருவித பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதுபோலவே மற்றவையும் கண்டு கொள்க.

உட்பிரிவில்லாத ஒரே ஸ்வரமுள்ள தானமானது ஸஷ்டம், உத்திஷ்டம், ஸங்கிணி இவைகளில் உபயோகிக்கப் படுகிறது. கிரமங்கள் சுத்த தானங்களிலும் உபயோகப்படுகின்றன. அவை

ஷாடவங்கள் 720
ஔடவங்கள் 120
4 ஸ்வரங்களுள்ளவை 24
3 ஸ்வரங்களுள்ளவை 6
2 ஸ்வரங்களுள்ளவை 2
1 ஸ்வரமுள்ளது 1

இவ்வாறுக இருக்கின்றன.

தானமென்பது சுத்த தானமெனவும் கூடதானமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் சுத்த தானமாவது ஒவ்வொரு ராகத்தின் மாத்திரையை வ்யக்தமாக்குவது. கூடதானமென்பது இரண்டு ராகங்களின் விஸ்தரிப்பில் இரண்டிற்கும் பொதுவாக இருப்பது. மூர்ச்சனை ஆரோஹண முறையையும் தானம் அவரோஹண முறையையும் பின்பற்றி வழங்குவதே இவற்றிற்குள்ள வேற்றுமையென மதங்கமுனி கூறியிருக்கிறார். அவர் தானங்களுக்கெல்லாம் அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களின் பெயர்களை வைத்திருக்கிறார்.

ஷட்ஜக்கிராமத்திலுள்ள ஷாடவதானங்கள் 28. மத்தியமக்கிராமத்திலுள்ள ஷாடவ தானங்கள் 21. ஆக மொத்தம் இரு கிராமங்களிலுமுள்ள தானங்கள் 49.

இனி ஏழு ஸ்வரங்களின் ஏழுவிதச் சேர்க்கைக்கும் ஸங்கீத உலகில் வழங்கும் சங்கேதப் பெயர்களை நாரதர் கூறியவாறு காரணங்களுடன் விளக்குவோம்:

"சூவி-ுகொ மாயிகவொவ வாதிகஶ்ரு வ்ரஜாதயஃ।
ஔடவம் ஷாடவவொவ, வம்வஜ்ஞை-ுஶ்ரேதி வஷ்டஃ॥"

—நாரதர்.

ஆர்ச்சிகம்.

இது ஒரு ஸ்வரத்தையுடையது. யாகங்களில் பிரயோகிக்கப்படும் இருக்குகள் சில ஒரே ஸ்வரத்தையுடையனவாக இருக்கின்றன. அதன் தொடர்பு காரணமாக இதற்கு இப்பெயர் வந்திருக்கலாம்.

காதிகம்.

இது இரு ஸ்வரங்களையுடைய ஸமூஹத்தின் பெயர். இது 'மாயா' என்ற வடமொழிப் பிரபந்த வகையின் தொடர்புடையதாக இருத்தலால் இதற்கு இப்பெயர் வந்திருக்கவேண்டும்.

ஸாமிகம்.

ஸாமவேதத்தில் மந்த்ரம் முதலிய மூன்று ஸ்வரங்களை முக்கியமாகக் கூறுவதால் மூன்று ஸ்வரமுள்ளது ஸாமிகமென்றறிக.

ஸ்வராந்தரம்.

நான்கு ஸ்வரமுள்ள தானமானது ஒரு ஸ்வரமுள்ள தானம் முதல் 7 ஸ்வரங்களுள்ள தானங்களுக்குள் நடுவிலிருப்பதால் இது இப்பெயர் பெற்றது.

நிஷாதம், காந்தாரம் இவைகளோடுகூடிய மேற்கூறிய தான வகைகள் (1) சுத்தமானவை, (2) காகலியுடன் கூடியவை, (3) அந்தர ஸ்வரத்துடன் கூடியவை, (4) அவைகளிரண்டுடனும் கூடியவை என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்படும். அவைகளில் நி, க இவைகள் ஒவ்வொன்று குறைந்தது என்று இருவிதமாக முன்னோர்கள் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

ஷட்ஜக்கிராமத்தில் ஷட்ஜத்தை முதலாகவுடைய உத்தரமந்த்ரக்கிரமம், மத்தியமக்கிராமத்தில் ஷட்ஜத்தை முதலாகவுடைய சுத்த மத்தியமக்கிரமம், இவ்விரண்டும் ஷட்ஜாதிகள் என்றும், இதேபோல் மத்தியமக்கிராமத்தில் மத்தியமத்தை முதலாகவுடைய ஸௌவீரக்கிரமம், ஷட்ஜக்கிராமத்தில் மத்தியமம் முதலான மத்ஸரீக்ருத்கிரமம், இவ்விரண்டு

கிரமங்களும் மத்தியமாதிகள் என்றும் கூறப்படும். இவைகள் தனித்தனியாக இரண்டுவிதமாக மொத்தம் நான்கு விதம். நி, க, இவைகள் இல்லாததாக இருவிதம். ஆகமொத்தம் 8 விதங்கள் ஆகின்றன. இதே போல் நி, க இவைகளுடன் கூடிய மற்றவை பத்தும் தனித்தனியே நான்கு விதங்களாகின்றன. ஆகவே மொத்தம் 48 கிரமங்கள். முன்பு 720 கிரமங்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுடன் அவைகளின் எண்ணிக்கையையும் பெருக்கின் (720×48)—34560 கிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவை ஷாடவத்தின் எண்ணிக்கைகளாகும்.

முன்னர் பிரிக்கப்பட்ட ஔடவங்கள் மறுபடியும் 'க'வை முதலாக உடையவை, 'த' வை முதலாகவுடையவை, 'நி'யை முதலாகவுடையவை என ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிகின்றன. மற்றவை 8-ம் தனித்தனியே இருவிதமானவை. ஆக 40 கிரமங்கள். முன் எண்ணிக்கைகளுடன் இதைப் பெருக்கினால் மொத்தம் 4800 கிரமங்கள் ஆகின்றன. இதுவரை கூறப்பட்ட எண்ணிக்கைகள் ஔடவத்தைச் சேர்ந்தவை.

நான்கு ஸ்வரங்களில் நிஷாதத்தை முதலாகப் பெற்றவை இரண்டும் நான்கு விதம். மற்றவை 12. ஆக 32. மேற்கூறிய எல்லாம் சேர்த்து மொத்தம் நான்கு ஸ்வரங்களின் 768 கிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. மூன்று ஸ்வரங்களில் மொத்தம் 156 கிரமங்கள்.

இரண்டு ஸ்வரங்களில் மொத்தம் 968 கிரமங்கள். ஏகஸ்வரமுள்ளதிற்கு உட்பிரிவு ஏற்படாதாகையால் மூலத்திலுள்ளபடி 14 கிரமங்கள் தான்.

சுத்த மத்தியமத்திலுள்ள பஞ்சமமில்லாத மற்ற ஆறு ஸ்வரங்களும் நான்கு ஸ்வரங்களுள்ள 8, பேதங்களுடன் பெருக்கப்படுவதால் சதுஸ்வரத்தில் மொத்தம் 48 தானங்கள் ஆகின்றன. மூன்று ஸ்வரங்களில் 12 கிரமங்கள். இரண்டு ஸ்வரங்களில் 2. ஒரு ஸ்வரத்தில் ஒன்று. இவைகள் உத்தரமந்த்ரா முதலியவைகளுடன் கூட 63 ஆகின்றன.

இனி நிஷாதம் முதலாகப் பெற்ற மார்கிரமங்கள் கூறப்படுகின்றன :—

ஐந்து ஸ்வரங்களுள்ள தானங்கள் 480. நான்கு ஸ்வரங்களுள்ளவை 96. மூன்று ஸ்வரங்களில் 12. இரு ஸ்வரங்களுள்ள இரண்டில் 4. ஏக ஸ்வரத்தில் ஒன்று. ரஜனி முதலிய தானங்களுடன் மொத்தம் 503.

தைவதத்தை முதலாகவுடைய பௌரவீமூர்ச்சனைகள் முற்கூறியபடி நான்கு. ஆறு ஸ்வரங்களுடைய தானங்கள் 208. 5 ஸ்வரங்கள், 4 ஸ்வரங்கள், 3 ஸ்வரங்கள், ஒரு ஸ்வரம் இவற்றையுடையவைகளுக்

கும் முன்பு சொன்னவைகளேயே முறையே வரும் எண்ணிக்கைகளென்றறிக.

உத்தராயதம் முதலிய தானங்களுடன் கூட மொத்தம் 3425 எண்ணிக்கைகள். கிராமங்கள், பூர்ணங்கள், அபூர்ணங்களிவைகளுடன் கூட மொத்தம் 4081 எண்ணிக்கைகளாகும். இவைகள் முறையே குறைந்தால் கூடதானமெனப்படும். மொத்தம் இவைகளின் எண்ணிக்கை 317930.

முன்பு வகுக்கப்பட்ட ஸம்பூர்ண தானங்கள், அஸம்பூர்ணதானங்கள் இவைகளின் எண்ணிக்கையை யறிவதற்கான உபாயத்தைச் சார்ங்கதேவர் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்.

ஒன்று முதல் 7 வரையுள்ள எண்களே முறையாக மேல் மேலாக எழுதவேண்டும். ஏழு எண்களில், முதல் எண்ணுல் 2-வது எண் பெருக்கப்படும்போது $1\times2=2$ என்ற எண் உண்டாகிறது. இதுபோலவே அந்த இரண்டாவது எண்ணே மூன்றுவது எண்ணுல் பெருக்கும்போதும் $2\times3=6$ என்ற எண் உண்டாகிறது. இதை 4 என்ற எண்ணுல் பெருக்கினுல் $6\times4=24$ என்ற எண் உண்டாகிறது. இதை 5 என்ற எண்ணுல் பெருக்கினுல் $24\times5=120$ என்ற எண்ணும், இதை 6 என்ற மேல் எண்ணுல் பெருக்கினுல் $120\times6=720$ என்ற எண்ணும், இதை 7 என்ற மேல் எண்ணுல் பெருக்கினுல் $720\times7=5040$ என்ற எண்ணும் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு கணித்த பின்னர் ஒவ்வொரு மூர்ச்சனையிலும் முறையே ஒரு ஸ்வரத்தை முதலாகவுடைய தானங்களிருஸ்வரமும், மூன்று ஸ்வரங்களும், இவ்வாறே பல ஸ்வரங்களுள்ள தானங்களும் இவைகளின் எண்ணிக்கைகளும் உண்டாகின்றன.

இந்த எண்களைக் காண்பிப்பதற்காக முன் குறிப்பிட்டவாறு முறையே பிரஸ்தாரத்தைப் பின்வருமாறு விரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார் ஸ்ரீ சார்ங்கதேவர்.

ஸம்பூர்ணம், அபூர்ணம் இவைகளின் 560 கிரமங்களில் உத்திரமந்தரையின் ஒரு கிரமத்தை முதலில் ஷட்ஜம், பின்னர் ரிஷபம் இவ்வாருக எழுதவேண்டும். நான்கு ஸ்வரமுள்ள 'ஸரிகம' என்ற கிரமத்தில் ரிஷபத்திற்குக் கீழ் ஷட்ஜம் எழுதவேண்டும். பின்னர் இந்த வரியில் தனக்கு மேலிருக்கின்ற ஸ்வரங்களை அமைக்கவேண்டும். ஆகவே இந்தக் கிரமத்தில் ஷட்ஜத்திற்குப் பின் க, ம இவைகளை எழுதவேண்டும். இடது பக்கமாக மற்ற ஸ்வரங்கள் மூலக்கிரமத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்படல் வேண்டும். ஆகவே உத்தரமந்தரையில் ஷட்ஜத்தை முதலாகவுடைய 7 ஸ்வரங்களும் கிரமமாக அமைத்தல் வேண்டும். ஷட்ஜத்தை முதலாகவுடைய கிரமம் மூலக்கிரமத்தைப் பின்பற்றியது. ஆகவே மூலக்கிரமத்திலிருந்து விலகின ரிஷபம் ஷட்ஜத்திற்கு முன்னெழுதப்படல்

வேண்டும். எழுதின பிறகு பிரஸ்தாரத்தில் 'ரிஸகம' என்பது முதலாவது கூடதானமாக ஆகிறது. இரண்டாவதாகக் கூறிய முறைப்படி 'ஸரிகம' என்பது 2-வது கூடதானமாக அமைகிறது.

இவ்வாறு மூலக்கிரமத்தின் அவரோஹணம் வரையில் பிரஸ்தரித்துப் பார்த்தால், அந்தந்தக் கிரமத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட எண்களையுடைய கூடதானங்கள் உண்டாகின்றன. அதற்குப் பிறகு பிரஸ்தாரம் ஏற்படுவதில்லை.

கண்டமேரு

இவ்வாறு கூறப்பட்ட கூடதானங்களில் நஷ்டம், உத்திஷ்டம் இக்கணக்குகளின் வழியாகத் தானவகைகளை யறிந்துகொள்வதற்காக கண்டமேரு பின்வருமாறு ஸங்கேதரத்னகரத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7 முதலிலுள்ளதும், 1 கடைசியிலுள்ளதுமான ஏழு கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். அவற்றின் கீழே ஏழு வரிசைகளை முறையாக அமைக்கவேண்டும். அதாவது 7 கட்டங்களுள்ள குறுக்கு வரிசையை முதலில் அமைக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழ் கீழாக 6, 5, 4, 3, 2, 1 இவைகளையுடைய கட்டங்கள் குறுக்காக அமைக்கவேண்டும். அமைத்தபின் மேலும் கீழும் காணப்படும் ஏழு வரிசைகளில், 7 கட்டங்களுள்ளதும், குறுக்கு வரிசையிலுள்ளதுமான முதல் கட்டத்தில் ஒன்று என்ற லக்கத்தை எழுதவேண்டும். 2-வது முதலிய அந்தந்த வரிசைகளின் கட்டங்களில் 0 என்ற பிந்துவை எழுதவேண்டும். முதல் வரிசையிலுள்ள கட்டங்களில் நஷ்டமென்றே உத்திஷ்டமென்றே அறியத்தகுந்த ஸ்வரங்களை யளவாகக் கொண்ட லோஷடகங்களை (சிறு கற்களை) வைக்கவேண்டும்.

இரண்டாவது வரிசையில், முதல் வரிசையிலிருக்கிறதும், முதல் கட்டத்திலுள்ளதுமான ஒன்று என்ற லக்கத்தை எழுதவேண்டும். இதை 0 என்ற சூன்யத்திற்குக் கீழே எழுதவேண்டும். மூன்றுவது வரிசையில், முன் நிற்பதும் கடைசியிலிருப்பதுமான இரு எண்களையும் கூட்டி 2 என்று சூன்யத்திற்குக் கீழே எழுதவேண்டும். 4-வது வரிசையில், தனக்கு முன்னுள்ள வரிசையின் முதற்கடைசி எண்ணிக்கைகளைக் கூட்டி 6 என்ற எண்ணைச் சூன்யத்திற்குக் கீழே எழுதவேண்டும். அதற்கடுத்த கீழ் கட்டத்திலிருக்கும் எண்களை இரட்டித்து 12 என்றெழுதவும். அதற்கடுத்த கீழ் கட்டத்தில் 6 என்ற எண்ணை மூன்றினால் பெருக்கி 18 என்று எழுதவேண்டும். இவ்வாறு 5, 6, 7-வது வரிசைகளில் முன்முன் வரிசையிலுள்ள முதல், கடைசி இவைகளிலிருக்கிற எண்ணிக்கைகளைக் கூட்டிப் பின்வருமாறு எழுதவேண்டும்.

கண்டமேருப்பிரஸ்தாரம்.

ஸ	ரி	க	ம	ப	த	நி
1	0	0	0	0	0	0
	1	2	6	24	120	720
		4	12	48	240	1440
			18	72	360	2160
				96	480	2880
					600	3600
						4320

இந்த கண்டமேருவில் நஷ்டம், உத்திஷ்டம் இவைகளையறியப் பின்வரும் உபாயம் சார்ங்கதேவரால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வரூபத்தைக் கூறி இந்தப் பிரஸ்தாரம் எத்தனைவது? என்று அதன் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிட்டுக் கணக்கிடுவது உத்திஷ்டம் எனப் படும். உத்திஷ்ட தானத்தில் மூலக்கிரமத்தின் மூர்ச்சனையிலுள்ள முதல் ஸ்வரத்தைத் தொடங்கி வந்திருக்கும் 'உத்தரமந்திரா'விலுள்ள 'ஸரிகம' வென்னும் சதுஸ்வரக்கிரமத்தில் கடைசி ஸ்வரத்திற்கு அடுத்த தற்கடுத்ததாகவுள்ள ரிஷபம் மூன்றுவதாக இருப்பதால் மூன்றுவது கட்டத்தில் 12 என்ற எண்ணை எழுதவேண்டும்.

'மகஸரி' என்ற உத்திஷ்ட தானத்தில் கடைசியான மத்தியமத் தின் முன்பு கடைசியான ரிஷபம் எத்தனைவதாக இருக்கிறதென்று பார்த் தால் மூன்றுவதாக இருப்பதை யறியலாம். ஆகவே அதற்குக் கீழ் மூன் றுவது கட்டத்தில் 12 என்ற எண்ணை எழுதவேண்டும். இவ்வாறே

அடுத்தடுத்துக் கீழுள்ள வரிசைகளிலும் செய்யவேண்டும். 4-வது வரிசையில், பிந்து கட்டத்திலுள்ள திரவிய விசேஷத்தை எடுத்து வைக்க வேண்டும். பின்பு கட்டத்திலிருக்கிற எண்ணிக்கையை யடைந்ததினால் பலனையடைந்த ரிஷபத்தை விட்டு 'ஸகம' என்ற கிரமம் ஏற்படும். உத்திஷ்டத்தில் 'மகஸ' என்ற கிரமம் வருகின்றது. இப்பொழுது உத்திஷ்டத்தின் கடைசியிலிருக்கிற ஷட்ஜம், முன் சொன்னபடி மூன்றுவதானபடியால் அதற்குக் கீழுள்ள கட்டத்தில் 4 என்ற எண்ணை எழுத வேண்டும். பிறகு ஷட்ஜத்தை விட்டு 'கம' என்ற கிரமம் வரும். இது உத்திஷ்டத்தில் காந்தாரத்தைக் கடைசியாகவுடையது. இந்தக் கிரமத்தில் காந்தாரம் இரண்டாவதானபடியால் இரண்டாவது வரிசையிலிருக்கிறதும், பிந்துவையுடையதுமான கட்டத்திலுள்ள லோஷ்டத்தை அதற்குக் கீழிருக்கிற இரண்டாவது கட்டத்தில் 1 என்ற லக்கத்துடன் வைக்கவேண்டும்.

பிறகு மூலக்கிரமத்திற்கும், உத்திஷ்டத்திற்கும் மீதமான மத்தியமமானது ஒன்றுக இருக்கிறபடியாலும் முதல் வரிசையின் கீழ் கட்டங்களில்லாத படியாலும் மூலக்கிரமத்திலுள்ள கட்டத்தின் லோஷ்டம் அசைவதில்லை. மூலக்கிரமத்திலும் உத்திஷ்டதானத்திலுமிருக்கிற ஸ்வரங்களுக்கு கடைசி ஸ்வரங்களுடன் ஒற்றுமையிருப்பின் அப்பொழுதும் லோஷ்டத்திற்கு அசைவு கிடையாது. அச்சமயம் லோஷ்டத்தையடைந்திருக்கிற எண்ணிக்கைகளின் சேர்க்கையினால் உத்திஷ்டத்தின் கணக்கை யறியலாம். மேலே குறிப்பிட்ட 'மகஸரி' என்ற கிரமம் 18-வது என்றறியலாம். இவ்வாறே மற்ற தானங்களிலும் கண்டு கொள்க.

இந்தப் பிரஸ்தாரம் இத்தனுவது என்ற எண்ணிக்கையை யறிந்த பின்பு இதன் ஸ்வரூபம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு விடையளிக்கும் கணக்கே 'நஷ்டம்' எனப்படும்.

உத்தரமந்த்ரையில் சதுஸ்வரக்கிரமத்தில் 18 விதத்தானங்களைக் கூறிவிட்டு மூலக்கிரமத்திலுள்ள எண்ணிக்கைகளுடன் கூடிய வரிசைகளில் 7 கட்டங்களுள்ளது முதல் வரிசையாகும். அதன் முதல்கட்டத்தில் 1 லக்கமும், 4-வது வரிசையில் 12 என்ற லக்கமும் மூன்றுவதில் 4 என்ற லக்கமும், இரண்டாவதில் 1 லக்கமுமாக எழுதினால் மொத்தம் 18 எண்ணிக்கைகள் ஆகின்றன. இந்த எண்ணிக்கைகளுள்ள கட்டங்களில் முறையே லோஷ்டங்கள் வைக்கவேண்டும்.

குறுக்கான முதல் வரிசையின் கீழ் கிரமமாக எத்தனுவது இடத்தில் லோஷ்டமிருக்கிறதோ முறையே கடைசி ஸ்வரத்தின் முன் அத்தனுவது ஸ்வரம் வரும். இங்கு 18-வது தானத்தில் கடைசியிலுள்ள லோஷ்டம் மூன்றுவது கட்டத்திலிருக்கிற படியால் முறையே கடைசி ஸ்வரத்

திற்கு முன் மூன்றுவதாகவுள்ள ரிஷபம் நஷ்டதானத்தின் கடைசியாக இருக்கிறது. கூட்டல் கழித்தல் இவற்றை உத்திஷ்டத்திற்குக் கூறிய முறைப்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதே முறையாக இங்கும் ரிஷபம் போனல் 'ஸகம' என்ற க்ரமம் ஏற்படும். அதன் ஸமீபமாயும் கடைசியாகவுமுள்ள லோஷ்டம் மூன்றுவது கட்டத்திலிருக்கிற படியால் முறையான கடைசி ஸ்வரத்தின் முன்னிருக்கும் ஷட்ஜம் நஷ்டத்தின் கடைசிக்கு ஸமீபமாக இருக்கிறது. பிறகு 'கம' என்கிற க்ரமம். இரண்டாவது லோஷ்டம், இரண்டாவது கட்டத்திலிருப்பதால் காந்தாரம் நஷ்டத்தினிரண்டாவதாக இருக்கிறது. பிறகு எஞ்சி நின்ற மத்தியமம் நஷ்டதானத்தின் முதலாவதாக இருக்கிறது. 'மகஸரி' என்பது நஷ்டதானத்தின் ஸ்வரூபம். மேலும், எந்தெந்தக்க்ரமத்தில் கடைசியிலோ நடுவிலோ லோஷ்டத்தின் அசைவு இல்லையோ அந்தந்த இடத்தில் மூலக்ரமத்தின் கடைசிஸ்வரத்திற்கு முன் ஸ்வரம் நஷ்டமாயிருந்தாலும் அத்தகையதாகிறதென்றறிக.

கண்டமேருவில் தானங்களின் எண்ணிக்கைகளோயறிய உபாயம் பின் வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:—

தானங்களின் ஸ்வரங்களுக்கு ஸமானமானதும், மேல் வரிசை, கீழ் வரிசை இவைகளில் கடைசியாகவுமுள்ள எண்ணிக்கைகள் தகுந்தவாறு 2, 3, முதலியவைகளுடன் சேர்வதால் ஏகஸ்வரம் முதலிய தானங்களின் எண்ணிக்கைகள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது ஒரு ஸ்வரத்திற்கு ஒன்றும், இரு ஸ்வரங்களுக்கு 2-ம், மூன்று ஸ்வரங்களுக்கு 6-ம், 4 ஸ்வரங்களுக்கு 24 மான எண்ணிக்கைகள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டு எண்ணிக்கைகளோச் சேர்த்தால் இரு ஸ்வரமுள்ளதான எண்ணிக்கை, மூன்று ஏண்களோச் சேர்த்தால் 3 ஸ்வரமுள்ள எண் என்ற முறை ஏற்படுகிறது. இதனல்த்தான் முன்னர் கூறிய முறைகளேற்படுகின்றன. இத்தகைய முறையைப் பின்பற்றித் தான் ஏகஸ்வரம் முதலிய தானங்களின் எண்ணிக்கைகள் ஏற்படுகின்றன.

கூடதானத்தின் உபயோகத்திற்காகக் கண்டமேருவைக் கூறினேம். சுத்த தானங்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் முதலிய அதிருஷ்டபலன்கள் உண்டென்பதை நிரூபிப்பதற்காக அந்தந்தத் தானங்களுக்கு மதங்கர், சார்ங்கதேவர் முதலிய முன்னோர்கள் வழங்கியிருக்கும் யாகப்பெயர்களோ இங்கு கூறுகிறோம். இதனல் கீழ்வரும் அந்தந்த யாகங்களோச் செய்வதாலுண்டாகும் பயனை அந்தந்தத் தானங்களோ முறை தவறுமல் பாடியடையலாமென்பது அம்முனிவர்கள் கருத்துப் போலும்.

ஷட்ஜமில்லாத சுத்த தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. அக்னிஷ்டோமம்
2. அத்யக்னிஷ்டோமம்
3. வாஜபேயம்

4. ஷோடசி
5. புண்டரீகம்
6. அசுவமேதம்
7. ராஜசூயம்

ரிஷபமில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. ஸ்விஷ்டக்ருத்
2. பஹுஸௌவர்ணம்
3. கோஸவம்
4. மஹாவ்ருதம்
5. விசுவஜித்
6. பிர்மயக்ஞம்
7. பிராஜாபத்யம்

பஞ்சமில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. அசுவக்கிராந்தம்
2. ரதக்கிராந்தம்
3. விஷ்ணுக்கிராந்தம்
4. சூரியக்கிராந்தம்
5. கஜக்கிராந்தம்
6. பலிபித் (வலிஹிசு)
7. நாகயக்ஷகம்

ரிஷாதமில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. சாதுர்மாஸ்யம்
2. ஸம்ஸ்தம்
3. சஸ்திரம்
4. உக்தம்
5. ஸௌத்திராமணி
6. சித்திரா
7. உத்பித் (உல்லிசு)

மேற்கூறிய 28 யாகப் பெயர்களும் ஷட்ஜக்கிராமத்திலுள்ள தானங்களின் யாகப் பெயர்களென்றறிக.

ஷட்ஜமில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. ஸாவித்ரீ
2. அர்த்தஸாவித்ரீ
3. ஸர்வதோபத்ரம்
4. ஆதித்யானுமயனம்
5. கவாமயனம்
6. ஸர்ப்பாணுமயனம்
7. கௌண்டபாயினுமயனம்

ரிஷபமில்லாத தானங்களின் யாகப் பெயர்களாவன—

1. அக்னிசித்
2. துவாதசாஹம்
3. உபாம்சு
4. ஸோமம்
5. அசுவப்ரதிக்ரஹம்
6. பர்ஹி
7. அப்யுதயம்

காந்தாரமில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

1. ஸர்வஸ்வதக்ஷிணம்
2. தீக்ஷா
3. ஸோமம்
4. ஸமித்
5. ஸ்வாஹாகாரம்
6. தநூநபாத்
7. கோதோஹனம்

இவைகள் மத்தியமக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த 21 ஷாடவதானங்களின் யாகப் பெயர்கள்.

பஞ்சமமில்லாத ஔடவதானங்களின் யாகப் பெயர்களாவன—

1. இடா
2. புருஷமேதம்
3. சியேனம்
4. வஜ்ரம்
5. இஷு
6. அங்கிரா
7. கங்கம்

ரிஷபம், காந்தாரம் இவைகளில்லாத தானங்களின் யாகப்பெயர்களாவன—

(1) ஜ்யோதிஷ்டோமம்
(2) தர்சம்
(3) நாந்தீ
(4) பௌர்ணமாஸிகம்
(5) அசுவப்ரதிக்ரஹம்
(6) ராத்ரி
(7) ஸௌபரம்

பஞ்சமம், ரிஷபம் இவைகளில்லாத ஔடவதானங்களின் யாகப் பெயர்களாவன—

(1) ஸௌபாக்யக்ருத்
(2) காரீரீ
(3) சாந்திக்ருத்
(4) புஷ்டிகிருத்
(5) வைனதேயம்
(6) உச்சாடனம்
(7) வசீகரணம்

மேற்கூறியவை ஷட்ஜக் கிராமத்திலுள்ள 21 ஔடவதானங்களின் யாகப்பெயர்கள்.

ரிஷபம், தைவதம் இவைகளில்லாத தானங்களின் யாகப் பெயர்களாவன —

(1) த்ரைலோக்யமோஹனம்.
(2) வீரம்.
(3) கந்தர்ப்ப பலஸாதனம்.
(4) சங்கசூடம்.
(5) கஜச்சாயை.
(6) ரௌத்ரம்.
(7) விஷ்ணுவிக்ரமம்.

ரிஷாதம், காந்தாரம் இவைகளில்லாத தானங்களின் யாகப் பெயர்களாவன —

(1) காமதம்.
(2) வைரவம்.
(3) அவப்ருதம்.
(4) அஷ்டபாலம்.
(5) ஸ்விஷ்டக்ருத்
(6) வஷட்காரம்.
(7) மோக்ஷதம்.

மத்தியமக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவை 14-ம் ஔடவ தானங்களின் யாகப் பெயர்கள்.

எந்தத் தானத்திற்கு எந்தயாகத்தின் பெயரிருக்கிறதோ அதற்கு அதன் பலன் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தானங்களுக்கு யாகங்களின் பலன்கள் ஏற்படுவதற்காகவே யாகங்களின் பெயர்கள் அவைகளுக்கு வைக்கப்பட்டனவென்பதை முன்னரே கூறியிருக்கிறோம்.

சுத்த தானங்களுக்கும் யாகத்தினுல் ஏற்படும் பலன்கள் ஏற்படுகின்றனவென்று கூறுவதற்குப் பிரமாணம் என்னவென்றால்—

'காந்தருவம்' என்னும் மேலே கூறப்போகும் ஒருவகை கீதத்தில் வேதங்களாலும், அதனைப் பின்பற்றும் ஸ்மிருதிகளாலும் கூறப்பட்டுள்ள சுத்த மூர்ச்சனைகளும், சுத்த தானங்களும், மறுமைப்பயனை யுத்தேசித்தும், பாடும்பொழுது மூர்ச்சனைக்குத் தக்கபடி விஸ்தரிக்கப்படும் ஸ்வரங்களுக்கு ஆதாரமான சுருதியைத் தெரிந்து கொள்ளுவதை யுத்தேசித்தும் கூறப்பட்டிருப்பதுமே பிரமாணமாகும்.

அக்னிஷ்டோமதானத்தினுல் ஸாமகீதத்தைக் கேட்பவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு ஜயித்தற்கரிய உலகங்களையும் ஜயிக்கிறான்.

தக்ஷனுல் சொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை காலை, மாலை இவைகளின் ஸந்தியா காலங்களில் சுத்த ஷட்ஜத்துடன் பாடுகிறவன் தேவலோகத்தை யடைகிறான்.

எவர்கள் அக்னிஷ்டோமதானத்தினுல் சிவனைத்துதித்துப் பாடுகின்றனரோ அவர்கள் இவ்வுலகில் ஸகல சுகங்களையும் பெறுவதோடு மறுமையில் சிவஸாயுஜ்யத்தையுமடைகின்றனர்.

கூட தானங்களுக்குப், பாட்டில் மூர்ச்சனையைப் பின்பற்றிவரும் ஸ்வரங்களினுடைய ஆதாரசுருதிகளை யறிதலே பலனுகும்.

எனவே தானமென்பது ஸ்வரங்களை விஸ்தரித்தல் என்று பொருள்படுகிறது. இது சுத்த தானமென்றும், கூட தானம் என்றும் இருவகைப்படும்.

<u>சுத்த தான</u>மென்பது இரட்டை ஸ்வரங்களாக வரிசை வரிசையாகவும் ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களாகவும் முறையே விஸ்தரிக்கும் தானம். இது ஔடவ, ஷாடவ, ஸம்பூர்ணங்களுடன் கூடியிருக்கும்.

<u>கூடதான</u>மென்பது ஸ்வரங்களை வரிசையாகவும், நினைத்தபடி வக்ரங்களாகவும் பாடுவதையே கூடதானமென்பார்கள். இது ஆர்ச்சிகம், காதிகம், ஸாமிகம், ஸ்வராந்தம், ஔடவம், ஷாடவம், ஸம்பூர்ணம்

என்ற பேதங்களுடனும் உலந்திருக்குமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

ஒரே ராகத்தில் இரண்டு ராகங்களின் சாயை தோன்றும்படி ஸ்ரஹபேதம் செய்து பாடுவதே கூடதானமென்று வேங்கடமகி முதலிய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஸாதாரணப் பிரகரணம்

கீதத்தில் விக்ருத ஸ்வரங்களைப் பிரயோகம் செய்வதினால் ஒரு விசித்திரமான நிலை ஏற்படுவதையும் சிற்சில இடங்களில் கானத்திற்குச் சமமாக இருத்தலையும் விளக்குவதற்கென ஸாதாரணப் பிரகரணமென்றொன்று ஸங்கீதரத்னகரத்தில் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது —

ஸாயாரணம் ஸ்வெஷ்டஜ்வயா ஸ்ரா ஜாதிவிஸேஷணாஸு ।
ஸ்ரஸாயாரணம் தது ஸதூயா வர்ணிகீர்திதம் ।
காகலீநிஷாதஸ்ருதிஜ்ஞ யேஷ்ட நிஷாத விஸேஷணாஸு ॥

—ஸ. ரத்னகரம்.

ஸாதாரணம்—ஸ்வரஸாதாரணம், ஜாதிஸாதாரணம் என இரு வகைப்படும். ஸ்வரஸாதாரணமானது காகலிஸாதாரணம், அந்தர ஸாதார்ணம், ஷட்ஜஸாதாரணம், மத்யம ஸாதாரணம் என நான்கு வகைப்படும்.

பலவற்றிலும் பற்றுதலுடையதென்று பொருள்படும்படி உலக வழக்கிலுள்ள 'ஸாதாரண'மென்னும் சொல்லிற்கு இங்கு தகுதியுள்ள பொருள் யாதெனில் —

'ஸாயாரணஃ காகலீ ஹி ஸ்வெஸு ஷட்ஜநிஷாதயோஃ ।
ஸாயாரணஸ்ருதஸ்ஸ்யு யதஸு ஸாயாரணம் விதுஃ ॥'

காகலி நிஷாதம் விக்ருதமாகவும், நான்கு சுருதிகளுள்ளதாகவும் இருக்கிறபடியாலும், சுத்தமானஷட்ஜம், நிஷாதம் இவைகளுக்கு ஸாதாரணமாக ஆகிறபடியாலும், ஸ, நி இவைகளில் சுருதிகளுடன் சம்பந்தம் பெற்றிருப்பதாலும், அதை ஸாதாரணமென்று கூறுகின்றனர். இது காகலி ஸாதாரணம்.

அந்தரகாந்தாரமானது விக்ருதமாகவும் சதுச் சுருதியுள்ளதாகவுமிருக்கிறபடியாலும், இரு சுருதிகளான சுத்த காந்தாரம் மத்யமம் இவைகளை யடைந்திருக்கிறபடியாலும் இவைகளுக்கு அந்தரம் ஸாதாரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே இது அந்தர ஸாதாரணம் எனப்பட்டது.

ஷட்ஜத்தை உச்சரித்தபின்னர் காகலி, தைவதம் இவைகள் மூறையே பிரயோகிக்க வேண்டியவை. இதுபோலவே மத்தியமத்தை யுச்சரித்துப் பின்பு அந்தரம், ரிஷபம், இந்த ஸ்வரங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும் அல்லது ஷட்ஜம் காகலி இவைகளைப் பிரயோகித்து மறுபடி ஷட்ஜத்தை யுச்சரிக்கவேண்டும்.

ஷட்ஜத்தையடுத்திருக்கிற ஸ்வரங்களில் எது ஸமீபத்திலிருக்கிறதோ அதையே பிரயோகிக்கவேண்டும். அது நஷ்டமாயிருந்தால் அதற்கடுத்த ஸமீபத்திலிருக்கிறதையே பிரயோகிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி மத்தியமம், அந்தரஸ்வரம் இவைகளையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். அந்த ஸ்வரம் நஷ்டமாயிருந்தால் அதன் ஸமீபத்திலிருக்கிறதைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். எல்லாவிடத்திலும் காகலி, அந்தரம் இவைகளுக்குக் குறைவான பிரயோகமென்றறிக.

இவ்வாறு காகலிஸாதாரணம், அந்தரஸாதாரணம் இவைகளைப்பிரயோகங்களுடன்கூறி ஷட்ஜஸாதாரணம், மத்தியமஸாதாரணம் இவைகளையும் பற்றி ஸங்கீத ரத்னகரத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஷட்ஜ ஸாதாரணம் — நிஷாதம் ஷட்ஜத்தின் முதல் சுருதியையும், ரிஷபம் கடைசி சுருதியையும் அடைந்திருக்குமானால் ஷட்ஜஸாதாரணமெனப்படும்.

மூற்கூறிய ஸாதாரணங்கள் நான்கும் இரு கிராமங்களிலும் வரும்பொழுது ஸ்வரங்கள் விக்ருதாவஸ்தையை யடைந்தபோதிலும் கூட 5 சுருதிகளை யடைதலென்பது அவைகளுக்குத் தகாதென்று நினைத்து மத்தியமத்திற்கு ஸாதாரணம் மத்தியம் தானென்று நிச்சயித்தும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மத்யம ஸாதாரணம் — மத்தியமமானது ம, க இவைகளையோ, க, ப இவைகளையோ அடைந்திருக்குமானால் இது மத்தியமஸாதாரணமெனப்படுகிறது.

மத்தியமத்திற்கு ஸாதாரணமென்றால் மத்தியமக் கிராமத்தை யடைதலென்று பொருள்.

ஷட்ஜஸாதாரணம், மத்தியமஸாதாரணம் இவைகளுக்கு வேறான உலகவழக்கத்திலுள்ள பெயர்களும் பின் வருமாறு காரணமூலமாக விளக்கப் பட்டிருக்கிறது —

ஷட்ஜமத்தியம ஸாதாரணங்கள் கேசத்தின் நுனிபோல் அணுவாக இருக்கிறபடியாலும், சதுச்சுருதிகளான அவைகள் நழுவி இரு சுருதிகளான காரணம் பற்றி அல்பமாயிருக்கிறபடியாலும் கைசிகங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. இவைகள் கிராமங்களில் வரையறுத்திருக்கிறபடியால் கிராம ஸாதாரணங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

ஜாதி ஸாதாரணம் — ஒரே கிராமத்திலுண்டானதும் ஒரே அம் சங்களுள்ளதுமான ஜாதிகளில் கானத்திற்கு ஸாதாரணமாக எது இருக் கிறதோ அதை ஜாதிஸாதாரணமென்று பெரியோர் கூறுகின்றனர். சிலர் ராகங்களையே ஜாதி ஸாதாரணம் என்று கூறுகின்றனர்.

ஸ்தாயிகள்

ஷட்ஜ பஞ்சமங்கள் அமைந்து த்வாதசஸ்வர ஸ்தானமுள்ள சக்கரத்தில் கண்டபடி 12 ஸ்வரஸ்தான அளவுள்ளது ஸ்தாயீ எனப் படும். ஸ்தாயி மந்த்ரமத்யமமென்றும், மத்யமமென்றும், தாரம் என்றும், அவை முறையே தக்கு, மத்யம், ஹெச்சு என்றும் மூன்று வகைப்படும்.

இருதயத்திலிருந்து பேசுவது மந்திரஸ்தாயியென்றும், கண்டத்தி லிருந்து பேசுவது மத்ய ஸ்தாயியென்றும், தலையிலிருந்து பேசுவது தார ஸ்தாயி என்றும் சொல்லப்படும். ஸங்கீத சாஸ்திரத்தில் ஸ்தாயிகள் மூன்றேயெனக் கூறப்பட்டிருப்பினும் வீணைகளில் இவைகளுக்கு மீறி அனுமந்த்ர ஸ்தாயிஸம்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரத்தை சுருதிப்பிரகரணத்தில் கூறியிருக்கிறோம்.

மூற் கூறிய மூன்று ஸ்தாயிகளும் பிரஸ்தாரக் கிரமத்தில் —

(1) மந்த்ர மந்த்ரம்.
(2) மந்த்ர மத்யம்.
(3) மந்த்ர தாரம்.
(4) மத்ய மந்த்ரம்.
(5) மத்ய மத்யம்.
(6) மத்ய தாரம்.
(7) தார மந்த்ரம்
(8) தார மத்யம்.
(9) தார தாரம்.

என 9 வகையினவாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்தாயிகளை அறிவிப்பதற்குக் கையாளப்படும் அடையாளங்கள்.

மந்த்ரஸ்தாயி	மத்ய ஸ்தாயி	தார ஸ்தாயி
ஸ ரி க ம ப த நி	ஸ ரி க ம ப த நி	. . . . . . ஸ ரி க ம ப த நி

ஸ்வரங்களுக்குக் கீழ் இவ்வாறு புள்ளிகள் இடப்பட்டிருந்தால் அதனை மந்த்ர ஸ்தாயியென்றும், ஸ்வரங்களுக்கு மேற்புறம் இவ்வாறு புள்ளிகளிட்டிருப்பின் அதனை தாரஸ்தாயி என்றும், அவ்வாறு இல்லாவற்றை மத்யஸ்தாயி என்றும் கூறுவர். இந்தப் புள்ளியடையாளங்களைக் கொண்டுதான் ஸ்வரம், அலங்காரம், கீதம், பதம், வருணம், கீர்த்தனை முதலியவற்றில் ஸ்வரங்களின் ஸ்தாயியைக் கண்டுபிடிக்க இயலுகிறது.

அது மந்த்ரஸ்தாயியைக்காட்ட ஸ்வரத்தின்கீழ் (நி) என்ற இரு புள்ளிகளையும், அது தார ஸ்தாயியைக் காட்ட ஸ்வரத்தின் மேல் (ஸ்) என்று இரு புள்ளிகளையும் இடுவது ஒரு ஸம்பிரதாயமென்று ஸங்கீத ஸம்பிரதாயப் பிரதர்சனியில் காண்கிறோம்.

கமகங்கள்

'ஷுஶஷ) கம்வொ ஶஃகஃ ஶ்ரோகஶ்ரயித்தஷுவாவஷஃ'

—ஸ. ரத்னகரம்.

கேட்போர் மனங்களிக்குமாறு ஏற்படும் ஸ்வரங்களின் அசைவே கமகமெனப்படுகிறது.

இவைகள் 15 விதமானவையென்றும், 10 விதமானவையென்றும் மதபேதங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள் 15 கமகங்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாகக் கீழ்கண்ட சுலோகம் காணப்படுகிறது:—

கிஶுவஷ்ஶுரிதஶ்சைவ கம்பிதோ லீகலித்யவி।
சூஷ்மோஹிதோ வலீஶ்சாய த்ரிவிஷஃ கூஶுஷ்ஹாஷ்ரய॥
உஶ்ஹாவிதஃ வ்யாவிதஶ்ச ஷஶ்ம்பிதோ ஊர்ஜிதஷ்ஷயா।
காகிதோ விஶ்ரிதஶ்சேதி ஹெஷாஃ வக்ஷுஶ்ச ஷ்ருதயஃ॥

—ஸ. ரத்னகரம்.

1. திருபம் — ஸ்வரத்தில் அரை அக்ஷரகாலம் நிறுத்தி, அதை உதைத்து, மேல் ஸ்வரத்தின் சாயை வரும்படிச் செய்தல். த்ருதத்தின் நான்கிலொரு பாகமான கமகம் நிருபம் எனப்படும். இதனை வீணை வாசிப்பு பரிபாஷையில் 'நொக்கு' என்பார்கள். (உ-ம்) நி ஸ கா — த நி ரீ.

2. ஸ்புரிதம் — ஸ ஸ, ரி ரி முதலிய ஆரோஹண அவரோஹண ஜண்டை ஸ்வரங்களைப் பின்ஸ்வரங்களுடன் அதட்டி மேல் ஸ்வரங்களின் சாயை வரும்படி செய்தல். அதிகமாக அடுத்து இரு ஸ்வரங்களை எழுப்புதலுமாம்.

3. கம்பிதம் — ஒரு ஸ்வரத்தை ஒரு அக்ஷரகாலம் அசைத்து அதனையடுத்துள்ள ஸ்வரத்தின் சாயை வருமாறு செய்தல். இது வீணையில் ஒரு ஸ்வரஸ்தானத்தை இடது கைவிரல்களால் மீட்டுடன் தந்தியை யசைத்தலைக் குறிப்பதாகும். (உ-ம்) கா..... மா..... இந்த கம்பிதமென்ற கமகமே தன்னுள் மூன்று கமகங்களை யடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

4. லீனம் — ஒரு ஸ்வரத்தில் இரண்டு அக்ஷரகாலம் நிறுத்தியசைத்து, அதையடுத்துள்ள மற்ற ஸ்வரங்களின் சாயையை வருவித்து லயிக்கச் செய்தல். இது வீணையில் கீழ் ஸ்வரத்திலிருந்து தந்தியை மீட்டி மேல் சுருதியோடு சுத்தமாக லயிப்பதைக் குறிக்கிறது. இது மத்யமத்திலிருந்து பஞ்சமத்திற்கும், நிஷாதத்திலிருந்து ஷட்ஜத்திற்கும் அடிக்கடி வரக்கூடிய கமகம். (உ-ம்) மா, பா நீ ஸா.

5. ஆந்தோளிதம் — ஒரு ஸ்வரத்தை 4 அக்ஷரகாலம் அசைத்து அதனையடுத்துள்ள ஸ்வரத்தின் சாயையை வருவித்தல். இது வீணையில் ஸ்வர ஸ்தானத்தில் விரல் வைத்துப் பல்லக்குக்கொம்புபோல் சில ஸ்வரங்களை ஒரே மீட்டில் இழுத்து, இரண்டு, மூன்று ஸ்வரங்கள் தொனிக்கும்படியாய் மிருதுவாய் மீட்டின ஸ்வரத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதாகும். (உ-ம்) ஸ க ரி ஸா, ப நி த ப.

6. வலி — ஒரு ஸ்வரத்தை வக்ரமாக அசைத்து, அதன் மேல் ஸ்வரங்களின் சாயையை வருவித்தல். இது எறும்புசாரி போவது போல் ஒரு ஸ்வரத்தை விட்டு ஒரு ஸ்வரம் பிரியாமல் அடுக்கடுக்காக ஸ்வரத்தைச்சேர்த்து வாசித்தலுமாம். (உ-ம்) ஸ ஸ ரீ, ரீ ரி க, க கா ம.....

7. த்ரிபின்னம் — வீணையில் மந்த்ரம், பஞ்சமம், ஸாரணை இந்தத் தந்திகளைக் குறுக்காக மீட்டி, விரல்களை வைத்துக் கொண்டு வலதுகையால் அந்த மூன்று தந்திகளையும் சேர்த்து மீட்டல். இது மும்மூன்று ஸ்வரங்களாக வாசித்தலுமாம். (உ-ம்) ஸ ஸ ஸ, ரீ ரி ரி, க க க...

8. குருளம் — அவரோஹண ஸ்வரத்தில் கீழ்ஸ்தாயியில் இறங்கும் பொழுது 'நி த ப ம' என்ற ஸ்வரங்கள் நி ஸ, த நி, ப த, ம ப என்று இசைக்கும்படி ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் உதைத்து மேல் ஸ்வரங்களின் சாயையைக் காண்பித்து, அவைகளைத் தளர்த்திக் கொண்டு நழுவலாக இறங்குதல். இது குருலமென்றும் ஓரிகையென்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள் —

(1) குருலம் — இது பஞ்சம ஸ்வரத்தில் விரல்களை வைத்து மீட்டி, 'த நி த த ப' என்ற ஸ்வரம் பேசும்படி இழுத்து வாசித்தல்.

(2) ஓரினக — பஞ்சமஸ்வரத்தில் விரல்களை வைத்து மீட்டி 'பாதிதப' என்ற ஸ்வரங்கள் பேசும்படி இழுத்து வாசித்தல்.

9. ஆஹதம் — ஏதாவது ஒரு ஸ்வரத்திலிருந்து நழுவி மேல் வரும் ஸ்வரத்தின் சாயையுடன் கீழ் ஸ்வரத்திற்கு வருதல். (உ-ம்) 'பம' என்று அவரோகணிக்கும் பொழுது 'பபம' என்னும் தொனியுடன் இரங்குதலாகும்.

10. உல்லாஸிதம் — ஒரு ஸ்வரத்திலிருந்து மேலுள்ள ஏதாவதொரு ஸ்வரத்திற்கு ஆரோஹணிக்கும் பொழுது அதன் இடையிலுள்ள ஸ்வரங்களை நழுவினதுபோலத் தளர்த்திக்கொண்டு ஏறி இறங்குதல். இது ஏற்ற ஜாரு என்றும், இறக்க ஜாரு என்றும் இருவகைப் படும். அவற்றுள் —

(1) ஏற்ற ஜாரு — இது பஞ்சமத்தில் விரல்வைத்து 'பத' என்று பிடித்தல்.

(2) இறக்க ஜாரு — இது முன்போலவே 'தப' என்று பிடித்தல். இதுவே குருளமென்ற கமகமாகவுமாகிறது.

11. ப்லாவிதம் — ஒரு ஸ்வரத்தை 12 அக்ஷரகாலம் அசைத்து, அதன் மேல் ஸ்வரத்தின் சாயையைக் காண்பித்தல்.

12. ஹும்பிதம் — நழுவிக்கொண்டே ஹும்காரத்துடன் ஆரோஹணக் கிரமமாகவும், அவரோஹணக் கிரமமாகவும் ஸ்வரங்களை உச்சரித்தல். இது வீணையில் தந்தியின் கீழ் ஷட்ஜத்திலிருந்து மீட்டி, மேல் ஷட்ஜம் வரையில் ஒரேயடியாய் ஹும்கார நாதத்துடன் வாசித்தலாகும். இந்த கமகம் பாடகர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது.

13. முத்ரிதம் — வாயை மூடிக்கொண்டு பாடுவதால் ஏற்படும் ஸ்வரங்களின் அசைவு. இக் கமகம் பாடுவதற்கு மாத்திரமேயுபயோகமானது. வீணையிலோவெனில் — மெட்டுக்களையழுத்தாமலே, விரலடிகளால் தந்திகளிலிருந்து நாதத்தை யுண்டாக்கி ராகச் சாயையைக் காண்பிப்பது. இந்த கமகம் பாடகர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

14. நாமிதம் — நாதத்தைக் குறைத்து ஸூக்ஷ்ம த்வனியுடன் பாடுவதால் ஏற்படும் ஸ்வரங்களின் அசைவு. கீர்த்தனம் முதலியவைகளை வாசிக்கும் பொழுது அதற்குள்ள அக்ஷரங்களில் மீட்டுக்கொடுத்து ரஸம் உத்பத்தியாகும்படி வாசிப்பது.

15. மிச்ரிதம் — மேற்கூறிய கமகங்களில் இரண்டு மூன்று சேர்ந்து வரும்படி செய்தல். ஒரு ஸ்வர ஸ்தானத்தைப் பிடிக்கும்

பொழுது அதிலிருந்து இழுக்கக் கூடிய ஸ்வரங்கள் இரண்டு தைவதங்களாகவோ, இரண்டு நிஷாதங்களாகவோ தொனிக்கும்படி வாசித்தல்.

இவ்வாறு கூறப்பட்ட 15 வித கமகங்களும் வீணை வாசிப்பவர்களுக்கு முக்கியமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

கமகங்கள் 15 விதப்படுமெனப் பல நூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமகங்கள் 10 விதம் தானென்றும் அதன் உட்பிரிவுகள் சேர்வதால்த் தான் 15 கமகங்கள் ஆகின்றனவென்றும் சிலர் கொள்கை. முக்கியமாக இவை வீணை முதலிய வாத்தியங்களுக்கே உரியவை. வாய்ப் பாட்டிற்கும் சில கமகங்கள் அவசியமாயிருந்தாலும், அவைகளைச்சொல்லாமலே சாரீரத்தில் தொனிக்கக் கூடியவைகளாயிருக்கின்றன.

கமகம் என்ற சொல் ரஹஸ்யம் என்ற பொருளைக் குறிக்கும். வீணை முதலிய வாத்தியங்களை அப்யஸிக்கக் கூடியவர்களுக்கு இடது கை விரல்கள் பலவிதமான ஸங்கதிகளையும் ஸ்வரங்களின் அசைவுகளையும் காட்டுவதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் க்ரமமே யாகும். பாடுகிறவர்களும் இந்த கமகங்களையும் அகார, உகார, மகார, இகாரங்களோடு செய்யலாமாயினும் இன்னும் பல வேறு விசைகளையும் ஸாதகம் செய்தால்த் தான், டாயம், மத்யமகாலம், கனம் முதலியவைகளையும் பாடமுடியும். ஆகையால் பாடகர்கள் பலகமகங்களை (அதாவது ஸ்வரவிசைகளை) ப்ரஸ்தாரலக்ஷணத்திலும், அலங்காரங்களிலும் கண்டிருக்கிறபடி ஸாதகம் செய்யவேண்டுமென்பது அனுபவ ஸித்தாந்தம்.

ஸங்கீத பாரிஜாதத்தில் சாரீரம் முதலிய 17 கமகங்களுக்கு லக்ஷணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸங்கீத ரத்னாகரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் கமகங்கள் 10 விதமானவைதான். கோஹலாசார்யர் என்பவரும் தம் நூலில் 10 கமகங்கள் தான் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அவைகளின் பெயரும் லக்ஷணமும் கீழக் கூறியவாறிருக்கின்றன.

என்	கமகப் பெயர்கள்	லக்ஷணம்
1	ஆரோஹணம்	ஸ ரி க ம ப த நி ஸ.
2	அவரோஹணம்	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.
3	டாயு	ஸப, ஸம, ஸக, ஸரி, ஸஸ.
4	ஸ்புரிதம்	ஸஸ, ரிரி, ககa, மம.
5	கம்பிதம்	பா ப ப ப ப ... (ஒரே ஸ்தானத்தில் நின்று ஸ்வரத்தை அசைத்தல்)
6	ஆஹதம்	ஸரி, ரிக, கம, மப, பத, தநி, நிஸ.
7	ப்ரத்யாஹதம்	ஸநி, நித, தப, பம, மக, கரி, ரிஸ.
8	த்ரிடுச்சம்	ஸஸஸ, ரிரிரி, ககக, மமம, பபப, ததத, நிநிநி.
9	ஆந்தோளிதம்	ஸரிஸபாப, ரிகரிமாம, கமகதாத.
10	மூர்ச்சனை	ஸரிகமபதநி, ரிகமபதநிஸ.

இதன் விளக்கம்.

1. ஆரோஹணக் கிரமத்தில் தானமாக, அதாவது அகார வகையில் பிர்கா வாங்குவதற்கு ஆரோஹணமென்று பெயர்.

2. அவரோஹணக் கிரமத்தில் முன் கூறியபடி பிர்கா வாங்குவதற்கு அவரோஹணமென்று பெயர். இவ்விரு கமகங்களுக்கும் பொதுவாக பிர்காவென்று பெயர் வழங்குகிறது.

3. டாலு — தந்தியை மீட்டிச்சிறிது காலத்திற்குப்பின் உடனே ஒரு ஸ்வரத்தை உதாரணத்திற் கண்டபடி பேசுவிப்பதற்கும், ஒரு ஸ்வரத்தை ஆரம்பத்தில் உட்புறம் காணித்து முடிவில் மற்றொருஸ்வரத்தை வெளியிற் பேசுவிப்பதற்கும் டாலு என்று பெயர்.

4. ஸ்புரிதம் — ஓரிக்கையாக இரட்டை வரிசை பேசுவிப்பதற்கு ஸ்புரிதம் என்று பெயர்.

5. கம்பிதம் — ஒரே ஸ்வரத்தில் நடுக்கத்துடன் நிற்பதற்குக் கம்பிதம் என்று பெயர்.

6. ஆஹதம் — ஆரோஹணக்கிரமத்தில் ஒரு ஸ்வரத்திலிருந்து மற்றொரு ஸ்வரத்திற்கு அடித்துக் கொண்டுபோகும் ரீதிக்கு ஆஹதமென்று பெயர்.

7. ப்ரத்யாஹதம் — முன்னர் கூறியவாறு அவரோஹண முறையாகப் பேசுவிப்பதற்கு ப்ரத்யாஹதம் எனப் பெயர்.

8. த்ரிபுச்சம் — ஓரிக்கையாக மும்மூன்று ஸ்வரங்களைப் பேசுவிப்பதற்கு த்ரிபுச்சம் எனப் பெயர்.

9. ஆந்தோளம் — முன்னும் பின்னுமாக ஜாரு பேசுவிப்பதற்கு ஆந்தோளமென்று பெயர். இதற்குப் பொதுவில் 'ஜாரு'வென்றும் பெயர். ஸ்புரிதம், கம்பிதம், ஆஹதம், ப்ரத்யாஹதம், த்ரிபுச்சம் ஆகிய இந்த ஐந்துகமகங்களுக்கும் பொதுவில் 'ஓரிக்கை' என்று பெயர்.

10. மூர்ச்சனை - ராகத்தின் ஆரோஹண அவரோஹணக் கிரமத்தில் ராகத்தின் களையைக் காண்பிப்பதற்கு மூர்ச்சனை யென்று பெயர்.

ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்கள் முதலிற் கூறியவாறே 15 கமகங்களைத் தான் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'மஉயகீகி மஉகூ' என்ற பதப்பிரிவால் 'தன்னுடைய ஸ்தானத்திலிருக்கும் சுருதியிலுள்ள சாயையும், மற்றொன்றை யடுத்துள்ள சாயையும் ஒன்று சேர்க்கிறது' என்ற பொருள் கமகம் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு ஏற்படுவதைக்குறிப்பிட்டு, பரதர் முதலியோருக்கும் 15 தான் கமகங்கள் என்கிறார்.

இனி ஸங்கீத பாரிஜாதத்திற் கூறப்பட்டிருக்கும் முறைப்படி 17 வித கமகங்களை விவரிக்கிறோம் —

1. சாரீரம் — தன்ஸ்தானத்தை விட்டுவிடுதலால் ஏற்படும் கமகம் சாரீரமெனப் படும்.

2. கம்பிதம் — ஒரே ஸ்தானத்தில் இரு ஸ்வரங்களை இருமுறை யெழுப்புவது.

3. ப்ரத்யாஹதம் — ஒரேயடியால் ஒரே ஸ்வரத்தை யெழுப் புதல்.

4. த்விராஹதம் — ஒரே இடத்தில் இருமுறை யடித்து ஒரு ஸ்வரத்தை எழுப்புதல்.

5. ஸ்புரிதம் — அதிகமாக அடித்து இரு ஸவரங்களையெழுப் புதல்.

6. சாந்தம் — அடித்த பிறகும் அவ்விடத்திலேயே அனுஹத ஸ்வரம் ஏற்படுமாயின் அது சாந்தமென்னும் கமகமாகும்.

7. த்ரிபம் — த்ருதத்தின் நான்கிலொருபாகமான கமகம் இது.

8. கர்ஷணம் — ஒரு இடத்தில் அடிப்பதாலேயே எல்லா ஸ்வ ரங்களும் அபிவ்யாப்தங்களாக (பரந்தவைகளாக) ஆவது.

9. அவகர்ஷணம் — இதுவும் கர்ஷணத்தைப் போன்றதே யாகும்.

10. விகர்ஷணம் — தன் ஸ்தானத்தில் மற்றொரு ஸ்வரத்தை இழுப்பது.

11. புனஸ்வஸ்தானம் — மேல் ஸ்தானத்திற்குச் சென்று பின் திரும்பித் தன் ஸ்தானத்திற்கே வருவது.

12. அக்ரஸ்வஸ்தானம் — கீழ் ஸ்தானத்திற்குச் சென்று திரும் பித் தன் ஸ்தானத்திற்கு வருவது.

13. கர்த்தரீ — ரேபத்தோடு (ர) கூடிய வர்ணத்திற்குக் கார ணமாயிருப்பது.

14. ஸம்பவா — நடுவிரல், ஆட்காட்டிவிரல் இவ்விரண்டாலும் முறையே வெளியில் வருவது.

15. ஸ்புடம் — எதையுத்தேசித்துக் கிரியை யாரம்பிக்கப்படுகிறதோ அதனைக் கேட்பது.

16. நைமன்யம் — ஒரு ஸ்வரத்தால் மற்றொரு ஸ்வரத்தை யடக்கி மறைப்பது.

17. ஸுடாலு — இரு ஸ்வரங்களைப் பரப்பி மறைப்பது.

ஹம்பிதத்தின் ஒருபகுதியே 'முத்ரா' என்னும் கமகம். ஆகவே இதனைத் தனியாக ஒரு கமகமென்று கூறுவதில்லை. இத்தகைய பல் வேறு லக்ஷணங்களையுடைய பற்பல கமகங்கள் அறிஞர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் விரிவுக்கஞ்சி யவற்றையெல்லாம் விரிக்காது விடுத்தனம்.

வர்ணலங்காரப் பிரகரணம்.

கீழ்ப்பிரகரணத்தில் ஸாதாரணம், ஜாதிஸாதாரணம் இவைகளை நன்கு விளக்கினேம். அதன் பின்னர் கானஸம்பந்தம் கொண்டு எழுந்த வர்ணங்கள், அவைகளையடைந்துள்ள அலங்காரங்கள், அவைகளின் உட்பிரிவுகள், இவைகளை இந்தப் பிரகரணத்தில் உதாரணங்களுடன் விவரிக்கிறேம். அவற்றுள் முதலில் வர்ணத்தின் லக்ஷணத்தையும், அதன் உட்பிரிவுகளையும் கூறுவாம் :—

ம்ராதக்ரியொவ்யதெ வணஃ ஸ ஏதாயுா நிரூபிதஃ।
ஹ்ராயுாரொஹவரொஹீ ச ஸஞ்சாரீதயு முக்ஷணே ॥
ஸ்தித்வா ஸ்தித்வா ஹ்ரியொமஃ ஸ்யாதெகஸ்மெவ ஹ்ரஸ்வ யஃ।
ஹ்ராயீ வணஃ ஸ விஜ்ஞெயஃ வர்ணாவஸ்யு நாஸ்கெள ॥
ஸ்தாதஸ்ஸம்ஸ்ரூணாஷ்டணஃ ஸஞ்சாரீ வர்ணகீர்திதஃ।

—ஸங்கீதரத்னகரம்.

வர்ணம் என்றால் கானத்தின் கிரியையாகும். அது (1) ஸ்தாயீ (2) ஆரோஹீ (3) அவரோஹீ (4) ஸஞ்சாரீ என நால்வகைப் பிரிவுடையது. அவை வருமாறு :—

1. ஸ்தாயீ. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தையும் மூன்று தடவையோ அல்லது நான்கு தடவையோ தொடர்ந்து பிரயோகிக்கப்பட்டிருத்தலாகும். (உ-ம்) ஸாஸாஸா, ரீரீரீ, ஸாஸாஸாஸா, ரீரீரீரீ.

2. ஆரோஹீ. இது ஸ்வரங்களை ஆரோஹணமுறையைப் பின் பற்றிப் பிரயோகித்தலாகும். (உ-ம்) 'ஸரிகமபதநி

3. அவரோஹீ. இது அவரோஹணமுறையைப் பின்பற்றி ஸ்வரங்களைப் பிரயோகித்தலாகும். இக்காரணம் பற்றியே இதற்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. 'ஆரோஹீ' என்ற வர்ணத்திற்கும் அதன் காரணம் பற்றியே பெயர் அமைந்துளது என்று அறிக. (உ-ம்) 'நிதபமகரிஸ'

4. ஸஞ்சாரீ. இதில் ஸ்தாயீ முதலிய மூன்று வர்ணங்களிலுள்ள ஸ்வரங்கள் தகுந்தவாறு சேர்ந்து பிரயோகித்திருத்தலால் இதற்கு இப்பெயர் உரித்தாயிற்று. (உ-ம்) ஸாரீ ஸாரீகா, ஸநிதா ஸாரீகா.

மேற் கூறப்பட்ட கானக்கிரியா ரூபமான வர்ணங்களுள், லக்ஷணங்களின் பிரகாரம் வர்ணங்களை அறிந்து கொள்க.

இனி கீழ்க்கூறப்பட்ட வர்ணங்களின் விசேஷச்சேர்க்கையாகின்ற அலங்காரத்தை உட்பிரிவுகளுடன் கூறுவோம்:—

அலங்காரத்தின் லக்ஷணம் வருமாறு:—

'விஶிஷ்டவர்ணபுஞ்ஜஸ்து ரஞ்சகத்வம் ப்ரயச்ச்ஹதி।
தஸ்மாத் ஸோபா பவத்யேவ ஸ்தாயிஸஞ்சாரிணோர்வே।'

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

ஸங்கீத அறிஞர்களால் முறையே வகுக்கப்பட்டுள்ள கலைகளுடன் கூடிய வர்ணங்களின் கூட்டம் அலங்காரம் எனப்படும். இது பலவிதப் பிரிவினைகளையுடையது. இவைகளினால் கீதம் அலங்கரிக்கப்படுதலால் இதற்கு இப்பெயர் வழங்கப்பட்டது. உலகில் ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்களால் பெண்களும், காவ்யத்தில் 'உவமை' முதலிய அருத்தாலங்காரங்கள், அனுப்ராஸம் முதலிய சப்தாலங்காரங்கள் இவைகளினால் ரஸமும் எவ்வாறு அலங்கரிக்கப்படுகின்றனவோ அது போன்று 'ப்ரஸன்னதி' முதலிய அலங்காரங்களினால் கீதியும் அலங்கரிக்கப்படுகிறது என்று அறிக. இவை ஸ்தாயிவர்ணத்தையடைந்திருத்தலால் இவைகளை "ஸ்தாயி அலங்காரங்கள்" என்று கூறுதல் மிகவும் பொருத்தமாகும். அவை வருமாறு:—

வஷாஸஹ்ருஜயொரேகஃ ஸ்வரஷ்ஷ ஸ்வாயிவர்ணபூமாஃ।
பூஷஜாஹிஃ பூஷஜாஜஃ பூஷஜாஹ்ருஜவம்ஜுகஃ।
தகஃ பூஷஜஃயஃ வ்யாத்ஜஃஃ கூஃரேஷிதஃ।
பூஷ்வாரோஹ்ய பூஷாஹஃ வ்யாத்ஜஷ்ஷெதெ ஸ்வாயிதி-
ஸ்ஹிதாஃ।

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

தமிழ் பல்கலைக்கழக நூல்

எந்த அலங்காரங்கள், தங்கள் கலைகளின் ஆரம்பம் முடிவு இவை களிலுள்ள ஒரு ஸ்வரத்தை மூர்ச்சனையுள்ளதாகவமையப் பெற்றிருக் கின்றனவோ அவை ஸ்தாயீ வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவை என்று அறியற் பாலது.

அவைகள் வருமாறு :—

(1) ப்ரஸன்னாதி
(2) ப்ரஸன்னாந்தம்
(3) ப்ரஸன்னாத்யந்தம்
(4) ப்ரஸன்னமத்தியம்
(5) க்ரமரேசிதம்
(6) ப்ரஸ்தாரம்
(7) ப்ரஸாதம்

இந்தப் பிரகரணத்தில் ஒவ்வொரு மூர்ச்சனையிலும், மூர்ச்சனை யின் முதல் ஸ்வரத்தை மந்த்ரம் என்றும், அதன் 8-வது ஸ்வரத்தை தாரம் என்றும் அறிக. மந்த்ரதாரஸ்வரம் தன்மேல் ஒரு ரேகையோடு கூடியதாக இருக்கும். மந்த்ர ஸ்வரமும், தாரஸ்வரமும் முறையே ஒரு பிந்துவையும், ஒரு ரேகையையும் தம் மேல் பாகத்தில் உடையவை. லிபி யில் மூன்று என்று எழுதப்பட்டிருப்பின் அந்த அக்ஷரத்தை ப்லுதம் என்றும் அறிக. இது ஆறு அக்ஷரகாலமுள்ளது.

1. ப்ரஸன்னாதி.

ஸ்தாயீவாதினௌ தானௌ ஸ்வஸ்தாநிநாஸீநிதஃ।

இரு மந்த்ர ஸ்வரங்களைத் தொடர்ந்து தாரஸ்வரம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பின் அதனை இத்தகையதாகக் கூறுவர்.

(உ-ம்) ஸ் ஸ் ஸ்

2. ப்ரஸன்னாந்தம்.

தஸ்யைவாந்யே ஸ்வஸ்தாகஃ।

'ப்ரஸன்னாதி' என்ற அலங்காரத்தை முறையே திருப்பி பிரயோ கித்திருந்தால் அது இத்தகைய பெயரையடையும்.

(உ-ம்) ஸ் ஸ் ஸ்

3. ப்ரஸன்னாத்யந்தம்.

ஸ்வஸ்தாயஸ்யாந்தே தீப்தை ஸ்வஸ்தாஸ்துகஃ ஸ்யாத்।

இது இருப்ரஸன்ன (மந்த்ர) ஸ்வரங்களின் நடுவில் ஒரு தீப்த ஸ்வரத்தோடு கூடியதாகும்.

(உ-ம்) ஸ் ஸ் ஸ்.

4. பிரஸன்ன மத்தியம்.

தாரயோருயுதெ்வாகஃ।
ஏதெ ஸுஸஜ்ஜயோவுஏரும்காரவிதொ விதூஃ॥

இது இருதாரஸ்வரங்களின் நடுவில் ஒரு மந்த்ரஸ்வரத்தையுடையது.

(உ-ம்) ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா.

5. க்ரமரேசிதம்.

சூதுதெோ ஏலிஹுநாஹிஷ்வ்ஹுரோ ஏயெோ ஷ்டீயகஃ।
ஷெஹகாகரோZய செநுயெுZய தூ்தீயவதாயுகெள॥
ஹாஷ்டீயா வஜ்ஜாதுவ்ஹுயொZஜுஷ்வ்ஹுக்ரோ வரா।
ஹவம் கரோ தூயெனொகொZரும்காரஃ சூஏரிதஃ॥

இது மூன்று கலிகளுடன் கூடியது. இவற்றுள் முதற்கலி மூன்று ஸ்வரங்கள் அமையப் பெற்றது. இது மூர்ச்சனையின் முதல் ஸ்வரமான ஷட்ஜத்தை ஆதியிலும் இறுதியிலும் பெற்றிருக்கும். நடுவில் மூர்ச்சனையின் இரண்டாவது ஸ்வரமான ரிஷபத்துடன் கூடியதுமாகும். இரண்டாவது கலி, முன்போலவே முதலிலும், கடைசியிலும் ஷட்ஜத்துடன் சேர்ந்தும் மத்தியில் மாத்திரம் மூர்ச்சனையின் 3-வது, 4-வது ஸ்வரத்துடன் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கும். மூன்றுவது கலி, இருமந்த்ர ஸ்வரங்களுடன் கூடிய கலியின் மத்தியில் மூர்ச்சனையின் 5, 6, 7-வதான 'பதநி' என்ற ஸ்வரங்களுடன் கூடியதாகும். முறையே உதாரணம்:—

ஸ்ா ரி ஸ்ா | ஸ்ா கம ஸ்ா | ஸ் பதநி ஸ்ா |

6. பிரஸ்தாரம்.

ஃஷ்டொZஜுஷ்வ்ஹுத கிகரும் வூஷ்வாரஃ ஹொZஹியீயதெ।

இது ஒவ்வொரு கலியிலும் தீப்தஸ்வரத்தை இறுதியில் அமையப் பெற்றுளது. முதல் ஸ்வரம் மந்த்ரமுள்ளது.

(உ-ம்) ஸ்ரிஸ்ா | ஸ்கமஸ்ா | ஸ்பதநிஸ்ா |

7. ப்ரஸாதம்.

தாரஃரு விவயுாஹாதும் வூஹாஃம் வூவக்ஷதெ।

இது தார, மந்த்ர ஸ்வரங்களில் 'ப்ரஸ்தார' அலங்காரத்திற்கு நேர் மாறுதலுள்ளதாகும்.

(உ-ம்) ஸாரிஸா | ஸாகமஸா | ஸாபதநிஸா |

இத்துடன் ஸ்தாயிவர்ணத்தின் அலங்காரங்கள் முடிவுற்றன. இனி ஆரோஹிவர்ணத்தின் அலங்காரங்களைக் கூறுவாம்:—

ஸ்தாதாம் விஸ்தீணஃ நிஷ்ஷெஃள ஜிஹ்ஹாஸ்ஹ்வொZ
வஸ்ஃ।
ஹஸிதவ்ரஜிதாக்ஷிவ்ஹஸ்ரிவ்ஹ்ஹாஉநாஸ்ஹ்யா ॥
உத்தோஷ்டாஹிதெள தவ்ஹ்திவணைஃ வெணிஸ்ரிதஃ ॥
ஹாஉஸ்ஹாZZரொஹிவணைஃஸ்ஹாஸ்ரும்காஸ்ரஃ வஸ்ரிக்கிஃதாஃ ॥
—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

(1) விஸ்தீர்ணம்
(2) நிஷ்கர்ஷம்
(3) பிந்து
(4) அப்யுச்சயம் (ச்ர)
(5) ஹஸிதம்
(6) ப்ரேங்கிதம்
(7) ஆக்ஷிப்தம்
(8) ஸந்திப்பிரச்சாதனம்
(9) உத்கீதம்
(10) உத்வாஹிதம்
(11) த்ரிவர்ணம்
(12) வேணி

இவை ஆரோஹிவர்ணத்தைச் சேர்ந்தவை. இவைகளுக்கு லக்ஷணமும் லக்ஷ்யமும் முறையே வருமாறு :—

1, விஸ்தீர்ணம்,

ஸ்ரிஹஃநாஸெஃ ஸ்ரஸாஉத்து க்ருஸெணாZZரொஹணம்
ஹஸெஸ்ஃ।
ஸ்ரித்வா ஸ்ரித்வா ஸ்ரஸெரீஃவெஃ ஸ விஸ்தீணைஃZ
ஸ்ரியேதெ ॥

ஒரு மூர்ச்சனையின் முதல் ஸ்வரத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, அதன் முடிவு வரையில் தீர்க்கமான ஸ்வரங்களால் முறையே ஆரோஹணத்துடன் கூடியது.

(உ-ம்) ஸா ரீ கா மா பா தா நீ;

2, நிஷ்கர்ஷம்.

ஹஸ்ரெஸ்ஃ ஸ்ரஸெரஃ ஸ நிஷ்ஷெஃ
ஜிஜ்ஜ்ஞாஸ்ரைதெநிஃஸாஹஸ்ரெஃ ॥

இது குறிலான இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களுடன் சேர்ந்து பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸ ரி ரி க க ம ம ப ப த த நி நி;

காத்ரவர்ணம்.

க்ரியதாவபா ஸஸரொஷ்டாரெ ஸாதுவணபுஜிஷம் விஷுஃ।

இது மூன்று அல்லது நான்கு ஸ்வரங்களுடன் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸஸஸ ரிரிரி ககக மமம பபப ததத நிநிநி;
ஸஸஸஸ ரிரிரிரி கககக மமமம பபபப ததததத நிநிநிநி;

மேற் கூறப்பட்ட இரண்டும் 'கிஷ்கர்ஷ'த்தின் உட்பிரிவுகள் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

3. பிந்து.

ஊதம் ஹ்ரஸ்வம் ஊதம் ஹ்ரஸ்வம் ஊதம் ஹ்ரஸ்வம் ஊதம் ஸ்ரஜி।
கவபுத்ரஸ்தஸ்ஸாzzரொஹெத்ததொ விந்ரயம் உதஃ।

இது முதலில் ப்லுதம், பின்னர் குறில்ஸ்வரம், பின்னர் ப்லுதம் இவ்வாறு ,பிரயோகிக்கப்படுதலால் இதற்கு பிந்து என்று பெயர். ப்லுதஸ்வரம் என்றால் 6 அக்ஷரகாலம் கார்வையுடன் கூடியது என்று பொருள்.

(உ-ம்) ஸாஸாஸாரி, காகாகாம, பாபாபாத, நீநீநீஸ;

4. அப்யுச்சயம்.

வகாகுரஸ்ஸரொஹஸாஹரஹ்யூஹ்யம் வரயாஃ।

ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டு விட்டு ஆரோஹண முறையைப் பின் பற்றி ஸ்வரங்களைப் பிரயோகித்தல் இத்தகைய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸ க ப நி;

5. ஹஸிதம்.

யதெதுகொத்தரவ்ரஜாஹிரவ்ரக்திஹிரஜீரிதாஃ।
கரஹ்யதெ ஷ்டரா ஸாஹ ஹஸிதம் தம் சிவப்ரியஃ॥

முதல் ஸ்வரத்தை ஒரு தடவையும், இரண்டாவது ஸ்வரத்தை இரண்டு தடவையும், இவ்வாறு ஆரோஹண முறையைப் பின்பற்றி மற்றஸ்வரங்களையும் பிரயோகித்தல் 'ஹஸிதம்' என்ற அலங்காரமாகும் என்று சிவப்ரியர் கூறுகிறார்.

(உ-ம்) ஸா ரீரீ காகாகா மாமாமாமா பாபாபாபாபா—
தாதாதாதாதாதா நீநீநீநீநீ;

6. ப்ரேங்கிதம்.

ஸரஷ்யம் ஸஷஷ்ஷாயு வலிவுவலிவுயூதம் வரழி।
யஷாzzநொலிதஷாரொஹெக்ரீம்விதொzஹௌள
சூசொzயவா ॥

முதலில் இரண்டு ஸ்வரங்களைப் பிரயோகித்தபின்னர் முன் முன் உள்ள ஸ்வரத்துடன் துடர்ந்து அடுத்து அடுத்து வரும் ஸ்வரங்களை ஊஞ்சல் ஆடுதல்போல் பிரயோகித்தல் இத்தகையதாகும்,

(உ-ம்) ஸரீ, ரிகா, கமா, மபா, பதா, தநீ;

7. ஆக்ஷிப்தம்.

வகாஞரம் ஸரயூரம் தாஷூசூலிவுயூதம் வரழி।
சூஷாஷாரொஹதி யஷா தஷாzzக்ஷிப்தம் ரூவக்ஷதெ ॥

மத்தியில் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டுவிட்டு, முன்னுள்ள ஸ்வரத்துடன் துடர்ந்து ஆரோஹனை முறையே இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்கள் பிரயோகிக்கப்படின் அதனை ஆக்ஷிப்தம் என்பர் அறிஞர்.

(உ-ம்) ஸகா, கபா, பநீ;

8. ஸந்திப்ரச்சாதனம்.

க்ரீஸரஷாஷ்ரு கலாzநெரு ஸ வலிவுா வலிவுாஜ்ஞாzz
ஞிஷ।

கறெஷ்ஷ்ரீஸ்வரொ யது ஸங்யுக்தாஷ்டகஷ்ரு ஸஃ ॥

இது மூன்று கலைகளுடன் கூடியது. முதற்கலையில் மூன்று ஸ்வரங்கள் உள. இதில் 1-வது 2-வது ஸ்வரங்கள் குறிலாகவும், மூன்றுவது ஸ்வரம் நெடிலாகவும் அமைந்திருக்கும். இரண்டாவது கலை, முதற் கலையின் கடைசி ஸ்வரத்திலிருந்து துடர்ந்து இருக்கும். இதுபோலவே மூன்றுவது கலையும், 2-வது கலையின் கடைசி ஸ்வரத்தின் தொடர்பு உள்ளது. முதற்கலையைப் போலவே இரண்டாவது, மூன்றுவது கலைகளிலும் இரு ஸ்வரங்கள் குறிலாகவும், ஒரு ஸ்வரம் நெடிலாகவும் அமையப்பெற்றிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸரிகா, கமபா, பதநீ;

9. உத்கீதம்.

யஷாரு ஷ்ரீஷ்ரீஸாவயுதஃ சுறுயொஷ்ரீஸ்வராகுநாஃ।

மூன்று ஸ்வரங்களுள்ள ஒவ்வொரு கலையிலும் முதல் ஸ்வரம் மூன்று தடவை பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும். இதற்கு உத்கீதம் என்று பெயர்.

(உ-ம்) ஸஸஸரிகா, மமமபதா;

10. உத்வாஹிதம்.

உயுஎஉ தாஅயொஎவாஹிதொ உதஃ।

மூன்று ஸ்வரங்களுடைய ஒவ்வொரு கலையிலும் நடுவிலுள்ள ஸ்வரம் மூன்று தடவை பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பின் அதனை உத்வாஹித மென்பர் ஸங்கீத அறிஞர்.

(உ-ம்) ஸரிரிரிகா, மபபபதா;

11. த்ரிவர்ணம்.

ஈஇயுஎஈ தா த்ரிஈவயுதெள த்ரிவணஃ வணஃ

யஇயுஎஈழ।

ஒவ்வொரு கலையிலும் கடைசிஸ்வரம் மூன்று தடவை பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸரிகககா, மபதததா;

12. வேணி.

த்ரயாணாம் தா த்ரிஈவயுதெள வ்யஏவ்ருணிஈஈநிதா।

மேற் கூறப்பட்ட உத்கிதம், உத்வாஹிதம், த்ரிவர்ணம் இம்மூன்றும் சேர்ந்து பிரயோகிக்கப்படின் அதனை வேணியென்பர். அதாவது ஒரு கலையில் மூன்று ஸ்வரங்களும் மூன்று தடவை பிரயோகம் செய்யப் பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸஸஸ ரிரிரி ககக மமம பபப தத்த நிநிநி.

அவரோஹியின் அலங்காரங்கள்

ஈவஎொஹகுஉாஎெதெ ஷாஏஈாவுவஎொஹிணி।

'ஆரோஹி' வர்ணத்திற்குக் கூறப்பட்ட அலங்காரங்களே அவரோஹண முறையைப்பின்பற்றி பிரயோகிக்கப்படின் அவை 'அவரோஹி' வர்ணத்தின் அலங்காரங்கள் ஆகின்றன என்று அறிக.

இனி 'ஸஞ்சாரி' வர்ணத்தின் அலங்காரங்களைக் கூறுவாம்:—

உகுாஜிஉுகு,உயுஷ்ட உகுாஇஃ ஸ்யாஉதஃ வாஅழ।
ஹுஹாாஅஷ்ட ஹுஸாஎொzய வுாவ்யுத்தஸ்துஜிதாவஜி॥
வஜிவதகுாகெஷவஜிஏஜிஷ்டாஹிதொஜிஉஸாஷ்டயா।
ஹ்ரொவதிஷ்டஜிஜிதஸ்யுதகுகுஎொஷ்டஜிதாஅஜிதாஃ॥

ஸஞ்சாரிவ்யதஷ்ஜவ்யதெஷ்டாஸ்ய வெணுஸ்ஸ லலித ஸ்வரஃ।
ஹுங்காரொ ஹ்ராதஶாநஸ்ஸ ததஃ ஸ்யாதவலொகிதஃ॥
ஸ்யுஃ ஸஞ்சாரிணஸ்ஸப்தகாராஃ வஞ்சவிம்ஶதிரிதீ।

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

'ஸஞ்சாரி' வர்ணத்தின் அலங்காரங்களாவன :—

(1) மந்த்ராதி
(2) மந்த்ரமத்யமம்
(3) மந்த்ராந்தம்
(4) ப்ரஸ்தாரம்
(5) ப்ரஸாதம்
(6) வ்யாவிருத்தம்
(7) ஸ்கலிதம்
(8) பரிவிருத்தம்
(9) ஆக்ஷேபம்
(10) பிந்து
(11) உத்வாஹிதம்
(12) ஊர்மி
(13) ஸமம்
(14) ப்ரேங்கம்
(15) நிஷ்கூஜிதம்
(16) ச்யேனம்
(17) க்ரமம்
(18) உத்கடிதம்
(19) ரஞ்ஜிதம்
(20) ஸன்னிவிருத்தப் பிருவிருத்தம்
(21) வேணு
(22) லலிதஸ்வரம்
(23) ஹுங்காரம்
(24) ஹ்ராதமானம்
(25) அவலோகிதம்

இவைகளின் லக்ஷணலக்ஷியங்கள் வருமாறு :—

(1) மந்த்ராதி.

தீவ்ராத்யா கலிகைகைகஸ்ருதயோ(அ)நந்தா யாவந்தஃ।
தீவ்ராயஸ்தத்ரயோ ஸ்ருத்யாத்யா ஸ்ருத்யஷ்டகாத்தா ஹவெசு॥

முதற் கலி மூன்று ஸ்வரங்களையுடையது. மற்ற கலிகள் ஒவ்வொரு மந்த்ரஸ்வரத்தை விட்டு பிரயோகம் பெற்றவை. கலிகளின்

முதல் ஸ்வரம் மந்த்ரமாயிருத்தலால் இதற்கு மந்த்ராதி எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

(உ-ம்) ஸகரீ, ரிமகா, கபமா, மதபா, பநிதா;

(2) மந்த்ரமத்யமம்.

தாஃ கறா உரூஉயூாஜூாஃ கூ உாஎஉவரெள தஉா।

முன்னர் கூறப்பட்ட கலைகளின் மத்தியிலுள்ள ஸ்வரம் மந்த்ரமுள்ளதாக இருப்பின் அதனை 'மந்த்ரமத்யமம்' என வழங்குவர்.

(உ-ம்) கஸரி, மரிகா, பகமா, தமபா, நிபதா;

(3) மந்த்ராந்தம்.

முன்பு கூறப்பட்ட கலைகளின் இறுதியிலுள்ள ஸ்வரம் மந்த்ரமுள்ளதாக இருப்பின் அது 'மந்த்ராந்தம்' என்ற அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ரிகஸா, கமரீ, மபகா, பதமா, தநிபா;

(4) ப்ரஸ்தாரம்.

தூக்காஜூரு ஸுரயூமம் தூக்காஉாரஹூ வெஎூஃ।
யூமம் தாஉஎஸ்ஹூாரொஹெதஉா ஹூஜூாரு உவூதெ॥

இது மூன்று ஸ்வரங்களுள்ள ஒரு கலையில் நடுவிலுள்ள ஸ்வரத்தைவிட்டும், பின்னர் விடுபட்ட ஸ்வரங்களையுடைய கலைகளுடன் பிரயோகித்தலையுடையது. இதில் ஒவ்வொரு கலையிலும் நடு ஸ்வரம் காணப்படாததுடன் இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களாக ஆரோஹண முறையைப் பின்பற்றி பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதையறியலாம்.

(உ-ம்) ஸகா, ரிமா, கபா, மதா, பநீ;

(5) ப்ரஸாதம்

வூிவஃ வூிவஃ வாரஹ்யூாயூாயொவதீஃ கூி யதெ
ஹூாஃ।
யஉா தஉா ஹூஸாஉம் தஉாஸ ஸ்ரீகாரணைஸ்வராஃ॥

ஸப்த ஸ்வரங்களுள் முதலாவதான ஷட்ஜம், அதற்கு அடுத்த ஸ்வரமான ரிஷபத்திற்கு முன்னும், பின்னும் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பின் அதனை 'ப்ரஸாதம்' என்ற அலங்காரமாக ஸ்ரீகரணேச்வரர் கூறுகிறார். இது முதற்கலை போலவே மற்ற கலைகளிலும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

(உ-ம்) ஸரிஸா, ரிகரீ, கமகர, மபமா, பதபா, தநிதா;

(6) வியாவிருத்தம்.

ஸதாஃஸ்ரா கறாதத்ராzzஷ்ரா தர்தீயா த்விதீயகாஃ।
தாயும் ஶ்வாzzஷிஃம் ஶஷ்டெஷவஷ்டெகெகஹாகதஃ॥
ஸதாஃஸ்ராஃ வரா யத்ர ஸ வ்யாவ்ருத்தஃ ஸ்ரதொ
ஷ்ரயெஃ॥

இது நான்கு ஸ்வரமுள்ள கலைகளுடன் கூடிய முன்புள்ள ஸ்வரத்துடன் கூடியிருக்கும். இதில் ஒவ்வொரு கலையும் முதலாவது ஸ்வரம், பின் மூன்றுவது ஸ்வரம், பிறகு 2-வது, 4-வது, 1-வது ஸ்வரங்கள் இவ்வாறு பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸாகரிமாஸா, ரிமகபாரி, காபமதாகா, மாதபநிமா;

(7) ஸ்கலிதம்.

கறாம் ஶ்யாஜ்ஞ ஈத்ரஷ்டெத்விஃஸ்ரஷ்கொய்யுஃஸ்ரா ந்விதாம்।
சுவரஸ்ரஷ்ஹ்ருத செஷ்டெஷ ஸ்ரஸ்திதாவ்ருத்தஶா ஸவெசஃ॥

மந்த்ரஸ்வரங்கள் தங்களுக்கு மூன்றுவதான ஸ்வரங்களுடன் பிரயோகத்தையடைவதுடன் அவரோஹணக்கிரமமாகவும் பிரயோகத்தையடைந்தால் இத்தகைய அலங்காரமாகும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

(உ-ம்) ஸகரிமா மகரிஸா | ரிமகாப பக்மாரி | காபமதா தமபாகா | மாதபநி நிபதாமா |

(8) பரிவர்த்தம்.

ஸ்ரஸ்ரம் த்விதீயஸ்ரஜ்ஞிதா த்ரிஸ்ரஸ்ராஶ்ரா கறா யதி।
தத்காஶாஸ்ரஸ்ரஹ்ரு தாஶ்ரஸ்ரொzzநயாஸ்ஷ்டா வரிவதுகஃ॥

மூன்று ஸ்வரமுள்ள முதலாவது கலையானது இரண்டாவது ஸ்வரத்தை விட்டும், விட்ட ஸ்வரத்திலிருந்து ஆரம்பித்து மற்ற கலைகளுடன் கூடியும் இருக்கும்.

(உ-ம்) ஸகமா, ரிமபா, கபதா, மதநி;

(9) ஆக்ஷேபம்.

த்ரிஸ்ரஸ்ரொத்தறா வர்விவுவர்விவுதயாஶொய்யுஃஸ்ரம்க்ரு ஷெஃ।
தஶ்ராzzக்ஷேவஃ;

மூன்று ஸ்வரமுள்ள கலைகளில் முன்முன் உள்ள ஸ்வரத்தை விட்டு, மற்ற கலைகள் பிரயோகிக்கப்படின் அதனை ஆக்ஷேபமென்பர் அறிஞர்.

(உ-ம்) ஸரிகா, ரிகமா, கமபா, மபதா, பதநி;

(10) பிந்து.

சுய ஙிஞஃ ஸ யது வூஊதஉயஃவ்ஹஈழி।
கூ ஜ்வாzஜ்ரீஉவ்ஹஈம் வ்ஹ்ரஷ்வாzயஃ வ்ஹஒஉநாஙிறாஃ கறாஃ ॥

இதில் முதலாவது கலையானது, ப்லுதமான முதல் ஸ்வரத்துட னும், பின்னர் இரண்டாவது மேல் ஸ்வரத்துடனும், பிறகு முதல் ஸ்வ ரத்துடனும் கூடியிருக்கும். இதுபோன்று மற்றக்கலைகளும் பிரயோ கிக்கப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸாஸாஸாரிஸா, ரீரீரிகரீ, காகாகாமகா, மாமாமா பமா, பாபாபாதபா, தாதாதாநீதா;

(11) உத்வாஹிதம்.

கறாயாம் தீவ்ஸஈநாநீதாzவஈஹெஹுகா வஈஃ கறாஃ।
யஎதுஎகெகொஜ்ஜிதா மீதாஹ்ஹுஉஈவ்ஹாஹிதவ்ஹஈ வஃ ॥

மூன்று ஸ்வரமுள்ள ஒரு கலியுடன் இரண்டாவது ஸ்வரத்தைச் சேர்த்தும், இவ்வாறே மற்ற கலைகளும் பிரயோகிக்கப்படின் அது இத்த கைய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸரிகரீ, ரிகமகா, கமபமா, மபதபா, பதநிதா;

(12) ஊர்மி.

உஙிஞஃநாஙெஃ வ்ஹஈநாதஈயஃம் வூஊதீகூஜதுஙாzzஉஙிஞெதுவ।
தஙியஃமாஙெந கஎஙெஙெகெகூஹாநாஉஙிதூவஈநாவ்ஹஈயா।
வ உளஙிஃஃ வ்ஹுஙாஃ,

இதன் முதற்கலை ப்லுதமுள்ள 4-வது ஸ்வரம், பின்னர் முதல் ஸ்வரம், பிறகு 4-வது ஸ்வரம் இவைகளுடன் கூடியிருக்கும். இது போன்றே மற்ற கலைகளும் என்று அறிக.

(உ-ம்) மாமாமாஸமா பாபாபாரிபா தாதாதாகதா நீநீநீஸஈ;

(13) ஸமம்.

வ ஜதஈ வஉஃ கறா யது ஜதஈஃவ்ஹஈநாஃ।
தஈறுஙாஙெஈஹாவஙெஈஎஹெஎகெகூஹாநாஉவஈநாவ்ஹஈயா ॥

இது ஸமானமான ஆரோஹணம், அவரோஹணம் இவைகளோடு கூடியதும், அவைகளில் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தால் விடுபட்ட நான்குஸ்வ ரங்களுள்ள மற்ற கலைகளுடன் கூடியதுமாகும்.

(உ-ம்) ஸரிகமா மகரிஸா, ரிகமபாபமகரீ, கமபதாதபமகா, மபதநிதபமா;

(14) ப்ரேங்கம்.

கலா மதாமதவதீ ஷ்வஷ்டமெகைகஹாநதஃ।
யதூநகாஷ்டாஶ்ரயஃ ஸ ஷ்யாத் தம்வஃ॥

இதன் முதற்கலை இரண்டு ஸ்வரங்களுடைய ஆரோஹண அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றியது. மற்ற கலைகளும் விடுபட்ட ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களுடன் கூடியவை.

(உ-ம்) ஸரிரிஸா, ரிகாகரீ, கமாமகா, மபாபமா, பதாதபா, தநிதா:

(15) நிஷ்கூஜிதம்.

நிஷ்கூஜிதஃ வாஹஃ॥
ஆஹாஹஷ் கலாம் மீக்ஷா தத்கலாதெஷ்டதீயகே।
மத்யாzzஶ்ரயோ மாநாத்ஷவதி

'ப்ரஸாத'த்தின் கலையைப் பிரயோகித்து, பின்னர் அக்கலையின் 3-வது ஸ்வரத்தையும், முதல் ஸ்வரத்தையும் பிரயோகித்தால் அது இத்தகைய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸரிஸாகஸா, ரிகரீமரீ, கமகாபகா, மபமாதபா, பதபாநிதா:

(16) ச்யேனம்.

ஶ்யேநஃ ஸம்வாதியுக்மகெஃ।
கூஜாதநிமஹாதெஶ்ஃ ஸ்யாத்॥

இரண்டு ஸம்வாதிஸ்வரங்கள் ஆரோஹண முறையைப்பின்பற்றி பிரயோகிக்கப்படின் அதனை 'ச்யேனம்' என்ற அலங்காரமாக அறிஞர் கூறுவர்.

(உ-ம்) ஸப, ரித, கநி, ஸஸா:

(17) க்ரமம்.

கலா த்ரித்ரி சதுஃஷ்வராஃ।
கூஜேத்ஷ்வராஶ்ராவ்யதீயாஶ்ராயஷ்ததா॥
யதாவேஷ்ட கூஜ : ஜாதஶ்ரயஃ

இதில் 1-வது கலை, முதல் இரண்டு ஸ்வரங்களுடனும், பின்னர் மூன்று ஸ்வரங்களுடனும், நான்கு ஸ்வரங்களுடனும் கூடியிருக்கும். இவ்வாறு மற்ற கலைகளும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸரி ஸரிக ஸரிகம, ரிக ரிகம ரிகமப, கம கமப கமபத, மப மபத மபதநி, பத பதநி பதநிஸ;

(18) உத்கட்டிதம்.

ஸ தலீவ்யுதித உச்யதெ।
யத்ர ஸ்வரத்ரயம் மீத்வா வக்ரோச்சதரஃ ஸ்வராது।
ஸவரோஹகரூபம் ஸ்யாத்தமியெகெகொத்கடாதரஃ ॥

ஆரோஹணமாக முதலில் இருஸ்வரங்களையும், அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றி 5-வது ஸ்வரத்திலிருந்து நான்கு ஸ்வரங்களையும் உடையது முதற்கலி. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டு மற்ற கலிகளையும் இவ்வாறு பிரயோகித்தல் இத்தகைய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸரிபமகரி, ரிகதபமக, கமநிதபம:

(19) ரஞ்சிதம்.

த்ரூக்தா யதி உத்ராதா உத்ரதரஃ ஸ்யுஃ கமுராத்தா।
ரஞ்சிதஃ

இது இரு தடவை பிரயோகமுள்ள இரு கலிகளுடனும், இறுதியில் மந்த்ரஸ்வரத்துடனும், பிரயோகிக்கப்படுவதாகும்.

(உ-ம்) ஸகரி ஸகரிஸா, ரிமக ரிமகரீ, கபம கபமகா, மதப மதபமா, பநித பநிதபா;

(20) ஸன்னிவிருத்தப்ரவிருத்தம்.

ஸ்ய ஹவெஷஸ்ஸிவ்யத்தவ்யத்தகஃ।
யத்ராZZத்யவக்ரஸ்தெ மீத்வா தூயாம்ஸ்ரீ நவரோஹதி।
கூடாத்தரா ஹா யத்ராந்யாஸ்தத்தெகெகஹாநதஃ ॥

முதல் ஸ்வரத்தையும் ஐந்தாவது ஸ்வரத்தையும் பிரயோகித்த பின்னர், 4-வது ஸ்வரத்திலிருந்து மூன்றுஸ்வரங்கள் அவரோஹண முறையே பிரயோகிக்கப்படின் இத்தகைய அலங்காரமாக ஸங்கீதவித்துவான்கள் கூறுவர்.

(உ-ம்) ஸபாமகரீ, ரிதாபமகா, கநீதபமா;

(21) வேணு.

யத்ராZZத்யஃ ஸ்யாத்ரிதீயவதூயுகதூதீயகாஃ।
ஸகூத்தரா நயாவெஷ்டெகெகஹாநாவேணுரஹெள
உதஃ ॥

இதில் 1-வது கலை இருதடவை பிரயோகமுள்ள முதல் ஸ்வரத்துடனும், பின்னர் 2-வது, 4-வது, 3-வது ஸ்வரங்களுடனும் கூடியது. மற்றவைகளும் இம்முறையையே பின்பற்றியவை.

(உ-ம்) ஸாஸரிமாகா, ரிரிகபாமா, காகமதாபா, மாமபநீதா;

(22) லலிதஸ்வரம்.

நீதாதெள்ள தெள்ள வதஊழும் ஸ யஸ்யாஹாவவரோஹதி।
ஸா கறா நயாஸ்ய தாதஸ்ரெஸ்யா யதூராஸ்ரெளலலிதஸ்வரஃ॥

முதலில் முறையே இரு ஸ்வரங்களுடனும், பின்னர் 4-வது ஸ்வரத்துடனும், பிறகு அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றி அதே ஸ்வரங்களுடனும் அமைந்திருப்பது முதற்கலை. இவ்வாறு இதில் மற்ற கலைகளும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும்.

(உ-ம்) ஸாரிமரிஸா, ரிகபகாரி, காமாதமாகா, மாபாநிபாமா;

(23) ஹுங்காரம்.

சுஷிஜெள கறா யது ஷ்வஸ்ரஸ்யா ஸதாஸமெதஃ।
ஸ்வரெரெகொதஸ்ரம் வ்யஸெஜஃ ஸ ஹுங்காரொ
நிகத்யதெ।

இரண்டு ஸ்வரங்களுடன் கூடிய முதற்கலை, ஆரோஹண அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றி மேலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்வரத்துடன் பிரயோகித்தலையுடையது. இதில் இதுபோன்று மற்ற கலைகளும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும். இதனை ஹுங்காரம் என்பர் அறிஞர்.

(உ-ம்) ஸரிஸா, ஸரிகரிஸா, ஸரிகமகரிஸா, ஸரிகமபமகரிஸா, ஸரிகமபதபமகரிஸா, ஸரிகமபதநிதப்மகரிஸா;

(24) ஹ்ராதமானம்.

ஹ்ராஷாதெ ஷூஸஜ்ஜாஜ்ஜா உதூராஷெஷ்டூ கறா உதாஃ।

இதில் கலைகள் மந்த்ர ஸ்வரத்தை முதலிலும், ப்ரஸன்ன ஸ்வரத்தை இறுதியிலும் கூடியவைகளாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(உ-ம்) ஸகரிஸா, ரிமகரீ, கபமகா, மதபமா, பநிதபா;

(25) அவலோகிதம்.

யஷாZZரொஹெZவரொஹெ ஸ வ்யஷ்டீயம் வரிதூஜெசு।
ஸ்வரஃஷ்வரா ஸஃகறா கஷா ஸ்யாஷவரொகிதஃ॥

நான்கு ஸ்வரமுள்ள ஒவ்வொரு கலையும் ஆரோஹணம், அவரோஹணம் இவைகளில் தனக்கு இரண்டாவது ஸ்வரத்தை விட்டு பிரயோ

கிக்கப்பட்டிருந்தால் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாக அறிஞர் கருதுவர்.

இவ்வாறு ஆரோஹண முறையே ஸஞ்சாரிவர்ணத்தின் அலங்காரங்கள் கூறப்பட்டன. ஸங்கீத வித்துவானான ஸ்ரீகரணர் என்ற பெரியார் தம் நூலில் இந்த வர்ணத்தின் அலங்காரங்களை அவரோஹண முறையாகவும் லக்ஷியத்துடன் விளக்கியிருக்கிறார் என்றும் அறியற்பாலது.

ஸங்கீதமறிந்தவர்கள் வேறு ஏழு அலங்காரங்களைக் கூறுகின்றனர். அவையாவன :—

தாரஉபஷஜஸ்ய உபதாரஷபஜகஃ।
சுவதபுகஃ ஸம்ஷ்டானோ வியுதோபவ்யுவ்வரொருகஃ॥
உபரிவிதஸ்யுதி தெஷாமயுனா முக்ஷ கயுதெ॥

—ஸங்கீதரத்னகரம்.

1. தாரமந்த்ரப்ரஸன்னம்
2. மந்த்ரதாரப்ரஸன்னம்
3. ஆவர்த்தகம்
4. ஸம்ப்ரதானம்
5. விதுதம்
6. உபலோலகம்
7. உல்லாஸிதம்

இனி, இவைகளின் லக்ஷணங்களை லக்ஷியங்களுடன் விளக்குவோம் :—

(1) தாரமந்த்ரப்ரஸன்னம்.

கறுவெஷ்டாம் த்ரிதீயாதுஃ வரிவெபுகெகவ்யாததஃ।
சுஷ்டஉஷ்டாரவயபுஜதாரஜஸ்யாzzதும் வ்ருஜெதுரி।
தாரஉபஷஜஸெஷாzயஉம்காரஷ்டதொவயுதெ॥

ஷட்ஜத்திலிருந்து முறையே எட்டாவது ஸ்வரம்வரை இதன் கலிகளை ஆரோஹணம் செய்து, பின்னர் முதலாவது ஸ்வரத்தையும் சேர்த்துப பிரயோகிக்கப் படின் இது இப்பெயரையடையும்.

(உ-ம்) ஸரிகமபாதநிஸாஸா

(2) மந்த்ரதாரப்ரஸன்னம்.

உபதாஷ்டஉஜ்ஜதது ஸவ்டகவ்யாவரொஹணெ।
உபதாரஷபஜஸாவ்யாஸ ஸாஸெஜபுரொததஃ॥

மந்த்ரஸ்வரத்தையும், பின்னர் அதிலிருந்து 8-வது ஸ்வரத்தையும், அதிலிருந்து அவரோஹண முறையே ஏழு ஸ்வரங்களையும் பிரயோகிக்கப்படின் அதனை மேற்கூறிய அலங்காரமாகக் கூறுவர் அறிஞர்.

(உ-ம்) ஸா ஸ்ா நிதபமகரிஸா.

(3) ஆவர்த்தகம்.

சூஏஞ் ஜீதீயஸாஏஞ் ச ஜீஜீஷுஸீஷுதா ஜீதீய்கூழி।
ஸகூரூஏஸாஏஞ் யத்தூயாயாம் மாயெஏவதஷுகஷ்ஷு ஸஃ॥

முதல் ஸ்வரத்தையும், 2-வது ஸ்வரத்தையும், பின்னர் முதல் ஸ்வரத்தையும், முறையே இரண்டு தடவை பிரயோகித்த பிறகு 2-வது ஸ்வரத்தையும், முதல்ஸ்வரத்தையும் பிரயோகித்தல் 'ஆவர்த்தகம்' என்ற அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸஸரீரிஸஸரிஸா, ரிரிககரிரிகரீ, ககமமகமகா, மமப்பமமபமா, பபததபபதபா, ததநிநிதநிதா:

(4) ஸம்ப்ரதானம்.

ஸதஜெவ்வ கறாzzஜ்ஞை ஜ்ஞெள ஜ்ஞரெள ஸஜ்ஞஜ்ஞை
ஸீயதெ।
யஷா தஷா ஸம்ஜ்ஞாகரணம் விஷுஸ்மரணாயாஃ॥

'ஆவர்த்தகம்' என்ற அலங்காரத்தில் இறுதியிலுள்ள இரு ஸ்வரங்களை இதன் கலைகளுடன் சேர்க்காமல் பிரயோகித்தல் மேற்கூறிய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்) ஸஸரிரிஸஸ, ரிரிககரிரி, ககமம்கக, மமபபமம, பபததபப, ததநிநிதத:

(5) விதுதம்.

யுஷ்மதெகாங்ஷிதயொஷ்டகாஷவ்யவதெவ செஷ்।
ஜீஜீஃ ஸ்யுஸ்ஜைத தஷா வியுதொ-ஸ்ம்ஸ்மஃதஃ॥

இதில் முதற்கலை மூன்று ஸ்வரங்களுடன் கூடியது. நடுவில் ஒரு ஸ்வரம் இல்லாமலும், இரண்டு தடவை பிரயோகத்துடனும் கூடியது. மற்ற கலைகள் விடுபட்ட ஸ்வரத்துடன் இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களாக இரண்டு தடவை பிரயோகத்துடன் கூடியவை.

(உ-ம்) ஸகஸகா, ரிமரிமா, கபகபா, மதமதா, பநிபநீ:

(6) உபலோலகம்.

கறாயாஸாஏயொயுஷ்ட செத்தூதீயஜீதீயயொஃ।
ஜீஜீஃ ஸ்யுஸ்ஜைதெ தஜ்ஜைஸ்ஸ்வரொஷ்டதொவ்யதெ॥

இதன் கலி, 1-வது, 2-வது ஸ்வரங்களைத் துடர்ந்து இரண்டு தட வையும், 3-வது, 2-வது ஸ்வரங்களைத் துடர்ந்து இரண்டு தடவையும் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கும். மற்ற கலிகளும் இவ்வாறு இடம் பெற்றி ருக்கும்.

(உ-ம்) ஸரிஸரி கரிகரி, ரிகரிக மகமக, கமகம பமபம, மபமப தபதப, பதபத நிதநித:

(7) உல்லாஸிதம்.

ஷ்ஜீ-ஹ்வாzzஷ்ஸ்ரீம் கரகீயம் ச வ்ருஷம் ச கரகீயகம்பி।
ஸகரஹாயெஷ்ஸ்தரோயாம் தஷ்ஸோல்லாஸிதஸ்மிஹெ॥

முதல் ஸ்வரம் இரண்டு தடவையும், பின்னர் 3-வது, 1-வது, 3-வது ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் இதில் பிரயோகம் பெற்றி ருப்பதால் இதனை இத்தகைய அலங்காரமாக அறிஞர் கூறுவர்:

(உ-ம்) ஸஸகஸகா, ரிரிமரிமா, ககபகபா, 'மமதமதா, பபநிபநீ.

'ஸங்கீதபாரிஜாத'த்தில் கூறப்பட்டுள்ள அலங்காரங்கள்.

இனி 'ஸங்கீதபாரிஜாத'மென்னும் நூலில் அலங்காரங்களைப் பற்றி கூறியிருத்தலைச்சிறிது கூறுகிறோம். இந்நூலாசிரியரான அஹோபலர் 'ப்ரஸன்னாதி' முதலிய ஏழு அலங்காரங்கள் ஸ்தாயிவர்ணத் தைச் சேர்ந்தவையாகவே கருதுகிறார். ஆனால் இப்பெரியாரால் இயற் றப்பட்டுள்ள 'பாரிஜாத'மென்னும் நூலிலுள்ள அலங்காரங்கள் லக்ஷ ணலக்ஷ்யங்களில் மாறுபாடு உள்ளவைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. மேலும் 'ப்ரஸன்னாதி' முதலிய அலங்காரங்களுக்கு ரிஷிகள் வேறு நாம கரணம் செய்திருக்கின்றனர். ஆகவே அவைகளை லக்ஷணலக்ஷியங்களு டன் முறையே கூறுகிறோம்:—

லஹ்ரா நந்தோ ஜிதஃ ஸொஹொ ஸ்ரீவொ லாலஃ ஷ்ருகாஸகஃ।
ஹதஸ்தாகஸ்தவி காஷாதி ஸுகயஃ ஸம்மிஸ்ரஜி ஹி॥

—ஸங்கீதபாரிஜாதம்.

ஆகவே 'ப்ரஸன்னாதி'முதலிய ஏழு அலங்காரங்களுக்கும் முறையே 1. பத்ரம் 2. நந்தம் 3, ஜிதம் 4. ஸோமம் 5. க்ரீவம் 6, பாலம் 7. ப்ரகாசம் என்ற பெயர்களை வழங்கியிருக்கின்றனர் என்று அறிக.

அவைகளின் லக்ஷணலக்ஷியங்கள் வருமாறு:—

(1) பத்ரம்—ப்ரஹன்னதி.

யதாஹ்யாஸ்ரீம் ம்தா வாநஃ வஸிவபுஷ்பம் வதேத் ।
ஹஸ்ரஷம்ஜ்ஞேயோகாரஸாஜ்ஜெயொZவதேத் ஷாயீஃ ॥
வகெகெகவ்யுஷ்பஹ்யாத்ர ஹாநாதெவ கூதொ ஹவெத் ॥

முதல் ஸ்வரம், இரண்டாவது ஸ்வரம், பின்னர் முதல் ஸ்வரம் இவ்வாறு பிரயோகிக்கப்படின் இதனை ஆஞ்ஜநேயர் மேற்கூறப்பட்ட அலங்காரமாகக் கருதுகிறார். இது ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் விடப் பட்ட முறையுடன் கூடியது.

(உ-ம்). ஸரிஸ, ரிகரி, கமக, மபம, பதப,
தநித, நிதநி, ஸநிஸ.

(2) நந்தம்—ப்ரஹன்னந்தம்.

நதஃ ஹ்யாத்ரிவகெணாத்ர வ்யாத்தெத வஸிவபுவத் ।

1-வது அலங்காரம், இரண்டு ஸ்வரங்களுடனும், 'ரூபக' தாளத்து டனும் அமைந்திருப்பின் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாக அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

(உ-ம்). ஸஸ ரிரி ஸஸ ரிரி கக ரிரி
கக மம கக மம பப மம
பப தத பப தத நிநி தத
நிநி ஸஸ நிநி ஸஸ நிநி ஸஸ

(3) ஜிதம்—ப்ரஹன்னத்யந்தம்.

ஜிதஃ ஹ்யாத்ருவாகாரொந வஸ-ம-ரி ஹெதுயம் கூடஃ ।

'ஸகரிஸ' என்ற முறையைப் பின்பற்றி லகுகாலத்துடன் பிர யோகிக்கப்படின் அது 'ஜிதம்' என்ற அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்). ஸகரிஸ ரிமகரி கபமக மதபம பநிதப தஸநித.

(4) ஸோமம்—ப்ரஹன்னமத்யம்.

மாத்ராகாரொந ஹொஃஃ ஹ்யாஸ் வ்யாத்தெந
வஸிவபுவஸ் ।

'ஜிதம்' என்ற அலங்காரம் இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களுட னும், குருகாலத்துடனும் பிரயோகிக்கப்பட்டால் அதனை ஸோமமென்ற அலங்காரமாகக் கருதுவர்.

(உ-ம்). ஸஸ கக ரிரி ஸஸ ரிரி மம கக ரிரி ।
கக பப மம கக மம தத பப மம
பப நிநி தத பப தத ஸஸ நிநி தத

(5) க்ரீவம்—க்ரமரேசிதம்.

ஸமௌ ரிமௌ ஸஶுச்சாயஃ உமௌ ரிஹௌ தமெவ ச।
ஶ்ரீவம் முவாஃபயெதாத்ர ஹதஶோதவஃ ஸாயீஃ ॥

முதலில் 'ஸகரிக' இவைகளையும், பின்னர் 'மகரிஸ' இவைகளையும் பிரயோகித்து, இம்முறையைப் பின்பற்றி மற்றஸ்வரங்களும் வழங்கப்படின் அதனை அனுமான் 'க்ரீவம்' என்ற அலங்காரமாகக் கூறுகிறார்.

(உ-ம்). ஸகரிகமகரிஸ ரிமகமபமகரி கபமபதபமக
மதபதநிதபம பநிதநிஸநிதப.

(6) பாலம்—ப்ரஸ்தாரம்.

ஸமௌஸரிஔஸ ஸஶுச்சாயஃ உமௌஸரிஹௌஸ தமெவ ச।
ஶுத்தாஹ்வாம் முவாஃகாஔத ஹாஶ்ச வஃதி ஸாஶுதிஃ ॥

'ஸகரிம, மகரிஸ' என்ற முறையைப் பின்பற்றி மற்றஸ்வரங்களும், லகுகாலத்துடனும், இரண்டு த்ருதங்களுடனும் பிரயோகிக்கப்பெற்று, பாடப்படின் அது மேற் கூறப்பட்ட அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்). ஸகரிமமகரிஸ ரிமகமபமகரி கபமததபமக
மதபநிநிதபம பநிதஸஸநிதப.

(7) ப்ரகாசம்—ப்ரஹாதம்.

ஹௌஸரீமௌஸொமரீமஶ்ச ரிஹாவிதி ஸ்வரொஶ்ச கெதஃ।
ஹதஶோதபஜ்ஜதாஜ்ஞெத ஸுகாஶாவுஜ்ஜஸ்ரவீஸ் ॥

'ஸஸரிரிககமகரிகரிஸ' இம்முறைப்படி மற்ற ஸ்வரங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டு 'அட'தாளத்துடன் பாடப்படின் அதனைப் 'பிரகாசம்' என்ற அலங்காரமாக அனுமான் கூறுகிறார்.

(உ-ம்). ஸஸரிரிககமகரிகரிஸ ரிரிககமமபமகமகரி
மமபபதநிதபதபம பபதநிநிஸநிதநிதப

சிற்சில அலங்காரங்களில் காலம் கூறப்படவில்லை. அங்கு ஸ்வரங்களால் காலத்தை யறிந்துகொள்க. இங்கும் இந்நூலாசிரியர் 'ஆரோஹி'வர்ணத்தைச் சேர்ந்த 'விஸ்தீர்ணம்' முதலான 12 அலங்காரங்களையும், 'ஸஞ்சாரி' வர்ணத்தைச்சேர்ந்த 'மந்த்ராதி' முதலான 25 அலங்காரங்களையும் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களுடன் நிரூபிக்கிறார். 'ஸங்கீதரத்னாகரத்தில்' கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷண, லக்ஷ்யங்களுக்கும், இந்நூலில் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷண, லக்ஷ்யங்களுக்கும் சிற்சில அலங்காரங்களில் முறண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவைகளை மாத்திரம் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களுடன் இங்கு கூறுகிறோம்:—

(1) ஹஸிதம்.

யதெதுகொத்தஸ்வரஹாஸிஸாவ்யக்திஹிஸ்ஸிஸிதாः ।
சுஸ்ஸஹ்யங்கி ஸ்வராः பூர்வ ஹஸிதம் தம் ஸிவஹ்ரியः ॥

முதலில் 1-வது ஸ்வரம், பிறகு 1-வதும், 2-வதும் சேர்ந்தும், இவ்வாறே மற்ற கலிகள் பிரயோகம் பெற்றிருந்தாலும் அல்லது 1-வது ஸ்வரம் ஒரு தடவை, 2-வது ஸ்வரம் இருதடவை இம்முறையைப் பின் பற்றி மற்ற ஸ்வரங்கள் பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பின் அதனை இத்த கைய அலங்காரமாகச் சான்றோர் கூறுகின்றனர்.

(உ-ம்.) ஸ ஸரி ஸரிக ஸரிகம ஸரிகமப ஸரிகமபத
ஸரிகமபதநி ஸரிகமபதநிஸ.

அல்லது :—

ஸ ரிரி ககக மமமம பபபபப தததததத
நிநிநிநிநிநிநி ஸஸஸஸஸஸஸஸ.

(2) ஆக்ஷிப்தம்.

வகாஞ்சஸ்வரஹீனம் கருக்குவ்ரிவ்யாதம் வர்ஜி ।
சுரோஹாரொஹணம் யத்ர தத்ராக்ஷிப்தம் பூர்வசாஸ்திதெ ॥

மூன்று ஸ்வரங்களுடன் கூடிய ஒரு கலியில், நடுவிலுள்ள ஸ்வரம் பிரயோகிக்கப்படாமலும், 1-வது, 3-வது ஸ்வரங்கள் இருதடவை பிர யோகம் பெற்றிருப்பின் (ஆரோஹண முறையைத் தழுவி) அதனை 'ஆக்ஷிப்தம்' என்பர்.

(உ-ம்.) ஸஸகக ரிரிமம ககபப மமதத பபநிநி ததஸஸ

இனி 'ஸஞ்சாரி'வர்ணத்தைச்சேர்ந்த அலங்காரங்களைக் கூறு வாம் ;—

(3) மந்த்ராதி.

ஸ்ரீமஜ்ஜைஜ்ஜெள யத்ர ஸிஜ்ஜௌஸ்ரீஸ்ரீ ।
ஸ்ஜௌ ஸ்ரீர்ஜ்ஜ்வயெவெவ ஸ ஜ்ரஹிஷ்ஷா ஸ்வெஜ ॥
ஜ்ரஸ்ரயவிஸிஷ்டாzயாம்ஸ ஜ்ரவலிவ்ருகः ॥

'ஸரிகம மகரிஸ ஸரிகரி ஸரிகம' இம்முறையைப் பின் பற்றி மற்ற ஸ்வரங்களும் பிரயோகிக்கப்பட்டால் இது 'மந்த்ராதி' என்ற பெயரையடையும். இதில் முதல் ஸ்வரம் மந்த்ரமாக இருத்தல் வேண் டும். இது காரணம் பற்றியே இதற்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. இது மூன்று ஸ்தாயிகளிலும் ஸஞ்சாரத்தைப் பெற்றுளது.

(உ-ம்.) ஸரிகம மகரிஸ ஸரிகரி ஸரிகம
ரிகமப பமகரி ரிகமக ரிகமப

கமபத	தபமக	கமபம	கமபத
மபதநி	நிதபம	மபதப	மபதநி
பதநிஸ	ஸநிதப	பதநித	பதநிஸ

இது போன்று அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றியும் பாடத் தகுதியுள்ளது இது.

(4) மந்த்ரமத்யம்.

ஸமௌளநிமௌளஃமௌள யதூ
நிமௌள நிமௌள நிஷௌள ஸஸீ ।
மஃள ஜமணயுங்கோZஷௌள
உருயுவ்ஹுஸ்ரொஹிதஃ ॥

'ஸகரிக, மகரிக, நிகரிஸ, ஸரிகம' இம் முறையைப் பின்பற்றிய மற்றக்கலைகளுடனும், ஜகணத்துடனும், மந்த்ரமுள்ள நடுஸ்வரத் துடனும் பிரயோகம் பெற்றிருப்பின் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாக அறிஞர் கருதுவர்.

(உ-ம்.)	ஸகரிக	மகரிக	நிகரிஸ	ஸரிகம
	நிமகம	பமகம	கமகரி	நிகமப
	கபமப	தபமப	மபமக	கமபத
	மதபத	நிதபத	பதபம	மபதநி
	பநிதநி	ஸநிதநி	தநிதப	பதநிஸ

(5) மந்த்ராந்தம்.

உரூஹுஸ்ரு ஸ விஜ்ஞுயொ ஹ.ஸணைக ஸ்ரொஹிதஃ ।
ஸவ்வயம் நிவ்வயம் மௌள ச யஷ்ஷிநு உமௌள நிமௌள நிமௌள ।
உரூய்ஹாக ச யஸ்யாஜ்ஞ உரூஹாகம் தம் ஸ்ரவக்ஷுதெ ॥

இந்த அலங்காரம், ஹகணத்துடன் கூடியது. 'ஸஸ நிநி கக மக நிக நிஸ' இம்முறையைப் பின்பற்றியதும் ஆகும். இறுதி ஸ்வரம் மந்த்ரமுள்ளதாக இருத்தலால் இதற்கு இப்பெயர் உரித்தாயிற்று.

(உ-ம்.) ஸஸ நிநி கக மகரி கரிஸ
நிநி கக மம பமக மகரி
கக மம பப தபம பமக
மம பப தத நிதபத பம
பப தத நிநி ஸநிதநி தப.

(6) ப்ரஸ்தாரம்.

தகுஹாஜ்ஞ ஸ்ரஸ்வ்ஷ்டு தகுஹாஷாஸ்ரயுதெ வ்ரஹஃ ।
யஜ்ஞம் தாஷ்ஷ்ரஸ்ரொஹெதத்தா ஸ்ரஷ்டாஸ உவுதெ ।

இதில் நான்கு ஸ்வரங்களுடன் கூடியது ஒரு கலி. அதாவது 'ஸரிகம'. இது நடுவிலுள்ள இரு ஸ்வரங்களால் விடுபட்டும், விடு பட்ட ஸ்வரத்திலிருந்து ஆரோஹணமுறையாக இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களுடனும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கும். இதனைப் பிரஸ்தார மென்பர் அறிஞர்.

(உ-ம்.) ஸம, ரிப, கத, மநி, தஸ.

(7) ப்ரஸாதம்.

சூஶ்ரூயம் ஶ்ரூயம் த்ரூஶ்ரவ்யதாஶ்ரா கூதீயம் ஶ்ரூதீயகூ।
உத்தா தது ஶ்ரூஸ்ராஷம் தஶ்ரூம்காரம் ஜஶ்ரூஸ்ரூயாஃ॥

முதல் ஸ்வரத்தையும், இரண்டாவது ஸ்வரத்தையும் சேர்த்து மூன்று தடவையும், பின்னர் 3-வது ஸ்வரம் 2-வதுஸ்வரம் இவை களையும் பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பின் அது இத்தகைய அலங்காரமாக ஆகும்.

(உ-ம்.) ஸரிஸரி ஸரிகரி ரிகரிக ரிகமக . .
கமகம கமபம மபமப மபதப
பதபத பதநித தநிதநி தநிஸநி

(8) வியாவிருத்தம்.

ஸஶ்ரௌள ரிஶ்ரௌள ஸஸ்ரீஶ்ரோஶ்ரொ யஸ்ரூஸ்ரூதிகூஶ்ரொ ஸ்ரவெஸ்ரு।
வ்யாவ்ருத்தம் தம் விஜாநீயாஸ்ரு மீதஸ்ரூஸ்ரூவிஸ்ரூராஷஃ॥

'ஸகரிம ஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி கூறப்படும் அலங் காரம் 'வ்யாவிருத்தமா'கும் என்று அறிவாளிகள் கூறுகின்றனர்.

(உ-ம்.) ஸகரிம ஸரிகம ரிமகப ரிகமப
கபமத கமபத மதபநி மபதநி
பநிதஸ பதநிஸ

(9) சலிதம்.

ஸஶ்ரௌள ரிஶ்ரௌள ஶ்ரஃ ஸஃ ஸஸ்ரீஶ்ரோஶ்ர ஊதி கூஶ்ரஃ।
யஷ்ரா ஸ்ரவெஸ்ரு தஷ்ரா ஜ்ஞேயொ2ரும்காரஸ்ரூஸ்ரூயிதொஸ்ரூவெஸ்ரூயெஃ॥

'ஸகரிம, மரிகஸ, ஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி பிரயோ கிக்கப்படின் அதனை 'சலிதம்' என்ற அலங்காரமாக அறிஞர் கூறுகின் றனர். இதனை ஸங்கீதரத்னாகரத்தில் 'ஸ்கலிதம்' என்று வழங்கி யிருக்கிறார்.

(உ-ம்.) ஸகரிம மரிகஸ ஸரிகம
ரிமகப மகமரி ரிகமப

தபமத	தமபக	கமபத
மதபநி	நிபதப	மபதநி
பநிதஸ	ஸதநிப	பதநிஸ.

(10) பரிவர்த்தம்.

சூஒ்ரு் தரு்தீயஈஷ்டாயரு் தரீயரு் ஶ்ரீதீயஷெவ ச |
வரிவதரு்ஷ்டா ஜெ்ரயொ யதி-தாஷெ்ட ஸொஹிதஃ ||

'ஸகமரி' இம்முறையைப்பின் பற்றி மற்ற ஸ்வரங்களும் வழங்கப்படின் அது இத்தகைய அலங்காரமாக ஆகும். இது 'யதி' தாளத்துடன் கூடியது.

(உ-ம்.)	ஸகமரி	நிமபக	கபதம
	மதநிப	பநிஸத	தஸரிஸ

(11) பிந்து.

சூஒ்ரு் தீவரு்ஶ்ரீஸாவ்ரு்தஃ ஶ்ரொஷ்ட்ரவ்ஷ்டரு்ஷ்டஃ |
வாஸரஸாரு்ஷ்டா தீவெரு்zவி தயா தீவரு்ஷ்ரு்தீயகஃ ||
ஸிஷ்டாஷம்ஜெ சுவ்ரு்காகாரெ ஜெ்ரொஷ்டா தீ தவிவக்ஷணெஃ||

முதல் ஸ்வரத்தை தீர்க்கமாக மூன்றுதடவையும், பிறகு அதற்கு அடுத்துள்ள ஸ்வரத்தை ஹ்ரஸ்வமாகவும், பின்னர் 1-வது ஸ்வரத்தை தீர்க்கமாகவும், அதனைத்துடர்ந்து 3-வது ஸ்வரத்தையும் தீர்க்கமாக பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பின் அது இத்தகைய அலங்காரமாகும் என்பர் அறிஞர்.

(உ-ம்.)	ஸாஸாஸாரிஸாகா	ரீரீரீகரி.ரீமா
	காகாகாமகாமா	மாமாமாபமாதா
	பாபாபாதபாநீ	தாதாதாநிதாஸா

(12) ஊர்மி.

சூஒ்ரு்தரு்யரு்ஶ்ரீஸாவ்ரு்தஃ வாஸரஸாரு்ஶ்ரு்தரு்யரு்கஃ |
ஊதெ்ரு்தெஷ்ரு்ஸரு்ரு்காகாரெ உளரி-ரு்ஷம்ஜெ்ரு
ஷாவஷ்ரு்ரெ ||

1-வது ஸ்வரத்தையும், அதிலிருந்து 4-வது ஸ்வரத்தை மூன்று தடவையும், பின்னர் முதல் ஸ்வரம், 4-வது ஸ்வரம் இவைகளையும் முறையாக வழங்கப்படின் அது இத்தகைய பெயரையடையும்.

(உ-ம்.) ஸமமமஸம | நிபபபநிப | கதததகத | ஸநிநிநிஸநி | பஸஸஸபஸ |

(13) ஸமம்.

ஸரிமாகாம் தயா ஸ்யாரொஹணம்
சாவரொஹணே |
வாகாரொஹணம் யது ஸமம்
வதி தம் ஸாயீ: ॥

'ஸரிகம மகரிஸ ஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி வழங்கப்படும் அலங்காரம் 'ஸமம்' என்ற பெயரையடையும்.

(உ-ம்.)	ஸரிகம	மகரிஸ	ஸரிகம
	ரிகமப	பமகரி	ரிகமப
	கமபத	தபமக	கமபத
	பதநிஸ	ஸநிதப	பதநிஸ

(14) ப்ரேங்கம்.

த்வ்ய்ங்கரெ வ்யாத்வ்ரெ தூக்காதாரம்ஹ ஸளத்ரயாஃ |
கூசாதெகெகெகஹாகாத்ய ஹ்ரெம்வ உக்தோ உதீஷிஹிஃ ॥

நடுவிலுள்ள இரு ஸ்வரங்களைப் பிரயோகிக்காமல் முதல் ஸ்வரத்தையும், 4-வது ஸ்வரத்தையும் இரண்டு இரண்டு தடவை வழங்கிய பின்னர், இம்முறையைப் பின்பற்றி மற்ற ஸ்வரங்களும் அமைந்திருப்பின் அது இத்தகைய அலங்காரமாகும்.

உ-ம். ஸஸதத | ரிரிபப | ககதத | மமநிநி | பபஸஸ |

(15) நிஷ்கூஜிதம்.

கூத்ராதூயெளள த்ரிராவ்ரதூர்தா வாகஹ்தாவஸு
கூசொஹவெஸு |
கூசாதெகெகெகஹாகாத்ய நிஷ்கூஜிதஃ வ்ருகீதிருதஃ ॥

1-வது, 4-வது ஸ்வரங்களைச் சேர்த்து இரண்டு இரண்டு தடவையும், 'ஸரிகம' என்ற முறையைப்பின்பற்றியும் வழங்கப்படின் அது இத்தகைய பெயரையடையும்.

உ-ம்.	ஸமஸமஸரிகம	ரிபரிபரிகமப
	கதகதகமபத	மநிமநிமபதநி
	பஸபஸபதநிஸ	

(16) ச்யேனம்.

கூத்ராவ்ரஃ கூசாத்ரவ்ரரு வ்ரூரூதெநகெகெகாவ்ருஜிஸு |
சலுங்காரவ்ரூ ஸ்ருநஃ வ்ருாத நிவ்ரஃ வாவவ்ரூஃ ॥

'ஸரி, ஸக, ஸம,' இம்முறையைப் பின்பற்றியும், இது போன்று மற்ற ஸ்வரங்களும் முறையாக ஒவ்வொரு ஸ்வரத்துடன் பிரயோகிக்கப் படுன் அநேன இத்தகைய அலங்காரமாக அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள்.

(உ-ம்.) ஸரி ஸக ஸம ஸப ஸத ஸநி ஸஸ
ரிக ரிம ரிப ரித ரிநி ரிஸ
கம கப கத கநி கஸ
மப மத மநி மஸ
பத பநி பஸ
தநி தஸ
நிஸ

(17) க்ரமம்.

ஸரீரிமெளமதெள வெகி கூஉவ்யாறுகூஅதீகூஉஃ।

'ஸரிரிகமம' இம்முறையைப் பின்பற்றி வழங்கப்பட்டுவரும் அலங்காரம் இத்தகைய பெயரையடையும்.

(உ-ம்.) ஸரிரிகமம ரிகமமப கமமபபத
மபபதநி பதநிஸ

(18) உத்காடிதம்.

ஸமெளஸமெள ஸரீமெஉ ஊகி கூஉொ யஉா ஸவெஸ்।
உஉாழிதஸ்ஊா ஜ்ஞெய கூஉொயஉாெக ஸொஹிதஃ॥

'ஸகஸக ஸரிகம' இந்த முறையைப் பின்பற்றி மற்ற ஸ்வரங்களும் இதில் பிரயோகம் பெற்றிருக்கும். இது 'ஆந்தோளம்' என்ற கமகத்துடன் கூடியது.

(உ-ம்.) ஸகஸக ஸரிகம ரிமரிம ரிகமப
கபகப கமபத மதமத மபதநி
பநிபநி பதநிஸ

(19) ரஞ்சிதம்.

ஸமெளரிமெளஸரீமெளஉ ஊகி கூஉொ யஉா ஸவெஸ்।
ரஜிதஃ ஸ்யாஉயுங்காரஃ கரூணாதாறுஸொஹிதஃ॥

இது 'கருணை' தாளத்துடனும் 'ஸகரிக ஸரிகம' என்ற முறையையும் பின்பற்றியதாகும்.

(உ-ம்.) ஸகரிகஸரிகம ரிமகமரிகமப
கபமபகமபத மதபதமபதநி
பநிதநிபதநிஸ।

(20) ஸன்னிவிருத்தம்.

ஸரிமாரிமகா யது மரிஸா ரிமகாஷ்டதஃ।
ஸந்திவ்ருத்தஷ்ஷ விஜ்ஞேயஃ ஸவபுஷா ஸுவதாயகஃ॥

இது 'ஸரிக ரிகம கரிஸ ரிகம' என்ற முறையைப் பின்பற்றி வழங்கப்படுவதாகும். இது எல்லா காலத்திலும் பாடத்தக்கது. நன்மையைத் தருவது. ஸங்கீதரத்னாகரத்தில் 'ஸன்னிவிருத்தப்பிரவிருத்தம்' என்று ஒரே அலங்காரமாக வகுத்து விளக்கியிருக்கிறார். இந்நூலாசிரியரோ எனில்: ஸன்னிவிருத்தம், ப்ருவிருத்தம் என இரண்டாகப் பிரித்து லக்ஷண, லக்ஷ்யங்களுடன் விவரிக்கிறார் என்பதை அறிக.

(உ-ம்.)	ஸரிக	ரிகம	கரிஸ	ரிகம
	ரிகம	கமப	மகரி	கமப
	மபத	பதநி	தபம	பதநி
	பதநி	தநிஸ	நிதப	தநிஸ

(21) ப்ரவிருத்தம்.

ஸஷ்விவ்ருத்தஷ்ஷஸ்வே ஷ்வே ஷ்வே ஷ்ஷுணஃ ஸது ஷ்ருவதாயகஃ॥

இது 'ஸன்னிவிருத்த' அலங்காரம் போன்று இரு மடங்கு ஸ்வரங்களுடன் பிரயோகித்தலையுடையது. மே உதாரணத்தில் கூறியிருக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களையும் இரண்டு தடவை பிரயோகித்தால் இதன் உதாரணத்தை நன்கு அறியலாம்.

(உ-ம்.)	ஸஸரிரிகக	ரிரிககமம	ககரிரிஸஸ	ரிரிககமம
	ரிரிககமம	ககமமபப	மமககரிரி	ககமமபப
	மமபபதத	பபததநிநி	ததபபமம	பபததநிநி
	பபததநிநி	ததநிநிஸஸ	நிநிததபப	ததநிநிஸஸ

(22) வேணு.

வேணுஃ ஸஉமஷ்டெஜ்ஞேயஃ ஸரிமஷ்டெஷ்டதைவ ச।

இது 'ஸமகம ஸரிகம' என்ற முறையைப் பின்பற்றி வழங்கப்படுகிறது.

(உ-ம்.)	ஸமகம ஸரிகம	ரிபமப ரிகமப
	கதபத கமபத	மநிதநி மபதநி
	பஸநிஸ பதநிஸ	

(23) லலிதஷ்வரம்.

ஷுஷ்ஶ் தலியஷ்ஶ் தரிதீயம ச ஷ்ரிஷாவ்ருத்தஷ்ஶ் ரிஷெளஸரீ।
மரீ ஸரீமஷெள யது ஸுவதொ முதிதஷுஸுஃ॥

'ஸஸமமகரிஸஸரிகரிஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி பாடப் படும் அலங்காரம் இத்தகைய பெயரையடையும்.

(உ-ம்.) ஸஸ மம கக ரிஸ ஸரி கரி ஸரி கம
ரிரி பப மம கரி ரிக மக ரிக மப
கக தத பப மக, கம பம கம பத
மம நிநி தத பம மப தப மப தநி
பப ஸஸ நிநி தப பத நித பத நிஸ

(24) ஹுங்காரம்.

ஓஹ்யும் ஓஹ்யும் வ்ருஹ்யும் ய வ்யம்வாஹிஹ்யும் வ ஹுங்ஜ்யகிஃ।

ஸம்வாதிகளான இரண்டு இரண்டு ஸ்வரங்களுடன் சேர்ந்து பிரயோகிக்கப்படின் அது ஹுங்காரமென்ற அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்.) ஸஸபப | ரிரிதத | ககநிநி | மமஸஸ |

(25) ஹ்லாதமானம்.

ஹஉஹஸீதுலுங்கூரெ ஹ்லாஉஹாடெ வ்லாஹ ஹுடெ।

'ஸமகரி' இம்முறையைப் பின்பற்றி பாடப்பட்டுவரும் அலங்காரத்தை இத்தகைய பெயரால் வழங்குவர்.

(உ-ம்.) ஸமகரி | ரிபமக | கதபம | மநிதப | பஸநித |

(26) அவலோகிதம்.

சூஉஹ்யும் தலியும் த்ரிஹாவ்ருத்தஹாzவலொகிதஃ ப்ரகீர்திதஃ।

முதல் ஸ்வரத்தையும் 4-வது ஸ்வரத்தையும் மூன்று மூன்று கடவை பிரயோகித்தால் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாகக் கருதுவர்.

(உ-ம்.) ஸஸஸ மமம | ரிரிரி பபப | ககக ததத |
மமம நிநிநி | பபப ஸஸஸ |

ஸங்கீதவித்துவான்களால் மேலும் ஏழு அலங்காரங்கள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. இவை நம் நாட்டில் வழக்கத்திலிருக்கும் 'துருவம்' முதலிய ஏழு தாளங்களுடன் கூடிய அலங்காரங்கள் போன்று பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் பெயர்கள் வருமாறு:—

ஊந்ரூ நீலொ உஹாவஜ்ரா நிஷெதாஷஃ ஸ்ரீகொகிலெள।
சூவதாகஃ ஸஹாகந்ர உதெஷாம் லக்ஷ்ம கயுதெ॥

—ஸ. பாரிஜாதம்.

(1) இந்திரநீலம்
(2) மஹாவஜ்ரம்
(3) நிர்தோஷம்
(4) லீரம்
(5) கோகிலம்
(6) ஆவர்த்தகம்
(7) ஸ்தாநந்தம்

மேற்கூறப்பட்ட அலங்காரங்களின் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களை முறையே கூறுவாம்:—

(1) இந்த்ரநீலம்.

ஸரீமலௌஹரீ யத்ர ஸரீமரீஸரீமலௌ |
ஊத்ரநீலஃ ஸ விஜ்ஞேயோ த்ருவகாலேந ஸோஹிதஃ ||

'ஸரிகமகரி ஸரிகரி ஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி 'த்ருவ'காளத்துடன் வழங்கப்படின் அதனை 'இந்த்ரநீல'மென்ற அலங்காரமாக அறிஞர் கூறுவர்.

(உ-ம்.)	ஸரிகம	கரி	ஸரிகரி	ஸரிகம
	ரிகமப	மக	ரிகமக	ரிகமப
	கமபத	மம	கமபம	கமபத
	மபதநி	தப	மபதப	மபதநி
	பதநிஸ	நித	பதநித	பதநிஸ

(2) மஹாவஜ்ரம்.

ஸரீமரீஸரீ யத்ர ஸரீமலௌ தமேவ ச |
ஸமுத்காரோ மஹாவஜ்ர உஜ்ஜ்வலாலேந ஸோஹிதஃ ||

இது 'ஸரிகரிஸரிஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றி 'மட்டிய'காளத்துடன் வழங்கப்படுவது.

(உ-ம்.)	ஸரிகரி	ஸரி	ஸரிகம
	ரிகமக	ரிக	ரிகமப
	கமபம	கம	கமபத
	மபதப	மப	மபதநி
	பதநித	பத	பதநிஸ

(3) நிர்தோஷம்.

ஸரீஸரீமஹாவேதி க்ரஹ ஸ்வர யதா ஹவேச் |
நிதோஷஃ ஸ்யாத்ஸமுத்காரோ ரூபகேண ஸ ஸோஹிதஃ ||

இது 'ஸரிஸரிகம' என்ற முறையைப் பின்பற்றியதும், 'ரூபக'காளத்துடன் கூடியதுமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரி ஸரிகம | ரிக ரிகமப
கம கமபத | மப மபதநி
பத பதநிஸ

(4) ஸீரம்.

ஸரீததஃ ஸரீமஷ்ஷ ததஃ ஸரீமஶ்ள தஷா |
ஸீரமவ்வுரஜ்ஜுரோகாரிரா கம்வதாஶ்ரெத ஶொஹிதஃ ||

இது 'ஸரிஸரிக ஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றியதும் 'ஐம்பை' தாளத்துடன் கூடியதுமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரி ஸரிக ஸரிகம | ரிக ரிகம ரிகமப
கம கமப கமபத | மப மபத மபதநி
பத பதநி பதநிஸ

(5) கோகிலம்,

ஸரீமஷ்ஷ ஸரீஶொரஶ ஃதெவ்ஶெதஃ கஜ்ஜிகா ஹவெஷ் |
க்ரீவாடாவெத தாஶ்ரெத கஜ்ஜிதஃ கொக்கிஶ்ரா ஹவெஷ் ||

இது 'ஸரிகஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றியதும் 'த்ரிபுடை' தாளத்துடன் கூடியதுமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரிக ஸரிகம | ரிகம ரிகமப
கமப கமபத | மபத மபதநி
பதநி பதநிஸ

(6) ஆவர்த்தகம்.

ஸரீமரீஸரீஷ்ஷ ந்ரிஷ்வரஷ்ஷ ஸரீமஶொள |
யத்ரு ஸ்வரஸ்ஸதாஶ்ரெத தஶாவதாஃ வாயா ஜிஹ்மஃ ||

'ஸரிகரிஸரிஸரிஸரிகம' இம்முறையைப் பின்பற்றியதும் 'அட தாள'த்துடன் கூடியதுமான இதை 'ஆவர்த்தகம்' என்பர்.

(உ-ம்.) ஸரிகரி ஸரிஸரி ஸரிகம
ரிகமக ரிகரிக ரிகமப
கமபம கமகம கமபத
மபதப மபமப மபதநி
பதநித பதபத பதநிஸ

உலக வழக்கத்தில் இந்த அலங்காரம் "ஸரீகா ஸாரிகா மாமா" என்ற லக்ஷ்யத்துடன் காணப்படுகிறது.

(7) ஸதானந்தம்

ஸரிமபைஃ ஸதாநஸ்தா ஶுத்தாதாரைந ஶோபிதஃ।

'ஸரிகம' என்ற முறையுடனும், லகுதாளத்துடனும் (ஏகதாளத்துடனும்) வழங்கப்படும் இதனை 'ஸதாநந்தம்' என்ற அலங்காரமாக அறிஞர் கருதுவர்.

கீதத்திற்கு மிகவும் உபகாரமான ஏழு அலங்காரங்கள் தாளங்களுடன் கூறப்பட்டன. இனி ராகங்களுக்கு உதவி புரியும் அலங்காரங்களை லக்ஷணலக்ஷ்யங்களுடன் நிரூபிக்கிறோம்.

அவைகளாவன :—

சக்ராகாரோ ஜவஶ்சைவ ஶங்கஃ பத்மநிபஃ ஸ்ம்ருதஃ।
வாரிதஶ்சேதி ஷட்ஜாதௌ க்ரமே லக்ஷணம் வாவி கத்யதே।

(1) சக்ராகாரம்
(2) ஜவம்
(3) சங்கம்
(4) பத்மநிபம்
(5) வாரிதம்

முறையே இவைகளின் லக்ஷணலக்ஷ்யங்கள் வருமாறு :—

(1) சக்ராகாரம்

ஸ்வரௌ நிஷாதர்ஷபாப்யாம் ஷட்ஜோ காந்தீ க்ரஹாம்ஶகௌ।
சக்ராகாரஃ ஸ விஜ்ஞேயஶ்சக்ரவாதஶ்ரமாபஹஃ॥

முதலில் 4 நிஷபங்களையும், பின்னர் 1-வது ஸ்வரம், பிறகு நிஷபத்தை மூன்று தடவையும் பிரயோகித்தல் இத்தகைய அலங்காரமாகும். இதில் சக்கரம் சுற்றுவது போன்று ஸ்வரங்கள் அமைந்திருப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

(உ-ம்.) நிநிநிநிஸநிநிநி
ககககரிகக்க
மமமமகமமம
பபபபமபபப
தததபதத்த
நிநிநிநிதநிநிநி
ஸஸஸஸநிஸ்ஸஸ

(2) ஜவம்.

சுத்தர்ஷபாப்யாம் ஸ்வராப்யாம் ஷட்ஜ
ஸ்யாத்ஸ்வராதிகைகஹாததஃ,
ஸ்வரௌ காந்தர்ஷபௌ தத்ர
ஸ்ருகாஶீதோ ஹதஶ்ரிதஃ॥

ஆரோஹணமுறையாக முதலிலிருந்து ஏழுஸ்வரங்களையும், அவ்வாறே அவரோஹணமாகவும் அவைகளைப்பிரயோகித்தல் வேண்டும். இம்முறையைப் பின்பற்றி இறுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டு விட்டு முறை ஏற்படின் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாக அறுமான் கூறுகிறார்.

(உ-ம்.) ஸரிகமபதநிஸநிதபமகரிஸ
ஸரிகமபதநிதபமகரிஸ
ஸரிகமபதபமகரிஸ
ஸரிகமபமகரிஸ
ஸரிகமகரிஸ
ஸரிகரிஸ
ஸரிஸ

(3) சங்கம்.

தீவ்ரகவ்ய தீவ்ரவ்யக்தீவ்ராவாக்வ்ய தத்யஃ ஷ்வரௌ।
யத்ரக்ரதி ஷ்வரஸம்வாதஃ ஸம்வொ ஜ்ஞேயொ உதீஷிதஃ॥

அவரோஹண முறையைப் பின்பற்றி, இறுதியில் முதலாவதான ஷட்ஜத்தை தீர்க்கமாக இரு தடவையும், அதனை அடுத்துஅடுத்துள்ள இரு ஸ்வரங்களை ஒரு தடவையும் பிரயோகித்தல் இத்தகைய அலங்காரமாக ஆகும்.

(உ-ம்.) ஸாஸாநித நீதப தாதாபம
பாபாமக மாமாகரி காகாரிஸ

(4) பத்மாகாரம்.

ஸஸீஷஜ்ஜத்ரயம் ஸ்ரிஷ்ட வத்தாகாரொ(ஸ்)த்ர மத்யகே॥

இது 'ஸரிஸஸஸரிகக' இம்முறையைப்பின்பற்றிய அலங்காரமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரி ஸஸஸ ரிகக
ரிக ரிரிரி கமம
கம ககக மபப
மப மமம பதத
பத பபப தநிநி
தநி தததத நிஸஸ

(5) வாரிதம்.

கூடஸ்ஸ ஷ்வரஃ ஸகூஸ்ஸ வ்ரொசஸ்ஸ த்ரிஸ்ரோவ்யத்தஸ்ஸ ச ஸவ்யதஃ।
வாரிதிஃ ஸ்யாத்ஸமஸ்தாநாம் கூடாதெ(ஸ்)கைகஹாநதஃ॥

முதல் ஸ்வரத்தை ஒரு தடவையும், அதிலிருந்து 7-வது ஸ்வரத்தை மூன்று தடவையும் பிரயோகித்தபின்னர், இம்முறையைப் பின்பற்றி மற்ற ஸ்வரங்களும் முறையே ஒவ்வொரு ஸ்வரத்தை விட்டும் பிரயோகிக்கப்படின் அதனை இத்தகைய அலங்காரமாகக் கூறுவர்.

(உ-ம்.) ஸரிரிரி ஸதததத ஸபபபப ஸமமமம
ஸககக ஸரிரிரி ஸஸஸஸ

இனி 'சதுர்த்தண்டிப் பிரகாசிகை'யில் கூறியிருக்கும் அலங்காரங்களைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம் :—

சுய வ்ரவரிஷ்டாரா-
ரறுங்காரா ரவக்ஷ்டெ ।
பூ
தெ வ க்ரிஷஷ்டாஷிதாः
ஸாஜுஷிவெத ஸரிணா ॥

ர தெ வா ரறுக்ஷ்யுஷாமெழு
றுக்ஷ்யுதெ கா க்ரஹிதாः ।
சுவெஷ்ள வ்ரவரிஷ்டாரறுங்காரா
றுக்ஷ்யுதெ தது சொவடः ॥

ப்ரவொ ஏவொ ரரிவெகஸ்ரா
ஸாவா தீவாட வெவ ள ।
ஸம்தாவெகுதாவெள வெ-
தவ்ஷாறுகூதயः வ்யுதாः ॥

'அலங்காரம்' என்றுல் ஸ்வரங்களைப் பரிஷ்கரித்தல் ஆகும். (நன்றுக அமைத்தலாகும்) அந்த அலங்காரங்கள் 63 என்று ஸங்கீத அறிஞரான சாரங்கதேவரால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் அவைகள் யாவும் லக்ஷ்யமார்க்கத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை. அவைகளில் கீழே குறிக்கப்படும் எட்டு அலங்காரங்கள் மட்டும் காணப்படுகின்றன.

அவையாவன :—

(1) ஜோம்படம்
(2) த்ருவம்
(3) மட்யம்
(4) ரூபகம்
(5) ஜம்பை
(6) த்ருபுடை
(7) அடதாளம்
(8) ஏகதாளம்

அந்த அலங்காரங்களின் லக்ஷணலக்ஷ்யங்களை முறையாகக் கூறுவோம் :—

(1) ஜோம்படம்

ஸோம்வடாவெந்த தாறென்ற நிவேஷ்டோ ஸோம்வடஃ
ஷ்யுதஃ।
தது ஸோம்வடதாறென்று ஜிஷ்ணுக்ஷரௌள வ்வௌள ஊர்தௌள
தகஃ॥

முவுர்ரெகஃ வரிஜ்ஜெயஷ்டுதா ரக்ஷரஷம்ஜிதஃ।
சுஷதாஷ்டாக்ஷரஜிதோ ஸோம்வடஃ ஷ்யாஷ்ட்டிஷாதுகஃ॥

இது 'ஜோம்பட' என்னும் (ஜம்பை) தாளத்தின் கட்டுப்பாடுள்ள தாகையால் ஜோம்படம் என்னும் பெயருள்ளதாயிற்று. இது இரண்டிரண்டு அக்ஷரங்களுள்ள இருத்ருதங்கள், நான்கு அக்ஷரகாலபரிமாணமுள்ள ஒருலகு இவைகளுடன் கூடியது. ஆக மொத்தம் எட்டு அக்ஷரங்களுடனும் இருமாத்திரைகளுடன் கூடியதுமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரி, கம, பதநிஸ; ஸநி, தப, மகரிஸ;

(2) த்ருவம்,

ஷ்ருவதாறென்ற ஷம்பலொ ஷ்ருவாறாகார உவ்யுதெ।
ஷ்ருவதாறுஃ வ்ரகஜ்டுயா நாடுஃஉண்ஜீஷ்ருவஷ்டுயா॥

வீணாவாதுஷ்ருவஜ்டுதி நாடுஃஉண்ஜீஷ்ருவெ முவுர்ஃ।
வதர்ரக்ஷரவாநாதௌள ஹர்ரர்ஃ வஜ்ராஷ்டாக்ஷரஃ॥

வீணாவாதுஷ்ருவெ தாதௌள முவுஜ்ஜௌள வதர்ரக்ஷ
ரொள।
தகஃ ஷடக்ஷரொஹ்வாரஷம்ஜிதோ முவுர்ரொவரஃ॥

ஸதஸுஸாக்ஷரஸிதாவாஹதெது தாவரஹள ஸ்ருவெள।
ஸ்ருவயொரதயொவ்தாவஹாடஸுதிணீஸ்ருவஃ வரடி॥

ஸ்ரீகாணிகஃ ஸாவ்ஸுஸ்ருஷ்டஃ ஸ வன வ ஹரவி வெணிகெஃ।
வீணாயாம் வாதஸுதெ ரக்திஸாஹாலாகரூதயர்ந்விதஃ॥

'த்ருவம்' என்னும் தாளத்தோடு கூடியிருப்பதால் இந்த அலங்காரம் த்ருவாலங்காரம் எனப்படுகிறது. இந்த த்ருவதாளமானது 'நாட்டியதண்டுத்ருவம்' என்றும், 'வீணுவாத்தியத்ருவம்' என்றும் இரு வகைப்படும். நாட்டிய தண்டுத்ருவத்தில் நான்கு அக்ஷரங்களுள்ள ஒருலகு முதலிலும், பத்து அக்ஷரங்களுள்ள ஒரு குரு அதற்குப்பின்னுமாக மொத்தம் பதினான்கு அக்ஷரங்கள் இருக்கும். 'வீணுவாத்திய த்ருவ'த்தில் முதலில் நான்கு நான்கு அக்ஷரங்களுள்ள இருலகுக்களும், அதன் பின்னர் ஆறு அக்ஷரங்களை யுச்சரிக்கும் காலபரிமாணமுள்ள ஒரு லகுசேகரமும் இருக்கும். ஆகவே இவ்விரு த்ருவங்களும் ஒவ்வொன்றும் மொத்தம் பதினான்கு அக்ஷரங்களையுடையனவாக இருக்கின்றன. இவ்விருத்ருவங்களிடையே 'நாட்டியதண்டுத்ருவம்' மட்டும் எல்லோராலும் ஸம்மதிக்கப்பட்டதாயும், சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டதாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் பூமியில் எல்லா வீணைவல்லோரும் ரக்திலாபத்திற்காகவும், மூன்று தாதுக்களோடு கூடியதுமான இந்த 'நாட்டியதண்டுத்ருவ'த்தையே வீணைகளில் வாசிக்கிறார்கள்.

(உ-ம்.) ஸரிகமகரி, ஸரிகரி, ஸரிகம; ரிகமபமக, ரிகமக, ரிகமப.

(3) மட்யம்.

உத்தாஹநிவ்ருத்தோ யஃ ஸ உத்ய ஹதி கீதிஸுதஃ।
உத்தாஹே ஹ்ரூதவ்யாவக்ஷரஷ்டயஸம்மிதஃ॥

ததொ முஷ்டொள விஜ்ஞுயெள சதுரக்ஷரஸம்மிதெள।
ஸுஹதஸ்து உத்தாரொடயம் உஷாக்ஷரமிதஃ ஷ்ருதஃ॥

'மட்யம்' என்னும் தாளத்தோடு கூடியிருத்தலால் இது மட்யாலங்காரமென வழங்கப்படுகிறது. மட்யதாளத்தில் முதலில் இரண்டு அக்ஷரமுள்ள ஒரு த்ருதமும், நான்கு நான்கு அக்ஷரங்களுள்ள இருலகுக்களும், ஆகமொத்தம் பத்து அக்ஷரங்கள் இருக்கும்.

(உ-ம்.) ஸரி, கரிஸரி, ஸரிகம; ரிக, மகரிக, ரிகமப.

(4) ரூபகம்.

ஸ்ரோ ஈவிகதாஹெ ஈவிகஃ வரிகீதிபுதஃ।
சூஷெள ஊதொ முவஃ வஜ்ரா தூஷு ஈவிகஸாகெ ॥

தெ ஈவிகஸாஃரயம் விஜ்ரா தவுஃ ஷபக்ஷஈஃ।

இது 'ரூபக' தாளத்துடன் கூடியதாகையால் ரூபகாலங்காரம் எனப்படுகிறது. ரூபகதாளத்தில் முதலில் இரண்டு அக்ஷரமுள்ள ஒரு த்ருதமும், பின்னர் நான்கு அக்ஷரமுள்ள ஒரு லகுவும் சேர்ந்து மொத்தம் ஆறு அக்ஷரங்கள் இருக்கும்.

(உ-ம்.) ஸரி, ஸரிகம: ரிக, ரிகமப;

(5) ஜம்பை.

சுவாதாஷ்ரெ ஹம்யக்தோ சுவாஷ்ரங்கார உச்யதெ।
சுவாதாஷ்ரொ ஜ்ஜியா நாடயவீணயொஃ வரிஜ்ஜ்யதெ ॥

தது வ்யாந்நாடயசுவாயாஃஷெள தாவதிணஊதஃ।
வாகாக்ஷரயுதஃ வஜ்ரா ஊதொ ஜ்ஜ்யக்ஷரஹம்யுதஃ ॥

ததஃ ஸஷ்டாக்ஷரீகாஷ்ரஹம்யுதொ முவஃஷெவரஃ।
வாத்யகாரசுவாயாம் விஸாஃஷ்ரஜ்ஜூதொ உதஃ ॥

சூர்யக்ஷரஃ ஹ வரஃ ஸஷ்டாக்ஷரொஷ்டாரணஹம்யுதஃ।
முவஃஷெவரநாகெஷ்ரகொ சுவாதாஷ்ரொவஃஹாவிஷெள ॥

உஸ்ரஷ்டயக்ஷரொஷ்டாரஹம்யுதாவிதி நிணயுஃ।
சுநயொரஃஹயொநயுநாடயசுவா ஷ்ரோஃணிகீ ஜ்ஜ்யதா ॥

தாஷெவ ஈக்ஷிஷ்ரொஷ்ரெ கூகுவா யாதஃஷ்ரயாந்நிதாழ்।
வீணாயாம் வாத்யஜ்ஞீஷ்ர வெணிகா ஊதி நிணயுஃ।

'ஜம்பா' என்னும் தாளத்தோடு கூடியிருத்தலால் இது ஜம்பாலங்காரமெனப்படுகிறது. ஜம்பை என்னும் தாளமானது நாட்டியம், வீணை இவையிரண்டிலும் இரண்டு விதமாகக் காணப்படுகிறது. அவற்றுள் நாட்டியஜம்பையில் முதலில் ஒரு அக்ஷரகாலபரிமாணமுள்ள அனுத்ருதமும், பின்னர் இரு அக்ஷரகாலபரிமாணமுள்ள த்ருதமும்,

பிறகு ஏழு அக்ஷரங்களின் காலபரிமாணமுள்ள லகுசேகரமும்; ஆகப் பத்து அக்ஷரங்கள் உள்ளதாக இருக்கும். வாக்கேயகாரஜம்பையில் மூன்று அக்ஷரகாலபரிமாணமுள்ள விராமத்தைக் கடைசியிலுள்ள த்ருதமும், பின்னர் ஏழு அக்ஷரங்களில் காலபரிமாணமுள்ள லகுசேகர மும் இருக்கும். ஆகவே, இவ்விரு ஜம்பைதாளங்களும் ஒவ்வொன்றும் பத்து லகு அக்ஷரங்களை யுச்சரிக்கும் காலபரிமாணத்தை யுடையவைக ளாக இருக்கின்றன என்பது முடிவாகும். இவ்விரு ஜம்பை தாளங்க ளில் நாட்டியஜம்பையையே ஆதாரமுள்ளதாகக் கருதுகிறார்கள் அறி ஞர்கள். ஆகையால் ரக்திலாபத்திற்காக, மூன்று தாதுக்களோடு கூடிய அந்த நாட்டிய ஜம்பையையே வைணிகர்கள் வீணையில் வாசிக்கின்றனர் என்பது முடிவு.

(உ-ம்.) ஸரிகஸரிஸரி, க, மா : ரிகமரிகரிக, ம, பா.

(6) த்ரிபுடை.

த்ரிவாடாவெக தாலெக நிவலஷ்ரிவாடஃ ஷுத்தஃ।
த்ரிவாடெ த்வெள ஊதாவாதெள வ்யாகர உக்ஷர
ஷம்ஜிதெள ॥
விராமாக்ஷுரஃ வஷ்டாக்ஷரத்ரயஷம்ஜிதஃ।
சூஷதஸ் த்ரிவாடஷ்டாலெ ஜெத்ரயஃ ஷஷ்டாக்ஷரீஜிதஃ ॥

'த்ரிபுடை' என்னும் தாளத்தோடு கூடியிருத்தல் பற்றி இது த்ரிபுடாலங்காரமெனப்பட்டது. த்ரிபுடை தாளத்தில் முதலில் இரண்டிரண்டு அக்ஷரங்களுள்ள இருத்ருதங்களும், பின்னர் விராமத் தைக் கடைசியிலுள்ளதும், மூன்று அக்ஷரபரிமாணமுள்ளதுமான த்ருத மும் இருக்கும். ஆகவே இந்த த்ரிபுட தாளமானது ஏழு அக்ஷரங்க ளின் காலபரிமாணமுள்ளதாக இருக்கிறது.

(உ-ம்.) ஸரி, கஸ, ரிகம : ரிக, மரி, கமப.

(7) அடதாளம்.

சுஂதாலெக ஷம்யாக்ஷுஂதாலஂ ஷுவக்ஷுதெ।
சுஂதாலெ ஊதெள ஷ்ரீஷுவக்ஷுரகாவாவாலெள
ஷ்ருதெள ॥
வக்ஷவக்ஷுராக்ஷுரஜிதெள குவஷ்ரி த்வெள தக்ஷதக்ஷுடி।
வதாஷுஷுராக்ஷுரீகாலெ ஜாதக்ஷெகாஂதாலுகஃ ॥

'அட' தாளத்துடன் கூடியிருத்தலால் இது அடதாளாலங்கார மெனப்பட்டது. அடதாளமானது இரண்டிரண்டகுரகாலபரிமாண முள்ள இரு த்ருதங்களையும், ஐந்தைந்து அகுரகாலபரிமாணமுள்ள இரு லகுக்களையுமுடையதாகும். ஆக மொத்தம் பதினொன்கு அகுரங்களை யுடையது அடதாளமாகும்.

(உ-ம்.) ஸரி, இக, அஸாரிக, அமாமா ;
ரிக, அம, அரிகம, அபாபா ;

(8) ஏகதாளம்.

வாகதாஹெந யுக்தகுவாஹெகதாலஃ ஷுகீதிபுதஃ।
வாகஜுஹுதெதிஹெகதாலு வாகதாலுவஸ்ய லுக்ஷணழ் ॥

லுக்ஷ்ய த்விஷாநீஹெதாஜுஹெகதாலொ நாமக்திஃ।
ஊதெதுகதாலுஷ்வாநெzஷ்விஷ்ணாதிதாலொ நிவெஜிதஃ ॥

ஷுதிதாஹெ ஸெவகலுவாஷ்வதாஸாகுஷாஸம்மிதஃ।

'ஏகதாள'த்தோடு கூடியிருத்தலால் இது ஏகதாளாலங்கார மெனப்படுகிறது. ஒரு த்ருதத்தை யுடையது ஏகதாளமாகும் என்பது ஏகதாளத்தின் லக்ஷணம். இப்போதிருக்கும் லக்ஷ்யத்தில் இத்தகைய ஏகதாளமென்பது இனிமையைக் கொடுப்பதில்லையாதலின், இவ்வேக தாளத்தின் ஸ்தானத்தில் இதற்குப் பதிலாக ஆதிதாளத்தை புகுத்தி யுள்ளார்கள். ஆதிதாளமானது, நான்ககுரகாலபரிமாணமுள்ள ஒரு லகுவுடன் கூடியதாகும்.

தற்காலம் உலகில் வழங்கப்படும் அலங்காரங்கள்

'சதுர்த்தண்டிப் பிரகாசிகை' என்னும் நூலியற்றிய ஸ்ரீவெங் கடமகி என்ற பெரியார் அந்நூலில் அவர்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட ஜோம்படம், த்ருவம் முதலான எட்டு அலங்காரங்களை லக்ஷணங்களுடன் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார். அவைகளே பெரும்பாலும் தற்காலத்திலும் ஸங்கீத அறிஞர்களால் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. ராகங்களுக்கு முக்கியமாக இன்றியமையாதவை அலங்காரங்களேயாகும். ஏனெனில், அதனையே பரதமுனிவர் தம் நூலில் கூறுகிறார் :—

ஸஸிதா ஸஹிதெவ நிஸா விஜதெவ கதீ ஸதா விவ்ருஷ்டெவ।
அவிலம்பிதெவ காதகா நீதிஸமங்காஸஹிதா ஸ்யாத் ॥

—பரதர்.

இதன் பொருள் :—

அலங்காரமற்ற இராகங்கள், சந்திரனில்லா இரவுபோலும், கீரில்லா நதிபோலும், பூவில்லாக் கொடிபோலும், அலங்காரமில்லா மங்கையர் போலும் அழகற்றவையாகும். ஆகவே கீதம், இராகம் இவைகளுக்கு அழகையளிப்பவை அலங்காரங்கள் தான் என்பது பரத முனிவரின் கருத்து. ஸரளி (ஸ்வராவளி)களிலிருந்தே அலங்காரங்களை நாம் பாடிப் பழகும்படி நம்முன்னோர்கள் அமைத்திருக்கின்றனர். முதன் முதல் ஜோம்பட் (ஆதி) தாளத்தில் தற்காலம் பாடப்பட்டுவரும் ஸரளி வரிசை, ஜண்டை வரிசை முதலானவைகளும் அலங்காரமெனக் கருதப் பட்டவைகளாகும். இந்த அலங்காரங்கள் ஜோம்பட், துருவம், மட்யம் ரூபகம், ஜம்பை, த்ரிபுட, அட, ஏகம் ஏனைய தாளங்களுடன் கூடியிருத் தலால் இவைகளுக்கு தாளங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு பெயர்கள் நடைமுறையில் வழங்கப்படுகின்றன.

ஏழு தாளங்களும் முறைப்படி அததற்குரிய அங்கங்களுடன் கூடியவை. தாளாங்கங்கள் மூன்று. அவையாவன :—

1. ப: அனுத்ருதம்—இது ஒரு அக்ஷரகாலமுள்ளது.
2. O த்ருதம்—இது இரு அக்ஷரகாலபரிமாணமுள்ளது.
3. | லகு—இது ஜாதிகளைப் பின்பற்றி அததற்குத் தக்கவாறு அக்ஷரங்களுடன் கூடியது.

தாளங்களின் அங்கங்களைக் காட்டும் சக்கரம்.

எண்	தாளங்களின் பெயர்கள்	அங்கங்கள்
1	த்ருவதாளம்	| O | |
2	மட்யதாளம்	| O |
3	ரூபகதாளம்	O |
4	ஜம்பைதாளம்	| ∪ O
5	த்ரிபுடைதாளம்	| O O
6	அடதாளம்	| | O O
7	ஏகதாளம்	|

ஏழு தாளங்களிலும் வருகின்ற லகு என்ற அங்கம் ஐந்து ஜாதி களுடன் சேர்ந்து வரும்போது அததற்குரிய அக்ஷரங்களுடன் கூடி விளங்கும்.

ஐந்து ஜாதிகளாவன :—

1. சதுரச்ரம்.
2. திச்ரம்.
3. கண்டம்.
4. மிச்ரம்.
5. ஸங்கீர்ணம்.

இவை முறையே 4, 3, 5, 7, 9 அக்ஷரங்களுடன் கூடியவை.

துருவம் முதலிய ஏழு தாளங்களும், லகுவின் ஐந்து ஜாதிபேதங் கள் காரணமாக $7 \times 5 = 35$ அலங்காரபேதங்களை யடைகின்றன. இவைகளுடன் 'ஜோம்பட்' என்ற ஆதிதாள அலங்காரத்தைச் சேர்த்து மொத்தம் 36 அலங்காரங்கள் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இனி 'ஜோம்பட்' என்ற அலங்காரம் துடங்கி ஸப்ததாள அலங் காரங்கள், 35 அலங்காரங்கள் இவைகளை அததற்குரிய அங்கங்களுடன் முறையே கூறுவோம் :—

'ஜோம்பட்' என்ற ஆதிதாள அலங்காரம். 8 அக்ஷரகாலம். சதுரச்ரஜாதி. அங்க அடையாளம் 1 0 0.

4 2 + 2 = 8.

1_4	0	0
x 1 2 3 ஸ ரி க ம	x v ரி க	x v ம ப
க ம ப த	ம ப	த நி
ப த நி ஸ்	ஸ் நி	த ப
நி த ப ம	த ப	ம க
ப ம க ரி	ம க	ரி ஸ

X—இது அடியைக் குறிக்கும்.
V—இது வீச்சைக் குறிக்கும்.
1, 2—இவை அக்ஷரகாலங்களைக் குறிக்கும். (விரல் எண்ணு தலையும் குறிக்கும்.)

ஸப்ததாள அலங்காரங்கள்

1. த்ருவதாளம்—சதுரச்ரஜாதி 14 அக்ஷரகாலம் அங்க அடையாளம் 1_4 0 1_4 1_4.

1_4	0	1_4	1_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ம	x v க ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ம
ரி க ம ப	ம க	ரி க ம க	ரி க ம ப
க ம ப த	ப ம	க ம ப ம	க ம ப த
ம ப த நி	த ப	ம ப த ப	ம ப த நி
ப த நி ஸ்	நி த	ப த நி த	ப த நி ஸ்
ஸ் நி த ப	த நி	ஸ் நி த நி	ஸ் நி த ப
நி த ப ம	ப த	நி த ப த	நி த ப ம
த ப ம க	ம ப	த ப ம ப	த ப ம க
ப ம க ரி	க ம	ப ம க ம	ப ம க ரி
ம க ரி ஸ	ரி க	ம க ரி க	ம க ரி ஸ

2. மட்யதாளம்—சதுரச்ரஜாதி 10 அக்ஷரகாலம் அங்க அடையாளம் 1_4 0 1_4.

1_4	0	1_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ரி	x v ஸ ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ம
ரி க ம க	ரி க	ரி க ம ப
க ம ப ம	க ம	க ம ப த
ம ப த ப	ம ப	ம ப த நி
ப த நி த	ப த	ப த நி ஸ்
ஸ் நி த நி	ஸ் நி	ஸ் நி த ப
நி த ப த	நி த	நி த ப ம
த ப ம ப	த ப	த ப ம க
ப ம க ம	ப ம	ப ம க ரி
ம க ரி க	ம க	ம க ரி ஸ

3. ரூபகதாளம்—சதுரச்ரஜாதி 6 அக்ஷகாலம்
அங்க அடையாளம் 0 1_4.

0	1_4
x ▼	x 1 2 3
ஸ ரி	ஸ ரி க ம
ரி க	ரி க ம ப
க ம	க ம ப த
ம ப	ம ப த நி
ப த	ப த நி ஸ்
ஸ் நி	ஸ் நி த ப
நி த	நி த ப ம
த ப	த ப ம க
ப ம	ப ம க ரி
ம க	ம க ரி ஸ

4. ஜம்பைதாளம்—மிச்ரஜாதி 10 அக்ஷர்காலம்
அங்க அடையாளம் $1_7 \smile 0$.

1_7	⌣	0
x 1 2 3 4 5 6	x	x ▼ ,
ஸ ரி க ஸ ரி ஸ ரி	க	ம ா
ரி க ம ரி க ரி க	ம	ப ா
க ம ப க ம க ம	ப	த ா
ம ப த ம ப ம ப	த	நி,
ப த நி ப த ப த	நி	ஸ் ா
ஸ் நி த ஸ் நி ஸ் நி	த	ப ா
நி த ப நி த நி த	ப	ம ா
த ப ம த ப த ப	ம	க ா
ப ம க ப ம ப ம	க	ரி,
ம க ரி ம க ம க	ரி	ஸ ா

1474

5. த்ரிபுடதாளம்—த்ரிச்ரஜாதி 7 அக்ஷரங்கள்
அங்க அடையாளம் 1_3 0 0.

1_3	0	0
x 1 2	x v	x v
ஸ ரி க	ஸ ரி	க ம
ரி க ம	ரி க	ம ப
க ம ப	க ம	ப த
ம ப த	ம ப	த ஸ்
ப த ஸ்	ப த	ஸ் ப
ஸ் ஸ் த	ஸ் ஸ்	ப ம
ஸ் த ப	ஸ் த	ம க
த ப ம	த ப	க ரி
ப ம க	ப ம	ரி ஸ
ம க ரி	ம க	

6. அடதாளம்—கண்டஜாதி 14 அக்ஷரங்கள்.
அங்க அடையாளம் 1_5 1_5 0 0.

1_5	1_5	0	0
x 1 2 3 4	x 1 2 3 4	x v	x v
ஸ ரி , க ர	ஸ ர ரி க ர	ம ர	ம ர
ரி க ர ம ர	ரி , க ம ர	ப ர	ப ர
க ம ர ப ர	க ர ம ப ர	த ர	த ர
ம ப ர த ர	ம ர ப த ர	ஸ் ,	ஸ் ,
ப த ர ஸ் ,	ப ர த ஸ் ,	ஸ் ர	ஸ் ர
ஸ் ஸ் , த ர	ஸ் ர ஸ் த ர	ப ர	ப ர
ஸ் த ர ப ர	ஸ் , த ப ர	ம ர	ம ர
த ப ர ம ர	த ர ப ம ர	க ர	க ர
ப ம ர க ர	ப ர ம க ர	ரி ,	ரி ,
ம க ர ரி ,	ம ர க ரி ,	ஸ ர	ஸ ர

7. ஏகதாளம்—சதுரஸ்ரஜாதி 4 அக்ஷரகாலம்
அங்க அடையாளம் |.

1_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ம ரி க ம ப க ம ப த ம ப த நி ப த நி ஸ் ஸ் நி த ப நி த ப ம த ப ம க ப ம க ரி ம க ரி ஸ

இத்துடன் ஸப்ததாள அலங்காரங்கள் முடிவுற்றன. இனி 35 தாள அலங்காரங்களை விருபிக்கிறோம்:—

35—தாள அலங்காரங்கள்

1. சதுரஸ்ரஜாதி—த்ருவதாளம்—ஸ்ரீகர.
14 அக்ஷரகாலங்கள் | 0 | |.

1_4	0	1_4	1_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ரி ரி க ம க க ம ப ம ம ப த ப ப த நி த ஸ நி த நி நி த ப த த ப ம ப ப ம க ம ம க ரி க	x v. ஸ ரி ரி க க ம ம ப ப த ஸ் நி நி த த ப ப ம ம் க	x 1 2 3 ஸ க ரி க ரி ம க ம க ப ம ப ம த ப த ப நி த நி ஸ் த நி த நி ப த ப த ம ப ம : ப க ம க ம ரி க ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ம ரி க ம ப க ம ப த ம ப த நி ப த நி ஸ் ஸ் நி த ப நி த ப ம த ப ம க ப ம க ரி ம க ரி ஸ

2. சதுரஸ்ரஜாதி—மட்யதாளம்—ஸம—10 அ. கா. | 0 | .

1_4	0	1_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ரி	x v ஸ ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ம
ரி க ம க	ரி க	ரி க ம ப
க ம ப ம	க ம	க ம ப த
ம ப த ப	ம ப	ம ப த நி
ப த நி த	ப த	ப த நி ஸ்
ஸ் நி த நி	ஸ் நி	ஸ் நி த ப
நி த ப த	நி த	நி த ப ம
த ப ம ப	த ப	த ப ம க
ப ம க ம	ப ம	ப ம க ரி
ம க ரி க	ம க	ம க ரி ஸ

3. சதுரஸ்ரஜாதி—ரூபகதாளம்—பத்தி—6—0 | .

0	1_4	0	1_4
x v ஸ ரி	x 1 2 3 ஸ ரி க ம	x v ரி க	x 1 2 3 ரி க ம ப
க ம	க ம ப த	ம ப	ம ப த நி
ப த	ப த நி ஸ்	ஸ் நி	ஸ் நி த ப
நி த	நி த ப ம	த ப	த ப ம க
ப ம	ப ம க ரி	ம க	ம க ரி ஸ

4. சதுரஸ்ரஜாதி–ஜம்பை தாளம்-மதுர-7- | ∪ 0.

1_4	∪	0	1_4	∪	0
x 1 2 3 ஸ ரி க ரி	x ஸ	x v ரி க	x 1 2 3 ரி க ம க	x ரி	x v க ம
க ம ப ம	க	ம ப	ம ப த ப	ம	ப த
ப த நி த	ப	த நி	த நி ஸ் நி	த	நி ஸ்
ஸ் நி த நி	ஸ்	நி த	நி த ப த	நி	த ப
த ப ம ப	த	ப ம	ப ம க ம	ப	ம க
ம க ரி க	ம	க ரி	க ரி ஸ ரி	க	ரி ஸ

5. சதுரஸ்ரஜாதி-த்ரிபுடதாளம்–ஆதி–8– | 0 0.

1_4	0	0	1_4	0	0
x 1 2 3 ஸ க ரி க	x v ஸ ரி	x v ஸ ம	x 1 2 3 ஸ் த நி த	x v ஸ் நி	x v ஸ் ப
ரி ம க ம	ரி க	ரி ப	நி ப த ப	நி த	நி ம
க ப ம ப	க ம	க த	த ம ப ம	த ப	த க
ம த ப த	ம ப	ம நி	ப க ம க	ப ம	ப ரி
ப நி த நி	ப த	ப ஸ்	ம ரி க ரி	ம க	ம ஸ

6. சதுரஸ்ரஜாதி–அடதாளம்-லேக-12- | | 0 0,

1_4	1_4	0	0
x 1 2 3 ஸ க ரி க	x 1 2 3 ஸ ரி க ரி	x v ஸ ரி	x v ஸ ம
ரி ம க ம	ரி க ம க	ரி க	ரி ப
க ப ம ப	க ம ப ம	க ம	க த
ம த ப த	ம ப த ப	ம ப	ம நி
ப நி த நி	ப த நி த	ப த	ப ஸ்
ஸ் த நி த	ஸ் நி த நி	ஸ் நி	ஸ் த
நி ப த ப	நி த ப த	நி த	நி ம
த ம ப ம	த ப ம ப	த ப	த க
ப க ம க	ப ம க ம	ப ம	ப ரி
ம ரி க ரி	ம க ரி க	ம க	ம ஸ

7. சதுரஸ்ரஜாதி-ஏகதாளம்-மான-4- | .

1_4	1_4	1_4	1_4	I_4
x 1 2 3 ஸ ரி க ம	x 1 2 3 ரி க ம ப	x 1 2 3 க ம ப த	x 1 2 3 ம ப த நி	x 1 2 3 ப த நி ஸ்
ஸ் நி த ப	நி த ப ம	த ப ம க	ப ம க ரி	ம க ரி ஸ

1. திஸ்ரஜாதி த்ருவதாளம்-மணி–11- | 0 | |

1_3	0	1_3	1_3
x 1 2 ஸரிக	x v ஸரி	x 1 2 ஸகரி	x 1 2 ஸரிக
ரிகம	ரிக	ரிமக	ரிகம
கமப	கம	கபம	கமப
ம்பத	மப்	மதப	மபத
பதநி	பத	பநித	பதநி
தநிஸ்	தநி	தஸ்நி	தநிஸ்
ஸ்நித	ஸ்நி	ஸ்தநி	ஸ்நித
நிதப	நித	நிபத்	நித்ப
தபம	தப	தமப	தபம
பமக	பம	பகம	பமக
மகரி	மக	மரிக	மகரி
கரிஸ	கரி	கஸரி	கரிஸ

2. திஸ்ரஜாதி மட்யதாளம்-ஸார-8- | 0 |

1_3	0	1_3
x 12 ஸரிக	x v ஸரி	x 12 ஸரிக
ரிகம	ரிக	ரிகம
கமப	கம	கமப
மபத	மப	மபத
பதநி	பத	பதநி
தநிஸ்	தநி	தநிஸ்
ஸ்நித	ஸ்நி	ஸ்நித
நிதப	நித	நிதப
தபம	தப	தபம
பமக	பம	பமக
மகரி	மக	மகரி
கரிஸ	கரி	கரிஸ

3. திஸ்ரஜாதி ரூபகதாளம்–சக்ர–5–0 |

0	1_3	0	1_3
x v ஸ ரி	x 12 ஸ ரி க	x v ஸ் நி	x 12 ஸ் நி த
ரி க	ரி க ம	நி த	நி த ப
க ம	க ம ப	த ப	த ப ம
ம ப	ம ப த	ப ம	ப ம க
ப த	ப த நி	ம க	ம க ரி
த நி	த நி ஸ்	க ரி	க ரி ஸ

4. திஸ்ரஜாதி--ஜம்பதாளம்--கதம்ப—6— | ᴗ0.

1_3	∪	0	1_3	∪	0.
x 1 2 ஸ க ரி	x ஸ	x v ரி க	x 1 2 ஸ் த ஹி	x ஸ்	x v ஹி த
ரி ம க	ரி	க ம	ஹி ப த	ஹி	த ப
க ப ம	க	ம ப	த ம ப	த	ப ம
ம த ப	ம	ப த	ப க ம	ப	ம க
ப ஹி த	ப	த ஹி	ம ரி க	ம	க ரி
த ஸ் ஹி	த	ஹி ஸ்	க ஸ ரி	க	ரி ஸ

5. திஸ்ரஜாதி—த்ரிபுடதாளம்—சங்க—7— | 0 0.

1_3	0	0	1_3	0	0
x 1 2 ஸ க ரி	x v ஸ ரி	x v ஸ ம	x 1 2 ஸ் த ஹி	x v ஸ் ஹி	x v ஸ் ப
ரி ம க	ரி க	ரி ப	ஹி ப த	ஹி த	ஹி ம
க ப ம	க ம	க த	த ம ப	த ப	த க
ம த ப	ம ப	ம ஹி	ப க ம	ப ம	ப ரி
ப ஹி த	ப த	ப ஸ்	ம ரி க	ம க	ம ஸ

6. திஸ்ரஜாதி—அடதாளம்—குப்த—10— | | 0 0.

1_3	1_3	0	0	1_3	1_3	0	0
x 1 2 ஸ க ரி	x 1 2 ஸ ரி க	x v ஸ ரி	x v ஸ ம	x 1 2 ஸ் த ஹி	x 1 2 ஸ் ஹி த	x v ஸ் ஹி	x v ஸ் ப
ரி ம க	ரி க ம	ரி க	ரி ப	ஹி ப த	ஹி த ப	ஹி த	ஹி ம
க ப ம	க ம ப	க ம	க த	த ம ப	த ப ம	த ப	த க
ம த ப	ம ப த	ம ப	ம ஹி	ப க ம	ப ம க	ப ம	ப ரி
ப ஹி த	ப த ஹி	ப த	ப ஸ்	ம ரி க	ம க ரி	ம க	ம ஸ

7. மிஸ்ரஜாதி—ஏகதாளம்—லுத—3- | :

1_3	1_3	1_3	1_3	1_3	1_3
x 1 2 ஸ ரி க	x 1 2 ரி க ம	x 1 2 க ம ப	x 1 2 ம ப த	x 1 2 ப த நி	x 1 2 த நி ஸ்
ஸ் நி த	நி த ப	த ப ம	ப ம க	ம க ரி	க ரி ஸ

---

1. மிச்ரஜாதி—த்ருவதாளம்—பூர்ண—23- | 0 | | .

1_7	0	1_7	1_7
x 1 2 3 4 5 6 ஸா ரி கா ரி ,	x v ஸ ரி	x I 2 3 4 5 6 ஸ கா ரி , கா	x 1 2 3 4 5 6 ஸ ரி , கா மா
ரி , க மா கா	ரி க	ரி மா கா மா	ரி கா மா பா
கா ம பா மா	க ம	க பா மா பா	க மா பா தா
மா ப தா பா	ம ப	ம தா பா தா	ம பா தா நி ,
பா த நி , தா	ப த	ப நி , தா நி ,	ப தா நி , ஸ்
ஸ் நி தா நி ,	ஸ் நி	ஸ் தா நி , தா	ஸ் நி , தா பா
நி , த பா தா	நி த	நி பா தா பா	நி தா பா மா
தா ப மா பா	த ப	த மா பா மா	த பா மா கா
பா ம கா மா	ப ம	ப கா மா கா	ப மா கா ரி ,
மா க ரி , கா	ம க	ம ரி , கா ரி ,	ம கா ரி , ஸா

2. மிச்ரஜாதி மட்யதாளம்--உதீர்ணம்--16-|0 .

1_7	0	1_7
x 1 2 3 4 5 6 ஸ ரி , க ரி ,	x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 5 6 ஸ ரி , க ம
ரி க ம க	ரி க	ரி க ம ப
க ம ப ம	க ம	க ம ப த
ம ப த ப	ம ப	ம ப த நி ,
ப த நி , த	ப த	ப த நி , ஸ்
ஸ் நி , த நி ,	ஸ் நி	ஸ் நி , த ப
நி த ப த	நி த	நி த ப ம
த ப ம ப	த ப	த ப ம க
ப ம க ம	ப ம	ப ம க ரி ,
ம க ரி , க	ம க	ம க ரி , ஸ

3. மிச்ரஜாதி ரூபகம்—குல—9—0|.

0	1_7	0	1_7
x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 5 6 ஸ ரி , க ம	x v ஸ் நி	x 1 2 3 4 5 6 ஸ் நி , த ப
ரி க	ரி க ம ப	நி த	நி த ப ம
க ம	க ம ப த	த ப	த ப ம க
ம ப	ம ப த நி ,	ப ம	ப ம க ரி ,
ப த	ப த நி , ஸ்	ம க	ம க ரி , ஸ

4. மிச்ரஜாதி ஜம்பை தாளம்—சுர 1 0 — | ◡ 0.

1_7	∪	0	1_7	∪	0
x 1 2 3 4 5 6 ஸரி, கரி,	x ஸ	x, v ரி க	x 1 2 3 4 5 6 ஸ்ரி, தரி,	‘ ஸ்	x, v ரி த
ரிகாமகா	ரி	கம	ரிதாபாதா	ரி	தப
கமாபாமா	க	மப	தபாமாபா	த	பம
மபாதாபா	ம	பத	பமாகாமா	ப	மக
பதாநி, தா	ப	தநி	மகாரி, கா	ம	கரி
தநி, ஸ்ரி,	த	நிஸ்	கரி, ஸரி,	க	ரிஸ

5. மிச்ரஜாதி த்ரிபுடதாளம்—லீலை—1 1 — | 0 0.

1_7	0	0	1_7	0	0
x 1 2 3 4 5 6	x v	x v	x 1 2 3 4 5 6	x v	x v
ஸகரி, கா	ஸரி	ஸம	ஸ்தாநி, தா	ஸ்நி	ஸ்ப
ரிமாகாமா	ரிக	ரிப	நிபாதாபா	நித	நிம
கபாமாபா	கம	கத	தமாபாமா	தப	தக
மதாபாதா	மப	மநி	பகாமாகா	பம	பரி
பநி, தாநி,	பத	பஸ்	மரி, கரி,	மக	மஸ

6. மிச்ரஜாதி அடதாளம்—லோய—18— | | 0 0.

1_7	1_7	0	0
x 1 2 3 4 5 6 ஸ க ர ரி , க ர	x 1 2 3 4 5 6 ஸ ர ரி க ர ரி ,	x v ஸ ரி	x v ஸ ம
ரி ம ர க ர ம ர	ரி , க ம ர க ர	ரி க	ரி ப
க ப ர ம ர ப ர	க ர ழ ப ர ம ர	க ம	க த
ம த ர ப ர த ர	ம ர ப த ர ப ர	ம ப	ம ஸ
ப ஸ , த ர ஸ ,	ப ர த ஸ , த ர	ப த	ப ஸ்
ஸ் த ர ஸ , க ர	ஸ் ர ஸ த ர ஸ ,	ஸ் ஸ	ஸ் ப
ஸ ப ர த ர ப ர	ஸ , த ப ர த ர	ஸ த	ஸ ம
த ம ர ப ர ம ர	த ர ப ம ர ப ர	த ப	த க
ப க ர ம ர க ர	ப ர ம க ர ம ர	ப ம	ப ரி
ம ரி , க ர ரி ,	ம ர க ரி , க ர	ம க	ம ஸ

7. மிச்ரஜாதி ஏகதாளம்—ராக—7— | .

1_7	1_7
x 1 2 3 4 5 6 ஸ ரி , க ர ம ர	x 1 2 3 4 5 6 ரி க ர ம ர ப ர
க ம ர ப ர த ர	ம ப ர த ர ஸ ,
ப த ர ஸ , ஸ் ர	ஸ் ஸ , த ர ப ர
ஸ த ர ப ர ம ர	த ப ர ம ர க ர
ப ம ர க ர ரி ,	ம க ர ரி , ஸ ர

1. கண்டஜாதி த்ருவதாளம்--ப்ரமாண--17-- | 0 ! | .

1_5	0	1_5	1_5
x 1 2 3 4 ஸ ரி , க ம	x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 ஸ ரி க ம	x 1 2 3 4 ஸ ரி க ம ப
ரி க ம ப	ரி க	ரி , க ம ப	ரி க ம ப த
க ம ப த	க ம	க ம ப த	க ம ப த நி
ம ப த நி	ம ப	ம ப த நி	ம ப த நி ,
ப த நி ,	ப த	ப த நி ,	ப த நி ஸ
ஸ் நி , த	ஸ் நி	ஸ் நி த	ஸ் நி த ப
நி த ப	நி த	நி , த ப	நி த ப ம
த ப ம	த ப	த ப ம	த ப ம க
ப ம க	ப ம	ப ம க	ப ம க ரி ,
ம க ரி ,	ம க	ம க ரி ,	ம க ரி ஸ

2. கண்டஜாதி--மட்யதாளம்--உதய--12-- ! 0 | .

1_5	0	1_5
x 1 2 3 4 ஸ ரி , க ம	x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 ஸ ரி க ம ப
ரி க ம ப	ரி க	ரி க ம ப த
க ம ப த	க ம	க ம ப த நி
ம ப த நி	ம ப	ம ப த நி ,
ப த நி ,	ப த	ப த நி ஸ
ஸ் நி , த	ஸ் நி	ஸ் நி த ப
நி த ப	நி த	நி த ப ம
த ப ம	த ப	த ப ம க
ப ம க	ப ம	ப ம க ரி ,
ம க ரி ,	ம க	ம க ரி ஸ

3. கண்டஜாதி ரூபகதாளம்--ராஜ--7--0 | :

0	1_5	0	1_5
x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 ஸ ரி க ம ா	x v ஸ் ஙி	x 1 2 3 4 ஸ் ஙி த ப ா
ரி க	ரி க ம ப ா	ஙி த	ஙி த ப ம ா
க ம	க ம ப த ா	த ப	த ப ம க ா
ம ப	ம ப த ஙி ,	ப ம	ப ம க ரி ,
ப த	ப த ஙி ஸ் ா	ம க	ம க ரி ஸ ா

4. கண்டஜாதி ஜம்பதாளம்--சண--8--1 ∪ 0.

1_5	∪	0	1_5	∪	0
x 1 2 3 4 ஸ ரி , க ா	x ஸ	x v ரி க	x 1 2 3 4 ஸ் ஙி , த ா	x ஸ்	x v ஙி த
ரி க ா ம ா	ரி	க ம	ஙி த ா ப ா	ஙி	த ப
க ம ா ப ா	க	ம ப	த ப ா ம ா	த	ப ம
ம ப ா த ா	ம	ப த	ப ம ா க ா	ப	ம க
ப த ா ஙி ,	ப	த ஙி	ம க ா ரி ,	ம	க ரி
த ஙி , ஸ் ா	த	ஙி ஸ்	க ரி , ஸ ா	க	ரி ஸ

5. கண்டஜாதி த்ரிபுடதாளம்--துஷ்கர--9— | 0 0.

1_5	0	0	1_5	0	0
x 1 2 3 4 ஸ ா க ரி ,	x v ஸ் ரி	x v ஸ ம	x 1 2 3 4 ஸ் ா த ஙி ,	x v ஸ் ஙி	x v ஸ் ப
ரி , ம க ா	ரி க	ரி ப	ஙி , ப த ா	ஙி த	ஙி ம
க ா ப ம ா	க ம	க த	த ா ம ப ா	த ப	த க
ம ா த ப ா	ம ப	ம ஙி	ப ா க ம ா	ப ம	ப ரி
ப ா ஙி த ா	ப த	ப ஸ்	ம ா ரி க ா	ம க	ம ஸ

6. கண்டஜாதி அடதாளம்—விதள—14- | ' | 0 0.

1_5	1_5	0	0
x 1 2 3 4 ஸ ரி , க	x 1 2 3 4 ஸா ரி க	x v ஸ ரி	x v ம
ரி க மா	ரி , க மா	ரி க	ரி ப
க மா பா	கா ம பா	க ம	க த
ம பா தா	மா ப தா	ம ப	ம ஙி
ப தா ஙி ,	பா த ஙி ,	ப த	ப ஸ்
ஸ் ஙி , தா	ஸ்ா ஙி தா	ஸ் ஙி	ஸ் ப
ஙி தா பா	ஙி , த பா	ஙி த	ஙி ம
த பா மா	தா ப மா	த ப	த க
ப மா கா	பா ம கா	ப ம	ப ரி
ம கா ரி ,	மா க ரி ,	ம க	ம ஸ

கண்டஜாதி—ஏகதாளம்—ரத—5- | .

1_5	1_5
x 1 2 3 4 ஸ ரி க மா	x 1 2 3 4 ஸ் ஙி த பா
ரி க ம பா	ஙி த ப மா
க ம ப தா	த ப ம க
ம ப த ஙி ,	ப ம க ரி ,
ப த ஙி ஸ்ா	ம க ரி ஸ்ா

1. ஸங்கீர்ணஜாதி--த்ருவதாளம்--புவன--29- | 0 | | .

l_9	0	l_9	l_9
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸா ரி கா ம கா ரி	x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , க மா க ரி ,	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , க ரி , க மா
ரி , க மா ப மா க	ரி க	ரி கா ம பா ம கா	ரி கா ம கா ம பா
கா ம பா த பா ம	க ம	க மா ப தா ப மா	க மா ப மா ப தா
மா ப தா நி தா ப	ம ப	ம பா த நி , த பா	ம பா த பா த நி ,
பா த நி , ஸ் நி , த	ப த	ப தா நி ஸ் நி தா	ப தா நி தா நி ஸ்
ஸ் நி தா ப தா நி	ஸ் நி	ஸ் நி , த பா த நி ,	ஸ் நி , த நி , த பா
நி , த பா ம பா த	நி த	நி தா ப மா ப தா	நி தா ப தா ப மா
தா ப மா க மா ப	த ப	த பா ம கா ம பா	த பா ம பா ம கா
பா ம கா ரி கா ம	ப ம	ப மா க ரி , க மா	ப மா க மா க ரி ,
மா க ரி , ஸ ரி , க	ம க	ம கா ரி ஸா ரி கா	ம கா ரி கா ரி ஸா

2. ஸங்கீர்ணஜாதி – மட்யதாளம் — ராவ — 20- | 0 | .

l_9	0	l_9
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸா ரி கா ம கா ரி	x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , க ரி , க மா
ரி , க மா ப மா க	ரி க	ரி கா ம கா ம பா
கா ம பா த பா ம	க ம	க மா ப மா ப தா
மா ப தா நி தா ப	ம ப	ம பா த பா த நி ,
பா த நி , ஸ் நி , த	ப த	ப தா நி தா நி ஸ்
ஸ் நி தா ப தா நி	ஸ் நி	ஸ் நி , த நி , த பா
நி , த பா ம பா த	நி த	நி தா ப தா ப மா
தா ப மா க மா ப	த ப	த பா ம பா ம கா
பா ம கா ரி கா ம	ப ம	ப மா க மா க ரி ,
மா க ரி , ஸ ரி , க	ம க	ம கா ரி கா ரி ஸா

3. ஸங்கீர்ணஜாதி ரூபகதாளம்—பிந்து—11-0 | .

O	1_9	O	1_9
x v ஸ ரி	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , க ரி , க மா	x v ஸ் ங	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ் ங , த ங , த பா
ரி க	ரி கா ம கா ம பா	ங த	ங தா ப தா ப மா
க ம	க மா ப மா ப தா	த ப	த பா ம பா ம கா
ம ப	ம பா த பா த ங ,	ப ம	ப மா க மா க ரி ,
ப த	ப தா ங தா ங ஸ்	ம க	ம கா ரி கா ரி ஸா

4. ஸங்கீர்ணஜாதி ஜம்பதாளம்—கர—12- | ᴗ 0.

1_9	ᴗ	O	1_9	ᴗ	O
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , கா ரி க ரி ,	x ஸ	x v ரி க	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ் ங , தா ங த ங ,	x ஸ்	x v ங த
ரி கா மா க ம கா	ரி	க ம	ங தா பா த ப தா	ங	த ப
க மா பா ம ப மா	க	ம ப	த பா மா ப ம பா	த	ப ம
ம பா தா ப த பா	ம	ப த	ப மா கா ம க மா	ப	ம க
ப தா ங , த ங தா	ப	த ங	ம கா ரி , க ரி கா	ம	க ரி
த ங , ஸ் ா ங ஸ் ங ,	த	ங ஸ்	க ரி , ஸா ரி ஸ ரி ,	க	ரி ஸ

5. ஸங்கீர்ணஜாதி த்ரிபுடதாளம்—போக—13- | 0 0.

1_9	0	0	1_9	0	0
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ கா ம கா ரி கா	x v ஸ ரி	x v ஸ ம	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ் தா ப தா ங்தா	x v ஸ் ங்	x v ஸ் ப
ரி மா ப மா க மா	ரி க	ரி ப	ங் பா ம பா த பா	ங் த	ங் ம
க பா த பா ம பா	க ம	க த	த மா க மா ப மா	த ப	த க
ம தா ங் தா ப தா	ம ப	ம ங்	ப கா ரி கா ம கா	ப ம	ப ரி
ப ங் , ஸ் ங் , த ங் ,	ப த	ப ஸ்	ம ரி , ஸ ரி , க ரி ,	ம க	ம ஸ

6, ஸங்கீர்ணஜாதி அடதாளம்—தீர—22- | | 0 0.

1_9	1_9	0	0
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ கா ம கா ரி கா	x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸா ரி கா ம கா ரி	x v ஸ ரி	x v ஸ ம
ரி மா ப மா க மா	ரி , க மா ப மா க	ரி க	ரி ப
க பா த பா ம பா	கா ம பா த பா ம	க ம	க த
ம தா ங் தா ப தா	மா ப தா ங் தா ப	ம ப	ம ங்
ப ங் , ஸ் ங் , த ங் ,	பா த ங் , ஸ் ங் , த	ப த	ப ஸ்
ஸ் தா ப தா ங் தா	ஸ்தா ங் தா ப தா ங்	ஸ் ங்	ஸ் ப
ங் பா ம பா த பா	ங் , த பா ம பா த	ங் த	ங் ம
த மா க மா ப மா	தா ப மா க மா ப	த ப	த க
ப கா ரி கா ம கா	பா ம கா ரி கா ம	ப ம	ப ரி
ம ரி , ஸ ரி , க ரி ,	மா க ரி , ஸ ரி , க	ம க	ம ஸ

ஸங்கீர்ணஜாதி—ஏகதாளம்—வஸு—9—| .

1_9
x 1 2 3 4 5 6 7 8 ஸ ரி , க ரி , க மா
ரி கா ம கா ம பா
க மா ப மா ப தா
ம பா த பா த நி ,
ப தா நி தா நி ஸ்ா
ஸ் நி , த நி , த பா
நி தா ப தா ப மா
த பா ம பா ம கா
ப மா க மா க ரி ,
ம கா ரி கா ரி ஸா

இத்துடன் 35 தாள அலங்காரங்கள் முடிவுற்றன.

இனி மேற்கூறப்பட்ட அலங்காரங்களைப் பாடுவதால் ஏற்படும் பலன்களைக் கூறுவோம்:—

ரக்திரூஹி ஸுரஜ்ஞாதம் வணபூஜ்ஞாதாம் விவிதகா।
ஊதி ஸுயொஜதா நுஹுரஸுங்காரநிரூபவணை॥

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

சதுரங்காரஸ்திதா ராமா விஷ்ணும் தாவதுவஜ்ஜி ஹி।
வாதெதீ: கூதூ ஸுமாதஸ்ணாம் ஸுரதாஸுஸுவீணதா॥

—ஸங்கீதபாரிஜாதம்.

இரத்னாகரநூலாசிரியர், அலங்காரங்கள் 63 என்று கூறியிருர். அஹோபலர் 68 அலங்காரங்களை தம் நூலில் விளக்கியுள்ளார். மேற் கூறப்பட்ட அலங்காரங்களை நன்கு அப்பியாசம் செய்து பாடப்படுகின்ற ஜனங்களுக்கு ரக்தியாகப்பாடும் திறமை, ஸ்வரக்ஞானம், வர்ணங்களின் விசித்திரமாகப் பாடும் திறமை, முதலிய பலன்கள் உண்டாகி

ன்றன. மேலும், அலங்காரங்கள் இல்லாமல் ராகங்கள் விஸ்தாரத்தை படையாதாதலின் இவை முக்கியமானவை என்று முன்பே கூறியுள் ளோம். ஆகவே அவைகளை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் ஸ்வரம், தாளம், இவைகளில் வல்லமையை அடைகின்றனர் என்று அறிக.

கமகங்களின் காரணமாக ஸ்தாயி முதலிய வர்ணங்களின் சேர்க்கை யாகிற அலங்காரங்களும் அனேகம் ஏற்படும்பொழுது ஸங்கீதரத்னகர ரத்திலும், ஸங்கீதபாரிஜாதத்திலும் முறையே 63, 68 என்று அவைக ளைக் குறிப்பிடுவது எங்ஙனே பொருந்துமெனின்:—

சுகனுதாதா தெ ஸாவ்யே ந வாக்ஹ்யேந கீர்திதாः।

—ஸங்கீதரத்னகரம்.

அலங்காராஸ்து நாநேஷா த்ரிவிதேஷா த்ரயா ததாः।

த வாதெ ஜ்ஞெயெ ததா ஹ்யுக்தாः ஸாஸ்த்ரவம்ஸ்தாः॥

— ஸங்கீதபாரிஜாதம்.

அவைகள் கணக்கிட முடியாதவையாகையால் அவைகளை முழுவ தும் கூறுதல் முடியாத காரியம் என்று சாஸ்திரத்தில் சுருக்கி கூறப்பட் டுள்ளன. மேலும் கனம், நயம், தேசியம் என்ற பாகுபாடுகளையுடைய ராகங்களில் அவை மூன்று விதமாக விளங்குவன. அவைகள் மேளங்க ளின் பேதங்கள் காரணமாக பல பிரிவினைகளையடைந்து கணக்கிட முடி யாதவைகளாகத் திகழ்கின்றன என்பது பல ஸங்கீத நூலாசிரியர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும் என்று அறியற்பாலது.

ஸ்வரப்பிரஸ்தாரப்பிரகரணம்

'ஸ்வரப்ரஸ்தாரம்' என்றால் ஸ்வரங்களை ப்ரஸ்தரித்தலாகும். அதாவது ஸ்வரஸப்தகத்தில் உட்படுகின்ற ஸ்வரங்களின் ஸ்தானபேதங் களை நன்கு எடுத்துக் காட்டுதல். இது 1. ஆர்ச்சிகம், 2. காதிகம், 3. ஸாமிகம், 4. ஸ்வராந்தம், 5. ஔடவம், 6. ஷாடவம், 7. ஸம் பூர்ணம் என ஏழு வகைப்படும். அவையின் விவரம் வருமாறு :—

(1) <u>ஆர்ச்சிகம்</u>—இது ஒரு ஸ்வரத்தை மாத்திரம் ப்ரஸ்தரிப் பது.

(2) <u>காதிகம்</u>—இது இரு ஸ்வரங்களை வைத்து ப்ரஸ்தரித்தலையு டையது.

(3) ஸாமிகம்—இது மூன்று ஸ்வரங்களால் ப்ரஸ்தரிக்கப்படுவது.

(4) ஸ்வராந்தம்—இது நான்கு ஸவரங்களின் ப்ரஸ்தரித்தலையுடையது.

(5) ஔடவம்—இது ஐந்து ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரமுறையைப் பின்பற்றியது.

(6) ஷாடவம்—இது ஆறு ஸ்வரங்களால் ப்ரஸ்தரிக்கப்படுவது.

(7) ஸம்பூர்ணம்—இது ஏழு ஸ்வரங்களை வைத்து ப்ரஸ்தரித்தலாகும்.

ப்ரஸ்தார முறை

முதலில், ப்ரஸ்தாரத்திற்கென்று ஏற்படும் ஸ்வரஸமூஹத்திலுள்ள ஸ்வரங்களை ஆரோஹண முறையாக 'ஸரிகமபதநி' என்று எழுதவேண்டும். பின்னர் முதலிலுள்ள ஸ்வரங்களை அம்முறையைப் பின்பற்றி எழுதி, பிறகு கடைசியிலுள்ள இரு ஸ்வரங்களின் பேதங்கள், 3, 4, 5 ஸ்வரங்களின் பேதங்கள், அந்த ஸ்வரஸமூகத்திலுள்ள எல்லா ஸ்வரங்களின் பேதங்கள் இவைகளை எழுதவேண்டும். இவைகளுள் கடைசி ப்ரஸ்தாரமானது, முதல் ப்ரஸ்தாரத்திற்கு நேர் தலைகீழாக அமையும்படி எழுதி முடிக்கவேண்டும். இதுவே ப்ரஸ்ரிக்கும் முறையாகும்.

ப்ரஸ்தாரமுறையின் உதாரணங்கள்

ஒரு ஸ்வரமுள்ள ப்ரஸ்தாரத்தில் ஒரே ஸ்வரமானபடியால் ஒரு பேதம் மட்டும் ஏற்படுகிறது.

(உ-ம்.) — ஸ.

இரண்டு ஸ்வரங்களுள்ளப்ரஸ்தாரத்தில், ஆரோஹணமுறையைப் பின்பற்றி 'ஸரி' என்பது முதலாவது பரஸ்தாரமாகவும், அவரோஹணமுறையைப் பின்பற்றி 'ரிஸ' என்பது இரண்டாவது ப்ரஸ்தாரமாகவும் அமைந்துளது. இதில் மேற்கூறப்பட்ட இருவித பேதங்கள் தான் ஏற்படுகின்றன.

(உ-ம்) 1. ஸரி
2. ரிஸ (1×2 = 2)

'ஸரிக' என்ற மூன்று ஸ்வரப் பிரஸ்தாரத்தில் முறையே மூன்று ஸ்வரங்களை எழுதினால் அது 'ஸரிக' என்ற முதல் ப்ரஸ்தாரமாய் நிற்கும். இதன் கடைசி இரண்டு ஸ்வரங்களில் முன்போல் ஒரு ப்ரஸ்தாரம் தான் உள்ளதாகையால் 'ஸகரி' என்பது இரண்டாவது ப்ரஸ்தாரமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த 'ஸகரி' என்ற ப்ரஸ்தாரத்தில் கடைசியிலுள்ள இரு ஸ்வரங்களாகிய 'கரி' என்பதை மாற்றி எழுதுவதாயின் அது முன் வந்தது போன்றே வருமாகையால் அதன் பிரஸ்தாரம் அத்துடன் முடிவுபெற்றது என்று அறிக. இந்த இரண்டு ப்ரஸ்தாரங்களிலும் 'ஸ'வை முதலில் வைத்து எழுதினேம். 'ரி'யை முதலில் வைத்து எழுதுவதாயின் அப்போது 'ரிஸக, 'ரிகஸ' என்ற இரு ப்ரஸதாரங்கள் தோன்றுகின்றன. 'க'வை முதலில் வைத்து ப்ரஸ்தரித்தால், அப்போது 'கஸரி' என்ற ஒரு ப்ரஸ்தாரமும், அதன் கடைசி இரு ஸ்வரங்களை மாற்றி எழுத 'கரிஸ' என்ற ஒன்றும் ஆக இரு பிரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. மொத்தம் இதில் ஆறு ப்ரஸ்தாரங்கள் உண்டாகின்றன. முறையே அவையாவன :—

1. ஸரிக	4. ரிகஸ
2. ஸகரி	5. கஸரி
3. ரிஸக	6. கரிஸ.

இதில் (1×2×2=6) ஆக 6 பேதங்கள்,

இனி, நான்கு ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்களைக் கூறுவாம்:—

1, ஸரிகம	13. கஸரிம
2. ஸரிமக	14. கஸமரி
3. ஸகரிம	15. கரிஸம
4. ஸகமரி	16. கரிமஸ
5. ஸமரிக	17. கமஸரி
6. ஸமகரி	18. கமரிஸ
7. ரிஸகம	19. மஸரிக
8. ரிஸமக	20. மஸகரி
9. ரிகஸம	21. மரிஸக
10. ரிகமஸ	22. மரிகஸ
11. ரிமஸக	23. மகஸரி
12. ரிமகஸ	24. மகரிஸ

(1×2×3×4=24) ஆக 24 ப்ரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன.

மேற் கூறப்பட்ட 'ஸரிகம' என்ற நான்கு ஸ்வரப்ரஸ்தாரத்தில், 'ஸ'வை முதலில் வைத்து மேலே எழுதியிருப்பது போல் 'ரிகம'வை ப்ரஸ்தரித்தால் 6 ப்ரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதுபோன்று 'ரி'யை

முதலில் வைத்து 'ஸகம'வை ப்ரஸ்தரிக்க 6 பேதங்களும், 'க'வை முதலில் வைத்து 'ஸரிம'வை ப்ரஸ்தரிப்பதால் 6 ப்ரஸ்தாரங்களும், இதுபோலவே 'ம'வை முதலில் வைத்து 'ஸரிக'வை ப்ரஸ்தரிப்பதால் 6 ப்ரஸ்தாரபேதங்களும் உண்டாகின்றன. ஆக மொத்தம் 24 ப்ரஸ்தாரங்கள். ஆகவே 'ஸ'வை வைத்து ப்ரஸ்தரிக்க 'ஸ' என்றும், 'ஸரி'யை 'ரிஸ' என்றும், 'ஸரிக'வை ப்ரஸ்தரிக்க 'கரிஸ' என்றும், 'ஸரிகம'வை ப்ரஸ்தரிக்க 'மகரிஸ' என்றும் ப்ரஸ்தாரங்கள் ஏற்படுவதை நாம் அறியலாம்.

மேற் கூறியதுபோன்றே 'ஸரிகமப' என்ற ஐந்து ஸ்வரங்களை வைத்து ப்ரஸ்தரித்தால், இவைகளில் ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் முதலில் வர, மற்ற நான்கு ஸ்வரங்களுக்கும் 24 பேதங்கள் ஏற்பட்டு மொத்தத்தில் 120 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. $(1\times2\times3\times4\times5=120)$

இவ்வாறே 'ஸரிகமபத' என்ற 6 ஸ்வரங்களை ப்ரஸ்தரித்தால் 720 பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(உ-ம்) $(1\times2\times3\times4\times5\times6=720)$

முன் கூறியவாறு 'ஸரிகமபதநி' என்ற எழு ஸ்வரங்களை வைத்து ப்ரஸ்தரித்தால் 5040 பேதங்கள் உண்டாகின்றன.

(உ-ம்.) $(1\times2\times3\times4\times5\times6\times7=5040)$ ஆகவே

ஸ . . . . . —ல்—1 ப்ரஸ்தாரமும்,
ஸரி . . . . . —ல்—2 ப்ரஸ்தாரங்களும்,
ஸரிக . . . . —ல்—6 " "
ஸரிகம . . . —ல்—24 " "
ஸரிகமப . . —ல்—120 " "
ஸரிகமபத . —ல்—720 " "
ஸரிகமபதநி—ல்—5040 " "

உண்டாகின்றன என்று அறியவும்.

ஸ்வரஸமூஹத்தை ப்ரஸ்தரித்து ப்ரஸ்தார எண்ணிக்கையைக் கண்டறியாமல் சுலபமாய்க் கண்டறிய விதி வருமாறு :—

ப்ரஸ்தரிக்க உத்தேசித்திருக்கும் ஒரு ஸ்வரஸமூஹத்தில் எத்தனை ஸ்வரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றனவோ, அவைகளை அத்தனை லக்கங்கள் வரையில் ஒன்று முதல் எண்ணி அத்தனை லக்கங்களையும் ஒன்றோடொன்று பெருக்குவதால் வரும் ப்ரஸ்தாரத்தின் எண்ணிக்கை ஏற்படுகிறது.
உதாரணம் :—

'ஸரிகமபத' என்ற ஷாடவத்தின் ப்ரஸ்தார எண்ணத்தையறிய வேண்டுமாயின், இதில் 6 ஸ்வரங்கள் வரை எண்ணவேண்டும். இப்படி

யெண்ணிய 1, 2, 3, 4, 5, 6 என்ற ஆறு லக்கங்களையும் ஒன்றோடொன்று பெருக்கப்படின், $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 = 720$ என்று ப்ரஸ்தார மொத்த எண்ணிக்கையைக் கண்டறியலாம்.

இது போலவே ஸம்பூர்ணத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை 5040 என்று அறிக.

மேற்கூறிய விதி, இரட்டிப்பில்லாத ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரத்திற்கு மாத்திரம் கூறப்பட்டதென்றறிக.

இனி, ஸ்வர இரட்டிப்பு, (இரு தடவை ஒரு ஸ்வரத்தைப் பிரயோகித்தல்) அல்லது இரண்டிற்கு மேல் அதிகமாக ஒரே ஸ்வரத்தைப் பிரயோகம் செய்தல், இவைகளுடன் கூடிய ப்ரஸ்தாரமொத்த எண்ணிக்கையைக் கண்டறியும் விதியைக் கூறுவாம்:—

மேற் கூறியவாறு, ஒரு ஸ்வரஸமூஹத்திலுள்ள ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரமொத்த எண்ணிக்கையைக் கண்டபின்னர், எந்த எந்தஸ்வரங்கள் எத்தனை தடவை இரட்டித்து வந்திருக்கின்றனவோ, அதுவரையில் அந்தந்த ஸ்வரங்களை ஒன்று முதல் முன்கூறியவாறு எண்ணிவரும் லக்கங்களைப் பெருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பெருக்கிவந்த எண்களால் முதலில் பெருக்கி வந்த ப்ரஸ்தாரமொத்த எண்ணிக்கை வகுக்கப்படின் குறிப்பிட்ட ப்ரஸ்தாரத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை ஏற்படுகிறது.

உதாரணம்:—

'ஸஸரிகககமபதத'—என்ற ஸ்வரஸமூஹத்தின் ப்ரஸ்தார மொத்தத்தைக் கண்டறியவேண்டுமாயின், இதில் பத்து ஸ்வரங்கள் இருப்பதால் 1 முதல் 10 வரை எண்ணவேண்டும். இவ்வாறு எண்ணிய லக்கங்களை 1 முதல் 10 வரை பெருக்கவேண்டும். பெருக்கிவந்த மொத்த எண்ணத்தைத் தனியாக ஒரு இடத்தில் எழுதிவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் இதில் 'ஸ' என்ற ஸ்வரம் இரு தடவை வந்திருப்பதால் அதனை 1 முதல் 2 வரை எண்ணிப் பெருக்கவேண்டும். 'க' என்பது 3 தடவை ப்ரயோகம் பெற்றிருப்பதால் அதனை 1 முதல் 3 வரை எண்ணிப் பெருக்கவேண்டும். 'த' என்பது இருதடவை வந்திருப்பதால் அதனை 1-முதல் இரண்டுவரை எண்ணிப் பெருக்கவேண்டும். 'ரி, ம, ப' என்பவை இரட்டிக்கவில்லை யாதலால் அவைகளுக்கு ஒன்றும் இல்லை.

ஆகவே முதலில் பெருக்கிவந்த எண்களைப் பின்னர் பெருக்கிவந்த லக்கங்களால் வகுப்பதாயின் அந்த ப்ரஸ்தாரமொத்த எண்ணிக்கை இவ்வாறு காணப்படுகிறது.

$$\frac{1\times2\times3\times4\times5\times6\times7\times8\times9\times10}{1\times2;\times1\times2\times3,\times1\times2} = 151200$$

முதலில் ப்ரஸ்தாரத்தின் மொத்த எண்ணிக்கை முன் கூறியவாறு பெருக்கப்படின் 3628800 ஏற்படுகிறது.

இரட்டித்த ஸ்வரங்களைப் பெருக்கிவந்த எண் 24. இந்த 24 என்ற எண்ணால் மொத்த எண்ணிக்கையான 3628800, வகுக்கப்படின் மேற் கூறியிருக்கும் எண்ணிக்கை ஏற்படுகிறதையறியலாம்.

$3628800 \div 24 = 151200$. இது மொத்த எண்ணிக்கை என்று அறியற்பாலது.

இது போன்று 'பமமகமஸஸரிக'.— என்ற ஒன்பது ஸ்வரஸமூஹத்தை வைத்து ப்ரஸ்தரிப்பதாயின் அதில், ப்ரஸ்தாரமொத்த எண்ணிக்கை 151200.

$$\frac{1\times2\times3\times4\times5\times6\times7\times8\times9}{1\times2\times3,1\times2,1\times2} = 151200.$$

இதில் 'ம' என்பது மூன்று தடவையும், 'க' என்பது இரண்டு தடவையும், 'ஸ' என்பது இரண்டு தடவையும் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால் அததன் படி பெருக்கி, பெருக்கிவந்த எண்ணால் பிரஸ்தாரத்தின் மொத்த எண் வகுக்கலாயிற்று.

இனி, ஸ்வர இரட்டிப்பில்லாத ப்ரஸ்தாரத்தில் ஒரு ப்ரஸ்தாரம் எத்தனாவது? என்று கண்டறியும் முறையைக் கூறுவோம்:—

குறிப்பிட்ட ஒரு ப்ரஸ்தாரம் எத்தனாவது? என்று கண்டறிய வேண்டியிருப்பின், அந்த ப்ரஸ்தாரத்தின் முதலாவது ஸ்வரத்திற்குப் பின்னால் எத்தனை ஸ்வரங்கள் இருக்கின்றன என்று அறிந்து, அத்தனை எண்களையும் ஒன்றுமுதல் எண்ணிப் பெருக்கவேண்டும்.

பின்னர் (2-வது முதலிய) ஸ்வரங்களில் எத்தனை ஸ்வரங்கள், ஆரோஹண முறையைப்பின் பற்றி அந்த ப்ரஸ்தாரத்தின் முதல் ஸ்வரத்திற்கு முன்புள்ளதாக இருக்கின்றனவோ, அந்தக் கணக்கின் பிரகாரம் ஏற்படும் எண்ணால் மேலே பெருக்கிவந்த எண்ணைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது ப்ரஸ்தாரத்தின் முதல் ஸ்வரத்திற்குக் கூறப்பட்டது. இது போலவே பின்னாலிருக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் கணக்கிட்டு வந்த எண்களைப் பெருக்கி வைத்துக்கொள்ளவும். இவ்வாறு பெருக்கப்

பட்ட எல்லா எண்களுடன் ஒன்று என்ற லக்கத்தையும் சேர்த்துக் கூட்டிவரும் என், ஷை ப்ரஸ்தாரத்தின் வரிசைக்கிரம லக்கத்தைக் குறிக்கும்.

உதாரணம் :—

முதலில் 'தரிபகஸம' என்ற ஒரு ப்ரஸ்தாரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இது ஷாடவத்தில் எத்தனாவது ப்ரஸ்தாரம்? என்று கண்டறியவேண்டும். இதில் முதல் ஸ்வரம் '-த' என்பது. இதற்குப் பின்னால் ஐந்து ஸ்வரங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் 'ஸரிகமப' என்ற ஐந்து ஸ்வரங்களும், ஆரோஹண முறைப்படி 'த' என்ற ஸ்வரத்திற்கு முன்பாகவே, அமைந்துள்ளன. ஆகவே அவைகள் மேற் கூறிய படி பெருக்கப்படின்,

$1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5, \times 5 = 600$ என்ற எண் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது ஸ்வரமான 'ரி'க்குப் பின்னால் நான்கு ஸ்வரங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் 'ஸ' என்ற ஒரு ஸ்வரம்தான் ஷை 'ரி'க்கு முன்பாக இருக்கிறபடியால் மேற் கூறியபடி பெருக்கப் படின்,

$1 \times 2 \times 3 \times 4, \times 1 = 24$ என்ற எண் தோன்றுகிறது.

மூன்றுவது ஸ்வரமான 'ப'விற்குப் பின்னால் மூன்று ஸ்வரங்கள் தான் இருக்கின்றன. இவை மூன்றும் 'ப'விற்கு முன்புள்ளவையாதலால் மேற் கூறியபடி பெருக்கப்படின்,

$1 \times 2 \times 3, \times 3 = 18$ என்ற எண் ஏற்படுகின்றது.

நான்காவது ஸ்வரமாகிய 'க'விற்குப் பின்னால் இரண்டு ஸ்வரங்கள் தான் இருக்கின்றன. இந்த இரு ஸ்வரங்களில் 'ஸ' எனற ஒரு ஸ்வரம் தான் ஷை 'க'விற்கு முன்பாக இருக்கிறபடியால் மேற் கூறிய படி பெருக்கப்படின்,

$1 \times 2, \times 1 = 2$ என்ற எண் உண்டாகிறது.

ஐந்தாவது ஸ்வரமாகிய 'ஸ'விற்குப் பின்னால் ஒரு ஸ்வரம் தான் அமைந்திருக்கிறது. இதில் 0 (பூஜ்யம்) ஸ்வரம்தான் ஷை 'ஸ்'விற்கு முன்பு இருக்கிறபடியால் மேற்கூறியபடி பெருக்கப்படின்,

$1 \times 0 = 0$ என்ற எண் ஏற்படுகின்றது.

ஆருவது ஸ்வரமாகிய 'ம'விற்குப் பின்னுல் '0' என்ற எண் இருக்கிறது. இதற்கு ஸ்வரம் பூஜ்யம் தான். இது 'ம'விற்கு முன்பாக இருக்கிறபடியால் மேற்கூறியபடி பெருக்கப்படின்,

$0 \times 0 = 0$ என்ற எண் ஏற்படுகிறது.

ஆகவே மேலே பெருக்கிவந்த எண்கள் முறையே 600, 24, 18, 2, 0, 0 இவைகளுடன் கடைசியில் சேர்க்கவேண்டிய எண் 1-ம் சேர்த்துக் கூட்ட ஷாடவத்தில் 'தரிபகஸம' என்ற ப்ரஸ்தாரம் 645-வது என்று அறியலாம்.

இது போன்று 'ரிஸமபகத' என்ற ப்ரஸ்தாரம்,

$1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times _9 \times 1$	=	120
$+1 \times 2 \times 3 \times 4, \times 0$	=	0
$+1 \times 2 \times 3, \times 1$	=	6
$+1 \times 2, \times 1$	=	2
$+1 \times 0$	=	0
$+0 \times 0$	=	0
$+1$	=	1
		129-வது ப்ரஸ்தாரம்

என்று அறிக.

இது போலவே 'ஸதபமகரிஸ' என்ற ப்ரஸ்தாரமானது.

$1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6, \times 6$	=	4320
$+1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5, \times 5$	=	600
$+1 \times 2 \times 3 \times 4, \times 4$	=	96
$+1 \times 2 \times 3, \times 3$	=	18
$+1 \times 2, \times 2$	=	4
$+1, \times 1$	=	1
$+1$	=	1
		5040-வது ப்ரஸ்தாரம்

என்று அறியலும். வேறொருவிதம் ப்ரஸ்தாரத்தின் முறையைக் கணக்கிட்டுக் கூறலாயினும் நூல் விரியுமாகையால், அதற்கஞ்சி இத்துடன் விடுத்தோம்.

ஜாதிப்பிரகரணம்

முன் அதிகரணத்தில் ஸ்வரப்பிரஸ்தார முறைகளைப் பற்றி உதாரணங்களுடன் விளக்கினேம். இப்போது கீதங்களுக்கு இனிமையளிக்கும் ஜாதிகளை லக்ஷணலக்ஷியங்களுடன் நிரூபிக்கிறேம். தகுந்தவாறு இரு கிராமங்களிலிருந்து ஜனிப்பதாலும், கீதங்களுக்கு இனிமை இவைகளிலிருந்து உண்டாவதாலும், இவைகளுக்கு ஜாதிகள் என்று பெயர் வழங்கப்படுகின்றன.

மதங்க முனிவரும் 'ஜாதி' என்ற சொல்லிற்குப் பொருளை விளக்குமிடத்து "சுருதி, ஸ்வரம், கிராமங்கள் இவைகளிலிருந்து பிறப்பதாலும், கிரஹம் முதலியவைகளிலிருந்து தோன்றுகின்றன என்பதாலும், ரஸானுபவம் இவைகளிலிருந்து உண்டாகின்றன என்பதாலும், ராகங்களின் உற்பத்திக்குக் காரணமாயமைந்துள்ளவை யென்பதாலும் இவை ஜாதிகள் எனப்படும்" என்று கூறியுள்ளார்.

அத்தகைய ஜாதிகள் சுத்தஜாதிகள் என்றும், விக்ருதஜாதிகள் என்றும் இருவகைப்படும்.

சுத்தஜாதிகள் ஏழு. அவையாவன :—

(1) ஷாட்ஜீ
(2) ஆர்ஷபீ
(3) காந்தாரீ
(4) மத்யமா
(5) பஞ்சமீ
(6) தைவதீ
(7) நைஷாதீ.

சுத்தஜாதிகளின் லக்ஷணம் வருமாறு :—

யாஸாம் காஸ்வரைர் க்ருஹ்யைர்வத்ருஹ்யைஸ்ச
ரூபவத்யா।
காஸ கிராமவிஹீகாஸ்தாः வர்ணைர்ः ஸாலாதியா
ததாः।

எவைகள் ஷட்ஜம் முதலிய ஸாமஸ்வரங்களையே ந்யாஸமாகவும், அபன்யாஸமாகவும், அம்சமாகவும், கிரஹமாகவும் உடையனவோ, எவை தாரஸ்தானத்தில் ந்யாஸஸ்வரமில்லாதனவைகளோ ஸப்தஸ்வரங்களுடன் கூடிய அவை சுத்தஜாதிகள் எனப்படும்.

விக்ருத ஜாதிகளின் லக்ஷணம் வருமாறு :—

விகுர்தா ந்யூஹவர்ஜிதஸ்தூக்ஷ்மோ லவபூயஸ்ஸு: ।

ந்யாஸத்தைத் தவிர சுத்த ஜாதிகளுக்குக் கூறின லக்ஷணமில்லா மலிருத்தல் விக்ருத ஜாதிகள் என்று அறிக. அதாவது ஷட்ஜம் முத லிய நாமஸ்வரங்களையே ந்யாஸமாகச் செய்து, அபந்யாஸம், அம்சம், கிரஹம் இவைகளை ஸ்வராந்தரங்களாகப் பிரயோகித்தல்.

விக்ருதங்களான ஷாட்ஜி முதலிய ஜாதிகளின் பேதங்களா வன :—

ஷாட்ஜி என்ற ஜாதிக்குப் ஸம்பூர்ணத்வம், க்ரஹம், அம்சம், அபன்யாஸம் இவைகளுள் ஒவ்வொன்றின் நியாகத்தினால் நான்கு பேதங் கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு இரண்டு பாகங்களுடைய நியாகத் தினால் மேலும் ஆறு பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. மும்மூன்று பாகங்க ளின் நியாகத்தால் மேலும் நான்கு பிரிவுகள் உண்டாகின்றன. ந்யாஸம் தவிர மற்ற ஸம்பூர்ணத்வம், க்ரஹம், அம்சம், அபன்யாஸம் இவை நான்கினையும் துறப்பதால் மேலும் ஒரு பிரிவு தோன்றுகிறது.

ஆக மொத்தம் ஷாட்ஜியின் விக்ருதபேதங்கள் பதினைந்து என்று அறிக.

ஷாட்ஜியின் விக்ருதபேதங்களின் விளக்கம் :—

ஸம்பூர்ணத்வம் இல்லாததும் மற்ற மூன்றுடன் கூடியதும்	1
கிரஹம் ,, ,, ,, ,,	1
அம்சம் ,, ,, ,, ,,	1
அபன்யாஸம் ,, ,, ,, ,,	1
ஸம்பூர்ணத்வம், கிரஹம் இல்லாததும் மற்ற இரண்டுடன் கூடியதும்	1
ஸம்பூர்ணத்வம், அம்சம் ,, ,, ,, ,,	1
ஸம்பூர்ணத்வம், அபன்யாஸம் ,, ,, ,, ,,	1
கிரஹம், அபன்யாஸம் ,, ,, ,, ,,	1
கிரஹம், அம்சம் ,, ,, ,, ,,	1
அம்சம், அபன்யாஸம் ,, ,, ,, ,,	1
ஸம்பூர்ணத்வம், கிரஹம், அம்சம் இவை இல்லாதது	1
ஸம்பூர்ணத்வம், கிரஹம், அபன்யாஸம் இவை இல்லாதது	1
ஸம்பூர்ணத்வம், அம்சம், அபன்யாஸம் ,, ,,	1

கிரஹம், அம்சம், அபன்யாஸம் இவை இல்லாதது	,,	1
ஸம்பூர்ணத்வம், கிரஹம், அம்சம், அபன்யாஸம் இவை நான்கும் இல்லாதது		1
ஆக ஷாட்ஜியின் விக்ருதபேதங்கள்		15

மேற் கூறப்பட்ட ஷாட்ஜியின் பதினைந்து பேதங்களில் பூர்ணத்வ மில்லாதவை எட்டு பேதங்கள். அம்சம் முதலியன இல்லாதவை ஏழு பேதங்கள் என்று அறிக.

இனி ஆர்ஷபி முதலான ஜாதிகளின் விக்ருதபேதங்களைக் கூறுகிறோம் :—

ஷாட்ஜியைப் போன்றே ஆர்ஷபி முதலிய ஜாதிகளில் பூர்ணத்வ மில்லாத பேதங்கள் எட்டு. கிரஹம், அம்சம் இவை இல்லாத பேதங்கள் ஏழு. பூர்ணத்வமில்லாத ஆர்ஷபி முதலிய எட்டு பேதங்களும் ஷாடவம், ஔடவம் என்று ஒவ்வொன்றும் இருவகைப்படும். ஆகவே ஆர்ஷபி முதலிய ஜாதிகளின் விக்ருத பேதங்கள் ஒவ்வொன்றும் இருபத்திமூன்று வகைப்படும் என்று அறியற்பாலது.

விக்ருதஜாதிகளின் பேதங்கள்	ஷாட்ஜியில்	15
,, ,,	ஆர்ஷபியில்	23
,, ,,	காந்தாரியில்	23
,, ,,	மத்யமாவில்	23
,, ,,	பஞ்சமியில்	23
,, ,,	தைவதியில்	23
,, ,,	கைஷாதியில்	23
ஆக மொத்தம் பேதங்கள்		158

மேலும் விக்ருதஜாதிகளின் சேர்க்கையால் பதினொன்று பேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவையாவன :—

(1) ஷட்ஜகைசிகி
(2) ஷட்ஜோதீச்யவா
(3) ஷட்ஜமத்யமா
(4) காந்தாரோதீச்யவா
(5) ரக்தகாந்தாரி
(6) கைசிகி

(7) மத்யமோதீச்யவா
(8) கார்மாரவீ
(9) காந்தாரபஞ்சமீ
(10) ஆந்த்ரீ
(11) நந்தயந்தீ.

மேற் கூறப்பட்ட பதினொன்று ஜாதிகளுள் ஷட்ஜகைசிகி என்ற ஜாதி, ஷாட்ஜி, காந்தாரி இவைகளின் சேர்க்கையினாலும், ஷட்ஜமத்யமா என்ற ஜாதி ஷாட்ஜி, மத்யமா இவைகளின் சேர்க்கையினாலும், காந்தார பஞ்சமீ என்றஜாதி காந்தாரி, பஞ்சமி இவ்விரண்டின் சேர்க்கையினாலும் ஆந்த்ரீ என்ற ஜாதி காந்தாரி, ஆர்ஷபி இவைகளிலிருந்தும், ஷட்ஜோதீச்யவா என்ற ஜாதி ஷாட்ஜி, காந்தாரி, தைவதி இம்மூன்றின் சேர்க்கையினாலும், கார்மாரவீ என்ற ஜாதி பஞ்சமீ, ஆர்ஷபீ, நைஷாதி இவைகளிலிருந்தும், நந்தயந்தி என்ற ஜாதி பஞ்சமி, ஆர்ஷபி, காந்தாரி இவைகளிலிருந்தும், காந்தாரோதீச்யவா என்றஜாதி காந்தாரி, தைவதி, ஷாட்ஜி, மத்யமா இவைகளிலிருந்தும், மத்யமோதீச்யவா என்ற ஜாதி காந்தாரி, தைவதி, பஞ்சமி, மத்யமா இவைகளின் சேர்க்கையினாலும், ரக்தகாந்தாரி என்ற ஜாதி காந்தாரி, நைஷாதி, மத்யமா, பஞ்சமீ இவைகளிலிருந்தும், கைசிகி என்ற ஜாதி ஷாட்ஜி, காந்தாரி, மத்யமா, பஞ்சமீ, நைஷாதி இவ்வைந்து ஜாதிகளிலிருந்தும் உண்டாகின்றன.

இவைகளில் ஷாட்ஜி முதலியவை காரணப்பெயர்கள் என்றும் மற்ற கார்மாரவீ முதலியவை இடு குறிப்பெயர்கள் என்றும் அறிக.

இனி இந்த ஜாதிகள் எந்த எந்த கிராமங்களிலிருந்து பிறக்கின்றன என்பதைக் கூறுவோம்:—

"ஷதஜ்ஞ: ஷட்ஜகைசிகேஸ்ரா கௌஷாதீ யெவகீ தயா।
சூஷ்டுஹீ கெதி ஸம்ஜ்ஞைதாஃ ஷட்ஜக்ராமஸ்ய ஜாதயஃ॥

மௌஷாஃ ஸ்யுஸ்ரிஷுயுஸ்ரிஷுதே"

ஷாட்ஜி, ஷட்ஜகைசிகி, ஷட்ஜமத்யமா, ஷட்ஜோதீச்யவா, நைஷாதி, தைவதி, ஆர்ஷபி இவை ஷட்ஜக்கிராமத்தினின்று தோன்றுகின்றன. மற்ற பதினொன்று ஜாதிகளும் மத்தியமக் கிராமத்திலிருந்து உண்டாகின்றன. இரு கிராமங்களைச் சேர்ந்த இந்த ஜாதிகளுள் சில ஸம்பூர்ணங்களாகவும் (ஸப்தஸ்வரங்களுள்ளவை) மற்றும் சில ஸம்பூர்ணம், ஷாடவம் இவைகளாகவும், வேறு சில ஜாதிகள் ஸம்பூர்ண, ஷாடவ, ஔடவங்களாகவும் திகழ்கின்றன. இவைகளை முறையே விளக்கிக் கூறுவோம்.

கார்மாரவி, காந்தாரபஞ்சமி, ஷட்ஜகைசிகி, மத்யமோதீச்யவா இந்நான்கும் ஸம்பூர்ணமாள ஜாதிகள்.

ஷாட்ஜி, நந்தயந்தி, ஆந்த்ரி, காந்தாரோதீச்யவா இந்நான்கும் ஸம்பூர்ணங்களாகவும், ஷாடவங்களாகவும் இருக்கின்றன.

மற்ற ஆர்ஷபி, காந்தாரி, மத்யமா, பஞ்சமி, கைவதி, கைஷாதி, ஷட்ஜோதீச்யவா, ஷட்ஜமத்யமா, ரக்தகாந்தாரி, கைசிகி என்ற பத்து ஜாதிகள் ஸம்பூர்ணங்களாகவும், ஷாடவங்களாகவும், ஔடவங்களாகவும் ஆகின்றன.

பஞ்சமி, மத்யமா, ஷட்ஜமத்யமா இந்த ஜாதிகளில் பரதர் முதலிய முனிவர்கள் ஸ்வரஸாதாரணத்தைக் கூறியுள்ளார்கள். இந்த ஸ்வரஸாதாரணம் ஷட்ஜம் அம்சமாயிருப்பின் ஷட்ஜஸாதாரணமாகவும், மத்யமபஞ்சமங்கள் அம்சஸ்வரங்களாயிருப்பின் மத்யமஸாதாரணமாகவும் பிரயோகித்தல் வேண்டும் என்பது பரதமுனிவருடைய கருத்து.

கம்பலர், அகவதரர் முதலிய பெரியார்கள் மேற்கூறப்பட்ட ஸ்வரஸாதாரணத்தை அல்பஷாதம், காந்தாரம் இவைகளுள்ள ஜாதிகளான மத்யமா, பஞ்சமி, ஷட்ஜமத்யமா இவைகளில் கூறுகின்றனர். மேலும் இந்த ஸ்வரஸாதாரணம்(காகலி. அந்தரஸாதாரணம்) கிராமராகங்கள், உபராகங்கள், ராகங்கள், பாஷைகள், விபாஷைகள், அந்தரபாஷைகள், ராகாங்கம், பாஷாங்கம், க்ரியாங்கம், உபாங்கம் இந்த பத்துவித ராகங்களிலும் ஏற்படும் என்பதும் இவர்களதுகருத்து. இது பரதமுனிவருக்கும் ஸம்மதம் என்று தெரிகிறது.

பஞ்சமி, மத்யமா, ஷாட்ஜி, இம்மூன்று ஜாதிகளிலும் சுத்தாவஸ்தையில் ஸ்வரஸாதாரணத்தைப் பிரயோகித்தல் கூடாது. ஷை ஜாதிகளில் விக்ருதாவஸ்தையில் ஸ்வரஸாதாரணத்தைப் பிரயோகித்தல் தகும்.

மேற்கூறப்பட்ட பதினெட்டு ஜாதிகளுடைய அம்சஸ்வரங்களையும், அவைகளின் எண்ணிக்கையையும் கூறுவோம்.

ஒரு அம்சஸ்வரத்தையுடைய ஜாதிகளாவன :—

நந்தயந்தி, மத்யமோதீச்யவா, காந்தாரபஞ்சமி.

இவைகளின் அம்சஸ்வரம் பஞ்சமம்.

இரண்டு அம்சஸ்வரங்களுள்ள ஜாதிகளாவன :—

கைவதி, காந்தாரோதீச்யவா, பஞ்சமி.

தைவதியில் ரிஷபம், தைவதம் இவ்விரண்டும், காந்தாரோதீச்ய வையில் ஷட்ஜம், மத்யமம் இவைகளும், பஞ்சமியில் ரிஷபம், பஞ்சமம் இவைகளும் அம்சங்கள்.

மூன்று அம்சங்களுள்ள ஜாதிகளாவன :— .

நைஷாதி, ஆர்ஷபீ, ஷட்ஜகைசிகி.

நைஷாதியில் நிஷாதம், காந்தாரம், ஷட்ஜம் இவைகளும், ஆர்ஷ பியில் ரிஷபம், நிஷாதம், தைவதம் இவைகளும், ஷட்ஜகைசிகியில் ஷட் ஜம், காந்தாரம், பஞ்சமம் இவைகளும் அம்சங்களாகின்றன.

நான்கு அம்சஸ்வரங்களுடைய ஜாதிகளாவன :—

ஆந்த்ரீ, கார்மாரவீ, ஷட்ஜோதீச்யவா.

ஆந்த்ரியில் ரிஷபம், காந்தாரம், பஞ்சமம், நிஷாதம் இவைகளும், கார்மாரவியில் ரிஷபம், காந்தாரம், தைவதம், நிஷாதம் இவைகளும், ஷட்.ஜோதீச்யவையில் ஷட்ஜம், மத்யமம், தைவதம், நிஷாதம் இவை களும் அம்சங்களாக இருக்கின்றன.

ஐந்து அம்சங்களுள்ள ஜாதிகளாவன ;—.

ரக்தகாந்தாரி, காந்தாரி, மத்யமா, ஷாட்ஜி.

ரக்தகாந்தாரியில் ஸ, க, ம, ப, நி இவைகளும், காந்தாரியில் ஸ, த, ம, ப, இவைகளும், மத்யமையில் ஸ, ரி, க, ம, த இவைகளும், ஷாட் ஜியில் ஸ, க, ம, ப, த இவைகளும் அம்சங்களாகத் திகழ்கின்றன.

ஆறு அம்சங்களுள்ள ஜாதி கைசிகியாகும். இதில் ரிஷபம் தவிர மற்ற ஆறு ஸ்வரங்களும் அம்சங்களாக இருக்கும்.

ஏழு அம்சங்களுள்ள ஜாதி ஷட்ஜமத்யமையாகும். இதில் ஷட் ஜம் முதலான ஏழு ஸ்வரங்களும் அம்சங்கள் என்று அறிக.

இவ்வாறு பதினெட்டு ஜாதிகளிலும் அறுபத்திமூன்று அம்ச ஸ்வரங்கள் கூறப்பட்டன.

இனி ஜாதிகளின் அவயவங்களான கிரஹம், அம்சம் முதலியவை களை லக்ஷணங்களுடன் விளக்கிக் கூறுவாம்.

ஜாதிகளின் அவயவங்களாவன :—

1. கிரஹம்
2. அம்சம்

3. தாரம
4. மந்த்ரம்
5. ந்யாஸம்
6. அபன்யாஸம்
7. ஸன்யாஸம்
8. வின்யாஸம்
9. பஹுத்வம்
10. அல்பத்வம்
11. அந்தரமார்க்கம்
12. ஷாடவம்
13. ஔடவம்.

பரதர், மதங்கர் முதலிய பெரியோர்கள், ஸன்யாஸவின்யாஸங்கள், விதாரி என்ற கீதகண்டத்தை அடைந்திருப்பதால் அவைகளை அபன்யாஸத்தில் சேர்த்துவிடலாமென்றும், அந்தரமார்கமென்பது ஸ்வரங்களின் விசித்திரத்தன்மைக்குக் காரணமான அம்சம் முதலிய அவயவங்களின் சேர்க்கையாதலால் அதனை அம்சம் முதலியவைகளிலேயே சேர்த்தல் பொருந்தும் என்றும் கருதி, ஜாதிகளின் அவயவங்கள் பத்து என்று கூறுகின்றனர்.

'இரத்நாகர' நூலாசிரியரான சார்ங்கதேவரோவெனில் ஸன்யாஸம், வின்யாஸம் இவை தனி அவயவங்களானபடியாலும், அம்சாதிகள் இருந்தபோதிலும் அந்தரமார்க்கமில்லாமல் பிரயோகம் ஏற்படாதாகையாலும் அவைகள் அவசியம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே அவயவங்கள் பதிமூன்று என்று தம் நூலில் கூறியுள்ளார்.

மேற் கூறப்பட்டுள்ள அவயவங்களின் லக்ஷணங்களை முறையே கூறுகிறோம் :—

1. கிரஹம்.

ஸீதாதி நிஹிதஸ்து ஸ்வரோ க்ரஹ உதீரிதः।

—ஸ. ரத்நாகரம்.

இனிமையுள்ள ஸ்வரங்களின் ஸந்தர்ப்ப ஸ்வரூபமான கீதத்தினுடைய ஆரம்பத்தில் உள்ள ஸ்வரம் கிரஹமெனப்படும்.

கீதலக்ஷணத்தில் கிரஹம், அம்சம் இவைகளுள் ஏதாவது ஒன்று கூறப்படினும் அது கிரஹம், அம்சம் இவ்விரண்டையும் குறிக்கும். ஆகவே கீதத்தில் கிரஹம் அம்சமாகவும், அம்சம் கிரஹமாகவும் இருக்கலாமென்று கிடைக்கிறது. அம்சங்களைப் போல் கிரஹங்களும் அறு

பத்திமூன்று (63). இதையே பரதரும், மதங்கரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அம்சம்

யொ ரக்திவ்ருஜுகொ மெயெ யத்ஸ்வாதுவாதிநௌவாதிநெள ।
விதாயபூம் பஹுஷ்ருெள யஸ்மாத்தாரதரஸ்து வ்யவஸ்திதிः ॥
யः ஸ்யாத் யஸ்ய ஸம்வாதீ வாநுவாதீ ஸ்வரொஉவாதிः ।
ந்யாஸாபந்யாஸவிந்யாஸஸந்யாஸந்யாஸயொமதிः ॥
ஸ்யாவாதந்யாஸவிந்யாஸஸந்யாஸந்யாஸயொமதிः ॥
ஸ்யாவாதஸ்து யொ மெஷாம் வ்யாவகம் தஸ்ய லக்ஷணம் ॥

—ஸங்கீதரத்னாகரம்.

எந்த ஸ்வரம் கீதத்தில் ரக்திமையை யளிக்கின்றதோ, எந்த ஸ்வரத்தினுடைய ஸம்வாதி, அனுவாதிகள் கீதகண்டமான விதாரியில் அதிகம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவோ, எந்த ஸ்வரத்தை எல்லையாக வைத்து கீழ் ஸ்வரங்களின் அவரோஹணத்தினுல் மந்த்ர வ்யவஸ்தையும், மேல் ஸ்வரங்களின் ஆரோஹணத்தினுல் தார வ்யவஸ்தையும் ஏற்படுகின்றதோ, எது தனக்கு தானுகவே ஸம்வாதியாகின்றதோ, மற்ற ஸ்வரம் அனுவாதியாகின்றதோ, எது ந்யாஸம், அபன்யாஸம், ஸன்யாஸம், வின்யாஸம், கிரஹம் இவைகளாகத் திகழ்கின்றதோ அப்பேற்பட்ட வாதிஸ்வரமானது அம்சமெனப்படுகிறது. கீதத்தில் அதிகப் பிரயோகம் பெற்றிருத்தல் அம்சத்தின் முக்கிய லக்ஷணமாகும். இவ்வாறே

பரதமுனிவரும் தம் நூலில்:

"ராகஸ்ய யஸ்மிந் வஸதி யஸ்யாஞ்சைவ ஸ்வதாம்ஸதெ ।
கெதா ச தாரதரஸ்தானாம் யொஉதயுஸ்ஸவ்ருஹ்யதெ ॥
ஸ்ருஹாவதந்யாஸவிந்யாஸஸந்யாஸந்யாஸயொமதிः ।
சதுர்வ்யூதஸ்து யஸ்ஸஹ லொகஸ்ஸ்யாத்ஸ்வராக்ருக்ஷணிः ॥"

என்று கூறியுள்ளார்.

பரதமுனிவர் கூறியபடி அம்சம் கிரஹமாயிருப்பின் அம்சத்தின் எல்லா தருமங்களும் கிரஹத்தில் தோன்றுமேயானுல் கிரஹம், அம்சம் இவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை என்ன? எனின், கிரஹத்தில் அம்சத்தை அதிதேசம் செய்யுங்கால் வாதித்வம் (வாதியாயிருக்கும் தன்மை) என்ற தருமம் மாத்திரம் தோன்றுவதில்லை. வாதித்வம், ஸம்வாதித்வம்,

அனுவாதித்வம் முதலிய தருமங்களும் தோன்றுகின்றன என்று அவ்வி ரண்டிற்கும் வேற்றுமை காண்க.

தாரம்.

உயுதெ ஸவ்தகெzஂஶஃ ஸ்யாத்தஸ்யாத்தாரஸ்ஶிதாவ்ரஸ்தாநு।
ஸ்வராஂஶ்சதஸ்ரோ சூஸ்ரோஹெஹெஷ தாரஸ்தாவயிஃ வரஃ॥
ஸவ்ரூக்ஷ்ண காஉஷாரஃ ஸ்யாத்தாரெ ஶ்ரெஷ்டொzவி ஜ்ஞெயுதெ।

--ஸங்கீதரத்னகரம்.

. ஷட்ஜக்கிராமத்திலும் மத்தியமக் கிராமத்திலும் முக்கியமாகவும், பிரபலமாகவும் இருக்கின்ற அம்சஸ்வரம் முறையே ஷட்ஜமோ, மத்திய மமோ ஆகும். தாரஸ்தாயியிலுள்ள ஷட்ஜம், மத்ய:மம் இவைகளிலி ருந்து நான்கு ஸ்வரங்களை ஆரோஹணித்தல் தாரமெனப்படும். அதா வது ஷட்ஜகிராமத்தில் தாரஸ்தாயியிலுள்ள 'ஸ' விலிருந்து ஆரம்பித்து 'ரிகமப' வரை ஆரோஹணித்தலும், மத்தியமக்கிராமத்தில் தாரநிஷா தத்தைக் காட்டிலும் ஸ்வரம் இல்லாத படியால் அம்சமான 'ம' விலி ருந்து 'பதநி' என்ற மூன்றுஸ்வரங்களை மாத்திரம் ஆரோஹணம் செய்தலுமாம். ஷட்ஜமத்தியமக்கிராமங்களில் முறையே 'ப' 'நி' ஸ்வ ரங்கள் வரையில் ஆரோஹணித்தல் தாராவதி (தாரத்தின் எல்லை) யெனப்படும்.

அம்சங்களிலிருந்து நான்கு ஸ்வரங்களை ஆரோஹணம் செய்யும் பொழுது பாடகனின் அசக்தியினாலோ விருப்பத்தினாலோ இரண்டோ மூன்றோ ஸ்வரங்களை ஆரோஹணித்தலும் தாரமெனப்படும் என்று சார்ங்கதேவர் கருதுகிறார்.

பரதமுனிவரும், தாரவ்யவஸ்தையைப் பற்றி தம் நூலில் இங்ங னம் கூறியுள்ளார்.

"ஸம்ஶாதாரமகிம் வித்யாதாவதீயுஸ்தாஶிஹ।
சூவங்ஷாத்ஸ்தவ்ரோவ்ரா நாதஃ வாரஜிஹெஷ்யதெ॥"

அம்சத்திலிருந்து நான்காவதோ, ஐந்தாவதோ, ஏழாவதோ ஸ்வ ரம் வரையில் ஆரோஹணித்தல் தாரகதியாகும் என்று இதற்குப் பொருள்.

தாரம் என்ற சொல், தூரம் வரை கேட்கப்படும் தொனி என்ற பொருளைக் குறிக்கும்.

மந்த்ரம்.

ஸ்யுஷ்ஹாஸஷ்ஹிதாஷ்ஸாஷாஸ்ரு ஷ்ஹாம்ஸாஷ்ஹாஷ்ஜெஸ் |
சுஸ்ரு ஸ்ஹாஷஸ்ய வா தஷ்ஹு ஸ்ரியாவஷி ॥
ஷஷா ஸ்ருஸ்மதெஸ் ஷீஸா தஷெதாzவுாகூ காஸ்ஷாஸ்ரிதா |

மத்யஸ்தாயியிலுள்ள ஷட்ஜமத்யமக் கிராமங்களின் அம்சஸ்வரங்களான ஷட்ஜம், மத்யமம் இவைகளிலிருந்து ஆரம்பித்து மந்த்ர ஸ்தாயியிலுள்ள அம்சஸ்வரங்களான ஷட்ஜம், மத்யமம் இந்த ஸ்வரங்கள் வரை அவரோஹணித்தல் மந்த்ரம் எனப்படும் என்று ஒரு மதம். மத்திய ஸ்தாயியிலுள்ள ஷை அம்சஸ்வரங்களை மந்த்ர ஸ்தாயியிலுள்ள ந்யாஸ ஸ்வரங்களான க, நி இவை வரையில் அவரோஹணித்தல் மந்த்ரம் என இரண்டாவது மதம். மத்தியஸ்தானத்திலுள்ள அம்ச ஸ்வரங்களை ந்யாஸஸ்வரங்களான காந்தார நிஷாதங்களின் கீழுள்ள நி, த இந்த ஸ்வரங்கள் வரை அவரோஹணித்தல் மந்த்ரமாகும் என்பது மூன்றுவது மதமாகும். ஷை ஸ்வரங்களுக்குக் கீழ் அவரோஹணித்தல் (ஸஞ்சரித்தல்) காமசாரமெனப்படும். மந்த்ரமென்ற சொல் மனதிற்கு ஸந்தோஷத்தை யளிக்கும் தொனி என்ற பொருளைக் குறிக்கும்.

ந்யாஸம்.

ஸீதெ ஸஸாவ்ஷிகூ ந்ருாஸஃ ஸகுவிம்ஸுதியா ஷ ஸஃ |

கீதத்தின் முடிவைச் செய்யும் ஸ்வரம் ந்யாஸமெனப்படும். இது பதினெட்டு ஜாதிகளிலும் சேர்ந்து இருபத்தொன்று விதமாகும். ஷாட்ஜீ முதலிய ஏழு ஜாதிகளும் ஷட்ஜம் முதலிய நாமஸ்வரங்களை ந்யாஸங்களாகக் கொண்டவை. ஷட்ஜமத்யமை என்ற ஜாதிக்கு ஷட்ஜம், மத்யமம் இவைகளும், ஷட்ஜோதீச்யவா, மத்யமோதீச்யவா, காந்தாரோதீச்யவா இம்மூன்று ஜாதிகளுக்கு மத்யமமும், சைசிகிக்கு நிஷாதம், பஞ்சமம், காந்தாரம் இவைகளும், கார்மாரவிக்கு பஞ்சமமும், மற்ற ஷட்ஜகைசிகீ, ரக்தகாந்தாரி, காந்தாரபஞ்சமி, ஆந்த்ரி, நந்தயந்தி இவ்வைந்து ஜாதிகளுக்கு காந்தாரமும் ந்யாஸங்களாகும்.

அபந்யாஸம்.

சுவந்ருாஸஷ்ஸுஸ்ஃ ஸ ஸ்ருாஷ்ஷ்ருா விஷாரீஸஸாவகஃ |

'விதாரி' என்ற கீதாவயவத்தின் முடிவைச் செய்யும் ஸ்வரத்திற்கு அபன்யாஸம் எனப் பெயர்.

"யது ஸஸாவ்ஷிவ மீதம் பூதிஹாஸஷெ ஸொzவந்ருாஸஃ |
ஸ ச விஷாரீஷயெ ஸவகி | மீதஸுரீஸயெ ஊதுயுஃ |"

என்று இதே கருத்தை மதங்கமுனிவரும் கூறியிருக்கிறார்.

கார்மாரவீ, ரைஷாதீ, ஆந்த்ரி, மத்யமா, ஆர்ஷபீ, இவ்வைந்து ஜாதிகளிலும் அம்சங்களே அபன்யாஸங்களாகின்றன. ஷட்ஜோதீச்யவா, காந்தாரோதீச்யவா, மத்யமோதீச்யவா இந்த ஜாதிகளுக்கு ஷட்ஜ தைவதங்கள் அபன்யாஸங்களாகின்றன. ரக்தகாந்தாரியில் மத்யமமும், காந்தாரியில் ஷட்ஜ பஞ்சமங்களும், ஷட்ஜகைசிகியில் ஷட்ஜம், நிஷாதம், பஞ்சமம் இவைகளும், பஞ்சமியில் நிஷாத, ரிஷப, பஞ்சமங்களும், காந்தாரபஞ்சமியில் ரிஷப, பஞ்சமங்களும், ஷாட்ஜியில் காந்தார, பஞ்சமங்களும், தைவதியில் ரிஷப, மத்யம, தைவதங்களும், நந்தயந்தியில் மத்யம, பஞ்சமங்களும், கைசிகியில் ரிஷபமில்லாத மற்ற ஆறு ஸ்வரங்களும், ஷட்ஜமத்யமையில் ஸப்தஸ்வரங்களும் அபன்யாஸங்களாகின்றன.

சிலர் கைசிகி ஜாதியிலும் ஸப்தஸ்வரங்களும் அபன்யாஸங்களாகும் என்று கருதுகின்றனர்.

கார்மாரவீ, ரைஷாதீ, ஆந்த்ரீ, மத்யமா, ஆர்ஷபீ இந்த ஜாதிகளில் வரும் அம்சங்களான அபன்யாஸங்கள் பத்தொன்பது. மற்ற அபன்யாஸங்கள் முப்பத்தேழு. ஆக மொத்தம் அபன்யாஸங்கள் (58) ஐம்பத்தாறு.

"கைசிகிஜாதியில் ஏழு ஸ்வரங்களும் அபன்யாஸங்கள்" என்ற மதத்தில் அபன்யாஸங்கள் மொத்தம் (57) ஐம்பத்தேழு.

ஸன்யாஸம்.

'ஸம்ஸாவிவாதீ மீதஸ்யாத்யவிதாரீஸஃஷிகூஜ।

ஸந்ந்யாஸஃ'

அம்சஸ்வரத்திற்கு ஸம்வாதியாயுள்ளதும், கீதத்தின் முதல் கண்டமான விதாரிக்கு முடிவைச் செய்வதுமான ஸ்வரம் ஸன்யாஸமெனப்படும். மதங்கரும் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்.

விந்யாஸம்.

'ஸம்ஸாவிவாதெவ விந்யாஸஃ ஸ கு கயுதெ।
யொ விதாரீஹாமஸ்யவயவஸ்ஸாதெவதிஷ்டெ।'

அர்ச ஸ்வரத்திற்கு ஸம்வாதியாயுள்ளதும், விதாரியின் பாகங்களான பதங்களின் இறுதியிலிருக்கின்றதுமான ஸ்வரம் விந்யாஸமெனப்படும்.

பஹுத்வம்.

சுறும்வகாத்யாஹ்யாஹ்யாஷ்வஹுகூம் ஶ்விவியம் உதழ் ।
வயுராயாம்ஶ ஷ்ரிதம் தவ வாஶிஷம்வாஶிகொஷி ॥

இது ஸ்வரங்களைப் பூர்ணமாக உச்சரித்தல் என்றும், ஸ்வரங்களை ஆவர்த்தித்தல் என்றும் இருவகைப்படும். இவை முறையே வாதியும், அம்சமுமான ஸ்வரத்திலிருந்து வேறுபட்ட ஸ்வரங்களிலும், வாதி ஸம்வாதி ஸ்வரங்களிலும் பிரயோகிக்கப் படுகின்றன.

அல்பத்வம்.

சுறுகூம் ச ஶ்யா ஹ்ரொகூஉநஹ்யாஹ்யா றும்வகாஸ் ।

இது ஸ்வரங்களை ஆவ்ருத்தி செய்யாமல் ஒருதடவை உச்சரித்தல் என்றும், ஸ்வரங்களைச் சிறிது உச்சரித்தல் என்றும் இருவகைப்படும். இவை அம்சஸ்வரத்தைத்தவிர மற்றஸ்வரங்களிலும், ஷாடவம், ஔடவம் இவைகளுக்குக் காரணமான லோப்ய ஸ்வரங்களிலும் ஏற்படுகின்றன என்றும் பரதர் முதலிய பெரியோர்களால் கருதப்படுகிறது.

அந்தரமார்க்கம்.

நயாஹாஶிஷ்யாகஉஜ்ஜிகூவா உயெ உயெzவ்யுதாயஜாழ் ।
ஷ்யாணாம் யா விவிதூகூவகாரிணயாம்ஶாஶிஷஜ்ஜுகிஃ ॥

சுகஹ்யாவெஹஃ கூவிஶ்க்ஷாவி றும்வஹெநெவ கெவஹெறுஃ ।
கூதாzஹுஷ்யாஉமுஃ ஹ்யாஶ் ஷ்ரூயொ விகூதஜாதிஷு ॥

ந்யாஸம், அபன்யாஸம், வின்யாஸம், ஸன்யாஸம், கிரஹம், அம்சம் இவைகளின் ஸ்தானங்களைவிட்டு, இடையிடையேயுள்ள அல்பங்களான ஸ்வரங்களுக்கு லங்கனத்தினாலோ, அனப்பியாஸத்தினாலோ அம்சம் முதலியவைகளுடன் உள்ள சேர்க்கையே அந்தரமார்க்கம் எனப்படும். இச்சேர்க்கை ஸ்வரஸமுதாயரூபமான தானங்களுக்கு விசித்திரமாயிருத்தலைச் செய்கின்றது.

ஷாடவம்.

ஷபவனீ ஷ்ரூயொஉம் யெ ஷ்யாவெஷ்ஷ ஷாபவா உதாஃ ।
ஷடுஷ்யாஉம் தெஷு ஜாதகூவாஶ்ரிதம் ஷாபவகூவ்யுதெ ॥

சுத்தமாயோ விக்ருதமாயோ இருக்கின்ற எந்த ஆறுஸ்வரங்கள் ஜாதி முதலியவைகளின் பிரயோகத்திற்குக் காரணமாயமைந்திருக்கின்றனவோ அவை ஷாடவங்கள் எனப்படுகின்றன. ஆறு ஸ்வரங்களிலிருந்து உண்டாகின்றபடியால் ஆறு ஸ்வரங்களுடன் கூடிய கீதம் ஷாடவம் எனப்படும்.

ஔடவம்.

"வஜ்ஜ்ஹ்ரஜ்ஜெளபவிதா விஜ்ஜெயபடி |"

—பரதர்.

'உடு' என்ற சொல்லிற்கு நக்ஷத்திரமெனப் பொருள். அதையுடையதால் ஆகாசம் உடுவமெனப்படுகிறது. ஆகாயம். பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதங்களில் ஐந்தாவதாக இருத்தலால் 'உடுவம்' என்ற சொல் ஐந்து என்ற சங்கியையைத் தெரிவிக்கிறது. ஆகவே ஐந்து ஸ்வரங்களைக்கொண்ட கீதம் 'ஔடவம்' என்று அறிஞர்களால் கூறப்படுகிறது. ஸப்தஸ்வரங்களில் ஏதாவது இரண்டு ஸ்வரங்களின் லோபத்தினல் ஔடவம் ஏற்படுகின்றது என்று அறிக.

இனி தனித்தனியாக ஷாட்ஜீ முதலிய ஜாதிகளுடைய லக்ஷணங்களை உதாரணங்களுடன் விளக்கிக் காண்பிக்கின்றோம்:—

(1) ஷாட்ஜீ.

ஷாட்ஜ்ஜோகம்ஸாஃ ஷ்ரஸாஃ வஜ்ஜ நிஷாதஷுஹவஜ்ஜிதாஃ |
நிறோவாஸ் ஷாடவம் ஹொZது வலிணுத்த காகலீ
க்ஷுதிஸ் ||
ஸமயொஃ ஸயயொஷ்ஷாது ஸம்ஹதிவதுஹரணுஷ்ஷ ஹஃ |
ஸாம்யாரொZம்ஸ ந நெறெதுராவொ ஸ்ரீஹதுநா யெவ
தாஹிகா ||
தியாதாஸுஃ வஜ்ஜவாணிரது வெககலுஷாதிகஃ |
கூஸாந்தாமுஷ்டிதுவ்யத்திஷக்ஷிணா கீதயஃ வரநஃ ||
ஸாமயீ ஸம்ஹாவிதா ச வ்யஷ்ரெதி கூஸாதிஸாஃ |
நெஷ்ஷாதிகயுரவாயாம் ச வ்யஸெ வ்ரெகக்ஷணெ வ்யுதஃ ||
விதியொமொ ஷ்டாஷஸாது கலா சுஷ்டஸ்ரஸஃ கலா ||

இதில் நிஷாதம், ரிஷபம் இவைகளைத் தவிர மற்ற ஸ, க, ம, ப, த இவ்வைந்து ஸ்வரங்களும் அம்சங்களாகும். இந்த ஷாட்ஜியில் நிஷாதப் பிரயோகம் இல்லாதிருப்பின் அது ஷாடவமாகும். அந்த நிஷாதம் ஷாட்ஜியின் ஸம்பூர்ணதசையில் காகலியாகப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

இதில் ஷட்ஜத்திற்கும் காந்தாரத்திற்கும், அதுபோன்று ஷட்ஜத்திற்கும் தைவதத்திற்கும், இலகுமையளிக்குமாறு 'ஸகஸகஸத' என்றோ "கஸகஸதஸ" என்றோ ஸ்வரங்களைச் சேர்த்துப் பிரயோகித்தல் வேண்டும். காந்தாரம் அதிகப் பிரயோகம் பெற்றிருக்கும். இதில் காந்தாரம் அம்சமாக இருக்கும்போது, காந்தாரத்திற்கு நிஷாதம் ஸம்வாதி ஸ்வரமானதால் அம்சத்திற்கு ஸம்வாதியான நிஷாதத்திற்கு லோபம் ஏற்படுவதில்லை. இதனால் காந்தாரம் அம்சமாக இருக்கும்போது ஷாட்ஜிக்கு ஸம்பூர்ண அவஸ்தை தான் உண்டு என கூறப்பட்டதாக ஆகின்றது. மற்ற ஸ, ம, ப, த என்ற ஸ்வரங்கள் அம்சங்களாக இருப்பின் ஷாட்ஜீ, ஷாடவம் ஸம்பூர்ணம் என இருவித நிலைகளையும் அடைகின்றது. இது ஷட்ஜக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த படியால் தைவதத்தை முதலாகவுடைய 'உத்தராயதா' என்ற மூர்ச்சனையையுடையது. இதில் முறையே ஒரு கலை, இரு கலைகள், நான்கு கலைகள் இவைகளுடன் கூடிய ஷட்பிதாபுத்ரகம் என்ற தாளத்தை மூன்றுவிதமாகப் பிரயோகித்தல் வேண்டும். ஒரு கலையுள்ள தாளத்தில் சித்திரமார்க்கமும், மாகதி கீதியும், இரு கலைகளுள்ள தாளத்தில் விருத்திமார்க்கமும், ஸம்பாவிதாகீதியும், நான்கு கலைகளுள்ள தாளத்தில் தக்ஷிணமார்க்கமும், ப்ருதுலாகீதியும் பிரயோகிக்கப்படல் வேண்டும் என்று அறிக.

.. மற்ற ஜாதிகளிலும், வேறு தாளங்களிலும் இதுபோன்று கலை, மார்க்கம், கீதி, இவைகளையறிந்துகொள்க. இது நாடகத்தின் முதல் அங்கத்திலும், நைஷ்கிராமிகத்ருவையிலும் வினியோகிக்கப்படுகிறது. இதில் பன்னிரண்டு கலைகள். ஒவ்வொரு கலையும் எட்டு குருக்களுடன் கூடியது.

'துருவை' என்றால் நாடகத்தில் உள்ள சந்தஸ், விருத்தி இவைகளைக் கொண்ட முகம், ப்ரதிமுகம் முதலிய கீதாங்கங்கள் என்று பொருள். இவைகளுள் முதலாவது த்ருவைக்கு 'ப்ராவேசிகி' என்றும், இரண்டாவது த்ருவைக்கு 'க்ஷேபகீ' என்றும், மூன்றுவதற்கு 'ப்ராஸாதகீ' என்றும், நான்காவதற்கு 'அந்தரத்ருவா' வென்றும், ஐந்தாவதற்கு 'நைஷ்கிராமிக த்ருவா'வென்றும் பெயர்.

இனி ஷாட்ஜியின் உதாரணம் வருமாறு:—இந்த ஷாட்ஜியில் ஷட்ஜம் ந்யாஸமாகவும், காந்தாரம் பஞ்சமம் இவை அபந்யாஸங்களாகவும் விளங்கும்.

கலைகளின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்		ராகம்		வராடி	
1.	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	பா	நி த	பா	த நி
	த ம	,,	ஹ	வ	ய	ய ா	,,	ட
2.	ீ	க ம	க ா	க ா	ஸ ா	ரி க	த ஸ	த ா
	ந	ய	ந ா ம	,,	வ ா	ஜ ர	,,	யி

3.	ரிக	ஸா	ரீ	கா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	கும்	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
4.	தா	தா	ரீ	ரிஸ்	ரித	பா	ஸ்வா	ஸ்வா
	நு	ஹு	ஹ்ரீ	,,	நூ	வூ	ண	ய
5.	ரீ	தா	பா	தரி	ரீ	கா	ஸா	கா
	கெ	,,	ஹ்ரி	,,	ஹ	உ	,,	ஓ
6.	ஸா	த்தா	த்ரி	பா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	வம்	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
7.	ஸா	ஸா	கா	ஸா	மா	பா	மா	மா
	ஹ	ர	ஹ	கூ	த	தீ	று	க
8.	ஸா	கா	மா	தரி	ரித	பா	கா	ரிக
	வம்	,,	,,	கா	நூ	ரெ	வ	,,
9.	கா	கா	கா	கா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	நம்	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,
10.	த்தா	ஸா	ரீ	கரி	ஸா	மா	மா	மா
	வூ	ண	உ	,,	ஜி	கா	,,	8
11.	தா	ரீ	பா	தரி	ரீ	கா	ரீ	ஸா
	தெ	,,	ஹ்ரெம்	,,	ய	நா	ந	,,
12.	ரிக	ஸா	ரீ	கா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	றும்	,,	,,	,,	,,	,,	,,	,,

இந்த ஷாட்ஜியில் நாமஸ்வரமான ஷட்ஜம் தான் சுத்தாவஸ்தையிலும், விக்ருதாவஸ்தையிலும் ந்யாஸமாக இருக்கும். இங்கு காந்தார பஞ்சமங்களை அபன்யாஸங்களாகக் கூறியது விக்ருதாவஸ்தையைப் பின் பற்றி என்று அறிக. சுத்தாவஸ்தையில் நாமஸ்வரம் தான் ந்யாஸம், அபன்யாஸம், அம்சம், க்ரஹம் இவைகளாக இருத்தல் வேண்டும்.

தம் ஹவறுறுடநயநாம்வூஜாயிகம்
நமஹஸ்ரிநூவூணயகெஹ்ரிஹஉஊவழி।
ஹரஹகூததிறுக வம்காநூறெவநம்
வூணஉஜி காஉஹெஹ்ரநாநறுழி॥

இதில் அல்பத்வம், பஹுத்வம் இவைகளையறிவதற்காக ஸ்வரங்களின் ஸங்கியைகளைக் கூறுவோம் :—

ஷட்ஜம் 36. ரிஷபம் 12. காந்தாரம் 20. மத்யமம் 8. பஞ்சமம் 8. தைவதம் 16. நிஷாதம் 12. ஆக எல்லா ஸ்வரங்களும் சேர்ந்து 112 என்று அறியற்பாலது. இது போன்று மற்ற ஜாதிகளிலும் அம்சத்

தின் பஹுத்வம் அறியத்தகுந்தது. இந்தப் பிரஸ்தாரம் ஷட்ஜத்தை அம்சமாகக் கொண்டது.

2. ஆர்ஷபீ.

சுஷுஹ்யாம் தா துயொரம்ஸாஃ ஸ்யுர் நிஷாதர்ஷபாவ் யெவதாஃ |
த்ரிஸ்ருதெர்யாஃ ஸஜ்ஜகிஃ ஸொஷெஷுப்யம் வங்கஸஸ்ய ச ||
ஷாடவம் ஷட்ஜரொவெத ஸவதரொவாதிஹெளடவம் |
ஸுஹுபா வங்கஸாதிஸ்ரு தாஹ்ஸங்கதூடொ ஸதஃ ||
சுஷ்டூள கரூ ஸவஜ்ஜீஹ விநியொகஸ்ரு வதிவுவஸ் ||

இதில் நிஷாதம், ரிஷபம், தைவதம் இவை மூன்று ஸ்வரங்கள் அம்சங்களாகின்றன. த்விச்ருதிகளான காந்தாரம், ரிஷபம் இவைகளுக்கு மற்ற ஸ, ரி, ம, ப, த இவ்வைந்து ஸ்வரங்களுடன் முறையே சேர்க்கை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதில் காந்தார நிஷாதங்கள் அதிகமாகவும், மற்ற ஸ்வரங்கள் குறைவாகவும் பிரயோகத்தையடைகின்றன. இதில் பஞ்சமம் மிகவும் குறைதலையடைந்திருக்கும். ஷட்ஜம் இல்லாவிடில் ஷாடவமும், ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவை யில்லாவிடில் ஔட வமும் இதற்கு ஏற்படுகிறது. இது பஞ்சமத்தை முதல் ஸ்வரமாக வுடைய மூர்ச்சனையைப் பெற்றுள்ளது. தாளம் சஞ்சத்புடமாகும். கூலகள் எட்டு. ஷாட்ஜியைப் போன்று இதுவும் நைஷ்கிராமிகத்ருவை யில் வினியோகிக்கப்படுகிறது.

உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் ரிஷபம் ந்யாஸமாகவும், அம்சங்களே அபன்யாஸங்களாகவும் தோன்றுகின்றன. இதனைப் பாடுங்கால் தேசீ, மதுகரீ இவைகளின் தோற்றம் ஏற்படுகின்றது.

கூலகளின் எண்.	ப்ரஸ்தாரம்			ராகங்கள்		தேசீ, மதுகரீ.	
1.	ரீ	கா	ஸா	ரிக	மா	ரிம	கா	ரிரி
	மூ	ண	ரொ	-	வ	நா	-	யி
2.	ரீ	.	ரீ	நித	நித	கா	ரிம	மா	பநி
	க	[illegible]	ர	-	ஹ	ர	ர	ர

3.	மா	தா	நீ	தா	பா	பா	ஸா	கா
	உ	ஜ	ர	உ	–	–	க்ஷ	ய
4.	நீ	தநி	நீ	கரி	ஸத்	கரி	நீ	நீ
	உ	ஜெ	–	–	–	–	யம்	–
5.	நீ	மா	கரி	ஸத்	ஸஸ	நிஸ	நிக	மம
	பூ	ண	–	உ	–	–	தி	திவ்
6.	நித	பா	நீ	நீ	நிப	கரி	ஸத்	ஸா
	உ	ணி	ஒ	–	வ்	ணா	–	உ
7.	நிஸ	நிஸ	நிக	நிக	மா	மா	மா	கரி
	ய	நி	கெ	–	–	–	தம்	–
8.	பா	நீ	நீ	மா	கரி	ஸத்	கரி	கரி
	ஹ	வ	உ	ஒ	–	–	–	யம்

ஹ்ரீணைரொவ நாயிகாஉ நஞ்சஉர உஜ்ர உக்ஷயஉஜெயழ் ।
பூணைரஅி திவ்யுணிஒவ்புணாஉய நிகெதம் ஹவஉவெயழ் ॥

3. காந்தாரீ.

வஜ்ராம்ஸா நியவஜ்ராஃ ஹ்ரூம்ராஸ்யாயராம் வஜ்ரகிஃ
வ்ரூந்ஃ ।

நராஹாம்ஸாஹ்ராம் தஒநெருஷாம் யெவதாஒ்ரஷஹம்
வ்ரஜேஸ் ॥

நிரொவநியரொவாஹ்ராம் ஷாஉவெளஉவிதெ க்ரஉாஸ் ।
வஜ்ரஃ ஷாஉவஒ்ஷீ நிஹஉய்உவஜ்ரஉாஃ ॥

ஈம்ஸா ஷ்விஷஜ்ரெளஉவிதம் கரராஃ ஷொஉஸ கீகிராதாஃ ।
உஷ்ஷ்ராநா யெவதாஹிஃ ஹ்ராதாராஷ்ஷ்ரஷ்ரூடொ உதஃ ॥

விநியொஹொ ஸ்ரூவாஹாஎ நரகீயஒ்ரக்ஷணை
ஹவெஸ் ॥

இதில் நி, த இவைகளைத்தவிர மற்ற ஸ, க, ம, ப, நீ இவை அம்சங்களாகும். ந்யாஸம், அம்சம் இவைகளுக்கு மற்றஸ்வரங்களு டன் சேர்க்கையேற்படும். தைவதத்திலிருந்து நிஷபம்வரையில் ஆரோ ஹணம் செய்தல் வேண்டும். நிஷபலோபத்தினல் ஔடவமும், நிஷபம், தைவதம் இவைகளின் லோபங்களினல் ஔடவமும் ஏற்படுகின்றது. இதில் பஞ்சமம் அம்சஸ்வரமாக இருப்பின் அப்பொழுது இதற்கு ஸம்

பூர்ண நிலைமைதான் உண்டு. நிஷாதம், ஷட்ஜம், மத்யமம் இவை அம்சங்களாயிருக்குமானால் அப்பொழுது இதற்கு ஸம்பூர்ணம், ஷாடவம் இவ்விருநிலைமைகள் தான். ஆகவே காந்தாரம் அம்சமாயிருக்கும் பொழுதுமாத்திரம் இதற்கு ஸம்பூர்ண, ஷாடவ, ஔடவமென்ற மூன்று அவஸ்தைகளும் ஏற்படுமென்று கூறியதாயிற்று. இதில் பதினாறு கலிகள். நான்கு கலிகளுடன் கூடிய சஞ்சத்புடதாளம். தைவதத்தை முதலாகவுடைய "பௌரவி" என்ற மூர்ச்சனை. மூன்றுவது ப்ரேக்ஷணத்தில் (அங்கத்தில்) துருவாகானமான ப்ராவேசிகி முதலியவைகளில் தகுந்தவாறு வினியோகம். இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம் ந்யாஸம். ஷட்ஜ, பஞ்சமங்கள் அபன்யாஸங்கள். இதிலிருந்து காந்தார பஞ்சமம் (சிராமராகம்), வேளாவளி, தேசி முதலிய இராகங்கள் தோன்றுகின்றன.

கலிகளின் எண்.	பிரஸ்தாரம்	ராகங்கள் காந்தாரபஞ்சமம், வேளாவளி, தேசி.						
1.	கா	கா	ஸா	நீ	ஸா	கா	கா	கா
	வ	-	-	-	தம்	-	-	-
2.	கா	கம	பா	பா	தப	மா	நித	நிஸ்
	ர	ஜ	நி	வ	யஶ		உ	வ
3.	நித	பநி	மா	மபநி	கா	கா	கா	கா
	வி	-	-	ஶ்ரு	உ	-	உம்	-
4.	கா	கம	பா	பா	தப	மர	நித	நிஸ்
	நி	ஸா	உ	ய	வ	ரொ		ர
5.	நித	பநி	மா	மபநி	மா	கா	மா	ஸா
	த	வ	உ	வ	வி	ஶ்ர		ஷ
6.	கா	ஸா	கா	கா	கா	கம	கா	கா
	வ	வ	ஶ்ரா	ர	-	உ	உ	ஶ்ர
7.	கா	கம	பா	பா	தப	மா	நித	நிஸ்
	உ	உ	கி	ர	ண	-	-	-
8.	நித	பநி	மா	மபநி	கா	கா	கா	கா
	உ	உ	த	ஷ	வம்	-	-	-
9.	நீ	கா	மா	பத	நீ	கா	ஸா	ஸா
	ர	ஜ	த	நி	ஸி	ஶி	வ	ர
10.	ந்	ந்	ந்	ந்	ந்	ந்	ந்	ந்
	உ	ணி	ஶ	க	ஶ்ர	ஶம்	-	வ
11.	கா	கம	பா	பா	தப	மா	நித	நிஸ்
	வ	ர	யா	வ	கி	உம்	-	த

12.	நித	பநி	மா	மபரி	கா	கா	கா	கா
	வம்	-	க்கி	நி	ஹம்	-	-	-
13.	நீ	நீ	பா	நீ	கா	மா	கா	ஸா
	ரூ	ணை	உா	-	தி	ரூ	ணை	ய
14.	கா	ஸா	கா	கா	கா	கம	கா	கா
	ர	தி	கு	ரு	ஹ	ர	வ	நா
15.	கா	பா	மா	மா	நித	நிஸ்	நித	பநி
	ஓ	-	-	-	-	-	-	-
16.	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா	கா	கா
	ர	ரி	-	-	நம்	-	-	-

வஜ்ரதம் ரஜநிவயஶ்ரீவஷிஹ்ரஷ்டம் நிஶாஸய வரோஹ

தவ ரூவஷிரூஷவஷுஶ்வாஸ ரூஷபுரூத்ஸாகிரணைரூத

ஹவஹ ॥

ரஜதஶிரிஶிவரூணிஶகுஶம்வவரயூவகிஷ்கவம்ஸ்தி

நிலம்

ரூணைரதி ரூணயரூகிகுஹரவநூஷம் ஶஶிநம் ॥

4. மத்யமா.

வஜ்ராம்ஶா உயுராயாம் ஸ்ரூரூமாஸ்வாரூ நிஷாதகாஃ ।

ஷட்ஜயுரவோஹரூயும் மாஸ்வாரொZவ்ரொZதூ ஷாடவவ்ழ ॥

மரொவாந்நிமரொவெந ஷ்வளுபூவம் ஸ்யாத்குராஷ்டகம் ॥

ஔஷஹாதிஶ்ருஷுநா ஸ்யாத்தாகுஶ்ருஷ்வரூடொ ஽தஃ ।

விந்நியொமொ ரூவாமாநெ ஷ்டீயஷ்ருகக்ஷணை ஹவெஶ ॥

இதில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம் இவை விகல்பமாக அம்சங்களாகின்றன. இது அதிகமான ஷட்ஜ, மத்யமங்களின் பிரயோகத்தையும், பூர்ணநிலையில் குறைவான காந்தாரத்தின் பிரயோகத்தையும் பெற்றுளது. காந்தாரலோபத்தினுல் ஷாடவமும், நிஷாதம், காந்தாரம் இவைகளின் லோபத்தினுல் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுகின்றது.

எட்டு கலைகள். ரிஷபத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை சஞ்சத்புடதாளம். இரண்டாவது ப்ரேக்ஷணத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இந்த மத்யமையில் மத்யமம் ந்யாஸம். அம்சங்களே அபன்யாஸங்கள். இதனைப் பாடுங்கால் சோகஷாடவம் (சுத்த ஷாடவம் என்ற கிராமராகம்) தேசி, ஆந்தாவளி இந்த ராகங்களின் தோற்றம் ஏற்படுகின்றது.

கலியின் எண்	பிரஸ்தாரம்.				ராகங்கள்		சோகஷாடவம், தேசி, ஆந்தாவளி.	
1.	மா	மா	மா	மா	பா	தநி	நீ	தப
	வா	-	-	தூ	ஹ	வ	உ	-
2.	மா	பம	மா	ஸா	மா	கா	ரீ	ரீ
	யூ	ஜா	-	-	நு	நு	-	-
3.	பா	மா	ரிம	கம	பா	மா	மா	மா
	கி	ஸீ	டு	-	-	-	-	-
4.	ம்மா	நித	நிஸ்	நித	பம	பத	மா	மா
	ஆ	ணீ	ஒ	-	வூ	-	ணம்	-
5.	நீ	நீ	ரீ	ரீ	நீ	ரீ	ரீ	பா
	மௌ	-	ஸீ	-	கு	ரு	வ	-
6.	நீ	மப	மா	மா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	லு	வாம்	-	-	ஹூ	ஜி	-	ஹூ
7.	க்கா	நீ	ஸ்கா	க்கா	தப	மா	தநி	ஸா
	தெ	-	-	-	-	-	ஜி	தம்
8.	பா	ஸ்கா	பா	நிதப	மா	மா	மா	மா
	ஹூ	கி	ரு	-	ணம்	-	-	-

வாதூ ஹவஉயுஜாநநகிரீடஉணிஒவுணழி।
மௌளிகுரவலுவாம்ஹூஜிஹூதெஜிதம் ஹூகிரணழி॥

(5) பஞ்சமீ.

ரிவாவம்மௌள தூ வஜ்ஜயாம் ஹமஉாஃ வ்லுகா உதாஃ।
ரிஉயொஃ வம்மதிமுவ்ஹெதுணுதெ்வ மாந்நிஷாஒகுழி॥
கூஉாஒந நிமாஹயாம் ச ஷாஜவெளஜூவிதெ உதெ।
ஔஷஹொzம்மவ்ஹெளஜூவிதம் ஒவ்ஷுயுவ்ஷெள ச கறா
உதாஃ॥
உஜஹுநாழி தூ வஜ்வுாவதெ க்ஷணம் தூ
கூ
கதகீயகுழி॥

இந்த பஞ்சமியில் ரிஷ்பம், பஞ்சமம் இவை அம்சங்கள். இது குறைவான பிரயோகமுள்ள ஷட்ஜ, காந்தார, மத்யமங்களையுடையது. ரிஷபம், மத்யமம் இவைகளின் சேர்க்கை. இதன் பூர்ணாவஸ்தையில் காந்தாரத்திலிருந்து நிஷாதம் வரை ஆரோஹணம் செய்யத்தக்கது. காந்தார லோபத்தினல் ஷாடவமும் நிஷாதம், காந்தாரம் இவைகளின் லோபங்களினல் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படும். ரிஷபம் அம்சமாயிருக்கும்போது ஔடவம் ஏற்படாது. எட்டு கலைகள். ரிஷபத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை. சஞ்சத்புட தாளம். மூன்றுவது ப்ரேக்ஷணத்தின் த்ருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம் கூறப்பட்டுளது.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் பஞ்சமம் ந்யாஸம். ரிஷப, பஞ்சம, நிஷாதங்கள் அபன்யாஸங்கள். இதனைப் பாடுங்கால் சோக்ஷபஞ்சமம், (சுத்த பஞ்சமமான கிராம ராகம்) தேசி, ஆந்தாவளி இந்த ராகங்களின் தோற்றம் ஏற்படுகின்றது.

கலையின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்			ராகங்கள்			சுத்தபஞ்சமம், தேசி, ஆந்தாவளி.
1.	பா	தநி	நீ	நீ	மா	நீ	மா	பா
	ஹ	ர	உ	-	ய	ஜா	-	ந
2.	கா	கா	ஸா	ஸா	ம்ா	ம்ா	ப்ா	ப்ா
	நம்	உ	ஹெ	-	ர	உ	உ	ர
3.	ப்ா	ப்ா	த்ா	நீ	நீ	நீ	கா	ஸா
	வ	தி	வா	-	ஹா	ஷ்ம்	-	ஹ
4.	பா	மா	தா	நீ	நித	பா	பா	பா
	ந	உ	நம்	-	தம்	-	-	-
5.	பர்	பா	ர்	ர்	ர்	ர்	ர்	ர்
	ரூ	ண	உ	-	லி	வா	ர	ஷ
6.	ம்ா	நிக்	ஸா	ஸத	நீ	நீ	நீ	நீ
	உ	வ	வ	த	-	று	-	க்ஷீ
7.	ஸ்ா	ஸ்ா	ஸ்ா	மா	பா	பா	பா	பா
	ஹ	ர	உம்	-	ஸி	கா	-	வ
8.	தா	மா	தா	நீ	ப்ா	பா	பா	பா
	தி	உ	ஜெ	-	யம்	-	.	-

ஹரஉலயஜுஜாநநம் உஹெஉஉரவதிவாஹாஷ்ஹ
நஉநஜுழ் ।

தம் ரூணஉஷி வாரஷஉவவதுக்ஷீவதிஉம்பிகா-
வதிஉஜெயழ் ।

(6) தைவதி.

ஹோ யெவதாம் நியாவம்ஸெள ரும்வ்யாவாஸாஹி-
ணௌள ஹவௌள।
வரோவாஷ்டாபவம் ஷ்ரோத்ரஷௌளபூவம் ஹவரோவதஃ॥
ஷஷஹாஷிஷுஷ்டா ஹ்யாத்தாரோ சாமுஷ்ட மீதயஃ।
விநியோமஷ்ட ஷாட்ஜீவத்தரோ ஜ்ஞேய கீகிடுதாஃ॥

இதில் நிஷபம், தைவதம் இவை அம்சங்கள். 'ஆரோஹி'வர்ணத் திலுள்ள ஷட்ஜபஞ்சமங்கள் குறைவான பிரயோகத்தையுடையவை. பஞ்சமலோபத்தினுல் ஷாடவமும், ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவைகளின் லோபங்களினுல் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுகின்றது. நிஷபத்தை முதலாகக் கொண்டமூர்ச்சனை. இதில் தாளம், மார்க்கம், கீதி, வினியோ கம் இவைகள் ஷாட்ஜிக்குக் கூறியவாறு அறியத்தகுந்தவை. பன்னி ரண்டு கலிகள்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் தைவதம், ந்யாஸம். நிஷபம், தைவதம், மத்யமம் இவை அபன்யாஸங்கள். இதனைப் பாடுங்கால் சோகஷகைசிகி, (சுத்த கைசிகி என்ற கிராமராகம்) தேசி, சிம்ஹளி முதலிய ராகங்களின் தோற்றங் கள் ஏற்படுகின்றன.

கலிகளின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்				ராகங்கள்		சோகஷகைசிகி, தேசி, சிம்ஹளி.	
1.	தா	தா	நித	பத	மா	மா	மா	மா
	த	ரூ	ணா	-	உ	ரூம்	-	ஓ
2.	தா	தா	நித	நிஸ்	ஸ்ா	ஸ்ா	ஸ்ா	ஸ்ா
	உ	ணி	ஹி	-	ஷி	தா	-	உ
3.	ஸத	தா	பா	மத	தா	நித	தநி	தா
	ரு	ஷி	ரோ	-	-	-	ஜம்	-
4.	ஸா	ஸா	நிக	நிக	ஸா	நிக	ஸா	ஸா
	ஹ	ஜ	ஹா	-	யி	வெ	-	க
5.	த்தா	த்தா	நீ	பா	த்தா	ப்ா	ம்ா	ம்ா
	கூம்	-	ப	ரு	வி	ரூா	-	ஹ
6.	த்தா	த்தா	ப்ா	ம்த்	த்தா	நித்	த்நி	த்தா
	கூ	த	ரோ	-	-	-	ஹம்	-
7.	தா	தா	நிஸ்	நிஸ்	நித	பா	பா	பா
	த	ம	ஹி	-	தா	ரு	-	கூ

கலிகளின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்			ராகங்கள்		சோஷ்கைசிகி, தேசி சிம்ஹளி	
8.	நிக	ஸா	ஸா	ஸா	ஃ	ஃ	ஃ	ஃ
	தை	ஹா	-	-	யு	ஜி	-	ஸ்ரீ
9.	ஸா	நிக	நிக	ஸா	ஃ	ஸா	த்தா	த்தா
	த	ஸ	ஸீ	-	-	-	ஸ	-
10.	ரீ	க்ரி	ம்க்	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா
	ஸ்ரு	ணை	உ	-	ஜி	ஹூ	-	த
11.	ஃ	ஃ	தா	தா	பா	நிக	ஸா	நிக
	ஸீ	-	தை	-	வ	ஹா	-	ஸ
12.	பா	தா	ஸா	மா	தா	ஃ	தா	தா
	வ	ஸி	தை	-	-	-	ஷ	-

தஸ்ணாஉஸ்ருஸ்ணிஹூஷிதாஉஸ்ருஷிஸ்ரோஜம்
ஹ்ரீஜ்மாயிவைகுகுண்ஜ்ஸ்ருவிஸ்ராஹக்ஷ்யதஸ்ரொஹழ்।
நமஸ்ஸுநஸ்ருக்ஷுஸ்ரைஹாயஃபுஜிஸ்ரீதஸ்ரீஸ்ரம்
ஸ்ரூணாஜி ஹூதஸ்ரீதைவஹாஸ்ரவர்ணிதஸ்ஷழ்॥

(7) நைஷாதீ.

ஸைநஷாதஸ்ரம் நிஸ்ரிஸா ஸுஸ்ரா ஸுதஸ்ரா ஸவஹஸ்ரஸ்ரஃ
ஷ்யூதாஃ।
ஷாஜவைளஜஸ்ரவஸ்ரும்வ்யாஃ ஸ்ருஸ்ரஃ வஸ்ரிவஃபுஸ்ராவஸ்ரீநியொ
ஜதழ்॥
ஜஜ்ஜஸ்ரூடஃ ஷொஜஸ்ரா தஸ்ரு கஸ்ரா ஸாதிஸ்ரு உஸ்ரிஹஃபுதா।

இதில் ரிஷபம், நிஷாதம், காந்தாரம் இவை அம்சங்கள். ஷட்ஜம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம் இவை குறைவான பிரயோகத்தையுடையவை. பஞ்சமத்தின் லோபத்தினால் ஷாடவமும், ஷட்ஜ, பஞ்சம லோபங்களால் ஔடவமும் ஏற்படுகின்றது. அவரோஹணத்தில் ஷட்ஜம், பஞ்சமம் இவை குறைவாகவும், ஆரோஹணத்தில் மிகக் குறைவாகவும் பிரயோகத்தை உடையவை முதல் அங்கத்தில் நைஷ்கிராமிகத் துருவையில் இதன் வினியோகம் கூறப்பட்டுள்ளது. சஞ்சத்புடதாளம். பதினாறு கலைகள். காந்தாரத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் நிஷாதம் ந்யாஸம். அம்சங்களே அபன்யாஸங்கள். இதனைப் பாடுங்கால் ஷட்ஜசாதாரிதம் (ஷட்ஜக்கிராமத்திலுள்ள சுத்த

ஸ்வரமேள ராகம்) தேசி, வேளாவளி இந்த ராகங்களின் தோற்றம் உண்டாகின்றது.

கவியின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்				ராகங்கள்			சோகஷஸாதாரிதம், தேசி, வேலாவளி.
1.	நீ	நீ	நீ	நீ	ஸா	தா	நீ	நீ
	தம்	-	ஹு	ரு	வம்	-	ஷி	த
2.	பா	மா	ஸா	த்ர	நீ	நீ	நீ	நீ
	உ	ஹி	ஷ	உ	ஹா	-	ஹு	ரு
3.	ஸா	ஸா	கா	கா	நீ	நீ	தா	நீ
	உ	ய	ந	ஊ	ஊ	-	வ	கிம்
4.	ஸ்வா	ஸ்வா	தா	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ
	ஹொ	-	ழ	யூ	தம்	-	-	-
5.	ஸா	ஸா	கா	கா	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா
	ந	ழ	ஹு	த	கா	-	ஷி	நீ
6.	நீ	ப்பா	த்தா	ப்பா	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா
	ஷி	-	வ்ய	வி	ஸொ	-	ஷ	கு
7.	நீ	க்கா	ஸ்வா	ஸ்வா	நீ	க்கா	நீ	நீ
	ஹஷ்	-	ஜ	கு	ஹு	ஹ	ந	வ
8.	நீ	நீ	பா	தனி	நீ	நீ	நீ	நீ
	உ	-	வ்ரு	ண	கும்	-	-	-
9.	ஸா	ஸா	கா	ஸா	மா	மா	மா	மா
	சு	ஹி	ஊ	வ	உ	ணி	வ	ஷி
10.	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா	நீ	த்தா	ம்மா	ம்மா
	தொ	-	ஜ்வ	லு	நஷ்	-	வு	ரு
11.	தா	தா	நீ	நீ	நீ	கா	ம்மா	ம்மா
	வா	லு		ஹு	ஜம்	ழ	-	உ
12.	ம்மா	ம்மா	ப்பா	த்தா	நீ	நீ	நீ	நீ
	ரு	வ	கு	லி	-	தம்	-	-
13.	ப்பா	ப்பா	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ
	ஊ	த	உ	ஹி	ர்ரு	ஜா	-	ஷி
14.	நீ	மா	மா	மா	நீ	கா	ஸா	ஸா
	ஹ	ரு	ண	உ	நிம்	-	ஷி	த
15.	தா	மா	நீ	கா	ஸா	தா	நீ	நீ
	வா	-	ஒ	யூ	ழ	வம்	-	கு
16.	ப்பா	ம்மா	நீ	க்கா	நீ	நீ	நீ	நீ
	ஜ	வி	யூ	-	ஹம்	-	-	-

தம் ஸுரவதிதஷஹிஷஹாஸுரஷபதஸுரவதிம்
ஹொமயுதம்
நமஹுதகாதிநீதிவ்யவிஷொஷகஸுலிலகஸுஹநவதவு-
ணகழ்।
சுஹிஸுவரணிவலிதொஜ்வுநமிஸுரஸ்வாஸுஹுஜ்ஜுரவ
கலிதம்
தூதுதஹிவ்ருஜாதி ஸுரணஸநிதிகவாதயுஹவம்கஜவிஸுர-
ஸழ்॥

8. ஷட்ஜகைசிகீ.

சும்ஸுராம் ஸ்யுராம் ஷட்ஜகைஸிக்யாம் ஷட்ஜஹாஸ்ராரவக்ஷுராம்।
ஔஷஹெ ஷட்யுதெZஷ்டகம் யதிஷாதெள சதாஷ்டஹஸ்ரீ॥

சுக்ஷுத்தூடாம் தொபஸுராஸ்யாம் கஸுராம் ஸ்யுஸ்விபுநியொஜநழ்।
ஹுராவெஸிக்யாம் ஸ்ருவாயாம் ஸ்யுராக் ஷ்ரெக்ஷணெ தா
ஸ்விதீயகெ॥

சுத்த ஜாதிகளின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் விக்ருதஜாதிகளுக்குள் இது முதன்மையானது. இதில் ஷட்ஜம், காந்தாரம், பஞ்சமம் இவை அம்சங்கள். ரிஷப, மத்தியமங்கள் குறைவான பிரயோகங்களையுடையவை. தைவத, நிஷாதங்களோவெனில் அதிகமான பிரயோகங்களைப் பெற்றிருக்கும். சஞ்சத்புடதாளம். பதினறுகலைகள். இரண்டாவது அங்கத்தில் ப்ராவேசிகத்துருவையில் இதன் விநியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இந்த ஷட்ஜகைசிகியில் காந்தாரம் ந்யாஸம். ஷட்ஜம், நிஷாதம், பஞ்சமம் இவை அபந்யாஸங்கள். இதனைப் பாடுங்கால் காந்தாரபஞ்சமம், ஹிந்தோளம், தேசி, வேளாவளி முதலிய ராகங்களின் தோற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

கலையின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்				ராகங்கள்	காந்தாரபஞ்சமம், ஹிந்தோளம், தேசி, வேளாவளி.	
1.	ஸா	ஸா	ம்ா	ப்ா	கரி	மக	மா	மா
	தெ	-	-	-	-	-	-	-
2.	மா	மா	மா	மா	ஸ்ா	ஸ்ா	ஸ்ா	ஸ்ா
	வம்	-	-	-	-	-	-	-

3.	தா	தா	பா	பா	தா	தா	ீ	ீம்
	சு	ஹ	க	ல	ஸ	ஸி	கி	ல
4.	ீ	ீ	ீ	ீ	ீ	ீ	ீ	ீ
	கம்	-	-	-	-	-	-	-
5.	தா	தா	பா	தனி	மா	மா	பா	பா
	ஜீ	ர	ஷ	ஹ	க்ஷ்	-	-	-
6.	தா	தா	பா	தனி	தா	தா	பா	பா
	ஜி	வூ	ண	ஃ	க்ஷ்	-	-	-
7.	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	உ	-	ஜீ	-	உ	வர்	-	வூ
8.	தா	தா	பா	தா	தனி	தா	தா	தா
	ர	ஹ	ஜி	-	வ்ய	கர்	-	ஜீ
9.	ஸா	ஸா	ஸா	ரிக	ஸா	ரிக	தா	தா
	ஹ	ர	ஃம்	-	வூ	ஷொ	-	ஷ
10.	மா	தா	பா	பா	தா	தா	ீ	ீ
	யி	ஜி	ஹா	-	ஷ்	-	-	-
11.	ீ	ீ	கா	ஸா	ஸ்ரா	ஸ்ரா	ஸ்ரா	க்ர
	சு	ஷ	ஜு	வ	ர	வஜீ	-	ஹ
12.	த்ரா	ரிஸ்	ீ	ஸ்ரீ	ீ	ஸ்ரா	ஸ்ரா	ஸ்ரா
	ஷெ	-	ஹ்ரா	-	யூ	ஜி	-	ஸ்ரீ
13.	வா	ஸரி	ீ	ஸரி	ீ	ஸா	ஸா	ஸா
	க	ஸ	ஸீ	-	ர்ஷ	-	-	-
14.	மா	மா	மா	மா	ஸித	பத	மா	மா
	பூ	ண	ஃர	-	ஜி	கர்	ஹம்	-
15.	ீ	ீ	பா	பம	பா	பம	பத	ரிக
	சு	ஹ	வ	ஃ	ஃர	வ	க	ஃ
16.	கா	கா	கா	கா	கா	கா	கா	கா
	ஜ்ஞ	-	-	-	-	-	-	-

ஷெவஃஷகஜ்ஞஸஜீக்ஜ்ஞகம் ஜ்ஞர்ஷஃமக்ஷீம்
ஸ்ஜ்ஞண்ஃக்ஷீம் ஃஜ்ஞஃவாம்வூர்ஷஹஜ்ஜிவ்ஜ்ஞகாக்ஷீழ்।
ஹர்ஷஃம்வூஷொஷ்யஸ்ஜ்ஞகாஷ்ஃஷேஜ்ஞவர்ஷஷஜீஹ்ஷஹாயஷ்.
ஸ்ஜ்ஞீர்ஜ்ஞகஸஜீர்ஷழ்
பூண்ஃரஜி கஃஹஷ்ஹ்ஷஃர்ஷவஜ்ஞகஜ்ஞழ்।

9. ஷட்ஜோதீச்யவா.

ஸம்ஜ்ஞாஃ ஸஃநியாஃ ஷட்ஜோதீச்யுவாயாம் ஜ்ஞேயாஃ।
ரிஷபஸ்ய ஸஜ்ஜதாஷ்ஷ ஸ்யுஃ ரிஷபாந்யாஸஸஹிதா ।

ஷட்ஜஷடுஷ்ஷள ஸஹிதாஸ்ஸள ரிஷோவாத்தாஃபவம் ஷதே।
ஔடவம் ரிஷபோவைத யெவதைஃம்ஸ ஷ ஷாடவஃ ।

ஷாட்ஜீவதீததாயுஷி மாஸ்யாஷிஸ்ஸ ஃஸஹஃபா।
ஸ்ரீதீயை ஷ்ருக்ஷணை மாதை ஸ்ருவாயாம் விநியோஜ்யதே ।

இதில் ஷட்ஜம், மத்யமம், நிஷாதம், தைவதம் இவை அம்சங்கள். இது அம்சங்களுக்குள் ஒவ்வொன்றின் சேர்க்கையையுடைது, மந்த்ர காந்தாரம் அதிகப்பிரயோகத்தைப் பெற்றுளது. ஷட்ஜமும், ரிஷபமும் மிகவும் அதிகமான பிரயோகத்தையுடையவை. ரிஷபத்தின் லோபத்தினுல் ஷாடவமும், ரிஷபம், தைவதம் இவைகளின் லோபங்களினுல் ஔடவமும் ஏற்படுகின்றது. தைவதம் அம்சமாக இருப்பின் அப்போது இதற்கு ஷாடவம் ஏற்படாது. கீதம், தாளம், முதலியவை ஷாட்ஜியைப்போன்று அறியத்தக்கவை. சஞ்சத்புடதாளம். பன்னிரண்டு கலைகள். இரண்டாவது அங்கத்தில் துருவா கானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் மத்யமம் ந்யாஸம். ஷட்ஜ, தைவதங்கள் அபன்யாஸங்கள்.

கலியின் எண்	பிரஸ்தாரம்.							
1.	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ம்ரு	ம்ரு	க்ரு	க்ரு
	ஜ்ஞே	-	-	-	ஜ்ஞே	-	-	-
2.	க்ரு	மா	பா	மா	க்ரு	மா	மா	தா
	ஸ	-	ஸ்ரீ	-	-	-	-	தா
3.	ஸா	ஸா	மா	க்ரு	பா	பா	நீ	தா
	ஜ்ஞே	-	ஜ்ஞே	-	ஸ	ஸ்ரீ	-	தா
4.	தா	நீ	ஸ்ரு	ஸா	தா	நீ	பா	மா
	ஸ்ரு	ண	ய	-	ஸ்ரு	ஸம்	-	ம
5.	க்ரு	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	க்ரு
	ஸ	வி	ஸ்ரு	-	ஸ	வெ	-	ஏ

6.	தா	தா	பா	தா	பா	நீ	தா	தா
	நு	வி	தொ	-	-	-	ஓம்	-
7.	ஸா	க்ா	க்ா	க்ா	க்ா	க்ா	ஸா	ஸா
	சு	-	யி	-	கு	-	-	-
8.	நீ	தா	பா	தா	பா	தா	தா	தா
	ஊ	-	வெம்	-	-	-	-	ஔ
9.	ஸ்ா	ஸ்ா	மா	கா	பா	பா	நீ	தா
	சு	யி	கு	-	ஊ	வெம்	-	ஔ
10.	- த	நீ	ஸ்ா	ஸ்ா	தா	நீ	பா	மா
	நு	ய	நம்	-	நு	ஊ	-	ஜி
11.	க்ா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா	கா
	தெ	-	வா	-	-	ஸை	தொ	ஸ
12.	தா	தா	பா	தா	ம்ா	ம்ா	ம்ா	ம்ா
	த	வ	ஸை	ஜி	ஸம்	-	-	-

ஸொதொஸஷஜிநஸ்ஸுண்யஷ்ஜமம்ஹவிஸ்வாஹவெஸ்நு.

விநாடு।

சுயிகஸ்வெஷ்ஸ்தயநம் நஸாதி தெவாஹஸ்ஸொஸ தவ

ஸ்ஸவிஸ்டு॥

(10) ஷட்ஜமத்யமா.

சுஂஸ்ஸாஃ ஸவ்த ஷ்ஸ்ஸாஃ ஷட்ஜயுஸாயாம் ஜியஸ்ஸ தெ।
ஸம்ஹஷ்ஷஜ்ஜ நிஸ்ஸொZஂஸ்ஸாஷ்டாஷ்ஸ்ஸதெ வாதிதாம் விநா॥

நிஸ்ஸொவநிஸ்மஸ்ஸொவாஹ்ஸ்தாம் ஷாடவவெளவஸ்விதெ ஸதெ।
ஷாடவவெளவஸ்வயொஃ ஸ்ஸ்தாதாம் ஜ்ஷ்ஸ்ஸ்ஸாகீ தஸ்
விஸ்ஸாயிதெள॥

ஜீகிதாஸ்துகஸ்ஸொZZதீநி ஷாட்ஜீவநஜிஹ்மகா வஸ்நஃ।
ஸயுஸாதிஸிஹ ஜ்ஞேயா வஜ்ரிவஸ்ாவஜ்ஜ நியொஜநது॥

இதில் ஏழு ஸ்வரங்களும் அம்சங்கள். இது தகுந்தவாறு அம்ச ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையைப் பெற்றுளது. காந்தாரம் அம்சமாக இருக்கும்போதும், நிஷாதம் வாதியாயிருக்கும் போதும் நிஷாதத்திற்கு அல்பத்வம் ஏற்படுவதில்லை. மற்ற சமயங்களில் நிஷாதம் அல்பமாக இருக்கும். நிஷாதலோபத்தினுல் ஷாடவமும், நிஷாதம், காந்தாரம் இவைகளின் லோபங்களினுல் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுகின்றது. ஷாடவ

மாகவோ ஔடவமாகவோ இருக்கும்போது நிஷாத காந்தாரங்கள் விவாதிகள் ஆகின்றன. கீதி, தாளம், கலி இவைகள் ஷாட்ஜியைப் போன்று அறியத்தக்கவை. மத்யமத்தை முதல் ஸ்வரமாகவுடைய மத் ஸரீக்ருத் என்ற மூர்ச்சனை. இரண்டாவது அங்கத்தில் துருவாகானத் தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் ஷட்ஜமத்யமங்கள் ந்யாஸங்கள், ஏழு ஸ்வரங்களும் அப ன்யாஸங்கள்.

கலியின் எண்	பிரஸ்தாரம்.							
1.	மா	கா	ஸக	பா	தப	மா	நித	நிம
	ஈ	ஐ	ஹி	வ	யஶ	-	ஷு	வ
2.	ம்மா	ம்மா	ஸ்மா	ரிக்	ம்க்	நித	பத	பா
	வி	யா	-	வஸ	ரொ	-	-	வ
3.	மா	கா	ரீ	கா	மா	மா	ஸா	ஸா
	ஹம்	-	-	-	-	-	-	-
4.	மா	மகம	மா	மா	நித	பத	பம	கமம
	ஶூ	வி	க	வஹி	த	கூ	உ	ஒ
5.	தா	பத	பரி	ரிக	மக	ரிக	ஸதஸ	ஸா
	ஒ	ஔ	ஹெ	ஹ	வஂ	-	-	ஹி
6.	நித	ஸா	ரீ	மகம	மா	மா	மா	மா
	ஐம்							
7.	ம்மா	ம்மா	ம்க்ம்	ம்த்	த்ப்	ப்த்	ப்ம்	க்ம்க்
	கா	-	ஹி	ஐ	ஹ	ஹ	ய	ஹ
8.	தா	பத	பரி	ரிக	மக	ரிக	ஸதஸ	ஸா
	ஹஶ	ஒ	யா	வஹி	ஹம்	-	-	ஹி
9.	மா	மா	தநி	தஸ	தப	மப	பா	பா
	ஹம்	-	-	-	-	-	-	-
10.	ம்மா	ம்க்ம்	ம்மா	நித்	ப்த்	ப்ம்க்	க்ர்	ம்மா
	ஶூ	ண	உ	-	ஹி	ஒ	வம்	-
11.	தா	பத	பரி	ரிக	மக	ரிக	ஸதஸ	ஸா
	கூ	உ	ஒ	யி	வா	-	-	வஹி
12.	நித	ஸா	ரீ	மகம	மா	மா	மா	மா
	ஹம்							

ரஜ நிவயஶுவவிறாஹஹொஷம்
வூவிகவஸிதகுஷுஷுஷுஹெகஹஸ்நிஹழி ।
காழிஜநஷயநஹஸ்ஷுயாஹிகஸ்நிகம்
வூணஷாழி ஷெவம் குஷுஷுாயிவாஹிநழி ॥

(11) காந்தாரோதீச்யவா.

மாஸ்ராஸொஷீவ்யுவாயாம் தஷு ஷ்வாவாஸ்ரொள ஷட்ஜஷயுஷெள ।
ஸிஸ்ரொவாஷு ஷாஜவம் ஜ்ஞேயம் வஸ்ணைஷுதைவதம்ஸ்ரொத-
ஸாஷ்டுதா ॥

ஷுஷ்டு நியவமாஸ்ராஸாஃ ஷாஜவவதைவ வூகீதிஷுதாஃ ।
ஸியயொஃ வம்ஶதிஜ்ஞேஷுயா யெவதாழிஷ்ட உஸ்ஹஷுநா ।
தாஸுஷ்டஷுஷ்டுஷுஷ்டொ ஜ்ஞேயஃ கஸுஃ ஷொஜஶ கீதிஷுதாஃ ।
விஸியொஸ்ரொ ஶுஷுவாஶாஸ்ரெ ஷதஷுஷுஸ்வைஷுஷுஸ்ணை
உதஃ ॥

இதில் ஷட்ஜம், மத்யமம் இவை அம்சங்கள். ரிஷபலோபத்தி னல் ஷாடவம். பூர்ணவஸ்தையில் அம்சங்களைத் தவிர மற்ற 'ரிகபதநி' இவைகள் அல்பப் பிரயோகத்தையுடையவை. ரி, த இவைகளின் சேர்க்கை. தைவதத்தை முதலாவதாகவுடைய மூர்ச்சனை. சச்சத்புட தாளம். பதினாறு கலைகள். நாலாவது அங்கத்தில் துருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம்.

உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் மத்யமம், ந்யாஸம். ஷட்ஜம், தைவதம் இவை அபன்யாஸங்கள்.

கலையின் எண்	பிரஸ்தாரம்							
1.	ஸா	ஸா	பா	மா	பா	தப	பா	மா
	ஹெள							
2.	தா	பா	மா	மா	ஸா	ஸா	ஸா	ஸா
	உ							
3.	தா	நீ	ஸா	ஸா	மா	மா	பா	பா
	ஹெள	-	ஸீ	-	உஷு	வாம்	-	வஷு
4.	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ
	ஸுஷு	ஹ	ஹி	-	வ	தி	து	கு
5.	மா	மா	தா	நிஸ	நீ	நீ	நீ	நீ
	வ	ஸி	ஷம்	-	ஸி	தா	-	ஸிஷு

கலியின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
6.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	ஸா	ஸ
	த	ஹ	வா	-	ஒம்	-	-	-
7.	கா	மக	பா	பத	மா	தகி	பா	ப
	வ	வி	க	வி	த	ஹெ	-	உ
8.	ரீ	கா	ஸா	ஸத	ரீ	ரீ	தா	தா
	க	உ	ம	நி	லம்	-	-	-
9.	கா	ரிக	ஸா	ஸகி	கா	ரிக	ஸா	ஸா
	ச	தி	ர	வி	ர	காம்	-	தி
10.	ஸா	ஸா	ஸா	மா	மகி	தகி	ரீ	ரீ
	ந	வ	உ	-	வபு	ணா	-	உ
11.	ம்மா	ப்பா	ம்மா	ப்ரிக்	க்கா	க்கா	ஸ்ஸா	ஸ்ஸா
	ம	நி	கெ	-	தம்	-	-	-
12.	க்கா	ஸ்ஸா	க்கா	ஸ்ஸா	ம்மா	ப்பா	ம்மா	ப்ரிக்
	உ	ந	வி	ஜ	ஸ	ரீ	ர	-
13.	க்கா	ம்மா	க்கா	ஸ்ஸா	க்கா	க்கா	க்கா	ஸ்ஸா
	த	-	-	ப	நம்	-	-	-
14.	ரீ	ரீ	ப்பா	த்	ரீ	க்கா	க்கா	க்கா
	வ	ண	உ	-	தி	ஹெள	-	ரீ
15.	ர்	ர்	த்தா	ப்பா	த்தா	ப்பா	ம்மா	ப்பா
	ச	ர	ண	யா	ஹ	உ	ந	வ
16.	த்தா	ப்பா	ஸ்ஸா	ஸ்ஸா	ம்மா	ம்மா	ம்மா	ம்மா
	உம்							

ஹெளஉஹெளரீஉவாம்பாரவாஹ
திவ்திரு கவரிசம்பிதாவிதவாஉம்
வ்விகவிதஹெஉகஉநிஹழி।
சுதிரசிரகாஞ்சிநவஉவுணாஉநிகெதம்
உநவிஜஸரிரதாபநம் வ்ரணஉதி
ஹெளரீசரணயாஹஉநவழி॥

(12) ரக்தகாந்தாரீ.

ஸம்ஸாஃ வ்ருஷ் ரக்ஷமாஸ்தாயும் வஜ்ர யஷ்டிஹவஜ்ரிதாஃ।
ரிஉதிக்ருஉ வஹயொஃ காயெந வஸ்தியிஉரெந॥

ரிதைவரிஷபைவாஹ்யாம் ஷாடவௌடவஸ்ருதெ।
வஹுத்வம் நிஷாதாம்ஶஃ வக்ரதோ ஜ்ஞேஷ்டி ஷாடவஃ।
த்ரிஷத்ஸ்வராவிதம் ஷட்ஜரிஷபாஃ ஸம்மதௌ தௌ
ஸமௌ॥
வக்ரவாணீஷி ஷாட்ஜீவத்ர்யஷஹாதிஷ்வ ஸ்ருஷாகா।
கார்தீயஷ்ரேக்ஷணஸ்தத்ர்யுர்வாயாம் விநியோஜகஃ॥

இதில் தைவதம், ரிஷபம் இவைகளைத் தவிர மற்ற ஸ, க, ம, ப, நி இவை அம்சங்கள். ஷட்ஜம், காந்தாரம் இவைகளின் சேர்க்கையுடன் கூடியது. ரிஷபமில்லாததால் ஷாடவமும், ரிஷபம், தைவதம் இவைகளின் லோபங்களினால் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுகின்றன. இதில் நிஷாதமும், தைவதமும் அதிகப் பிரயோகத்தைப் பெற்றுள்ளவை. பஞ்சமம் அம்சமாயிருப்பின் அப்போது இதற்கு ஷாடவத்வம் ஏற்படுவதில்லை. ஷட்ஜம், நிஷாதம், மத்யமம், பஞ்சமம் இவை அம்சங்களாயிருப்பின் இதற்கு ஔடவமும் ஏற்படுவதில்லை. ரிஷபத்தை முகலாகவுடைய மூர்ச்சனை. ஷாட்ஜியைப் போன்று கலை, காலம், வினியோகம் இவைகள் அறியத்தக்கவை. ஷட்பிதாபுத்ரகதாளம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம், ந்யாஸம். மத்யமம். அபந்யாஸம்.

கலையின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
1.	பா	நீ	ஸா	ஸா	கா	லா	பா	நீ
	தம்	-	வா	-	து	ர	ஜ	நி
2.	ஸ்ரா	ஸ்ரா	பா	பா	மா	மா	கா	கா
	க	ர	தி	து	கு	ஹ்ரீ	-	ஷ
3.	மா	பா	தா	பா	மா	பா	தப	மக
	ண	வி	ஹ்ரீ	-	-	-	-	-
4.	மா	மா	மா	மா	மா	மா	டா	மா
	திம்	-						
5.	த்ரா	நீ	ப்ரா	ம்ப்	த்ரா	நீ	ப்ரா	ப்ரா
	-	-	-	-	-	-	-	-
6.	மா	ப்ரா	மா	த்நி	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா
	-	-	-	-	-	-	-	-
7.	நீ	கா	மா	பா	பா	பா	மா	பா
	ரு	ண	ஸ	-	ஜி	மௌ	-	ஸீ

லயின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
8.	ரீ	க்ர	ம்ர	ப்ர	ப்ர்	ப்ர	ம்ர	ப்ர
	வ	ஒ	ஹ	-	ஸ	விம்	-	-
9.	பா	பா	பா	பா	பா	பா	பா	பா
	ஒ	-	-	-	-	-	-	-
10.	ரீ	கா	ஸா	ஸா	ரீ	கா	கா	கா
	ஸ்ரீ	-	ஹி	க	ஸ்ர	-	-	-
11.	க்ர	க்ர	ப்ர	த்ம்	த்ர	ஷித	ட்ர	ப்ர
	-	-	-	-	-	-	-	-
12.	ம்ர	ப்ர	ம்ர	ப்ரிக்	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர
	-	-	-	-	-	-	-	-

தம் வாஸ்ரஜ நிகர ஹிஸ்கஹ ஷணவிஹ ஷிதழி।
பூணஸாதி மெளரீவஒ ஹாரவிம்ஒஸ்ரீ திகரழி॥

(13) கைசிகீ.

கெஶிக்யாஸ்ரயஷஹாதெ yஉம்ஸா நியாவம்ஸெள யஹா
தஹா।
ஹ்யாஹஃ வஜ்ரஒ வஸவ ஸ்யாஒ ஹ்யஒ ஷ்ரீ ஸ்ரீதீ உதெள॥
சுதெ yு தூ நிமவாஸு ஹ்யாஹ்யா ந்தியொஸ்ரம்ஸயொ-
விழஹஃ।
ஸிஸ்ரொவஸிஸ்ரொவெஹ ஷாஜவெளஜவிதம் உதழி॥
ஸிஸ்ரொ நிவபாஹஸ்ரு yுஉம்ஸா ஹாம் வம்ஹகிழிழுஃ।
ஷாஜவெளஜவிதெ ஷ்ரிஷஃ சூஒாத்துஜஒயெவதெள॥
ஷாஜ்ரீவத்துஜவாணுயாழி மாஸ்யாஸ்ராழிஹ்ஸ்ரு உலிஹழுஹா।
வஜ்ரஒஹ்ரெசூஷணஹதஸ்ரு வாயாம் விநியொஜஹழி॥

இதில் ரிஷபத்தைத் தவிர மற்ற ஆறு ஸ்வரங்கள் அம்சங்கள் ஆகின்றன. நிஷாதமும், தைவதமும் அம்சமாயிருப்பின் அப்பொழுது பஞ்சம ஸ்வரம் தான் ந்யாஸமாகும். நி, த இவைகளைத் தவிர மற்ற ஸ்வரங்கள் அம்சங்களாயிருக்குமானல் த்விசுருதிகளான நிஷாதகாந்தாரங்கள் ந்யாஸங்களாகும். மதங்கர் முதலிய ஸங்கீதவறிஞர்கள் நி, த இவை அம்சங்களாயிருப்பின் நி, க, ப இம்மூன்று ஸ்வரங்களும் ந்யாஸங்களாகின்றன என்று கருதுகின்றனர். ரிஷபலோபத்தினலும், ரிஷபம் தைவதம் இவைகளின் லோபங்களினலும் முறையே ஷாடவமும்,

ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுகின்றது. ரிஷபம் அல்பமான் பிரயோர்க்கம் பெற்றிருக்கும். இது அம்சஸ்வரங்களின் ஒன்றுக்கொன்று உள்ள சேர்க்கையையுடையது. பஞ்சமம் அம்சமாகயிருப்பின் ஷாடவமும், தைவதம் அம்சமாகத் திகழும்போது ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுவதில்லை. ஷட்பிதாபுத்ரகதாளம். கலை, காலம், கீதி முதலியனவ ஷாட்ஜியைப் போன்று அறியத்தக்கவை. காந்தாரத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை. ஐந்தாவது அங்கத்தில் துருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம், பஞ்சமம், நிஷாதம் இவை ந்யாஸங்கள். ரிஷபம் தவிர மற்ற ஆறு ஸ்வரங்களோ அல்லது ஏழு ஸ்வரங்களோ அபன்யாஸங்கள்.

கலையின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
1.	பா	தநி	பா	தநி	கா	கா	கா	கா
	கெ	-	ஹி	-	ஹ	-	த	-
2.	பா	பா	மா	நித	நித	பா	பா	பா
	கா	-	உ	த	ஹா	-	-	-
3.	தா	நீ	ஸ்ரா	ஸா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	வி	-	ஹ்ரு	உ	வி	ஹா	-	ஹம்
4.	ஸா	ஸா	ஸ்ரா	ரீ	கா	மா	மா	மா
	தி	ஹ	கு	யா	தம்	-	-	-
5.	ம்ரா	த்ரா	நீ	த்ரா	மா	த்ரா	ம்ரா	ப்ரா
	உ	-	யெ	-	ய்வு	வா	-	ஹ
6.	கா	ரீ	ஸா	தநி	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	ஹொ	-	உ	நி	ஹம்	-	-	-
7.	கா	ரீ	ஸா	ஸா	தா	தா	மா	மா
	உ	வ	கு	உ	ஹம்	-	-	-
8.	கா	கா	கா	மா	மா	நிதநி	நீ	நீ
	கு	ஹ	உ	-	ஹா	-	டு	-
9.	கா	கா	நீ	நீ	கா	கா	கா	கா
	கு	ஹ	ரொ	-	ஜம்	-	-	-
10.	க்ரா	க்ரா	நீ	நீ	நித்	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா
	ஹ்ய	ஹி	ஹ	வ	ஹம்	-	-	-
11.	ம்ரா	ப்ரா	ம்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ம்ரா	ம்ரா
	ரூ	ண	உ	-	ஹி	ரொ	ஹ	-
12.	ஸ்ரா	ம்ரா	க்ரா	நித்நி	நீ	நீ	ம்ரா	க்ரா
	க	ஹி	ரொ	-	ஷம்	-	-	-

கெஹீஹதகாஉதஈவிஹ்ரஉவிஹ்ராஹம் கிருகயூதம்
உமியெழாயூபுவாஹுவொஉநிஹழி।
ஊவகஉஹ்ருஉஹஉஹாடிகஹஸொஜிம் ஹ்ரஜிஹஈவஉம்
ஹ்ரணஉஜிஹ்ரொசஉவிஸொஷழி॥

(14) மத்யமோதீச்யவா.

வஹ்ருஉாம்ஹா ஹஷா வமிணபூ உபயுஸொஜீஷ்யுவாஉதா।
ருக்ஷஸொஷம் விஜாநீயாத் ஸாஸுவாஸொஜீஷ்யுவாஹதழி॥
உமிஷ்டுநா உயுஉாஜிஃ ஹ்யாத்தாஹ்ருஷ்டவத்தூடொ உதஃ।
யதாஸுஹ்யுஹ்ரெக்ஷணஹ்யுஷ்ரூவாயாம் விநியொஜிதழி॥

இதில் பஞ்சமம் அம்சமாகும். இது எப்போதும் ஸம்பூர்ணமாகவே இருக்கும். ஷாடவமும் ஔடவமும் இதற்கு ஏற்படுவதில்லை. மற்ற லக்ஷணங்கள் காந்தாரோதீச்யவையைப் போல் அறியத்தக்கவை. 16 கலைகள். மத்யமத்தை முதலாகவுடைய ஸௌவீரி என்ற மூர்ச்சனை. சஞ்சத்புடதாளம், நான்காவது அங்கத்தில் துருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—
இதில் மத்யமம், ந்யாஸம்.

கலையின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்.							
1.	பா	தநி	நீ	நீ	மா	பா	நீ	பா
	தெ	-	ஹா	-	யு	ஸ்ரு	-	வ
2.	ரீ	ரீ	ரீ	கா	ஸா	ரிக	கா	கா
	உ	தி	காம்	-	தி	உ	உ	ரு
3.	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ	நீ
	உ	உ	ரெம்	-	ஊ	காம்	-	ஒ
4.	நீ	நீ	தப	மா	நித	நித	பா	பா
	கா	உ	ஒ	தி	ஹம்	-	-	-
5.	பா	பா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	ஹா	-	ஜீ	-	கு	ஸ்ரா	-	வா
6.	மா	ரிக	ஸா	ஸத்	ந்	ந்	ந்	ந்
	ஸ்ரா	ஹ	ஜி	-	-	வ்ரு	காம்	தி
7.	மா	பா	நீ	ஸா	பா	பா	கா	கா
	ஷ்ரு	வ	ஸ்ர	ம	ண	வஸ்ரு	-	ஜி

8.	க்ா	ப்ா	ம்ா	ஸ்த்	ந்	ந்	ஸா	ஸா
	த	உ	ஜ	-	யம்	-	-	-
9.	ப்ா	ப்ா	ம்ா	த்ஸி	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா
	ஸு	ரா	ஸி	ஷு	த	உ	ந்ரி	ஆ
10.	ம்ா	ப்ா	ம்ா	ரிக	கா	கா	கா	கா
	உ	ஹொ	ஜ	-	வ	-	உம்	ஸு
11.	கா	பா	மா	பா	ந்	ந்	ந்	ந்
	ஹொ	-	உ	ழி	ந்ரி	ஹா	-	உ
12.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா
	உ	தி	ஸ்ா	ஸம்	-	-	-	-
13.	க்ா	க்ா	க்ா	க்ா	ம்ா	ரித	ந்	ந்
	ழி	வம்	ழாம	-	த	உ	ஸு	ர
14.	ந்	ந்	தட்	மா	ரித	ரித	பா	பா
	ச	உ஑	உ	ழ	ஹம்	-	-	-
15.	ர்	க்ா	ஸ்ா	ஸ்ா	ம்ா	ரித்ஸி	ந்	ந்
	வம்	-	ஹெ	-	ஹெது	ஹொ	கூ	-
16.	ந்	ந்	த்ா	ப்ா	த்ா	ப்ா	ம்ா	ம்ா
	ந	த	ச	ர	ணம்	-	-	-

ஹெஹாயபுரஷிவஉதிகாஞ்ஜஉருஉமுந்ஸுகுந்துகுஸுஉ
நிஹழ் ।
ஸாஜீகுரஸாம்பொரஸுஹழிவுகாஞ்ஜிவுரஸுணவஷிஜித
உஜெயழ் ॥
ஸுரஸாஹிஷுதஉநிருஉஹொஜிவஉம்பொஹொஉயிநிஸாஉ
உதிஸ்ஸாஹழ் ।
ஜிவம் ஸாஞ்ஜஉஸுரஸுஷிஉயஹம் வஹெ ஹெஹுஹொகுஸுத
ஸுரணழ் ॥

(15) கார்மாரவீ.

காஉபுரஸவுாம் ஹவஞ்சுஸ்ஸா நிஷாஉநிவஜியெவதாஃ ।
ஸுஹவொஉஞ்சுரஉாழுகூஸாஉநம்ஸ்ஸாஃ வஸிகீதிபூதாஃ ॥
ஸாஸுஸாஹொஉதுஞ்சுஸுஹஸுஸுஃ ஸுவபுாம்ஸ்ஸுஸுஹஜுதிஃ ।
ஜஜுதுண்டஃ ஷொஜஸ்ஸாதூ கஸுஸ்ஸாஃ ஷட்ஜாழிஉஷுஹபுாா ॥
வஞ்சுஉஸு ஹெகூஷணஸு ஸுரவாயாம் விநியொஜஸுழ் ॥

இதில் நிஷாதம், ரிஷபம், பஞ்சமம், தைவதம் இவை அம்சங்கள். இவைகளைத்தவிர மற்ற ஸ, க, ம இந்த ஸ்வரங்கள் அம்சஸ்வரங்களின்

சேர்க்கையையுடையவையாதலால் அதிகப் பிரயோகத்தைப் பெற்றுள்ளவை. காந்தாரம் அதிகப் பிரயோகத்தையுடையது. மற்ற ஸ்வரங்களுக்கு அம்சஸ்வரங்களின் சேர்க்கை ஏற்படுகிறது. சஞ்சத்புட தாளம். பதினுறுகலிகள். ஷட்ஜத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை. ஐந்தாவது அங்கத்தில் துருவா கானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் பஞ்சமம் ந்யாஸம். அம்சங்களே அபன்யாஸங்கள்.

கலியின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
1.	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	தம்	-	ஷ்ரா	-	ணை	ரு	லி	த
2.	மா	கா	ஸா	கா	ஸா	ரீ	ரீ	ரீ
	வா	-	உ	-	ஜு	ஷ	-	கூ
3.	ரீ	ம்மா	ரீ	ம்மா	ப்பா	ப்பா	கா	கா
	உ	தி	தெ	-	ஜ:	ரூ	ஷ	ர
4.	கா	பா	மா	டா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	ஹௌள	-	யாம்	ஸை	-	காம்		தி
5.	ரீ	க்கா	ஸ்கா	ரீ	ரீ	கா	ரீ	ம்மா
	ஹ	ணி	வ	தி	உை	வம்	-	-
6.	ரீ	கா	ரீ	ஸ்கா	ரீ	தனி	பா	பா
	உ	ரொ	வி	வை	லு	ஷா	-	ஹ
7.	ம்மா	ட்டா	ம்மா	பரிக்	கா	கா	கா	கா
	ர	நி	கெ	-	தம்	-	-	-
8.	ரீ	ரீ	கா	ஸம	மா	மா	பா	பா
	ஹி	த	வம்	-	ந	ஹெம்		ரு
9.	மா	பா	மா	பரிக	க்கா	கா	கா	கா
	உ	தி	காம்	-	தம்	-	-	-
10.	தா	ரீ	பா	மா	தா	ரீ	ஸா	ஸா
	ஷ	-	ணை	வ	வி	ரொ	-	உ
11.	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	க	ர	வ	-	லு	வாம்	-	ஹை
12.	ம்மா	ம்மா	த்தா	ரீ	ஸனி	தா	பா	பா
	லி	வி	லு	-	ஷ	கீ	-	லு
13.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா
	ந	வி	ரொ	-	உம்	-	-	-

14.	ரீ	ரீ	பா	தநி	கா	கா	கா	கா
	சூ	ணை	ஊ	-	ஜி	ஜெ	-	வ
15.	ஸ்ரா	ரீ	க்ரா	ஸ்ரா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	ய	-	ஜ்ஞா	-	வ	வீ	-	த
16.	ரீ	ரீ	த்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா	ப்ரா
	கும்	-	-	-	-	-	-	-

தம் ஷ்ராணூருமி தவாஊ ஜுவக்ஷகிதெஜஃசூஹரஹெள
ரூஃஸுகாஹ்ரிஹணீவதி
ஊவஊரொவிவுருஹாமரநிகெதம் ஹிதவஹுஹெசூ.
உதிகாஹ்ரு।
ஷணூவவிநொஉகரவுவாஜுரூவிவிராஸகீருந
விநொஉம்
சூணஊஜி தெவயஜ்ஞாவவீதகு॥

16. காந்தாரபஞ்சமீ.

சுஃஸொ மாரூரவக்ஷயூம் வக்ஷஃ ஸஜ்ஜகிஃ வூநஃ।
கதுவ்யூzசூரவி மாரூரீவக்ஷதெயூரிவ ஹரிரிஹிஃ॥
வவ்வதூடீ ஷொஉஸுரசூ கஸுரா மாஹிஸ்ரு உரிஹுநா।
தூயதுஹ்ரக்ஷணஸுவஸுவி ஸ்ரூவாமாநெ நியொஜநு॥

இதில் பஞ்சமம் அம்சம். காந்தாரி, பஞ்சமி, இவ்விருஜாதி களின் போன்று இதிலும் ஸ்வரங்களின் சேர்க்கையையறியவும். சஞ்சத் புடதாளம். பதினறுகலிகள். காந்தாரத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை. ரான்காவது அங்கத்தில் துருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம் ந்யாஸம். ரிஷபம், பஞ்சமம் இவை அபன் யாஸங்கள்.

பிரஸ்தாரம்

கலிகளின் எண்								
1.	பா	மப	மத	ரீ	தப	மா	கா	ரீ
	கரம்	-	-	-	-	-	-	-
2.	ஸநிரி	தா	பா	பா	பா	பா	பா	பா
	-	-	தம்	-	-	-	-	-
3.	தா	ரீ	ஸா	ஸா	மா	மா	பா	பா
	வா	-	ஜெ	-	கு	ஜெ	-	ஸு

4.	ஈ	-ஈ	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ
	ஹெம்	-	வொ	-	ரு	உ	-	ஈ
5.	ஈ	ஈ	தப	மா	ஙித	ஙித	பா	பா
	கூ	உ	ரு	ஙி	ஹம்	-	-	-
6.	பா	பா	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ
	வ	ற	ஹா	ற	ஹி	கா	ஹா	உ
7.	மா	ஙிக	ஸா	ஸத	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ
	ஶம்	-	ய	-	யி	வா	-	ஹி
8.	ஈ	ஈ	ஸா	ஙிஸ்	ஈ	ஈ	ஈ	ஈ
	த	உ	தொ	-	ஜ்ரு	-	-	-
9.	ஈ	கா	ஸா	ஙிக	ஸா	ஈ்	ஈ்	ஈ்
	ஈ	ஶ	ற	-	ஜ	ஹ்ரு	-	ஈா
10.	ஈ்	ம்ா	ஈ	ம்ா	ப்ா	ப்ா	க்ர	க்ா
	ற	கி	ற	-	ஶ	ற	ஹ	ஹ
11.	கா	ப்ா	ம்ா	ப்ா	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ
	தெ	-	ஹி	-	கூ	ச	-	ழ
12.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா
	ஹ	ீ	ரும்	-	தம்	-	-	-
13.	ஈ்	ஈ்	ப்ா	தா	ஈ்	கா	கா	கா
	ஶ	ண	உ	-	தி	தெ	-	வம்
14.	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ்	ஈ்
	ஹம்	-	ஹா	-	யு	உம்	-	தி
15.	ம்ா	ம்ா	த்ா	ஈ்	ஸஙிஙி	தா	பா	பா
	த	வி	ரு	-	ஹகீ	ரு	-	-
16.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா
	ஈ	வி	தொ	-	உம்	-	-	-

காஞம் வாதெகூதெஶஹ்ரொஞ்ஜோரு உாஈகூரு நிஹம் வரஹா ற
ஹிகூஹாஉஈஸாயி-
வாஹிதஉதொஜ்ரு ஈஶரஜஹ்ரு ஈா ற திரா ஶரஹகெழி
கூசஶ்ரு ஹஹ்ரு ழ்
தம் ஶ்ரணஉாதி தெவம் சஶ்ராயபுஉண்ணீதவிரு ாஹகீரு ஈ
விதொஉழ் ॥

17. ஆந்த்ரீ.

கூரு ாஉம்ஶா நிஙிஶவா ஙிஶயொ நிபுயயொஹ்யா ।
ஹஜ்ஜிகபு ாஹவயபுஞஉம்ஶா ஈகூஉதொ வுஜெஸ ॥

ஷாடவம் ஷட்ஜரெளவெத உயுஸாஹிஷ்ணு உஹூஹூ।
வஸவுஸவத்ஸு கஸுகாஸுவி நியொஹாः ஷுகீதிஷுதாः ॥

இதில் நிஷாதம், ரிஷபம், காந்தாரம், பஞ்சமம் அம்சங்கள். ரிஷபம், காந்தாரம் இவைகட்கும், நிஷாதம், தைவதம் இவைகட்கும ஒன்றுக்கொன்று சேர்க்கை இதில் ஏற்படும். அம்சஸ்வரத்திலிருந்து ந்யாஸஸ்வரம் வரையில் ஆரோஹணம் செய்தல் வேண்டும். ஷட்ஜ மில்லாததால் ஷாடவம் இதற்கு ஏற்படுகின்றது. மத்யமத்தை முதலாகவுடைய மூர்ச்சனை. "காந்தாரபஞ்சமீ"யைப் போன்று கலை, தாளம், வினியோகம் இவை அறியத்தகுந்தவை.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம் ந்யாஸம். அம்சங்களே அபன்யாஸங்கள்.

ப்ரஸ்தாரம்

கலைகளின் எண்							
1.	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	த	ஸு	ணெம்	-	ஊ	கூ	ஷு	உ
2.	ரீ	கா	ரீ	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
	வ	ஹி	த	ஜ	டூம்	-	-	-
3.	ரீ	ரீ	கா	கா	ரீ	ரீ	மா	மா
	ஹ்ரீ	ஹி	வ	ஹ	ஃ	ஹ	லி	லு
4.	ரீ	கா	ஸா	தநி	ந்	ந்	ந்	ந்
	யெள	-	த	ஊ	வம்	-	-	-
5.	ந்	ரீ	ந்	ரீ	ந்தி	ந்தி	பா	பா
	ந	ஹு	ஷஸு	-	கூ	ஷூ	ண	யம்
6.	ம்மா	ப்பா	ம்மா	ரிக	கர	கா	கா	கா
	வெ	-	ஹ	ஹி	யிம்	-	-	-
7.	ரீ	ரீ	கா	ஸஸ	மா	மா	பா	பா
	வ	ஸி	ணா	-	ஹி	கூ	ஹி	ஹ
8.	ம்மா	ப்பா	ம்மா	ரிக	கா	கா	கா	கா
	வொ	-	லு	ஹ்ய	ஹம்	-	-	-
9.	த்தா	ந்	கா	கா	கா	கா	கா	கா
	சு	உ	த	ஹ	வம்	-	-	-
10.	பா	பா	மா	ரிக	கா	கா	கா	க
	ஹூ	ண	ஸ	ஹி	தம்	-	-	-
11.	ந	ந	ந	ந	ர்	ரீ	ரீ	ரீ
	த	உ	வ	ஹி	ர	லி	ஸ	ஸி

12.	ரீ	ரீ	கா	நீ	ஸா	ஸா	நீ	நீ
	ஜ்ஞ	ரு	ந	ஜ	ரு	வ	வ	ந
13.	ப்ர	ப்ர	ம்ர	ரிக்	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர
	ஹ	ஹ	ஹ	த	ந்ரூம்	-	-	-
14.	ர்ீ	ர்ீ	க்ர	ஸ்ம்	ம்ர	ம்ர	ப்ர	ப்ர
	ஶ	ர	ணம்	-	வ்ரு	ஜ்ர	-	ஶ்ரி
15.	ம்ர	ம்ர	ந்ீ	ந்ீ	ஸ்ர	ர்ீ	க்ர	ப்ர
	ஶ்ரூ	ல	உ	தி	கூ	த	ந்ரி	ரு
16.	ரிக்	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர	க்ர
	யம்	-	-	-	-	-	-	-

தரூணைரூகூஷஶ்உவசிதஜடம்
தீழிவநஜீ ஸஶிருயௌளதஉஶ்வம்
நஹஸூநஶ்வரூணயம் வெஉநியிம்
வரிணாஹிதூஹி நஶொருஶ்யஹழி ।
ஈஶ்யதலவம் ஶ்ரூணரஹிதம் தஉவநிரவிஶஶி-
ஜ்ரு நஜிருவவநஹஹநதகூம்
ஶரணம் வ்ருஜாழி ஶூலு-
உகிகூயதநிருயழி ॥

18. நந்தயந்தீ.

கதயஜ்ஞாம் வஜ்ஞஶொZஂஶொ ஹாரூஷாரஷ்ஷ்ரூ ஶ்ருஹஃ
ஷ்யூகஃ
ஸெகஶ்வித்தூ வஜ்ஞஃ ஹ்ரொகெகா ஶ்ருஹொZவஜ்ஞாம் கீத-
வெஷிஹிஃ ॥
உரூஷபுஹஜ்ஞ வாஹஶ்ரூஜ்ஞாம் ஷாஜவம் ஷட்ஜஜ்ரொவதஃ ।
ஹஸ்யஷ்ருகா உஶ்ஹபுநா தாரூஃ வஶ்விவபுாவஷ் ஷ்ரிஶ்ரூணாஃ
கூரூஃ ॥
விதிஜொஹொ ஶ்ரூவாஹாநெ வ்ரூயஉஹ்ரெக்ஷணெ ஹவெஷ் ॥

இதில் பஞ்சமம் அம்சம். காந்தாரம் கிரஹம். சிலர் இதில் பஞ்சமம் கிரஹமாகும் என்று கூறுகின்றனர். மந்த்ரஸ்தாயியிலுள்ள ரிஷபஸ்வரம் இதில் அதிகப் பிரயோகத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஷட்ஜ லோபத்தினால் ஷாடவம். ஹ்ருஷ்யகாமூர்ச்சனை. சஞ்சத்புடதாளம் முப்பத்திரண்டு (32) கலைகள். முதலாவது அங்கத்தில் த்ருவாகானத்தில் இதன் வினியோகம்.

இதன் உதாரணம் வருமாறு :—

இதில் காந்தாரம் ந்யாஸம். மத்யமம், பஞ்சமம் அபன்யாஸங்கள்.

கலியின் எண்	ப்ரஸ்தாரம்							
1.	சா	கா	கா	கா	பா	பா	தப	மா
	வெள	-	-	-	-	-	-	-
2.	தா	தா	தா	தா	தா	நீ	ஸநிநி	தா
	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா
	உ(ம்	-	-	-	-	-	-	-
4.	த்தா	ந்ீ	ம்ா	ப்ா	க்ா	க்ா	க்ா	க்ா
	வெ	-	ஓம்	-	ஹ	வெ	-	ச
5.	மா	ரீ	கா	கா	கா	கா.	கா	கா
	கு	ஸ	கு	உ	லு	யொ	-	ந்ிம
6.	மா	மா	பா	பா	தா	நித	பா	பா
	த	ஸொ	ஸ	ஜொ	வி	வ	-	-
7.	தா	நீ	மா	பா	கா	கா	கர்	கா
	ஜி-ழ	தம்	-	-	-	-	-	-
8.	கம்	பா	பா	பா	மா	மா	கா	கா
	ஹஸ்ரம்	-	-	-	-	-	-	-
9.	தா	நீ	மா	பா	கா	கா	கா	கா
	ஹ	வ	ஹ	ஸ	கு	உ	லு	ஸ்ரு
10.	மா	மா	மா	மா	மா	மா	மா	மா
	ஹம்	-	-	-	-	-	-	-
11.	ரீ	கா	மா	பா	பம	பா	பா	நீ
	ஸி	வம்	ஸரம்	-	தம்	ஹம்	-	ந்ி
12.	ந்ீ	ந்ீ	ரீ	ந்ீ	ப்ா	ப்ா	ம்ா	ம்ா
	வெ	-	ஸ	ந	உ	வஹ	-	வ்ரும்
13.	த்தா	ந்ீ	ஸ்ரிரி	த்தா	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா
	ஹஹ	ஷ	-	ண	லீ	-	லும்	-
14.	த்தா	ந்ீ	ம்ா	ப்ா	க்ா	க்ா	க்ா	கா
	உ	ஸ	மெ	-	ஸ	ஹொ	-	ஹ
15.	கா	பா	பா	பா	தா	மா	கர்	மா
	ஹா	-	ஹஸ	ஸ	ஸஸ	ஹ	வ்ர	ஸஸ
16.	தா	தா	நீ	தா	பா	பா	பா	பா
	லும்	-	-	-		-	-	-

17.	ரீ	கா	மா	பா	பம	பா	பா	ரீ
	சு	ச	கு	ஙி	தி	ஸ்ரீ	ஹு	-
18.	ர்ீ	ர்ீ	ர்ீ	ர்ீ	ப்ா	ப்ா	ப்ா	ப்ா
	க	ஜ	வம்	-	க	ஜா	-	உ
19.	பா	பா	பா	பா	தா	மா	மா	மா
	கு	வி	கூ	-	ஹ	கீ	-	கு
20.	ரீ	ப்ா	க்ா	கம்	க்ா	க்ா	க்ா	க்ா
	ந	வி	நொ	-	ஒ	-	-	-
21.	ரீ	ரீ	க்ா	க்ா	ட்ா	ம்ா	ம்ா	ம்ா
	ஷ்ஷ	ழி	க	உ	ணி	ஜ	ஜ	த
22.	ரீ	பா	ரீ	மா	ரீ	தா	பா	பா
	ஹி	த	ந	வ	ஒ	கூ	-	கு
23.	ஸ்ா	ஸ்ா	தங்	தா	பா	பா	பா	பா
	கஷ்ரீ	-	நொஉ	-	ஹா	-	-	ஹ
24.	மா	பா	மா	பரிக	கா	கா	ஸ்ா	ஸ்ா
	ஜ	ந்	கா	-	ஶ	-	-	-
25.	ரீ	ரீ	கா	கா	மா	மா	பா	பா
	சு	ஜ	ஶி	ஜ:	க	வா	-	ஔ
26.	ரீ	ரீ	ரீ	கா	மா	ரிக	மா	மா
	வ்ய	ழ	ஹா	-	-	ஜ	ஹ	-
27.	மா	ரீ	பா	ரீ	கா	கா	கா	கா
	வம்	-	ஒ	-	ஹ	வ	உ	-
28.	மா	மா	பா	பா	தா	தங்	ங்த	மா
	ஹ	ஜ	ஒ	-	ஹ	உ	உ	கு
29.	தா	தா	ஸா	ரீ	தா	ரீ	பா	பா
	உ	ழ	ஸ்ரீ	-	ஒ	ந	-	ஹ
30.	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	மா	டா	தா	மா
	தெ	-	ஜொ	-	ழி	கு	-	ஹ
31.	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ	தா	பா	மா	மா
	ஹ	தி	யொ	-	-	-	-	-
32.	மா	பரிக	கா	கா	கா	கா	கா	கா
	-	-	ந்ம்	-	-	-	-	-

வெளஉம் வெஒாஜுவெஒகஜகஉகுயொந்ம் தஒொஜஜொ
விவஜிுதம் ஹஜம்
ஸவஹஜகஉகுஹுஹம் ஶிவம் ஶாஜ்ஜம் ஸஜ்ஜிவெஶந
உவ்ஸிவும்

ஹரிஷணமீருஊரமெஸலஹாஹஹாஹாரஸாஹ
வ்யஸாருழி।
சுசருவதிஹரிநாகரவம்கஜாஉருவிராஹகீருநவிநாஹம்
ஹ்ருபிகஉணிரஜதஹரிதநவஹாகரிருக்ஷிரொடஹாஹர
நிகாஸழி।
சுஜரிரஃ கவாருவ்யஸாஹாஜநம் வந்தெ ஹாவதம்
ஹரஹெஹஉஉருஉயாஹரிடநஹாதெஜொரழயிகஹாஹகி
யொநிழி॥

இவ்வாறு ஜாதிகளை உதாரணங்களுடன் நிரூபித்தோம். அவைகளில் எங்கு தாளமார்க்க கீதிவிசேஷங்கள் கூறப்படவில்லையோ அங்கு ஏககலையுள்ள தாளத்தில் சித்திரமார்க்கம் மாகதி கீதி என்றும், இரண்டு கலைகளையுடைய தாளத்தில் வ்ருத்திமார்க்கம் ஸம்பாவிதாகீதி என்றும், நான்கு கலைகளையுடைய தாளத்தில் தக்ஷிணமார்க்கம் ப்ரதுலாகீதி என்றும் அறியத்தக்கது. முன் கூறப்பட்ட ஜாதி உதாரணங்களிலுள்ள கலைகள் தக்ஷிணமார்க்கத்தைப் பின்பற்றிக் கூறியதாகும். அவைகளை வ்ருத்திமார்க்கத்தை அனுசரித்து பாடப்படின் அதற்கு இருமடங்காகவும், சித்திரமார்க்கத்தைப்பின்பற்றி பாடப்படின் நான்கு மடங்கு அதிகமாகவும் ஆகின்றன. அதாவது தக்ஷிணமார்க்கத்தில் எட்டு குருக்கள் கொண்ட ஒருகலை, வ்ருத்திமார்க்கத்தில் 16 குருக்களுடையதாகவும், சித்திரமார்க்கத்தில் 32 குருக்களோடு கூடியதாகவும் இருக்கும்.

எல்லா ஜாதிகளிலும் அம்சஸ்வரத்தைப் பின்பற்றி அவைகளின் ரஸங்களை அறிக. ஸப்தஸ்வரங்களின் ரஸங்களை ஸ்வரப்பிரகரணத்தில் கூறியுள்ளோம்.

எந்த ஜன்யஜாதிகளில் ராகத்தின் அம்சங்கள் கூறப்படவில்லையோ, அவைகளில் அவைகளுடைய ஜனகஜாதிகளிலுள்ள ராகாம்சங்கள் அறியத்தக்கவை. ப்ரஸ்தாரங்களில் கூறப்பட்ட பதங்கள் பிரமனுஸ்சங்கரனைக்குறித்து பாடப்பட்டவைகளாகும். இந்த ஜாதிகளை லக்ஷணத்தைப் பின்பற்றிப் பாடும் மனிதன் பிரும்மஹத்தி முதலிய மிகாடிய பாபத்திலிருந்தும் கூட விடுதலையடைகின்றனென்றால், சாதாரணபாபங்களையகற்றுமென்பதில் ஐயமென்ன! இவை ஸாமவேதத்திலிருந்து உண்டானவையாதலால் வேதத்திற்கு நிகரான இவைகளை ஸ்வரம், பதம், தாளம் இவைகளையனுசரித்து முறை தவறுமல் பாட வேண்டும்.

ஜாதிகளின் எண்	ஜாதிகளின் பெயர்கள்	அம்சங்கள்	ந்யாஸங் கள்	அபந்யாஸங் கள்	மூர்ச்சனைகள்	ஷாடவத் தின் சத்து ரு ஸ்வரங் கள்	ஔடவத் தின் சத்து ரு ஸ்வரங் கள்
1	ஷாட்ஜீ*	ஸ,க,ம,ப,த	ஸ	க,ப	உத்தராயதா	நி	—
2	ஆர்ஷபீ*	ரி,த,நி	ரி	ரி,த,நி	சுத்தஷட்ஜா	ஸ	ஸ,ப
3	காந்தாரீ	ஸ,க,ம,ப,நி	க	ஸ,ப	பௌரவி	ரி	ரி,த
4	மத்யமா	ஸ,ரி,ம,ப,த	ம	ஸ,ரி,ம,ப,க	கலோபநதா	க	க,நி
5	பஞ்சமீ	ரி,ப	ப	ரி,ப,நி	கலோபநதா	க	க,நி
6	தைவதி*	ரி,த	த	ரி,ம,த	அபிருத்கதா	ப	ஸ,ப
7	நைஷாதீ*	ஸ,க,நி	நி	ஸ,க,நி	அபிருத்கதா	ப	ஸ,ப
8	ஷட்ஜகைசிகீ*	ஸ,க,ப	க	ஸ,ப,நி	—	—	—
9	ஷட்ஜோதீச்யவா*	ஸ,ம,த,நி	ம	ஸ,த	அச்வக்ராந்தா	ரி	ரி,ப
10	ஷட்ஜமத்யமா*	ஸ,ரி,க,ம,ப, த,நி	ஸ,ம	ஸ,ரி,க,ம,ப, த,நி	மத்ஸரீக்ருத்	நி	க,நி
11	காந்தாரோதீச்யவா	ஸ,ம	ம	ஸ,த	பௌரவீ	ரி	—
12	ரக்தகாந்தாரீ	ஸ,க,ம,ப,நி	க	ம	கலோபநதா	ரி	ரி,த
13	கைசிகீ	ஸ,க,ம,ப,த,நி	க,ப,நி	ஸ,க,ம,ப,த,நி	ஹரிணாச்வா	ரி	ரி,க
14	மத்யமோதீச்யவா	ப	ம	ஸ,த	ஸௌவீரீ	—	—
15	கார்மாரவீ	ரி,ப,த,நி	ப	ரி,ப,த,நி	சுத்தமத்யா	—	—
16	காந்தாரபஞ்சமீ	ப	க	ரி,ப	ஹரிணாச்வா	—	—
17	ஆந்த்ரீ	ரி,க,ப,நி	க	ரி,க,ப,நி	ஸௌவீரீ	ஸ	—
18	நந்தயந்தீ	ப	க	ம,ப	ஹ்ருஷ்யகா	ஸ	—

* இவைகள் ஷட்ஜக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஜாதிகள் என்றும், மற்றவைகள் மத்யமக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஜாதிகள் என்றும் அறிக.

கபாலங்கள்.

இனி ஷாட்ஜீ முதலிய சுத்த ஜாதிகளிலிருந்து உண்டாகின்ற கபாலங்களைப் பற்றிக் கூறுவோம்:—

'கபாலங்கள்' என்றால் ராகங்களின் சாயையைத் தோற்றுவிக்கும் மேற் கூறப்போகும் பதங்கள் ஆகும். எவ்வாறு குடத்தின் அவயவமான கபாலங்கள் குடத்தின் நினைவை உண்டுபண்ணுகின்றனவோ, அவ்வாறு ராகங்களின் நினைவை (சாயையை)த் தெரிவிக்கிறபடியால் இவைகளுக்கு கபாலங்கள் என்று பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. முன்னொருகால் பரமசிவன் 'ஷாட்ஜீ' முதலியவைகளைப் பாடிக்கொண்டு பிக்ஷாடனம் செய்துவரும்போது ஆனந்தப் பெருக்கினால் அவர் தலையில் அணிந்திருக்கும் சந்திரகலையிலிருந்து பெருகிய அமிருதத்தில் நனைந்த அவருடைய பிரும்மகபாலம், உடனே உயிர் பெற்று அப்பாட்டிற்கு இசைந்து பாடியது. அவ்வாறு கபாலத்தினால் பாடப்பட்டதால் அது கபாலம் என்ற பெயரையடைந்தது என்றும் சான்றோர் கூறுவர். சுத்த ஜாதிகளிலிருந்து உண்டாகும் அக்கபாலங்கள் ஏழு வகைப்படும். அவைகளின் லக்ஷணங்களை உதாரணங்களுடன் விளக்குவோம்:—

ஷட்ஜ கபாலம்.

ஷட்ஜோ ரு ஹொரஂஸொரவதயோஹொ மொதயோஹொரஂதி
ஸஹமஹளை ।
சுலா நிவநியா லுஂவெயா நிஃ சுலா ஊஹஸொஹிதாஃ ।
யஹிநு ஷாட்ஜீ சுவாலுஂ தட்டிதம் ஸீதவெஹிஹிஃ ॥

இது ஷட்ஜத்தைக் கிரஹம், அபன்யாஸம், அம்சம் இவைகளாகவும், காந்தாரத்தை ந்யாஸமாகவும் உடையது. இதில் 'க', 'ம' இவைகள் அதிகமாகவும், நி, ப, நி, த இவைகள் குறைவாகவும், 'நி' என்ற ஸ்வரம் மிகவும் குறைவாகவும் பிரயோகம் பெற்றுள்ளன. கலைகள் 12. ஷாட்ஜிகபாலத்தின் பதங்களாவன:—

1. ஸுஞ்ஞாஂ ஸுஞ்ஞாஂ
2. வட்டாஜ்ஜயாஂ
3. ஹஂஷாகுஹாலுஂ
4. தபிதஹ்ஹூஸுஜிஹ்லுஂ
5. ஹொளஹொளஹொளஹொளஹொளஹொள்ஹொள
ஹொளஹொள

6. சமஸ்ரீவவஜ்ரம் வஜ்ரவ்ராஹம்
7. ஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌ
ஹௌஹௌ
8. உளம் உளம் ஹ்ராம் ரௌளம் ஹௌளம் ஹௌளம்
ஹௌளம் ஹௌளம்
9. க்ரஸ்ஸுஸ்ஸுஜ்ரீதம்
10. ஹும் ஹும் கஹ கஹ ஹும் ஹும்
11. க்ரதவிகடஸ்வம்
12. சதுரி தெவம் ஹொரவம்

ஆர்ஷபீகபாலம்.

யத்ருஷபுஹொரம்ஸொரவநயாஹொ ஸொரஸ்தொ ஜநி
வயாவுதா।
ஹொரதயுஸ்ரொரஷபுகலும் தத்ருதுவாலும் த்வாஷபுஹீ
ஜதே॥

இது ரிஷபத்தை அம்சம், அபன்யாஸம் இவைகளாகவும், 'ம'வை க்யாஸமாகவும் பெற்றுளது. க, ங, ப, த இவைகள் குறைந்த பிரயோக முள்ளவை. ஷட்ஜம் மிகவும் குறைந்த பிரயோகத்தையுடையது. கலைகள் எட்டு.

ஆர்ஷபீகபாலத்தின் பதங்களாவன :—

1. ஸுஸ்ரீம் ஸுஸ்ரீம் வஜ்ராஜ்யஸ்ரம்
2. உம்ஷ்ரீகஸ்ராஹம்
3. தபித்ஸுஸ்ரஜிஹ்வம்
4. ஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌ
ஹௌஹௌ
5. வஸ்ரஹஸ்ரஹிகஸ்ரஹஸ்ர
6. சசிபுதமாத்ரம்
7. கவாருஹஹ்வம்
8. சதுரி தெவம்.

காந்தாரீகபாலம்.

யெயுஸொரம்ஸொரஹ்ரொரநயாஹொரவநயாஹொ
யெவதெதா வஹ்ரஃ

ரகூவூ: ஸரிமாதொவாஹ்ரிவயொஸாஅவம்

ஹவெஸ்।

தஹாஸாரீகவாயும் ஸ்யாத்தூராஷ்டகவிநிஷி-ஃதழி ॥

இதில் மத்யமம் அம்சமாகவும், க்ரஹமாகவும், ந்யாஸமாகவும், அபன்யாஸமாகவும் இருக்கும். தைவதம் அதிகமாகவும், ஷட்ஜம், ரிஷபம் காந்தாரம் இவைகள் குறைவாகவும் பிரயோகம் பெற்றுள்ளன. ரிஷபபஞ்சமங்களின் லோபத்தினல் ஔடவமும், இதற்கு ஏற்படுகின்றது. கலைகள் எட்டு.

காந்தாரீகபாலத்தின் பதங்களாவன :—

1. ஸ்ருத்தரஜ்ஜ
2. ஸஜ்ஜரம்
3. ஸுதெகுஸ்ரணா
4. விஜ்ஜரம் ஸ்ரு
5. ரஸ்ரஸ்ரொஃ ஸ்ரஸ்ரவிதம் ஸ்ரு
6. காதா ஜாஹ்ஹ
7. வீஜ்ஜரம்
8. ஃரம் ஸ்விதூஹிஃ.

மத்யமாகபாலம்.

“ஃயஸொஸொஸ்ரொ நிரிமவாஃ ஸ்வஸ்ரா யத்ரு கஸ்ரா நவ।
தந்ரயஸுகவாயும் ஸ்யாஸு।

இது மத்யமத்தை அம்சமாக உடையது. நி, ரி, க, ப இவைகள் குறைவான பிரயோகத்தைப் பெற்றுள்ளன. கலைகள் ஒன்பது.

மத்யமாகபால பதங்களாவன :—

1. ஸுஸ்ரகவாயு
2. வாணித்ரிவஸ்ரநாஸி
3. ஸுஸ்ராங்கயாரிணம்
4. த்ரிநயநத்ரிஸுஸ்ரியும்
5. ஸுதந்ரஸ்ரயா ஸஹி
6. தம் வஸ்ரஷ்டி
7. ஹெளஹெளஹெளஹெளஹெளஹெளஹெள
ஹெளஹெள

8. ஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌஹௌ
ஹௌஹௌ

9. ஹௌஜி ஃஹாஷெவஷ்

பஞ்சமீகபாலம்.

ரீஷஹாம்ஸம் ஸ்ருஹம் ச நியஷட்ஜஹஸாலுகுஷ் ।
கவாலும் வங்ஷீஜாதிஜாதஃஷ்கலும் விஹ்ஃ ॥

இதில் ரிஷபம் அம்சமாகவும், ஷட்ஜம் கிரஹமாகவும் இருக்கும். ரி, த, ஸ, க, ம இவை அல்பப் பிரயோகமுடையவை கலைகள் எட்டு.

பஞ்சமீகபாலபதங்களாவன :—

1. ஜயவிஷஃநயந
2. ஃஷநதநஹ்ஃஹந
3. வாஸவ்யஷஹஸ்ஃந
4. த்ரிவ்ஹாஸஃஹந
5. நதஸகலஹ்வந
6. ஸிதகஃலுவஃந
7. ஹவ ஃஸ ஜயஹாஸண
8. ஹவ ஸாஸணஷ்.

தைவதீகபாலம்.

கூதவ்ஹுஷ்ஹஹாஸ்ராஸம் வதவ்ராஹம் ஃயஹஸ்ரிரி ச ।
ஷாட்ஜ்வா ஐவ கவாலும் தவ்ஷ்டிவதவ்ராஃ ஸகலாவஷ்கஷ் ॥

இதில் ரி, க இவை குறைவாகவும், ம, த இவை அதிகமாகவும் பிரயோகம் பெற்று இருக்கும். பஞ்சமம் ந்யாஸம். கலைகள் எட்டு.

தைவதீகபாலபதங்களாவன :—

1. கூஷ்டிஜ்வாலா
2. ஸிவாவஷ்டீ
3. ஃசம்ஹஸொணித
4. ஹொஜிரி
5. ஸவபூஹாரி
6 ணி ரிஃபூம்ஹெ
7. சஃபுஃஸ்ஸை
8. நஹொஷ்ஸ் தெ।

நைஷாதீகபாலம்.

ஸ ஹாம்ஶ நயாஹஷட்ஜம் ச ரிஶாஷ்டீஹ ரிஹரிஹிஃ।
நியதைஶஷ்டகுகம் ஹ்யாதைந்தஷாதீகவாகுகடி।

இதில் ஷட்ஜம் கிரஹமாகவும், அம்சமாகவும், ந்யாஸமாகவும் அமைந்துளது. ரி, க இவை அல்பங்களாகவும், நி, த, ம இவை அதிக மாகவும் பிரயோகம் பெற்று விளங்கும். கலைகள் எட்டு.

நைஷாதீகபாலபதங்களாவன :—

1. ஹஶஹஜசஷுவடி
2. ஹீஷஹஜம்ஶஷாநட்டஜடி
3. கஹகஹஹஶம்க்ரதிவிக்ரதஶவடி
4. நஷ தம் ஶிவம் ஹஶஷஜிதடி
5. சஷ்டஜரிபஷஜெயடி
6. கவாகுஷண்டீதஷகூடி
7. காஷஷவுவிஷ்வம்ஹகஶடி
8. நஷ தம் ஹஶம் வஶஷஶிவடி।

கீழ் கூறப்பட்ட ஏழு கபாலங்களையும் முறைப்படி ஸ்வரங்களு டன் பாடுபவன் கடவுளது அருளைப் பெற்று எல்லா நலன்களையும் எய் துவான்.

கம்பளம்

இனி 'கம்பளம்' என்ற கானத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுவோம்;—

யத்ர ஸ்ரஹொzம்ஶொzவநயாஸஃ வக்ரஷொ பஹஶாகு
ஷ்டஶிஃ।
ஹொ நயாஹொ உயஹாஸ்யாஶாஷ்டவ்வாஷ்டக்கம்வஶும் உதடி॥

வக்ரஜாதிஸஜாதம்''

எதில் பஞ்சமஸ்வரம் கிரஹம், அம்சம், அபன்யாஸம் இவைக ளாகத் திகழ்கின்றதோ, எதில் ரிஷபம் அதிகமாகவும், மத்யமம், தைவ தம், காந்தாரம் இவைகள் குறைவாகவும், ஷட்ஜம் ந்யாஸமாகவும், இருக்

கின்றனவோ பஞ்சமீஜாதியிலிருந்து உண்டான அது 'கம்பள'மெனப் படும். இந்த கம்பளகானம், ஸ்வரங்களின் அல்பத்வ பகுத்வங்கள் காரணமாகப் பலவிதப் பிரிவுகளையடைகின்றன என்று பரதர் முதலிய முன்னோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இதற்கு 'கம்பளம்' என்ற பெயர் எவ்வாறு வழங்கப்பட்டதெனில், முன்பு கம்பளம் என்ற நாகத்தினுல் பாடப்பட்டது காரணமாக இக்கானத்திற்கு 'கம்பலம்' என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இதனையும் முறைப்படி பாடுபவன் பரமசிவனது அருளைப் பெற்று ஸகல நன்மைகளையும் அடைவான்.

கீதிகள்

இனி ஷாட்ஜி முதலிய ஜாதிகளுக்கு உபயோகமான கீதிகளைக் கூறுவோம். அவைகளின் பொதுவான லக்ஷணம் வருமாறு :—

"வணஜாஜ்யுமுகூதா மாகதீ யா வஜ்ஜயாஹ்வீதா।
மீதிரிதயுக்தயுதெ"

ஸ்தாயி, ஆரோஹி, அவரோஹி, ஸஞ்சாரி என்ற நான்கு விதமான வர்ணங்களுள், முன்பு கூறப்பட்ட 'ப்ரஸன்னாதி' முதலான அறுபத்திமூன்று அலங்காரங்கள், விலம்பிதம், மத்யம், த்ருதம் என்ற மூன்று வித லயங்கள், பதங்கள் இவைகளையுடைய கானக்கிரியை (கானம்) கீதி எனப்படும். இது :மாகதி, அர்த்தமாகதி, ப்ருதுலா, ஸம்பாவிதா என நான்கு வகைப்படும். இவைகளுள் முதலாவதான மாகதியின் லக்ஷணம் வருமாறு :—

மீதா கஜாயாரோஹ்யாயாம் விலம்பிதலயம் வஜ்ரி।
த்விதீயாயாம் லயலயம் தத்பதானுரஸம்யுதம்॥
ஸதுர்தீயவதெ தெ ச துர்தீயஸ்யாம் த்ரூதெ லயெ।
ஜகி த்ரிராவ்ருத்தவதாம் மாகயீம் ஜகதுஸ்துயாஃ॥

முதலாவது கலையில் ஒரு பதத்தை விலம்பித லயத்துடனும், இரண்டாவது கலையில் அதே பதத்தை யடுத்த பதத்துடன் சேர்த்து மத்ய லயத்துடனும், மூன்றுவது கலையில் மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு பதங்களுடன் மூன்றுவது பதத்தைச் சேர்த்து த்ருதலயத்துடனும் பாடப்படின் அந்த கீதியை ஸங்கீத அறிஞர்கள் 'மாகதி' என்று கூறுவர்.

இதிலுள்ள பதங்கள் மூன்று தடவை ஆவர்த்திக்கப்படுவதால் இது 'த்ரிராவ்ருத்தபதா மாகதி' என்று கூறப்படுகிறது. இதில் ஒவ்வொரு கலியும் நான்கு குருக்களையுடையது.

உதாரணம்:—

1.	மா	கா	மா	தா
	ெ	,,	வம்	,,
2.	தனி	தனி	ஸனி	தா
	ெ	வம்	ஸுஸு	ஊம்
3.	ரிக	ரிக	மக	ரிஸ
	ெவம்	ஸுஸுஊம்	வம்	ெ

இது போன்று மற்றவைகளிலும் ஊஹிக்கத்தக்கது. இது மகத தேசத்திலிருந்து உண்டானதால் 'மாகதி' என வழங்கலாயிற்று.

அர்த்தமாகதீ.

வலிவயுயொஃ வதயொஸயெ யஸ ெ ஜ்ஜியதொஜிதெ।
ததாயயுதாஸயீம் ஸுதஸுஃ ஜ்ஜிஸாவ்ருத்தவதாம் வஸெ॥

முன்பு கூறின ெவம், ஸுஸுஊம், வஸெ, இம்மூன்று பதங்களையெடுத்துக் கொள்ளுவோம். இவைகளில் முதலில் கூறின இருபதங்களின் கடைசி பாகமான வம், ஊம் இவைகள் இருதடவை பிரயோகிக்கப்படின் அதனை 'அர்த்தமாகதி' என்று கூறுவர்.

உதாரணம்:—

1.	மா	ரீ	கா	ஸா
	ெ	,,	வம்	,,
2.	ஸா	ஸா	தா	ரீ
	வம்	ஸுஸு	ஊம்	,,
3.	பா	தா	பா	மா
	ஊம்	வம்	ெ	,,

வேறு சிலர் முதலாவது கலியிலுள்ள 'ெவம்' என்ற பதத்திற்கு இரண்டாவது கலியில் ஆவ்ருத்தியும், அது போன்று இரண்டாவது கலியிலுள்ள 'ஸுஸுஊம்' என்ற பதத்திற்கு மூன்றுவது கலியில் ஆவ்ருத்தியும் ஏற்படுமேயானால் அதனை 'அர்த்தமாகதி' என்று கூறுகின்றனர்.

உதாரணம்:—

1.	மா	மா	மா	மா
	ெ	,,	வம்	,,

2.	தா	ஸா	தா	நீ
	ஜெ	வம்	ஸு	ஜூ
3.	பா	ஹித	மா	மா
	ஸு	ஜூம்	வம்	ஜெ

இந்த 'அர்த்தமாகதி' என்ற கீதியை மதங்கமுனிவர் மாகதியின் உட்பிரிவாகக் கருதுகின்றார்.

ஸம்பாவிதா.

"ஸம்க்ஷிப்தவத்பதா ஹ்ரஸ்வாக்ஷரஸமன்விதா ஸம்ஹாவிதா ஜ்ஞேயா"

குறைந்த பதப்பிரயோகத்தையுடையதும், அதிகமான குரு அக்ஷரங்களையுடையதுமான கீதி 'ஸம்பாவிதா' எனப்படும்.

உதாரணம் :-

1.	தா	மா	மா	ரிக
	ல	,,	கூவ	,,
2.	ரீ	கா	ஸா	ஸா
	ஜெ	,,	வம்	,,
3.	நீ	தா	ஸா	நீ
	ஸு	,,	ஜூம்	,,
4.	தா	நீ	மா	மா
	வம்	,,	ஜெ	,,

ப்ருதுலா.

ஹ்ரஸ்வாக்ஷரஸமவத்பதா வ்யஸ்தாக்ஷரா ஸம்ஜ்ஞா ஸ்தாத்ப்ருதுலா|

அதிகமான லகு அக்ஷரபதங்களையுடைய கீதி 'ப்ருதுலா' எனப்படும். இது பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கு ஒரு லகு அக்ஷரத்தையுடையது.

உதாரணம் :—

மா	கா	ரீ	கா
ஸு	ரு	க	க
ஸா	தநி	தா	தா
ஹ	ரு	வ	ஜ
தா	ஸா	தா	நீ
யு	ம	யம்	,,
பா	ஹிதப	மா	மா
ஜூ	ண	ஜ	த

இங்ஙனம் பதங்களைப் பின்பற்றி கீதங்களின் லக்ஷணங்களை உதாரணங்களுடன் விளக்கினேம். தாளங்களைப் பின்பற்றியும் மாகதி, முதலிய கீதிகளுக்கு லக்ஷணங்களை 'இரத்தினகர' நூலாசிரியர் தம் நூலில் விளக்கியுள்ளார்.

கீதப்பிரகரணம்

ஸ்ரீ வெங்கடமகி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட "சதுர்த்தண்டிப பிரகாசிகை" என்னும் நூலைத் தழுவி கீதங்களையும், அவைகளின் உட் பிரிவுகளையும் நிரூபிக்கிறேம்:—

"கீயதெ" பாடப்படுவது என்னும் பொருளையுடைய கீதம் என்ற சொல் ஆலாபம், டாயம், பிரபந்தம் இவைகளுக்கும் பொருந்துமா யினும், இங்கு ரூடி முறைமையால் 'ஸாலகஸூடம்' என்ற கீதவிசேஷத் தையே குறிக்கிறது. ஆகவே ஸாலகஸூடம் என்ற கீதவகையையே இங்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஸூடம் என்ற தேசியமொழி கீதத்தைக் குறிப்பதாகும். அது சுத்தம் என்றும், சாயாலகம் என்றும் முறையே இருவகைப்படும். சாயா என்றால் ஸமானத்தன்மை. அதனைப் பற்றி யுள்ளது சாயாலகம் எனப்படும். 'ஹாயாலுஹ்' என்ற வடமொ ழியின் விகாரமே (மாறுதலே) உலகில் 'ஸாலகம்' என்றாகிவிட்டது. இங்கு சுத்தமென்பது சாத்திரத்திற் கூறிய நியமத்துடன் பொருந்தி யிருத்தல். ஆகவே ஸாலகஸூடம் என்ற சொல் ஸமானத்தன்மை யுள்ள ஒரு கீதவகையைக் குறிக்கின்றது.

ஸாலகஸூடமெனப்படும் கீதம் ஏழு வகையினது.

அவையாவன:—

(1) த்ருவம்
(2) மட்டம்
(3) ப்ரதிமட்டம்
(4) நிஸ்ஸாருகம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நூலகம்
19 டிச 1986

(5) அட்டதாளம்

(6) ராஸம்

(7) ஏகதாளீ.

1. த்ருவம்

முதலில் மாது வேறுபட்டதும், தாது ஒன்றேயானதுமான இரண்டு கண்டங்கள் இயற்றத்தகும். அக்கண்டங்கள் இரண்டும் உத்கிராஹம் எனப்படும். அதனையடுத்து உத்கிராஹ ஸ்வரத்திற்குச் சிறிது எடுப்பான ஸ்வர பாகத்தோடு கூடிய ஒரு கண்டத்தை இசைத்தல் வேண்டும். இம்மூன்றும் இருமுறை பாடத்தகுந்தது. அதன் பின்னர் ஸ்துதிக்கப்படுபவரின் பெயர் குறித்துள்ள இரண்டு கண்டங்கள் ஆபோகம் எனப்படும். எடுப்பான ஸ்வரபாகமுள்ள ஒரு கண்டத்தையே ஆபோகம் என்று சிலர் கூறுவர். உத்கிராஹத்தினது முதற்கண்டத்தில் ந்யாஸம் எங்கு இருக்கிறதோ அது த்ருவமாகும். அந்தத் துருவம் பதினெறு வகையினது என்று பரதர் முதலியோர் கூறியுள்ளார்கள். பதினென்று அக்ஷரங்கள் கொண்ட கண்டம் தொட்டு இருபத்தாறு அக்ஷரங்கள் வரைக்கும் ஒவ்வொரு அக்ஷரம் கூட்டப்பெற்ற கண்டங்களால் பதினெறு விதங்களாக த்ருவங்கள் ஏற்படுகின்றன.

அவையாவன :—

(1) ஜயந்தம்

(2) சேகரம்

(3) உத்ஸாஹம்

(4) மதுரம்

(5) நிர்மலம்

(6) குந்தளம்

(7) கோமளம்

(8) சாரம்

(9) நந்தனம்

(10) சந்திரசேகரம்

(11) காமதம்

(12) விஜயம்

(13) கந்தர்ப்பம்

(14) ஜயமங்களம்

(15) திலகம்

(16) லலிதம்.

இவைகளை முறையே விளக்குவோம் :—

(1) ஜயந்தம் — இது ஆதிதாளத்துடன் சிருங்கார ரஸத்தில் பாடப்படும்.

(2) சேகரம் — இது வீரரஸத்தில் நிஸ்ஸாரு தாளத்துடன் பாடப்படுவது.

(3) உத்ஸாஹம் — ப்ரதிமட்டதாளத்துடன் ஹாஸ்ய ரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(4) மதுரம் — இன்பத்தையளிக்கும் இதற்கு கருணை ரஸமும், ஹயலீலை தாளமும்.

(5) நிர்மலம் — கிரீடா தாளத்துடன் சிருங்கார ரஸத்தில் பாடப்படும்.

(6) குந்தளம் — லகுசேகர தாளத்துடன் அத்புத ரஸத்தில் பாடப்படும்.

(7) கோமளம் — ஜோம்பை தாளத்துடன் விப்ரலம்ப சிருங்கார ரஸத்தில் பாடப்படும்.

(8) சாரம் — களிப்பைத் தரும் இது நிஸ்ஸாருதாளத்துடன் வீரரஸத்தில் பாடப்படும்.

(9) நந்தனம் —ஏகதாளத்துடன் வீர, சிருங்கார ரஸங்களில் பாடப்படும்.

(10) சந்திரசேகரம் — ப்ரதிமட்ட தாளத்துடன் வீரம், ஹாஸ்யம், சிருங்காரம் இந்த ரஸங்களில் பாடப்படும். இது விரும்பும் பலனைக் கொடுக்க வல்லது.

(11) காமதம் — ப்ரதிமட்ட தாளத்துடன் சிருங்கார ரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(12) விஜயம் — த்விதீய தாளத்துடன் ஹாஸ்யத்தில் பாடப்படும்.

(13) கந்தர்ப்பம் — ஆதி தாளத்துடன் ஹாஸ்யம், சிருங்காரம், கருணம் இந்த ரஸங்களில் பாடப்படும்.

(14) ஜயமங்களம் — கிரீடா தாளத்துடன் சிருங்காரரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(15) திலகம் — ஏகதாளத்துடன் வீர, சிருங்கார ரஸங்களில் பாடப்படும்.

(16) லலிதம் — ப்ரதிமட்ட தாளத்துடன் சிருங்கார ரஸத்தில் பாடப்படுவது.

கண்டங்கள் இரண்டிலும் போல எல்லா கண்டங்களிலும் அங்கரங்களின் நியமம் இருத்தல் வேண்டும்.

2. மட்டம்.

எந்த கீதத்தினுடைய உத்க்ராஹமென்னும் கண்டத்தில் இரண்டு யதிகளோ அல்லது ஒரு யதியோ இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் பின்னர் இரு முறை பாடத்தக்க த்ருவ கண்டமும், அதனைப் பாடிய பின்னர் ஆபோகத்தை ஒரு முறை பாடி த்ருவத்தில் ந்யாஸம் உள்ளதோ அது மட்டதாளத்தையுடைய "மட்டமா"கும். இம் மட்டதாளத்தில் பின் வரும் ஆறு பேதங்கள் இருக்கின்றன :—

(1) ஜயப்ரியம்
(2) மங்களம்
(3) ஸுந்தரம்
(4) வல்லபம்
(5) கலாபம்
(6) கமலம்

இவ்வாறு ஆறுவித பேதங்களையுடைய கீதிகளின் லக்ஷணங்கள் வருமாறு :—

(1) ஜயப்ரியம் — இது வீரரஸத்தில் ஜகணரூபமான மட்ட தாளத்துடன் பாடப்படுவது. ஆதி, அந்தங்களில் லகுவும் நடுவில் குருவும் இருக்குமாயின் அது ஜகணமெனப்படும். (– ∪ —).

(2) மங்களம் —பகணமாகின்ற மட்டதாளத்துடன் சிருங்காரரஸத்தில் இது பாடப்படுவது. பகணமென்றால் முதலில் குருவும், பின்னர் இரு லகுக்களுமாகும். (∪ — —).

(3) ஸுகதரம் — இது ஸகணரூபமான மட்டதாளத்துடன் சிருங்காரரஸத்தில் பாடப்படுவது. ஸகணமென்றால் முதலில் இரு லகுக்களும் பின்னர் குருவுமுடையது. (— — U).

(4) வல்லபம் — ரகணரூப மட்டதாளத்துடன் கருணரஸத்தில் இது பாடப்படுவது. ரகணமென்றால் ஆதி, அந்தங்களில் குருக்களும், நடுவில் லகுவுமுடையது. (— U —)

(5) கலாபம் — விராமத்தில் முடிகின்றதும், நகணரூபமான, மட்டதாளத்துடன் ஹாஸ்யரஸத்தில் இது பாடப்படுவது. நகணமென்றால் மூன்று லகுக்களைக்கொண்டது என்று பொருள். (— — —).

(6) கமலம் — விராமாந்தமான இரு த்ருதங்களுக்குப் பிறகு லகுவையுடைய இது மட்டதாளத்துடன் அத்புதரஸத்தில் பாடப்படுவது.

3. ப்ரதிமட்டம்.

மட்டத்திற்போலவே, ப்ரதிமட்டத்திற்கும் உத்க்ராஹம் முதலியவற்றின் விஷயத்தில் காண்க. ப்ரதிமட்டம் என்பது —

(1) அமரம்
(2) தாரம்
(3) விசாரம்.
(4) குந்தம்.

என நான்கு வகைப்படும். இவைகளின் லக்ஷணங்கள் வருமாறு —

(1) அமரம் — இது ஒரு குருவுடன் சிருங்காரரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(2) தாரம் — விராமாந்தமான இரு த்ருதங்களுக்குப் பிறகு இருலகுக்களுடன் வீரம், ரௌத்ரம் இவ்விரு ரஸங்களில் இது பாடப்படும்.

(3) விசாரம் — விராமத்தில் முடிகின்ற மூன்று லகுக்களைக் கொண்ட இது கருணரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(4) குந்தம் — விராமத்தை நடுவில் உடையதும், மூன்று லகுக்களைக் கொண்டதுமான இது அத்புதரஸத்தில் பாடப்படுவது.

4. நிஷ்ஷாருகம்

இந்த கீதம் நிஸ்ஸாரு என்ற தாளத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருப்ப தால் இபபெயரையடைந்துள்ளது. இது

(1) வைகுந்தம்
(2) ஆனந்தம்
(3) காந்தாரம்
(4) ஸமரம்
(5) வாஞ்சிதம்
(6) விசாலம்

என்னும் ஆறு பேதங்களையுடையது.

(1) வைகுந்தம் — இது இரு த்ருதங்களுக்குப் பின்னர் இரு லகுக்களுடன் கூடியதாகும்.

(2) ஆனந்தம் — விராமாந்தமான இரு த்ருதங்கள்கொண்ட இது பாடப்படின் ஆனந்தமேற்படும்.

(3) காந்தாரம் -- ஒரு லகுவோடும், ஒரு குருவோடும் விப்ர லம்ப சிருங்காரத்தில் இது பாடப்படும்.

(4) ஸமரம் — விராமத்தில் முடிகின்ற இரு லகுக்களால் இது பாடப்படும்.

(5) வாஞ்சிதம் — இரண்டு லகுக்களுக்குப் பின்னுள்ள இரண்டு த்ருதங்களினல் இது பாடப்படுவதாகும்.

(6) விசாலம் — ஒரு லகு, இரு த்ருதங்கள், மூன்று லகுக்கள் இவைகளால் இது பாடப்படும்.

5. அட்டதாளம்.

அட்டதாளத்துடன் கூடியது அட்டதாளமெனப்படும். இதில்

(1) நிச்சங்கம்
(2) சங்கம்
(3) சிலம்
(4) சாரம்
(5) மகரந்தம்
(6) விஜயம்.

என்னும் ஆறு பேதங்கள் உள்ளன.

(1) நிச்சங்கம் — இரு த்ருதங்களுக்குப் பின்னுள்ள லகு, குருக்களால் அத்புத ரஸத்தில் பாடப் படுவது.

(2) சங்கம் — லகுவிற்குப் பின்னுள்ள இரு த்ருதங்களுடன் அமைந்துள்ள இது சிருங்காரம், வீரம் இவ்விரு ரஸங் களிலும் பாடப்படும்.

(3) சிலம் — விராமத்தில் முடிகின்ற இரு த்ருதங்களுக்குப் பின்னர் லகுவுடன்கூடிய இது சாந்தரஸத்தில் பாடப் படுவது.

(4) சாரம் — இரு த்ருதங்கட்குப் பிறகு லகு, குருக்களால் இது பாடப்படும்.

(5) மகரந்தம் — இரு த்ருதங்கட்குப் பின்னுள்ள குருவினால் இது பாடப்படும்.

(6) விஜயம் — இரு த்ருதங்கட்குப் பின்னருள்ள லகுவுடன் இது பாடப்படுவது.

6. ராஹகம்.

இது ராஸதாளத்தோடு அமைக்கப் பட்டதால் ராஸகமாயிற்று. இது

(1) விநோதம்
(2) வரதம்
(3) நந்தம்
(4) கம்புஜம்

என நான்குவகைப்படும்.

(1) விநோதம் — ஆலாபத்தைக் கடைசியிலுள்ள த்ருவபதத் துடன் கூடிய இது ,,கௌதுகமென்னும் உள்ளுணர்ச் சியின் கண் பாடப்படுவது.

(2) வரதம் — ஆலாபமத்தியிலுள்ள த்ருவத்துடன் கூடிய இது தேவதைகளின் த்யானத்தில் பாடப்படுவதா கும்.

(3) நந்தம் — இரு கண்டங்களான உத்க்ராஹத்தின் முதல் கண்டம் எதில் ஆலாபத்தினுல் இணைக்கப்படுகின் றதோ அப்பேற்பட்ட 'நந்த' மென்னும் ராஸகம் அத்புதரஸத்தில் பாடப்படுவது.

(4) கம்புஜம் — ஆலாபத்தை முதலிலுடைய இது த்ருத பதத்திலுல் கருணரஸத்தில் பாடப்படும்.

இந்த ராஸகங்களெல்லாவற்றிலும் இருகண்டங்களுடன் கூடிய உத்க்ராஹத்தை கற்பித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

7. ஏகதாளீ.

ஏகதாளீ தாளத்துடன் இது அமைக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி இதனை ஏகதாளீகீதமென்பர். இது

(1) ரமா (2) சந்திரிகா (3) விபுலா

என்று மூவகைப்படும். இவ் அவைகளின் லக்ஷணம் வருமாறு —

(1) ரமா — எதற்கு, முதலில் ஒரு தடவை இரு யதிகளுள்ள உத்க்ராஹமும், அக்ஷரத்தால் அமைக்கப்பட்ட அந்த ரமும் உண்டோ அது 'ரமா' என்னும் முதல் பேத மாகும்.

(2) சந்திரிகா — எதில் இரு (தளம்) யதிகள் உள்ள உத்க்ரா ஹமும், ஆலாபத்தால் அமைக்கப்பட்ட அந்தரமும் உள்ளதோ அது சந்திரிகை என்னும் ஏகதாளியின் இரண்டாவது பேதமாகும்.

(3) விபுலா — ஆலாபத்தை முதலிலுள்ள உத்க்ராஹத்தை யுடையது இது. ஆலாபமென்பது, அக்ஷரங்களின்றி கமகங்களைப்பாடுவது. (கமகாலப்தி).

இவ்வாறு ஸாலகஸுடங்கள் ஏழும் அவைகளின் லக்ஷணங்க ளும் வெங்கடமகியின் மதத்தைத்தழுவிக் கூறப்பட்டன.

தற்காலம் உலகில் வழங்கப்படும் கீதங்கள்

கீதம் என்பது ஸங்கீதத்திற்கு ஜீவநாடிபோன்றது. "கீத ஹீனாதொ ந ராகஃ" என்ற சான்ரோர் வாக்கியத்தின்படி கீதங்களி லுலேயே இராகங்களின் ஸ்வரூபங்கள் அறியப்படுகின்றனவென்று நம் முன்னோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். கீதங்கள் ஒருகண்டத்துடன் கூடி யவை, இருகண்டங்களுடன் கூடியவை, மூன்று கண்டங்களுடன் கூடியவை என்று மூவகைப்படும். கண்டம் என்ற சொல் ஒரு பாதம்

அல்லது ஒரு அடியைக் குறிக்கும். உத்தம கீதம் என்பது மூன்று கண்டங்களுடன் கூடியிருக்கும். மூன்றுகண்டங்களுள் முதல் கண்டத்திறகு உத்க்ராஹமெனறும், இரண்டாவது கண்டத்திற்கு ஆபோகமென்றும், மூன்ருவது கண்டத்திற்கு முத்ராகண்டமென்றும், ஒவ்வொரு கண்டத்தையும் பாடி முதல் கண்டத்தையெடுக்கும் போது அதற்கு த்ருவம் என்றும் பெயர்கள் முன்னோர்கள் கொடுத்திருக்கின்றனர். கீதங்களில் விசேஷமாக உள்ள மாதுக்கள் (ஸாஹித்தியங்கள்) கன்னடம், ப்ராக்ருதம், பாண்டூரம் முதலிய பாஷைகளில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இதற்குப் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அங்கங்கள் கிடையாது. இவைகளில் கடினமான சங்கதிகளும், வக்ரப்பிரயோகங்களும் காணப்படுவதில்லை. பெரும்பாலும் தாதுக்கள் (ஸ்வரங்கள்) சுலபமான நடையில் அமைந்திருக்கும். முக்கியமாக ஸாஹித்தியங்களில் அ, இய, ஈய, வா, இய, தீய, ஈய ஐய, அம், ஓ, ரே, ரே, தும, கும என்ற பதங்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு மாத்ருகாபதங்கள் என்று பெயர்.

இந்த கீதம் (1) லக்ஷ்யகீதம் என்றும் (2) லக்ஷணகீதம் என்றும் இருவகையினது.

(1) லக்ஷ்யகீதம். இது ஸங்கீதவித்துவான்களால் ஸாதாரண கீதமென்றும், ஸாமான்யகீதமென்றும், ஸஞ்சாரிகீதமென்றும், ஸ்துதி கீதமென்றும் கூறப்படுகின்றது. இது ஸாதாரணமாக ராகபாவத்தை மாத்திரம் காண்பிப்பதுடன் இதன் ஸாஹித்தியங்கள் பகவத்ஸ்தோத்திரபரமாகவே அமைந்திருக்கும்.

(2) லக்ஷணகீதம். இது எந்த ராகத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த ராகத்தினது லக்ஷணங்களான கிரஹம், அம்சம், ந்யாஸம், வின்யாஸம், அபன்யாஸம், ஆரோஹணம் அவரோஹணம், ஸஞ்சாரம் முதலியவைகள் இதில் ஸாஹித்யம் மூலமாக விளக்கப்பட்டிருக்கும்.

கனராகங்களான நாட, கௌளை, ஆரபி, ஸ்ரீராகம், வராளி போன்ற ராகங்களில் இயற்றப் பட்டிருக்குங்கீதங்கள் "கனராககீதங்கள்" என்று வழங்கப்படுகின்றன.

கர்ணடக ஸங்கீதத்திற்குத் தலைவர்களாகவிளங்கும் ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர், ராமாமாத்யர், கோவிந்ததீக்ஷிதர், வெங்கிடமகி முதலிய பெரியார்கள் பலவித கீதங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

இனி கீதங்களின் உதாரணங்களைக் கூறுவாம்:—

1_4 0	0 1_4	0 1_4	0 1_4
1 ம ப த ஸ் ஸ் ரி ஸ்ரீ - ஹ ணபதாய	ரி ஸ் த ப ம ப விக்ன - ராஜ வந்த	ரி ம ப த ம ப கரஜ்ஞானவாஹன	த ப ம க ரி ஸ கரிவ த - த
ஸா ரி ம க ரி லம்போ - தர	ஸ ரி க ரி ஸ ா லகூஜி க ர	ரி ம ப த ம ப சும் - பா . வாத	த ப ம க ரி ஸ சுரஸவிநூத
ஸா ரி ம க ரி லம்போ - தர	ஸ ரி க ரி ஸ ா லகூஜி க ர		
2 ம ப த ஸ் ஸ் ரி விக்ன சா - ரண	ரி ஸ் த ப ம ப ஹணவெ - வித	ரி ம ப த ம ப விதிவிதாயக	த ப ம க ரி ஸ தெ - தொதொ (ஸா) (ம்)
3 வக்ரதுண்ட -	- தி வ்ம - ஜித	வவெபூ - தத	தெ - தொதொ (ம்)

மஹேஸ்வரகீதம். 2. மலஹரிராகம்—ரூபகதாளம். புரந்தரதாஸர்.

0	1_4	0	1_4	0	1_4	0	1_4
1	த ப ம க ரி ஸ கூ ஜு ஹெள - - ர		ரி ம ப த ம ப ஹெள - ரீ - வர		த ரி ரி ஸ் த ப உ ஹிரா - - ய		த ப ம க ரி ஸ உ - ந உகூ டு
	ஸ ரி ரி உ ம் ஹ ர		த ப ம க ரி ஸ கூ ஹூ ஸா - கர		ஸ ரி ம ா க ரி உ கர ம் ஹ ம்		ஸ் ரி க ரி ஸா ॥ வ ா - ஹி தூ வா ॥
2	த ப ம க ரி ஸ ஹெ உ கூ லி - - ட		ரி ம ப த ம ப ஹி ம் - ஹா - வ ந		த ரி ரி ஸ் த ப வி ர ஹி வா - - க்ஷ		த ப ம க ரி ஸ (ஸா) கர ணா - கர (உஹ)
3	ஷ ம் ஹ உ ா - - உ		உ ம் - ஹ - கி ரி		உ ம் ஹி ர ா - - ய		உ - ந உ கூ ட (உஹ)

விஷ்ணுகீதம். 3. மலஹரிராகம்—த்ரிபுடதாளம். புரந்தரதாஸர்.

1_3	0	0	1_3	0	0	1_3	0	0	1^3	0	0
1	த ஸ் ஸ் த ப ம ப கெ ரெ ய கீ - ர த ா		த த ப ம ம ப ா கெ ரெ ஹெ ச - லி		த த ஸ் த ப ம ப வ ர வ வ ஹெ ஷ வ		த த ப ம க ரி ஸ ர ம் கி கா ணி ரெ ா				
	ஸ ரி ரி ஸ ரி ஸ ரி ஹ ரி ய கு ர ா ணி ஹெ ா		த த ப ம க ரி ஸ ஹ ா - ஷ ஹ ா - ஸ் வ		த ப த ஸ் ா த ப ஹ ர ி ஹ உ வ ு ணெ		த த ப ம க ரி ஸ உ ா - ப் வ ஷ ா கி ரெ ா				
	ஸ ரி ரி ஸ ரி ஸ ரி ஹ ரி ய கு ர ா ணி ஹெ ா		த த ப ம க ரி ஸ ॥ ஹ ா - ஷ ஹ ா - ஸ் வ ॥								

ಸಮಾಧಿಯಕ್ಷರಾಕೃತಿಗಳ	ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ	ಸಮಾಧಿಯಕ್ಷರಾಕೃತಿಗಳ	ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವ
ಅಳತೆ - ಪ್ರಮಾಣ	ಅಕ್ಷರಗಳ ಆಕಾರ	ಅಳತೆ - ಪ್ರಮಾಣ	ಅಕ್ಷರಗಳ ಆಕಾರ
ಸಾಮಾನ್ಯ	ಸಾಮಾನ್ಯ	ಸಾಮಾನ್ಯ	ಸಾಮಾನ್ಯ

த ஸ் ர த ப ம ப வி ஹீ ஷணவா -	த த ப ம க ரி ஸ குக - நஸொநஸொ	த ஸ் ர த ப ம ப ஹ ஹ வ ஸ ஷ ர -	த த ப ம க ரி ஸ யக - நஸொநஸொ
ப ம ப த ஸ் த ஸ் ஸுஹ - ஸ்ருஷஸுஉ	ரி ஸ் த த ஸ் த ப தொ - ஸ ய - - வா	த த ப பா ப ம ஸொ ஸ்ரு உ தொ -	ரி ம ம பா பா ஸ ஂ ஜ ந -
த த ப பா ப ம சுஹி - ந - வவா	ரீ ம ம க ரி ஸ ஸ ஂ ஷ ஸ - - வி	ஸ ர ஸ த த ப ஂ ஹ்ய - ஹ்ய	ப ஸ ப ம க ரி ஸ ஸ ர உ ந ர - - உ
			{ரி ஸ த ஸ ர ஸ ர வஷ ஸ உ ந ர ஹ}

5. தேசாகூரிராகம்—த்ரிபுடதாளம். ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர்.

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
ம க ரி ம க ரி ஸ ஹயஹ ஸ யஷெ வ	ஸ ஸி த ஸ ர ரி ரி உள - ந்ஷெ வ ஸ்ரீ	ம க ரி ஸ ஸி த ப வெ - - கடாஷ ஸு	த த ப ம க ரி க ஷெ - வ நஸு - ரே
க ப த ப த ப த கொரஹஸணி ஷணி	ஸ ஸி த ஸ ர ஸ ர ஹஷ - ரே ரே	ம க ரி ம க ரி ஸ ஸ்ரீ - ஷஷ - ஷ ர	ஸ ஸி த ஸ ர ரி ரி வி ஂ ஸு ர ர ய ஸ்ரீ
ம க ரி ஸ ஸி த ப வெங்கடா - ச ஸு	த த ப ம க ரி க ஷெ - வ நஸு - ரே	க ப த ப த ப த கொரஹஸணி ஷணி	ஸ ஸி த ஸ ர ஸ ர ஹஷ - வ ரே ரே

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
ஹா ஹ ய நி ஸ்ரீ	ஸ , ச ஸ ரி ஸ	ச சா ச ச ஸ ரி	ஸ ரீ ஸ ஸ ஸ நி
வ · ஜ ஸ்ரீ ஸ்ரவ	வ்ரீ - ஜி த வ ஜ	ய்ர ஸ க ச ஜ் -	க் ஜ்ர ஷ - - ய
ய நி ஸ வ ய நி ஸ	ரி ஸ ச ஸ ரி ஸ ஸ	ரீ ஸ ரி ரி ஸ நி	ஹா ஹ ய்ர நி ஸ
வ ர ஜ ச ர்ரீம் ஜ	வ நி த வா - வ ர்ர	ஸ்ரெ ச த்ர ர ஹ்ர ஜ	ஜ ஜ்ஜ வி க்ர ச
ஹா ஸ ரி ரி ஸ நி	ஸ நி ஸ ய வ ய	வ ய நி ஸ ரி ஸ ச	ஸ ரீ ஸ நி ய நி
ச க்ர ய ர்ர்ஸ்ரெ -	ஜ ர்ர ஜ்ர - - ஜ்ரி	ஷெ - - - - - -	- ஜ ஐ ர்ர ஜ ம
ஹா { வம்பிகா }			
கா { }			
ஹ நி ஸ ஹ ரி ஸ்ரா	ச ச ஸ ரி ச ஸ ரி	வ ச ஸ ரி ச ஸ ரி	ஸ ரி ஸ நி ய நி ஸ
ஸ க ஸ்ர ஸ்ரெ - க்ர	- - - ரீ - - ஸ	ஜ ஸ்ரா - - - - வ	க்ர - - - - - -
ரி ஸ ச வ ய ய வ	ச ஸ ச வ ய நி ஸ	ரி ஸ ச ஸ ரி ஸ நி	ஸ ரி ரி ஸ நி ரி ஸ
- ர்ர ஸ்ரெ - - ஸ்ரெ -	ஷெ ய ம் ஷெ - ய	ஷெ ய - ஜ - ஷெ -	ச - - - - - - -
ரி ஸ நி ஸ நி ய வ	வ ச ஸ ரி ஸ ச வ	ய நி ஸ ய வ ச ஸ	ரி ஸ ரி ஸ ச வா
- - - . - - - -	- - - ஸ்ரீ - - -	ச - க்ர வா - - ணீ	ஸ்ரீ வி ஜ ய ஸ்ர க்ஷீ
ய வ ச ஸ ச வ ய	நி ஸ ரி ஸ நி ய வ	ஸ நி ய வ ச ஸ ரி	ஸ ஸ ரி ரி ஸ ரி ஸ
- - - க்ர - - ய	ச - - - - ச வ	வி ஜ்ர - வ ர்ர ஜ ர்ரா	- - - - - - - ஜ
ஸ நி ஸ ய வ ய்ரா	வ ய நி ஸ ரி ஸ ச	ஸ ரீ ஸ நி ய நி	- ஸ்ரா ‖
ஜ க்ர ஜ்ர - - ஜ்ரி	ஷெ- - - - - -	ஜ - வி ர்ர ஜ ம	கா ‖

0	0	1_4	1_4	0 1_4	0 1^4
ய ய ய வ	வ வ வ ஹாம்ஹ	ஸா வ ச வ	ஸ ஹா ஸ ஸ	ஹா ய யா வ ரெ க ஜ்ஜி தா	ஹா ய ய வ ஹா ஜீ வ ணா ச
				ஹா வ ஹா ஹா ரு வ க்ரு	ரி வ ரீ ச ஹ ரி ஜ்ஜ ரு
				ச ய வ ரி ச - வ ரு கி	ரி வ வ ரி வ ய ரி கி க ரெ - ரு
				வ . ய ய வ வ ச ஸ ணா வ - - -	ச ரி வ ய வ ரி ரு - ரி ஜ ஹ ஜ
				ச ச ச ச - வ ச	ரி ச வ ய வ வ - - ப ரு ச ம
				ச ச வ ச ப வ ஸ -	, ரி வ ரி வ ரி . ர்க்கா ம - -
				வ வ ச ரி வ ஸ - ப வெ - ஹ ம	ரி ரி வ ய வ ஸ ப - ச ம - ப

0	0	1_4	1_4	0 1_4	0 1_4
				ಯಾ ವಾ ಯ ಯ ಱಾ ಹಾ ಗ -	ವ ಽ ವ ಽ ಽ ಗಿ ಣಂ ಽಂ ಬ - ಯಿ
				ಗಿ ಹ ಗೀ ವಾ - - ಱಾ -	ವಾ ಹಾ ಹ ಹ ಕಾ ಈ ಕು -
				ಹ ಹ ಗೀ ಽಾ ಜ್ಞಾ ಕ ಧಾ ಕಾ	ವ ವ ಹಾ ಹ ಯ ಜ್ಞಾ ಕ ಹ ಽಾ ಧಿ
				ಹಾ ಗಿ ಗಿ ಽ ಽ ಕ ಹಾ - ಽ ಂ	ವ ವ ಹಾ ಹ ಯ ಕ - ಱ ಱ
				ಹ ಗಿ ಽ ಗಿ ಹ ಹ ಜ ಶ ಕ್ರಾ ಣಾ	ಗೀ ಹ ಯ ವ ಯ ಯಾ ಗ ಯೀ - -
				ವ ವ ಽ ಗೀ - ಗ್ಗಾ - -	ಹಾ , , , , ಱ - - - -
					‖ ಯ ಯ ವ ವ ಽ ಽ ‖ ‖ ಯ ವ ಱಂ ಶ ಜ ‖

8. நாட்டராகம் - அடதாளம்.

ஆ. ஸரிஹஉவயநிஸ
அவ. ஸநிவஉரிஸ

i_5	l_5	0	0
வ உ ஹ உ வ ஸ ஸ ா , ஸ ஸ்ரீ - - - ஸ்ரம்ஹொ - -	ரி ஸ நி வ உ உ வா வா ஹரே - - உ ம் வா ஹி	உ ரி ஸ ரி ஸ்ரீ - -	ஸா ஸா ஸ -
உ உ ரி ஸ உ உ வா வா உயஸ்ரீ - - - உ ந	வ வ உ உ ரி , ஸ ரி , ஸ வஸ்ரஹெ - - - - உ - ந	ஸா ஸா உ ந	உ உ ரீ ஜா - ரெ
ஸ ஸ உ உ ரி ஸ உ உ ரி , ஸ உ ா - - - - ஸ்ரீ வ -	வ வ உ உ ய உ உ ா ரி ஸ ஸ்ரீ - - - - - உ ா ய வ	ஸ ரீ , ஸ கீ -	ஸ ஸ நி வ வ தெ - -
உ வ வ ஸ நி வ ஸ ஸ ஸ ா ஹ்ரஷீ - - - - கெ - ஸ	ஸ நி வ ஸ ஸ நி வ உ வ ா ஸ - வெ ழ - - - - - - ஸ	உ ரி ஸ ரி ஸ்ரீ - - -	ஸா , , ‖ வம் ‖ ஸ
வ உ உ வ வ உ உ ரி ஸ , வஸ்ரஹெ - - - - ஸ ஸ்ரீ	ஸ உ ா ரி ஸ ரீ ரி ஸ நி - ஹெள - - ம ஜி கெ -	ஸா ஸ வ ஸ ஹ ஷ் -	உ வ உ உ தா - ஷீ -
ரீ ஸ ஸ நி வ ரீ ஸ ஸ ஸ - ஸ்ர ஸ ஹி ஜஷ்ரொ -	நி வ ஸ ஸ உ ரீ ஸ உ உ ச ந க்ரீ - ஷ்ரொ - ச - -	ரீ ஸ வ ந ந ஸ	உ வா கா - ரெ
உ ஹ உவ ஸ நி வ ஸ ஸ ா உஹெ - - - - - ஸ ரெ	ஸ நி வ ஸ ஸ நி வ உ வ ா ஔ - - ஹெ - - உ - ஸ	வ உ உ வ வ ஸ்ர - வ	உ உ ரீ தெ - -
ஸ உ ா ரி ஸ ரி ஸ ஸ ஸ நி ஸ்ரதூ - - - ஷ்ரொ - ஷ் -	வ உ வ ஸ ஸ நி வ உ வ ா ஜ் உ ஸ்ரம் - ஷ - வ ா - ஷ்	வ உ உ வ வி ஜ ய ஷ்	உ ரி ஸ ா - - ஷ்

9. நாட்டராகம்—த்ரிபுடதாளம். (ஸர்வலகுகீதம்).

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
வ வ ஸ ஸ ரி ரி ஸ ரெ- ரெ - ஸா - -	ஸ ரி ரி ஸ ஸ ரி ரி ரு ஹொவ - வா - ரு	வ வ ஸ ஸ ரி ரி வ நீ - ரு ஜ ரு ய ர	வ ஃ ஃ வ வ ஃ ஃ நீ - - கா - - ஸ
ரி ரி ஸ ஸ ரி ரி ரி ரு லி த கி ஸ ரு ய	ரி ஸ ஸ ரி ரி ஸ ஸ ச லி தா ம - ஹ ஹி	வ வ ஃ ஃ வ ஃ ஃ வா - - ழி தவெ -	ஃ ரிரி ஃ ஃ ரி ரி ணா - ர வகொஷரெ (வம்பிக)
ஸ ஸ ரி ரி ஸ ஸ ரி வி ஹஹெ - - - ரு	ரி ஸ ஸ ரி ரி ஸ ஸ தா ரம் - - - - ஹ	ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ க ஖ ட ஶ க ட ர	ஸ ரி ரி ஸ ஸ ரி ரி ஸா ர ஃ ஃ ஹ ர ண
ரி ரி ஸ ஸ வ வ ஃ ச ணஹ ரு - ஜோ ம ந தி வ வ ஸ ஸ ரி ரி ஸ ஹஸ ந ரெ - ரெ -	ஃ வ வ ஃ ஃ வ வ ஈ ஐ ய வஹ் ய ஐ	ஸ ஸ ரி ரி வ வ ஃ கி யம் - ஔவெ - - ய	ஃ வ வ ரி ரி ஸ ஸ ந - - ரு ஸா த ஃ ர

10. நாட்டராகம்—த்ருவதாளம்.

l_4 0 l_4 l_4	l_4 0 l_4 l_4
வ் வ் ஸா ஸா - ஸ ஸ ரி ஸ - ஸ ஸ ந் வ் மொ- வீம் ஃ - மொ - கா ரா - - வ் ந ரீ ஃ ம் த ரீ ஃ ர ஸ ர - - ர ர	வ் ஃ வ் ஸ ஸ ந் - வ ஸ ஸ ரி - ஸா ஸா நிவா ண ய ர ணி ஜா - ர ஃ ண - ந ரீ ட ஃ ர ர ர ர ர ட —

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡಿಸಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನ

11. நாட்டராகம்—த்ருவதாளம்.

{ ஆ. ஸரிகமபதநிஸ்.
அவ. ஸ்நிபமரிஸ.

குறிப்பு :—இந்த கீதம் த்ருவதாளத்தில் அமைக்கப்பட்ட போதிலும், மட்ய, ரூபக, ஜம்பை, த்ரிபுடை, அட, ஏகதாளங்களிலும் இதைப் பாடலாம்.

4 0	4	4	4 0	4	4
ப் ஸ ஸ ரி ஸா - ஸ ரி ஸ ஸ நி ப் ம ப்			ஸா ஸ நி ப் நி - ப் ஸ ஸ ரி - ஸ ஸ ரீ		
கா - - ன வி த்யா - ஜ் ந் - த ர			லே ங் க ட ஸு - ப் பா - - - ர்யகுரோ -		
ப் நி ப் ம்ா ப் - ரி ஸ ம ம ரி ரி ஸா			ஸா ரி ஸ ம ரி - ஸ ரி ஸ ம ம ரி ஸா		
சி ன கோ - ட வம் - - ஸ்ஜ ல தே			தா வ க ச ர - ண - - ப்ஜ ப - க்ரிர்		
ம ரி ஸ ஸ நி ப் - ரி ஸ் ம ரி ஸ ம ரி ஸ			ஸ ஸ ரி ஸா ரி ஸ ஸ ம ம ரி ரி ஸா		
மே - - - ஸ்து தீ - த - ப்ரபந் - ந			ர ச ன சா து ரி - - - வி ல ஸ		
ரி ஸ ரீ ஸ ஸ ரீ ரி ஸ - ட ம ரீ			ப் ஸா ஸ ரீ - ஸ ஸா ம - மா ரி ஸ		
ச்சி - ஷ்ய ப ர ம் - - ப - ரா			வி ரா ஜ மா ன ந த - தே - த		
ஸ ம மா ம ரி - ஸ ஸ ரி ஸ - ம ம ரி ஸ			ப ம ம ப - ஸ ரி ஸ ப - ம ம ரி ரி ஸா		
ஸ ஞ் ஜா - த ரா - - - - - - க			ஸ - ர் வ ஸ்வ ம் த ஸ நி க டே - -		
ஸா ஸ ரி ஸ ரி - ஸ ம ம ப - ம ம ரி ஸ			ப ம ம ரி ரி ஸ - ப ப ம ம - ரி ரி ஸா		‖
வா வி ல ஸ நி வ ஸ ம் - வ ந ம் - -			ஜ ய ஜ ய தே - ந மோ - - ந மோ -		‖

4	0	4	4
4	0	4	4

ಮಾ ಮಿ ಮಿ ಮಾ - ಮಾ ಮಿ ಮಾ ಮಾ - ಪಾ ಪ್ಪಿ ಮಾ ಮಾ - ಮಾ ಮಿ ಮಾ ಮಾ - ಪಾ ಪ್ಪಿ ಮಾ ಮಾ
ಮಾ ಮಾ ಮಾ ಮಾ - ಮಾ ಮಾ ಮಾ ಮಾ - ಮಾ ಮಾ ಮಾ ಮಾ - ಮಾ ಮಾ ಮಾ ಮಾ - ಮಾ ಮಾ

12. பைரவிராகம் – ரூபகதாளம்.

{ ஆ. ஸரிமபதநிஸ
அவ. ஸநிதபமகரிஸ

0	1/4	0	1/4	0	1/4	1/4	0
கி கி ய வா ய		வ ச வ ய கி வ		ரி வ ம ம ச ா		ம ச ம ம ரி வ	
ஸ்ரீ - ச த ரி		ச ஜ்ஞா ம் - - ம		ஜ வ ஹ் ம் - ம		ய் த ர் ய ா ம் ம	
ஞ் — ர ஸ் ச		ம ர ம் — ர்		ஹ் ர் ஸ் ஹ் ம் ர்		ரி த ர் த ா ர்	
கி வ கி கி ய வ		வ ய கி வ ரி ம		ச கி ய ய வ ச		ம ரி ம ச ம ச	
ஸெ - ஹ ஸ ா ம் ம		ஞ் ஹ ா ம் - - - ம		ம ர் ா ப த ா ம் -		- - - - - ம	
ஸ்ர ஞ் ர ம் ர்		ர் ஹ் ம் ர்		ட ர் ட ர் ர ம்		— - - ர்	
கி ய ய கி ய கி		ம ச ம ம ரி வ		॥ வாகிகா ॥			
க ர ா ண ா ம் - - -		- த ர ம் - - ம					
ர ர ஸ் ா ம்		— ர் ர ம் ர்					
ம ரி ம ச ா ச		ம ச வ ச ம ரி		வ ம ரி ம ா ச		வ ம ம ச வ ச	
ச ம ம ர ா ஜ		ந் த ச ர ண -		ச ர வி - ஷ		ஹ ஸ் - - ஷ ண ஸ ா	
ஸ் ம் ர ர ா ர்		ந - ர் ச ர் ர ா		ர ர் ம் ம்		ஸ் ந் ர ா ஸ் ர்	
ம ரி வ கி ய கி		வ ய கி வ ரி ம		ச ா கீ கீ		ய ய கி கி ய ச	
- - ஹி க - -		ந ஹ ச ா - ச் ா -		க் ா - ஷ		வ ா - - - ஞ் க	
ப் ர்		ந ய ச் ச்		ஸ் ம் -		வ் ா — ல ந்	
வ ய கி வ ரி கி		ய ய கி ய ய ச		ம ச ம ம ரி வ		ம ரி ம ச வ ச	
ஸெ ா - - - வி ஷ		வ் ா ஜ - - ஞ் ய		வ ந வ ா - - வ		ச - ச வ - -	
ஸ் ர் ர் ம் ம்		ஸ் ர் ஸ் ர் ம்		ர் ந ர் ா - ந்		ஸ் ர் ஸ் ர்	
ம ரி வ கி ய ய		வ ச ம ம ரி வ		கி வ ம ம ச ம		ச ம ம ரி வ வ	
- - : - - -		ஷ் ஞ் - - ஜ ய		ஸ்ரீ - - - ச ஞ் -		க ச ஜ் வ - -	
				ஞ் — ர் ஸ் ம்		ர் ர் ர் ர்	
வ ச ய வ ா ச		ம ரி ம ச ம ச		கி கி ய ய கி கி		ய ச ம ம ரி வ	
ஸ்ரீ - - - -		- - - ஞ் ர் - -		- - வி ஜ ய வ		ந் ஷ ண ா - - ஜ	
ர் ர்		ர்		த ர் ர் ம் ர்		ர் ர் ர் ர் ர்	

நி ஸ ழ நி ஃ ஹ - - - - - -	ஸ ஃ ய ஸ ஃ ஹ - - - - - - -	நி ஹ ஃ ஸ ஃ ஹ - - - - - - -	நி ஃ ஹ ஹ நி ஸ - - - - - -
நி நி ய ய நி ய - - - - - -	ய ஃ ஹ ஹ நி ஸ ஔ - ஊ ய ஊ ய	நி ஸ யா ஸ ய ‖ ஸ்ரீ - ஃ து நி	ஸ ஃ ஸ ய நி ஸ ‖ ஃ ஐ ர ம் - ஹ ‖

13. சங்கராபரணராகம் -- ஸிம்ஹநந்தன தாளம் { ஆ : ஸரிகமபதநிஸ
அ : ஸ்நிதபமகரிஸ

8 8 | 8

மகம பதபதநி - ஸ்ா ஸ் நி ஸ் ரி ஸ் ஸ் - ரி க் ம் ப் - ம் க் ம் ரி ஸ் ரி ஸ் நி ஸ்ா ஸ்ா
அ - ரே - தஸ்ர த - ர்ா - ஜ நந் - த ன - ப ரி பா - - ஸி த ஸௌள - த ம ஸ நி ரே ரே

| 8 0 0 8 8

க் ரி ஸ் நி - ஸ ரி ஸ் நி ஸ் நி த ப - த ப - ம க - ம ப ம க ம ரி ஸ நி - ஸ ரி க ம பா பா
மே - தி னி - ஸுதா ப ரி ண ய வி ல - ஸி த - ஸ க - ல ரா - ஜ ம கு - ட - நீ - - - ர்ா -

| 8 | 8

ம க ம ப - த ப ம க ம க ரி ம க ரி ஸ நி - ஸ ரி க ம - ப த நி ஸ் - ஸ் ரி ஸ் நி ஸ்ா ஸ்ா
ஜி த ப த - ப து - ம பா - ஸி து ரே - ரே - ர்ா - - ல - ண - - நி - ஷி த வி து ரே ரே

8 | | +

ஸ் நி த ப பா த ப - த ப த நி - த நி ஸ்ர - ஸ் நி த ப த ப ம க ம ப ம க ம க ரி ஸ
ஸ்ா - கே - த பு ர - பா - - ல - ஸ - - - - - - - - - - - - - - - - - ரே ரே ‖

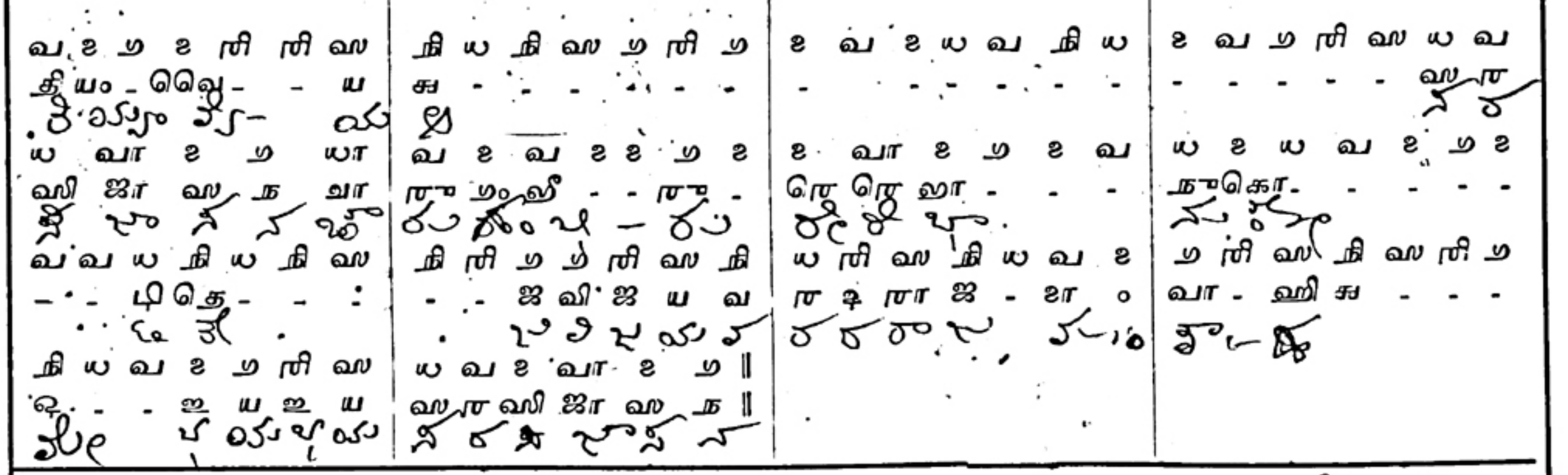

15. ஆரபீராகம் -- த்ருவரூபகதாளம்.

ஆ. ஸரிஸவயஸ
அவ. ஸநியவஸமரிஸ

0	0	1_4	1_4	0	1_4	0	1_4
ரி ரி	ஸ ரி	சா ம ரி	ஸ ரி ஸ்வா	நி ய ய வ ச ய		ய ய ஸ் ஸ் யா	
க ச	ஞ ஜ	நா ர ச	ந ஈ த வா	தா ம் ஸுஜ ஹ்ர ச		ர ஜ ந ச தொ	
				ரி ரி ஸ்வா ரி ச்		ச் வ் , வ் ச் ய்	
				ஹர ஈ தெ சு ஹ		ஞ்யாஸா . வ விதொ	

0	0	1_4	1_4	0 1_4	0 1_4
				ವ್ಃ ವ್ಃ ಮ್ ನ್ಗಿ - - - - ಚ ಹ	ಯ ಯ ವ ವ ಃ ಮ್ ವಿ ಹೀ - - ಷಣ
				ನ್ಗಿ ನ್ಗಿ ಷ್ ನ್ಗಿ ಷ್ ಯ ‖ ವ ರ್ ಫ ರ ಯ ಹ ‖	
ಷ್ ಷ್ ನ್ಗಿ ಷ್ ಹ - ಯೊ - ಯೌ - -	ಷ್ ನ್ಗಿ ಃ ಃ ವಾ ರ್ ನ್ಗಿ -	ವ್ ನ್ಗಿ ಃ ಃ ವ್ ಷ ಷೀ -	ವ್ ವ್ ಃ ಗ ವ ಷ ಷೀ -	ಷ್ ಃ ವ್ ಃ ತ ಃ ಎಗ - -	
ವ ಃ ಮ್ ನ್ಗಿ ಃ ಗ ಹಾ ರ್ ಪ್ರ - -				ವ್ ಃ ವ್ ಯ್ ಷ್ ಗ ಷ ಜ್ ಗ ಹೀ ಷ್ ಲ್	
ನ್ಗಿ ಯ್ ವ್ ಃ ಯ್ ವ್ - - - ಗಾ ಷ ಂ -				ಗ ವ ಃ ಮ್ ನ್ಗಿ ರ್ ಕ್ಷ ಣ ರ ಷ್ ಗ	
ಷ್ ನ್ಗಿ ಷ್ ಷ್ ನ್ಗಿ ಯ ‖ ರ್ ಗ - - - - ಃ ‖					

1_5	1_5 /	0	0
நி நி ய ஸா	ரீ ம ரீ	ஸ நி .	யா
ஞ ஸ ஜ ஸ	ரி - -	ஞ் -	ந
ஸ ஜா ம ரி	ஜ வ நி ய வ	ஜ ம	ரி ஸ
ஞ யா ஜ ந	த ஜ நா - -	- -	வ ந
ரி ஜ வ நி ய	ய வ வா ஜ	ஜ ம்	ம ரி
ஜ ர க ஂ -	- ஸ கூ ஹ	ஹீ -	- ஜ
ஜ வ நி நி ய	வா ஜ ஜா	ஜ ம	ம ரி
ர வி கூ ஹ ா ஂ	ஐ யி ஹொ ா	- -	- ஜ
ரீ ம ஸ ரி	ஸ வா நி நி	ய ஸ	, ஸ
வெ - த ஂ	ப க ர ஹ	ஜ ஞ	ஂ ப
ரி ஜ ஜ வ நி	நி ய வா வ	ஜ ம	ரி ஸ
ஞ ஂ - பி த ஜா	- - - -	ரீ -	- ச
ஸ ஸா ஸ ஸ	ரீ ரி வா	ஜ ம	ரி ஜ
ஶ்ரீ ஜ ஞ ட்ட -	த கூ ஂ -	ஸ -	கொ -
வ நி நி ய வ	வ ய வ ஜ வ	, வ	நீ
- - - ண நி	வா - - - -	ஸ -	ஶ்ரீ

ரி ஸ - ணி	ர , - -	ர ர ரி ரீ வா - - - -	ய வ வா ரி - - ஶா ஜூ
வா வ -	ய வ உ ஶ	ரி உ உ வ ஙி - - - கொ -	ரி ய வ வ ரி - - - - -
ரி ஸ உ வ	ர ரி உ -	வ வ உ உ ர - - - ஶ -	ஸ ஙி ஙி ய ய ஜீ - - - -
ரி ஸ = - ரெ =	ர , , ளொ -	வ வா வ உ உ ஶா ஜ -	ரி உ வ ஙி ய வி ஜ ய வ ர

17. பௌளிராகம்—த்ருவரூபகதாளம். { ஆ. ஸரிமபயஸ
அவ. ஸநியபமரிஸ

0	0	1_4	1_4	0	1_4	0	1_4
ய ய யீ -	வ ய ஶ -	ஸ் வா ங் வ ா ய ஸ் தா ஊ ா ஶ்ரீ வ உ		ரி ர ரி ம	ரி வ வா கி ண் வி ா	ரி வ ய வ ய ங் கி ண் ீ ஶ ணய ண	
				ய ய வ ர வ ர ம க சூ ஶ ஒ ம,		ரி ரி வா வ ரி கி ரு ய ா ச தா	
				ர ா ய ய வ ர ஶ ம் வி வ ஶ உ ா		வ ய ங் ய ய வ ஜி ஶ ா உ ர வ ஜி	

ನಿ ಹ ಹ ಯ ವ ಶ ॥
ವ ಸ ಹೆ - ಷಿ ತ ॥

ನಿ ಶ ನಿ ನಿ ಹ ಕಿ
ಣ ಕೂ ಸ ಷಿ - -

ಹಾ - ಹಾ ನಿ ಶ
ರೆ - ರೆ ಕಿ ಯ

ಹ ಕಿ ಯ ವ ಹ ಯ
ಜ ಜ ಯ ಜ ಯ ಜ

ನಿ ನಿ ಹಾ ನಿ ನಿ
- - ಸಾ ಜ ಯ

ವ ಶ ನಿ ಶ ಯ ವ
ಜ ಯ ಜ ಯ - -

ಯ ಹ ನಿ ಶ ವ ಶ
- - - - ಕ ಸಾ

ಯ ಹ ನಿ ಶ ವ ಶ
ತ್ರಿ - ಜ ಕಿ ನಿ ಣ

ಯ ಯ ವ ಶ ವ ಶ
ಸ ಸಾ - ಜಿ ಣ ಣ

ಯ ಯ ವ ಶ ವ ಯ
ಜ ಸ ವ ಂ ಧಿ ಕೂ

ನಿ ನಿ ಹ ನಿ ಹ ನಿ
ಜ ಯ ಜ ಯ ಸ ಸ

ವ ಯ ವ ಶ ವ ಶ
ಕ್ಲ . ಸ ವ ತ ಗ

ನಿ ಹ ಹ ಯ ವ ಶ
ವ ಜ ಜೀ ಸ ವ ಲ್ಲ

ಶ್ ನಿ ಹ್ ನಿ ಶ್ ವಾ ವ್ ವಾ ಶ ವ್
ಸ ಕ್ಷ ಲ್ಲ - ವಿ ಕ್ಷ ಜ್ಞ - ಹ್ಮ ವ

18. நாட்டக்குறிஞ்சி ராகம்—த்ருவதாளம்.

{ ஆ. ஸரிமபதநிஸ
அவ. ஸ.நிதபமஸ

l_4	0	l_4	l_4
நீ நீ ஸ்ரீம் மா	ய உ ர ஸெ	நி ய நி ஸ - வ ர ச	ம நி ஸ தூ ர -
நி்ய நி ஸ ஜ லு ய ர	ம நி	ம உ உ ல ஶ கா	ம ஸ நி ய - - - ஸ
உ நி ய நி சு உ ர நா	ஸ நி த ச	ம உ நி ர ணா -	நி நி ய உ ர வி ம -
உ நி நி ஒ - -	ய உ - க்ஷ	நி ய உ உ வ ர ஸ ரீ	, உ ஹ ஸ - - - ர
ஸ நி நீ வ ர ஜ்ரு	ய நி - ஹ்ம	வா ய நி ர்ஷ வ. வி	ஸ ா ஸ ா ஜ ா ஸ
ஸ நி ஹ உ வ ர உ வா	உ ஹ் ர்ா ஷ	ஸ ஹா ஸ வ ந்ரு ஹ	ஸ நி நி ய ஸ ய ந -
உ நி ய வ ஜ்ர ா	நி ஸ - -	நி ஸ உ ஹ ய்ா ய ா -	உ நி நி ய தி ந வ ர
உ உ நி த்ரு ஷ்ரீ -	நி ய - -	உ ஹ உ நி ஷ ண ஸொ -	ய உ ஹ ஸ - - ஹி த

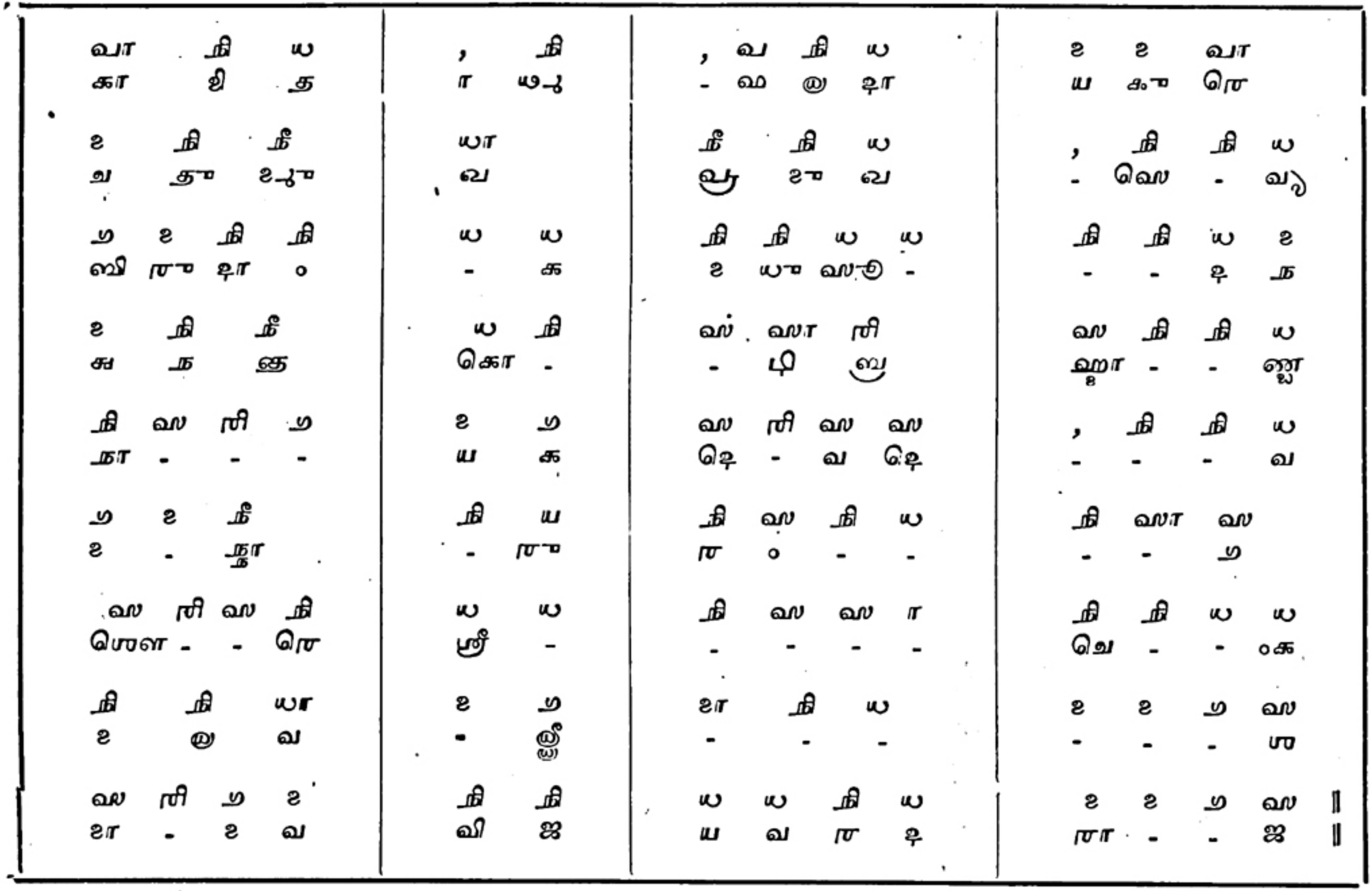

l_4	O	l_4	l_4
நீ நீ	ய வ	, ய வ வ	வ உ உ ம
ஸ்ரீ ரு	க்ஷீ வ	- தி ஸு தூ	- - உ -
ம வ ஸ ஸ	நி ய	ஸ நி ம உ	நி ம நி ஸ
வம் - ஜி த	ச ர	ணா - - ர	விம் - - ஃ
ய ஸ நி உ	உ ா	உ உ ம நி	ம ா நி ஸ
ஐ வ கு ரூ	ஷ ஹம்	- ஜ ந -	ரெ - ரெ -
நி வ உ உ	ம நி	, உ ம நி	ம ா நி ஸ
வெ - தம் -	ப க	- ர ஹு ஜ	ஃம் - ப
ஸ ஸா நி	ய வ	, ய வ உ	ம வ ய ஸ
உ ஊம் ப	கொ -	- - - -	ஃம் ப ய ர
ஸ நி ய வ	உ வ	நி ய வ உ	ம ம நி ஸ
உ - - தூ	ம ப	தெ - - -	- - - ஜ
வ ா வ ா	வ வ	, ய வ உ	ம ம நி ஸ
ஒ வ ா	ஜி ஒ	- - - -	- - - வ
ஸ நி நீ	ய வ	ய ா நி நி	ய வ ய ா
வ ர ஸ்ரு	- ஹ்ரூ	ஹ ஸ வ ஷி	ஸ ா - ஸ

l_4	0	l_4	l_4
ವ ಯ ಽ ವ	, ವ	ಽ ಶ ನಿ ಶ	ನಿ ಹ ಕಿ ಯ
ವ ರ ಽ ವಾ	- ಣ್ಣ	ಫ ಟ ರಂ -	ವ - ಹಾ ರ
ವ ಯಾ ಯ	, ಯ	ಽ ಶ ವ ಯ	ಹಾ ಹಾ
ವ ರಾ ಫಿ	- ಹೆ	- - ವಿ ತಾ	ರೆ ರೆ
ಯ ಹ ನಿ ಽ	ಽ ಾ	ಽ ಶ ವ ಯ	ಹ ಕಿ ಕಿ ಯ
ಫಿ - ವ್ರ ರ	.ತ್ತ	ಹಂ - - -	ಫಿ ತಾ ಂ ಶ
ವ ಯ ನಿ ಹ	ಕಿ ಯ	ವ ಯ ಽ ಶ	ವ ಯ ಹಾ
ವ ರ ಚ ನಿ	- ತ್ರ	ವಿ - ಲ ವಾ	ರೆ - ರೆ -
ಹ ನಿ ಹ ಕಿ	ಯ ವ	ಯ ವ ಽ ವ	ವ ಯ ಕಿ ಯ
ರೆಕೆ - ರ ವ	- ಣಿ	ಕೆ - - ರ	ವಾ - - ಹ
ಯ ವ ವ ಽ	ಽ ಶ	ಯ ವ ವ ಽ	ಽ ಶ ನಿ ಹ
ಶ್ರೀ - ರಾ -	- -	ಲ - - -	- - - ಗ
ವ ವಾ ಽ	ಽ ಶ	ವ ಯ ಕಿ ಯ	ಯ ವ ಽ ಶ
ಽ ಕ್ಷಿ ಣ	ಕಾಂ -	ವಿ - - -	ವಾ - - ಹ
ಶ ವ ಯ ಹ	ಕಿ ಯ	ಹ ನಿ ಽ ಶ	ನಿ ಶ ನಿ ಹ
ವಿ ಜ ಯ ವ	ರ ಽ	ರಾ - ಜ -	- ಯೂ - ರೆ

ஸ ரி ய வ உ ா ெ - -	உ வ - -	ரி ய வ உ வ ா - - -	ஶ ஶ ரி ஸ - - ஜ ய
ஸ ஸ ரி ரி ச - - -	ஶ ஶ - -	உ உ வ உ ஊ ய ா - -	ய வ வ உ ெவ - - -
வ ய ரி ய சா - - -	ய வ - -	ரி ய வ உ ெள - -	ஶ ஶ ரி ஸ ஊ ய ஊ ய

20. பூபாளராகம் ரூபகதாளம்.

ஆ. ஸரிஶவயஸ
அவ. ஸயவஶரிஸ

0 1_4	0 1_4	0 1_4	0 1_4
ய ய வ ஶ வ ா சு ெ - ெ -	ஶ வ ஶ ஶ ரி ரி உ ஶ ர ய வ ர	ஶ ரி ஶ ா ஶ ா த ந ய ெ	ரி ஶ வ ஶ ரி ஸ தா டி கா - - -
ரி ரி ஶ ரி ஸ ா உ உ ூ ெ -	ரி ரி ஶ ா ஶ ா ெ ய	ரி ஶ வ ஶ ஶ ரி கு தூ வ ா - ஞ ந	ய ய வ ய ய வ ஶ்ரீ - - கம் - ம
ஶ ஶ வ வ ய ய வ ா - வ வ ா - -	வ வ ஶ் ஶ ரி ரி - - - ஜ ந -	வ வ ஶ ஶ ரி ரி ஸ் - தா - உ ெந ா	ஶ ரி ரி ஸ ஸ் ரி - - ர ம் - ஜ ந
ய ய வ ஶ வ ஶ ெவ - ய ூ ய ூ ர ம் -	ஶ ரி ஶ ரி ரி ஸ ய ர ூ ெ - - -	ஶ ஶ வ ஶ வ வ வ ர ஶ ூ ர ா - உ	ஶ ஶ வ ா வ ா ஶ ர ீ வ ஹ ா
ய வ ய ா ய ா ஜ ந ூ ெ ெ	வ ய ஸ ய ய வ ஸ் கை வ ா - - கூ	வ ஶ ஶ ரி ஶ ா வ ா - ஞ ந கா	வ ய ஸ ஸ ய வ ந ந ஶ உ ந ூ -

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹா
ரே - ரே - ரே

஖ ய ஹா ஹா
ஐ ஈ ரே ரே

ஸி ஹ ஖ ஹ ஸி ஹ
ஹ்ம - ஹ்ரா - ஷ ண்ண

஖ ஖ ஹ ஖
஖ ஜி ஹ்ம ஹ்ரா

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஹ ஸி ஹ ஹ ஖ ஖
- ர ஸெ - க் - -

஖ ய ஸி ஸி ஹ ய
- ரே உ ஶ கம் -

஖ ஖ ய ய ஖ா
- ஷ ண்ண ஹ்ம ர

ஸி ஹ ஹ ய ஖ ய
஖ ஜ்ஞ - ஹ்ரா ரே -

஖ ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ
ரே - - - - ரே

ய ஖ ஹ ஹ ஸி ஸி
ஸ்ரீ - க்ஷ - ஹ்ரஸ்ர

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

஖ ய ஹா ஹா
ஐ ஈ ரே ரே

ஸி ஹ ஖ ஹ ஸி ஹ
ஹ்ம - ஹ்ரா - ஷ ண்ண

஖ ஖ ஹ ஖
஖ ஜி ஹ்ம ஹ்ரா

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ய ய ஖ ய ஹா
ரே ஜ்ஞ - க்ர

ஸி ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ
ஸ்ரீ - க்ஷ - ஹ்ரஸ்ர

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

ய ய ய ஖ ய
க் ஜ ஸு உ ர்ர

ய ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ
ஸ்ரீ - - ர - உ

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
஖ - - - - ஹ்ரா

ஹ ஖ ய ஹ ய ஖
ஸ்ரீ - - ர - உ

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
஖ - - - - ஹ்ரா

ஹ ஖ ய ஹ ய ஖
ஸ்ரீ - - ர - உ

ய ஖ ஸி ஹ ய ஖
- ஸ்ரீ உ ய ஹ்ரா -

ஹ ஹ ஖ ஖ ய ய
ஸ்ரீ ர்ர ய - ஸ்ரீ உ

஖ ஖ ஹ ஹ ஸி ஸி
ஸ்ரா ஜ்ஞ - ரே - ரே -

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

஖ ய ஹா ஹா
ஐ ஈ ரே ரே

ஸி ஹ ஖ ஹ ஸி ஹ
ஹ்ம - ஹ்ரா - ஷ ண்ண

஖ ஖ ஹ ஖
஖ ஜி ஹ்ம ஹ்ரா

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
஖ - - - - ஹ்ரா

ஹ ஖ ய ஹ ய ஖
ஸ்ரீ - - ர - உ

ய ஖ ஸி ஹ ய ஖
- ஸ்ரீ உ ய ஹ்ரா -

ஹ ஹ ஖ ஖ ய ய
ஸ்ரீ ர்ர ய - ஸ்ரீ உ

஖ ஖ ஹ ஹ ஸி ஸி
ஸ்ரா ஜ்ஞ - ரே - ரே -

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

஖ ய ஹா ஹா
ஐ ஈ ரே ரே

ஸி ஹ ஖ ஹ ஸி ஹ
ஹ்ம - ஹ்ரா - ஷ ண்ண

஖ ஖ ஹ ஖
஖ ஜி ஹ்ம ஹ்ரா

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
஖ - - - - ஹ்ரா

ஹ ஖ ய ஹ ய ஖
ஸ்ரீ - - ர - உ

ய ஖ ஸி ஹ ய ஖
- ஸ்ரீ உ ய ஹ்ரா -

ஹ ஹ ஖ ஖ ய ய
ஸ்ரீ ர்ர ய - ஸ்ரீ உ

஖ ஖ ஹ ஹ ஸி ஸி
ஸ்ரா ஜ்ஞ - ரே - ரே -

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

஖ ய ஹா ஹா
ஐ ஈ ரே ரே

ஸி ஹ ஖ ஹ ஸி ஹ
ஹ்ம - ஹ்ரா - ஷ ண்ண

஖ ஖ ஹ ஖
஖ ஜி ஹ்ம ஹ்ரா

ஸி ஸி ஹ ஸி ஹ ய
஖்ரஸி உ ஹ ஈ ரே

ஹ ஸி ய ஖ ஖ ஹ
ரே - வி ஹீ - -

ய ஹ ஹ ஸி ஹ ஸி
ஜ்ர - ஈ க் - -

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
ஸ்ரா - ஹ்ரா ஷ ண்ண

ஸி ஹ ஹ ய ய ஖
஖ - - - - ஹ்ரா

ஹ ஖ ய ஹ ய ஖
ஸ்ரீ - - ர - உ

ய ஖ ஸி ஹ ய ஖
- ஸ்ரீ உ ய ஹ்ரா -

ஹ ஹ ஖ ஖ ய ய
ஸ்ரீ ர்ர ய - ஸ்ரீ உ

஖ ஖ ஹ ஹ ஸி ஸி
ஸ்ரா ஜ்ஞ - ரே - ரே -

ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ
ரே - ரே - ரே

ய ய வ ஹ வ வ ஸ்ரீ - ஃ - க்ஷிண	ஹ வ ஹ ஹ ஸி ஸி கா ம் - - - ஜி -	ஹ ஸி ஹ ஹ வ வ வி ஜ ய வ ர ஃ	ய ய வ ய ய வ ஃ ர - - ஃ வ -
ஹ வ ய ஹ ய வ சு ம் - - - - -	ஹ ஹ ஹ ஸி ஸி ஹ ஔ ள - - ஊ - ய	வ வ ஹ ஹ ஸி ஸி ஸ் தா - - ஃ தொ ர	ஹ ஸி ஸி ஹ ஹ ஸி - - ர ம் - ஜ ந
ய ய வ ஹ வ ஹ ஜெ ய - யூ ய ர ம் -	ஹ ஸி ஹ ஸி ஸி ஹ ய ர ன தொ - தொ -		

21. கேதாரகௌள ராகம்– த்ரிபுடை தாளம்.

ஆ. ஸரிஃவநிஹ
அவ. ஸநியவஃமநிஹ

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
நி ஹா ஸி ஃ ஃ வ ஜ டா - - - -	நி ய வ ஃ ஹ ஸ் ஃ கூ டு ஹா - ஹா	வ ஃ வ ஃ ஹ ஸி ஹ வ ழி த ஹ ம ஹா -	ஸி ஃ ஹா வ ஹா வ த ர ம் ஹ ர -
ஹா ஹ ஹா நி ஹ ஹ ஹ ர ம் ஜி த	நீ நி நி ய வ ஃ ன ன - ழ் ஊ ய	வ ா நி ஹா நி ஹ சு ஹ ஜ ர த -	ஸ் வ ஃ ஹ ஸி ஹ ஹ ம் ஹ ச ம ஹ -
நி ய வ ஃ ஹ ஸி ஹ சு - - - ம் ஐ கு	ஹ ஹா ஹா ஹா ஃ ஔ ம் ய ர -	‖ சுஸ்தஸ்ரீ ‖	

ಅಂತ ಅಂತ ‖ ಕೊಡ - - - ‖ | ಗೆಲ್ಲುವ ಕೊಡುವ ಕೊಡುವ ಕೊಡ

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
, , , , , யவ ஸ்ரீ -	நீ வ் ரீ வ் ரி தெ வி ஹ்ரி . . -	ரீ வ ஸ ம ரி வ் தெவி கி - - -	ரீ வ் நீ நீ தெ வி தூம் ஸ
வ் ரி வ் நி ய வ ஸ - - ச க ட - -	வா நி ய ய வா வீ கணாஸ வ	ய ஸ ா வ ா வ ா ச - ர ா - -	ரி ஸ வ் நீ வ் ரி ஸ - - - வ -
ம் ரி வ் ரி நி ய வ வ ா - - - - ர க	வா நி ய ய வா ஷ் தி வ ர ம	ய ஸ ா ம ம ரி வ வ ர ம ஸ ர ர கி	‖ அந்தரி
வ வ் வ நி ய வ ஸ ஸ க்ஷ ய ா - - - ம	வ நி நி வ் ரி வ் ரி ஸி க்ஷ கெ க ா - -	வ ா வ ஸ ம ரி வ ஸ ர க்ஷி ஜ ம ஸ ம	ம் நீ வ் ா ரி வ் வ - - ஸ -
நி வ் ரி ரீ வ் ரி ஜ ா வெ ா - - க ட	நி வ் ரி நி ய வ நி ஸ வி ச தூ ஜ வ ஸ	ரி நி நி வ வ ய வ ா ஷ் ஸி த ஸ் ர - - க	ஸ வ ா ஸ ம ரி வ ஷ் ஸி தெ ய் - - ம
ரி ஸ ஸ வ ா நீ ம ஸ ஹ ர ா ண் ரீ	வ் ரி வ் நீ வ் ரி ம - - வ ர ா - ண் ரி	வ் ரி வ் ரீ நி ய ம ஸ க ரீ ம ா க	வ நீ வ் ா வ் ா வ ா - ண் ரீ - -
ரி வ் ரி நி வ் ரி வ் கி ய ா வ ஜ ய ஜ ய	வ் ரி வ் ரி வ் நி வ் ய ஜ ய ஜ ய ஜ ய	ரி ஸ வ் ய வ் ஸ வ க ஜ ய ஜ ய ஜ ய	ய வ் ய ஸ ம ரி வ் க ஜ ய ஜ ய ஜ ய

ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ

28. कंकणगीतिका रतिकांतरागः. { ध्रु. ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
अं. ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ

1/4 0 1/4	1/4 0 1/4	1/4 0 1/4
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ
ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ	ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ ऽ

24. ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು. { ಭಾಗ ೨. ಧಾರವಾಡ ತಾಲ್ಲೂಕು.

1_4	0	1_4	1_4
ಅಂಕಿಗಳು	ಕ್ರ. ಶ.	ಅಂಕಿಗಳು	ಅಂಕಿಗಳು
೧	೧೦೫೪	೧	೧
೨	೧೦೫೫	೨	೨
೩	೧೦೫೬	೩	೩
೪	೧೦೫೭	೪	೪
೫	೧೦೫೮	೫	೫
೬	೧೦೫೯	೬	೬
೭	೧೦೬೦	೭	೭
೮	೧೦೬೧	೮	೮
೯	೧೦೬೨	೯	೯
೧೦	೧೦೬೩	೧೦	೧೦
೧೧	೧೦೬೪	೧೧	೧೧
೧೨	೧೦೬೫	೧೨	೧೨
೧೩	೧೦೬೬	೧೩	೧೩
೧೪	೧೦೬೭	೧೪	೧೪
೧೫	೧೦೬೮	೧೫	೧೫
೧೬	೧೦೬೯	೧೬	೧೬
೧೭	೧೦೭೦	೧೭	೧೭
೧೮	೧೦೭೧	೧೮	೧೮
೧೯	೧೦೭೨	೧೯	೧೯
೨೦	೧೦೭೩	೨೦	೨೦
೨೧	೧೦೭೪	೨೧	೨೧
೨೨	೧೦೭೫	೨೨	೨೨
೨೩	೧೦೭೬	೨೩	೨೩
೨೪	೧೦೭೭	೨೪	೨೪
೨೫	೧೦೭೮	೨೫	೨೫
೨೬	೧೦೭೯	೨೬	೨೬
೨೭	೧೦೮೦	೨೭	೨೭
೨೮	೧೦೮೧	೨೮	೨೮
೨೯	೧೦೮೨	೨೯	೨೯
೩೦	೧೦೮೩	೩೦	೩೦

ஹ ரி ஹ ஹ	ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹா - - ஹ	ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ஹ ரி ஹ	ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ
- - - ஹா	ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ஹ ரி ஹ	ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ	ஹ ஹ ஹ ஹ
ஹ ரி ஹ

25. லௌராஷ்ட்ர ராகம்—ஏகதாளம்.

{ஆ. ஸம்பூர்ணம்
அவ.

l_4	l_4	l_4	l_4	l_4	l_4
வ ர வ ர	வ வர ஃ	ய வ ஃ வ	ஹ ரி ஸ ரி	ஸ ஸ ங்ய	ய ங்ரி ஸ ரி
தீ - - -	ந ஜ ந	மி ம் தர	- - - -	ஃ ணி - -	வர - - -
ஹ ஃ வ ய	வ ஃ ஹ ரி	ஸ ங்ரி ய வ	ஃ வ ய ங்ரி	‖ சுந்தரி ‖	
- - - -	- - ற்ஹ ய	ஸ ர ற ய்ரி	ரெ - - -		
ஸர ஸர	ஸர ஸர	ஸ ஸ ஸ ஸ	ரி ரி ஸ ரி	ஸ ஸ ங்ய	ய ங்ரி ஸ ரி
சு -	ந ஃ	ஹ ண ஹ ம்	ஸீ - - ற	ரெ - - -	சும் - ஹெர -
ஹ ஃ ஹ ரி	ஸ ரி ஹ ரி	ஸர ‖	‖ ஜரவப ‖		
- - - ஜ	ந - - -	ல - ‖			
ய ங்ரி ஸ ரி	ரி ஸ ரீ	ஹ ஃ வர	ஹ ஃ வ ய்	ங்ரி ய ஸர	ஹ ஃ வ ய
ச ற ண -	கு ஃ ஞ	கு ஞி தர	க்ரி ய - -	ரெ - ரெ	ஹ ம் ஹ ர
ங்ரி ஸ ய வ	வ ஃ ஹ ரி	ஸ ங்ரி ய வ	ஃ வ ய ங்ரி	ஸர ஸர	ஸர ஸர
- - - -	ய்ற நீ - -	ஃ ய்ற - -	ரெ - - -	சு -	சும் ' த

லக்ஷணகீதங்கள்

ஆ. ஸரிமபதநிஸ
அவ. ஸநிதபமரிஸ

1. மாயாமாளகௌளராகம்—மட்யதாளம்.

l_4	0	l_4	l_4	0	l_4
ய ய வ வ	உ ம	உ ம ரி ஸ	ஸ ரி ம ரி	ம உ	வ வ உ ம
ர வி கோ -	- தி	தே - - ஜ	மா ண ம ண	பூ -	ஹா - - வ
ர ச ஹே	தி	தே - - ஸ	ரு ர ரு ர	பூ	ரு — ச
ய வ உ வ	உ ம	உ ம ரி ஸ	உ ம ரி ம	ரி ஸ	ஸ்ரீ நி ய்
உ ஹா - ஹா	ஹா -	- - - வ	வ ரி வா -	மி த	வா ண் வ
ஸ ஹா நு	ச்		ந் ஒ ஹா	டி ச	ஹ்ரூம் ஹே ச
ஸ்ரீ ரி ரி	ம ம	ரி ஸ நி ய்	ஸ ஸ ஸ நி	ரி ஸ	ஸ நி ய் வ்
ய்ரா ஸி த	ஸ்ரீ ர	ஸ்ரா - க்ரு வ	ஹ்ரா த ஜ் ஹ்	வ ஹ	வ . ஸ்ரீ ச
ஸ்ரீ ச் ச	ஸ ர	ஸ் - க்ரு ச	ந ச ஸ்ரு ந	ச ச	ச் — ஸ்ரீ ச
ஸ்ரீ ஸ் ஸ்	ஸ் வ	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ம் ர ம் உ	ய் ய்	வ் உ ஸ் ரி
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ர	ஸ் க்ரு ஸ்	ஸ்ரா ம்	க் த	ச் ஹ்ரா ம் -
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ம் ரி ரி ம	ச் ச்	ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் - ஸ் -	ரி ரி	ஹ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ம் ர ம் ர	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ்	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்

l_4	0	l_4	l_4	0	l_4

l_4	0	l_4	l_4	0	l_4

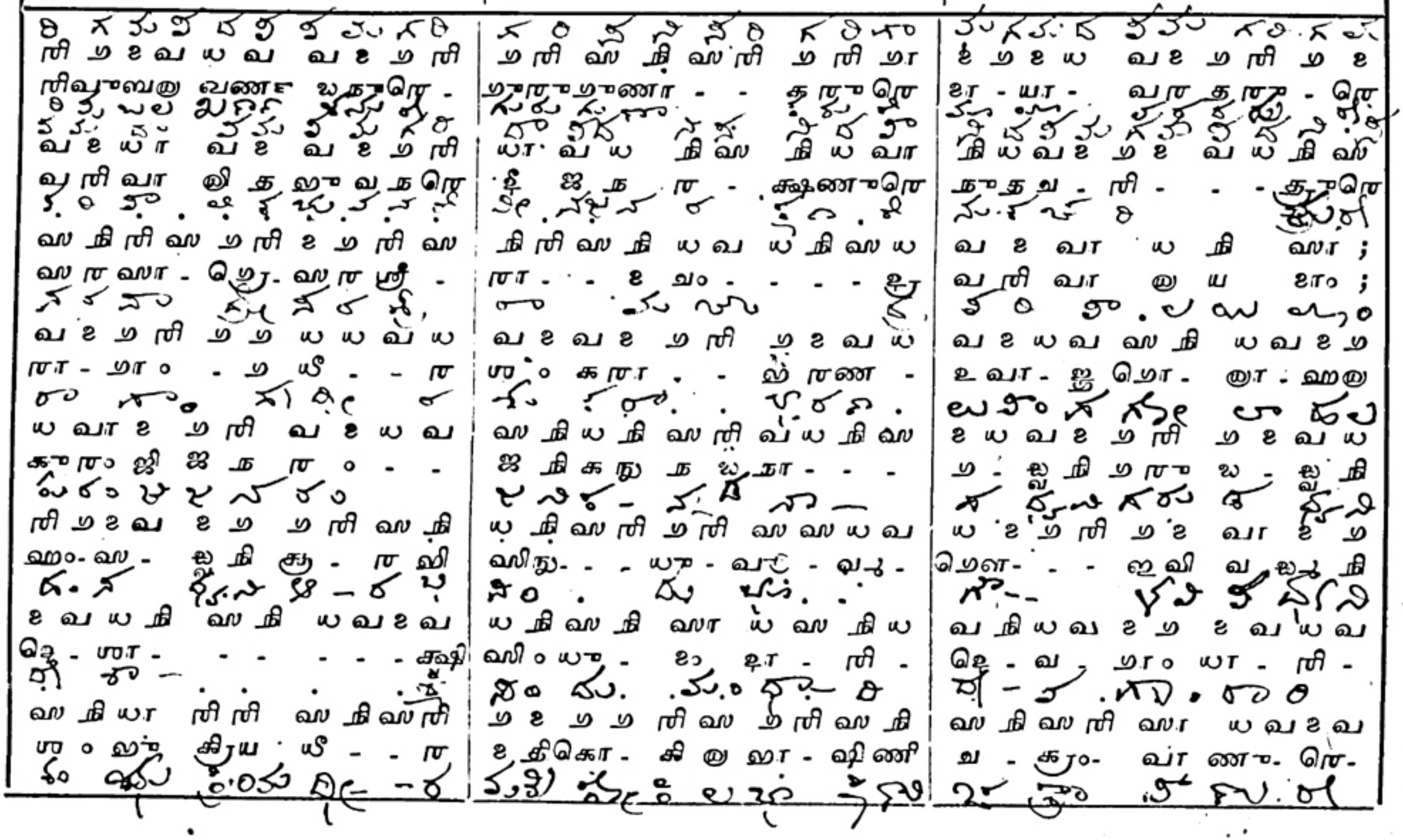

l_4	0	l_4	l_4	0	l_4	l_4	0	l_4
ಹ ಕಿ ನಿ ಹ ಶ ನಿ ಽ ಶ ನಿ ಹ			ಕಿ ನಿ ಹ ಕಿ ಃ ಪ ಃ ಕಿ ಹ ಃ			ಪ ಽ ಪಾ ಃ ಕಿ ಹಾ ;		
ಹ ಠ ಹಾ - ಲ್ರ - ಹಠ ಶ್ರೀ -			ಠಾ - - ಽ ಜ ಂ - - - ಲ್ರ			ಪ ನಿ ಪಾ ಲ್ಲ ಃ ಽಂ .		
ಪಾ ಃಾ ಕಿ ಹ ಹ ಕಿ ಃ ಪ			ಹ ಃ ಪ ಽ ಪ ಃ ಪ ಪ ಽ ಶ			ಪ ಪ ಽ ಶ ಽ ಪ ಽ ಽ ಶ ನಿ		
ಹಾ ಷಾ - ಂಶ ಠಾ - - ಶ			ಕ್ಲ - ಷಾ - - ಠ ಪ್ಲ - ಶ ಬ			ಪಾ - - - -ಣ್ಮ ಜ ಂ ಶಿ ಕ		
ಬಾ ನ್ಗಂ ಕ ಗ ಾ ಕ			ಿ ಾ — ದಾ ಕ ಬಿ — ಸ್ಕ ಧ			ಮ್ಲಾ -. - ಸ್ಟ್ರಿಂ ಗ್ರಂ		
ಪ ಽ ಶ ನಿ ಶ ಽ ಪ ಪ ಽ ಶ			ಽ ಽ ಶ ನಿ ಶ ಽ ಶ ಶ ನಿ ಹ			ಪ ಽ ಶ ಶ ನಿ ಹ ನಿ ನಿ ಶ ಽ		
ಖಿ ಙಹ ನಿ ಽ ಾ - - - ಹಾ ನಿ			ಕ್ಲ - ಹ್ಮಿ ನಿ ಹಾ - - - - ಟ			ಷ್ಣ - ಂಾ - - ಣ್ಣಾಗಾ - - ಹ		
ಬ ಲ ಕ ಠ ಸ್ಕ — - ಕ್ಲ ಠ			ಷ್ಣ ಹಂ ಠ ನ್ಗಾ — . ಕ			. . . . ಸ್ಟ್ರಿ — - ಸ್ಟ್ರಿ		
ಪಾ ಃ ಪ ಽ ಪ ಽ ಃ ಪ ಽ			ಹ ಕಿ ಃ ನಿ ಹ ಕಿ ಃ ಕಿ ಹ ನಿ			ಹಾ ಶ ನಿ ಹ ಕಿ ಃ ಪ ಽ ಪ		
ಹಾಖ್ಯ - - - - - - ನಿ			ಶ ಖ್ಯಾ - - - - - - - ಶ್ಲಾ			ಽ ಖ್ಯಾ — — — ಠ		
ಸ್ಟಾ ಸ್ಟಿ - . - . . . . ಬ			ನ್ಗ್ಲಾ ಜ್ಞಾ ಸ್ಟಾ - . ಹ್ಲ			ನ್ಗ್ಲಾ — — — ಠ		
ಹ ಕಿ ನಿ ಹ ಶ ನಿ ಽ ಶ ನಿ ಹ			ಕಿ ನಿ ಹ ಕಿ ಃ ಪ ಽ ಃ ಕಿ ಹ ಃ			ಪ ಽ ಶ ನಿ ಹ ಕಿ ಹಾ ; ‖		
ಹ ಠ ಹಾ - ಲ್ರ - ಹಠ ಶ್ರೀ -			ಠಾ - - ಽ ಜ ಂ - - - ಲ್ರ			ಪ ನಿ ಪಾ ಲ್ಲ ಃ ಽಂ . ‖		

3. ಶ್ರೀಠಾಶಂ—ಯ್ಲಾವತಾಹಂ

ಅ. ಹನಿಽಖಕಿಹ
ಅವ. ಹಕಿಖಽನಿಶನಿಹ

i_4	0	l_4	l_4
ಹ ಕಿ ವ ಕಿ ಐ ಃ ಐ ಒ	ಹಾ ಹಾ	ಕಿ ಹ್ ನಿ ಟಿಶ ಽ . ಜ ಖೊ -	ನಿ ಹ ಶ ನಿ - - ಷ ಣ

l_4	l_4	l_4	0
ಖ ಖ ಕಿ ಲ	ಲ ಕಿ ಕೀ	ಖ ಕಿ	ಖ ಕಿ
ಕ ರಾ ಧಿ -	ಕ ರಾ ಣಾ	ಷ್ಣ	ಷ್ಣ
ಕೀ ಖ ಖ	ಕಿ ಕಿ ಖ	ಲ್ಲಿ ಃ	ಶ್ರೀ ಕಿ
- ಲ್ಲಿ ರ	ನಿ ಷ ಐ -	ಃ ನಿ	ಃ ನಿ
ಖ ಕಿ ಕಿ ಲ	ಬ ನಿ ನಿ ಖ	ರ ಣ	ರ ಣ
ಜ್ಞಾ - - ರ	ಬ್ರಾ - - -	ಕಿ ಖ	ಕಿ ಖ
ಕಿ ಖ ನಿ ನಿ	ಕೀ ಖ ನಿ	ಕಿ -	- ಖ
- - ಲ್ಲಿ ರ	ಧಿ ಲ ಕ	ಕಿ ಲ	ಕಿ ಲ
ಖ ಖ ನಿ ಖ	ಕಿ ವಾ ಕಿ	- -	ಖ ಕಿ
ಕ್ಷ - ಲ್ಲಿ ಖ	ಕಿ ಷಾ -	ಃ ಃ	ಃ ಃ
ಲ್ಲಿ ಃ ಃ ಲ	ಕಿ ಲ ಃ	- ಬ	- ಬ
ಬ ನಿ ನಿ ಖ	ಖ ಬ್ರ ಹಾ	ಖ ಕಿ	ಖ ಕಿ
ಜ್ಞಾ - - ಖ	ಲ ಕಿ ಕಿ ಖ	ಕ್ಷ -	- ಖ
ನಿ ನಿ ಬ ನಿ	ಕ್ಷ - - -	ಲ ಃ	ಲ ಃ
ಬ್ರ ಲ -	ನಿ ಬ ಕ್ಷ	ಜ್ಞಾ ರ	ಜ್ಞಾ ರ

l_4	0	l_4	l_4
ಲ ಕೀ ಜ ಜಂ - ಲಿ ಸ್ಯಂ ವ್ರಾ ನಿ ಲ ಜಾ ಪ್ರಾ ಲ ಬಾ ಪ್ರಿ ಲ ಂಬ ಜ ಕಿ ಲ ಜ ಜೀ - ಇ ಜ ಸೀ ಲ ಬ ನಿ ಜ ಲ ಕಿ ಬ ಲ ಬಾ - ನ ದ್ ಜಾ , , , ಜೊ - - - ಜೀ	, - ನಿ ನಿ ಕ್ಕೆ - ಜ ನಿ ಕಿ ಕ ಜಿ ಕಿ ಜ ಬ , , - -	ಜ ಜ ನಿ ಜ - - - - ಲ ಜ ಜ ಲ ಲ ಜ ಜ ಲ ಬ ನಿ ನಿ ಲ ಬ್ರಿ - - - ಲ ಬ ಕಿ ಲ ಬ್ರಿ - ಾ - ಜೀ ಲಂ , , , , - - - -	ಜ ನಿ ಜ ಜ - - - ಣ್ಣ ನಿ ಬ ನಿ ಜ - - ಲ್ಲಿ ಜ ಕಿ ಲ ಕಿ ಜ ಜಾ - - ಬ ಜ ನಿ ಬ ನಿ ಜ ಬ ಜೊ ಬ , , , , ॥ - - - - ॥

4. கௌலோராகம்—த்ரிபுடதாளம்.

{ஆ. ஸரிஜவநிஸ
அவ. ஸநிவஜரிமஜரிஸ

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l^3 0 0
, , , , , ವ ವ - - - - - ಷ -	ನಿ ನಿ ಜ ನಿ ಜ ಜ ಜ ಷ - ಜೊ - - ಲ್ಲ ಾ	ನಿ ವ ವ ಜ ಜ ನಿ ಜ ಪ್ರಾ ಕಿ ಪ್ರಾ - ಜ ಜ ಾ	ವ ಜ ಜಾ ನಿ ಜ ವ - ಕಿ ಹ ಧಾ - ಕಿ

1_3	0	0	1_3	0	0	1_3	0	0
ಮನ ಗ ಗ ರಿ ಸ ನಿ	ಮ - ಂದ ರ - ಸ್ಮ	ಗ ಗ ಗ ರಿ ಸ ನಿ	ಮ - ಂದ ರ - ಸ್ಮ	ಗ ಗ ಗ ರಿ ಸ ನಿ	ಮ - ಂದ ರ - ಸ್ಮ	ಗ ಗ ಗ ರಿ ಸ ನಿ	ಮ - ಂದ ರ - ಸ್ಮ
ಗ ಗ ಮ ಮ ಗ ರಿ	ಧ - ಗ ಮ	ಮ ಮ ಮ ಮ ಗ ರಿ	ಧ - ಗ ಮ	ಮ ಮ ಮ ಮ ಗ ರಿ	ಧ - ಗ ಮ	ಮ ಮ ಮ ಮ ಗ ರಿ	ಧ - ಗ

l_3 Ó O	l_3 O O	l_3 O O	l_3 O O
ವ ಽ ವ ಕಿ ವ ವ ಕಿ ಊ ಸ್ತು - ಶ ಽ ಕ	ವ ಹ ಕಿ ವ ಹ ಕಿ ಹ ಕ್ಕೂ - -ನ್ನಾ - - ಹ್ಯೆ	ನಿ ಹ ನಿ ವ ವ ಽ ನಿ - ವ್ನಾ - - - ಹ್ಮಿ	ವ ವ ಕಿ ವ ಽ ಶ ಽ ತಾ - ಐ ಒ - ಐಂ -
ನಿ ನಿ ಽ ನಿ ವ ಽ ನಿ ಗಾ - ಶ ಗಾ - ಶಾಂ -	ವ ವ ಽ ನಿ ಹ ಕಿ ಹ ಶ - - - - - ಐಂ	ಽ ಈ ಈ ನಿ ಹ - - ಐಾಂ ೦ ಮೀ	ಕಿ ಹ ನಿ ಹ ಹ ಕಿ ವ - - - - - - ಗ
ವ ಽ ವ ಹ ಹ ಕಿ ವ ಕ ಱ ಕ ೋ ಗಾ - - ಯ	ಹ ಹ ಹ ನಿ ನಿ ಗ್ ಹ ಽಗಾ - - - - - ಕ	ಹ ಕಿ ವ ಽ ವ ಕಿ ಹ ಕಾ - - ಕಾ - ಮಿ ಲ	ನಿ ನಿ ಹ ಕಿ ಽ ಽ ವ ತಾ - ಐ ಽಗಾ - - ಕ
ವ ಕಿ ವ ವ ಽ ಶ ಽ ಮಿ ಗಾ - - - - ಜಿ	ನಿ ನಿ ವ ವ ಽ ನ್ ತಾ ಱಾ - - - - ವ	ಽ ಈ ಈ ನಿ ಹ ಱ ಮೀ - - ಣಾ	ಕಿ ಹ ನಿ ಹ ಹ ಕಿ ಹ ಜಾ - - - - - ಣಾ
ಕಿ ಹ ನಿ ಹ ಹ ಕಿ ವ ಹಂ ಽ ಗ ಶ - ವಣ್ಣೆ	ಹ ಕಿ ವ ಹ ಹ ಕಿ ವ ವೆ ಶ ವೆ - - - -	ಹ ಹ ಹ ನಿ ನಿ ನಿ ಹ ಽಾಂ - - ಕಾ - - ಳಿ	ನಿ ಶ ಽ ನ್ ನಿ ಹ ಮೀ - - ಶ್ಯಾ - -
ಹ ಕಿ ವ ವ ಽ ನಿ ಹ ವ ಗಂ - ಽ - - ಣ್ಣ	ವ ಽ ನಿ ವ ವ ಽ ನಿ ಕ್ಕಿ - ಯಂ ವೆ - - ಯ	ನಿ ಽ ಽ ವಾ ವ ಽ ಱ ಱ ಱ ಯಾ ಱ ಯೆ	ವ ವ ಹ ಹ ಕಿ ವ ವ ಱ ಱಯ ಱಯ - - ಱ
ಹಾ ಹ ವ ಹ ಕಿ ವ ಳೊ ಲ್ ಱ ಱ ಲ ಱ	ಹ ನಿ ವ ವ ಽ ನಿ ಕಿ ಲ್ ಱ್ ಲ ಱ ಳೊ ಲ್ ಂ	ವಾ ವಾ ಕಿ ಹ ನಿ ಲ್ ಲ ಱ ಱಯ ಱಲ	ಹ ಹ ಕಿ ವ ಹ ಹ ಹ ಱಲ್ - - ತೀ ಯಂ ವೆ -
ನಿ ನಿ ನೀ ವ ಽ ನಿ - - ಯಾ - - -	ವ ವ ಽ ನಿ ನಿ ಽ ವ - - - - - - -	ಹ ಹ ಕಿ ವ ಹ ಹ ಹ - - - - - - -	ನಿ ನಿ ನಿ ಹ ವ ವ ಕಿ - - - - - - -

l_3	0	0	l_3	0	0	l_3	0	0	l_3	0	0
வ	நி	வ	நி	வ	ஸ	நி	வ	ஸ	ஸ	நி	வ	ஸ	ஸ	நி	வ
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
வ	நி	வ	உ	ரி	உ	வ	நி	வ	உ	ரி	வ	வ	உ	ரி	வ	ரி	ரி	ஸ	நி	வ	ரி	ஸ	நி	வ	உ	ரி	ஸா
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	கு	வ	ணா	தெ	-	ஜ	-	ணா	தெ

5. லோம்பரிராகம்—த்ருவதாளம்.

ஆ. ஸஉஹஉவநிஸ

அவ. ஸநிவநியநிவஉஹரிஹஸ,
ஸநியவஉஹரீஉஹஸ

l_4	0	l_4	l_4
ஸ ஹ ஸா	ஸா	நி ஸ நி ஸ	ஹ ஹ உ
ஸம் ரீ த	ஸா	- - - -	ஹி - தி
ஹ உ வ	உ	ஹ உ ரி ஹ	ரி உ ஹ ஸ
ஸ்ரீ கி ஹெ	உ	ச தூ ர கு	ஹா - - தி
ஸ ஸா ஹ	ஹ உ	ஹ உ வ	வ உ உ
ஸ ர தெ	ஹி கு	வ - தெ	- - ஹி

l_4	0	l_4	l_4
ಶ ಽ ವವ	, ಽ	ವ ಽ ಶ ಽ	ನಿ ಶ ಽಽ
ಋಂ - -ಽಽ	- ನಿ	ಔ ತ ०ಽ -	- - ಱ
ಶ ಋಽ ಋ	ನಿ ನಿ	ಋ ಶ ಶ ಽ	ಶ ಶ ಽಽ
ಱಽ - ವ	ವಿ ಲ	ವ ಸ ಙಂ -	- - ಲ
ಶ ಽ ವ ನಿ	ಲ ವ	ಲ ವ ವ ಽ	ವ ಽ ಽ ಶ
ಶ್ರೀ - - -	- ಽ	ಽಱ - - -	ಹು - ಹ -
ನಿ ಶ ನಿ ಽ	, ಽ	ಶ ಋಽ ,	, , , , ‖ ವಞ್ಞಿಕಾ ‖
ಷ ಱಂ - ಕಽ	- -	- ಸಽ -	- - - - ‖
ವಾ ವಾ	ವಽ ನಿ ಲ ವ	ಯ ವ ವ ಽ
ವಾ ಳಿ	ಋಂ - ವಾ - -	- - - ಳಿ
ಽ ಶ ಽ ವ	, ಽ	ವ ಽ ಶ ಽ	ನಿ ಶ ಽಽ
ಷ ಹಾ - ವಾ	- ಳಿ	ವಿ ವಾ - -	- - ಳಿ
ವಾ ವ ಋ	ಋಽ	ಋ ನಿ ನಿ ಲ	ವಾ ವ ಽ
ಔ ಬ ವ್	ಷಽ	ಬ ವ ಋಂ -	ವಱ - ಣ್ಣು
ವಾ ನಿ ಲ ,	, ಳಿ	ಋ ನಿ ಯಾ	ವ ಲ ವ ಽ
ಱಾ ಱ ಳಿ -	ಁ ಱ್ರ	ಋಂ ಕೆ -	ಣ್ಣಾ - - ಳಿ

l_4	0	l_4	l_4
ஶ ஃ ஖ ஹி ெ - - ை	ய ா க் -	வ ய வ ஃ கா - - -	வ ஃ ஸா - - ஶா
ஶ ஃ ஖ ய ஈ தீ - -	வ ஃ - தா	வ ஃ ஶ ஃ நா - - -	ஸி ஃ ஃ ஶ ஶ த ஹ ஃ
ஷ் ஹி ஹ ஶ ஷி ஷ ஃ கா	ஶ ஃ - ஶு	ஶ ஃ வா ஃா - ஶு	வ ய வ ஃ க்ரு யா - ஶி
வ ஹி ய ய ஸ்ம ஶ ஜா -	வ வ - ஹி	ஃ வ ஃ ஶ தா - - -	ஃ ஸி ஃ ஶ - ஹா - -
ஹ ஹ ஶ ஹ ஶி ஹ க ஶு	ஹ ஹ ெ -	ஹி ஹ ஹி ஹ ஃ ஹ்ன - -	ஶ ஶ ஃ ஶ - ஸ்ம ஜி ஶ
ஶ ஃ ஖ ஹி ஷீ - ண்ா -	ய ா ஶி -	வ ஹி ய ஹி ஷ்ன ஸ ஃம -	வ ய வ ஃ . - ப ஶு
ஶ ஃ ஖ ய ஶி ஹி தா -	வ ஃ ஶ்ம -	வ ஃ ஶ ஃ க்ரு தூ ன -	ஸி ஃ ஶ ஹ ஹ்ஶ - த ஹி
ஹி ய வ ஃ தூ ஶி ஹ ஃ	வ ஹி - -	ஹி ஹ ஹி ஹ ஈ ண்ா ந ஹி	ஶ ஶ ஃ ஃ ன - ன -

l_4	0	l_4	l_4
ஹ ஃ வ ய வி ஜி ய வ ஹி வ ஹ ஃ சும் - - -	வ ஃ ஸ ஃ வ வ - -	வ ஃ ஹ ஃ ஸா - - ஜ - ஹி ய வ ஃ ஔ - - ஜ	ஸி ஃ ஹ் வ ஃ - ஃ வ ஹ ஃ ஹ வ ॥ ய ஜ ய - ॥

6. ஸாரங்கநாட்ட ராகம்—ரூபகதாளம். { ஆ. ஸரிஃவயவ
அவ. ஸ-நிவயவஃஹரிவ

0	l_4	0	l_4	0	l_4	0	l_4
ய ய ய வ வா சு ரெ சு ரெ ரூ	வா ஃ	ய வ வ வ வ்வ ர ரூ ா	ரி ரி ர -	ரி வ ய வ - - ஃ ஜா -	ரி ஃ - -	ஃ ஹ ரி ரீ - - கி ரா	
ரி வ ய வ ய ரி ஹா - - ஜி வ்வ ர ரூ	வ வ - -	ர வ வ ரி - வ வி வெ	வ வ - -	ய வ ஃ வ - கா வா ஹா ஹா	ய வ - -	வ வ ரி ரி - - - ரீ	ஃ -
ஹ் ரி - -	வா வா	ஹ ரி ஃ ஃ - ஜி வம் -	வா -	வ ய ய வ வா - - -	ஃ ஹ - -	ரி வ ய வ - ஜி சு கா	

0	1_4	0	1_4	0	1_4	0	1_4
ஹ் ஞி - -	ஞி உ ழ ஞி வா - - ஜி	ஞி ஹ் வி வா	ஃ ஷ் ய ஹ் - ஜி ச தூ	ஹ்ா -	ஞி ஞி ஹ்ா விூ ய வி	ய ய வெ -	ய வ உ ா - கூ ீ
வ ா க -	ய ஹ் ஹ் ஞி வா - ஒ ங	ஞி உ கொ -	ழ் ஞி உ உ வி ஓ ா -	வ் வ் - -	ய் ய் வ் வ் யா - - -	உ ழ் ஓா -	ஞி ஹ் ஞி ஹ் - வ க ர
ஞி , ண -	வ் உ ழ் ஞி ரூ ை - -	ஞி ஹ் - -	ய ஹ் ய ஞி - கூ ஒ ஸ	ஹ் ஞி வி ய	ஹ் ஹ் ஹ்ா ழ உ க	ய ய ஜ்ா -	ய வ உ வ - ங வூ ொ
ய ஹ் - -	ஹ் ஞி ஞி உ ெவெ - ணீ க	ழ் ஞி ஸ்ீ ொ	ஞி ஹ் ய வ - - உ ணீ	॥ சுொ ॥			

ஸ்வராஜதி.

ஸ்வராஜதிகள் ஸாதாரணமாக நாலுவருடங்களுக்குள் பரதநாட்டியத்திற்காக இயற்றப்பட்டவை. இவைகட்கு கீதம், பிரபந்தம் இவைகளைப்போன்று பழையநூல்களில் லக்ஷணங்கள் காணப்படவில்லை. ஆயினும் நடப்பிலுள்ள ஸ்வராஜதிகளுக்குப் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அங்கங்கள் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. இவைகளில் வருகின்ற ஸாஹித்தியங்கள், பகவத்ஸ்தோத்திரமாகவோ, சிருங்காரவிஷயத்தைப் பற்றியோ, ஸங்கீதவித்துவான்களையாதரித்த பெரியோர்களைப்பற்றியோ அமைந்திருக்கும்.

ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகள், ஆதியப்பையர், ஸ்ரீ ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா, சின்னிகிருஷ்ணதாஸர் முதலியவர்கள் பல ஸ்வராஜதிகளை யியற்றியுள்ளார்கள்.

ஜதிஸ்வரம்.

இதில் தாதுக்கள் ஸ்வரஜதியைப் போன்று அமைந்திருக்கும். இதற்கு ஸாஹித்தியம் கிடையாது. இதனை தற்காலத்திலுள்ள பரதநாட்டியக்காரர்கள் மிகுதியாய் உபயோகித்துவருகிறார்கள். இதனை ஸ்வரபல்லவி என்றும் கூறுகின்றனர். இதன் பல்லவி இரண்டு ஆவர்த்தனங்களிலாவது, நான்கு ஆவர்த்தனங்களிலாவது அமையப் பெற்றிருக்கும். இது தாளத்திற்குரிய ஜதிகளையே ஸ்வரங்களாக அமைத்து நாட்டியத்திற்காகவேயியற்றப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வரஜதியின் உதாரணம்.

மே. 20. பைரவி ராகம்—சாபுதாளம்.

[ஸ்ரீ சியாமாசாஸ்திரிகள்.

{ ஆ. ஸரிமபதநிஸ
அவ. ஸ.நிதபமரிஸ

l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0	l_3 0 0
	பல்லவி		
நீ , ; யா கா . . உ	, ; ; வா . . . க்ஷீ	: ; ; ய் நி . . . சும் .	ஸா , ; ஸ ரி வா . . க ஹி
நீ , ; யா கா . . உ	, ; ; வா . . . க்ஷீ	, ; ; ய் நி . - - - சு கா	ஸ ரி ம உ வ உ ம ஹி கஉா உ ர வ க
ரீ , ; நீ கெ . . நீ	ஸா ரி ம உ வா வா உ உா ரு ஹி கா	ய நி ஸ . நீ ய வ க கா ஸா கம் ஹி கி	உ மா , ரீ ஸ ‖ நி ஸ்ரீ . க ஹி ‖
	சரணங்கள்		
1 ஸா ரி நி ஸ ரீ கா ஷ ர உ கா	, நி ரி ஸ நி ய வ - கா வ ரு ய கா ய	உ , ; வா கா . . த	ய் நீ ஸா ரி ‖ ஹி ர க்ஷிம் ஸா ‖
2 ரீ ம ரி ம ஸா கம் பா ம ஹ நீ	, நி ம ரி ஸ ரீ - ர உ சி கா ர ா	, நி ரி ஸ நி ய் . வி யா வ உ கா	, நீ மா ரி , ‖ . . உ . ய ஃ ‖

1_3 0 0	1_3 0 0	1_3 0 0	1_3 0 0
3 ஹா உ ஹ ரி ஸரி கூம் ஸ கூ ச உ ஷ	நீ ஸ நி ஸ ரி ஹ உ த்த ஹ ஜ ஹ உ	சா வ ஹ ரி ஹ உ வ ஷு ஸ வ ஹ ரி	வா ய உ ஹ ரி ஸ ஞ்ஹு ங த வ ஷ
நீ ஸ நீ ஹ ஞ்ம் க ரீ நீ	ரி ஹா சா வ ய வ் ங்கா னி ஜ ரு	நீ நீ ய வா வெ வெ ஹ ரீர்	வா சா ஹ ரி ஸ ‖ ச ஷு யி வ் ப் ‖
4 சா வ நி ய சா ஸ க் ஜ க க	வ ய வ சா ஹ ரி ப்பு கி கா க ர்	ஹா உ வா - ஹ உ ணா ரு யா ஸ ஷ.	வா - ஹ வ உ ஹ ரி யா னி ரி த க ய
நீ ஸ ரீ - நி ஸ கா வ வெ ஞ ர்	ரீ நி ஸ ரி ஹ உ ணா ஹ தா ப் ஹ ஷ	வா ய நி ஸ வா தா உ ஸ உ வெ	ஸா நி ய வ உ ஹ ரி ‖ ய க வ ர் ஸொவ ஹ் ‖
5 வா ய வ உ ஹ ரி வா த க உ ரு ங்	ஹா உ வா உ ஹ ஷ் ச்சி நீ வ ஷ	ரீ ஹ உ ஹ ரி ஸ க்ஷ் ஸ ஜ த	நீ ஸ ரீ ; ந் ய வெ .
ஹா உ ஹ ரி ஸா வா வ நி ஹ ஷ	, வ உ ஹ ரி ஸா . ஸொ ர வி க ஷ	ரி ஸா நீ ய வ வ ர் கெ ரு ந	, உ . ஹ ரி ஸ . உ . வி க ஃ ‖
6 ய வ நி யா வ உ க ரூ ஷ ஸா ரி ணீ	ஹ ரீ ஹ உ வ ய ஸ ஷ க த ஸ ரு	வா , ; உ ஹ ஷ . . ய கி	உ வ உ ஹ ரி ஹ உ ய நி ஸி ர் ஷ் ஹ் வி
ஹா , ; ரி ஹ வொ . . ஹ ரு	உ ஹ ரி ஹ ஸ ரி நி ரி க ஸொ ர ய க் ஸ்	ஸா , ; ந் ரீ வெ . . ஷ உ	ஸ் நி ய வ உ ஹ ரி ‖ ஸொ ர ரு ப ஹ வி நி ‖

1_3 0 0	1_2 0 0	I_3 0 0	1_3 0 0
7 நீ நி ஸ நி நி நி நீ வ வ ஈ நி ஔ	நீ ய வ ய உ வ யா ஸு ர ஸ உ ஒ	ஶா நி ஸ நி நி ஸ யா கு ர வி ய, ஏ த	நி ஶ உ வா - உ வ ஸு வ ஔ யா உ ஒ
ஸ நி ய வா உ ஶ ஒ கூ ஜ வா ர ண	நி ஸா நீ ய நி உ ஏ ஞ் ரா ஶ்ரீ த	ஸ நி ஶ உ வ உ ஶ கு ஔ ஷ ஒ ஹ ஈ வ	ஈ ; , நி ஸ ஈ ா - - சு வ
நி ஶ உ வா ஸ நி நி ஶி த ஏ வெ ஸ வ	ஶ உ வ ய ா உ வ உ ஶ ஔ நீ ஷ் ர	ஶ நி ஶ ா வ உ ண உ ஶி ஏ ொ ஒ ஔ	வ ய நி ஸ்ரா - வ ய ஶி த ஜ ஈ ா ஒ ஔ
நி ஸ் நி ஶ் ா உ ஶ் கூ ஐ ஹ ஸ ஹ ஸ் வ ஒ	நி ஸ்ரா நீ ய வ ஔ நி ஏ ஶ்ரீ வி ஸ்ரா	ஶ் ஈ ; ஸ் நி ஐ ா . கு ஸ	ய வா ; ஶ் நி ‖ ய ஶி - யூ வெ ‖
8 ஸ்ரா ஶ் ஈ ஸ் நி ஏ ா உ கூ ஷ ஸ	ஸ்ரா நி நீ ய உ ஏ ஹ ா ஒ நி ஶி வ	வா ய நீ - ய நி ஏ ஸ் க ஈ ல ர	ஸ்ரா , , , ஶ் நி ஏ உ . - - - ஷ் நி
ஸ நி ஸ நீ ய வ ஹ நி ஹ ர ா ஒ ஔ	உ ஶ ா உ ஶ நி ஸ கூ நீ உ ஹி உ ஔ	நி ஸ்ரா ; ; ஶ ண்ஏ - -	நி ஶ உ வா ; வ த ர ா -
, ஶ ா , ஶ ா . ஸ ஈ கூ . ஐ ம	நீ , ; ஸ நி ா . . ய ஶி	ஸ்ரா , ; வ உ ா - - க ஒ	வா , ய நீ ஏ ஔ - ஒ ா க ா
ஸ்ர , ஈ ஶ ா ஏ வெ . ஏ ஒ ஈ	உ ஶ ா ஈ ஶ் நி வ ர ா கெ ஔ ஏ ஈ	ஸ்ரா நி நீ ய வ ஏ ஹ ா வ வெ யி ஸ	உ ஶ ா ஈ ஶ நி ‖ ஐ ஶ்ரீ ஏ ஹ ர வி ‖

ஜதிஸ்வரத்தின் உதாரணம்:—

காம்போஜிராகம்—த்ரிபுடதாளம்.

ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா
ஆ. ஸரிமபஸ
அவ. ஸநியஸமரிஸ

	1_2	0	0	1_3	0	0
1	ஸா , , நீ	யா வா	வா யா	ச , , யா	வா ச	ம ச
	வா , , , ,	, , , ,	ஸ்ரா ஸ்ரா	ச : , ம	ச ம	வா யா
						‖ ஸா ‖
2	வா , , , ,	வ நி ய நி	ய வ ச ம	ச , , , ,	வ ய வ ச	ம ரி ஸ் ரி
	ம , , , ,	ரி ம ரி ரி	ஸ் நி வ ய	நீ , , , ,	ரி ரி ஸ் ஸ்	நி ய வ ய
	ஸ் , , , ,	ஸ் நி ய வ	ச ம வ ய ‖			‖ ஸா ‖
3	ச , , , ,	, , , ,	வ ய ச	வ ய நி ய ச	ய ச ய	வ ச ம ச
	வா , , , ,	, , , ,	ச வ ய ய	வ ச ம ரி ஸ்ரா	ஸ் ரி ம ச	வ வ ரி ம
	ச வ ய ய ம ம	ச நி ய நி	ச வ ய ரி ‖			‖ ஸா ‖
4	ஸா , , , ,	ரி ஸ் நி ய	வ ச ம ரி	ஸ்ரா , , , ,	ம ரி ச ம	ச வ ய ரி
	ஸா நி ய வ ச	யா , ,	வ ச ம ச	வா ச ம ரி ம	ஸ்ரா ஸ் ரி	ம ச வ ய
	ஸ் ரா , வா ,	ஸ் நி ய வ	ச ம வ ய	ஸ் ஸ்ரா வ வா	ஸ் நி ய வ	ச ம வ ய
						‖ ஸா ‖

பஞ்சராகஸ்வரஜதி:— [ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா]

1. கல்யாணிராகம்—த்ரிபுடதாளம். (சாபு) ஆ. அ. ஸம்பூர்ணம்.

1_3	0	0	1_3	0	0
ஸ் ர ,	, ,	நி ஸ்	ரி ஸ் ர	நி ய	வ ய
நி . .	, ,	ய வ	உ ஹ ர	உ வ	ய நி
ஸ் ரி ம்	நி ரி	நி ய	உ ய நி	ய நி	ய உ
ஹ உ ய	உ ஹ	ரி ஸ	ரி ஹ ர	உ வ	ய நி
ஸ் ரி நி	ய ர	நி ய	உ ஹ ர	ய உ	ம ரி
ஸ ரி நி	ய ர	நி ஸ	ரி ஹ ர	உ வ	ய நி ‖ ஸ் ர ‖

2. பேகட. { ஆ. ஸஹரிஹஉவயநீயவஸ
அவ. ஸநீயவஉஹரிஸ

ய ர வ	உ ஹ	ரி ஹ	உ ர ய	உ ஹ	ரி ஸ
ஸ ர நி	ய் வ்	ரி ஸ	ஹ ர ரி	ஹ உ	வ ய
வ ய வ	ஸ் நி	ரி ஸ்	உ ஹ ரி	ஸ் வ	ய வ
ரி ஸ் ர	நி ய	வ ய	உ ர ஹ	உ வ	ய வ ‖ ஸ் ர ‖

3. அடாணராகம்.

ஆ. ஸரிகமபநிஸ்
அவ. ஸ்நிதபமகரிஸ

l_3	0	0	l_3	0	0
ஸ் நி ஸ்	நி ஸ்	த ர	நி ஸ் நி	த ர	க ச
க ங l_2	நி ஸ	நி ஸ	நி , ச	க நி	ஸ் நி
ஸ நி ச	நி ஸ்	நி நி	, ஸ த	நி ஸ்	நி நி
ஸ் ர நி	த ர	க ங	ச நி ஹ	, ம்	நி நி
					‖ ஸ்ர ‖

4. ஸுருட்டிராகம்.

ஆ. ஸரிகமபநிஸ்
அவ. ஸ்நிதபமகரிஸ

நி ஸ் நி	நி ,	த நி	ஸ் நி ,	த க	நி ச
க நி த	ச ,	க த	ச ர ங	நி ச	நி ஸ
நி ச ங	நி ச	க நி	நி ஸ் நி	நி நி	ஸ் ர
நி நி ,	த க	ச ங	க ச நிஹ	நி ஸ்	நி நி
					‖ ஸ்ர ‖

l_3	0	0	l_3	0	0
ஸ் ர ரி	வ் ஜ	ய ஜ	ரி , ஜ	ய உ	ஸ உ
ய ர உ	ஸ ரி	வ ரி	ஸ ர உ	ய ஜ	வ் ரி
ஸ் ரி ஜ	ரி ஜ	ய ஜ	ய உ ய	ஜ வ்	, ஜ
ய உ ஸ	, ரி	வ ரி	ஸ ர உ	ய ஜ	ஸ் ரி
					‖ வ ர ‖

ஜதிஸ்வரம்] [ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜர்]

தோடிராகம்—ஆதிதாளம். ஆ: அ: ஸம்பூர்ணம்.

l_4	0	0
1. வ் ர , , , , , வ் ர ஜீ ய ர வ ர உ ர	ஸ ர , , , , ய ர	, , வ ர உ ர ஸ ர
ரீ , , , , ரீ வ் ர , ஜ் ய ர ஜீ	வ் ர , , , , ஸ ர	உ ர வ ர ய ர ஜீ
2. வ் ரி வ் ஜ , , ஜ வ் ஜ ரி ர வ் ஜ ரி வ் ரி	வ் ஜீ ய வ ஸ ர ரி	வ ஸ ர உ வ ய ர ஜ
		‖ வ ர ‖

l_4	0	0
∴ ω ɾ , , , , , ω ∰ ω ɷ ƨ ƨ ɷ ω ∰	∴ ∴ ∴

வர்ணங்கள்

வர்ணங்கள் :—

(1) சௌகவர்ணம்,
(2) பதவர்ணம்,
(3) தருவர்ணம்,
(4) தானவர்ணம் என நான்குவகைப்படும். அவைகள் பொதுவாக ராகபாவத்தைக் காட்டும் ரஞ்சகபிரயோகங்கள், அவைகளில் வரக்கூடிய விசேஷ ஸஞ்சாரங்கள் இவைகளுடன் கூடியிருத்தலால் ஸங்கீதாப்பியாஸம் செய்யும் மாணவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான வைகளாகும்.

1. சௌகவர்ணம்

இதற்குப் பல்லவம், அனுபல்லவம், சரணம் அல்லது (எத்துக்கடைப் பல்லவி) என்ற மூன்று அங்கங்களும், மாதுக்களில் ஸாஹித்தியம், ஸ்வரம, பாடம் இம்மூன்றுவகைகளும் சேர்ந்திருக்கும். இதன பல்லவியை பதம்போன்று மனோதர்மத்துடன் பாடியபினனர். அதற்குச் சிட்டை ஸ்வரமும், அச்சிட்டை ஸ்வரத்திற்கு ஸாஹித்யமும் அதற்குச் சொல்லுக்கட்டும் சேர்த்துப்பாடிப் பல்லவியை யெடுத்தல் வேண்டும். அனுபல்லவி சுமார் நான்கு ஆவர்த்தனங்களுக்குக்குறையாமல் அமைந்திருக்கும். இதற்குச் சிட்டைஸ்வரமும், ஸாஹித்யமும், சொல்லுக்கட்டுகளும் உண்டு. சரணம் என்பது தான் எத்துக்கடையென்று சொல்லுவது. எத்துக்கடை, பல்லவி போன்றதாயிருக்கும். இதற்கு முதலில ஒரு ஆவர்த்தனம் ஸ்வரம் பாடிப் பல்லவியையெடுப்பது முன்னோர்களின் வழக்கமாயிருக்கின்றது. அதன்மேல் இரண்டு, நான்கு, எட்டு ஆவர்த்தனங்கள் வரையில் சிட்டாஸ்வரங்கள் பாடிப் பல்லவியை யெடுத்துப் பாடுவது முறைமை. சில சௌகவர்ணங்களில் மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆவர்த்தனங்களுள்ள சிட்டாஸ்வரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆவர்த்தனங்கள் வரக்கூடிய சிட்டாஸ்வரங்களுக்கு எத்துக்கடைப் பல்லவியை இரண்டுதரம் பாடி மேற்படி மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆவர்த்தனங்களுள்ள சிட்டாஸ்வரங்களைச் சரிப்படுத்துகின்றனர். பெரும்பாலும் சௌகவர்ணங்களுக்குச் சிட்டைஸ்வரங்கள்தோறும் ஸாஹித்தியங்கள் அமைந்திருக்கும். இவைகளின் ஸாஹித்தியங்கள் பக்திவிஷயமாகவாவது சிருங்காரவிஷயமாகவாவது, ஸங்கீதவித்வான்களை ஆதரித்த பிரபுக்களைப் பற்றியாவது அமைந்திருக்கும்.

முக்கியமாக சௌகவர்ணங்கள் நர்த்தனத்திற்கே பொருந்தும்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

சௌகவர்ணம் நான்குவகைப்படும் :—

(1) ஸ்வரம், ஸாஹித்யம், பாடம், தாளம், ராகம் இவ்வைந்து அங்கங்களுடன் கூடியது.

(2) ஸ்வரம், ஸாஹித்தியம், ராகம், தாளம் இந்நான்கு அங்கங்களுடன் கூடியது.

(3) பதம் போன்று சிட்டாஸ்வரங்கள் இல்லாமல் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்களாக அமைந்திருப்பது.

2. பதவர்ணம்

இது சௌகவர்ணத்தைப்போலவே யமைந்திருக்குமாயினும் ஸ்வர ஸாஹித்தியங்களடங்கிய சிட்டைஸ்வரங்கள் அதிகம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கும். மேலும் இதன் மத்தியில் இராக ஆலாபனத்திற்கு இடம் வைத்து தாளத்துடன் எடுக்கும்படிச் செய்திருப்பார்கள்.

3. தானவர்ணம்

இது மத்தியமகால நடைபோன்று மூன்று காலம் பாடுவதற்கு அனுசரணையாகவும், மனோதர்மம் போல் பாடுவதற்கு இடமில்லாமலும், சிட்டையாகப் பாடத்தகுதியுள்ளதாகவுமமைந்திருக்கும். இது சௌகவர்ணத்திற்குள்ள லக்ஷணத்தைப் போன்று பல்லவி, அனுபல்லவி, சிட்டைஸ்வரம் இவைகளுடன் கூடியது. இதற்கு பைரவிராகத்தில் இயற்றப்பட்டுள்ள 'விரிபோலி' முதலிய வர்ணங்கள் உதாரணங்கள்.

தானவர்ணங்களில் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் இவைகட்கு மாத்திரம் ஸாஹித்தியம் இருக்கும். பதவர்ணங்களிலோவெனில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் ஸாஹித்தியம் இருக்கும்.

ஸ்ரீ சியாமாசாஸ்திரிகள், பல்லவி கோபாலய்யர், குலசேகரமஹாராஜா, ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா, வீணைகுப்பையர், பட்டணம் ஸுப்பிரமண்ய அய்யர், திருவொற்றியூர் தியாகய்யர், ராமநாதபுரம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் முதலியவர்கள் அனேகம் தானவர்ணங்களை யியற்றியுள்ளார்கள்.

இராமஸ்வாமி தீக்ஷிதர், பல்லவி சேஷய்யர், குன்றக்குடி கிருஷ்ணய்யர், ராமஸ்வாமி சிவன், ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா, மைசூர் ஸதாசிவராயர் முதலியவர்கள் அனேகம் பதவர்ணங்களை யியற்றியுள்ளார்கள்.

4 தரு

இது ஸ்வரம், ஸாஹித்தியம், பாடம் (ஜதி) ராகம், தாளம், ரஸம் என்ற ஆறு அங்கங்களுடனும், பல்லவி, அனுபல்லவி, எத்துக்கடைப்பல்லவி இவைகளுடனும், சிட்டைஸ்வரங்களின் மத்தியில் சொல்லுக்கட்டுகளுடனும் சேர்ந்து சிருங்காரரஸத்தையே முக்கிய அம்சமாகக்கொண்டிருக்கும்.

இவைகளின் உதாரணங்களை முன்னமே சேர்த்துள்ளோம்:—

1_5	1_5	0	0
	பல்லவி		
1 , , , , , , , ,	வா நீ ய வா உ ஹா ஹ்ரி சா ரு செ - - ரு - -		
	ரி ஹ ரி வ வ வா நி வ ரீ ரீ வ ரி ஹ ரி வ ரி ஹ ரி	ரி வ நி வ ரி ஹ வா	வ உ ஹ உ வ ய நி வ
	- - - - - - - - - செ - வெ - - - - - - - -	- - - வ - - -	- - - - - - - - -
2 வ நி வ ய நி வ ய நி வா ய நிவ் நி ய வா உ ஹா ஹ ரி ரா - - - - - - - - சா ரு - - - செ - - ரு - -			
	ரி ஹ ரி வ வா நி வ ரீ ரீ வ ரி ஹ ரி வ ரி ஹ ரி	ரி வ நி வ ரி ஹ வா	வ உ ஹ உ வ ய நி வ
	- - - - - - - - செ - வெ - - - - - - - -	- - - வ - - -	- - - - - - - - -
3 வ நிவ்ய நிவ ய நிய நிவ் ரி ஹ ரி வ நி யவா வவ் ய வ உ ரா - - - - - - - - ஹ்ரா - - - ரு - - - செ - ரு - - - -			
	ஹா உ ஹ ரி ஹ உ ஹ ரி வ நி வ நி ரி வ நி வ நி	ரி வ நி வ ரி ஹ வா	வ உ ஹ உ வ ய நி வ
	- - - - - - - - - - - - - - - செ வெ - - - - - - -	- - - வ - - -	- - - - - - - - -
	வ நி வ ய நி வ ய நி ரா - - - - - -		

l_5	l_5	0	0
1 , , , , , , , , , ரி கி ஷ் ய கி ய வ உ வ உ ஹ ரி ஷ - - - ர - - - - - - - -			
ஹ ஷா ரி ஷ கி் யு கி ஷ ஷ் ரி ரி ஹ ஹ உ உ வ வ ய கி - ஷ - - - - - கூ - - - ர ா - - - - -		ஷ் ரி ஷா , கி ய கி ஷா - - - - -	வா , உ வ உ ஹ ரி ீ - - - - -
2 ஷா ரி ஹ உ வ ய கி ரி கி ஷ் ய கி வ ய உ வ உ ஹ ரி - - - - - - - - ஷ - - - ர - - - - - - -			
ஹ ஷா ரி ஷ கி் யு கி் ஷ ஷ் ரி ரி ஹ ஹ உ உ வ வ ய கி - ஷ - - - - - கூ - - - ர ா - - - - - -		ஷ் கி ரி ஷ் ஹ ரி உ ஹ ஷா - - - - - - -	ரி ஷா ரி கி ய வ உ ீ - - - - - -
ஹ ரி ஷ் ரி ஹ உ வ ய - - - - - - - - -			

அனுபல்லவி

1 , , , , , , , , , ஷா ய ா வ ா , , வ உ ஹ ா உ ஜ ஜ ஜ ா - - - -		
வ ா , , , , , , வ ய கி ய உ வ ய வ ஹ உ வ உ கூஷ ா ெ ெ ெ - - - - - - - ந - - -	ஷ் கி ரி ஷ் ஹ ரி உ ஹ ஷ - - - - - - - -	உ வ உ வ ய கி ஷ் ய - - கூ - - - - -

l_5	l_5	0	0
2			
1			
2			

1_5	1_6	0
ತಿರುವಂ ಎನ್ನ ಮನಂ ನಿನ್ನ ಮನಂ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತಿರಲ್

1_6	1_5	$0_{\text{नि}}$
।ध्रा , , , स्रा ध्रा ध्रा ध्रा , , ध्रा ध्रा ध्रा , , , स्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा	ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा	ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा
ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा ध्रा

1_5	0	0
ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕಡಿದು ಕೆಡವಿ ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಗಾಜಾಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕಂಚಿನ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದರು. ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.	ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನ ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವನ ಬಲವು ಅವನಿಂದ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.	ಆಗ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಗಾಜಾಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಎರಡು ಕಂಚಿನ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದರು. ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
॥ ೧೪೨೮ ॥		॥ ೧೪೨೮ ॥

1_4	0	0
பல்லவி		
1 ஷ்ர , , , , ஷ்நி நீ , , ய ர நி ய ய ர ஷ ர வ ர - - உ ர - - -	ய வ ர உ வ ர , , - - ஸ ஷ ர	நி ய ய வ உ ம நி ம ய ர - - - - - த ஸ -
உ ர , ; , , , , , , , , , , , , உ ம உ ர நி -	உ ர நீ ய ர நீ நீ - - - ய	ஷ்ர , நி ய வ ய நி ய ர - - - - -
2 ஷ்ர ய ர , நி ஷ்ர ஷ்நி நீ நீ , , ய ர நி ய ர ஷ்ர - - - - வ ர - - - உ ர - - -	ய வ ஷ்ர , ஷ்ர ஷ்ர நி - - ஸ ஸ - ஷ ர -	நி ய ய வ உ ம நி ம - - - - ய ர - த ஸ -
உ ர , , , , , வ ம நி ஷ்ர ஷ்ர உ ர உ ர - - - - நி -	ம உ ய ர ய நி ஷ்ர நி நீ - - ய - - -	ய வ உ ம உ நி ய நி ய ர - - - - - - -
ஷ்ர ய ர , நி ஷ்ர ஷ்நி நீ நீ , , ய ர நி ய வ ஷ்ர - - - - உ ர - - - - ஸ்வ - - -	ஸ வ ய வ வ ய நி ய ஸ - - - உ - - -	ய வ உ ம நீ வ உ ய ர - - - - - ஹ
ம ர உ ம நீ ஷ்ர , , , , , , , , , , , ,	, , , , , , , , ,	, , , , , , , , , , ‖
உ ர - - - -		

அனுபல்லவி

1 வா , , , ய வ ஃ ஃ ா ஃ ஹ ரி ஹ ஃ ா , ,
வா - வ - - - - - - நாம்

, , நி நி ய வ ய நி
ஹொ- - - ஜ -

ய ா , , ய வ ஹ ஃ
ந ா ஹ - - -

2 வா , , வ ய நி ய் ஃ வ ய வ ஃ ஹ ரி ஹ ஃ ா , ,
வா - - - - - - - - - வ - - - நா ம்

, , நி நி ய வ ய நி
ஹொ- - - ஜ -

ய ா , , ய வ ஹ ஃ
ந ா ஹ - - -

வ ா , வ் , , வ நி நீ நீ , , ய வ ஃ வ
வ ரா ய் - - - ந - - -

, ஃ ஃ நீ நி ய ா நீ
- தா - - - - -

வ் ா நி ய நீ வ் ா
ஃ - - ஹா -

, , , நி , வ் ரீ வ் ரி ஹ ரீ , , ஹ் வ் ா , ,
தா வ கீ - - - - - ஃ

, , வ் நி ரி வ் வ் நி
ஜ ா - - - - -

நி ய ய வ வ ஃ வ ா
ந ா - - - ந ா - -

வ ா , வ் , , வ் நி நீ , , நி ய ய ா , வ
தா வ ா ய - - வ் - - -

ஃ ா வ ய வ ா , ய வ ர ா ஃ ஹ ா
ஃ ா - - - ஜ ா - - -

ஃ ா நி ய ய ா
தா - - -

ஸ்வரம்

வ் ா , , , , நீ , , ய ா வ ா ஃ ா
வ் ா நீ தி வி ஃ

வ ா , , ய ா ஃ ா
ஹ ா ய ஃ ா

, , ஹ ா ஃ ா வ ா
ஹ ஃ ஹ

ஃ ா , , , , , , , , ஹ ா வ் ா , ,
ஃ ா ஹ வ் ா

, , வ் ா ஃ ா ஹ ா
வ் ஃ ஃ

ஃ ா வ ா ய ா நீ
ய ா வி ந ஹி

வ் ா வ் ா நி ய நீ நீ ய வ ய ா ய வ
த வ் ா ஈ வி ஃ நீ தி ய ஊ ர ஊ ர

ஃ ா ய ஃ ா ஹ ஹ ா
ஃ ஹ ா ஹ ஹ ா

ஃ ா நி ய ய ா , ,
வி நி ஃ ய ா

ક્રિ ન ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન	ક્રિ ન ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન	ક્રિ ન ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન
ડા ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ	ડા ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ	ડા ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ ર્ણ
ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન	ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન	ક્રિ ર ધ ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ર ન ક્રિ ન
ડા

ಬಾಲ ಕಿರಿಯ ಹೆಣ್ಣು
ಬಾಲಕ ಬಲಿಷ್ಠ ಹೆಣ್ಣು

ಒಂದು ಹಿರಿಯ ಬಲಿಷ್ಠ ಹೆಣ್ಣು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ ಬಲಿಷ್ಠ ಆಕೆ

ಬಲಿಷ್ಠ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು,
ಬಲಿಷ್ಠ ಹೆಣ್ಣು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ
ಬಲಿಷ್ಠ ಹಿರಿಯ ಹೆಣ್ಣು
ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ ಬಲಿಷ್ಠ

4 ಬಾಲ , , ,

1_5	1_5	0	0
	பல்லவி		
, , , , , , , ,	ஃ ர ஹ ர ஸ ர , நி வ ர ய் ர ஸ ர ஸி - ஜ -		
ஸ ர , , ஸ ர , , கஸ ரி ஹ ரி ரி ஹ ரி ரி ஸ நி ய் வ	ஃ ய் வ ய் ஸ வ் ய் ஸ	ரி ஹ ஸ ரி ஹ ஃ ஹ ஹ	
ரி ஸ நி வ் ய் ஸ ரி ஹ ஃ ஃ ஹ ஹ ரி ரி ஸஸ நி வ ய் ஸ			
, ஃ ஹ ஃ வ ஸ ரி ஸ வ ஃ ஹ ஸ வ ஸ ய வ ஃ ஹ ஸ வ ஸ நி	நி ய வ வ ய ரி ஸ் நி ய ய வ	ஃ ஹ ஹ ரி ஸ	
ரி ஸ நி வ் ய் ஸ ரி ஹ ர ர - - - - - - -			
	அனுபல்லவி		
1 , , , , , , , ,	கீ ய ர வ ர ஃ வ் ஃ ஹ ஃ ர நி ர த ஃ ர - நி - -		
வ ர , , வ ர , , ஃ வ ஃ ர வ ய வ ர ய நி ய ய வ வ ஃ ஹ ஃ	வ ஃ வ ய வ ய ஸ் ய ரி ஸ் ஸ் நி வ ய ர		
வ ர - ஃ - - - - - ஃ - ஹ - தி - - - ய ர - - - - - ந்த ர - - - - - - ந ர			

೨ ಮಾತ ,, ಮಾ , ಬ ಅಾ ಕ ಕ್ಷ , ಅಾ ಬ ೪ ಮ ೪ ಮಾ ಅಾ ಕ ಕ್ಷ ಕ ಕ್ಷ ಕ ಕ್ಷ

ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಅಮ್ಮೆಗಾರ ಕಾಮಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಮುಂದಣ ಕಸವಾಗಿರಿಸಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಕಾಣದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಕಿವಿ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದವ ಕೇಳದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಮೂಗು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದವ ಮೂಸದಿರಲಿ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದವ ಸವಿಯದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಕೈ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಪೂಜಿಸದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಮನ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಧ್ಯಾನಿಸದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಶಿರ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಬಾಗದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಸೋಂಕದಿರಲಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವ ಧರಿಸ

ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ.	ಕೆಲಸ	ಸಂಬಳ
ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.	ಸಂಬಳ	ಕೆಲಸ

யாவணும்: காபிராகம்—சாபுதாளம் சூ: ஸரிஸவநிஸ
சுவ: ஸ்நிதபமரிஸ
சுவ: ஸ்நிதநிஸமரிஸ

முத்தய்யா பாகவதர்]

1_3 0 0	1_3 0 0
பல்லவி	
1 ஸ்ரா , ஸ்நிதா நீவா ஸ்ரீ ரா - - ஜ - -	ஸஸஸஸ மரி ஸரீ , , , ரி ரா - - - - ஜெ - - ஸ்ரீ
நிவா , , நிஸ ரி - - ஸ்ரீ த	ரி ஸ வ , நீ ஸ்ரி ம் ரி ஜ க வ ா ஜ - நி -
2 ஸ்ரா ரீ ம் ரி ஸ்ரா ஸ் நி ய நி ஸ் நி நீ , வ ஸ்ரீ - - - - ரா - - - ஜ - - -	ஸ் ஸ் நி ய வ ஸ ஸ ஸ ம ரி ரீ ஸ ா ரா - - - - - - ஜெ - - ஸ்ரீ
வ ஸ வா ஸ் நி நீ , வ வ ா நி ஸ் ரி ஸ ரி - - - - - - ஸ்ரீ - த -	வ நி வ ஸ வ நி ஸ் ரி ம் ரி ஸ்ரா ஸ் நி ஜ - க - வ ா . - - - ஜ நி -
3 ஸ்ரா , ஸ் ரி ம் ரி ஸ் நி ய நி ஸ்ரீ ரா - - - ஜ - - -	வ ஸ் நி ய வ ஸ ஸ ஸ ம ரி ரீ ஸ ா ரா - - - - - - ஜெ - - - - ஸ்ரீ

1_3	0	0	1_3	0	0
உ வ வ் ஹி ஹீ , வ வ ா ஹ்ஹ் ஸ் ரி உ			வ ஹி வ உ வ ஹி வ் ஸ் ரி ஹ் ஸ் ரி வ் ா வ் ஹி		
ரி - - - - - - ஸ்ரீ - த -			ஜ - ந - வ ா - - - - ஜ் ஹி -		
			॥ ஸ்ரீ ஸாஜஸாஜெஜ்ஜரி ॥		
			அனுபல்லவி		
வ ஹி உ வ ா ஹி ஹி			வ் வ் ா வ் ஸ் ரி ஹ் ஸ் ரி வ ஹி வ் ா		
உ ா - - ஸ ா - ரி			உ ெந ா ஜ்ஜ ா - - வி - ஹி		
வ் ஹி ய ஹி வ உ உ உ ஹ ரி ஸ் உ ா			ரி உ வ ஹி வ் ஸ் ரி வ் ஸ் ரி ஸ் ஹ் ஸ் ரி வ் ஹி வ் ா		
உ ா - - - - - ஸ ா - - - - ரி			உ - ெந ா - - ஜ் ா - - - வி - ஹி		
ஹ் ரி ஹ் வ் ரி ஹ் ரி வ் ஹி ய ஹி			வ உ ஹ ரி வ் ா ரி உ வ ஹி வ் ஸ் ரி ஹ் ரி		
உ ஸ ரு. தாம் - - - மி - - -			உ் - - - - தம் - - - மி - - -		
உ ஹ உ உ உ. ஹ் ரி வ் ஹி ய ஹி			வ உ ஹ ரி வ் ா ரி உ வ ஹி வ் ஸ் ரி ஹ் ரி		
உ ஸ ரு தாம் . - - - மி - - -			உ ா - - - தம் - - - மி - - - -		
			சிட்டாஸ்வரம்		
வ் வ் ா வ் ஹி ரி வ் ஹி ய வ உ ஹ ரி			வ் ரி வ் வ ா உ நீ வ உ ா வ ஹி வ்		
தாம் தாம் த கு ஜணு த ஜி ஜி த கி ட			த ரி த கூ உ த யீம் த யீம் த நந		
கா யௌள ந ஸ வ ஸ ந்ய வ தநு ல வவ ஸ			வ் ஜ ய வ ா உ ஸ ா ஜ ஸ ா வ க ஜ்		

l_3 0 0	l_3 0 . 0
ம் ம் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்வ உ வ ஸ்	வ ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸா , உ வ ஸ் ஸ்
ய்ரிஜி த த கி டகூகூ தரி ஜணூ தரி	த ஜணூ தகி ட தாம் ஜி ஜிம் ஜிணதெதாம்
ஸூவவஸ ஜிஸ்ஜிஸ உ யஹ்ரஜ ய ஸ்ஜி வெ	ஜு ஜி தெஜ்ரீ - ஹ ரி -கெ - ஸஹ்ஜிதெ
சரணம்.	‖ ஸ்ரீராஜ ‖
1 , வா ஸ்ஜி வ ஸ் ஸ் ஜீ , வ உ	ய வ உ ஸ ரீ வ ஸ் ஸ் ஸ ஸ் ஸ் ஸ் ஜீ
ஸ க - - ஜு - - - ஸூ	வ - ந - - உா - - - - - - -
ஸா , , , , ரி	உ வா வ ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ய ஸ் ‖ வ உ
தெ ஸ	ஜ் ந - ஸ் ஸ் - - - தெ - - ‖ - -
2 , வா ஸ் வ வ ஸ் ஸ் ஜீ வ வ உ	உா , ஸ் வ உ ஸ ரி ரி உ ஸா வ உ உ ஸா ரி ரீ
ஸ க ஜு - - ஸூ - - - -	வ - - - - - ந - - உா - - - - - -
ரி ஸ ஸா , , , , , ரி	உ வா வ ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் வ உ
தெ - - ஸ	ஜ் ந ஸ்ஸ் - - - தெ - - -
1 வ ஸ் வ உா ஸ ரி	உ ஸ ரி ஸா ஸ் ஸ
த ரி த ஜம் த ரி	த கி ட தா ஜி ணா
ஸ் ஸ் ரி உ வ ஸ் ஸ்	ஸ் ஸா ஸ் ஸ் ய வ ‖ உ ‖
ய்ர ஜி த கூ கூ த ரி	த தெதாம் த யிம் ஜி ண ‖ தெதா ‖
	‖ ஸகஜு ‖

1_3 0 0	1_3 0 0
2 வா நி நிஸ்ா வ வ நி நி ஸ் நி ஸ் தா கி ட ஜம் த நி கி ட ஜம் த நி	நி ம் நி நி ஸ் நி ய நி வ உ வ நீ நி தஜணுதயி தி த நிகூகூ தகெகூ
ஸ் நி வ நி ஸ் நி ய நி வ உ நி உ வ நி யூதி த த யி தி தநிகூகூத நி ஜணு	ஸ் நி ம் நி ஸ்ா ய நி வ்ா, ம நி ஸ ॥ நி உ ॥ த நி கி ட ஜ த நி ஜம் தயிம் தி ॥ணெதாம॥
	॥ வகறு ॥
3 ஸ்ா , , , ஸ் நி நி ஸ் தாம் த தி தி த	நி ய வ உ ம நி ஸ்ா , நி ஸ் கி ட த க த நி ஜம் த க
நி உ வ நி வ உ வ நி ஸ் நி ம் நி ஸ் நி ணகத நியூதி கி ட த நி கூம். த நி	ஸ் ஸ்ா ஸ் நி நீ ய வ உ ம நி ஸ நி த தீ நூதஜ ஜ்ணூயூதி கி ட த நி
உ வ உ வ நி ஸ் நி ஸ் நி ஸ் நி ம் நீ தி நதி நதி ணை த நி கி ட த நி ஜம்	ம் நி ஸ் ஸ் நி நி வ வ உ உ நி உ நி வ யி தி யி தி கி ட த நி ஜணூத க த நி
நி ஸ நி உ வ நி உ வ நி ஸ் நி ம் நி உ யி நகி ட த ந் தி நூதி நூ தி நத த ெ	, ம் நி ஸ்ா நி ய நி வ ஸ்ா ஸ் நி ய . க கூத ஜம் த தி நத த ெதாம் தயிம் தி
வ உ ணெதாம் .	
	॥ வகறு ॥

கீர்த்தனங்கள்.

கீர்த்தனமென்பது ஏதாவதொரு பாஷையில் இயற்றப்பட்ட ராக பாவம் நிறைந்த ஸாஹித்தியத்துடனும், ஏதாவதொரு ராகநியமத்துட னும், ஏதாவதொருதாளநிர்ப்பந்தத்துடனும் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் க்ருதியாகும். இதில் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் அல்லது சரணங் கள் என்ற மூன்று பகுதிகள் இருக்கவேண்டும். சில கீர்த்தனங்கள் அனுபல்லவியில்லாமலும் இருக்கக்கூடும். இவைகளின் ஸாஹித்தியம் பகவத்ஸ்தோத்திரமாகவோ, புராணகதைகளைப்பற்றியோ இயற்றப் பட்டிருக்கும். கீர்த்தனைகளிலுள்ள தாதுக்கள் (ஸ்வரங்கள்) பெரும் பாலும் சுலபமானவைகளாக அமைந்திருக்கும். கீர்த்தனைகளின் அனு பல்லவியிலோ, சரணங்களிலோ இயற்றியவரது முத்திரைகள் பெரும் பாலும் காணப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ புரந்தரதாஸர், தியாகராஜஸ்வாமிகள், சியாமாசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீதீக்ஷிதர், ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள்மஹாராஜா முதலிய பெரியார்கள் கன்ன டம், தெலுங்கு, ஸம்ஸ்கிருதம் முதலிய பல பாஷைகளில் பல்லாயிரக் கணக்கான கீர்த்தனங்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். அவைகளிற் சில கீர்த்தனங்களை முறையே மேலே சேர்த்துள்ளோம்.

[ஸ்ரீபுரந்தரதாஸர்.

மோஹனம்—ஜம்ப.

வல்லி.

கணகணநீ வனஜ மெகெவிபாவமெ -கூஷ்ண (கணக)

அனுவல்லி.

வாணிநீகாக்ஷ வாரிஷொத்தஜ ஹமெ (கணக)

சரணம்.

1 பங்கஜஜ வனகிரு-வத்ஸகிநகிஹாவெவிரு
நிதெயலி நொகெநய்ய நீரஜாக்ஷ
தந்தெ தாயியுநீனெ பங்கபஜவுநீனெ
வனெந திக்கு நிஜநம்பிதெனாகூஷ்ண (கணக)

2 க்ஷணவொந்யாவாகி தூணகிஜகுபெயாகி
வணிவரதாத லவதி நொகெ நானா
வகாதிஜநிவந்து வநஜஸம்ஹவஜநக
வணிஸாயி பூஜ்யாத மொரெத கூஷ்ண (கணக)

3 லக்குவதரெநம்ப பிரஜொதகெலெ
லகுராயீந நாகிர பெடவெ
உக்தாயகுநீந வெஜஜிரவாரவாவ
பக்தரர வாரதரவிம்பஸ்ரீகூஷ்ண..... (கணக)

1474

பல்லவி

வ ம ய வ ம ரி ஸ ஸா
நீ - - - யென்ன - - ந

வா ; ம ரி ஸ ரி ம வ
னெ கூ ஷ்ண - ண - -

வா ய வ ம ரி ஸா ரி ரி
நீ - - யென்ன - - ந -

ம் ரி ஸ் ய ரி ஸ ய வ ம வ
னெ - - - கூ - - ஷ்ண -

(கண்ணா)

, , , ஸ் ஸ்ரீ ஸ் ய ய வ
க ண்ணா கண்ண - டா -

, , , ஸ ரி ம மா ரி ம
கெகெ - ஐ டா வ -

ய ஸ்ரீ ஸ் ஸ்ரீ ஸ் ய ய வ
- - க ண்ணா கண்ண - டா -

ம , ம ரி ம வ ய ஸ் ரி
- கெகெ - ஐ டா - வ -

ய ஸ்ரீ
- -

அனுபல்லவி

ஸ் ய யா ரி ஸ் ஸா ய வ யா ;
கா - - - - - க்ஷ - ஸ்ரீ

, , , ஸ் ரி ம் ரி ஸ் ஸ்ரீ ,
வ்ண்ணா - - நீ - -

ਰਾਗ ਮਾਲਕੌਂਸ

ਸ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ਸੰ ਸੰ ਨੀ ਧ ਪ ਮ ਰੇ

(ಕಾಫಿ)

ಮ ಪ ಗ ರಿ ; ; ; , ಪ ಗ
ಕಷ್ಟ -

ಪ ಪ ಗ ರಿ ಸ ಪ ಗ ರಿ ಸ ಪ ಗ ರಿ ಸ

[ஸ்ரீ த்யாகராஜஸ்வாமிகள்.

பல்லவி.

ஸரஸாமஸமானமைய தலகிக
ஸமமுகவவமுகொர ஒகநகா (ஸர)

அனுபல்லவி.

வரஸாகநுகாகுமுகொவெ
வகுலெகுகொசெயுமியெசி ஒகநகா (ஸர)

சரணங்கள்.

1 ஒலுவாயாரஜ நாதுசொமொட
ஒதுமு சொக்ஷகொர
கொலுவுமயுவஷ்டஸர ஸுஹாகு
மொரதெ சொக்ஷகொர ஒகநகா (ஸர)

2 வஹஜநுகுவெநிஜதா நியெ
வரமொட சொக்ஷகொர
மஹஜலக்ஷிதொ நாமஜதா.ர
மஹிதொப மொக்ஷமொர ஒகநகா (ஸர)

3 உதுதாஹரதொ தெலியகுயெ
உபிரும்பவ மாவமா
மாகுகநமாலெகுவஜஜெயட
மலிகுரவ்யதீர ஒகநகா (ஸர)

4 நஜிதமிநீமாப நமஜகொதெலுஸ-
நாணுவமமுகொ
விஜயமமுதுலாஹராஜொடிரொகெ
விஸ்வஹிஞ்சி தெலுமாகொ ஒகநகா (ஸர)

ಮಿಶ್ರ ಮಿಶ್ರ ಮಿಶ್ರ

ಕಾರಣಂ

ಸೀ ನಿ ಸೀ , . ನಿ ಸೀ
ಇ - ಮ - ಕ ಆ
ಸೀನಿಸೀ ; ಅಗಾಗಿಅಅಗಾಗಿಅ
- - - - - - - - - - - -
ಆ ಇ ನಿ ಸೀ ನಿ ಆ ಆ
ಇಜ - - - ಮಾ - - ಳ
ಅಅಂಆಆ ಅಂ ಪ್ರಿಂಆ ಇ ನಿಸೀ
- ಇ ಕ ಅಗಾ - - - - - - - -

॥ ೪೫೨ ॥

ಸೀ ನಿ ಸೀ ,
ಆ ಕ ಆ ಆ ಇ ಆ ಆ ಆ

பல்லவி

ஹொஉஹுஈநுஸுஸுஸ்வுஸ்ஸம் ஹஜிஜஹம்
ஹொஸாஷ்ஷுந்தம் நித்துஸுஈஜவஹஜெஞாஹ்ஹவவிஹவம்

(ஹொஉ)

அனுபல்லவி

ஹிஉஷ்ரஜாஸுஉணம் ஹவதஸுணம்
வாஉஜெவாஜிவந்திதவஸுணம்

(ஹொஉ)

சரணம்

கஸுணாஉதஸுஹஜிஜெஸ்வுஸுஸ்வுஸம் வஸம்
கஜும்பகாநநகவாஜெஸ்வுஸம்

உயுஸுஸாவுஸுவிருஹிதஉஜெஹஸ்வுஸம்
விஜாநநுஸுஸாயஸுஸ்வுஸம்

வஸுஸுஸுஸுஹஜெஹஸ்வுஸம் விஸ்வுஸ்வுஸம்
வாஞ்ஜிதாயுஹருஷாயகுவதுஸுழி

(ஹொஉ)

ராகம் சுத்தவஸந்தம்—தாளம் ஆதி.

பல்லவி

{ஆ. ஸரிமஃவயநிஸ
அவ. ஸநியஃயவஃமரிஸ

1_4	0	0
‖ ஸ்ரா நீ ய ரா நீ ஸ் நி நீ ய ரா வ ரா ,,	ஃ ம ஃ ரா , , ய ரா	நி ஸ் ரி ம் ரா ஸ் ஸ்ரா ,,
‖ ஹொ ரா - ஃ ஸ்ரூ - - - ந் - ரே	ஸ்ரூ - ரூம் ஸ	ஜெ - - - - ஹம்
‖ ஃ ரா ,, ய ரா ,, நி ரீ ,, ஸ் ஸ்ரா ,,	நீ ய வ ரா ய ஃ ய	வ ஃ ரா ம ஃ ய வ ய
‖ ஹொ ரா ஃ ஸ்ரூ - - - ந்	நி தூ ரூ ஷ வ ஸம்	- தொ த்ஹ வ வி ஸ வ
‖ ஸ்ரா நீ ய ரா நீ ஸ் நி நீ ய ரா வ ரா ,,	ஃ ம ஃ ரா ,, வ ஃ	ம ரீ , ஸ்ரா , , ‖
‖ ஹொ ரா - ஃ ஸ்ரூ - - - ந் ரே	ஸ்ரூ - ரூம் ஸ -	ஜெ - ஹம்
		‖ ஹொஃ ‖

அநுபல்லவி

‖ வ ரா வ ஃ ரா ஃ ரா ய ரா வ ரா ,, ஃ ரா ம ரா	ரீ ,, வ ரா ய ரா	வ ய நி ஸ் ஸ்ரா , ,.
‖ ஹி ரா - - - ஜ் ஜ ரா ர ஃ	ணம் ஹ வ	த - ர - ணம்
‖ ரீ ,, ஃ ரா ம ரா, நி நி ஸ் ஸ்ரா ஸ்ரா	ஸ் நி ய ரா நீ ஸ்ரா	ஃ ரா ய ரா ய ரீ ‖
‖ வ ரா ஃ . ஹெ - வ ரா - - ஜி	வ - - நி த	ச ர ணம் - ‖
		‖ ஹொஃ ‖

14	0	0

ಕ್ರಿ ಪೂ ಪ್ರಾರಂಭ

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೦೧ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೦೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೦೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು. ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೨೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೨೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೮೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೮೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೧೯೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೧೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೧೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೦೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೨೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೧೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೩೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೩೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೨೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೪೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೪೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೩೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೬೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೬೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೫೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೭೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೭೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೬೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೮೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೮೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೭೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೯೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೫೯೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೮೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೦೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೦೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೪೯೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೧೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೧೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೫೦೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೨೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೨೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೫೧೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೩೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೩೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೫೨೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೪೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೪೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೫೩೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೫೫೫೬೭೭೨ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ೪೭೫೭೭೭೨ ಜೈನರು ೧೪೭೭೭೭ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ೬೫೫೫೬೭೭೨ ಕ್ರೈಸ್ತರು ೨೭೭೭೭ ಇತರರು ೧೪೭೭೭೭ ಇದ್ದರು.

ಕ್ರಿ ಶ ೨೫೪೧ ರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್

தோடி—மிச்ரசாபு. [ஸ்ரீ சியாமா சாஸ்திரிகள்]

பல்லவி

நிதெந்த நகிநாநு வகா நாவிந்தவம்வு
விநி நந்நு ப்ரோவுமு (நிதெந்த)

அனுபல்லவி

கந்ததுநிமா பிப்புயநி
கநிகரிதெந்தநெறுகா !—சும்ப !
வந்நமதாணி ராணி ! ஸுகவாணி
காமாக்ஷி ! கருணாணி ! (நிதெந்த)

சரணம்

ஸுரமுனுலவகெமாரநி லக்ஷ்ய
காரிதாயநுகாயகி காமாக்ஷி ! கஞ்சதளாயதாக்ஷி !
காருண்யநிதி நீவெகமாவக (நிதெந்த)

பல்லவி

1. , வா , ம ஸா வா
நி - ஸ்ரு நம்

வா , , , , ய வ
ந்ரு ஸ -

2. ஸவ வா , ம ஸா வ ய
- - நி - - ஸ்ரு நம் -

யா , , , , ய வ
ந்ரு ஸ -

3. ஸ ய வா , ம ஸா வ ய
- - நி - - ஸ்ரு நம் -

ஸ்வா , , , , நி ஸ்
ந்ரு ஸ -

, வா வா , நி ய வ ஸா
- நி நா - - - - -

ய நி ய ய வ வ நி ய வ
ஸா - - - - - - - -

நி ஸ்ய யா வ ய நி ய நி ய வ ஸ
- - நி நா - - - - - - - -

ய நி ஸ்வா , நி ஸ் நி யா வ நி ய வ
ஸா - - - - - - - - - - -

நி ஸ் ய யா வா , ய வ ா ய நி
- - நி நா - - - - - -

நி ய நீ யா ய வ ய நி ஸ்வா
ஸா - - - நா - - - -

ललित ॥

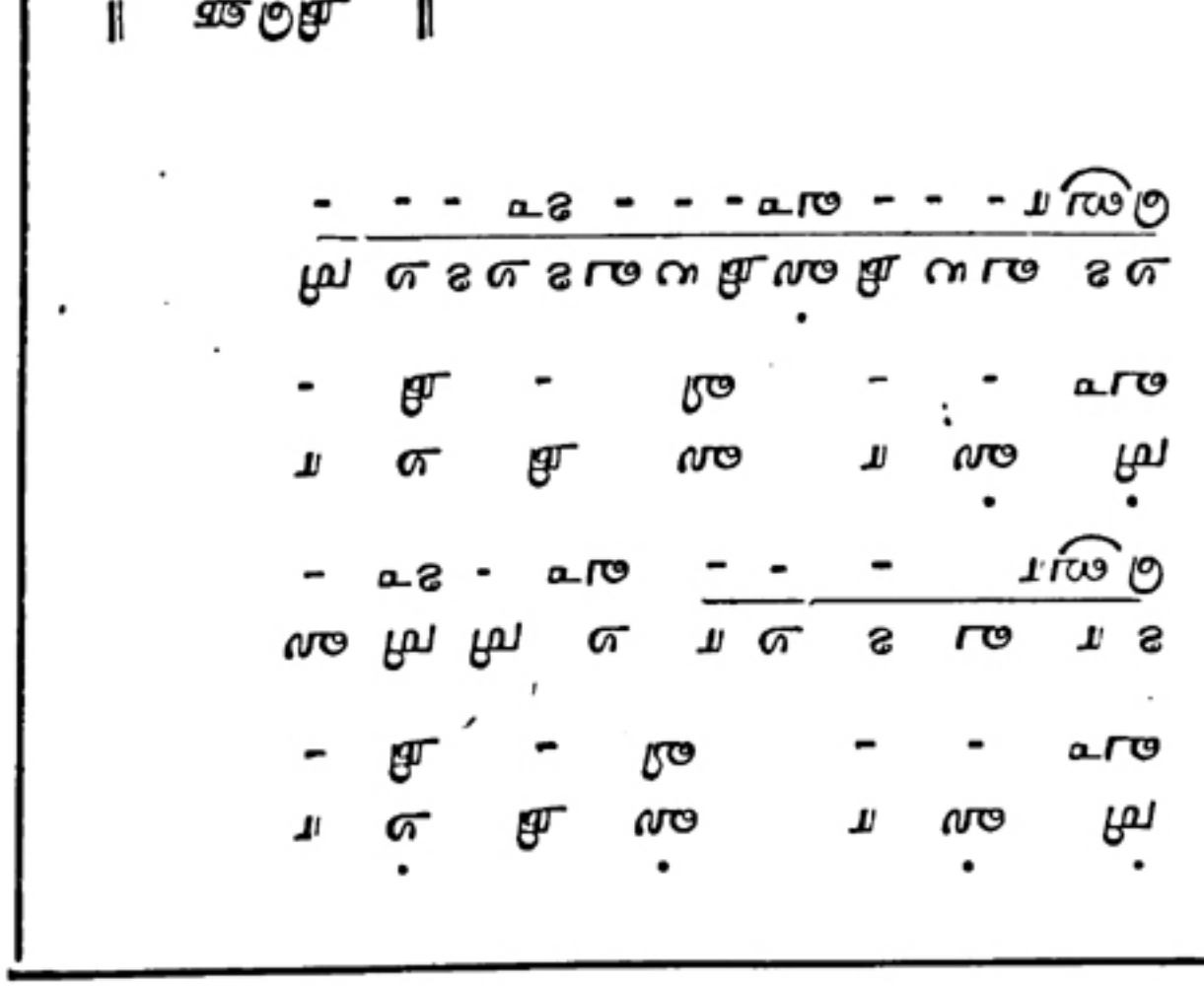

2 ஹி ஸ்ரா ரி ஸ் கீ ஸ் ஹி ய ரா வ ரா
- க - - - ஹ - - த - - -

ய ரா , ய ரா ஹ உ ய ஹி
உ ரா ஐ - - - -

3 ஹி ஸ் ரி ஹ் ரி ஹி ஸ ரி ஸ் ய ஹி ஸ் ஹி
- க - - - ஹ - - - த - - -

ய ரா , , , ஹ உ ய ஹி
உ ரா ஐ - - -

1 , ய ஹி ஸ் ரா ஸ் ரா
க ஹி க ர

ய ஹி ய ய ஹி ரி ஸ் ஹி வ
ஔ - - - - - - - - -

2 ஹி ய ஹி ஸ்ரா ரி ஸ்
- க ஹி க ர -

ய ஹி ய ஹி ஸ் ரி ஸ் ய ஹி ஸ் ஹி
ஔ - - - - - - - - -

, ஹி ய வ உ ர ய வ ரா ஹ உ ரா
- - ஔ - - ஹ - - - - -

ஸ் ரி ஹ் ரி ஸ் ஹி ய வ வ ய
- - - - - ஜ - ய - ஹி -

ஹி ய ய வ வ உ ய வ ரா ஹ உ ரா
- - ஔ - - - ஹ - - -

ஸ் ரி ஹ் ரி ஸ் ஹி ய வ ய ரா
- - - - - ஜ - ய - ஹி

ஸ்ரா , ஸ்ரா ,, ரி ரி ஸ்ரா ஹி
ஔ ஔ - - ஹ - - -

ய ரா , ஹ உ வ ய
உ ரா சு ம் - ஜ ரா -

ஸ் ரி ஹ ரா ஈ ஸ்ரா , ரி ரி ஸ்ரா ஹி
ஔ - - - - ஔ - ஹ - -

ய வ உ ஹ உ வ ய
உ ரா - - சு ம் - ஜ ரா -

1 கி வ் ா கி ய கி வ் ய ா
- வ ஹ - - - ஹ

ந் ி வ ா வ் ா ஹ் ந் ி ந் ீ வ் ா
ண் ா - - - - - - - ண்

2 வ் ா ந் ி வ் ய கி வ் ா ந் ி வ் கி ய ய ா
ண் ி வ - ஹ - - - - - - - - ஹ

ந் ி வ் ா வ் ா ஹ் ந் ி ந் ி வ்
ண் ா - - - - - - - ண்

வ் ா , , , கி வ் ந் ி வ்
ண் ி க ா - - -

, , , , , உ ா வ ய
க - - -

, , , , , ஹ ா , , , ஹ வ உ ய
ஸ்ரீ உ - - -

வ் ா , , , ந் ி வ்
ஹ ர ா - - - ண்

, , , , , ந் ி ய ய ா
ஸ்ரீ - - - - - - - ண்

, , , , , ந் ி வ் ய ா
ஸ்ரீ - - - - - - - ண்

, , , , , ந் ி வ் கி ய ா ய வ ா ,
- - உ ா - - - க்ஷ் ி -

வ ய வ உ ஹ ா ஹ ந் ி ந் ி வ ‖ ந் ி
- - ஜ்ரீ ா - - - - ண் ி - ‖ ,
‖ கி ஹெ ‖

சரணம்

வ உ ஹ ா , , ந் ி வ் ா வ் ஹ்
க்ரூ - - - ஷ் ண - வ் -

ஹ் ி ய ஹ் ி ய ா ய ஹ் ி வ் ந் ி
ந் ி - - - - - - - -

2 ஹ ர , , , ஹ வ ஸ ய
ஸ்ரீ ஸ - - -
ஸ ர , , , ஸ்
ஹொ ஷ -

3 ஸ ர , ஹ ஸ ஹ்ரி ய ய வ வ ஸ
ஸ்ரீ - - - - ஸ - - -

ஸ ர , , , , ஸ் ஷ்
ஹொ ர ஷ -

ஸ ர ஸ் ஹ்ரி ய ர
ஷ - - - - -

ய ர , ய ஸ ய ஹ்ரி
க ர ழு - -

ஹ்ரி ஷ் ர ஸ் ஹ்ரி ய ர
- க ர ஸ - - - கூ

ஸ் ஸ் ர ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்
ஹ ர - - - - - ய

ஷ் ர ய ய ஹ் ஹ் ஸ் ஸ்
கூ கா ர - ணை - -

ஷ் ஸ் ஹ்ரீ ஹ்ரீ ய ஹ்ரி ஷ் ர , ஸ்
- - - - ஹ்ரீ - வெ -

வ ஸ ஹ ர , ஸ் ஷ் ர ஸ ஷ்
கூ - - - ஷ - - ஷ -
ஹ்ரி ய ஹ்ரீ ய ர ய , ஹ்ரீ ஸ் ர
ஸ் - - - - - - - - - -

ஹ ர ஸ் ஸ் ர ஸ் ஷ்
கூ - ஷ - ஷ -

ஹ்ரி ஷ் ஹ்ரீ ய ர ஷ் , ஸ் ஷ் ஹ்ரி ஷ்
ஸ் - - - - - - - - - -

ஹ ர ஸ் ஹ ஸ ஹ ர
கா - - - - ஜி - - -

ய ஹ்ரி ஷ் ர , ஸ் ஷ் ஹ்ரி ய ர வ ய
ஹ ர - - - - ய - - கி -

, , ய ஹ் ர ஹ் ஸ்
- க ஜ - ஹ

ஸ் ஷ் ஹ்ரி ய ய ர ஷ் ஹ்ரி ஹ் ஸ்
ஹ ர - - - - - - - -

ஸ் ஸ் ஹ்ரி ய ஹ் ஹ் ஸ் ஸ்
- ஹ - - - ஜு - - -

ஹ்ரி ய வ ஸ ர ஹ ஸ் ஸ் ஷ ‖ ஸ்
- ஷ ம - - வ - ஹ - ‖ ஹ்ரிஷ ‖

[ஸ்ரீ சியாமாசாஸ்திரிகள்.

மத்யமாவதி—ஆதி.

பல்லவி.

வாரிஜாக்ஷி காமாக்ஷி வாவநி வாவராநி (வாரிஜாக்ஷி)

அநுபல்லவி.

ஸாரூப லாவண்யமூர்த நிநு ஸதா
வேணுகோப நாயெந்தெ
ம்ருதுராக ஜேஸேவ வெய தீபபுவெ வெலஸே
(வாரிஜாக்ஷி)

சரணம்.

ஸ்ரீரங்கபுரநிலய நிநே உசிதி
ஸாரஜநயகெது ம்ருகமெலநே
ஸரஸோஷ்டமுநொஸலெவநி நீவு
சிரநாமமுலுரா யகிவநி
ஸ்ரீநுதமு வேரு பொந்திதிவே
காருண்யமுதிரு வெஜலமா
காவாபிநதண்டிமுநா நெநு
நீதாவிப்பநு ராவுஜூ

ஸ்வரஸாஹித்தியம்.

நிஸரி - மரிஸ - நிஸரிம - ரிஸ நிஸரி
க ந க - மரிஸந - நமுதித நிநு ஸஜந

ஸா;,ரி ஸ நி வா வ ம வ நி ஸ ரி
ஸம் த த ம ஹே ய நி ஜந டு நு

வ ம வ ஸரி ஸ் ம வ ம நி வ ஸ நி ரி ஸ ம
வி நு ம நி விநுஹ வ ந ஜ ந நி , ரி வ ப

ரீ , ஸ நி வ ரி ஸ் ரா நி வ ம ரா ரீ ஸ
ம ஊரி த நு வீ ப நு ரா - கி ஜூ

(வாரிஜாக்ஷி)

கல்யாணி – திச்ரலகு.

பல்லவி.

விராகவராஜிவ்விபுவாவுஉ - நிகு நெரகஂஜிகி
(விராக)

அனுபல்லவி.

வுராரிஉநொஹாரிணீ - ஶ்ரீகாஉகூஜி (விராக)

சரணம்.

தாஉஹஂபுவுவெயக ஹஂப நீவு கருணா-
நியிகாவாவராஉவ - ஜிகுநெறு விகு ஹரொஜஉவி !
(விராக)

குந்தலவராளி—ஜம்பை.

பல்லவி.

ஹொநீரூரூயிகஂ வுராகுஶுறுஹாயிகஂ
வுராஷஂ ஶாஶ்வதஂ கருயெ (ஹொநீரூர)

அனுபல்லவி.

வாநீஶ மௌநீஶ வாஹவாஹ்யுஉ -
வநிவாராஹிவந்திதவஂ வஜ்ரநாஹஂ (ஹொநீரூர)

சரணம்.

கருதநுதிஹநுவாஹி ஹஜநாநுருண -
விஹிதஹுருயிதாகாரஉஹிதஂ
கருஷஹரவநிஹரொஜ்வரு -
வஜ்ரகீயூஹிவண்டிதாரெஷஹுநிதஂ
கருரொஹ்வாந்தித உஹெரூர -
திரகுடிவராஉருயாசவெரூரவிநுதஂ
காஞ்சநவிஜாநுவிதஂ வஜ்ரநாஹஂ (ஹொநீரூ)

மே. 28-ல் ஜன்யம்.] ராகம் குந்தலவராளி—தாளம் ஜம்பை. [ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா.

{ ஆ. ஸரஷய நியஸ்
அவ. ஸ் நியஷரஸ

பல்லவி

1. ஸ ா ர ா வ | ய வ ய நி ய ா
ஹொ ரீ நு | ஸா - யி - நம்

ய நி ய நி ய வ ர ர | வா யா நி ய வ ய வ ர ர ா ர ா
வூ - ஸூ - கூ - ஸ ரு | ஔ - - - யி - நம் - - -

நி ய வ ர ர ய ய ா | நி ய வ ர ர ய ய ா
ஸா - - - யி - நம் | ஸா - - - யி - நம்

வா ய நி யா, நி வா, ய வ ர ர ா ர ா | வா ய நி யா, நி வா, ய வ ர ர ா ர ா
ஔ - - - - யி - நம் - - - | ஔ - - - - யி - நம் - - -

2 ஸ ா ர ா வ | நி ய வ ர ர ய ய ா
ஹொ ரீ நு | ஸா - - - யி - நம்

வ ா ஸ நி நி ய ய வ வ ர | வா ய நி யா, நி வா, ய வ ர ர ா ர ா
வூ ஸூ - கூ - ஸ - ரு - | ஔ - - - - யி - நம் - - -

3 ஸ ா ர ா வ | நி ய வ ர ஸ நீ
ஹொ ரீ நு | ஸா - - - யி நம்

நீ நி வ ய ா ய வ ர ா | வா ய நி யா, நி வா, ய வ ர ர ா ர ா
வூ ஸூ - கூ ஸ - ரு | ஔ - - - - யி - நம் - - -

ஸ ஸ ஸ ஹ ஸ
வா ஸா ஷம் - ஸா
ஹ ா , , : ,
யெ

அனுபல்லவி.

ம ா வ ய நி ய வ
வா ஸீ - - - ஸ

நி ய ஹ நீ
வா - ஹ வா

1 ஹ ா ஹ ஸ ஹ
வா ஸ ா - ஹி

ஹ நி நி ய ய வ ஸ ா
வ ஒம் வ - - - ஒ

2 ஹ ா ஹ ஸ ஹ
வ ா ஸ ா - ஹி

ஹ ஸ ஹ ா ஹ ய
வ ஒ வ ஒ -

வ ா நி நி ய வ ா ய ா
ஸ்வ தா - - - க ஹ

ஹ நி ய வ ஸ ா வ ய நி ய வ ஸ ஸ ா
- - - - - - - - - - - - -

வ ய வ ய வ ஸ ஸ ா ய ா
மௌ - - - ஸீ - - ஸ

நி ய வ ஸ ய ா ஹ ா ஹ ா
ஒ வ - ஸ - ஸ வ நி

நீ நி ய ய ா ஹ ா
வ - - நி த

வ ா . ய வ ஸ ஸ ா ஸ ா
ந ா - ஹ - - -

ஹ நி நி ய ய வ ஸ ா ய ா
வ - - - - - நி த

ஹ நி நி ய ய வ வ ஸ ஸ ா ஸ ா
க ா - - - - - ஹ ா - - -

ஹ ஹி ஹி ய யா ஹ
ஹ - - - நூ ஹி

வ ய வ ய வ உ உ உ
ஹு - ண - வி - ஹி த

வ ய ஹி ய வ உ வ
கா - - - ர உ ஹி

வ ய ஹி ய யா யா ஹி ய வ உ
- - - - - - - - -

உ உ வ ய ா
வ் ஹி ஹ ரொ

வ ா யா ஹி ய வ உ உ ா உ
கீ - - - ழூ - - ஜி

வ ா ய ா ஹி ய வ ய ஹி ய வ உ
ரொ - - - ஷ - ஓ - ஹி -

ஹி ய ஹ ா ஹ் ஹி யா ஹி ய வ ா ய வ
- - - - - - - - - - -

உ உ உ ஹ ஹ
க ஜி த ந ஹி

ய் ஹ உ ா வ
ஹ ஜ ந ா ந

ஹி ய ஹி வ ா
ஹு ஜ ஜி த ா

வ உ உ ா , , ,
தா - -

நீ ய ா ய ஹி வ ா வ ய
கு ஜு ஷ - ஹ ர -

ஹி ய வ ா ஹ் ஹி ஹி ய வ ா
ஜ் - ஜு வ - - - ஓ

ஹ ா உ வ ா
வ ஜ்ஜி த ா

வ ா , , ,
தம்

ய நி ய நி ய ஷ உ ா உ ா
வா - - - நீ - த உ

உ ஷ உ உ ஹா உ உ
கூ - - - ட வ ர

நி நி ய வ உ ா நி நி ய ய
ெ - - ரு - வி - ந் -

நி ய ஸ உ ா ஸ நி ய வ உ
- - - - - - - - -

உ உ வ ா ய
கு ூ ொ ட்

ஸ் நி நி ய ய ா வ ா , ,
ஹெ - - - ரு ரீ

வ உ ய வ நி
உ ூ ய ா - ச

ஹ ா , , ,
தம்

அனுபல்லவி போல்பாடவும்

வ ூ ட் உ ச
தூ ா ண் வ
கா ஷ ந வி
தம் வ ட்

வ ஜி உ ா
உ ா கு ூ தி
உ ா ந ூ வி
ந ா ஹம்

சிட்டஸ்வரம்.

ஹ ா உ வ ய ா நி ய வ ா

நி ய நி வ ய உ வ ய உ வ

வ ய நி ய ய வ வ உ நி ய

வ ய நி ய ஸ் உ ா உ ஸ் நி

ய வ உ ா, ஸ் நி ய வ உ

உ ா உ ஸ நி ய ஸ உ ா உ

ய. வ ஸ் நி நி ய ய வ வ உ

, ய ஸ் ா வ ா , ய வ உ

॥ ஹொரீரு ॥

சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெவி ஜமஜ்ஜநி தெஹி க்ருவயா ஸ
தாவகவாணலக்ஷ்மீம் (தெவி)

அனுபல்லவி.

தெவகுடிணிதெதீவ்ருதாநவாதெ
கெவறுதநவரிணெ கீரவாணி வாணி
(தெவி)

சரணம்

1 வீணாவாத்ககுஜிதகுரதறு -
விஹவிதகம் ஜவரெZம்விகெ ,
வெணீஸம்ஜிஸவாஜவிநிஜிதத -
விதத வதாவதராழிகெ ,
வணீஸத விநிவாரண -
நிவாண தரெக்ஷண ஹ்ருதநதவாதிகெ ,
ஸாணொழீப ஸஹாஸணி ஹரிஷண -
ஸாழிநி பாயஜநவாழிகெ ,
ஸ்ரீணிதஸாநிஹெயெ, க்ருஹிணஜாயெ,
வரஸெயெ, நிரவாயெ ;
(தெவி)

2 வகறுகறுாறுயஸாரத ஹிதகர-
வத்ருஸவிறுாவயாதாநதந
தகரவராம்கஸராவந தெளவீ-
ஸ்ஹிததராளகதொஹந,
ஸாகவநகாஜிதாநீஸ்வரவிரசித-
வாநுர வத்யாம வர்ஜித,
விகடஜடாறுஹிதந்ரகுாவிநி
விதறுவரொஜவராவந,
விகவ கதறுவாதெ, விஹதலெதெ,
நிஹதவெதெ, ஹ்ருததொதெ ;
(தெவி)

3 ஜ்யோதிஷ்டோமவஹ்நயே ஸ்வாஹா ।
ஸஜ்யோதிஷ்டோம꞉ ப்ரீயதாம் ।
ஸோமாய பவமானாய ஸ்வாஹா ।
ஸோமோ பவமான꞉ ப்ரீயதாம் ।
ஸோமாய பவமானாய ஸ்வாஹா ।
ஸோமோ பவமான꞉ ப்ரீயதாம் ।
காஷ்டாய்தி காமான்னாயாதி ஸ்வாஹா ।
வாதகமனாய வாஜினாய ஸ்வாஹா ।
வாஜிதவாணிவிராஜே ஸ்வாஹா ।
வீதஸ்தோமாய ஸ்வாஹா, க்ருதவதே ஸ்வாஹா,
த்ரிஷ்டுபே ஸ்வாஹா, நிஷ்கவலே ஸ்வாஹா ;

(ஸ்வி)

ராகம் சங்கராபரணம்—தாளம் ஆதி

பல்லவி

ஸா , , நி ஸ ஸ நி - - - -	ஸ நீ ஸ ஸ ய நி, ஸ - - ஜ் - ஸ	, , , , , , ஸ ஸ வா , , ஸ ஸ வா தெ- வி ஜ - -
ஸா ஸ ஸா ஸ ஸ ஸா ஸா ஸா ஸ ஸ - - - -	ஸா , , ஸா ஸ நி வ யா - -	நி ஸ ஸ நி ஸா ஸ ஸ நி ஸ ஸ ஸா ஸா ஸா - - - - - - தெ - ஹி - - கூ -
ய வ வ ஸ ஸ நி ஸ ஸ - - ண - - - ஐ	ஸ ஸ , , ஸ் நி ஸ் நி ச ஜ - - -	ஸ ஸ வ ஸ ஸ நி ஸ ஸ வா , , ய ா நீ - - - - - - - தா - வ க -
, , , , , , , , , (தெவி)	ஸா , , , , , ,	ஸ ா , , , , ய ா வ ா , , ஸ ஸ நீ க்ஷீம் - - - - -

அனுபல்லவி

ஸ ா ஸ ா வ ா , , உ - ண்	ய வ ா ஸ ஸ ஸ ஸ நி கூ - - ட - - -	1 , , , , , , ஸ் ா ஸ் நி ய ா வ ா , ஸ தெ வ - - ஸ -
ஸ ா ஸ ா வ ா , , உ - ண்	ய வ ா ஸ ஸ ஸ ஸ நி கூ - - ட - - -	2 ஸ ஸ ஸ வ ய நி ஸ் ா ஸ் நி ய ா வ ா , ஸ - - - - - - தெ வ - - ஸ -
ஸ ய நீ ஸ ா , , வா - - தெ	, , ம் நி ஸ் ா , , ஸ ா - ந	வ ா , , வ ஸ வ ா ய ா நீ ஸ ா , , தெ - - - ஜீ - வ
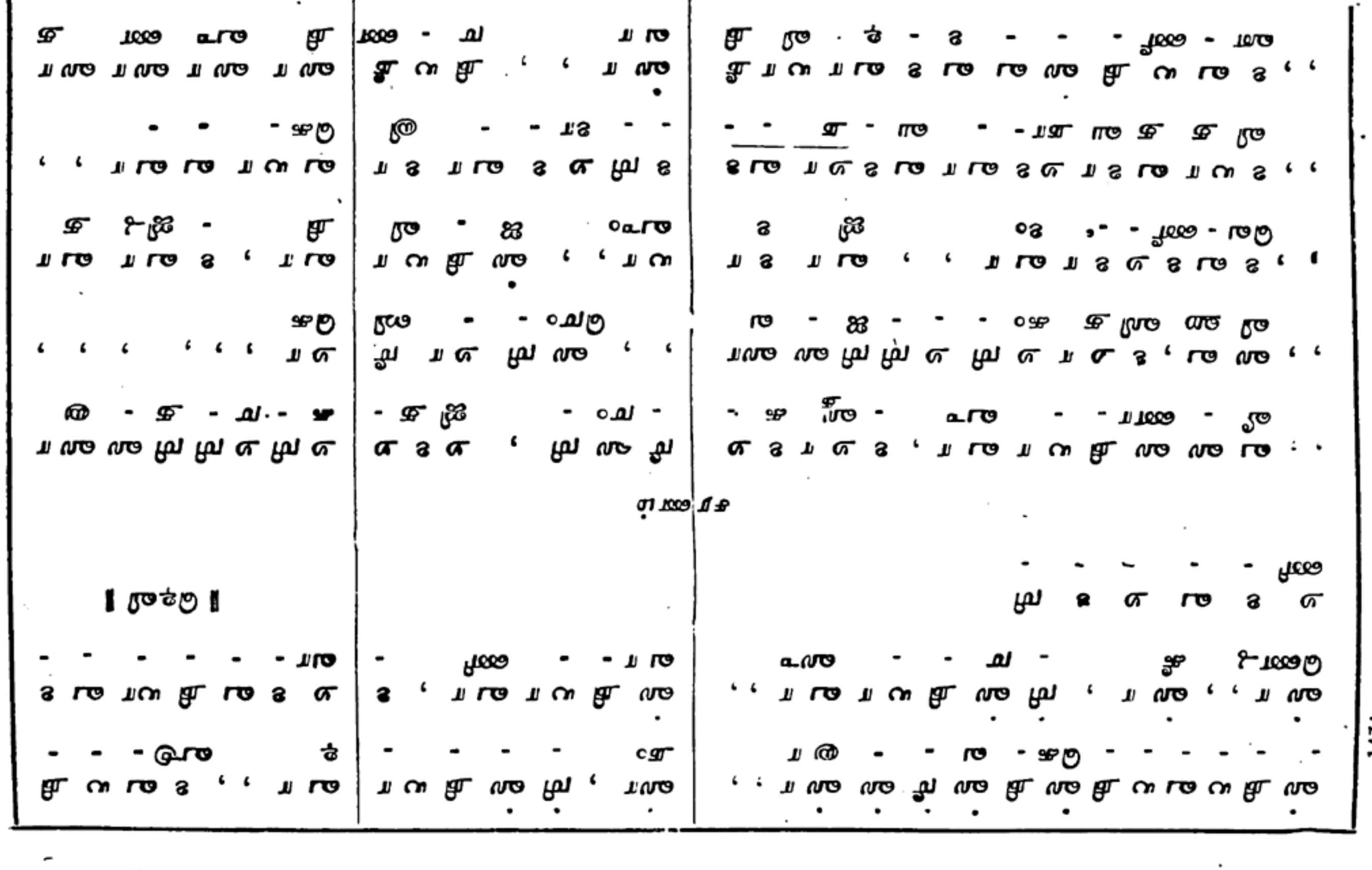
,, ,, ,,

[ஸுப்பராயசாஸ்திரி.

ரீதிகௌளை—மிச்ரசாபு.

பல்லவி.

ஜகதி நிஜூவிதா - - க்ருபொ - - - கு
ஜகதி நிஜூவிதா - - ஶிக்ஷவுடோ
ஜகஜூபொ - தமா - - ம - - (ஜகதி)

அனுபல்லவி

உதஹிஜ உ - த ஸ - ஸம்தொஷிநி
விதவெ தா உதவிநி விநி தனூ ப்ரொவுஜூ (ஜகதி)

ஸ்வரஸாஹித்தியம்

நி வ நி நி ஸ நி நி ஸ ா , ; நி ஸ
நி ர வ யி க ஸூ வ உ ா ய கி

ம ரி ஸ நி ஸ ம ம உ ா உ ம ம ரி ஸ
ய தூ ச்ரூ வி நி நி தூ ஸ ா லு கொ லி வி கி

நி ஸ ம ரி நி - ஸ ம ரி நி - ஸ ரி ஸ ஸ நி
நி ர த உ ஹ த த ய நி தொ ர லு வி நி

வ ா நி நி ஸ - ஸ ா ம ம உ ம ம ரி ஸ
நீ வ லெ தெ ப்ரொவுடுகூ யெ வ ரி கு

ம ம உ ம ம உ ா - நி நீ ஸ நி ஸ ா
ய ர லொ வி தூ உ ா யி தீ கு த உ ா

நி ஸ ம ம உ ம உ நி நி ய உ நி நி ஸ
த ர ணி லி கி கூ ய வ ஸ லு வுஜூ ஸூ ஸ

ம ம் உ ம் ரி ம் ா ம் ரி நி ஸ ா நி நி
ஸ ர ஸி ர ஹ லொ ச நி ஸூ வ ா ஸி நி

ஸ ா நி ய உ உ ா ம ரி ஸ ஸ ா நி வ
த ா உ ஸ உ ஹெ ய கு தெ ப்ரொ வு உ
(ஜகதி)

சரணங்கள்

1 வரூதாயகி கருணா ஜூ நி ப்ரொவ
தரூணா உபரூணா
தெரூதஞ்சி த நாதெதரூ வாதா
ஸரூஸிஜஹவ ஹரிஹர நூதவாதா (ஜகதி)

2 கருணாநிதி தீவ வெமதே வஷி
கருணைதொ நமன லோவ
நிரிராஜகுஹாரி வெநாவ
வரிதாவஜனுநெறு வரிஹரிஸெவ (ஜநநி)

3 வநஜாயதநெதி குஹார-
ஜநநி காதிதஹாதி
வநவாவறுதாறுவிதி
வகுகாதிஜ நிஜநவஜ ஹாதிவாதி (ஜநநி)

[விடலபந்த் அவர்கள்

காபி—ஆதி.

பல்லவி.

வதெ வகும் ஸ்ரீஹநூகும்
நாரஹாவரஜ வறுவகும் (வதெ)

சரணங்கள்.

1 நாரகுயாஜ்ஞ தநாநிவகும்
வரஜவ்ரஹரெணநடகும் (வதெ)

2 வ்ரஜநாஜஹஜஸ்ரீவஹகும்
வாஜகாங்கிதவவாஷா விறுவகும் (வதெ)

3 கஹாசிஹாநெநக ஹவகும்
கவிதஹாசிவி பூநாஹகும் (வதெ)

4 வவும் நாரஜயம் வழுகும்
நாரநாரஜ ஹதி வஷா ஜவகும் (வதெ)

5 வஹக்திவதம் வரவழிஸகும்
விம்ருவகும் பூகிவாவயகும் (வதெ)

[ஸமர்த்த ராமதாஸஸ்வாமிகள்.

காபி—ஆதி.

பல்லவி.

தெஜிவுதீ ஹரஹரீ (தெஜி)

அனுபல்லவி.

ராகயாதகொடுநிரவிவண
சாலுவிமீவு மதி ஹரஹரீ (தெஜி)

சரணங்கள்.

1 ப்ரஹ்மாயிகுதெவவதிததூஜலு
பூயுநலெகுரதி ஹரஹரீ (தெஜி)

2 ராஜஹாவம மனெ காயலு உணெம
தலிம சுஹதாம ஜமதீம ஹரஹரீம (தெஜி)

[துகாராம் ஸ்வாமிகள்.

நவரோஜ்—தேசாதி.

பல்லவி.

யதரு சூஜநீலா ஹுதயாலெம
நாயவஹநரஜ (சூஜ)

சரணங்கள்.

1 ஜ்யாதெம ஹீதாலுகிகெலீ
ராஜ ஹீதா வெடவிலீ (சூஜ)

2 தொணதிரிஜா சூணிலா
துக்தூணவாகுவிலா (சூஜ)

3 தெவலா ராலுதீ உவகாலீ
தூகாலெலொஜெ சரணாவலீ (சூஜ)

நவரோஜ்—ஆதி.

பல்லவி.

ஸாதகஸ வஸுர ரெ ஸ்ரஹ்ருணி
ஸாதகஸ வஸுர ரெ (ஸாதகஸ)

சரணங்கள்.

1 ஸ்ரீரமணீகுச ஸுமுகிஹாரெ
ஸெவகஜநஸுரஸுதாரெ (ஸாதகஸ)

2 ஸுகிவிவிதஜ்ஞாநுங்க்ருத ஸிகுரெ
ஸுநீயகுவொர்முவிஜிதஸுகுரெ (ஸாதகஸ)

3 வரஸுஹம்ஸஸுவேஷ்டுசகொரெ
வநிவரிநிதஸுரஸ்ரீரவயாரெ (ஸாதகஸ)

பல்லவி.

ஹஜரெ யதுநாயம் ஸாதகஸ!
ஹஜரெ யதுநாயம் (ஹஜ)

சரணங்கள்.

1 மொவவயலிவரிநம்ஹணமொரும்
மொவகிமொரகுஜ்ஞாதகுரும் (ஹஜ)

2 கவடாமீக்ருதஸாநுஷவெஷம்
கவடநாடுக்ருதக்ருத்ரஹுவெஷம் (ஹஜ)

3 வரஸுஹம்ஸஹ்ருத்குவஸுரலிவா
ப்ரணவவயொயர ப்ரணவஸுரலிவம் (ஹஜ)

செஞ்சுருட்டி— ஆதி.

பல்லவி.

விபு நெ ஸாரஸஹம் — ஸஹித,

விபு நெ ஸாரஸஹம் (விபு)

சரணங்கள்.

1 தூரீக்ருதவாதகஹம்ஹமும்
வரிதநாநாவியஹருவமும் (விபு)

2 ஜநநரணலயஸொகவிதூரம்
ஹகருஸாஹ்ரு நிமஸாமரஹாரம் (விபு)

3 வரிவாரிதவஸஹிஜமஹுாண்பம்
வரஸவிக்ரீக்ருதவாஷண்பம் (விபு)

4 ஸுலவரஸஹம்ஹாஸ்ரஸ்ரீதம்
ஸுகஸௌநக கௌஸிகஸுவந்தம் (விபு)

[பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர்.

கதனகுதூஹலம்—ஆதி.

பல்லவி.

ரவுவம்ஸஹுயாம்பாயி சதூ ! ஸ்ரீ-
ராத ! ராஜராஜேஸ்வர ! (ரவு)

அனுபல்லவி

சுவதெவதாரூத ! ஸ்ரீகர
சுவுஸொஸ்யஹெதூ ! யாவிதூத

சிட்டைஸ்வரம்.

ஹா ரி த ம ா ரி ஸ நீ ரி த ய ா ய நி
ம ா ம வ ஸ் ா ஸ் நி ய வ த ம வ த ம ரி
ஸ ரி ரி த த ய ய நி ம வ வ ஸ் ஸ் ரி ரி த
த் ம் ம் ரி ரி ஸ் ஸ் நி நி ய வ வ த ம ரி

(ரவு)

சரணம்.

1 ஜகதீஜமவபுவண்டக !
ஜயரூப ராஜிவிஸ்தகண்டக !
கருணாவாரநயனண்டக - சு
மணிதாரஹாரதமௌளயபு ! ஸ்ரீவெங்கடேச !
(ரவ)

லதாங்கி—ஆதி.

பல்லவி.

சுவராயரூபுத்தியா உத்திஞ்சி
சூதநிம்பரூபெயா நெஜெஹிக (சுவ)

அனுபல்லவி.

கூவஜெஹி கா உகவ்யாருஞ்சி
கீகண்ணஜூடி வசயதித (சுவ)

சரணம்.

வெமகந்தா ஸ்வாவாஉரி நிந்தெஞ்சா
வெபுகொண்டகா ஸ்ரீ வெங்கடெஸ்வரா
ஜாகுவெயகுத வெயதாஹெத
ஜாகுஜெஞ்சி நிஞ்ச நொச்சுகொந்த கா (சுவ)

[ராமசந்திரயதீந்திரர்.

ஸபரவி—ஆதி.

பல்லவி.

சாரதெ ! கலோஷ்ட தெ உஹாஉதெ தெ
(சாரதெ)

அனுபல்லவி.

ஸ்ரீரவிதுஉவாடினகாவஹதவெ
வலிநிதாகுரஸ்வரொடி லலிதாகீதவெ
(சாரதெ)

சரணங்கள்

1 வுஷிவைறுாகிஷாக வொஷிதாவிறுஜீக
ஹிஷயொமீஷஷூயாக ஸ்ரீஹரெ ஷஜுஷஹமாக
(ஷாஷுதெ)

2 ஹஜுமிஸிஸாஷவோஷஹக்ஷஜகதாவிதொஷ
ஹஜுஷாயக வூஹீஷ வாஹி ஷாம ஷம்ஹஷவாஷ (ஷாஷுதெ)

[நாருயண தீர்த்தயதீந்திரர்.

கேதாரகௌளை—ஆதி.

பல்லவி.

ஷம்ஹஷாறுய ஷாஷவ தெவ
வம்கஜாஹக ஹாவிதஹாவ (ஷம்ஹஷ)

சரணங்கள்.

1 தெவகீவஹுதெவதகஜ
ஜிவ்ருகிஜீட ஷ்ஜிதஹவஜீஜ
ஹவ்ருயொஜிவிஜிக்ருவஷாஜ்ஜ
ஹம்ஹதாவிறுஹாயுஹஷாஜ (ஷம்ஹஷ)

2 சுவஜிஜிதாகஷ்ருவொயவ்ஜுஜ்ஜிவ
சுதிகஜுணாகஜ கஜயுதவாவ
கவடதெதுஹஜ வண்டிதவாவ
கதகாம்பஜயஜ கஜிதகறுாவ (ஷம்ஹஷ)

3 ஷகஜகுணுறு கெயஜிஜவிஹஜிஷ
ஷநஹிஜ ஜதகொடி ஷம்ஜுஷவெஷ
விகவகஷறு ஹஜிஹவிவுஜுாக்ஷ
விஷறுஹ்ருஷய மொவாறுகஜக்ஷ (ஷம்ஹஷ)

4 கஜித ஸ்ரீகௌவ்ஷுஹ கஷநீயகுணு
கஜுணாஜஹஹஜஜிஜித வெகுணு
வஜிவாறுய ஹுவி ஹாஹ்ருவிதஜண
முஜுஹக்ஷ நாஜாயண தீஷுவஜண (ஷம்ஹஷ)

ஆனந்தபைரவி—ஆதி.

பல்லவி.

சும்போ நீ சரணஜோஜ்ஜி
கூஜநிம்பவபூ (சும்பு)

அனுபல்லவி.

ஸம்பரவெரிநிபூதிகிங்கர சிவ
ஸாம்ஹவீ க்ருபாரஹாநுஜீ ஒஜ (தம்பு)

சிட்டாஸ்வரம்.

ப ய ப ஜ ப ஜ ம நி ம ஜ ப ஜ ம ஜ ம நி
ம நி ஸ ா ஸ ா நி நி ஸ ா நி ஸ ம நி ம ஜ
ப் ப ா நி நி ஸ் நி ஸ் ா ஜ் ம் நி ம் ா நி ஸ்
நி நி ஸ் ா ஸ் ா நி த ப ப ஜ ம நி ம ா ஜ

(சும்பு)

சரணங்கள்

1 ஸகுருகுரோ . கஜமநீ . . நீவநி
ஸஜாநிஹ்ரு நெ கொரிதிநி
பூகுடஜெ - நநீஜஹிஜருவிஜ்ஞீநி
வரம்ஜ்யோதி நிஹ்ரு வொபம்ஜ்ஞீநி ஜம (தம்பு)

2 சக்தநிவொம்ஹாரு வொஜ்ஜா - நீ
சரணஜுரெ - - கஜ்ஜிகஜ்ஜா
குக்கு மஜமவுரு கெகெகொஜ்ஜா - -
மம்ஹாயரு கொஜ்ஜா ஜாபஜ்ஜா (சும்பு)

3 வெரெ வெஜவருமரு - யிருமரு
வெஜரு வெடகுரெமரு
வீரஶக்தியெ வெருவியுஹாவ
வெங்கடக்ருஷ்ணஸகொதரி யமுனாமரு (சும்பு)

[சின்னிகிருஷ்ணதாஸர்.

தோடி—ரூபகம்.

பல்லவி.

தி³ஹ்³வத³ஸ்மி தே³வி ஸதா³ ப்³ரோவவ

(தி³ஹ்³வ)

அனுபல்லவி.

ஸுலபாம்ப ஸீதாக்ஷி ; ஸுவிதி³தலோகஸாக்ஷி (தி³ஹ்³வ)

சரணங்கள்.

1 சொக்கநாயகநிராணி ஹ்ருதி³ நி ஹவாநி
த்ரோக்கிவெலிதி ஸுலிவெணி
சொரவிநீ ஸேவ லெணி (தி³ஹ்³வ)

2 வரஸூகவாணி ஸம்ப வாணி கருணாணி
தெரதீ³கி ரூபூணி
நீத³யாஸ்ப³த³ நிவபூணி (தி³ஹ்³வ)

3 கருணாகரி மௌளி காவவெ கௌளோரி
விரூபவரு ஸ்யாமாணி
விஜிகீ³ஷ ஸஹோதரி (தி³ஹ்³வ)

[வீணை குப்பய்யர்.

சங்கராபரணம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

வாமதே³வ நமாமி ஸதா -
வரகமலாஸ வாஸ (வாமதே³வ)

அனுபல்லவி.

காமராஜநிநி நிவாஸ -
நதி³தாக்ஷ வெங்கடேஸ ! (வாமதே³வ)

சரணங்கள்.

1 நீலாவண்யேஜ்ஜீவ ந -
தெநெநெனுவெப³ம நீ

வீறுமாநகையெயாட -
ஊழிநீமாதெ
ஸ்ரீறொறு ஜவமாநமொ -
வாறுதாவமாநி கூறுழிபி
வாறுாயமாஹிநமெதெவமா
நெநநி ஸ்றுவெஹநா (வாமா)

2 ஹவவொஷணமாநகெகதநிகாறு -
வறுமாறுமாவிநாதிஜெயா
கூவிஜநமாறு•ஹஹவாவமா -
காறுாதநிறொவி
நவறுவஸ்வாறொறுாகழ -
நீநாமகீதுநமாறுா
விவறுமாஹா வாபெவிநா -
வெவடறு நாஜீவெபுநநி (வாமா)

3 ஸறுணாமதவத்ஸறுநீ -
சறுணயாஹ்மாறு நாஹபூதா
வறுவஸீறுவஹமாநநிஜி -
ஜாஜிவிறாறுதெதாநா
நிறுதமாவஜிஜிக்குவெஹ -
நிணாறுவாயிம்பெவி
ஊஸிதஷொஷறொஹமாறுநா -
ஊநீதியிகுநாவ்ரொவெநநி (வாமா)

[திருவொற்றியூர் தியாகய்யர்.

கௌளை—ஆதி.

பல்லவி.

வனு நீதயறாதா வாதநிவெபாகொதா

அனுபல்லவி

வாறுாயமா நிநா ஸஜிஜிம்வாவாவதறுகு -
ய்யாநிம்வாவாண்ணா (வனு)

சரணம்.

வாறுவஸீ நமெநவம் - வாறுமாதாதமிறுவெ -
வாஸி நிவெவெநாநழிதி வாழி -
மொவாறுதாவமாநாத (வனு)

நாட்டை—ஆதி.

பல்லவி.

தாஹஸுஹெய - ஹஸயஸுஹாஷு ஸ்ரீம்வெஹ (தாஸ)

அநுபல்லவி.

ஹ்ருஷீஸ நீவாஷஸுஹு -
ஹ்ருதிஷிதஸுவஜ்ரிம்வஸுஷ்ணாம (தாஸ)

சரணம்.

வாகாஸிவிதஸுதநாஷு - வாஷ்டிஷிஷெவஸு நீவெயதி
ஹகாஷுகுஷெந ஸநஹஸுதொ வஷுஷ்டி
ஸொவாஹுஷாஹஸதஸுக (தாஸ)

[குன்னக்குடி கிருஷ்ணய்யர்.

காம்போஜி—ஆதி.

பல்லவி.

நீவெ நந்நு வரிவாரிஷுடகு
நிகுகயுணி சும்ப ! (நீவெ)

அநுபல்லவி.

ஸாவெ ஸ்ரீ ஸீநஸ்ரொவநி ! சும்ப !
ஸாஜாயிஸாஜெஷ்டநி ! சும்ப ! (நீவெ)

சரணம்.

வஸஸ்ரொஹஸுஹு நஸுஹுந -
ஸொகுஸெ வரிதாவஸ்ரெஷ்டு
வகிதவாவநி நீவாஷஸுஹிஸ -
ஹ்ருஹாவஸ்ரொஸுஹமஸெந ;
கிரிகிகிரிகி வ்யஷுஸெஷகி ஹஸுவிஸ்ரொ
த்ரிஜகநதாவஹம்ஹாரிணி !
வரெ ! காஷிதாயஷு ஸொக்ஷஷாயிநி !.
வஸாதுநி ! க்ரூஷ்ணாந ஸொஷிநி ! (நீவெ)

[வெங்கடஸுப்பய்யர்.

ப்ரவாளஜ்யோதி—ஆதி.

பல்லவி.

வஸ்ரு ஹ்ருஸ் ஸவாகியுக நீ வாஷஸுஹு
நஷ்டிகிரிஸா (வஸ)

அனுபல்லவி.

தரஸாதி லவஜநுயிநோ
தமஸுலெபுக நந்தாஷரணலெய (வர)

சரணம்.

லவபுாயிஷாம லாத்ரஜ்யஸு -
நெறுகொந்த ஸ்ரீ
லஹஹ்ர கரோதவஸ்தித லஸயஸந்
யுமாரு வெங்கடெஸ (வர)

[மைஸூர் சதாசிவராயர்.

பலஹம்ஸ—ஆதி.

பல்லவி.

நிஸ விநா மதிநாகெவரூரா ?
நஸ வெமரெ ரக்ஷிஞ்சுராடா ? (நிஸ)

அனுபல்லவி.

லகாதிவிநூதவாடி !
நிஸ லஸகிம்ப நாதரூ ? (நிஸ)

சரணம்.

ஜகநாயரூ மாரு ; ரங்கஷிதோவபுஸ
ஸவெபெகீகஞ்ஜலிபரா ;
மொஹநரூம! லதாயிவநூத (நிஸ)

[பல்லவி சேஷய்யர்.

பரஜ—திச்ரஜாதி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நாஸ நெ நிஸ ஜலிபக
நிதிஷதோவபுநாரா ஹீதா - (நாஸ)

அனுபல்லவி.

தாஸலாக்ஷ ஹீதாநெநாநாயக
காதிதாயபுநாயக கௌஸலயுவாயுக (நாஸ)

சரணம்.

லகயுதஞ்ஜுதஞ்ர லகயுஜீவாயாரு
லகயுஸுநீவெ யிருவெரா லஞ்ஜலிஞ்சுஸெ
ஸுவிரூணுகொடி லுஹரூணுநாயக நஸ
ரூடிரிம்பகுரூனெ விநஜாயுமொஷநூத (நாஸ)

[கர்ப்பபுரிவாஸர்—தக்ஷிணமூர்த்தி அய்யர்.

பூரஞ்ஜனி—ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீநாதுடகூ வாவரூஹாரூ
வரநாதூ நிநூ விநா (ஸ்ரீ)

அநுபல்லவி.

மாகூகொநி நீ கருணகெ-
ஜிவூ வூஹாநூ (ஸ்ரீ)

சரணம்.

சதுநாஸூ கநகசுகிவூ
வதூஸூரூ வாயிம்சிந.
வாதூவெள ஆஹ்வாஸூநிகி
ஸ்ரீநிவாஸ (ஸ்ரீ)

சங்கராபரணம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

நநூ கருணிஞ்சி ஸ்ரீவூ.
ஸங்கரீ தேவரஹூநூரி (நநூ)

அநுபல்லவி.

ஹநகஹநந்நாதி விநூத.
ஹரா ஹரியிநெ தல்லி (நநூ)

சரணம்.

வாணி விநூதஸூகவாணி-
வரதாயகி கல்யாணி
ஸௌந்தயஸுதீவஸுாணி
வரஹஸுவூரிவாஸிகி (நநூ)

[பத்ராசல ராமதாஸர்.

கல்யாணி—ஆதி.

பல்லவி.

ஒ ராம! நீநாம ஜெபிஞ்சேரா ராம-
ஒ ராம! நீநாம ஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

அனுபல்லவி.

மோக்ஷமுக்கொஸ்கரமு தியிம்ப்ரதமுக்கொஸ்கரமு
மோக்ஷமுனு நாமஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

சரணங்கள்.

1 ஸாக்ஷாத்துனு கடாக்ஷிஞ்சுமனுகட
வக்ஷிவாஹ! நீநாமஜெபி ஞ்சேரா (ஒராம)

2 ஸஜ்ஜநீதநய ஹ்ருத்தஜ்ஜனுலுநட
ராஜில்லு நீ நாமஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

3 ஸதாசிவுனுபை மதி ஸதாஹஜிம்செலி
ஸதாநந்தநாம ஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

4 ஸாரஸாக்ஷுனி ஸம்ஸாரஸுகமு ஸம்-
தாரமுனு நாமஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

5 ஶரணஜநபாலு ஸரஸுனக ரக்ஷிம்செ
பிரஸித்தமுலிந நாமஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

6 கோம்பராரு நாரதுலுரம்பாதீரம்புனா-
கம்பாஜெஹெபி நாமஜெபிஞ்சேரா (ஒராம)

7 நாமஹீநாவயுயாரா நாமதாவஸுநி-
ஷ்டமைநிலிந நாமஜெபி ஞ்சேரா (ஒராம)

[தச்சூர் சிங்கராச்சாரியர்.

பஞ்சமராகம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கதிகராமனுனி காவுமராதா,
மரபுமரம! ஸ்ரீராமசமரு! (கதி)

அனுபல்லவி.

தி நணீவ்ம்ஹ ஷிஷணை ! விய வஷ்ந !
தீ நஜ நாவந ! தி திஜ ஹரணை ! (கநி)

சரணம்.

ஸரணாகத வத்ஸல ந ஸ்ரீ ஷ
யனியிதி நந ப்ரோவ ட வரவா !
வர ணஜாக ! வாரணவாக !
யரணிஜ ரொக ! ஸிம்கரவரிவாக ! (கநி)

[வெங்கடாத்திரி ஸ்வாமிகள்.

ஸ்வரவேதி—ஜம்பை.

பல்லவி.

சுத கொ கொ வெய ஹாய
சுகுவெ ஷஜ்கவதி-
வதிவெக விய ஷ்ரு ந
வாரவதுஷ ஜெய வ (சுத)

சரணங்கள்.

ர ஜுஷ்ணுவஷ ரொ	ர த்ஹிம்ஹாஷ நஷ வெ
சுஜ நாஷண ருதெ	சுஷ வெஜ்ஞஹி
ஜ ர வாவட ரு	வஹரிஜ்ஞியிர கட ரு
ஸ்ர ஜ ராஷ ஷஹ ர ரு	ஹெவ செய கஸ்ந

(சுத)

2 வெஷ்டிவெவிக்ர தியரு ந வெத்ரு ஹவஷ்டு ரு வொ ஷ்ப
நிஷ்ட வெக்ரு வலீரு தஷ்டு ரு ஷ
ஹ ஷ்டி க ந க நக ரு ஜெய
தஷ்டி ஷ க நிவ ப வெ ரு கி

(சுத)

3 சுஜ்ஜஜ்ஜவெலவஜ்ஜ ஜஜ்ஜகாவெகெகஜ்ஜஜ்ஜ
உஜ்ஜஹாஜ்ஜதஜ்ஜ உஹிஜவெஜ்ஜஹி
ஜ்ஜாஜ்ஜாஜ்ஜெஜஷிஜ ஸ்ரீவெங்கடாயிவஜ்ஜ
டஜ்ஜநஜ்ஜ கொஜ்ஜவஜா நிவஜ்ஜஜ்ஜவெஜெஜ்ஜஹி

(சுதஜ்ஜ)

[ஸ்ரீநிவாஸய்யர்.

நாட்டைக்குறிஞ்சி—ஆதி.

பல்லவி.

நிஜஜ்ஜ ஶிஞ்ஜிநவாஜ்ஜவஜ்ஜஜ்ஜ
நிவிஜ்ஜொகஜ்ஜநநி நீவெயஜ்ஜவ
நிவிஜ்ஜொக ஜநநி! (நிஜஜ்ஜ)

அநுபல்லவி.

சுந்ஶிகிநி நீவெயயிகாஶி வெந
ஈநநயநா சுஜ்ஜவா ஜ்ஜங்கஸீ! (நிஜஜ்ஜ)

சரணங்கள்.

1 ஹஶிஶிஜ்ஜஷநஜ்ஜகி ஒகதஜ்ஜஜொவஜ்ஜ
ஹொஶிவிஷ்ணுவாஹநஜ்ஜநஜ்ஜகி வெஜ்ஜ
ஶாஜொஷஜ்ஜநிகி யஶஜுஷி ஶ்ரீஹஜ்ஜ
தஶிந ஶிவஜ்ஜநி கொகஷிக்கஜ்ஜந காவஜ்ஜ (நிஜஜ்ஜ)

2 ஜஜ்ஜயிகஜ்ஜஹஜ்ஜஹவஜ்ஜநிகீஜ்ஜொஜ்ஜ
ஜஜ்ஜயிஜ்ஜொநணகெ நஜ்ஜகநஜ்ஜவெநஜ்ஜஜ்ஜ
சுஜ்ஜவெஷஜ்ஜஜுகஜ்ஜ ஷநஜ்ஜஜ்ஜபஜ்ஜ ஶுஜ்ஜஜ்ஜ
சுநகுயெடஜ்ஜஜு நீ ஹஶியநவஜ்ஜ

3 விஜயஜொவாஜ்ஜஜ்ஜநிகி ஹொஷஶி நீவஜ்ஜ (நிஜஜ்ஜ)
வீஜ்ஜஜக்தீவெ வெஜ்ஜஹி யஜ்ஜஹாவஜ்ஜ
ஹஜகஜ்ஜ தஶிநடெவாஜ்ஜஜெஜ்ஜவ
வாணுஜ்ஜஜாஜதநயா நநஜ்ஜ ஸ்ரொவஜ்ஜ (நிஜஜ்ஜ)

நீலாம்பரி—ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரி ஸ்ரீதரி நமஸ்தவகரி (ஸ்ரீராஜ)

அநுபல்லவி.

ஸங்கீதாம்ருதரஸ மயூராயூரி மதுமயூகரி
மங்களாங்கி மதுராணிமதோன்மணி மாலவ (ஸ்ரீராஜ)

சிட்டைஸ்வரம்.

ஸ்ரீ ; ; ரி ஸ் நி வ ஸ் நி வ ம ஹ ம

வா ; ; ஹ ம வ ஸ் நி வ ஹ ம வ நி

ஸ் ரி ஸ் நி ஸ் நிவமவ நிவமவமஹம

ரி ஹ ம ரி ஹ ரி வா மா, ஹா ம வ நி

ஸ் ஸ் நிவ நீ நிவ ம வய ம ஹ ம ஹ ஸ

ம ஹ வ ம நி வ ஸ் நி வ ம ஹ ம வ நி ய நி

வய வ வ ம ஹ ஸ வ் ம ஹ ஸ நி வ ம ஹ ஸ

ஸ நி வ ம ஹ ஸ ரி ஸ் நி வ ம ஹ ா ம வ நி

(ஸ்ரீராஜ)

சரணங்கள்.

1 வதநஸரஸிகளங்கிதஸ்ரீமதிருகே-
விஷ்ணுஸஹோதரிகே
மதநவைரிஹ்ருதம்புஜநிலயே ஸ்ரீதவ்ஜகே
ஸ்ரீஸுதாபராதரஸிகே ஸ்ரீதஸாரிகே வடியெமே
ஹ்ருதய கைரவசந்த்ரிகே (ஸ்ரீராஜ)

2 தருணதரணிகிரணாருணே-
ஸ்ரீஸுசரணே வரபக்தகவ்ஸாரவேணே-
சரணஸரணஹரணாஸ்ரீதநிஜகரவேணே
வரவஸவ்ரவேணஹரணே வரவாரணே
மரிதநஜே ஜகதாதிகாரணே (ஸ்ரீராஜ)

3 சுஜகாரிஹ்ருதயஜுதரஹஸிதே
சுவிசாரமஸவஸ்தே
ஸ்ரீஜகிகவ்தே கரவ்ணாரஸஹரஹரிதே
தவ்ஜஜவநருதே வரவ்ஹெஸிதே
ரிஜராஜவதநாம்பவ்ஜ வந்திதே (ஸ்ரீராஜ)

[பல்லவி கோபாலய்யர்.

கல்யாணி—ஆதி.

பல்லவி.

நீதுசரணவாகஜசுரெ மதியநி
நெரநழியுஸ நஜு லெவவவ்ரா (நீது)

அனுபல்லவி.

சூழிகாரணி வாரணி சுவி-
ரணுஜநநி சூநந்ரீவரணி
நாதவிந்ருகரு தீதசுரு சூ-
நந்வழி நதஜநகவுவழி (நீது)

சரணம்.

ராஜராஜெஷ்வரி த்ரிவாரஹெரவி
உஹாகாவி உயுகாரவெணி
ரஞ்ஜராந நீது வரிவெவ்ரு
நெநெந்ரு ராநநவ்ரா
ஒஜமஜ்ஜநநி உநொராணி
ஒகாரரூபிணி கருணாணி
தெஜரிரு ரவெருயுநி உரிதிருநி
ரிநழிநசுரு நரு உழிநி உருவிகொரிதி (நீது)

[செய்யூர் செங்கல்வராயசாஸ்திரி.

யதுகுலகாம்போஜி—ரூபகம்.

பல்லவி.

முரிதெ! ரம வாஹி நயாகவிதெ ஸ்ரீதகவுருதெ
ருவிதவஹகருகருவவஹதெ ஸ்ரீதகவுருதெ (முரி)

அனுபல்லவி.

கரு ரொருவரு தெ காசகொழிவீரசுயுரதெ
ஜருராயிதரா நரதெ சவருயிதகாயருதெ (முரி)

சரணம்.

வநரொலநமரு ணஜாரெ கரரயுதவுவஹுகவாரெ
முசநவிஜிதசுசுரராரெ நவகரம்வரு முலெ
உரநிஜநசா நவரெரெ ரொவாரம்வரு ஜலகுலெரெ
கசநீயஸீரெ வெரகவுராயநரு தஸீரெ (முரி)

[மஹாவைத்யநாதய்யரின் குரு
(ஸ்ரீ ஆனய்யா).

கேதாரம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

ஹஜநஹெயவெ ஒஉநஹா, ஷூணதாதிஹுஹரூநி
(ஹஜந)

அனுபல்லவி.

சுஜவூரநுராஉூருகூவாஹிக வெருயூஉூதிஹுநி
(ஹஜந)

சரணங்கள்.

1 கவடநாடகஹூதுஉூந-
முடூவைஹிகஷூஉூஜிநுக
ஜவதவஉூருவாயநஎெ
சஞ்சுருஉூரீர ஹஹா (ஹஜந)

2 சுரம்பரகெரஹிமம்பர
கரூணாகர யூநி
சுரம்பிகாரஉணூநி வாஹாம-
வூஜஉ ஹஉயிஹூதி (ஹஜந)

3 உஉாஹாவூகூருயநஎெ
ஊஜிஹுதம்பூ காவெருவிதி
கூஉாரமுஜஉூவூநிகஊ
கூநூரஉநநிகூரிஞ்ஜி (ஹஜந)

[முத்தய்யாபாகவதர்

ராகம் ஊர்மிகா—தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

காஹரூாத்ரிவ்வூரூவிணி சுரம்ப (காஹ)

அனுபல்லவி.

காஹி கூரூாஹி கவாயிநி ஸூவிஹிநி
காஹாஜநநிலெ காஹாஹிஹூஷணி (காஹ)

சரணம்.

ரூணூஉாராருங்கூஜித ரூர-
தொஷிததாஸ்வவணூஜித
வணூஜெவெரூராவிஹுத வஸுஹெள
வணூஹரூஹரிகெரூஹாஜிநி (காஹ)

ஆ. ஹரிஸவநிஹ்
அ. ஹ்நிவஸஹரிஹ

பல்லவி.

1 , வ ா வ நீ நி ஹ்	ஹ் நி ம் ா ரி	ஹ் ா ஹ் ரி ஹ் நி
கா ஐ ரா தி ஹூ	ரீ - - - வி	ணி சும் - ப -
2 வ ஃ வ ா வ நீ ஹ் ஹ்	நி ஹ் ரி ம் ந் ரி ம	ந் ம் ரி ஹ் நி
- - கா ஐ ரா தி ஹூ	ரீ - - - - வி -	ணி சும் - ப -
3 வ ஃ வ ா வ வ ஃ ஸ ா ந் ஸ ா	ஃ வ நீ நீ	நி ஹ் ந் ம் ரி ஹ் நி
- - கா ஐ ரா - - தி ஹூ	ரீ - - வி	ணி - - சும் - ப -
		‖ வ ஃ ‖
		- -
		‖ காஐ ‖

அனுபல்லவி.

i , ந் , ரி ந் ந் ரி ரி	ஹ் ரி ம் ா ம் ா ம் ா	ம் ரி ஹ் ா ந் ரி ஹ்
கா ஹி க ரா ஹி க	வ ா - - - வி நி	ரீ - - - வி நி -
2 நி ஹ	ந் வ ஃ ஸ ா ஸ ா	
- - Do.	வ ா - - வி நி	Do.

ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವೇ

[இராமஸ்வாமிசிவன்

சங்கராபரணம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

முத்துக்குமரையனே—பக்தர்க்கருள் மெய்யனே (முத்து)

சரணங்கள்.

1. நித்தமன்பு செய்கு - றத்தியொத்தியோடி-நித்தம் வாழும் நாதா-
உத்தமர்-மனத்தில் வாழும் பாதா போதா (முத்து)

2. கீர்த்தி மேவும் வேளூர்த்தலத்திலருள்—மூர்த்தியான தூயா-
தேவர் பிறை —தீர்த்தகார்த்திகேய—நேய (முத்து)

3 சஞ்சலந்தவிர—அஞ்சலென்றருள்செய்—தஞ்சம்நீ அம்மானே
உன்னையே கெஞ்சி வாழ்த்தினனே — நானே (முத்து)

4. காலகாலனருள்—வாலதீனபரி—பாலசிலலோலா
மூலகரு—ணுலவாலவேல—கோல (முத்து)

5. ஆசையோடுகுக—தாஸன் வாழ்த்துமுரு—கேசபாசநாச
அன்பர்வி—சுவாசசுப்ரகாசா—ராசா (முத்து)

[மாரிமுத்தாபிள்ளை.

யதுகுலகாம்போதி—ஆதி.

பல்லவி.

காலைத்தூக்கி நின்றருடும் தெய்வமே—என்னைக்
கைதூக்கி யாள் தெய்வமே. (காலை)

அனுபல்லவி.

வேலைத்தூக்கும் பிள்ளை—தனைப்பெற்ற தெய்வமே
மின்னும் புகழ்சேர் தில்லை—பொன்னம்பலத்திலொரு (காலை)

சரணங்கள்

1. செங்கையின் மான் தூக்கி—சிவந்த மழுவுதூக்கி
அங்கத்திலொரு பெண்ணை—யனுதினமும் தூக்கி
கங்கையைத் திங்களைக்—கதித்த சடையிற்றூக்கி
இங்குமங்குமாய்த்தேடி—இருவர் கண்டறியாத (காலை)

2. நந்தி மத்தளந்தூக்க—நாரதர் யாழ்தூக்க
தோந்த மென்றயன்றுளம்—சுருதியொடுந்தூக்க
சிந்தை மகிழ்ந்து வானோர்—சென்னிமேற்கரம் தூக்க
முந்தும் வலியுடைய—முயலகனுனைத்தூக்க (காலை)

3. கும்பமண்டத்தைத்தூக்க—கொடுங்கை கும்பத்தைத் தூக்க
பைம் பொற்சுவர் கொங்கை—பாதத்தைத் தூக்க
எம்பிபாரத்தை விராட்—டிதய தாமரை தூக்க
செம் பொன்னம் பலத்திலே—தெற்கு முகமாயொரு (காலி)

[கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார்.

நாதநாமக்கிரியை—ரூபகம்

பல்லவி.

சிவலோக நாதனைக் கண்டு
சேவித்திடுவோம் வாரீர் (சிவ)

அனுபல்லவி.

பவபயங்களைப் போக்கி அவர்
பரம பதத்தைக் கொடுப்பாரந்த (சிவ)

சரணங்கள்.

1. அற்பசுகத்தை நினைந்தோம் நாம்
அரன் திருவடி மறந்தோம்
கற்பிதமான பிரபஞ்சமிதைக்
கானல் ஜலம் போலே யெண்ணி (சிவ)

2. ஆசைக் கடலில் விழுந்தோமதால்
அறிவுக்கறிவை யிழந்தோம்
பாசமகல வழி தேடாமல்
பரிதவிக்கும் பாவியானேம் (சிவ)

3. மானிட ஜன்மம் கொடுத்தார் தன்னை
வருந்தக் கரங்களளித்தார்
தேனும் பாலும் போலே சென்று
தேரடியில் நின்றுகொண்டு (சிவ)

[ஸ்ரீ முத்துத்தாண்டவர்.

ராகம் மோகனம்—தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

அருமருந்தொரு தனி மருந்தம்
பலத்தே கண்டேனே (அரு)

அனுபல்லவி.

திருமருந்துடன் பாகமருந்து
தில்லையம்பலத்தாடும் மருந்து
இரு வினைகளை யறுக்கு மருந்து
ஏழை யடியார்க் கிரங்கு மருந்து (அரு)

சரணங்கள்.

1. கொன்றை தும்பை யணிந்த மருந்து
கோதை மீதிற் படர்ந்த மருந்து
மன்றுளே நின்றாடு மருந்து
மாணிக்கவாசகர் கண்ட மருந்து (அரு)

2. இந்திரரானவர் வானவர்தாமு
மிருடிகள் தமக் கெட்டா மருந்து
சந்திர சூரியர் காணு மருந்து
தானே மூளித்துத் தழைத்த மருந்து - (அரு)

3. திரித்திரித்தி யென்றாடு மருந்து
தேவாதி மூவர்கள் காணு மருந்து
கருத்தைத் திருத்தி யிருத்து மருந்து
காலனைக் காலாலு தைத்த மருந்து. (அரு)

[ஸ்ரீ பாபவினாசமுதலியார்.

காம்போஜி— கண்டசாபு.

பல்லவி.

நடமாடித் திரிந்த உமக்கிடது கால் உதவாமல்
முடமானதேதென்று சொல்லுவீரையா (நட)

அனுபல்லவி.

திடமேவும் தில்லைநகர் மருவு பேரானந்த
சடை விரித்தாடிடவோ தேவி சிற்சபையறிய (நட)

1. திருநீரைச் சுமந்தீரோ நெருப்பான மேனிதனில்
சிதத்நூல் மிகுந்த வாதகுணமோ
ஒருமையுடன் மார்க்கண்டர்க் குதவியாய் மறலி விழ
உதைக்கச் சுளுக்கேறி யுண்டகுண மோ
பரவைதனின் தெருவாசற் படியிடறிற்றோ யென்தன்,
பாபமோ யென் சிவனே மூவர்க்கும் முதல்வரென்று (நட)

2. தனஞ்சய மஹிபனுடன் சமரில் அடிபட்டுவிழ
சந்திலே முடி பிசகி கொந்ததுவோ
இனம் புரியும் தாருகாவனமெங்கும் திரிந்ததில்
முள்ளேறுண்டதோ சொல்லும் முறிந்ததுவோ
கனகசபை தனில்நடனம் கண்டோர்கள் அதிசயிக்க
கண்ணேறுண்டதோ சொல்லும் விண்ணவர்க்கும்
முதல்வரென்று (நட)

3. பக்தி செய்யும் பெரியோர்கள் பாப நாசனமாகும்
பரமபதமிதுவென்று தூக்கிநின்றததுவோ
சக்திசிவ காமவல்லி தன்பாகம் நோகுமென்றே
தரையில் அடிவைக்கத் தயங்கி நின்றதுவோ
சத்திய லோகாதிபதி தாளத்திற்கேற்க நடந்
தாக்கியே, ஒருகாலைத் தூக்கி நின்றததுவோ (நட)

[மாம்பழக் கவிராயர்.

தன்யாசி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரம குமர குருபரனிரு பரிபுரப்
பதமலர் நினை மனமே (பரம)

அனுபல்லவி.

தரணி புகழு மதி தனை முடி தாங்குந் —
தண் பொழிற் சிவகிரி தனில் வளர்ந்தோங்கும் (பரம)

சரணங்கள்.

1. நீரிலெழு குமிழி நிகரென்று சொல்ல
நீடிய வாழ்வு நன்னிதி நிசமல்ல
சீரிய சுவை முதிர் செழுந்தமிழ் வல்ல
தென் முனிக்கன்று பதேசிக்கு நல்ல (பரம)

2. வெஞ்சின வஞ்சக மிஞ்சிய கூற்றும்
விலகிடும்படி பொருள் வெளியெதிர் தோற்றும்
சஞ்சிதமாம் பவ சாகரமாற்றுந்
தயவு புரிந்து நமைத்தான் கரையேற்றும் (பரம)

3. தெள்ளிய வமுதினுந் திருந்து சொல்லான
தெய்வ குஞ்சரி பசுத்தினை விளைகான
வள்ளி தழுவும் பெருமானினி தான
மாம்பழக் கவிக்கருள் மவுன மெய்ஞ்ஞான (பரம)

[வேதநாயகம் பிள்ளை.

ராகம் காபி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புண்ணியம் போல் பாவம்- மனமே
புரிந்தோம் நாம் தினமே —மனமே (புண்)

அனுபல்லவி.

திண்ணமாக்கக் குளிக்கப் போயும்தன்மேலே
சேற்றைப் பூசிக்கொண்டு திரும்புதல் போலே (புண்)

சரணங்கள்.

1. ஒரு பெண் வேண்டாமென்று கொள்வோம் சன்யாசம்
ஊரிலுள்ள பெண்கள் மீதெல்லாம் நேசம்
பருகப் பசியில்லாத போதுபவாசம்
பசித்தால் ஒரு பானைப் பருக்கையும் நாசம் (புண்)

2. ஆன தலையில் வளர்ப்பது சடைமுடியே
அது தினமும் கெடுப்பதாயிரம் குடியே
தானம் பிறரறியக் கொடுப்பதோர் நொடியே
தனியே வந்தவருக்குத் தான் தடி அடியே (புண்)

3. அடித்திடும் கொடுமையில் புலிக்கு நாம் மேலே
ஆகையினுல் ஆசனம் புலித்தோலே
நடித்திடு குரங்கினம் சேஷ்டையினுலே
நமக்குள்ள குறைவு நம்புறத்தொரு வாலே (புண்)

[சின்னஸாமி சாஸ்திரி.

பரசு—ஆதி.

பல்லவி.

காமனை வென்றவனுர்—உலகத்தில்
காமனை வென்றவனுர் (கா)

அனுபல்லவி.

சோம சேகரனுந் தொடருந் தாபம் உருக்கத்
தோயத்தைத் தலைமேற் சுமந்து கொண்டேயிருக்கக் (கா)

சரணங்கள்.

1. மாமறைகளையோது—வாணீசனெனும் சாது
தாமரை மலர் மீது—தானிருக்கும்போது (கா)

2. கார்க்கடல் மனிபோலே—கருமேனித் திருமாலே
பாற்கடலதன்மேலே - பள்ளி கொண்டிருப்பதாலே (கா)

8 வாக்கிலு நல்ல ஜோதி —மார்பிலும் மாதர் பாதி
ஆக்கையிலுமனுதி —யானவர்க் குறவாதி (கா)

4. வன்னமாலென்னும் பன்றி —மருவாதொழிய வென்றிச்
சின்னஸாமிக்கு நன்றி —ச்செய்த குருவையன்றிக் (கா)

[மதுரகவிபாரதி.

மோகனம்—சாபு.

பல்லவி.

எத்தனை சொன்னாலுஞ்—சும்மா பேசா·
திருப்பதேது —என் — அம்மா (எத்)

அனுபல்லவி·

பக்த தயாபரியே—லோகஸாக்ஷி
பாண்டிய ராசன் குமாரீ—மீனாக்ஷி நா (னெத்)

சரணங்கள்.

மீனந்த மானகண்—ணாலெந்தன் மேல் சுப
வீக்ஷணம் பாராயோ—எளி
யேனந்தரங்கப்பிர—காரங் கிருபை செய்ய
என் முன்னே வாராயோ—உறுதியாய்
நானுந்தனைத் தெய்வமென்று பிடித்து
ஞானமெய்ஞ்ஞானச் செந்தேனைக் குடித்து
ஆனந்த பாஷ்பக் கண்ணீரை வடித்து
அடியேன் துயரைப் படித்துப் படித்து நா (னெத்)

2. உத்தமி எந்தன் வ—ருத்தமறிந்துன
துள்ளங் கனியாதோ—சிவ
சக்தி பராமுகம்—வைத்திருந்தால் மனத்
தாபஞ்செனியாதோ—உன் பாதத்தை
எத்தினமும் ஹிருதயத்திலணிந்து
இதர தைவத்தை யெண்ணமற்றுணிந்து
பக்தனுக்கும் பக்தனாகத் தணிந்து
பாதாம்புஜத்தில் பணிந்து பணிந்து நா (னெத்)

3. அற்புதஞ் சேர்மது—ரைப்பதி வாழ் மல—
யத்துவஜன் கண்மணியே—எங்கள்
கற்பூர சுந்தரர்க்—குப்பிரியமாகிய
காதலிப் பெண்மணியே—அடியேன்

எப்பொழுது முனதன்பு கதித்து
இன்ப மதுரகவியைப் படித்து
மெய்யாக உன் நாம தேயம் பதித்து
மீளுகுஷியென்று துதித்துத் துதித்து நா (னெத்)

ஓரடிக் கீர்த்தனம்]

பரஜு—மிச்ரசாபு.

பல்லவி.

இந்தா விபீஷணு ! இலங்காபுரி ராஜயம் (இந்தா)

அனுபல்லவி.

இந்திராதி தேவர்கள் உள்ள நாள் வரைக்கும் (இந்தா)

சரணங்கள்.

1. வேதமுள்ளளவும் வேதகீதம் உள்ளளவும்—பாரி
ஜாதமுள்ளளவும் பஞ்ச—பூதமுள்ளளவும்
இந்தா-இந்தா-இந்தா-இந்தா (இந்தா)

2. கார் உள்ளளவும்—கடல் நீர் உள்ளளவும்—ஈரேழ்
பார் உள்ளளவும் என்றன் பேர் உள்ளளவும்
தந்தேன்-தந்தேன்-தந்தேன்-தந்தேன் (இந்தா)

3. கேள்வியும் நீயே பிரதாபியும் நீயே—என்
ஆவியும் நீயே சிரஞ் சீவியும் நீயே
சொன்னேன்-சொன்னேன்-சொன்னேன்-சொன்னேன் (இந்தா)

[மஹாவைத்தியநாதயயர்.

நாட்டைக்குறிஞ்சி—ரூபகம்.

பல்லவி.

எக்காலத்திலும் மறவேனே —இனி நானே (எக்கால)

அனுபல்லவி.

மைக்காலனே யக்காலத்தில் மடியவுதவுத்த அடிமலரினை (எக்கால)

சரணங்கள்.

1. விடையையுங் கொன்றைத் தொடையையும்—மதிச்சடையை
யும்—மழுப்படையையுந் தோ—
லுடையையு மணிவிடையையும் விழிக்—கடையையும்
நலமடையவே நான் (எக்கால)

2. புரத்தையும தனுரத்தையுஞ் சுட்ட கரத்தையுமைந்து
சிரத்தையுந்தச—
கரத்தையுஞ் செய்யும் வரத்தையும் பஞ்சா
க்ஷரத்தையுஞ் சிதம்பரத்தையும் நான் (எக்கால)

3. ஈசனைப் பிரகாசனைக்குக தாசனைக்
கர்க்கும் நேசனையன்பர்
பூசனைசெய் விசுவாஸனைத் தில்லை வாசனை
நடராஜனை நான் (எக்கால)

[முத்தய்யாபாகவதர்.

தோடி—ஆதி.

பல்லவி.

மனமடங்குவதே பேரின்பம்
மற்றெவையாலும் விலங்குமோ துன்பம் அந்த (மன)

அனுபல்லவி.

தினம் தினம் அலைந்தும் செயலறியாமல்
திகைத்துத் திகைத்துப் பரிதவித்துத் திரியும் அந்த (மன)

சரணங்கள்.

1. அன்னியர் தனத்தாசையாலே ஸதா
அலக்கணுற்றுப் புவியின் மேலே
கன்னியரிச்சையாலுமேன் மேலே
கலங்கிக் கலங்கி மிகக் கரைந்து நொந்திடும் அந்த (மன)

2. வரும் வரும் எனவே யேங்கித்தினம்
வருந்துவதை விட்டு நீங்கி
அரிகேசன் பாதத்தன்பு கொண்டோங்கி
அன்பெனும் கடல்தனில் ஆழ்ந்திடாத அந்த (மன)

இராகமாலிகை.

ஒரு ராகத்தில் ஒரு தாளவட்டமோ அல்லது இரண்டு தாளவட்டமோ யல்லவியை யெடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு சிட்டாஸ்வரமும் மகுடஸ்வரமும் வைத்து, பலராகங்களில் ஸ்வரம் ஸாஹித்யம் சிட்டாஸ்வரம் இவைகளைச்சேர்த்துப்பாடிய பின்னர், பல்லவியின் ஆவர்த்தனத்தில் இறுதியிலுள்ள மகுடஸ்வரத்தைப் பாடிப் பல்லவியை யெடுக்கவேண்டும். இவ்வாறு எத்தனை ராகங்கள் பாடப்படுகின்றனவோ அவைகளின் கடைசியிலுள்ள ராகத்திலிருந்து தலைகீழாக ஒவ்வொரு ராகத்திற்கும் ஒரு தாளவட்டமோ அல்லது அரைத்தாள ஆவர்த்தனமோ ஸ்வரங்கள் பாடிக்கொண்டு வந்து முதலாவ'து ராகத்தின் மகுடஸ்வரத்தைப் பாடிப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும். இவ்வாறு பாடுவதற்குரிய ஒரு க்ருதிக்கு 'ராகமாலிகை' என்று பெயர்.

ஸ்ரீ முத்துஸ்வாமிதீக்ஷிதர், ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா, முதலியவர்கள் பல ராகமாலிகைகளை இயற்றியிருக்கின்றனர்.

மோஹனம்.

1 கருணாவாருதி நிகமாகமஹய க்ரீவ -
உததீ நகரீ ! ஸரவொதார ! (கருண)

பிலஹரி.

2 யுததநுஜலயமதிவுகுசுமிவ !
வீதவாயாசொதிதவிவாயஜாத !
(கருண)

தன்யாஸி.

3 வொரஹிரணயாக்ஷதாரணவஹிகரா -
கார ! வவாயாயார ! ஜகதாயார !
(கருண)

ஸாரங்கா.

4 வ்ருஹ்ரதாவநொவாதவ்ருதிலயகரஹரெ !
வ்ருஹ்ரதிதவஜ்ஜந ! ஸெதுநிபந !
(கருண)

மத்தியமாவதி.

5 கலிதவாசநரூவ ! வண்டிதாஸவரஹா -
வலிமவபுஜாக ! வாகுணவாக !
(கருண)

அடாணா.

6 ஸிதயாரகுமாரராஜிதவாஹொ ! ஹரா-
யீதாதிதராவ்ஹ ! ஸிவாஹீர ! ஹாமுவராக !
(கருண)

நாட்டைக்குறிஞ்சி.

7 உநாகுதிமுக வஜ்ரநவராஹமுகண்ட-
வநவாத ! ரவாவீர ! வஜ்ரராயீர !
(கருண)

தர்பார்.

8 ஸீரவராக்ரஷவாரஹவஹ்நிநவார !
வொரவ்ரும்பவஹர ! வருதெவ ! ஸூர !
(கருண)

ஆனந்தபைரவி.

9 நந்நீயதரவ்ரதாவநரஸித -
கூந்வாயகரீக ! வாகுமொவாக !
(கருண)

ஸௌராஷ்டிரம்.

10 கலியூகதவாவிகரிரூவ ! வஜ்ரு-
ஜகதாவ ! நிஜஸொவ ! வாகுஜநர்வ !
(கருண)

| ,, ,, ,,

2. ಭಾಷಾಲು.

|| ,, ಮಾ ಲಾ ಮಿ ಕಿ ಲಾ ಮಿ ಮಿ ಮಿ

3. ಹೆಣ್ಣುರೂಪ.

ರಾಗಮಾಲಿಕೆ,ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸಾ ಪಾ ಧಾ ನಿ ಸಾ, ರಿ ಗಾ ಮಾ | ಪಾ ಧಾ ನಿ ಪಾ, ಧಾ ನಿ ಸಾ ರಿ ,, ಸಾ ರಿ ಗಾ ಮಾ ಪಾ ಧಾ ನಿ

ಪ ಮಗ ಗ ರ ಸ ||

೮. ಜತ್ತಿಯುಗಲ್ಗಳು.

ಪ ಮ ಗ ರ ಸ ಗ ರ ಸ ನಿ ಸ ರ ಗ ಮ ಪ ಮ

ಕಾಲ ಕಾಲ ಕಾಲ

7. ಶರಣಾಗತಿಯ.

ಪಲ್ಲವಿ

ಶರಣು ಶರಣು ಶರಣು

8. ಹಾಡುಗಾರ.

ಕಾಗಿಸಾರಿ ಸಾಧಿಸಿ | ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಸಾ ,, | ಸ ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ನಿ ಸಾ ಗಾ ಗಾ ಸಾ ರಿ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾ ಗಾ ||

ಸಾ ಸಾ ಸಾ ಸ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾ ಗಾ ಗಾ ಸಾ ರಿ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾ ಗಾ |

ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಸ ಗಾ ಸಾ ಧಿ ಸಾ ಗಾ ||

ಗಾ ಸಾ ಗಾ ಸ ||

ಚಿತ್ರ ೫೭ ||

9. ಲಲಿತಾಕಮಲಾಕ್ಷಿ.

ಸಾ ,, ಸ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸಾ ,, ಸಾರಿ | ಸಾ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸ ಗಾ | ಸ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸ ಸಾ ಗಾ ಸಾ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಸ ಸಾ ||

ಗಾ - ಧಿ - ನಿ - ಸಾ | ಸ - ಸಾರಿ - ಗಾ - ಸಾ | ಸಾ - ಗಾ - - - ಸಾ - ಸಾರಿ - ಸಾ - ಗಾ ||

‖ ஹ ரி ஹ ரி ‖ ‖ கஉ ‖

10. ஸௌராஷ்ட்ரம்.

‖ , , வ வ ய நீ ய வ ர , ஸ ஹ ர வ ஸ ஹ ரி ரி ஸ ரீ | , , ஹ ஸ வ ர ய வ வ ஸ |
க ஷி ய ஊ - ஹ ர - ஜ ஸ ர - - - - - வி | க - ஷ்ரீ ஊ - - - |

| வ ய நி ஸ ர நி ய வ வ ஸ வ ‖
| வ - ஸ - - ஜ - ஷ - - ‖

ಮಾಲಾಶ್ರೀ ಮಾಲಾಶ್ರೀ ಮಾಲಾಶ್ರೀ

அடாணை.

| வ ய ா வ வ் ஹ ி ் வ ஹ ி ் ஈ வ் ஹ ி வ் ய ா வ ஃ ஃ ஸ ி வ ் ஹ ி வ ் ஸ ி ஃ ஸ ி வ ஃ ஹ ி வ ா |

மத்தியமாவதி.

| ஈ வ ஃ ஸ் ஃ ஸ ி வ ா ் ஹ ி ஃ ஹ ி வ ஸ் | ஃ வ ஹ ி வ ் ஸ் ஈ வ ஹ ி வ ் ஹ ி வ ் ஸ ி வ ் ஸ ா ஹ ி வ |

ஸாரங்கா.

| ய வ ஃ ஸ ி ஹ ஃ ஸ ி வ வ ் ஸ ி வ வ ா ஃ வ ய ஹ ி வ ் ஸ ி ய ஹ ி வ ் ய வ ஃ ஸ் வ ஃ ஸ ஈ வ |

தன்யாசி.

| ஈ வ ் ஸ ி வ ் ஹ ி ய வ ஃ ா வ ஹ ா ஸ ி வ ா | ் ஹ ி வ ஹ ி ஸ ஹ ஃ வ ஹ ி வ ் ஹ ி ய வ ஃ வ |

பிலஹரி.

| ய வ ் ஹ ி ய வ ஃ ஹ ஸ ி ய வ ஃ ஹ ஸ ி வ ் ஹ ி ய ் வ ஸ ி ஹ வ ஃ ஹ ஸ ி ஹ வ ய வ ் ஹ ி ய வ ய ா |

மோஹனம்.

| ய வ ் ஸ ி ் ஹ ஸ ி வ வ ய வ ் ஸ ி வ ் ஸ ி ய வ ஹ வ ய | வ ் ஸ ி ் ஹ ஈ வ் வ ய வ ் ய ா வ வ ் ய ா வ |

ஹ ஸ ி வ ஸ ி |

| க ஃ ஆ |

பதங்கள்.

இது சிருங்கார ரஸத்தையே முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டிருக்கும். இது பல்லவி, அனுபல்லவி அனேகம் சரணங்கள் இவைகளையுடையதும், கீர்த்தனைகளைவிடச் சௌககாலத்தில் பாடப்படுவதுமாகும். தன் இஷ்டம் போல் ரஸபாவத்திற்குத் தகுந்த ஸங்கதிகளையமைத்து அவரவர்கள் மனோதர்மம் போல் பாடுவதற்குத் தகுதியுடையது. பதங்கள் முக்கியமாக நாட்டியத்திற்காக ஏற்பட்ட உருப்படிகளாயினும், மனதைக் கவரும்படியான அழகிய இசையில் அமைந்துள்ளதினால் கச்சேரிகளிலும் அவை பாடப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளின் ஸாஹித்தியம் வெளிப்படையாக சிருங்காரப் பொருளைக் கொடுப்பினும் அதனுள் தத்வார்த்தம் பக்திரஸப்பிரதானமாக இருக்கும். ஸாதாரணமாக பதங்கள் ஒரு நாயகி, ஒரு நாயகனுடனே, தனது ஸகியுடனே தனது விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பதாக அமைந்திருக்கும். நாயகன் தனது நாயகியுடன் விருப்பத்தைக் கூறுவதாகவும் சில அமைந்துள்ளன. நாயகன் நாயகி, ஸகி இம்மூவரில் நாயகன் பரமாத்மாவாகிய கடவுளையும், நாயகி ஜீவாத்மாவாகிய மனிதனையும், ஸகி ஜீவாத்மாக்களைப் பரமாத்மாவிடம் சேர்க்க வழிகாட்டும் க்ஞானகுருவையும் குறிக்கும். பதங்களில் ஸங்கதிகளும், கடினமான ஸஞ்சாரங்களும் இரா. அனுபல்லவியிலோ, கடைசிச் சரணத்திலோ இயற்றியவரின் முத்திரை இருக்கும். ஸாஹித்தியம் ஸுலபமாயும், கிராம்ய பதங்களையுடையதாகவும் இருக்கும்.

க்ஷேத்திரக்ஞர், மதனகோபாலர், அருணாசலக்கவி, முத்துத்தாண்டவர், கவிகுஞ்சரபாரதி, ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் பல பாஷைகளில் பல பதங்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

பதங்கள் மூவகைப்படும்:—

1. க்ஷேத்திரக்ஞர், மதனகோபாலர், ஸ்ரீஸ்வாதிதிருநாள் மகாராஜா முதலியவர்கள் இயற்றியுள்ள சௌககாலத்திலமைந்த பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்களுடன் கூடியவை.

2. அருணாசலக்கவி, முத்துத்தாண்டவர், கவிகுஞ்சரபாரதி இவர்களுடையவை. இவை பல்லவி, அனுபல்லவிகளோடும் சில சரணங்களுடனும் கூடியிருக்கும். சரணங்களிலோ, அல்லது அனுபல்லவிகளிலோ பின் முடுகுகள் என்ற மத்தியமகாலங்களும் சேர்ந்து வரும்.

3. ஓரடிப்பதம். இதில் ஒரு பல்லவியும், பின்முடுகு அதாவது மத்தியமகாலமும் அமைந்திருக்கும். இதை வடமொழியில் (வஜ்ரா) கட்கா என்று கூறுவார்கள்.

பதங்களில்'பததரு' அல்லது (த்விபதை) திபதை என்ற ஒரு அம்சமும் நம் நாட்டில் வழங்கி வந்தது. அதாவது முதலில் இராகாலாபனத்திற்குரிய விருத்தம் போன்று மூன்று அடிகளும், தாளத்துடன் பாடக்கூடிய நான்காவது அடியும் சேர்ந்திருக்கும். இதை முன்காலத்தில் மங்கு மன்தை நாடகங்களில் வழங்கி வந்தார்கள்.

[ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள்மஹாராஜா.

அடாணராகம்—சாபு தாளம்.

பல்லவி.

வருவாதாஇவரோ நாஹாழிகி
வருஷாஹெயநயாயரோ நாஹாழிகி

(வருவா)

அநுபல்லவி.

சுருமாவித்தூநிஹரோநாஹெள ஸ்ரீவதூநாஹாபா
நெறுதயிவாபா நஹா நிராகரிங்குநெ

(வருவா)

சரணம்.

1 விராதவ்ராயரோநாநெ விகாராஹாவொந்நிரோவாநி
கராணாவாமராபநி கழிமி ஹ்ராருகம்ழிகி
உராநிவாணரோவாதரமாவநாரநஹெஹ்ரோ
வராவரோயநெ ஹாஹ்ருஜிடாராயிநெ

(வருவா)

2 உருநா நா ஹ்ராணைராபெ ரா நிரிதோ ஹழிபி
ஜருஜாக்ஷி ழிகிரீரி வராவராவாபா ஷாஹாபொ
வராரா நநாஜழி வராக்காராபிநெஷ்ரு
நெழியவெஷ்டிநவொ நெழியரோ ஸ்ரம்வெஹ

(வருவா)

3 வொரகிராணரோ வாதவொஹவெஹநிஹழிரெயி
நாரரார நாகா ராரணீ யாஹராயநெ
காரகெஹிரோ நஹா கழிவியாண்ட்டிநவிஹாபா
நாரீரு நாஹநெநர்ரா நாகிரரிவநெரொ

(வருவா)

———

தெலுங்கு பதம்.
ராகம் அடாணு—சாபு தாளம்.

{ ஆ. ஸரிஸவயநிஸ
{ அவ. ஸநியவஸஸரிஸ

பல்லவி

, வ ஸ வா ஸா வ நி வா , நி	வ ஸ ரி ஸ வா வ ஸ வ்	நி நி யா , , ஸ் ரி
வறுவா தா - - - -	- - - - ஐ வ - ஸ -	ஸா - - ஸா -
ஸ் நிவாவய நீஸ்நியாஸ்நி	நீஸ்ஸா ஸ்ஸ நி வா நி நி வா	ஸ வ ஸா , ரி ஸ வா வா
ஸா - - தி - கி - - - - -	- ஜ ஜு ஊ - - ஹெ - -	- - ய ஸ்ரீ - - ய
நீ ய , வ , , நி ஸ் ரீ	ஸ்நிவாவா வய நீஸ்நி யா ஸ்நி	நீ
ஸா - - ஸா - -	ஸா- - - தி - கி - - - - -	- ‖ வறுவா ‖

அனுபல்லவி

, வா வ ஸ வா ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ரி நி ஸ்ரீ , , , ய நி ஸ்	, நி ஸ் ரீ ஸ்ரீ
சு ஜு - ஜ் வி	ஜ்ரீ - நி - - ஸ ஸா	ஸ்ரீ பெள ஸ்ரீ வ
நீ , ரிஸ நிஸ்ரிஸ்ரீ, ,ரிஸ நியா	, நி ஸ் ரி ஸ ரி ஸ ரி ஸ்ரீ,	ஸ்ரீ ரி நி ஸ்ரீ , ரி ஸ் நி யா யா
ஜ் ஸா -ஸ்ரீ - - - -ஜ்ரீ - -	---ஸெ ஜு த - - - யி -	வ் - ஜ்ரீ - - ஸ - - ஜ்ரீ
, வ ய நீ ஸ்ரீ	ரிஸ் நிவா , யநீவ வய நீஸ் நி	யா ஸ் நி
நி ஸா சு ரி	ஜ்ரீ- - - - - - ஸெ- - -	‖ வறுவா ‖

சரணம்.

மணிப்பிரவாள பதம்] [ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா.

மேளம் 15

ஆ: ஸம்பூர்ணம்
அ:

ஸௌராஷ்ட்ரம்—த்ரிபுடை தாளம்

பல்லவி.

ஸ்ரீததி சொல்க நீ தாபம் மே ரமணனோடு (ஸ்ரீததி)
3 3

அனுபல்லவி.

மதனவிஸிகமேற்று மானஸம் மம ஹா தளர்ன்னதிகம்
3 2 4
பத ஸ்ரீருசிர பரப்ருத களமொழி (ஸ்ரீததி)
3 4 3

சரணம் 1.

கருணகுறவானெந்து பாலே தவனு
3 4
காரணமயி சாருஸீலே
விரஹவாரிதியதில் விதுமுகி வலயுன்னேன்
4 4 2
ஸாரமாமதராம்ருதம் மம தன்னவனென்னி ஹஸ்ரீந்தரி ஸ்ரீகயதி
4 3 2
(ஸ்ரீததி)
3

சரணம் 2.

குமுதபந்துவும் திக்மகரனே ஹந்த
3 3 3
குணமேறும் பதி தயாகரனே
3
மமதயுண்டென்னுகில் மாரதுல்யரூபனு
மாமகாதிபரமொழிப்பதினெந்திஹ தாமஸமின்னயிமானினி,
4 4
(ஸ்ரீததி)
3

சரணம் 3.

க்ஷணகாலமதும் யுகப்ராயம் மம து
3
ஸரஸிஜாக்ஷ ரோகமமேயம்
கணவனுயீடும் ஸ்ரீ கஞ்ஜநாபனெடாஸ்ரீ
4
நாணியாதெ நீ சென்று சொல்லுக மோ ஹன.
ஹம்ஸஸ்ரீகாமினி பாமினி (ஸ்ரீததி)
3 4 3

பல்லவி

ய வா , , ஃ	ஷ் ஹி யா , ஹி	ஷ் ஹி
ஸொ ஹ் ர	ஹி - - -	ஷா ஃ
ஷ ஃ வ ஃ	, , ஷ ஃ	, ,
- ஷம் - -	- தா -	ஸ் ஹி ஸ்
, , ஹ் ய்	ஸ் ஷ ஷா , ,	, , ஹி
ர் -	- - -	ஸ் -
ய ஹ் ய வ	ஷ வ ஃ வ	ஷ் ஹி ஷ்
- - - -	ஸொ - - ர்	ஸ் ஷ ஸ்
ய வ வ ஃ	ஷ் ஹி ஷ் ஸ் ஹி யா	1 , , , ,
- - ஸொ ஹ் ர	ஹி - - - - - - -	ஷா ஃ
ஷ ஃ வ ஃ	, , ஷ ஃ	ஃ ஹ் ஸ்
- ஷம் - -	- தா	ஸ் ஹி ஸ்
, , ஹ் ய்	ஸ் ஷ ஷா , ,	, , ஹி
ர் -	- - -	ஸ் -

ஷ் ஹி ஷ்	ஷ் ஹி யா , ஹி	ஷ் ஹி
ஷா ஃ	ஹி - - -	ஷா ஃ
ஃ ஹ் ஸ்	, , ஷ ஃ	ஃ ஹ் ஸ்
ஸ் ஹி ஸ்	- தா -	ஸ் ஹி ஸ்
, , ஹ் ய்	ஸ் ஷ ஷா , ,	, , ஹி
ர் -	- - -	ஸ் -
ஷ் ஹி ஷ் ஸ்	ஷ் ஹி ஸ் ஷ் ஹி யா	2 ஃ வ , ஃ ஷ் ஷ
ஸ் - - ர்	ஹி - - - - - - -	- - . - ஷா ஃ
ஃ ஹ் ஸ்	, , ஷ ஃ	ஃ ஹ் ஸ்
ஸ் ஹி ஸ்	- தா	ஸ் ஹி ஸ்
, , ஹ் ய்	ஸ் ஷ ஷா , ,	, , ஹி
ர் -	- - -	ஸ் -

அனுபல்லவி

, , , , ஹ ரி
க ரா

உ ர ய வ , ய வ உ உ
ர - - - வா - - -

ஹ ரி ரி ஹ ஹா ஹ ரி
- - - - - வா -

உ ர ய வ வ உ உ , வ
ய - - வ - - -

, , , , வ உ
கா -

ஹ் ர ; ஹ் , ,
உ யி

, , , , ய ர
ஸீ

ஹ ர உ ர
ண -

, , ய ர
தெ -

ய ர , ,
தெ

உ ஹ ரீ , ,
கா

வ உ ஹ உ
தா - - -

ய வ வ உ
- - - -

, , ரி ஹ ஹா
- - -

வ் ர , ,
ண

, ரி வ் ஹி யா
- ர் - -

வ உ வ ர
- - -

ஹ ா , ,
வ ா
ம் உ ம் ன்
கிலு - - -
கி ஹ் ன் ஹ் ந்
வி - - - -
ய கி ய வ
ெஹரு - - -
, ய ய வ
உ கம் -
ய வ உ ம
ஹு - கு ன்
ய வ ா , , உ
ெரொலு - -

வ ா , ,
வி ர
ஹ ா கி ஹ் ன் ஹ் ந்
ன் யி - - - -
ன் ஹ் ஹ ா , , ய ய
வி யு
ஹ ா கி ஹ் கி ய
வ லு - - -
வ ா , ய வ ய கி ஹ்
ஹ ா - - ர உ -
வ ய ஹ் கி ய வ
உ உ த - ஹ வ
உ ம ன் ஹ ஹ ஹ
ஹு வ ய கி ஹு உ

வ ா , ,
ஹ ஹ - - -
, , ஹ் ன்
யு
ய ா , கி ஹ்
உ - -
, , ய ா
யு
ஹ்ஹ் ஹ் கி ய ா
உ ய ர ா - -
கி ய வ உ
ெந - ந்தி ஹ
ய ா , கி
தி -

பதம்] [கூத்திரியர்.

ஹுஸேனி ராகம்— த்ரிபுட தாளம்

{ ஆ. ஸரிகமபநிதநிஸ்
அவ. ஸ்நிதபமாகரிஸ

பல்லவி.

சுமிமிதெ ஹாஹுஉய உரெழி
வாஉமிமிதெ ஹாஹுஉய (சுமிமிதெ)

அநுபல்லவி.

தமிரூ வொணிரொ
வாநிஉணிஙு ஹருநாவா (உமிமிதெ)

சரணம்.

1 சுரவொம்வூ ஊடுராஎ வாநிசி தெ
தரூணி ரொஉஙு ஊநயெ நா
ஹரஹகூரூராஉய ஹவியரொ நாஉொஉூ
கிரிமிஜுபஎஎரொ தெவூஉூஙுராஎ வா (உமிமிதெ)

2 வாஙிரெராழிகுதெரு நாதொ வொஉூ
ஹாருூஹா வொருூ ஹஙுஹஉய-
நீருாஹூ தெவாநிகி தஉூஹாதெரொ
நீருவெணிரொ நாழிதெநரூஙுருக வா (உமிமிதெ)

3 வாருஹூாயஉூநாஎஹுஉயிஙி நஹூ வா
எரிந ஹூஉூருதெஙொ ஹருவூ.
ஹாருநாதொ வாஹரூ தெஹிநவாஎயொ
வாருரொஉூவுரொ வாருூஙிஷூஉூ வா (உமிமிதெ)

l_3	0	0
; ,	ஶ	ஸ்ரீ ஸ
	வ	ர - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர ய வ வ உ	ஶ் ரீ	ஸ்ரீ ஶ் ரீ
ஔ - - - -	ஜீ -	வ ர - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர வ உ உ ஶ்	ரீ	ஸ்ரீ ஶ் ரீ
ஔ - - - -	ஜீ	வ ர - - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர ய வ வ உ	ஶ் ரீ	ஶ் ரீ ஸ
ஔ - - - -	ஜீ -	வ ர - -

l_3	0	0
; ,	ஶ	ஸ்ரீ ஸ
	வ	ர - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர ய வ வ உ	ஶ் ரீ	ஸ்ரீ ஶ் ரீ
ஔ - - - -	ஜீ -	வ ர - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர வ உ உ ஶ்	ரீ	ஸ்ரீ ஶ் ரீ
ஔ - - - -	ஜீ	வ ர - - -
; ,	வ ர	உ ர
	ஹ	ஶ்ரீ
உ ர ய வ வ உ	ஶ் ரீ	ஶ் ரீ ஸ
ஔ - - - -	ஜீ -	வ ர - -

l_3	0	0

ஹா தீ யா நி

தெ ஹி ஔ ப

ஹா தீ யா நி ஹ ஸ் ஹ் ஸ் நி ஸ வ

ஸ - - - - ய - - - உ -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஹ

தெ ஹி ஔ ப -

அனுபல்லவி

ஹா ஹா வ வ , *

தொ வா ஔ தி , *

ஹ ஸ் நி ஹ் நி ய வா

ஸ - ஔ நா வா - - -

வா ய நி ய வ உ வ ஸ நி

ஸ - - - - - ஔ வா - - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஹ

தெ ஹி ஔ ப -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

சரணம்

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

ஹா ஸ்ரீ ய் நி ஸ

தெ ஹி ஔ ப - -

l_3	0	0

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

சரணம்

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

l_3	0	0

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

ஸ்ரீ ஹ்ரீம் க்லீம் சௌ꞉

l_3	0	0
, *	ல ல ஹீ ய ா ஹ ர ஹ கூ	
, *	ஹி ய ஹீ ஹ ா ஹ வி ய ொ ா	
, *	ல ல ஹ ா ஹ ா கி ஸி கி ஜ ீ	
ல ய ஹீ ; ய ா வ ா ெ - - வ ா ப ா		
ஸி ஹ ; ஹீ ஹ ா ப ீ ஸி தெ		

l_3	0	0
ஹீ , ஹ ா ஹ ா ர ா ப ா ய		
ஸி ஹ ஹீ ய ா ல ள ள ா க ா - - - ொ - ூ		
ஹி ய ா ல ள ள ா - ப ெ - ொ		
ள ல ள ழ ஸி ஹ ஸி ழ ஸி ஈ - ெ - வ ா - - -		
; , , , , - - - - - -		

மற்ற சரணங்களையும் இதுபோன்று பாடிக்கொள்ளவேண்டும்.

முகாரி—சாபு.

[கவிகுஞ்சரபாரதிகள்.

பல்லவி.

வருவாரா னுல் வரச்சொல்லு—நானங்கே
வரக்கூடாதடி மானே (வரு)

அனுபல்லவி.

குருதிவை வேல்பிடித்துறுதி விளங்கியதென்
குன்றக்குடிக் குமரரின்றைக்கென் வளவுக்கு (வரு)

சரணம்.

1. ஆசையோ கணக்களவில்லாமற் பெருக்குது
ஆனதாகட்டுமென்று வரவும் நெஞ்சுருக்குது
ராஜவீதியில் பத்ரகாளி யொன்றிருக்குது
நடுவே வந்து தடுக்குது
மாசிலா நடுநிசிநேரத்திற் பன்னிரண்டு
மணி வேளை தனிலூருறங்கினதுவும் கண்டு,
வீசும் கச்சையிறுக்கிப் படையுமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சை மந்திரம் தரித்து வேஷமுமாற்றிக்கொண்டு (வரு)

பந்துவராளி—ஆதி

[மதுரகவிகள்.

பல்லவி.

நான் சொன்னேனென்று சொல்லாதே—நீ யாயவரை
ரகசிகமாகக் கேளடி (நான்)

அனுபல்லவி.

தேன் சொல்லுரைக்கும் குணசந்திரன் செகதலத்தில்
திடவானெனும் சாமாளியுடையண ராஜன் முன்னே (நான்)

சரணங்கள்.

1. மேட்டிமையான ஜாதி
ம்ராட்டியப்பெண் போலொருசி

மாட்டி வந்திவரை யடுத்தாள்—இவரும் நேற்றுப்—
பேட்டியும் முத்தமும் கொடுத்தார்—என்றனைக் கண்ணைக்
காட்டியே வெருட்டிப் புண்ணிய
வாட்டியும் இவரும் சிறு
வீட்டினில் கலந்திருந்த
கோட்டியை நான் என்ன சொல்வேன் (நான்)

2. கற்புள்ள உத்தமி நீயி
ருப்பதறிந்திருந்தும்
எப்படி வந்திங்கு மிதிப்பள்—இவரும்மன
தொப்பி யெப்படிச் சம்மதிப்பர்—இவைகட்கெல்லாம்
உட்புலன் அடைப்பக்காரச்
சுப்பனைக்கேள் மூந்தாநாள் ரா
மப்பதும் விழித்துக் கண் கோ
வைப்பழம் போல் சிவந்ததை (நான்)

ஜாவளிகள்.

இவைகளின் ஸாஹித்தியம் சிருங்காரரஸத்தை முக்கிய அம்சமாகவுடையது. இவைகளுக்குப் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்றும் அங்கவித்தியாசங்கள் உண்டு. ஒன்று அல்லது பல சரணங்கள் இருக்கலாம். நாயகிகள் பாடும் ஜாவளிகளும், தோழிகள் பாடும் ஜாவளிகளுமே பெரும்பாலும் உள்ளன. நாயகன் பாடும் ஜாவளிகளும் அபூர்வமாகக் காணப்படுகின்றன. ஜாவளிகளில் தாதுக்கள் சாதாரணமாக மத்தியம கால நடையில் அமைந்துள்ளன. பிரஸித்த ராகங்களிலும், சுலபமான தாளங்களிலுமே இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர், ராமனாதபுரம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஸ்ரீஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா முதலியவர்கள் பல ஜாவளிகளை இயற்றியுள்ளார்கள்.

ஜாவளி]

{ ஆ. ஸஹஸவஸநிஸ்
வ. ஸநிஸவஸமநிஸ்

ராகம் பரஜு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஜஜாஜெ வரெமாதெ வாநிமுணு -
ஜெஞநிநெ விநி ஜிநுநெ ஒசெரிய

(ஜஜாஜெ)

அநுபல்லவி

நஜெஜவவாயவு கஜநுஜிருபவு
ஜஜநவிஃபு ஜாநிநீ ஜணிரொ
வஜெஜமாவெ யெஞுஜாவெ
ஜநுஜுமாவெ வாவநிழிகிநெமுஜாணுவெ

(ஜஜாஜெ)

சரணம

தாஜஸஜரெமநெ தாஜகஜோரெநெ
கொஜரி நீஜழி கொரிந ஷொஜுமுரு
ரிகெகொநவெ வெழரெவெ
தொவிதெவெ—நாஸாழிநிடுமுஜநவெ

(ஜஜாஜெ)

---

l_4	0	0

பல்லவி.

ஸ ஹ ர . உ - வ ய நீ
ஜ ஹா ஹெ வ ரெ ஹா

வ ஸ் நி ய வ ர உ ஹ
ஹெ ம் - த நி நெ வி ஹா

ஸ் நி ஸ் நி ஸ் நி ய நி
ஜ ஹா ஹெ - வ ரெ - ஹா

வ ஸ் நி ய வ ர உ ஹ
ஹெ ம் - த நி நெ வி ஹா

ஸ் ர ; ஸ் நி ஸ் நி
நெ ; நி ய வ உ
வ நி ஹ ண

ஸ் ர ;
நெ
உ ய வ உ
ஐ ம் ஹ நெ

ஸ் நி ஸ் நி
- த ஐ க

ஹ உ ஹ நீ ஸ் நி
ஒ - வெ ல் - ய

॥ ஜஹா ॥

சரணம்.

ய ர உ ய நீ ஸ் ஸ்
த ர உ ஸ ஹெ ல் நெ

ஸ் நி ஸ் நி
- த ஐ க

ஸ் நி ஸ் ஸ்
ஜ ர - ல் நெ

1_4	0	0
, ஸ் ஸ் ஸ் ந் ய ந் ஸ் கொ . உ ஔ ந் - உ �ஜ்	ந் ய ந் ஸ் கொ - ஞ் ந	ந் ய வ உ ஹொ ஂ ஊ ஹ
உ ய ந் ந் ஸ ர ; கெ கொ ந வெ -	ந் ஸ் ந் ய வெ ஶ - -	வ ர உ ஶ வ - -
வ ய ய வ உ ஶ ஶ ஶ வெ தொ ஷ் தெ , வெ ந ர	உ ந் ய உ ஸ ஷ் ந் ட ஹ	ஶ ர உ ஶ ஸ ஷ் ந் ஸ ஂ - உ ந - வெ

அனுபல்லவியையும் சரணத்தைப்போன்று பாடவேண்டும்.

ஆ. ஸகமபநிதநிஸ்
அவ. ஸநிநிதபமகமகரிஸ

பெஹாக் ராகம்—ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

நிரூவஸாநஹாழி நிநா
நிதுயஸூநகூ ரூஂஸநவெ (நிரூவ)

அனுபல்லவி.

உரூவூதுூகூநாஸநவிநி உரூவ வாநிதொ
உநஹூஞ்சி தெத்தி (நிரூவ)

சரணங்கள்.

1 ஹதயூபகூ நா ஹாழிமெஹரி
ஹாழியூமெ உநூவூதூது
ஸூஸூதொநூ ஸூவவிதுாஹ
ஸூநூஜதுவிந ஸூநிதூடகூ (நிரூவ)

2 ஸயூரிவூடகூ ஸ்ரீநிவாஹூநி
உநஹூ தெதுவிரெவூஸாவூ
நிஸூரூதுூகூ நாஸநவிநி நிஸூ
வநஸூநூ ஜெயூபகிடூ (நிரூவ)

———

0 . 1_4 .	0 . 1_4
1 ;—ஹ ஃ வ ா வ வ ஃ ஃ ஹ ா நி ஸ ா வ ஃ ா - - - ச	ஸ நி ஹ ஃ ஹ நி ஷ நி ஷ ஷ ா ; ஷ ா - - - ீ - நி - ச ா
; நி ஷ ா ஹ ஹ ஃ வ ா வ ா நி ஔ ய ஃ ஸ ா - ச க ா	வ ய நி ய ய வ ஃ ா ஃ ஹ ஹ நி ஸ ம - - - ஃ - ச வெ - - -
2 ஹ ா ஃ ா வ ா , நி ய ா வ ஃ ஃ ா ஹ ா நி ஸ ா வ - - ஃ ா - - ச	ஸ நி ஹ ஃ ஹ நி ஷ நி ஷ ஷ ா ; ஷ ா - - - ீ - நி - ச ா
; நி ஷ ஷ ஹ ஹ ஃ வ ா வ ா நி ஔ ய - ஃ ஸ ா - ச க ா	வ ய நி ஷ் நி ய வ ா வ ஃ ஹ நி ஸ ம - - - ஃ - ச வெ - - -
3 ஹ ா ஃ ா வ ா ய நி ய வ ஃ ஃ ா ஹ ா நி ஸ ா வ - - - ஃ ா - - ச	ஸ நி ஹ ஃ ஹ நி ஷ நி ஷ ஷ ா ; ஷ ா - - - ீ - நி - ச ா
நி ஷ ஹ ஃ வ ா ஹ ஃ வ நி ஷ் ா நி - ஔ - ய ஃ ஸ ா - ச - க ா	ஷ் நி ஹ ா ஃ ஹ நி ஷ் நி ய வ ஃ ஹ நி ஸ ம - - - - ஃ - - ச வெ - - -
4 ஹ ா ஃ ா வ ஷ் நி நி ய வ ஃ ஹ நி ஸ ா வ - - - ஃ ா - ச -	ஹ நி வ ஃ ஹ நி ஷ நி ஷ ா ; ஷ ா - - - - ீ நி - ச ா

0	1_4
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ - - - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - வெ - - -
	(ஸ்ரீஸ்ரீவ)
அனுபல்லவி.	
1 ; ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ; ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா ஸ்ரீரா - - ஸ்ரீ	ஸ்ரீரா ஸ்ரீ ஸ்ரீ வி ஸ்ரீ
2 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா வா ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ; ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - வா ஸ்ரீரா - - ஸ்ரீ	ஸ்ரீரா ஸ்ரீ ஸ்ரீ வி ஸ்ரீ
3 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - வா ஸ்ரீரா - - ஸ்ரீ	ஸ்ரீரா - - - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ -
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - வ - வா - ஸ்ரீ - - தொ-	ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீம் வி - தொஸ்ரீவி -
	(ஸ்ரீஸ்ரீவ)
சரணம்	
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ	ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ	ஸ்ரீரா - - - வி - கெ - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ -

0	1_4
; ஹ ஹ ஃ ஷ ஹி ய ய வ ஃ ஹ	ஹ ஸ்ரீ வ ஃ ஹ ஸ்ரீ ஷ்ரா ; ஷ்ரா
- ஷா - - ழி - யூ ஔ - - -	ஃ - நூ - சூ - தூ ஹ ஔ
1 ; ஷ் ஹீ ய் ஷ வ ஷ் ய ஹீ	ஷ்ர ஷ்ர ஷ்ர ஷ்ர ; ஷ்ர
ஊ வ ஊ - தொ - - நூ	ஊ வ வி ஔ ஷ
2 ஸ்ரீ ஷ் ஹி ய வ வ ஹி ய ஹீ	ஷ்ர ஷ்ர ஷ்ர ஷ்ர ; ஷ்ர
ஊ - வ - ஊ தொ - - நூ	ஊ வ வி ஔ ஷ
3 ஸ்ரீ ஷ் ஹி ய வ ஷ் ய ஹீ ஷ்ர	நி ஷ் ஸ்ரீ ஃ ஹ் ஸ்ரீ ஹ் ஃ ஹ ஸ்ரீ ஷ ஷ்ர ஷ்ர
ஊ - வ - ஊ தொ - - நூ	ஊ - வ - வி ஔ - - - - - - - ஷ
ஷ் ஹி ஸ்ரீ ஷ் ஷ் ஹி நி ய் ய வ வ் வ ஃ	+ + + வ நி ய நி வ ய வ வ ஃ ஹ ஃ ஸ்ரீ
ஊ - நூ - ஜ ஔ - - - சி - - ந -	ஊ - - - ழி - ஃ ஷ - - ட ஃ

(நிறைவு)

+ இந்த அடையாளம் கைசிகி நிஷாதத்தையும், பிரதிமத்தியமத்தையும் குறிக்கும்.

கமாஸ்— ஆதி.

பல்லவி.

ஸுரூகொஹிரா—ஸாநிநீ ஸணி நீவெ

(ஸுரூரு)

அனுபல்லவி.

வரிவரிவியஸுரு—வரிதவிஜுரூவாரு

(ஸுரூரு)

சரணங்கள்.

1 யரரொ தநகரூநீவெ—தரிநிவரூலுரூபநி
தரூணி ரிக்ஷிரிநிஸரூ—ஸுரி ஸுரி வாரு

(ஸுரூரு)

2 ஸுகதாம்ரி கூரிரூபெள—ஸாரூவாரிகொவுக
ஸநவரூகரூரிநிஸரூ—ஸரிநிஸுரிவாரு

(ஸுரூரு)

3 வநஜநெத்ரூபெள ஸ்ரீநி—வாஸநாயக நீகரூ
வரூகாநிஸாடரு—வரூவரூபரூநரூவாரு

(ஸுரூரு)

காபி—ரூபகம்.

பல்லவி.

வஜநிநெநணரிநி கூவாநீ—ஜோரி நீகரூ செலி

(வஜநி)

அனுபல்லவி.

நிஸுயரூஸொவகாயநீவா—ரிக்ஷுபசெரிநநாபெ

(வஜநி)

சரணம்.

ரொக்கவரூ ஸொரவரூநரூ
வாரு வக்ஷணரூ ஸாடரூபரூ
நக்கவிநயரூரரூ ஜெஹெட
க்ஷரிதெரரூவஹவாவஸரூ

(வஜநி)

ஸுருட்டி—ரூபகம்.

பல்லவி.

உனியாடி தெலியகுனெ ஓடுரூப தமுநடினெ (உனி)

அனுபல்லவி.

வனியாவஜு வெயதநி நவமு
வகுலிகியுஜுனெநி (உனி)

சரணம்.

வமவஹயுவஜுநகு—வயஜுவெலுநி
வமவிஜாகுநி நீவண்டி வவமு -
மும்மு மலிபி யுண்டுமு (உனி)

தில்லானு.

இது தாளச்சொல்லுக் கட்டுகளை ராகதாளங்களுடன் சேர்த்துப் பாடப்படும் ஒரு க்ருதியாகும். பல்லவி, அனுபல்லவிகளில், ராகதாளங்களுடன் கூடின சொல்லுக்கட்டுகள் மாத்திரம்தான் காணப்படுகின்றன. சரணத்தில் பகுதி ஸாஹித்யமும், பகுதி சொல்லுக்கட்டுகளும் உண்டு.

ஸ்ரீ ஸ்வாதிதிருநாள் மஹாராஜா, பூச்சிஐயங்கார் முதலிய மஹான்கள் பல தில்லானுக்களை இயற்றியிருக்கின்றனர்.

தில்லானை.]

{ஆ. ஸநிஹஉவயவஸ்
அவ. ஸநிவஉஹஉநிஸ்

ராகம் பூர்ணசந்திரிகா—ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

1 ॥ ஸ்ரா, ஸ்ரநி வஉ நிஹ உநி ஸ்ர நி வ நி ஸ்ர । நீ , ஹ உ வ ய வ । வஉ நிஹ உ வ ய வ ॥
॥ தொம்தொம் தயர தயர த - நியயய । யீம் தொம் ய ய ர । யா - நியயர தாநி ॥

2 ॥ நீ , நி ஸ்ர நீ வஉ நிஹ உநி ஸ்ர நி வ நி ஸ்ர । நீ , ஹ உ வ ய வ । வஉ நிஹ உ வ ய வ ॥
॥ தொம் தொம் - தயர தயர தா - நியயய । யீம் தொம் தய ர । யா - நி ய யர தாநி ॥

அனுபல்லவி.

॥ ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ர ஸ்ராவஸ்ஸ்ஸ்ரா , நி வ நி ஸ்ர நி । ம் உ நி ஸ்ர நி வ நி ஸ்ர । நீ , நி ஸ்ர ஸ நி வ ॥
॥ நா யய யய யீம் தொம்யய யய யீம் தநதிர்ந । தத ர தா - நியயய । யீம் த ந யி ர ந ॥

॥ நி வ வ ஸ் ஸ் ஸ் நி வ வ நீ நி நி ஸ் ஸ் நி ।
॥ த ய நி உ ய நி தா - நி தி தி ளு ந நா யய ந ।

। வ நீ ஸ் நி வ ஸ் நி । வ உ நி ஹ உ வ ய வ ॥
। த ஜம் த நி த த ஜ । ணூ த க த யி கி ண தொம் ॥

॥ தொம் தொம் 2 ॥

சரணம்.

|| ஸ்ரா நி வ உ வ ய வ உ வ உ ஹ உ நி ஷ் நி | ஷ்ரா நி வ் நி நி ஸ் நி | ஹ உ வ உ நி ஹ உ வ ||
|| நீ ஊ உ ஹி உ ஞ்ரூ ஞ்ரொ ச ஹ ஞ்ரூ ண உ நி | நி ஜ்ரூ ஜி ஹ்ரூ ஞ்ரு கொ - | நி வ - ஷ்ரீ ஜி ஹ ஞ்ரூ ஹ ||

|| வ ஸ் நி வ ஸ் ஸ் நி வ நி ஸ் நி ஹ் உ நி ஸ் நி | ஸ்ரா நி வ உ நி ஹ உ | நி ஷ் நி ஹ உ வ ய வ ||
|| ஞ்ர ஊ ஷி ஜ் -.- ஞ்ரு ஞ்ரூ வெ - ஹ ஸ்ரீ - ஷி ஹ்ரூ ஹ - | ஞ்ர ஹ ஞ்ர - ஞ்ரூ ஜ ஞ்ரூ | ச்ரூ ஷ் ஞ்ரூ வ ஞ்ர ஷ் ஹ ய ||

|| ஸ்ரா, ஸ் நி வ உ வ ய வ உ வ உ ஹ உ நி | ஷ்ரா நி ஹ்ர உ வ ய | வ உ நி ஹ உ வ ய வ
|| ஞ்ரூ ஞ்ரூ தாம் த கி ட உ வ ய வ உ த க ங்ரூ ண்ரூ | ஷ்ரா நி ஹ்ர உ வ ய | த ஜ ணா ஹ உ வ ய வ

|| ஸ்ரா நி வ ய நி ஸ் நி ஹ் உ நி ஸ் நி ஸ் நி வ | ஸ்ரீ ஸ் ஸ் நி வ உ நி
|| ஜ ம் த வ ய நி ஸ் நி ஜ ணா த ஸ் நி ஸ் நி வ | ஸ்ரூ ந்த ஸ் நி த கி ட

| ஹ உ நி ஹ உ வ ய வ ||
| ஹ உ நி த யி கி ண தொம் ||

|| தொம் தொம் 2 ||

ராகம் ஹம்ஸானந்தி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

|| ஹ ஹ நி ய ய ஃ ஹ | ஹ நி ய ஃ | ஹ நி ஹ நி ||
|| யீம் த ர ஜெ ர ஜெ | யி ர ஜ ஃ | ர ந ய ர ||

	ய ர , , , ஹ ர ஹ ர	ஹ ர நி ஃ ர ஹ ஃ ய	நி நீ ஸ் நி ய ஃ ய நி	
	ஜ ம் தி ர ர தி ர ர	யீ ம் த யீ ம் த ஜ ந	தி தீ யூ ர ஜி ஃ ஜி ஃ ஃ ர நி	
	யீம்	

அனுபல்லவி.

|| ய ஃ ய நி ஹ ர நி ஹ | ஹ ர ஹ ஹ | ஹ ஹ ஹ ஹ ||
|| தொம் த நி தோம் த நி | ஸு ஜ நி | தி தீ யூ ர ஜ ||

	ஹ ஹ ஹ ஹ ர , , ம நி ஹ ஹ ய ய ய ய	நி , , ய ய ய ய	ஃ ர ஹ ர ஹ ஃ ய நி	
	கி ட த க தொம் தநி கி ட கி ட த க	தொம் திநி கி ட	தொம் - கி ட தொம்	
	யீம்	

சரணம்

|| ஹ ர நி நி ஹ ஹ ர , நி ய நி | நீ ய ஃ | நி ய ஃ ஹ ||
|| வ ஃ ஜ ர - - ஸ ஹ ர ஸ | வ ஜ்ஜி ஸ்ரீ | வ ர - ஸ - ||

|| ஹ ரி ய ஃ ஹ ஃ ய ரி | ஸ ரி ய ஃ | ஹ ரி ரி ஸ ஸா ||
|| ஸா - ஆ ரா - ஃ வ உ | ஹா - ஹ ஹ | வா - ஆ - - ||

|| , ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ரி ஹ ரா ஈ ஸ்ா | ஈ ய ஃ | ஹ ஃ ய ரி ||
|| ரி கு வி தூ - - ஏ ய | ரி உ ஆ | ஸீ - ஆ - ||

|| ஹ் ரி ரி ய ஃ ய ரி ஸ் | யா ரி ஸ் ரி யா ஃ | ஹ ஃ ய ரி ||
|| ரி ஜ ஸம் - ஸீ - த க | ஆ - - - - நா | கூ - - ஆ ||

|| ய ா ரி ஸ் ஸ ா ஸ் ஸ் ஸ ா ஸ் ஸ் ஸ ஸ் ஸ் ஸ. |
|| தா ரி த ஸெம் கூ த ணம் த ரி த ரி த ஜ |

|| ரி ய ய ரி ய ஃ ஹ ஃ | ய ரி ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ||
|| ணூ த தி லி யி லி ஜ ணூ | த க தாம் தாம் தாம் ||

|| ஸ் ஹ ரா ரி ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ ா ய நீ ய ய ய ய ய |
|| த தாம் கூ த ரி கி ட ஜ ணூ த க தாம் தி தாம் கூ த ரி கி ட |

|| ய ய ய ய ய ா ஹ ா ஹ ா | ய ய ய ய ரி ரி ரி கி ஃ ா ய ய ரி ரி ||
|| ஜ ணூ த க தாம் தாம் தாம் | கி ட த க தி ரி கி ட தாம் த ரி கி ட ||

|| யீம் ||

முதல் பாகம் முற்றிற்று.

அனுபந்தம்

ஸ்வரப்ரஸ்தாரங்கள்

ஒரு ஸ்வர ப்ரஸ்தாரங்கள்.

(1) ஸ (2) ரி (3) க (4) ம (5) ப (6) த (7) நி.

இரண்டு ஸ்வரப்ரஸ்தாரங்கள்.

1	ஸ ரி ரி ஸ	ஸ க க ஸ	ஸ ம ம ஸ	ஸ ப ப ஸ	ஸ த த ஸ	ஸ நி நி ஸ
2	ரி க க ரி	ரி ம ம ரி	ரி ப ப ரி	ரி த த ரி	ரி நி நி ரி	
3	க ம ம க	க ப ப க	க த த க	க நி நி க		
4	ம ப ப ம	ம த த ம	ம நி நி ம			
5	ப த த ப	ப நி நி ப				
6	த நி நி த					

மூன்று ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்கள்

1.	ஸரிக	7.	ஸகப	13.	ஸபத	19.	ரிகங
	ரிஸக		கஸப		பஸத		கரிங
	ஸகரி		ஸபக		ஸதப		ரிங்க
	கஸரி		பஸக		தஸப		ங்ரிக
	ரிகஸ		கபஸ		பதஸ		கங்ரி
	கரிஸ		பகஸ		தபஸ		ங்கரி
2.	ஸரிம	8.	ஸகத	14.	ஸபங	20.	ரிமப
	ரிஸம		கஸத		பஸங		மரிப
	ஸமரி		ஸதக		ஸங்ப		ரிபம
	மஸரி		தஸக		ங்ஸப		பரிம
	ரிமஸ		கதஸ		பங்ஸ		மபரி
	மரிஸ		தகஸ		ங்பஸ		பமரி
3.	ஸரிப	9.	ஸகங	15.	ஸதங	21.	ரிமத
	ரிஸப		கஸங		தஸங		மரித
	ஸபரி		ஸங்க		ஸங்த		ரிதம
	பஸரி		ங்ஸக		ங்ஸத		தரிம
	ரிபஸ		கங்ஸ		தங்ஸ		மதரி
	பரிஸ		ங்கஸ		ங்தஸ		தமரி
4.	ஸரித	10.	ஸமப	16.	ரிகம	22.	ரிமங
	ரிஸத		மஸப		கரிம		மரிங
	ஸதரி		ஸபம		ரிமக		ரிங்ம
	கஸரி		பஸப		மரிக		ங்ரிம
	ரிதஸ		மபஸ		கமரி		மங்ரி
	தரிஸ		பமஸ		மகரி		ங்மரி
5.	ஸரிங	11.	ஸமத	17.	ரிகப	23.	ரிபத
	ரிஸங		மஸத		கரிப		பரித
	ஸங்ரி		ஸதம		ரிபக		ரிதப
	ங்ஸரி		தஸம		பரிக		தரிப
	ரிங்ஸ		மதஸ		கபரி		பதரி
	ங்ரிஸ		தமஸ		பகரி		தபரி
6.	ஸகம	12.	ஸமங	18.	ரிகத	24.	ரிபங
	கஸம		மஸங		கரித		பரிங
	ஸமக		ஸங்ம		ரிதக		ரிங்ப
	மஸக		ங்ஸம		தரிக		ங்ரிப
	கமஸ		மங்ஸ		கதரி		பங்ரி
	மகஸ		ங்மஸ		தகரி		ங்பரி

25. ரிதநி
தரிநி
ரிநித
நிரித
தநிரி
நிதரி

26. கமப
மகப
கபம
பகம
மபக
பமக

27. கமத
மகத
கதம
தகம
மதக

தமக

28. கமநி
மகநி
கநிம
நிகம
மநிக
நிமக

29. கபத
பகத
கதப
தகப
பதக
தபக

30. கபநி
பகநி
கநிப

நிகப
பநிக
நிபக

31. கதநி
தகநி
கநித
நிகத
தநிக
நிதக

32. மபத
பமத
மதப
தமப
பதம
தபம

33. மபநி

பமநி
மநிப
நிமப
பநிம
நிபம

34. மதநி
தமநி
மநித
நிமத
தநிம
நிதம

35. பதநி
தபநி
பநித
நிபத
தநிப
நிதப

நான்கு ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்கள்.

(ப, த, நி இவை இல்லாதவை.)

1. ஸரிகம
ரிஸகம
ஸகரிம
கஸரிம
ரிகஸம
கரிஸம
ஸரிமக
ரிஸமக
ஸமரிக
மஸரிக
ரிமஸக
மரிஸக
ஸகமரி
கஸமரி
ஸமகரி
மஸகரி
கமஸரி
மகஸரி
ரிகமஸ

கரிமஸ
ரிமகஸ
மரிகஸ
கமரிஸ
மகரிஸ

(ம, த, நி இவை இல்லாதவை)

2. ஸரிகப
ரிஸகப
ஸகரிப
கஸரிப
ரிகஸப
கரிஸப
ஸரிபக
ரிஸபக
ஸபரிக
பஸரிக
ரிபஸக
பரிஸக
ஸகபரி

கஸபரி
ஸபகரி
பஸகரி
கபஸரி
பகஸரி
ரிகபஸ
கரிபஸ
ரிபகஸ
பரிகஸ
கபரிஸ
பகரிஸ

(ம, ப, நி இவை இல்லாதவை)

3. ஸரிகத
ரிஸகத
ஸகரித
கஸரித
ரிகஸத
கரிஸத
ஸரிதக

ரிஸதக
ஸதரிக
தஸரிக
ரிதஸக
தரிஸக
ஸகதரி
கஸதரி
ஸதகரி
தஸகரி
கதஸரி
தகஸரி
ரிகதஸ
கரிதஸ
ரிதகஸ
தரிகஸ
கதரிஸ
தகரிஸ

(ம, ப, த இவை இல்லாதவை)

4. ஸரிகநி

நீஸகஙி
ஸகநீஙி
கஸநீஙி
நீகஸஙி
கநீஸஙி
ஸநீஙிக
நீஸஙிக
ஸஙிநீக
ஙிஸநீக
நிஙிஸக
ஙிநீஸக
ஸகஙிநீ
கஸஙிநீ
ஸஙிகநீ
ஙிஸகநீ
கஙிஸநீ
ஙிகஸநீ
நீகஙிஸ
கநீஙிஸ
நீஙிகஸ
ஙிநீகஸ
கஙிநீஸ
ஙிகநீஸ

(க, த, ங இவை இல்லாதவை)

5. ஸநீமப
நீஸமப
ஸமநீப
மஸநீப
நீமஸப
மநீஸப
ஸநீபம
நீஸபம
ஸபநீம
பஸநீம
நீபஸம
பநீஸம
ஸமபநீ
மஸ்பநீ
ஸ்பமநீ
பஸமநீ
மபஸநீ
பமஸநீ
நீமபஸ
மநீபஸ

நீபமஸ
பநீமஸ
மபநீஸ
பமநீஸ

(க, ப, ங இவை இல்லாதவை)

6. ஸநீமத
நீஸமத
ஸமநீத
மஸநீத
நீமஸத
மநீஸத
ஸநீதம
நீஸதம
ஸதநீம
தஸநீம
நீதஸம
தநீஸம
ஸமதநீ
மஸதநீ
தமஸநீ
நீமதஸ
மநீதஸ
நீதமஸ
தநீமஸ
மதநீஸ
தமநீஸ

(க, ப, த இவை இல்லாதவை

7. ஸநீமஙி
நீஸமஙி
ஸமநீஙி
மஸநீஙி
நீமஸஙி
மநீஸஙி
ஸநீஙிம
நீஸஙிம
ஸஙீநிம
ஙிஸநீம
நிஙிஸம

ஙிநீஸம
ஸமஙிநீ
மஸஙிநீ
ஸஙிமநீ
ஙிஸமநீ
மஙிஸநீ
ஙிமஸநீ
நீமஙிஸ
மநீஙிஸ
ஙிநீமஸ
மஙிநீஸ
ஙிமநீஸ

(க, ம, ங இவை இல்லாதவை)

8. ஸநீபத
நீஸபத
ஸபநீத
பஸநீத
நீபஸத
பநீஸத
ஸநீதப
நீஸதப
ஸதநீப
தஸநீப
நீதஸப
தநீஸப
ஸபதநீ
பஸதநீ
ஸதபநீ
தஸ்பநீ
பதஸநீ
தபஸநீ
நீபதஸ
பநீதஸ
நீதபஸ
தநீபஸ
பதநீஸ
தபநீஸ

(க, ம, த இவை இல்லாதவை)

9. ஸநீபஙி
நீஸபஙி

ஸபநீஙி
பஸநீஙி
நீபஸஙி
பநீஸஙி
ஸநீஙிப
நீஸஙிப
ஸஙிநீப
ஙிஸநீப
நிஙிஸப
ஙிநீஸப
ஸபஙிநீ
பஸஙிநீ
ஸஙிபநீ
ஙிஸபநீ
பஙிஸநீ
ஙிபஸநீ
நீபஙிஸ
பநீஙிஸ
நீஙிபஸ
ஙிநீபஸ
பஙிநீஸ
ஙிபநீஸ

(க, ம, ப இவை இல்லாதவை)

10. ஸநீதஙி
நீஸதஙி
ஸதநீஙி
தஸநீஙி
நீதஸஙி
தநீஸஙி
ஸநீஙித
நீஸஙித
ஸஙிநீத
ஙிஸநீத
நிஙிஸத
ஙிநீஸத
ஸதஙிநீ
தஸஙிநீ
ஸஙிதநீ
ஙிஸதநீ
தஙிஸநீ
ஙிதஸநீ
நீதஙிஸ
தநீஙிஸ
நீஙிதஸ

நிரிதஸ
தநிரிஸ
நிதரிஸ

(ரி, த, நி இவை இல்லாதவை)

11. ஸகமப
கஸமப
ஸமகப
மஸகப
கமஸப
மகஸப
ஸகபம
கஸபம
ஸபகம
பஸகம
கபஸம
பகஸம
ஸமபக
மஸபக
ஸபமக
பஸமக
மபஸக
பமஸக
கமபஸ
மகபஸ
கபமஸ
பகமஸ
மபகஸ
பமகஸ

(ரி, ப, நி இவை இல்லாதவை)

12. ஸகமத
கஸமத
ஸமகத
மஸகத
கமஸத
மகஸத
ஸகதம
கஸதம
ஸதகம
தஸகம
கதஸம
தகஸம

ஸமதக
மஸதக
ஸதமக
தஸமக
மதஸக
தமஸக
கமதஸ
மகதஸ
கதமஸ
தகமஸ
மதகஸ
தமகஸ

(ரி, ப, த இவை இல்லாதவை)

13. ஸகமநி
கஸமநி
ஸமகநி
மஸகநி
கமஸநி
மகஸநி
ஸகநிம
கஸநிம
ஸநிகம
நிஸகம
கநிஸம
நிகஸம
ஸமநிக
மஸநிக
ஸநிமக
நிஸமக
மநிஸக
நிமஸக
கமநிஸ
மகநிஸ
கநிமஸ
நிகமஸ
மநிகஸ
நிமகஸ

(ரி, ம, நி இவை இல்லாதவை)

14. ஸகபத
கஸபத
ஸபகத

பஸகத
கபஸத
பகஸத
ஸகதப
கஸதப
ஸதகப
தஸகப
கதஸப
தகஸப
ஸபதக
பஸதக
ஸதபக
தஸபக
பதஸக
தபஸக
கபதஸ
பகதஸ
கதபஸ
தகபஸ
பதகஸ
தபகஸ

(ரி,ம,த இவை இல்லாதவை)

15. ஸகபநி
கஸபநி
ஸபகநி
பஸகநி
கபஸநி
பகஸநி
ஸகநிப
கஸநிப
ஸநிகப
நிஸகப
கநிஸப
நிகஸப
ஸபநிக
பஸநிக
ஸநிபக
நிஸபக
பநிஸக
நிபஸக
கபநிஸ
பகநிஸ
கநிபஸ
நிகபஸ

பநிகஸ
நிபகஸ

(ரி, ம, ப இவை இல்லாதவை)

16. ஸகதநி
கஸநித
ஸதகநி
தஸகநி
கதஸநி
தகஸநி
ஸகநித
கஸநித
ஸநிகத
நிஸகத
கநிஸத
நிகஸத
ஸதநிக
தஸநிக
ஸநிதக
நிஸதக
தஸநிக
நிதஸக
கதநிஸ
தகநிஸ
கநிதஸ
நிகதஸ
தநிகஸ
நிதகஸ

(ரி,க, நி இவை இல்லாதவை)

17. ஸமபத
மஸபத
ஸபமத
பஸமத
மபஸத
பமஸத
ஸமதப
மஸதப
ஸதமப
தஸமப
மதஸப
தமஸப
ஸபதம

பஸதம
ஸதபம
தஸபம
பதஸம
பதஸம
மபதஸ
பமதஸ
மதபஸ
தமபஸ
பதமஸ
தபமஸ

(நி,க,த இவை இல்லாதவை)

18. ஸமபநி
மஸபநி
ஸபமநி
பஸமநி
மபஸநி
பமஸநி
ஸமநிப
மஸநிப
ஸநிமப
நிஸமப
மநிஸப
நிமஸப
ஸபநிம
பஸநிம
ஸநிபம
நிஸபம
பநிஸம
நிபஸம
மபநிஸ
பமநிஸ
மநிபஸ
நிமபஸ
பநிமஸ
நிபமஸ

(நி,க,ப இவை இல்லாதவை)

19. ஸமதநி
மஸதநி
ஸதமநி
தஸமநி

மதஸநி
தமஸநி
ஸமநித
மஸநித
ஸநிமத
நிஸமத
மநிஸத
நிமஸத
ஸதநிம
தஸநிம
ஸநிதம
நிஸதம
தநிஸம
நிதஸம
மதநிஸ
தமநிஸ
மநிதஸ
நிமதஸ
தநிமஸ
நிதமஸ

(நி,க,ம இவை இல்லாதவை)

20. ஸபதநி
பஸதநி
ஸதபநி
தஸபநி
பதஸநி
தபஸநி
ஸபநித
பஸநித
ஸநிபத
நிஸபத
பநிஸத
நிபஸத
ஸதநிப
தஸநிப
ஸநிதப
நிஸதப
தநிஸப
நிதஸப
பதநிஸ
தபநிஸ
பநிதஸ
நிபதஸ
தநிபஸ

நிதபஸ

(ஸ,த,நி இவை இல்லாதவை)

21. நிகமப
கநிமப
நிமகப
மநிகப
கமநிப
மகநிப
நிகபம
கநிபம
நிபகம
பநிகம
கபநிம
பகநிம
நிமபக
மநிபக
நிபமக
பநிமக
மபநிக
பமநிக
கமபநி
மகபநி
கபமநி
பகமநி
மபகநி
பமகநி

(ஸ, ப, நி இவை இல்லாதவை)

22. நிகமத
கநிமத
நிமகத
மநிகத
கமநித
மகநித
நிகதம
கநிதம
நிதமக
தநிகம
கதநிம
தகநிம
நிமதக
மநிதக

நிதமக
தநிமக
மதநிக
தமநிக
கமதநி
மகதநி
கதமநி
தகமநி
மதகநி
தமகநி

(ஸ, ப, த இவை இல்லாதவை)

23. நிகமநி
கநிமநி
நிமகநி
மநிகநி
கமநிநி
மகநிநி
நிகநிம
கநிநிம
நிநிகம
நிநிகம
கநிநிம
நிகநிம
நிமநிக
மநிநிக
நிநிமக
நிநிமக
மநிநிக
நிமநிக
கமநிநி
மகநிநி
கநிமநி
நிகமநி
மநிகநி
நிமகநி

(ஸ, ம, நி இவை இல்லாதவை)

24. நிகபத
கநிபத
நிபகத
பநிகத
கபநித

பகரித
ரிகதப
கரிதப
ரிதகப
தரிகப
கதரிப
தகரிப
ரிபதக
பரிதக
ரிதபக
தரிபக
பதரிக
தபரிக
கபதரி
பகதரி
கதபரி
தகபரி
பதகரி
தபகரி

(ஸ, ட, த இவை இல்லாதவை)

25. ரிகபங
கரிபங
ரிடகங
பரிகங
கபரிங
பகரிங
ரிகஙிப
கரிஙிப
ரிஙிகப
ஙிரிகப
கஙிரிப
ஙிகரிப
ரிபஙிக
பரிஙிக
ரிஙிபக
ஙிரிபக
பஙிரிக
ஙிபரிக
கபஙிரி
பகஙிரி
கஙிபரி
ஙிகபரி
பஙிகரி
ஙிபகரி

(ஸ, ம, ப இவை இல்லாதவை)

26. ரிகதஙி
கரிதஙி
ரிதகஙி
தரிகஙி
கதரிஙி
தகரிஙி
ரிகஙித
கரிஙித
ரிஙிகத
ஙிரிகத
கஙிரித
ஙிகரித
ரிதஙிக
தரிஙிக
ரிஙிதக
ஙிரிதக
தஙிரிக
ஙிதரிக
கதஙிரி
தகஙிரி
கஙிதரி
ஙிகதரி
தஙிகரி
ஙிதகரி

(ஸ, க, ங இவை இல்லாதவை)

ரிமபத
மரிபத
ரிபமத
பரிமத
மபரித
பமரித
ரிமதப
மரிதப
ரிதமப
தரிமப
மதரிப
தமரிப
ரிபதம
பரிதம
ரிதபம
தரிபம

பதரிம
தபரிம
மபதரி
பமதரி
மதபரி
தமபரி
பதமரி
தபமரி

(ஸ, க, த இவை இல்லாதவை)

28. ரிமபங
மரிபங
ரிபமங
பரிமங
மபரிங
பமரிங
ரிமஙிப
மரிஙிப
ரிஙிமப
ஙிரிமப
மஙிரிப
ஙிமரிப
ரிபஙிம
பரிஙிம
ரிஙிபம
ஙிரிபம
பஙிரிம
ஙிபரிம
மபஙிரி
பமஙிரி
மஙிபரி
ஙிமபரி
பஙிமரி
ஙிபமரி

(ஸ, க, ப இவை இல்லாதவை)

29. ரிமதஙி
மரிதஙி
ரிதமஙி
தரிமஙி
மதரிஙி
தமரிஙி
ரிமஙித

மரிஙித
ரிஙிமத
ஙிரிமத
மஙிரித
ஙிமரித
ரிதஙிம
தரிஙிம
ரிஙிதம
ஙிரிதம
தஙிரிம
ஙிதரிம
மதஙிரி
தமஙிரி
மஙிதரி
ஙிமதரி
தஙிமரி
ஙிதமரி

(ஸ. க, ம இவை இல்லாதவை)

30. ரிபதங
பரிதங
ரிதபங
தரிபங
பதரிங
தபரிங
ரிபங்த
பரிங்த
ரிங்பத
ங்ரிபத
பங்ரித
ங்பரித
ரிதங்ப
தரிங்ப
ரிங்தப
ங்ரிதப
தங்ரிப
ங்தரிப
பதங்ரி
தபங்ரி
பங்தரி
ங்பதரி
தங்பரி
ங்தபரி

(ஸ, ரி, நி இவை இல்லாதவை)

31. கமபத
மகபத
கபமத
பகமத
மபகத
பமகத
கமதப
மகதப
கதமப
தகமப
மதகப
தமகப
கபதம
பகதம
கதபம
தகபம
பதகம
தபகம
மபதக
பமதக
மதபக
தமபக
பதமக
தபமக

(ஸ, ரி, த இவை இல்லாதவை)

32. கமபநி
மகபநி
கபமநி
பகமநி
மபகநி
பமகநி
கமநிப
மகநிப
கநிமப
நிகமப
மநிகப
நிமகப
கபநிம
பகநிம
கநிபம
நிகபம
பநிகம
நிபகம
மபநிக
பமநிக
மநிபக
நிமபக
பநிமக
நிபமக

(ஸ, ரி, ப இவை இல்லாதவை)

33. கமதநி
மகதநி
கதமநி
தகமநி
மதகநி
தமகநி
கமநித
மகநித
கநிமத
நிகமத
மநிகத
நிமகத
கதநிம
தகநிம
கநிதம
நிகதம
தநிகம
நிதகம

(ஸ, ரி, ம இவை இல்லாதவை)

34. கபதநி
பகதநி
கதபநி
தகபநி
கபநித
பகநித
கநிபத
நிகபத
பநிகத
நிபகத
கதநிப
தகநிப
கநிதப
நிகதப
தநிகப
நிதகப

(ஸ, ரி, க இவை இல்லாதவை)

35. மபதநி
பமதநி
மதபநி
தமபநி
பதமநி
தபமநி
மபநித
பமநித
மநிபத
நிமபத
பநிமத
நிபமத
மதநிப
தமநிப
மநிதப
நிமதப
தநிமப
நிதமப
பதநிம
தபநிம
பநிதம
நிபதம
தநிபம
நிதபம

ஐந்து ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்கள்.

(த, நி இல்லாதவை)

1. ஸரிகமப
ரிஸகமப
ஸகரிமப
கஸரிமப
ரிகஸமப
கரிஸமப
ஸரிமகப
ரிஸமகப
ஸமரிகப
மஸரிகப
ரிமஸகப
மரிஸகப
ஸகமரிப
கஸமரிப
ஸமகரிப
மஸகரிப
கமஸரிப
மகஸரிப
ரிகமஸப
கரிமஸப
ரிமகஸப
மரிகஸப

கமரிஸப	பரிமஸக	கபமரிஸ	கதஸரிம
மகரிஸப	மபரிஸக	பகமரிஸ	தகஸரிம
ஸரிகபம	பமரிஸக	மபகரிஸ	ரிகதஸம
ரிஸகபம	ஸகமபரி	பமகரிஸ	கரிதஸம
ஸகரிபம	கஸமபரி		ரிதகஸம
கஸரிபம	ஸமகபரி	(ப, ரி இல்லாதவை)	தரிகஸம
ரிகஸபம	மஸகபரி		கதரிஸம
கரிஸபம	கமஸபரி	2. ஸரிகமத	தகரிஸம
ஸரிபகம	மகஸபரி	ரிஸகமத	ஸரிமதக
ரிஸபகம	ஸகபமரி	ஸகரிமத	ரிஸமதக
ஸபரிகம	கஸபமரி	கஸரிமத	ஸமரிதக
பஸரிகம	ஸபகமரி	ரிகஸமத	மஸரிதக
ரிபஸகம	பஸகமரி	கரிஸமத	ரிமஸதக
பரிஸகம	கபஸமரி	ஸரிமகத	மரிஸதக
ஸகபரிம	பகஸமரி	ரிஸமகத	ஸரிதமக
கஸபரிம	ஸமபகரி	ஸமரிகத	ரிஸதமக
ஸபகரிம	மஸபகரி	மஸரிகத	ஸதரிமக
பஸகரிம	ஸபமகரி	ரிமஸகத	தஸரிமக
கபஸரிம	பஸமகரி	மரிஸகத	ரிதஸமக
பகஸரிம	மபஸகரி	ஸகமரித	தரிஸமக
ரிகபஸம	பமஸகரி	கஸமரித	ஸமதரிக
கரிபஸம	கமபஸரி	ஸமகரித	மஸதரிக
ரிபகஸம	மகபஸரி	மஸகரித	ஸதமரிக
பரிகஸம	கபமஸரி	கமஸரித	தஸமரிக
கபரிஸம	பகமஸரி	மகஸரித	மதஸரிக
பகரிஸம	மபகஸரி	ரிகமஸத	தமஸரிக
ஸரிமபக	பமகஸரி	கரிமஸத	ரிமதஸக
ரிஸமபக	ரிகமபஸ	ரிமகஸத	மரிதஸக
ஸபரிபக	கரிமபஸ	மரிகஸத	ரிதமஸக
மஸரிபக	ரிமகபஸ	கமரிஸத	தரிமஸக
ரிமஸபக	மரிகபஸ	மகரிஸத	மதரிஸக
மரிஸபக	கமரிபஸ	ஸரிகதம	தமரிஸக
ஸரிபமக	மகரிபஸ	ரிஸகதம	ஸகமதரி
ரிஸபமக	ரிகபமஸ	ஸகரிதம	கஸமதரி
ஸபரிமக	கரிபமஸ	கஸரிதம	ஸமகதரி
பஸரிமக	ரிபகமஸ	ரிகஸதம	மஸகதரி
ரிபஸமக	பரிகமஸ	கரிஸதம	கம்ஸதரி
பரிஸமக	கபரிமஸ	ஸரிதகம	மகஸ்தரி
ஸமபரிக	பகரிமஸ	ரிஸதகம	ஸகதமரி
மஸபரிக	ரிமபகஸ	ஸதரிகம	கஸதமரி
ஸபமரிக	மரிபகஸ	தஸரிகம	ஸதகமரி
பஸமரிக	ரிபமகஸ	ரிதஸகம	தஸகமரி
மபஸரிக	பரிமகஸ	தரிஸகம	கதஸமரி
பமஸரிக	மபரிகஸ	ஸகதரிம	நகஸமரி
ரிமபஸக	பமரிகஸ	கஸதரிம	ஸமதகரி
மரிபஸக	கமபரிஸ	ஸதகரிம	மஸதகரி
ரிபமஸக	மகபரிஸ	தஸகரிம	ஸதமகரி

தஸமகரி
மதஸகரி
தமஸகரி
கமதஸரி
மகதஸரி
கதமஸரி
தகமஸரி
மதகஸரி
தமகஸரி
ரிகமதஸ
கரிமதஸ
ரிமகதஸ
மரிகதஸ
கமரிதஸ
மகரிதஸ
ரிகதமஸ
கரிதமஸ
ரிதகமஸ
தரிகமஸ
கதரிமஸ
தகரிமஸ
ரிமதகஸ
மரிதகஸ
ரிதமகஸ
தரிமகஸ
மதரிகஸ
தமரிகஸ
கமதரிஸ
மகதரிஸ
கதமரிஸ
தகமரிஸ
மதகரிஸ
தமகரிஸ

(ப, த இல்லாதவை)

3. ஸரிகமங
ரிஸகமங
ஸகரிமங
கஸரிமங
ரிகஸமங
கரிஸமங
ஸரிமகங
ரிஸமகங
ஸமரிகங
மஸரிகங
ரிமஸகங

மரிஸகங
ஸகமரிங
கஸமரிங
ஸமகரிங
மஸகரிங
கமஸரிங
மகஸரிங
ரிகமஸங
கரிமஸங
ரிமகஸங
மரிகஸங
கமரிஸங
மகரிஸங
ஸரிகஙம
ரிஸகஙம
ஸகரிஙம
கஸரிஙம
ரிகஸஙம
கரிஸஙம
ஸரிஙகம
ரிஸஙகம
ஸகஙரிம
கஸஙரிம
ஸங்கரிம
ஙிஸகரிம
கஙிஸரிம
ஙிகஸரிம
ரிகஙிஸம
கரிஙிஸம
ரிஙிகஸம
ஙிரிகஸம
கஙிரிஸம
ஙிகரிஸம
ஸரிமஙிக
ரிஸமஙிக
ஸமரிஙிக
மஸரிஙிக
ரிமஸஙிக
மரிஸஙிக
ஸரிஙிமக
ரிஸஙிமக
ஸங்ரிமக
ஙிஸரிமக
ரிஙிஸமக

ரிஙிஸமக
ஸமஙிரிக
மஸஙிரிக
ஸங்மரிக
ஙிஸமரிக
மஙிஸரிக
ஙிமஸரிக
ரிமஙிஸக
மரிஙிஸக
ரிஙிமஸக
ஙிரிமஸக
மஙிரிஸக
ஙிமரிஸக
ஸகமஙிரி
ஸுஸமஙிரி
ஸமகஙிரி
மஸகஙிரி
கமஸஙிரி
மகஸஙிரி
ஸகஙிமரி
கஸஙிமரி
ஸங்கமரி
ஙிஸகமரி
கஙிஸமரி
ஙிகஸமரி
ஸமஙிகரி
மஸஙிகரி
ஸங்ஙகரி
ஙிஸமகரி
மஙிஸகரி
ஙிமஸகரி
கமங்ஸரி
மகஙிஸரி
கஙிமஸரி
ஙிகமஸரி
மஙிகஸரி
ஙிமகஸரி
ரிகமஙிஸ
கரிமஙிஸ
ரிமகஙிஸ
மரிகஙிஸ
கமரிஙிஸ
மகரிஙிஸ
ரிகஙிமஸ
கரிஙிமஸ
ரிஙிகமஸ
ஙிரிகமஸ
கஙிரிமஸ

4. ஸரிகபத
ரிஸகபத
ஸகரிபத
கஸரிபத
ரிகஸபத
கரிஸபத
ஸரிபகத
ரிஸபகத
ஸபரிகத
பஸரிகத
ரிபஸகத
பரிஸகத
ஸகபரித
கஸபரித
ஸபகரித
பஸகரித
கபஸரித
பகஸரித
ரிகபஸத
கரிபஸத
ரிபகஸத
பரிகஸத
கபரிஸத
பகரிஸத
ஸரிகதப
ரிஸகதப
ஸகரிதப
கஸரிதப
ரிகஸதப
கரிஸதப
ஸரிதகப

நிஸதகப
ஸதநிகப
தஸநிகப
நிதஸகப
தநிஸகப
ஸகதநிப
கஸதநிப
ஸதகநிப
தஸகநிப
கதஸநிப
தகஸநிப
நிகதஸப
கநிதஸப
நிதகஸப
தநிகஸப
கதநிஸப
தகநிஸப
ஸநிபதக
நிஸபதக
ஸபநிதக
பஸநிதக
நிபஸதக
பநிஸதக
ஸநிதபக
நிஸதபக
ஸதநிபக
தஸநிபக
நிதஸபக
தநிஸபக
ஸபதநிக
பஸதநிக
ஸதபநிக
தஸபநிக
பதஸநிக
தபஸநிக
நிபதஸக
பநிதஸக
நிதபஸக
தநிபஸக
பதநிஸக
தபநிஸக
ஸகபதநி
கஸபதநி
ஸபகதநி
பஸகதநி
கபஸதநி
பகஸதநி

ஸகதபநி
கஸதபநி
ஸதகபநி
தஸகபநி
கதஸபநி
தகஸபநி
ஸபதகநி
பஸதகநி
ஸதபகநி
தஸபகநி
பதஸகநி
தபஸகநி
கபதஸநி
பகதஸநி
கதபஸநி
தகபஸநி
பதகஸநி
தபகஸநி
நிகபதஸ
கநிபதஸ
நிபகதஸ
பநிகதஸ
கபநிதஸ
பகநிதஸ
நிகதபஸ
கநிதபஸ
நிதகபஸ
தநிகபஸ
கதநிபஸ
தகநிபஸ
நிபதகஸ
பநிதகஸ
நிதபகஸ
தநிபகஸ
பதநிகஸ
தபநிகஸ
கபதநிஸ
பகதநிஸ
கதபநிஸ
தகபநிஸ
பதகநிஸ
தபகநிஸ

(ம, த இல்லாதவை)

5. ஸநிகபநி
நிஸகபநி

ஸகநிபநி
கஸநிபநி
நிகஸபநி
கநிஸபநி
ஸநிபகநி
நிஸபகநி
ஸபநிகநி
பஸநிகநி
நிபஸகநி
பநிஸகநி
ஸகபநிநி
கஸபநிநி
ஸபகநிநி
பஸகநிநி
நிகஸநிப
கநிஸநிப
ஸநிநிகப
நிஸநிகப
ஸநிகபநி
நிஸகபநி
ஸகபநிநி
கஸபநிநி
ஸபகநிநி
பஸகநிநி
நிகஸநிப
கநிஸநிப
ஸநிநிகப
நிஸநிகப
ஸநிகபநி
நிஸகபநி
கநிஸபநி
நிகஸபநி
ஸபநிகநி
பஸநிகநி
நிபஸகநி
பநிஸகநி
நிபநிஸக
பநிநிஸக
நிநிபஸக
நிநிபஸக
பநிநிஸக
நிபநிஸக
நிபஸநிக
நிபஸநிக
நிபநிஸக
நிநிபஸக
நிநிபஸக
பநிநிஸக
நிபநிஸக
நிபஸநிக
நிபஸநிக

நிகபஸி
கரிபஸி
நிபகஸி
பரிகஸி
கபரிஸி
பகரிஸி
நிகஸிப
கரிஸிப
நிஸிகப
நிரிகப
கஸிரிப
நிகரிப
நிபஸிக
பரிஸிக
நிஸிபக
நிரிபக
பஸிரிக
நிபரிக
கபஸிரி
பகஸிரி
கஸிபரி
நிகபரி
பஸிகரி
நிபகரி

(ம, ப இல்லாதவை)

6. ஸரிகதந்
நிஸகதந்
ஸகரிதந்
கஸரிதந்
நிகஸதந்
கரிஸதந்
ஸரிதகந்
நிஸதகந்
ஸதரிகந்
தஸரிகந்
நிதஸகந்
தரிஸகந்
ஸகதரிந்
கஸதரிந்
ஸதகரிந்
தஸகரிந்
கதஸரிந்
தகஸரிந்
நிகதஸந்
கரிதஸந்

நிதகஸந்
தரிகஸந்
கதரிஸந்
தகரிஸந்
ஸரிகந்த
நிஸகந்த
ஸகரிந்த
கஸரிந்த
நிகஸந்த
கரிஸந்த
ஸரிந்தக
நிஸந்தக
ஸந்ரிதக
கஸந்ரித
ஸந்கரித
கஸந்கரி
ஸகந்ரித
நிஸந்தக
நிரிஸதக
நிஸதகர்
நிகஸதர்
கரிஸதந்
நிஸதகந்
ஸரிதகந்
நிஸதகந்
ஸதரிகந்
தஸரிகந்
நிதஸகந்
தரிஸகந்
ஸந்ரிதக
நிஸதரிக
தந்ஸரிக
நிதஸரிக
நிதந்ஸக

தரிந்ஸக
நிந்தஸக
நிரிதஸக
தந்ரிஸக
நிதரிஸக
ஸகதந்ரி
கஸதந்ரி
ஸதகந்ரி
தஸகந்ரி
கதஸந்ரி
தகஸந்ரி
ஸகந்தரி
கஸந்தரி
ஸந்கதரி
தஸந்கரி
ஸந்தகரி
தஸந்தகரி
ஸதந்கரி
தஸகரிந்
ஸந்தரிக
நிஸதரிக
தந்ஸரிக
நிதஸரிக
நிதந்ஸக

கதந்ரிஸ
தகந்ரிஸ
கந்தரிஸ
நிகதரிஸ
தந்கரிஸ
நிதகரிஸ

(க, ந இல்லாதவை).

7. ஸரிமபத
நிஸமபத
ஸமரிபத
மஸரிபத
நிமஸபத
மரிஸபத
ஸரிபமத
நிஸபமத
ஸபரிமத
பஸரிமத
நிபஸமத
பரிஸமத
ஸமபரித
மஸபரித
ஸபமரித
பஸமரித
மபஸரித
பமஸரித
நிமபஸத
மரிபஸத
நிபமஸத
பரிமஸத
மபரிஸத
பமரிஸத
ஸரிமதப
நிஸமதப
ஸமரிதப
மஸரிதப
நிமஸதப
மரிஸதப
ஸரிதமப
நிஸதமப
ஸதரிமப
தஸரிமப
நிதஸமப
தரிஸமப
ஸமதரிப
மஸதரிப

ஸதமரிப
தஸமரிப
மதஸரிப
தமஸரிப
ரிமதஸப
மரிதஸப
ரிதமஸப
தரிமஸப
மதரிஸப
தமரிஸப
ஸரிபதம
ரிஸபதம
ஸபரிதம
பஸரிதம
ரிபஸதம
பரிஸதம
ஸரிதபம
ரிஸதபம
ஸதரிபம
தஸரிபம
ரிதஸபம
தரிஸபம
ஸபதரிம
பஸதரிம
ஸதபரிம
தஸபரிம
பதஸரிம
தபஸரிம
ரிபதஸம
பரிதஸம
ரிதபஸம
தரிபஸம
பதரிஸம
தபரிஸம
ஸமபதரி
மஸபதரி
ஸபமதரி
பஸமதரி
மபஸதரி
பமஸதரி
ஸமதபரி
மஸதபரி
ஸதமபரி
தஸமபரி
மதஸபரி
தமஸபரி
ஸபதமரி

பஸதமரி
ஸதபமரி
தஸபமரி
பதஸமரி
தபஸமரி
மபதஸரி
பமதஸரி
மதபஸரி
தமபஸரி
பதமஸரி
தபமஸரி
ரிமபதஸ
மரிபதஸ
ரிபமதஸ
பரிமதஸ
மபரிதஸ
பமரிதஸ
ரிமதபஸ
மரிதபஸ
ரிதமபஸ
தரிமபஸ
மதரிபஸ
தமரிபஸ
பதரிமஸ
தபரிமஸ
மபதரிஸ
பமதரிஸ
மதபரிஸ
தமபரிஸ
பதமரிஸ
தபமரிஸ

(க, த இல்லா தவை)

8. ஸரிமபங
ரிஸமபங
ஸமரிபங
மஸரிபங
ரிமஸபங
மரிஸபங
ஸரிபமங
ரிஸபமங
ஸபரிமங

பஸரிமங
ரிபஸமங
பரிஸமங
ஸமபரிங
மஸபரிங
ஸபமரிங
பஸமரிங
மபஸரிங
பமஸரிங
ரிபமஸங
பரிமஸங
மபரிஸங
பமரிஸங
ஸரிமங்ப
ரிஸமங்ப
ஸமரிங்ப
மஸரிங்ப
ரிமஸங்ப
மரிஸங்ப
ஸரிங்மப
ரிஸங்மப
ஸங்ரிமப
ரிங்ஸமப
ங்ரிஸமப
ஸமங்ரிப
மஸங்ரிப
ஸங்மரிப
ங்ஸமரிப
ங்மஸரிப
மங்ஸரிப
ங்மஸரிப
ரிமங்ஸப
மரிங்ஸப
ரிங்மஸப
ங்ரிமஸப
மங்ரிஸப
ங்மரிஸப

ஸங்ரிபம
ங்ஸரிபம
ரிங்ஸபம
ங்ரிஸபம
ஸபங்ரிம
பஸங்ரிம
ஸங்பரிம
ங்ஸபரிம
பங்ஸரிம
ங்பஸரிம
ரிபங்ஸம
பரிங்ஸம
ரிங்பஸம
ங்ரிபஸம
பங்ரிஸம
ங்பரிஸம
ஸமபங்ரி
மஸபங்ரி
ஸபமங்ரி
பஸமங்ரி
மபஸங்ரி
பமஸங்ரி
ஸமங்பரி
மஸங்பரி
ஸங்மபரி
ங்ஸமபரி
மங்ஸபரி
ங்மஸபரி
ஸபங்மரி
பஸங்மரி
ஸங்பமரி
ங்ஸபமரி
பங்ஸமரி
ங்பஸமரி
மபங்ஸரி
பமங்ஸரி
ரிங்பஸரி
ங்மபஸரி
பங்மஸரி
ங்பமஸரி
ரிமபங்ஸ
மரிபங்ஸ
ரிபமங்ஸ
பரிமங்ஸ
மபரிங்ஸ
பமரிங்ஸ
ரிமங்பஸ

மரிஙிபஸ
ரிஙிமபஸ
ஙிரிமபஸ
மஙிரிபஸ
ஙிமரிபஸ
ரிபஙிமஸ
பரிஙிமஸ
ரிஙிபமஸ
ஙிரிபமஸ
பஙிரிமஸ
ஙிபரிமஸ
மபஙிரிஸ
பமஙிரிஸ
மஙிபரிஸ
ஙிமபரிஸ
பஙிமரிஸ
ஙிபமரிஸ

(க, ப இல்லா தவை)

9. ஸரிமதஙி
ரிஸமதஙி
ஸமரிதஙி
மஸரிதஙி
ரிமஸதஙி
மரிஸதஙி
ஸரிதமஙி
ரிஸதமஙி
ஸதரிமஙி
தஸரிமஙி
ரிதஸமஙி
தரிஸ்மஙி
ஸமதரிஙி
மஸதரிஙி
ஸதமரிஙி
தஸமரிஙி
மதஸரிஙி
தமஸரிஙி
ரிமதஸஙி
மரிதஸஙி
ரிதமஸஙி
தரிமஸஙி
மதரிஸஙி
தமரிஸஙி
ஸரிமஙித
ரிஸமஙித
ஸமரிஙித

மஸரிஙித
ரிமஸஙித
மரிஸஙித
ஸரிஙிமத
ரிஸஙிமத
ஸஙிரிமத
ரிஙிஸமத
மரிஙிஸத
ரிஙிஸமத
ஸபஙிரித
பஸஙிரித
ஸஙிமரித
ரிஙிஸமரித
மஙிஸரித
ஙிமஸரித
ரிமஙிஸத
மரிஙிஸத
ரிஙிமஸத
ஙிரிமஸத
மஙிரிஸத
ஙிமரிஸத
ஸரிதஙிம
ரிஸதஙிம
ஸதரிஙிம
தஸரிஙிம
ரிதஸஙிம
தரிஸஙிம
ஸரிஙிதம
ரிஸஙிதம
ஸஙிரிதம
ஙிஸரிதம
ரிஙிஸதம
ஙிரிஸதம
ஸதஙிரிம
தஸஙிரிம
ஸஙிதரிம
ஙிஸதரிம
தஙிஸரிம
ஙிதஸரிம
ரிதஙிஸம
தரிஙிஸம
ரிஙிதஸம
ஙிரிதஸம
தஙிரிஸம
ஙிதரிஸம
ஸமதஙிரி
ஸமதஙிரி

ஸதமஙிரி
தஸமஙிரி
மதஸஙிரி
தமஸஙிரி
ஸமஙிதரி
மஸஙிதரி
ஸஙிமதரி
ஙிஸமதரி
மஙிஸதரி
ஙிமஸதரி
ஸதஙிமரி
தஸஙிமரி
ஸஙிதமரி
ஙிஸதமரி
தஙிஸமரி
ஙிதஸமரி
மதஙிஸரி
தமஙிஸரி
மஙிதஸரி
ஙிமதஸரி
தஙிமஸ்ரி
ஙிதமஸரி
ரிமதஙிஸ
மரிதஙிஸ
ரிதமஙிஸ
தரிமஙிஸ
மதரிஙிஸ
தமரிஙிஸ
மஙிதரிஸ
ஙிமதரிஸ
தஙிமரிஸ
ஙிதமரிஸ

(க, ம இல்லா தவை)

10. ஸரிபதஙி
ரிஸபதஙி
ஸபரிதஙி
பஸரிதஙி
ரிபஸதஙி
பரிஸ்தஙி
ஸரிதபஙி
ரிஸதபஙி
ஸதரிபஙி
தஸரிபஙி
ரிதஸபஙி
தரிஸபஙி
ஸபதரிஙி
பஸதரிஙி
ஸதபரிஙி
தஸ்பரிஙி
பதஸரிஙி
தபஸரிஙி
ரிபதஸஙி
பரிதஸஙி
ரிதபஸஙி
தரிபஸஙி
பதரிஸஙி
தபரிஸஙி
ஸரிபஙித
ரிஸபஙித
ஸபரிஙித
பஸரிஙித
ரிபஸஙித
பரிஸஙித
ஸ்ரிஙிபத
ரிஸஙிபத
ஸஙிரிபத
ஙிஸரிபத
ரிஙிஸபத
ஙிரிஸபத
ஸபஙிரித
பஸஙிரித
ஸஙிபரித
ஙிஸபரித
பஙிஸரித
ஙிபஸரித
ரிபஙிஸத
பரிஙிஸத
ரிஙிபஸத

நிரிபஸத
பநிரிஸத
நிபரிஸத
ஸரிதநிப
ரிஸதநிப
ஸதரிநிப
தஸரிநிப
ரிதஸநிப
தரிஸநிப
ஸரிநிதப
ரிஸநிதப
ஸநிரிதப
நிஸரிதப
ரிநிஸதப
நிரிஸதப
ஸதநிரிப
தஸநிரிப
ஸநிதரிப
நிஸதரிப
தநிஸரிப
நிதஸரிப
ரிதநிஸப
தரிநிஸப
நிரிதஸப
நிரிதஸப
தநிரிஸப
நிதரிஸப
ஸபதநிரி
பஸதநிரி
ஸதபநிரி
தஸபநிரி
பதஸநிரி
தபஸநிரி
ஸபநிதரி
பஸநிதரி
ஸநிபதரி
நிஸபதரி
பநிஸதரி
நிபஸதரி
ஸதநிபரி
தஸநிபரி
ஸநிதபரி
நிஸதபரி
தநிஸபரி
நிதஸபரி
பதநிஸரி
தபநிஸரி

பநித்ஸரி
நிபதஸரி
தநிபஸரி
நிதபஸரி
ரிபதநிஸ
பரிதநிஸ
ரிதபநிஸ
தரிபநிஸ
பதரிநிஸ
தபரிநிஸ
ரிபநிதஸ
பரிநிதஸ
ரிநிபதஸ
நிரிபதஸ
பநிரிதஸ
நிபரிதஸ
ரிதநிபஸ
தரிநிபஸ
ரிநிதபஸ
நிரிதபஸ
தநிரிபஸ
நிதரிபஸ
பதநிரிஸ
தபநிரிஸ
பநிதரிஸ
நிபதரிஸ
தநிபரிஸ
நிதபரிஸ

(ரி, நி இல்லா தவை)

11. ஸகமபத
கஸமபத
ஸமகபத
மஸகபத
கமஸபத
மகஸபத
ஸகபமத
கஸபமத
ஸபகமத
பஸகமத
கபஸமத
பகஸமத
ஸமபகத
மஸபகத
ஸபமகத
பஸமகத

மபஸகத
பமஸகத
கமபஸத
மகபஸத
கபமஸத
பகமஸத
மபகஸத
பமகஸத
ஸகமதப
கஸமதப
ஸமகதப
மஸகதப
கமஸதப
மகஸதப
ஸகதமப
கஸதமப
ஸதகமப
தஸகமப
கதஸமப
தகஸமப
ஸமதகப
மஸதகப
தமகஸப
கமதஸப
மகதஸப
கதமஸப
தகமஸப
மதகஸப
தமகஸப
ஸகபதம
கஸபதம
ஸபகதம
பஸகதம
கபஸதம
பகஸதம
ஸகதபம
கஸதபம
ஸதகபம
தஸகபம
கதஸபம
தகஸபம
ஸபதகம
பஸதகம
ஸதபகம

தஸபகம
பதஸகம
தபஸகம
கபதஸம
பகதஸம
கதபஸம
தகபஸம
பதகஸம
தபகஸம
ஸமபதக
மஸபதக
ஸபமதக
பஸமதக
மபஸதக
பமஸதக
ஸமதபக
மஸதபக
ஸதமபக
தஸமபக
மதஸபக
தமஸபக
ஸபதமக
பஸதமக
மபதஸக
பமதஸக
மதபஸக
தமபஸக
பதமஸக
தபமஸக
கமபதஸ
மகபதஸ
கபமதஸ
பகமதஸ
மபகதஸ
பமகதஸ
கமதபஸ
மகதபஸ
கதமபஸ
தகமபஸ
மதகபஸ
தமகபஸ
கபதமஸ
பகதமஸ

கதபமஸ்
தகபமஸ
பதகமஸ
தபகமஸ
மபதகஸ
பமதகஸ
மதபகஸ
தமபகஸ
பதமகஸ
தபமகஸ

(ரி, த இல்லா தவை)

12. ஸகமபரி
கஸமபரி
ஸமகபரி
மஸகபரி
கமஸபரி
மகஸபரி
ஸகபமரி
கஸபமரி
ஸபகமரி
பஸகமரி
பகஸமரி
கபஸமரி
ஸமபகரி
மஸபகரி
ஸபமகரி
பஸமகரி
மபஸகரி
ப'மஸகரி
கமபஸரி
மகபஸரி
கபமஸரி
பகமஸரி
மபகஸரி
பமகஸரி
ஸகமரிப
கஸமரிப
ஸமகரிப
மஸகரிப
கமஸரிப
மகஸரிப
ஸகரிமப
கஸரிமப
ஸரிகமப
ரிஸகமப

கரிஸமப
ரிகஸமப
ஸமரிகப
மஸரிகப
ஸரிமகப
ரிஸமகப
மரிஸகப
ரிமஸகப
கமரிஸப
மகரிஸப
கரிமஸப
ரிகமஸப்
மரிகஸப
ரிமகஸப
ஸகபரிம
கஸபரிம
ஸபகரிம
பஸகரிம
கபஸரிம
பகஸரிம
ஸகரிபம
கஸரிபம
ஸரிகபம
ரிஸகபம
கரிஸபம
ரிகஸபம
ஸபரிகம
பஸரிகம
ஸரிபகம
ரிஸபகம
பரிஸகம
ரிபஸகம
கபரிஸம
பகரிஸம
கரிபஸம
ரிகபஸம
பரிகஸம
ரிபகஸம
ஸமபரிக
மஸபரிக
ஸபமரிக
பஸமரிக
மபஸரிக
பமஸரிக
ஸமரிபக
மஸரிபக
ஸரிமபக

ரிஸமபக
மரிஸபக
ரிமஸபக
ஸபரிமக
பஸரிமக
ஸரிபமக
ரிஸபமக
பரிஸமக
ரிபஸமக
மபரிஸக
பமரிஸக
மரிபஸக
ரிமபஸக
பரிமஸக
ரிபமஸக
கமபரிஸ
மகபரிஸ
கபமரிஸ
பகமரிஸ
மபகரிஸ
பமகரிஸ
கமரிபஸ
மகரிபஸ
கரிமபஸ
ரிகமபஸ
மரிகபஸ
ரிமகபஸ
கபரிமஸ
பகரிமஸ
கரிபமஸ
ரிகபமஸ
பரிகமஸ
ரிபகமஸ
மபரிகஸ
பமரிகஸ
மரிபகஸ
ரிமபகஸ
பரிமகஸ
ரிபமகஸ

(ரி, ப இல்லா தவை)

13. ஸகமதரி
கஸமதரி
ஸமகதரி
மஸகதரி
கமஸதரி

மகஸதரி
ஸகதமரி
கஸதமரி
ஸதகமரி
தஸகமரி
கதஸமரி
தகஸமரி
ஸமதகரி
மஸதகரி
ஸதமகரி
தஸமகரி
மதஸகரி
தமஸகரி
கமதஸரி
மகதஸரி
கதமஸரி
தகமஸரி
மதகஸரி
தமகஸரி
ஸகமரித
கஸமரித
ஸமகரித
மஸகரித
கமஸரித
மகஸரித
ஸகரிமத
கஸரிமத
ஸரிகமத
ரிஸகமத
கரிஸமத
ரிகஸமத
ஸமரிகத
மஸரிகத
ஸரிமகத
ரிஸமகத
மரிஸகத
ரிமஸகத
கமரிஸத
மகரிஸத
கரிமஸத
ரிகமஸத
மரிகஸத
ரிமகஸத
ஸகதரிம
கஸதரிம
ஸதகரிம
தஸகரிம

கதஸஙிம
தகஸஙிம
ஸகஙிதம
கஸஙிதம
ஸஙிகதம
ஙிஸகதம
கஙிஸதம
ஙிகஸதம
ஸதஙிகம
தஸஙிகம
ஸஙிதகம
ஙிஸதகம
தஙிஸகம
ஙிதஸகம
கதஙிஸம
தகஙிஸம
கஙிதஸம
ஙிகதஸம
தஙிகஸம
ஙிதகஸம
ஸமதஙிக
மஸதஙிக
ஸதமஙிக
தஸமஙிக
மதஸஙிக
தமஸஙிக
ஸமஙிதக
மஸஙிதக
ஸஙிமதக
ஙிஸமதக
மஙிஸதக
ஙிமஸதக
ஸதஙிமக
தஸஙிமக
ஸஙிதமக
ஙிஸதமக
தஙிஸமக
ஙிதஸமக
மதஙிஸக
தமஙிஸக
மஙிதஸக
ஙிமதஸக
தஙிமஸக
ஙிதமஸக
கமதஙிஸ
மகதஙிஸ
கதமஙிஸ
தகமஙிஸ

மதகஙிஸ
தமகஙிஸ
கமஙிதஸ
மகஙிதஸ
கஙிமதஸ
ஙிகமதஸ
மஙிகதஸ
ஙிமகதஸ
கதஙிமஸ
தகஙிமஸ
கஙிதமஸ
ஙிகதமஸ
தஙிகமஸ
ஙிதகமஸ
மதஙிகஸ
தமஙிகஸ
மஙிதகஸ
ஙிமதகஸ
தஙிமகஸ
ஙிதமகஸ

(ஙி, ம இல்லா தவை)

14. ஸகபதஙி
கஸபதஙி
ஸபகதஙி
பஸகதஙி
கபஸதஙி
பகஸதஙி
ஸகதபஙி
கஸதபஙி
ஸதகபஙி
தஸகபஙி
கதஸபஙி
தகஸபஙி
ஸபதகஙி
பஸதகஙி
ஸதபகஙி
தஸபகஙி
பதஸகஙி
தபஸகஙி
கபதஸஙி
பகதஸஙி
கதபஸஙி
தகபஸஙி
பதகஸஙி
தபகஸஙி
ஸகபஙித

கஸபஙித
ஸபகஙித
பஸகஙித
கபஸஙித
பகஸஙித
ஸகஙிபத
கஸஙிபத
ஸஙிகபத
ஙிஸகபத
கஙிஸபத
ஙிகஸபத
ஸபஙிகத
பஸஙிகத
ஸஙிபகத
ஙிஸபகத
பஙிஸகத
ஙிபஸகத
கபஙிஸத
பகஙிஸத
கஙிபஸத
ஙிகபஸத
பஙிகஸத
ஙிபகஸத
ஸகதஙிப
கஸதஙிப
ஸதகஙிப
தஸகஙிப
கதஸஙிப
தகஸஙிப
ஸகஙிதப
கஸஙிதப
ஸஙிகதப
ஙிஸகதப
கஙிஸதப
ஙிகஸதப
ஸதஙிகப
தஸஙிகப
ஸஙிதகப
ஙிஸதகப
தஙிஸகப
ஙிதஸகப
கதஙிஸப
தகஙிஸப
கஙிதஸப
ஙிகதஸப
தஙிகஸப
ஙிதகஸப
ஸபதஙிக

பஸதஙிக
ஸதபஙிக
தஸபஙிக
பதஸஙிக
தபஸஙிக
ஸபஙிதக
பஸஙிதக
ஸஙிபதக
ஙிஸபதக
பஙிஸதக
ஙிபஸதக
ஸதஙிபக
தஸஙிபக
ஸஙிதபக
ஙிஸதபக
தஙிஸபக
ஙிதஸபக
பதஙிஸக
தபஙிஸக
பஙிதஸக
ஙிபதஸக
தஙிபஸக
ஙிதபஸக
கபதஙிஸ
பகதஙிஸ
கதபஙிஸ
தகபஙிஸ
பதகஙிஸ
தபகஙிஸ
கபஙிதஸ
பகஙிதஸ
கஙிபதஸ
ஙிகபதஸ
பஙிகதஸ
ஙிபகதஸ
கதஙிபஸ
தகஙிபஸ
கஙிதபஸ
ஙிகதபஸ
தஙிகபஸ
ஙிதகபஸ
பதஙிகஸ
தபஙிகஸ
பஙிதகஸ
ஙிபதகஸ
தஙிபகஸ
ஙிதபகஸ

(ரி, க இல்லா தவை)

15. ஸமபதநி
மஸபதநி
ஸபமதநி
பஸமதநி
மபஸதநி
பமஸதநி
ஸமதபநி
மஸதபநி
ஸதமபநி
தஸமபநி
மதஸபநி
தமஸபநி
ஸபதமநி
பஸதமநி
ஸதபமநி
தஸபமநி
பதஸமநி
தபஸமநி
மபதஸநி
பமதஸநி
மதபஸநி
தமபஸநி
பதமஸநி
தபமஸநி
ஸமபநித
மஸபநித
ஸபமநித
பஸமநித
மபஸநித
பமஸநித
ஸமநிபத
மஸநிபத
ஸநிமபத
நிஸமபத
மநிஸபத
நிமஸபத
ஸபநிமத
பஸநிம்த
ஸநிபமத
நிஸபமத
பநிஸமத
நிபஸமத
மபநிஸத
பமநிஸத
மநிபஸத
நிமபஸத

பநிமஸத
நிபமஸத
ஸமதநிப
மஸதநிப
ஸதமநிப
தஸமநிப
மதஸநிப
தமஸநிப
ஸமநிதப
மஸநிதப
ஸநிமதப
நிஸமதப
மநிஸதப
நிமஸதப
ஸதநிமப
தஸநிமப
ஸநிதமப
நிஸதமப
தநிஸமப
நிதஸமப
மதநிஸப
தமநிஸப
மநிதஸப
நிமதஸப
தநிமஸப
நிதமஸப
ஸபதநிம
பஸதநிம
ஸதபநிம
தஸபநிம
பதஸநிம
தபஸநிம
ஸபநிதம
பஸநிதம
ஸநிபதம
நிஸபதம
பநிஸதம
நிபஸதம
ஸதநிபம
தஸநிபம
ஸநிதபம
நிஸதபம
தநிஸபம
நிதஸபம
பதநிஸம
தபநிஸம
பநிதஸம
நிபதஸம

தநிபஸம
நிதபஸம
மபதநிஸ
பமதநிஸ
மதபநிஸ
தமப்நிஸ
பதமநிஸ
தபமநிஸ
மபநிதஸ
பமநிதஸ
மநிபதஸ
நிமபதஸ
பநிமதஸ
நிபமதஸ
மதநிபஸ
தமநிபஸ
மநிதபஸ
நிமதபஸ
தநிமபஸ
நிதமபஸ
பதநிமஸ
தபநிமஸ
பநிதமஸ
நிபதமஸ
தநிபமஸ
நிதபமஸ

(ஸ, நி இல்லா தவை)

16. ரிகமபத
கரிமபத
ரிமகபத
மரிகபத
கமரிபத
மகரிபத
ரிகபமத
கரிபமத
ரிபகமத
பரிகமத
கபரிமத
பகரிமத
ரிமபகத
மரிபகத
ரிபமகத
பரிமகத
மபரிகத
பமரிகத
கமபரித

மகபரித
கபமரித
பகமரித
மபகரித
பமகரித
ரிகமதப
கரிமதப
ரிமகதப
மரிகதப
கமரிதப
மகரிதப
ரிகதமப
கரிதமப
ரிதகமப
தரிகமப
கதரிமப
தகரிமப
ரிமதகப
மரிதகப
ரிதமகப
தரிமகப
மதரிகப
தமரிகப
கமதரிப
மகதரிப
கதமரிப
தகமரிப
மதகரிப
தமகரிப
ரிகபதம
கரிபதம
ரிபகதம
பரிகதம
கபரிதம
பகரிதம
ரிகதபம
கரிதபம
ரிதகபம
தரிகபம
கதரிபம
தகரிபம
ரிபதகம
பரிதகம
ரிதபகம
தரிபகம
பதரிகம
தபரிகம
கபதரிம

பகதரிம
கதபரிம
தகபரிம
பதகரிம
தபகரிம
ரிமபதக
மரிபதக
ரிபமதக
பரிமதக
மபரிதக
பமரிதக
ரிமதபக
மரிதபக
ரிதமபக
தரிமபக
மதரிபக
தமரிபக
ரிபதமக
பரிதமக
ரிதபமக
தரிபமக
பதரிமக
தபரிமக
மபதரிக
ப்மதரிக
மதபரிக
தமபரிக
பதமரிக
தபமரிக
சமபதரி
மகபதரி
கபமதரி
பகமதரி
மபகதரி
பமகதரி
கமதபரி
மகதபரி
கதமபரி
தகமபரி
மதகபரி
தமகபரி
கபதமரி
பகதமரி
கதபமரி
தகபமரி
பதகமரி
தபகமரி

மபதகரி
பமதகரி
மதபகரி
தமபகரி
பதமகரி
தபமகரி

(ஸ, த இல்லா தவை)

17. ரிகமபரி
கரிமபரி
ரிமகபரி
மரிகபரி
கமரிபரி
மகரிபரி
ரிகபமரி
கரிபமரி
ரிபகமரி
பரிகமரி
கபரிமரி
பகரிமரி
ரிமபகரி
மரிபகரி
ரிபமகரி
கபமரிரி
மகபரிரி
பகமரிரி
மபகரிரி
பமகரிரி
ரிகமரிப
கரிமரிப
ரிமகரிப
மரிகரிப
கமரிரிப
மகரிரிப
ரிகரிமப
கரிரிமப
ரிரிகமப
ரிரிகமப
கரிரிமப
ரிகரிமப
ரிமரிகப
மரிரிகப

நிரிமகப
ரிரிமகப
மரிரிகப
ரிமரிகப
கமரிரிப
மகரிரிப
கரிமரிப
ரிகமரிப
ரிமகரிப
ரிகபரிம
கரிபரிம
ரிபகரிம
பரிகரிம
கபரிரிம
ரிகபரிம
பரிகரிம
ரிபகரிம
ரிமபரிக
மரிபரிக
ரிபமரிக
பரிமரிக
மபரிரிக
பமரிரிக
ரிமபரிக
மரிபரிக
ரிபமரிக
பரிமரிக
மபரிரிக
பமரிரிக
ரிமரிபக
மரிரிபக
ரிரிமபக
ரிரிமபக
மரிரிபக
ரிமரிபக

பரிரிமக
ரிரிபமக
ரிரிபமக
பரிரிமக
ரிபரிமக
மபரிரிக
பமரிரிக
மரிபரிக
ரிமபரிக
பரிமரிக
ரிபமரிக
கமபரிரி
மகபரிரி
கபமரிரி
பகமரிரி
மரிபகரி
ரிமபகரி
பரிமகரி
ரிபமகரி

(ஸ, பு இல்லா தவை)

18. ரிகமதரி
கரிமதரி
ரிமகதரி
மரிகதரி
கமரிதரி
மகரிதரி
ரிகதமரி
கரிதமரி
ரிகமதரி

தரிகமஙி
கதரிமஙி
தகரிமஙி
ரிமதகஙி
மரிதகஙி
ரிதமகஙி
தரிமகஙி
மதரிகஙி
தமரிகஙி
கமதரிஙி
மகதரிஙி
கதமரிஙி
தகமரிஙி
மதகரிஙி
தமகரிஙி
ரிகமஙித
கரிமஙித
ரிமகஙித
மரிகஙித
கமரிஙித
மகரிஙித
ரிகஙிமத
கரிஙிமத
ரிஙிகமத
ஙிரிகமத
கஙிரிமத
ஙிகரிமத
ரிமஙிகத
மரிஙிகத
ரிஙிமகத
ஙிரிமகத
மஙிரிகத
ஙிமரிகத
கமஙிரித
மகஙிரித
கஙிமரித
ஙிகமரித
மஙிகரித
ஙிமகரித
ரிகதஙிம
கரிதஙிம
ரிதகஙிம
தரிகஙிம
கதரிஙிம
தகரிஙிம
ரிகஙிதம
கரிஙிதம

ரிஙிகதம
ஙிரிகதம
கஙிரிதம
ஙிகரிதம
ரிதஙிகம
தரிஙிகம
ரிஙிதகம
ஙிரிதகம
தஙிரிகம
ஙிதரிகம
கதஙிரிம
தகஙிரிம
கஙிதரிம
ஙிகதரிம
தஙிகரிம
ஙிதகரிம
ரிமதஙிக
மரிதஙிக
ரிதமஙிக
தரிமஙிக
மதரிஙிக
தமரிஙிக
ரிமஙிதக
மரிஙிதக
ரிஙிமதக
ஙிரிமதக
மஙிரிதக
ஙிமரிதக
ரிதஙிமக
தரிஙிமக
ரிஙிதமக
ஙிரிதமக
தஙிரிமக
ஙிதரிமக
மதஙிரிக
தமஙிரிக
மஙிதரிக
ஙிமதரிக
தஙிமரிக
ஙிதமரிக
கமதஙிரி
மகதஙிரி
கதமஙிரி
தகமஙிரி
மதகஙிரி
தமகஙிரி
கமஙிதரி

மகஙிதரி
கஙிமதரி
ஙிகமதரி
மஙிகதரி
ஙிமகதரி
கதஙிமரி
தகஙிமரி
கஙிதமரி
ஙிகதமரி
தஙிகமரி
ஙிதகமரி
மதஙிகரி
தமஙிகரி
மஙிதகரி
ஙிமதகரி
தஙிமகரி
ஙிதமகரி

(ஸ, ம இல்லாதவை)

19. ரிகபதஙி
கரிபதஙி
ரிபகதஙி
பரிகதஙி
கபரிதஙி
பகரிதஙி
ரிகதபஙி
கரிதபஙி
ரிதகபஙி
தரிகபஙி
கதரிபஙி
தகரிபஙி
ரிபதகஙி
பரிதகஙி
ரிதபகஙி
கரிபகஙி
பதரிகஙி
தபரிகஙி
கபதரிஙி
டகதரிஙி
கதபரிஙி
தகபரிஙி
பதகரிஙி
தபகரிஙி
ரிகபஙித
கரிபஙித

ரிபகஙித
பரிகஙித
கபரிஙித
பகரிஙித
ரிகஙிபத
கரிஙிபத
ரிஙிகபத
ஙிரிகபத
கஙிரிபத
ஙிகரிபத
ரிபஙிகத
பரிஙிகத
ரிஙிபகத
ஙிரிபகத
பஙிரிகத
ஙிபரிகத
கபஙிரிக
பசஙிரித
கஙிபரித
ஙிகபரித
பஙிகரித
ஙிபகரித
ரிகதஙிப
கரிதஙிப
ரிதகஙிப
தரிகஙிப
கதரிஙிப
தகரிஙிப
ரிகஙிதப
கரிஙிதப
ரிஙிகதப
ஙிரிகதப
கஙிரிதப
ஙிகரிதப
ரிதஙிகப
தரிஙிகப
ரிஙிதகப
ஙிரிதகப
தஙிரிகப
ஙிதரிகப
கதஙிரிப
தகஙிரிப
கஙிதரிப
ஙிகதரிப
தஙிகரிப
ஙிதகரிப
ரிபதஙிக

பரிதஙிக
ரிதபஙிக
தரிபஙிக
பதரிஙிக
தபரிஙிக
ரிபஙிதக
பரிஙிதக
ரிஙிபதக
ஙிரிபதக
பஙிரிதக
ஙிபரிதக
ரிதஙிபக
தரிஙிபக
ஙிதரிபக
பதஙிரிக
தபஙிரிக
பஙிதரிக
ஙிபதரிக
தஙிபரிக
ஙிதபரிக
கபதஙிரி
பகதஙிரி
கதபஙிரி
தகபஙிரி
பதகஙிரி
தபகஙிரி
கபஙிதரி
பகஙிதரி
கஙிபதரி
ஙிகபதரி
பஙிகதரி
ஙிபகதரி
கதஙிபரி
தகஙிபரி
கஙிதபரி
ஙிகதபரி
தஙிகபரி
ஙிதகபரி
பதஙிகரி
தபஙிகரி
பஙிதகரி
ஙிபதகரி
தஙிபகரி
ஙிதபகரி

(ஸ, க இல்லா தவை)

20. ரிமபதஙி
மரிபதஙி
ரிபமதஙி
பரிமதஙி
மபரிதஙி
பமரிதஙி
ரிமதபஙி
மரிதபஙி
ரிதமபஙி
தரிமபஙி
மதரிபஙி
தமரிபஙி
ரிபதமஙி
பரிதமஙி
ரிதபமஙி
தரிபமஙி
பதரிமஙி
தபரிமஙி
மபதரிஙி
பமதரிஙி
மதபரிஙி
தமபரிஙி
பதமரிஙி
தபமரிஙி
ரிமபஙித
மரிபஙித
ரிபமஙித
பரிமஙித
மபரிஙித
பமரிஙித
ரிமஙிபத
மரிஙிபத
ரிஙிமபத
ஙிரிமபத
மஙிரிபத
ஙிமரிபத
ரிபஙிமத
பரிஙிமத
ரிஙிபமத
ஙிரிபமத
பஙிரிமத
ஙிபரிமத
மபஙிரித
பமஙிரித
மஙிபரித
ஙிமபரித

பஙிமரித
ஙிபமரித
ரிமதஙிப
மரிதஙிப
ரிதமஙிப
தரிமஙிப
மதரிஙிப
தமரிஙிப
ரிமஙிதப
மரிஙிதப
ரிஙிமதப
ஙிரிமதப
மஙிரிதப
ஙிமரிதப
ரிதஙிமப
தரிஙிமப
ரிஙிதமப
ஙிரிதமப
தஙிரிமப
ஙிதரிமப
மதஙிரிப
தமஙிரிப
மஙிதரிப
ஙிமதரிப
தஙிமரிப
ஙிதமரிப
ரிபதஙிம
பரிதஙிம
ரிதபஙிம
தரிபஙிம
பதரிஙிம
தபரிஙிம
ரிபஙிதம
பரிஙிதம
ரிஙிபதம
ஙிரிபதம
பஙிரிதம
ஙிபரிதம
ரிதஙிபம
தரிஙிபம
ரிஙிதபம
ஙிரிதபம
தஙிரிபம
ஙிதரிபம
பதஙிரிம
தபஙிரிம
பஙிதரிம
ஙிபதரிம

(ஸ, ரி இல்லா தவை)

21. கமபதஙி
மகபதஙி
கபமதஙி
பகமதஙி
மபகதஙி
பமகதஙி
கமதபஙி
மகதபஙி
கதமபஙி
தகமபஙி
மதகபஙி
தமகபஙி
கபதமஙி
பகதமஙி
கதபமஙி
தகபமஙி
பதகமஙி
தபகமஙி

மபதகரி
பமதகரி
மதபகரி
தமபகரி
பதமகரி
தபமகரி
கமபரித
மகபரித
கபமரித
பகமரித
மபகரித
பமகரித
கமரிபத
மகரிபத
கரிமபத
ரிகமபத
மரிகபத
ரிமகபத
கபரிமத
பகரிமத
கரிபமத
ரிகபமத
பரிகமத
ரிபகமத
மபரிகத
பமரிகத
மரிபகத

ரிமபகத
பரிமகத
ரிபமகத
கமதரிப
மகதரிப
கதமரிப
தகமரிப
மதகரிப
தமகரிப
கமரிதப
மகரிதப
கரிமதப
ரிகமதப
மரிகதப
ரிமகதப
கதரிமப
தகரிமப
கரிதமப
ரிகதமப
தரிகமப
ரிதகமப
மதரிகப
தமரிகப
மரிதகப
ரிமதகப
தரிமகப
ரிதமகப

கபதரிம
பகதரிம
கதபரிம
தகபரிம
பதகரிம
தபகரிம
கபரிதம
பகரிதம
கரிபதம
ரிகபதம
பரிகதம
ரிபகதம
கதரிபம
தகரிபம
கரிதபம
ரிகதபம
தரிகபம
ரிதகபம
பதரிகம
தபரிகம
பரிதகம
ரிபதகம
தரிபகம
ரிதபகம
மபதரிக
பமதரிக
மதபரிக

தமபரிக
பதமரிக
தபமரிக
மபரிதக
பமரிதக
மரிபதக
ரிமபதக
பரிமதக
ரிபமகக
மதரிபக
தமரிபக
மரிதபக
ரிமதபக
தரிமபக
ரிதமபக
பதரிமக
தபரிமக
பரிதமக
ரிபதமக
தரிபமக
ரிதபமக

ஐந்து ஸ்வரப்ர ஸ்தாரங்கள் முடி வுற்றன.

ஆறு ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்கள்.

(ரி இல்லாதவை)

ஸரிகமபத
ரிஸகமபத
ஸகரிமபத
கஸரிமபத
ரிகஸமபத
கரிஸமபத
ஸரிமகபத
ரிஸமகபத
ஸமரிகபத
மஸரிகபத
ரிமஸகபத
மரிஸகபத

ஸகமரிபத
கஸமரிபத
ஸமகரிபத
மஸகரிபத
கமஸரிபத
மகஸரிபத
ரிகமஸபத
கரிமஸபத
ரிமகஸபத
மரிகஸபத
கமரிஸபத
மகரிஸபத
ஸரிகபமத
ரிஸகபமத
ஸகரிபமத

கஸரிபமத
ரிகஸபமத
கரிஸபமத
ஸரிபகமத
ரிஸபகமத
ஸபரிகமத
பஸரிகமத
ரிபஸக்மத
பரிஸகமத
ஸகபரிமத
கஸபரிமத
ஸபகரிமத
பஸகரிமத
கபஸரிமத
பகஸரிமத

ரிகபஸமத
கரிபஸமத
ரிபகஸமத
பரிகஸமத
கபரிஸமத
பகரிஸமத
ஸரிமபகத
ரிஸமபகத
ஸமரிபகத
மஸரிபகத
ரிமஸபகத
மரிஸபகத
ஸரிபமகத
ரிஸபமகத
ஸபரிமகத

பஸரிமகத	ரிபகமஸத	ரிஸதகமப	ஸகதமரிப
ரிபஸமகத	பரிகமஸத	ஸதரிகமப	கஸதமரிப
பரிஸமகத	கபரிமஸத	தஸரிகமப	ஸதகமரிப
ஸமபரிகத	பகரிமஸத	ரிதஸகமப	தஸகமரிப
மஸபரிகத	ரிமபகஸத	தரிஸகமப	கதஸமரிப
ஸபமரிகத	மரிபகஸத	ஸகதரிமப	தகஸமரிப
பஸமரிகத	ரிபமகஸத	கஸதரிமப	ஸமதகரிப
மபஸரிகத	பரிமகஸத	ஸ்தகரிமப	மஸதகரிப
பமஸரிகத	மபரிகஸத	தஸகரிமப	ஸதமகரிப
ரிமபஸகத	பமரிகஸத	கதஸரிமப	தஸமகரிப
மரிபஸகத	கமபரிஸத	தகஸரிமப	மதஸகரிப
ரிபமஸகத	மகபரிஸத	ரிகதஸமப	தமஸகரிப
பரிமஸகத	கபமரிஸத	கரிதஸமப	கமதஸரிப
மபரிஸகத	பகமரிஸத	ரிதகஸமப	மகதஸரிப
பமரிஸகத	மபகரிஸத	தரிகஸமப	கதமஸரிப
ஸகமபரித	பமகரிஸத	கதரிஸமப	தகமஸரிப
கஸமபரித	ஸரிகமதப	தகரிஸமப	மதகஸரிப
ஸமகபரித	ரிஸகமதப	ஸரிமதகப	தமகஸரிப
மஸகபரித	ஸகரிமதப	ரிஸமதகப	ரிகமதஸப
கமஸபரித	கஸரிமதப	ஸமரிதகப	கரிமதஸப
மகஸபரித	ரிகஸமதப	மஸரிதகப	ரிமகதஸப
ஸகபமரித	கரிஸமதப	ரிமஸ்தகப	மரிகதஸப
கஸபமரித	ஸரிமகதப	மரிஸதகப	கமரிதஸப
ஸபகமரித	ரிஸமகதப	ஸரிதமகப	மகரிதஸப
பஸகமரித	ஸமரிகதப	ரிஸதமகப	ரிகதமஸப
கபஸமரித	மஸரிகதப	ஸதரிமகப	கரிதமஸப
பகஸமரித	ரிமஸகதப	தஸரிமகப	ரிதகமஸப
ஸமபகரித	மரிஸகதப	ரிதஸ்மகப	தரிகமஸப
மஸபகரித	ஸகமரிதப	தரிஸமகப	கதரிமஸப
ஸபமகரித	கஸமரிதப	ஸமதரிகப	தகரிமஸப
பஸமகரித	ஸமகரிதப	மஸதரிகப	ரிமதகஸப
மபஸகரித	மஸகரிதப	ஸதமரிகப	மரிதகஸப
பமஸகரித	கமஸரிதப	தஸமரிகப	ரிதமகஸப
கமபஸரித	மகஸரிதப	மதஸரிகப	தரிமகஸப
மகபஸரித	ரிகமஸதப	தமஸரிகப	மதரிகஸப
கபமஸரித	கரிமஸதப	ரிமதஸகப	தமரிகஸப
பகமஸரித	ரிமகஸதப	மரிதஸ்கப	கமதரிஸப
பமகஸரித	மரிகஸதப	ரிதமஸகப	மகதரிஸப
மபகஸரித	கமரிஸதப	தரிமஸகப	கதமரிஸப
ரிகமபஸத	மகரிஸதப	மதரிஸகப	தகமரிஸப
கரிமபஸத	ஸரிகதமப	தமரிஸகப	மதகரிஸப
ரிமகபஸத	ரிஸகதமப	ஸகமதரிப	தமகரிஸப
மரிகபஸத	ஸகரிதமப	கஸமதரிப	ஸரிகபதம
கமரிபஸ்த	கஸரிதமப	ஸமகதரிப	ரிஸகபதம
மகரிபஸத	ரிகஸதமப	மஸகதரிப	ஸகரிபதம
ரிகபமஸத	கரிஸதமப	கமஸதரிப	கஸரிபதம
கரிபமஸத	ஸரிதகமப	மகஸதரிப	ரிகஸபதம

கரிஸபதம	பரிஸதகம	பகரிதஸம	மரிஸதபக
ஸரிபகதம	ஸரிதபகம	ரிகதபஸம	ஸரிதமபக
ரிஸபகதம	ரிஸதபகம	கரிதபஸம	ரிஸதமபக
ஸபரிகதம	ஸதரிபகம	ரிதகபஸம	ஸதரிமபக
பஸரிகதம	தஸரிபகம	தரிகபஸம	தஸரிமபக
ரிபஸகதம	ரிதஸபகம	கதரிபஸம	ரிதஸமபக
பரிஸகதம	தரிஸபகம	தகரிபஸம	தரிஸமபக
ஸகபரிதம	ஸபதரிகம	ரிபதகஸம	ஸமதரிபக
கஸபரிதம	பஸதரிகம	பரிதகஸம	மஸதரிபக
ஸபகரிதம	ஸதபரிகம	ரிதபகஸம	ஸதமரிபக
பஸகரிதம	தஸபரிகம	தரிபகஸம	தஸமரிபக
கபஸரிதம	பதஸரிகம	பதரிகஸம	மதஸரிபக
பகஸரிதம	தபஸரிகம	தபரிகஸம	தமஸரிபக
ரிகபஸதம	ரிபதஸகம	கபதரிஸம	ரிமதஸபக
கரிபஸதம	பரிதஸகம	பகதரிஸம	மரிதஸபக
ரிபகஸதம	ரிதடஸகம	கதபரிஸம	ரிதமஸபக
பரிகஸதம	தரிபஸகம	தகபரிஸம்	தரிமஸபக
கபரிஸதம	பதரிஸகம	பதகரிஸம	மதரிஸபக
பகரிஸதம	தபரிஸகம	தபகரிஸம	தமரிஸபக
ஸரிகதபம	ஸகபதரிம	ஸரிமபதக	ஸரிபதமக
ரிஸகதபம	கஸபதரிம	ரிஸமபதக	ரிஸபதமக
ஸகரிதபம	ஸபகதரிம	ஸமரிபதக	ஸபரிதமக
கஸரிதபம	பஸகதரிம	மஸரிபதக	பஸரிதமக
ரிகஸதபம	கபஸதரிம	ரிமஸபதக	ரிபஸதமக
கரிஸதபம	பகஸதரிம	மரிஸபதக	பரிஸதமக
ஸரிதகபம	ஸகதபரிம	ஸரிபமதக	ஸரிதபமக
ரிஸதகபம	கஸதபரிம	ரிஸபமதக	ரிஸதபமக
ஸதரிகபம	ஸதகபரிம	ஸபரிமதக	ஸதரிபமக
தஸரிகபம	தஸகபரிம	பஸரிமதக	தஸரிபமக
ரிதஸகபம	கதஸபரிம	ரிபஸமதக	ரிதஸபமக
தரிஸகபம	தகஸபரிம	பரிஸமதக	தரிஸபமக
ஸகதரிபம	ஸபதகரிம	ஸமபரிதக	ஸபதரிமக
கஸதரிபம	பஸதகரிம	மஸபரிதக	பஸதரிமக
ஸதகரிபம	ஸதபகரிம	ஸபமரிதக	ஸதபரிமக
தஸகரிபம	தஸபகரிம	பஸமரிதக	தஸபரிமக
கதஸரிபம	பதஸகரிம	மபஸரிதக	பதஸரிமக
தகஸரிபம	தபஸகரிம	பமஸரிதக	தபஸரிமக
ரிகதஸபம	கபதஸரிம	ரிமபஸதக	ரிபதஸமக
கரிதஸபம	பக்தஸரிம	மரிபஸதக	பரிதஸமக
ரிதகஸபம	கதபஸரிம	ரிபமஸதக	ரிதபஸமக
தரிகஸபம	தகபஸரிம	பரிமஸதக	தரிபஸமக
கதரிஸ்பம	பதகஸரிம	மபரிஸதக	பதரிஸமக
தகரிஸபம	தபகஸரிம	பமரிஸதக	தபரிஸமக
ஸரிபதகம	ரிகபதஸம	ஸரிமதபக	ஸமபதரிக
ரிஸபதகம	கரிபதஸம	ரிஸமதபக	மஸபதரிக
ஸபரிதகம	ரிபகதஸம	ஸமரிதபக	ஸபமதரிக
பஸரிதகம	பரிகதஸம	மஸரிதபக	பஸமதரிக
ரிபஸதகம	கபரிதஸம	ரிமஸதபக	மபஸதரிக

பமஸதரிக	கமஸபதரி	பஸகதமரி	கபமதஸரி
ஸமதபரிக	மகஸபதரி	கபஸதமரி	பகமதஸரி
மஸதபரிக	ஸகபமதரி	பகஸதமரி	மபகதஸரி
ஸதமபரிக	கஸபமதரி	ஸகதபமரி	பமகதஸரி
தஸமபரிக	ஸபகமதரி	கஸதபமரி	கமதபஸரி
மதஸபரிக	பஸகமதரி	ஸதகபமரி	மகதபஸரி
தமஸபரிக	கபஸமதரி	தஸகபமரி	கதமபஸரி
ஸபதமரிக	பகஸமதரி	கதஸபமரி	தகமபஸரி
பஸதமரிக	ஸமபகதரி	தகஸபமரி	மதகபஸரி
ஸதபமரிக	மஸபகதரி	ஸபதகமரி	தமகபஸரி
தஸபமரிக	ஸபமகதரி	பஸதகமரி	கபதமஸரி
பதஸமரிக	பஸமகதரி	ஸதபகமரி	பகதமஸரி
தபஸமரிக	மபஸகதரி	தஸபகமரி	கதபமஸரி
மபதஸரிக	பமஸகதரி	பதஸகமரி	தகபமஸரி
பமதஸரிக	கமபஸதரி	தபஸ்கமரி	பதகமஸரி
மதபஸரிக	மகபஸதரி	கபதஸமரி	தபகமஸரி
தமபஸரிக	கபமஸதரி	பகதஸமரி	மபதகஸரி
பதமஸரிக	பகமஸதரி	கதபஸமரி	பமதகஸரி
தபமஸரிக	மபகஸதரி	தகடஸமரி	மதபகஸரி
ரிமபதஸக	பமகஸதரி	பதகஸமரி	தமபகஸரி
மரிபதஸக	ஸகமதபரி	தபகஸமரி	பதமகஸரி
ரிபமதஸக	கஸமதபரி	ஸமபதகரி	தபமகஸரி
பரிமதஸக	ஸமகதபரி	மஸபதகரி	ரிகமபதஸ
மபரிதஸக	மஸகதபரி	ஸபமதகரி	கரிமபதஸ
பமரிதஸக	கமஸதபரி	பஸமதகரி	ரிமகபதஸ
ரிமதபஸ்க	மகஸதபரி	மபஸதகரி	மரிகபதஸ
மரிதபஸக	ஸகதமபரி	பமஸதகரி	கமரிபதஸ
ரிதமபஸக	கஸகமபரி	ஸமதபகரி	மகரிபதஸ
தரிமபஸக	ஸதகமபரி	மஸதபகரி	ரிகபமதஸ
மதரிபஸக	தஸ்கமபரி	ஸதமபகரி	கரிபமதஸ
தமரிபஸக	கதஸமபரி	தஸமபகரி	ரிபகமதஸ
ரிபதமஸக	தகஸ்மபரி	மதஸபகரி	பரிகமதஸ
பரிதமஸக	ஸமதகபரி	தமஸபகரி	கபரிமதஸ
ரிதபமஸக	மஸதகபரி	ஸமதமகரி	பகரிமதஸ
தரிபமஸக	ஸதமகபரி	பஸதமகரி	ரிமபகதஸ
பதரிமஸக	தஸமகபரி	ஸதபமகரி	மரிபகதஸ
தபரிமஸக	மதஸ்பரி	தஸபமகரி	ரிபமகதஸ
மபதரிஸக	தமஸகபரி	பதஸமகரி	பரிமகதஸ
பமதரிஸக	கமதஸபரி	தபஸமகரி	மபரிகதஸ
மதபரிஸக	மகதஸபரி	மபதஸக்ரி	பபரிகதஸ
தமபரிஸக	கதமஸபரி	பமதஸ்கரி	கமபரிதஸ
பதமரிஸக	தகமஸபரி	மதபஸகரி	மகபரிதஸ
தபமரிஸக	மதகஸபரி	தமபஸகரி	கபமரிதஸ
ஸகமபதரி	தமகஸபரி	பதமஸகரி	பகமரிதஸ
கஸமபதரி	ஸகபதமரி	தபமஸகரி	மபகரிதஸ
ஸமகபதரி	கஸபதமரி	கமபதஸரி	பமகரிதஸ
மஸகபதரி	ஸபகதமரி	மகபதஸரி	ரிகமதபஸ

கரிமதபஸ	ரிமபதகஸ	பதமகரிஸ	கபஸரிமஙி
ரிமகதபஸ	மரிபதகஸ	தபமகரிஸ	பகஸரிமஙி
மரிகதபஸ	ரிபமதகஸ		ரிகபஸமஙி
கமரிதபஸ	பரிமதகஸ		கரிபஸமஙி
மகரிதபஸ	மபரிதசஸ	(த இல்லா	ரிபகஸமஙி
ரிகதமபஸ	பமரிதகஸ	தவை)	பரிகஸ்மஙி
கரிதமபஸ	ரிமதபகஸ		கபரிஸமஙி
ரிதகமபஸ	மரிதபகஸ	ஸரிகமபஙி	பகரிஸமஙி
தரிகமபஸ	ரிதமபகஸ	ரிஸகமபஙி	ஸரிமபகஙி
கதரிமபஸ	தரிமபகஸ	ஸகரிமபஙி	ரிஸமபகஙி
தகரிமபஸ	மதரிபகஸ	கஸரிமபஙி	ஸமரிபகஙி
ரிமதகபஸ	தமரிபகஸ	ரிகஸமபஙி	மஸரிபகஙி
மரிதகபஸ	ரிபதமகஸ	கரிஸமபஙி	ரிமஸபகஙி
ரிதமகபஸ	பரிதமகஸ	ஸரிமகபஙி	மரிஸபகஙி
தரிமகபஸ	ரிதபமக்ஸ	ரிஸமகபஙி	ஸரிபமகஙி
மதரிகபஸ	தரிபமகஸ	ஸமரிகபஙி	ரிஸபமகஙி
தமரிகபஸ	பதரிமகஸ	மஸரிகபஙி	ஸபரிமகஙி
கமதரிபஸ	தபரிமகஸ	ரிமஸகபஙி	பஸரிமகஙி
மகதரிபஸ	மபதரிகஸ	மரிஸகபஙி	ரிபஸமகஙி
கதமரிபஸ	பமதரிகஸ	ஸகமரிபஙி	பரிஸமகஙி
தகமரிபஸ	மதபரிகஸ	கஸமரிபஙி	ஸமபரிகஙி
மதகரிபஸ	தமபரிகஸ	ஸ:கரிபஙி	மஸபரிகஙி
தமகரிபஸ	பதமரிகஸ	மஸகரிபஙி	ஸபமரிகஙி
ரிகபதமஸ	தபமரிகஸ	கமஸரிபஙி	பஸமரிகஙி
கரிபதமஸ	கமபதரிஸ	மகஸரிபஙி	மபஸரிகஙி
ரிபகதமஸ	மகபதரிஸ	ரிகமஸபஙி	பமஸரிகஙி
பரிகதமஸ	கபமதரிஸ	கரிபஸபஙி	ரிமபஸகஙி
கபரிதமஸ	பகமதரிஸ	ரிமகஸபஙி	மரிபஸகஙி
பகரிதமஸ	மபகதரிஸ	மரிகஸபஙி	ரிபமஸகஙி
ரிகதபமஸ	பமகதரிஸ	கமரிஸபஙி	பரிமஸகஙி
கரிதபமஸ	கமதபரிஸ	மகரிஸபஙி	மபரிஸகஙி
ரிதகபமஸ	மகதபரிஸ	ஸரிகபமஙி	பமரிஸகஙி
தரிகபமஸ	கதமபரிஸ	ரிஸகபமஙி	ஸகமபரிஙி
கதரிபமஸ	தகமபரிஸ	ஸ்கரிபமஙி	கஸமபரிஙி
தகரிபமஸ	மதகபரிஸ	கஸரிபமஙி	ஸமகபரிஙி
ரிபதகமஸ	தமகபரிஸ	ரிகஸபமஙி	மஸகபரிஙி
பரிதகமஸ	கபதமரிஸ	கரிஸபமஙி	கமஸபரிஙி
ரிதபகமஸ	பகதமரிஸ	ஸரிபகமஙி	மகஸபரிஙி
தரிபகமஸ	கதபமரிஸ	ரிஸபகமஙி	ஸகபமரிஙி
பதரிகமஸ	தகபமரிஸ	ஸபரிகமஙி	கஸபமரிஙி
தபரிகமஸ	பதகமரிஸ	பஸரிகமஙி	ஸபகமரிஙி
கபதரிமஸ	தபகமரிஸ	ரிபஸகமஙி	பஸகமரிஙி
பகதரிமஸ	மபதகரிஸ	பரிஸகமஙி	கபஸமரிஙி
கதபரிமஸ	பமதகரிஸ	ஸகபரிமஙி	பகஸமரிஙி
தகபரிமஸ	மதபகரிஸ	கஸபரிமஙி	ஸமபகரிஙி
பதகரிமஸ	தமபகரிஸ	ஸபகரிமஙி	மஸபகரிஙி
தபகரிமஸ		பஸகரிமஙி	ஸபமகரிஙி

நிஙிஸகபம
ஸகஙிரிபம
கஸஙிரிபம
ஸஙிகரிபம
ஙிஸகரிபம
கஙிஸரிபம
ஙிமஸரிபம
ரிகஙிஸபம
கரிஙிஸபம
ரிஙிகஸபம
ஙிரிகஸபம
கஙிரிஸபம
ஙிகரிஸபம
ஸரிபஙிகம
ரிஸபஙிகம
ஸபரிஙிகம
பஸரிஙிகம
ரிபஸங்கம
பரிஸங்கம
ஸரிஙிடகம
ரிஸங்பகம
ஸங்ரிபகம
ஙிஸரிபகம
நிஙிஸபகம
ஙிரிஸபகம
ஸபஙிரிகம
பஸஙிரிகம
ஸங்பரிகம
ஙிஸபரிகம
பங்ஸரிகம
ஙிபஸரிகம
ரிபங்ஸகம
பரிஙிஸகம
ரிஙிபஸகம
ஙிரிபஸகம
பஙிரிஸகம
ஙிபரிஸகம
ஸகபஙிரிம
கஸபஙிரிம
ஸபகஙிரிம
பஸகஙிரிம
கபஸஙிரிம
பகஸஙிரிம
ஸகஙிபரிம
கஸஙிபரிம
ஸஙிகபரிம
ஙிஸகபரிம

கஙிஸபரிம
ஙிகஸபரிம
ஸபஙிகரிம
பஸஙிகரிம
ஸஙிபகரிம
ஙிஸபகரிம
பஙிஸகரிம
ஙிபஸகரிம
கபஙிஸரிம
பகஙிஸரிம
கஙிபஸரிம
ஙிகபஸரிம
பஙிகஸரிம
ஙிபகஸரிம
ரிகபஙிஸம
கரிபஙிஸம
ரிபகஙிஸம
பரிகஙிஸம
கபரிஙிஸம
பகரிஙிஸம
ரிகஙிபஸம
கரிஙிபஸம
ரிஙிகபஸம
ஙிரிகபஸம
கஙிரிபஸம
ஙிகரிபஸம
ரிபஙிகஸம
பரிஙிகஸம
ரிஙிபகஸம
ஙிரிபகஸம
பஙிரிகஸம
ஙிபரிகஸம
கபஙிரிஸம
பகஙிரிஸம
கஙிபரிஸம
ஙிகபரிஸம
பஙிகரிஸம
ஙிபகரிஸம
ஸரிமபஙிக
ரிஸமபஙிக
ஸமரிபஙிக
மஸரிபஙிக
ரிமஸபஙிக
மரிஸபஙிக
ஸரிபமஙிக
ரிஸபமஙிக
ஸபரிமஙிக

பஸரிமஙிக
ரிபஸமஙிக
பரிஸமஙிக
ஸமபரிஙிக
மஸபரிஙிக
ஸபமரிஙிக
பஸமரிஙிக
மபஸரிஙிக
பமஸரிஙிக
ரிமப்ஸஙிக
மரிபஸஙிக
ரிபமஸஙிக
பரிமஸஙிக
மபரிஸஙிக
ரிமபஸரிஙிக
ஸரிமஙிபக
ரிஸமஙிபக
ஸமரிஙிபக
மஸரிஙிபக
ரிமஸஙிபக
மரிஸஙிபக
ஸரிஙிமபக
ரிஸஙிமபக
ஸஙிரிமபக
ஙிஸரிமபக
ரிஙிஸமபக
ஙிரிஸமபக
ஸமஙிரிபக
மஸஙிரிபக
ஸஙிமரிபக
ஙிஸமரிபக
மஙிஸரிபக
ஙிமஸரிபக
ரிமஙிஸபக
மரிஙிஸபக
ரிஙிமஸபக
ஙிரிமஸபக
மஙிரிஸபக
ஙிமரிஸபக
ஸரிபஙிமக
ரிஸமஙிமக
ஸபரிஙிமக
பஸரிஙிமக
ரிபஸஙிமக
பரிஸஙிமக
ஸரிஙிபமக
ரிஸரிபமக

ஸஙிரிபமக
ஙிஸரிபமக
ரிஙிஸபமக
ஙிரிஸபமக
ஸபஙிரிமக
பஸஙிரிமக
ஸஙிபரிமக
ஙிஸபரிமக
பஙிஸரிமக
ஙிபஸரிமக
ரிபஙிஸமக
பரிஙிஸமக
ரிஙிபஸமக
ஙிரிபஸமக
பஙிரிஸமக
ஙிபரிஸமக
ஸமபஙிரிக
மஸபஙிரிக
ஸபமஙிரிக
பஸமஙிரிக
மபஸஙிரிக
பமஸஙிரிக
ஸமஙிபரிக
மஸஙிபரிக
ஸஙிமபரிக
ஙிஸமபரிக
மஙிஸபரிக
ஙிமஸபரிக
ஸபஙிமரிக
பஸஙிமரிக
ஸஙிபமரிக
ஙிஸபமரிக
பஙிஸ:டரிக
ஙிபஸமரிக
மபஙிஸரிக
பமஙிஸரிக
மஙிபஸரிக
ஙிமபஸரிக
பஙிமஸரிக
ஙிபமஸரிக
ரிமபஙிஸக
மரிபஙிஸக
ரிபமஙிஸக
பரிமஙிஸக
மபரிஙிஸக
பமரிஙிஸக
ரிமஙிபஸக

மரிஙிபஸக	கஸஙிமபரி	மஸஙிபகரி	கரிபமஙிஸ
ரிஙிமபஸக	ஸஙிகமபரி	ஸஙிமபகரி	ரிபகமஙிஸ
ஙிரிமபஸக	ஙிஸகமபரி	ஙிஸமபகரி	பரிகமஙிஸ
மஙிரிபஸக	கஙிஸமபரி	மஙிஸபகரி	கபரிமஙிஸ
ஙிமரிபஸக	ஙிகஸமபரி	ஙிமஸபகரி	பகரிமஙிஸ
ரிபஙிமஸக	ஸமஙிகபரி	ஸபஙிமகரி	ரிமபகஙிஸ
பரிஙிமஸக	மஸஙிகபரி	பஸஙிமகரி	மரிபகஙிஸ
ரிஙிபமஸக	ஸஙிமகபரி	ஸஙிபமகரி	ரிபமகஙிஸ
ஙிரிபமஸக	ஙிஸமகபரி	ஙிஸபமகரி	பரிமகஙிஸ
பஙிரிமஸக	மஙிஸகபரி	பஙிஸமகரி	மபரிகஙிஸ
ஙிபரிமஸக	ஙிமஸகபரி	ஙிபஸமகரி	பமரிகஙிஸ
மபஙிரிஸக	கமஙிஸபரி	மபஙிஸகரி	கமபரிஙிஸ
பமஙிரிஸக	மகஙிஸபரி	பமஙிஸகரி	மகபரிஙிஸ
மஙிபரிஸக	கஙிமஸபரி	மஙிபஸகரி	கபமரிஙிஸ
ஙிமபரிஸக	ஙிகமஸபரி	ஙிமபஸகரி	பகமரிஙிஸ
பஙிமரிஸக	மஙிகஸபரி	பஙிமஸகரி	மபகரிஙிஸ
ஙிபமரிஸக	ஙிஃகஸபரி	ஙிபமஸகரி	பமகரிஙிஸ
ஸகமபஙிரி	ஸகபஙிமரி	கமபஙிஸரி	ரிகமஙிபஸ
கஸமபஙிரி	கஸபஙிமரி	மகபஙிஸரி	கரிமஙிபஸ
ஸமகபஙிரி	ஸபகஙிமரி	கபமஙிஸரி	ரிமகஙிபஸ
மஸகபஙிரி	பஸகஙிமரி	பகமஙிஸரி	மரிகஙிபஸ
கமஸபஙிரி	கபஸஙிமரி	மபகஙிஸரி	கமரிஙிபஸ
மகஸபஙிரி	பகஸஙிமரி	பமகஙிஸரி	மகரிஙிபஸ
ஸகபமஙிரி	ஸகஙிபமரி	கமஙிபஸரி	ரிகஙிமபஸ
கஸபமஙிரி	கஸஙிபமரி	மகஙிபஸரி	கரிஙிமபஸ
ஸபகமஙிரி	ஸஙிகபமரி	கஙிமபஸரி	ரிஙிகமபஸ
பஸகமஙிரி	ஙிஸகபமரி	ஙிகமபஸரி	ஙிரிகமபஸ
கபஸமஙிரி	கஙிஸபமரி	மஙிகபஸரி	கஙிரிமபஸ
பகஸமஙிரி	ஙிகஸபமரி	ஙிமகபஸரி	ஙிகரிமபஸ
ஸமபகஙிரி	ஸபஙிகமரி	கபஙிமஸரி	ரிமஙிகபஸ
மஸபகஙிரி	பஸஙிகமரி	பகஙிமஸரி	மரிஙிகபஸ
ஸபமகஙிரி	ஸஙிபகமரி	கஙிபமஸரி	ரிஙிமகபஸ
பஸமகஙிரி	ஙிஸபகமரி	ஙிகபமஸரி	ஙிரிமகபஸ
மபஸகஙிரி	பஙிஸகமரி	பஙிகமஸரி	மஙிரிகபஸ
பமஸகஙிரி	ஙிபஸகமரி	ஙிபகமஸரி	மரிரிகபஸ
கமபஸஙிரி	கபஙிஸம்ரி	மபஙிகஸரி	கமஙிரிபஸ
மகபஸஙிரி	பகஙிஸமரி	பமஙிக்ஸரி	மகஙிரிபஸ
கபமஸஙிரி	கஙிபஸமரி	மஙிபகஸரி	கஙிமரிபஸ
பகமஸஙிரி	ஙிகபஸமரி	ஙிமபகஸரி	ஙிகமரிபஸ
மபகஸஙிரி	பஙிகஸமரி	பஙிமகஸரி	மஙிகரிபஸ
பமகஸஙிரி	ஙிபகஸமரி	ஙிபமகஸரி	ஙிமகரிபஸ
ஸகமஙிபரி	ஸமபஙிகரி	ரிகமபஙிஸ	ரிகபஙிமஸ
கஸமஙிபரி	மஸபஙிகரி	கரிமபஙிஸ	கஙிபஙிமஸ
ஸமகஙிபரி	ஸபமஙிகரி	ரிமகபஙிஸ	ரிபகஙிமஸ
மஸகஙிபரி	பஸமஙிகரி	மரிகபஙிஸ	பரிகஙிமஸ
கமஸஙிபரி	மபஸஙிகரி	கமரிபஙிஸ	கபரிஙிமஸ
மகஸஙிபரி	பமஸஙிகரி	மகரிபஙிஸ	பகரிஙிமஸ
ஸகஙிமபரி	ஸமஙிபகரி	ரிகபமஙிஸ	ரிகஙிபமஸ

கரிநிபமஸ
ரிநிகபமஸ
நிரிகபமஸ
கநிரிபமஸ
நிகரிபமஸ
ரிபநிகமஸ
பரிநிகமஸ
ரிநிபகமஸ
நிரிபகமஸ
பநிரிகமஸ
நிபரிகமஸ
கபநிரிமஸ
பகநிரிமஸ
கநிபரிமஸ
நிகபரிமஸ
பநிகரிமஸ
நிபகரிமஸ
ரிமபநிகஸ
மரிபநிகஸ
ரிபமநிகஸ
பரிமநிகஸ
மபரிநிகஸ
பமரிநிகஸ
ரிமநிபகஸ
மரிநிபகஸ
ரிநிமபகஸ
நிரிமபகஸ
மநிரிபகஸ
நிமரிபகஸ
ரிபநிமகஸ
பரிநிமகஸ
ரிநிபமகஸ
நிரிபமகஸ
பநிரிமகஸ
நிபரிமகஸ
மபநிரிகஸ
பமநிரிகஸ
மநிபரிகஸ
நிமபரிகஸ
பநிமரிகஸ
நிபமரிகஸ
கமபநிரிஸ
மகபநிரிஸ
கபமநிரிஸ
பகமநிரிஸ
மபகநிரிஸ
பமகநிரிஸ

. கமநிபரிஸ
மகநிபரிஸ
கநிமபரிஸ
நிகமபரிஸ
மநிகபரிஸ
நிமகபரிஸ
கபநிமரிஸ
பகநிமரிஸ
கநிபமரிஸ
நிகபமரிஸ
பநிகமரிஸ
நிபகமரிஸ
மபநிகரிஸ
பமநிகரிஸ
மநிபகரிஸ
நிமபகரிஸ
பநிமகரிஸ
நிபமகரிஸ
(ப இல்லா தவை)
(3) ஸரிகமதநி
ரிஸகமதநி
ஸகரிமதநி
கஸரிமதநி
ரிகஸமதநி
கரிஸமதநி
ஸரிமகதநி
ரிஸமகதநி
ஸமரிகதநி
மஸரிகதநி
ரிமஸகதநி
மரிஸகதநி
ஸகமரிதநி
கஸ்மரிதநி
ஸமகரிதநி
மஸகரிதநி
கமஸரிதநி
யகஸரிதநி
ரிகமஸதநி
கரிமஸதநி
ரிமகஸதநி
மரிகஸதநி
கமரிஸதநி
மகரிஸதநி
ஸரிகதமநி
ரிஸகதமநி
ஸகரிதமநி
கஸரிதமநி

ரிகஸதமநி
கரிஸதமநி
ஸரிதகமநி
ரிஸதகமநி
ஸதரிகமநி
தஸரிகமநி
ரிதஸகமநி
தரிஸகமநி
ஸகதரிமநி
கஸதரிமநி
ஸதகரிமநி
தஸகரிமநி
கதஸரிமநி
தகஸரிமநி
ரிகதஸமநி
கரிதஸமநி
ரிதகஸமநி
தரிகஸமநி
கதரிஸமநி
தகரிஸமநி
ஸரிமதகநி
ரிஸமதகநி
ஸமரிதகநி
மஸரிதகநி
ரிமஸதகநி
மரிஸதகநி
ஸரிதமகநி
ரிஸதமகநி
ஸதரிமகநி
தஸரிமகநி
ரிதஸமகநி
தரிஸமகநி
ஸமதரிகநி
மஸதரிகநி
ஸதமரிகநி
தஸமரிகநி
மதஸரிகநி
தமஸரிகநி
ரிமதஸகநி
மரிதஸகநி
ரிதமஸகநி
தரிமஸகநி
மதரிஸகநி
தமரிஸகநி
ஸகமதரிநி
கஸமதரிநி
ஸமகதரிநி

மஸகதரிநி
கமஸதரிநி
மகஸதரிநி
ஸகதமரிநி
கஸதமரிநி
ஸதகமரிநி
தஸகமரிநி
கதஸமரிநி
தகஸமரிநி
ஸமதகரிநி
மஸதகரிநி
ஸதமகரிநி
தஸமகரிநி
மதஸகரிநி
தமஸகரிநி
கமதஸரிநி
மகதஸரிநி
கதமஸரிநி
தகமஸரிநி
மதகஸரிநி
தமகஸரிநி
ரிகமதஸநி
கரிமதஸநி
ரிமகதஸநி
மரிகதஸநி
கமரிதஸநி
மகரிதஸநி
கதரிமஸநி
தகரிமஸநி
ரிமதகஸநி
மரிதகஸநி
ரிதமகஸநி
தரிமகஸநி
மதரிகஸநி
தமரிகஸநி
கமதரிஸநி
மகதரிஸநி
கதமரிஸநி
தகமரிஸநி
மதகரிஸநி
தமகரிஸநி
ஸரிகமநித
ரிஸகமநித

ஸகரிமஙித
கஸரிமஙித
ர்கஸமஙித
கரிஸமஙித
ஸரிமகஙித
ரிஸமகஙித
ஸமரிகஙித
மஸரிகஙித
ரிமஸகஙித
மரிஸகஙித
ஸகமரிஙித
கஸமரிஙித
ஸமகரிஙித
மஸகரிஙித
கமஸரிஙித
மகஸரிஙித
ரிகமஸஙித
கரிமஸஙித
ரிமகஸஙித
மரிகஸஙித
கமரிஸஙித
மகரிஸஙித
ஸ்ரிகஙிமத
ரிஸகஙிமத
ஸகரிஙிமத
கஸரிஙிமத
ரிகஸஙிமத
கரிஸஙிமத
ஸரிஙிகமத
ரிஸஙிகமத
ஸஙிரிகமத
ஙிஸரிகமத
ரிஙிஸகமத
ஙிரிஸகமத
ஸகஙிரிமத
கஸஙிரிமத
ஸஙிகரிமத
ஙிஸகரிமத
கஙிஸரிமத
ஙிகஸரிமத
ரிகஙிஸ்மத
கரிஙிஸமத
ரிஙிகஸமத
ஙிரிகஸமத
கஙிரிஸமத
ஙிகரிஸமத
ஸரிமஙிகத

ரிஸமஙிகத
ஸமரிஙிகத
மஸரிஙிகத
ரிமஸஙிகத
மரிஸஙிகத
ஸரிஙிமகத
ரிஸஙிமகத
ஸஙிரிமகத
ஙிஸரிமகத
ரிஙிஸமகத
ஙிரிஸமகத
ஸமஙிரிகத
மஸஙிரிகத
ஸஙிமரிகத
ஙிஸமரிகத
மஙிஸரிகத
ஙிமஸரிகத
ரிமஙிஸகத
மரிஙிஸகத
ரிஙிமஸகத
ஙிரிமஸகத
மஙிரிஸகத
ஙிமரிஸகத
ஸகமஙிரித
கஸமஙிரித
ஸமகஙிரித
மஸகஙிரித
கமஸஙிரித
மகஸஙிரித
ஸகஙிமரித
கஸஙிமரித
ஸஙிகமரித
ஙிஸகமரித
கஙிஸமரித
ஙிகஸமரித
ஸமஙிகரித
மஸஙிகரித
ஸஙிமகரித
ஙிஸமகரித
மஙிஸகரித
ஙிமஸகரித
கமஙிஸரித
மகஙிஸரித
கஙிமஸரித
ஙிகமஸரித
மஙிகஸரித
ஙிமகஸரித

ரிகமஙிஸத
கரிமஙிஸத
ரிமகஙிஸத
மரிகஙிஸத
கமரிஙிஸத
மகரிஙிஸத
ரிகஙிமஸத
கரிஙிமஸத
ரிஙிகமஸத
ஙிரிகமஸத
கஙிரிமஸத
ஙிகரிமஸத
ரிமஙிகஸத
மரிஙிகஸத
ரிஙிமகஸத
ஙிரிமகஸத
மஙிரிகஸத
ஙிமரிகஸத
கமஙிரிஸத
மகஙிரிஸத
கஙிமரிஸத
ஙிகமரிஸத
மஙிகரிஸத
ஙிமகரிஸத
ஸரிகதஙிம
ரிஸகதஙிம
ஸகரிதஙிம
கஸரிதஙிம
ரிகஸதஙிம
கரிஸதஙிம
ஸரிதகஙிம
ரிஸதகஙிம
ஸதரிகஙிம
தஸரிகஙிம
ரிதஸகஙிம
தரிஸகஙிம
ஸகதரிஙிம
கஸதரிஙிம
ஸதகரிஙிம
தஸகரிஙிம
கதஸரிஙிம
தகஸரிஙிம
ரிகதஸஙிம
கரிதஸஙிம
ரிதகஸஙிம
தரிகஸஙிம
கதரிஸஙிம

தகரிஸஙிம
ஸரிகஙிதம
ரிஸகஙிதம
ஸகரிஙிதம
கஸரிஙிதம
ரிகஸஙிதம
கரிஸஙிதம
ஸரிஙிகதம
ரிஸஙிகதம
ஸஙிரிகதம
ஙிஸரிகதம
ரிஙிஸகதம
ஙிரிஸகதம
ஸகஙிரிதம
கஸஙிரிதம
ஸஙிகரிதம
ஙிஸகரிதம
கஙிஸரிதம
ஙிகஸரிதம
ரிகஙிஸதம
கரிஙிஸதம
ஸரிதஙிகம
ரிஸதஙிகம
ஸதரிஙிகம
தஸரிஙிகம
ரிதஸஙிகம
தரிஸஙிகம
ஸரிஙிதகம
ரிஸஙிதகம
ஸஙிரிதகம
ஙிஸரிதகம
ரிஙிஸதகம
ஙிரிஸதகம
ஸதஙிரிகம
தஸஙிரிகம
ஸஙிதரிகம
ஙிஸதரிகம
கஙிஸரிதம
ஙிகஸரிதம
ரிகஙிஸதம
கரிஙிஸதம
ரிதஙிஸகம
தரிஙிஸகம
ரிஙிதஸகம
ஙிரிதஸகம

ꦏꦸꦏꦸꦫꦸꦏ꧀ ꦏꦸꦏꦸꦫꦸꦏ꧀ ꦏꦸꦏꦸꦫꦸꦏ꧀ ꦏꦸꦏꦸꦫꦸꦏ꧀

கமதஸஙிரி	ஙிதஸகமரி	தங்கமஸரி	ஙிரிமகதஸ
மகதஸஙிரி	கதஙிஸமரி	ஙிதகமஸரி	மஙிரிகதஸ
கதமஸஙிரி	தகஙிஸமரி	மதஙிகஸரி	ஙிமரிகதஸ
தகமஸஙிரி	கஙிதஸமரி	தமஙிகஸரி	கமஙிரிதஸ
மதகஸஙிரி	ஙிகதஸமரி	மஙிதகஸரி	மகஙிரிதஸ
தமகஸஙிரி	தஙிகஸமரி	ஙிமதகஸரி	கஙிமரிதஸ
ஸகமஙிதரி	ஙிதகஸமரி	தஙிமகஸரி	ஙிகமரிதஸ
கஸமஙிதரி	ஸமதஙிகரி	ஙிதமகஸரி	மஙிகரிதஸ
ஸமகஙிதரி	மஸதஙிகரி	ரிகமதஙிஸ	ஙிமகரிதஸ
மஸகஙிதரி	ஸதமஙிகரி	கரிமதஙிஸ	ரிகதஙிமஸ
கமஸஙிதரி	தஸமஙிகரி	ரிமகதஙிஸ	கரிதஙிமஸ
மகஸஙிதரி	மதஸஙிகரி	மரிகதஙிஸ	ரிதகஙிமஸ
ஸகஙிமதரி	தமஸஙிகரி	கமரிதஙிஸ	தரிகஙிமஸ
கஸஙிமதரி	ஸமஙிதகரி	மகரிதஙிஸ	கதரிஙிமஸ
ஸஙிகமதரி	மஸஙிதகரி	ரிகதமஙிஸ	தகரிஙிமஸ
ஙிஸகமதரி	ஸஙிமதகரி	கரிதமஙிஸ	ரிகஙிதமஸ
கஙிஸமதரி	ஙிஸமதகரி	ரிதகமஙிஸ	கரிஙிதமஸ
ஙிகஸமதரி	மஙிஸதகரி	தரிகமஙிஸ	ரிஙிகதமஸ
ஸமஙிகதரி	ஙிமஸதகரி	கதரிமஙிஸ	ஙிரிகதமஸ
மஸஙிகதரி	ஸதஙிமகரி	தகரிமஙிஸ	கஙிரிதமஸ
ஸஙிமகதரி	தஸஙிமகரி	ரிமதகஙிஸ	ஙிகரிதமஸ
ஙிஸமகதரி	ஸஙிதமகரி	மரிதகஙிஸ	ரிதஙிகமஸ
மஙிஸகதரி	ஙிஸதமகரி	ரிதமகஙிஸ	தரிஙிகமஸ
ஙிமஸகதரி	தஙிஸமகரி	தரிமகஙிஸ	ரிஙிதகமஸ
கமஙிஸதரி	ஙிதஸமகரி	மதரிகஙிஸ	ஙிரிதகமஸ
மகஙிஸதரி	மதஙிஸகரி	தமரிகஙிஸ	தஙிரிகமஸ
கஙிமஸதரி	தமஙிஸகரி	கமதரிஙிஸ	ஙிதரிகமஸ
ஙிகமஸதரி	மஙிதஸகரி	மகதரிஙிஸ	கதஙிரிமஸ
மஙிகஸதரி	ஙிமதஸகரி	கதமரிஙிஸ	தகஙிரிமஸ
ஙிமகஸதரி	தஙிமஸகரி	தகமரிஙிஸ	கஙிதரிமஸ
ஸகதஙிமரி	ஙிதமஸகரி	மதகரிஙிஸ	ஙிகதரிமஸ
கஸதஙிமரி	கமதஙிஸரி	தமகரிஙிஸ	தஙிகரிமஸ
ஸதகஙிமரி	மகதஙிஸரி	ரிகமஙிதஸ	ஙிதகரிமஸ
தஸகஙிமரி	கதமஙிஸரி	கரிமஙிதஸ	ரிமதஙிகஸ
கதஸஙிமரி	தகமஙிஸரி	ரிமகஙிதஸ	மரிதஙிகஸ
தகஸஙிமரி	மதகஙிஸரி	மரிகஙிதஸ	ரிதமஙிகஸ
ஸகஙிதமரி	தமகஙிஸரி	கமரிஙிதஸ	தரிமஙிகஸ
கஸஙிதமரி	கமஙிதஸரி	மகரிஙிதஸ	மதரிஙிகஸ
ஸஙிகதமரி	மகஙிதஸரி	ரிகஙிமதஸ	தமரிஙிகஸ
ஙிஸகதமரி	கஙிமதஸரி	கரிஙிமதஸ	ரிமஙிதகஸ
கஙிஸதமரி	ஙிகமதஸரி	ரிஙிகமதஸ	மரிஙிதகஸ
ஙிகஸதமரி	மஙிகதஸரி	ஙிரிகமதஸ	ரிஙிமதகஸ
ஸதஙிகமரி	ஙிமகதஸரி	கஙிரிமதஸ	ஙிரிமதகஸ
தஸஙிகமரி	கதஙிமஸரி	ஙிகரிமதஸ	மஙிரிதகஸ
ஸஙிதகமரி	தகஙிமஸரி	ரிமஙிகதஸ	ஙிமரிதகஸ
ஙிஸதகமரி	கஙிதமஸரி	மரிஙிகதஸ	ரிதஙிமகஸ
தஙிஸகமரி	ஙிகதமஸரி	ரிஙிமகதஸ	தரிஙிமகஸ

நிதமகஸ
நிரிதமகஸ
தநிரிமகஸ
நிதரிமகஸ
மதநிரிகஸ
தமநிரிகஸ்
மநிதரிகஸ்
நிமதரிகஸ
தநிமரிதஸ
நிதமரிகஸ
கமதநிரிஸ
மகதநிரிஸ
கதமநிரிஸ
தகமநிரிஸ
மதகநிரிஸ
தமகநிரிஸ
கமநிதரிஸ
மகநிதரிஸ
கநிமதரிஸ
நிகமதரிஸ
மநிகதரிஸ
நிமகதரிஸ
கதநிமரிஸ
தகநிமரிஸ
கநிதமரிஸ
நிகதமரிஸ
தநிகமரிஸ
நிதகமரிஸ
மதநிகரிஸ
தமநிகரிஸ
மநிதகரிஸ
நிமதகரிஸ
தநிமகரிஸ
நிதமகரிஸ

(ம இல்லாதவை)

4. ஸரிகபதநி
நிஸகபதநி
ஸகரிபதநி
கஸரிபதநி
நிகஸபதநி
கரிஸபதநி
ஸரிபகதநி
நிஸபகதநி
ஸபரிகதநி
பஸரிகதநி

நிபஸகதநி
பரிஸகதநி
ஸகபரிதநி
கஸபரிதநி
ஸபகரிதநி
பஸகரிதநி
கபஸரிதநி
பகஸரிதநி
நிகபஸதநி
கரிபஸதநி
நிபகஸதநி
பரிகஸதநி
கபரிஸதநி
பகரிஸதநி
ஸரிகதபநி
நிஸகதபநி
ஸகரிதபநி
கஸரிதபநி
நிகஸதபநி
கரிஸதபநி
ஸரிதகபநி
நிஸதகபநி
ஸதரிகபநி
கஸதரிபநி
ஸதகரிபநி
தஸகரிபநி
கதஸரிபநி
தகஸரிபநி
நிகதஸபநி
கரிதஸபநி
நிதகஸபநி
தரிகஸபநி
கதரிஸபநி
தகரிஸபநி
ஸரிபதகநி
நிஸபதகநி
ஸபரிதகநி
பஸரிதகநி
நிபஸதகநி
பரிஸதகநி
ஸரிதபகநி
நிஸதபகநி
ஸதரிபகநி

தஸரிபகநி
நிதஸபகநி
தரிஸபகநி
ஸபதரிகநி
பஸதரிகநி
ஸதபரிகநி
தஸபரிகநி
பதஸரிகநி
தபஸரிகநி
நிபதஸகநி
பரிதஸகநி
நிதபஸகநி
தரிபஸகநி
பதரிஸகநி
தபரிஸகநி
ஸகபதரிநி
கஸபதரிநி
ஸபகதரிநி
பஸகதநிரி
கபஸதரிநி
பகஸதரிநி
கஸபதரிநி
ஸபகதரிநி
பஸகதரிநி
கபஸதரிநி
பகஸதரிநி
நிகதபஸநி
கரிதபஸநி

நிதகபஸநி
தரிகபஸநி
கதரிபஸநி
தகரிபஸநி
நிபதகஸநி
பரிதகஸநி
நிதபகஸநி
தரிபகஸநி
பதரிகஸநி
தபரிகஸநி
கபதரிஸநி
பகதரிஸநி
கதபரிஸநி
தகபரிஸநி
பதகரிஸநி
தபகரிஸநி
ஸரிகபநித
நிஸகபநித
ஸகரிபநித
கஸரிபநித
நிகஸபநித
கரிஸபநித
ஸரிபகநித
நிஸபகநித
ஸபரிகநித
பஸரிகநித
நிபஸகநித
பரிஸகநித
ஸகபரிநித
கஸபரிநித
ஸபகரிநித
பஸகரிநித
கபஸரிநித
பகஸரிநித
நிகபஸரிநித
கரிபஸரிநித
நிபகஸரிநித
பரிகஸரிநித
கபரிஸரிநித
பகரிஸரிநித
ஸரிகநிபத
நிஸகநிபத
ஸகரிநிபத
கஸரிநிபத
நிகஸநிபத
கரிஸநிபத
ஸரிநிகபத

தரிகஙிஸப
கதரிஙிஸப
தகரிஙிஸப
ரிகஙித்தஸப
கரிஙித்தஸப
ரிஙிகதஸப
ஙிரிகதஸப
கஙிரித்தஸப
ஙிகரித்தஸப
ரித்தஙிகஸப
தரிஙிகஸப
ரிஙித்தகஸப
ஙிரித்தகஸப
தஙிரிகஸப
ஙித்தரிகஸப
கதஙிரிஸப
தகஙிரிஸப
கஙித்தரிஸப
ஙிகதரிஸப
தஙிகரிஸப
ஙித்தகரிஸப
ஸரிபதஙிக
ரிஸபத்தஙிக
ஸமரித்தஙிக
மஸரித்தஙிக
ரிபஸதஙிக
பரிஸதஙிக
ஸரித்தபஙிக
ரிஸதபஙிக
ஸதரிபஙிக
தஸரிபஙிக
ரித்தஸபஙிக
தரிஸபஙிக
ஸபதரிஙிக
பஸதரிஙிக
ஸதபரிஙிக
தஸபரிஙிக
டதஸரிஙிக
தபஸரிஙிக
ரிபதஸஙிக
பரித்தஸஙிக
ரித்தபஸஙிக
தரிபஸஙிக
பதரிஸஙிக
தபரிஸஙிக
ஸரிபஙித்தக

ரிஸபஙித்தக
ஸபரிஙித்தக
பஸரிஙித்தக
ரிபஸஙித்தக
பரிஸஙித்தக
ஸரிஙிபதக
ரிஸஙிபதக
ஸஙிரிபதக
ஙிஸரிபதக
ஸபஙிரித்தக
பஸஙிரித்தக
ஸஙிபரித்தக
ஙிஸபரித்தக
பஙிஸரித்தக
ஙிபஸரித்தக
ரிபஙிஸ்தக
பரிஙிஸ்தக
ரிஙிபஸ்தக
ஙிரிபஸ்தக
ஸரித்தஙிபக
ரிஸத்தஙிபக
ஸதரிஙிபக
தஸரிஙிபக
ரித்தஸஙிபக
தரிஸஙிபக
ஸரிஙித்தபக
ரிஸஙித்தபக
ஸ்ஙிரித்தபக
ஙிஸரித்தபக
ரிஙிஸத்தபக
ஙிரிஸத்தபக
ஸதஙிரிபக
தஸஙிரிபக
ஸஙித்தரிபக
ஙிஸத்தரிபக
தஙிஸரிபக
ஙித்தஸரிபக
ரித்தஙிஸபக
தரிஙிஸபக
ரிஙித்தஸபக
ஙிரித்தஸ்பக
தஙிரிஸ்பக

ஙித்தரிஸபக
ஸபத்தஙிரிக
பஸத்தஙிரிக
ஸத்தபஙிரிக
தஸபஙிரிக
பத்தஸஙிரிக
தபஸஙிரிக
ஸடஙித்தரிக
பஸஙித்தரிக
ஸஙிபத்தரிக
ஙிஸபத்தரிக
ஸ்ஙிபஸத்தரிக
ஙிபஸத்தரிக
ஸதஙிபரித்தரிக
தஸஙிபரித்தரிக
ஸ்ஙித்தபரிக
ஙிஸத்தபரிக
தஙிஸபரித்தரிக
ஙித்தஸபரிக
பதஙிஸரிக
தபஙிஸரிக
ஙித்தடஸரிக
ரிபத்தஙிஸக
பரித்தஙிஸக
ரித்தபஙிஸக
தரிபஙிஸக
பத்தரிஙிஸக
தபரிஙிஸக
ரிபஙித்தஸக
பரிஙித்தஸக
ரிஙிபத்தஸக
ஙிரிபத்தஸக
பஙிரித்தஸக
ஙிபரித்தஸக
ரித்தஙிபஸக
தரிஙிபஸக
ரிஙித்தபஸக
ஙிரித்தபஸக
தஙிரிபஸக
ஙித்தரிபஸக
பத்தரிஸஙிக
தபஙிரிஸஙிக
பஙித்தரிஸக

ஙிபத்தரிஸக
தஙிபரிஸக
ஙித்தபரிஸக
ஸகபத்தஙிரி
கஸபத்தஙிரி
ஸ்பகத்தஙிரி
பஸகத்தஙிரி
கபஸத்தஙிரி
பகஸத்தஙிரி
ஸகத்தபஙிரி
கஸத்தபஙிரி
ஸத்தகபஙிரி
தஸகபஙிரி
கத்தஸபஙிரி
தகஸபஙிரி
ஸபத்தகஙிரி
பஸத்தகஙிரி
ஸத்தபகஙிரி
தஸபகஙிரி
பத்தஸகஙிரி
தபஸகஙிரி
கபத்தஸஙிரி
பகத்தஸஙிரி
கத்தபஸஙிரி
தகபஸஙிரி
பத்தகஸஙிரி
தபகஸஙிரி
ஸகபஙித்தரி
கஸபஙித்தரி
ஸபகஙித்தரி
பஸகஙித்தரி
கபஸஙித்தரி
பகஸஙித்தரி
ஸகஙிபத்தரி
கஸஙிபத்தரி
ஸஙிகபத்தரி
ஙிஸ்கபத்தரி
கஙிஸபத்தரி
ஙிகஸபத்தரி
ஸபஙிகத்தரி
பஸஙிகத்தரி
ஸஙிபகத்தரி
ஙிஸபகத்தரி
பஙிஸகத்தரி
ஙிபஸகத்தரி
கபஙிஸத்தரி

பகஙிஸதரி	ஙிதஸபகரி	தரிபகஙிஸ	தரிஙிகபஸ
கஙிபஸதரி	பதஙிஸகரி	பதரிகஙிஸ	ரிஙிதகபஸ
ஙிகபஸதரி	தபஙிஸகரி	தபரிகஙிஸ	ஙிரிதகபஸ
பஙிகஸதரி	பஙிதஸகரி	கபதரிஙிஸ	தஙிரிகபஸ
ஙிபகஸதரி	ஙிபதஸகரி	பகதரிஙிஸ	ஙிதரிகபஸ
ஸகதஙிபரி	தஙிபஸகரி	கதபரிஙிஸ	கதஙிரிபஸ
கஸதஙிபரி	ஙிதபஸகரி	தகபரிஙிஸ	தகஙிரிபஸ
ஸதகஙிபரி	கபதஙிஸரி	பதகரிஙிஸ	கஙிதரிபஸ
தஸகஙிபரி	பகதஙிஸரி	தபகரிஙிஸ	ஙிகதரிபஸ
கதஸஙிபரி	கதபஙிஸரி	ரிகபஙிதஸ	தஙிகரிபஸ
தகஸஙிபரி	தகபஙிஸரி	கரிபஙிதஸ	ஙிதகரிபஸ
ஸகஙிதபரி	பதகஙிஸரி	ரிபகஙிதஸ	ரிபதஙிகஸ
கஸஙிதபரி	தபகஙிஸரி	பரிகஙிதஸ	பரிதஙிகஸ
ஸஙிகதபரி	கபஙிதஸரி	கபரிஙிதஸ	ரிதபஙிகஸ
ஙிஸகதபரி	பகஙிதஸரி	பகரிஙிதஸ	தரிபஙிகஸ
கஙிஸதபரி	கஙிபதஸரி	ரிகஙிபதஸ	பதரிஙிகஸ
ஙிகஸதபரி	ஙிகபதஸரி	கரிஙிபதஸ	தபரிஙிகஸ
ஸதஙிகபரி	பஙிகதஸரி	ரிஙிகபதஸ	ரிபஙிதகஸ
தஸஙிகபரி	ஙிபகதஸரி	ஙிரிகபதஸ	பரிஙிதகஸ
ஸஙிதகபரி	கதஙிபஸரி	கஙிரிபதஸ	ரிஙிபதகஸ
ஙிஸதகபரி	தகஙிபஸரி	ஙிகரிபதஸ	ஙிரிபதகஸ
தஙிஸகபரி	கஙிதபஸரி	ரிபஙிகதஸ	பஙிரிதகஸ
ஙிதஸகபரி	பதஙிகஸரி	பரிஙிகதஸ	ஙிபரிதகஸ
கதஙிஸபரி	தபஙிகஸரி	ரிஙிபகதஸ	ரிதஙிபகஸ
தகஙிஸபரி	பஙிதகஸரி	ஙிரிபகதஸ	தரிஙிபகஸ
கஙிதஸபரி	ஙிதபகஸரி	பஙிரிகதஸ	ரிஙிதபகஸ
ஙிகதஸபரி	தஙிபகஸரி	ஙிபரிகதஸ	ஙிரிதபகஸ
தஙிகஸபரி	ஙிதபகஸரி	கபஙிரிதஸ	தஙிரிபகஸ
ஙிதகஸபரி	ரிகபதஙிஸ	பகஙிரிதஸ	ஙிதரிபகஸ
ஸபதஙிகரி	கரிபதஙிஸ	கஙிபரிதஸ	பதஙிரிகஸ
பஸதஙிகரி	ரிபகதஙிஸ	ஙிகபரிதஸ	தபஙிரிகஸ
ஸதபஙிகரி	பரிகதஙிஸ	பஙிகரிதஸ	பஙிதரிகஸ
தஸபஙிகரி	கபரிதஙிஸ	ஙிபகரிதஸ	ஙிபதரிகஸ
பதஸஙிகரி	பகரிதஙிஸ	ரிகதஙிபஸ	தஙிபரிகஸ
தபஸஙிகரி	ரிகதபஙிஸ	கரிதஙிபஸ	ஙிதபரிகஸ
ஸபஙிதகரி	கரிதபஙிஸ	ரிதகஙிபஸ	கபதஙிரிஸ
பஸஙிதகரி	ரிதகபஙிஸ	தரிகஙிபஸ	பகதஙிரிஸ
ஸஙிபதகரி	தரிகபஙிஸ	கதரிஙிபஸ	கதபஙிரிஸ
ஙிஸபதகரி	கதரிபஙிஸ	தகரிஙிபஸ	தகபஙிரிஸ
பஙிஸதகரி	தகரிபஙிஸ	ரிகஙிதபஸ	பதகஙிரிஸ
ஙிபஸதகரி	பரிதகஙிஸ	கரிஙிதபஸ	தபகஙிரிஸ
ஸதஙிபகரி	ரிபதகஙிஸ	ரிஙிகதபஸ	கபஙிதரிஸ
தஸஙிபகரி	பரிதகஙிஸ	ஙிரிகதபஸ	பகஙிதரிஸ
ஸஙிதபகரி	ரிதபகஙிஸ	கஙிரிதபஸ	கஙிபதரிஸ
ஙிஸதபகரி		ஙிகரிதபஸ	ஙிகபதரிஸ
தஙிஸபகரி		ரிதஙிகபஸ	பஙிகதரிஸ

நிபகதரிஸ
கதநிபரிஸ
தகநிபரிஸ
கநிதபரிஸ
நிகதபரிஸ
தநிகபரிஸ
நிதகபரிஸ
பதநிகரிஸ
தபநிகரிஸ
பநிதகரிஸ
நிபதகரிஸ
தநிபகரிஸ
நிதபகரிஸ

(க இல்லா தவை)

5. ஸரிமபதநி
ரிஸமபதநி
ஸமரிபதநி
மஸரிபதநி
ரிமஸபதநி
மரிஸபதநி
ஸரிபமதநி
ரிஸபமதநி
ஸபரிமதநி
பஸரிமதநி
ரிபஸமதநி
பரிஸமதநி
ஸமபரிதநி
மஸபரிதநி
ஸபமரிதநி
பஸமரிதநி
மபஸரிதநி
பமஸரிதநி
ரிமபஸதநி
மரிபஸதநி
ரிபமஸதநி
பரிமஸதநி
மபரிஸதநி
பமரிஸதநி
ஸரிமதபநி
ரிஸமதபநி
ஸமரிதபநி
மஸரிதபநி

ரிமஸதபநி
மரிஸதபநி
ஸரிதமபநி
ரிஸதமபநி
ஸதரிமபநி
தஸரிமபநி
ரிதஸமபநி
தரிஸமபநி
ஸமதரிபநி
மஸதரிபநி
ஸதமரிபநி
தஸமரிபநி
மதஸரிபநி
தமஸரிபந்
ரிமதஸபநி
மரிதஸபநி
ரிதமஸபநி
தரிமஸபநி
மதரிஸபநி
தமரிஸபநி
ஸரிபதமநி
ரிஸபதமநி
ஸபரிதமநி
பஸரிதமநி
ரிபஸதமநி
பரிஸதமநி
ஸரிதபமநி
ரிஸதபமநி
ஸதரிபமநி
தஸரிபமநி
ரிதஸபமநி
தரிஸபமநி
ஸபதரிமநி
பஸதரிமநி
ஸதபரிமநி
தஸபரிமநி
பதஸரிமநி
தபஸ்ரிமநி
ரிபதஸமநி
பரிதஸமநி
ரிதபஸமநி
தரிபஸமநி
பதரிஸமநி
தபரிஸமநி
ஸமபதரிநி
மஸபதரிநி
ஸபமதரிநி

பஸமதரிநி
மபஸதரிநி
பமஸதரிநி
ஸமதபரிநி
மஸதபரிநி
ஸதமபரிநி
தஸமபரிநி
மதஸபரிநி
தமஸபரிநி
ஸபதமரிநி
பஸதமரிநி
ஸதமபரிநி
தஸமபரிநி
பதஸமரிநி
தப்ஸமரிநி
மபதஸரிநி
பமதஸரிநி
மதபஸரிநி
தமபஸரிநி
பதமஸரிநி
தபமஸரிநி
ரிமபதஸநி
மரிபதஸநி
ரிபமதஸநி
பரிமதஸநி
மபரிதஸநி
பமரிதஸநி
ரிமதபஸநி
மரிதபஸநி
ரிதமபஸநி
தரிமபஸநி
மதரிபஸநி
தமரிபஸநி
ரிபதமஸநி
பரிதமஸநி
ரிதபமஸநி
தரிபமஸநி
பதரிமஸநி
தபரிமஸநி
மபதரிஸநி
பமதரிஸநி
மதபரிஸநி
தமபரிஸநி
பதமரிஸநி
தபமரிஸநி
ஸரிமபநித
ரிஸமபநித

ஸமரிபநித
மஸரிபநித
ரிமஸபநித
மரிஸபநித
ஸரிபமநித
ரிஸபமநித
ஸபரிமநித
பஸரிமநித
ரிபஸமநித
பரிஸமநித
ஸமபரிநித
ம்ஸபரிநித
ஸபமரிநித
பஸமரிநித
மபஸரிநித
பமஸரிநித
ரிமபஸநித
மரிபஸநித
ரிபமஸநித
பரிமஸநித
மபரிஸநித
பமரிஸநித
ஸரிமநிபத
ரிஸமநிபத
ஸமரிநிபத
மஸரிநிபத
ரிமஸநிபத
மரிஸநிபத
ஸரிநிமபத
ரிஸநிமபத
ஸநிரிமபத
நிஸரிமபத
ரிநிஸமபத
நிரிஸமபத
ஸமநிரிபத
மஸநிரிபத
ஸநிமரிபத
நிஸமரிபத
மநிஸரிபத
நிமஸரிபத
ரிமநிஸபத
மரிநிஸபத
ரிநிமஸபத
நிரிமஸபத
மநிரிஸபத
நிமரிஸபத
ஸரிபநிமத

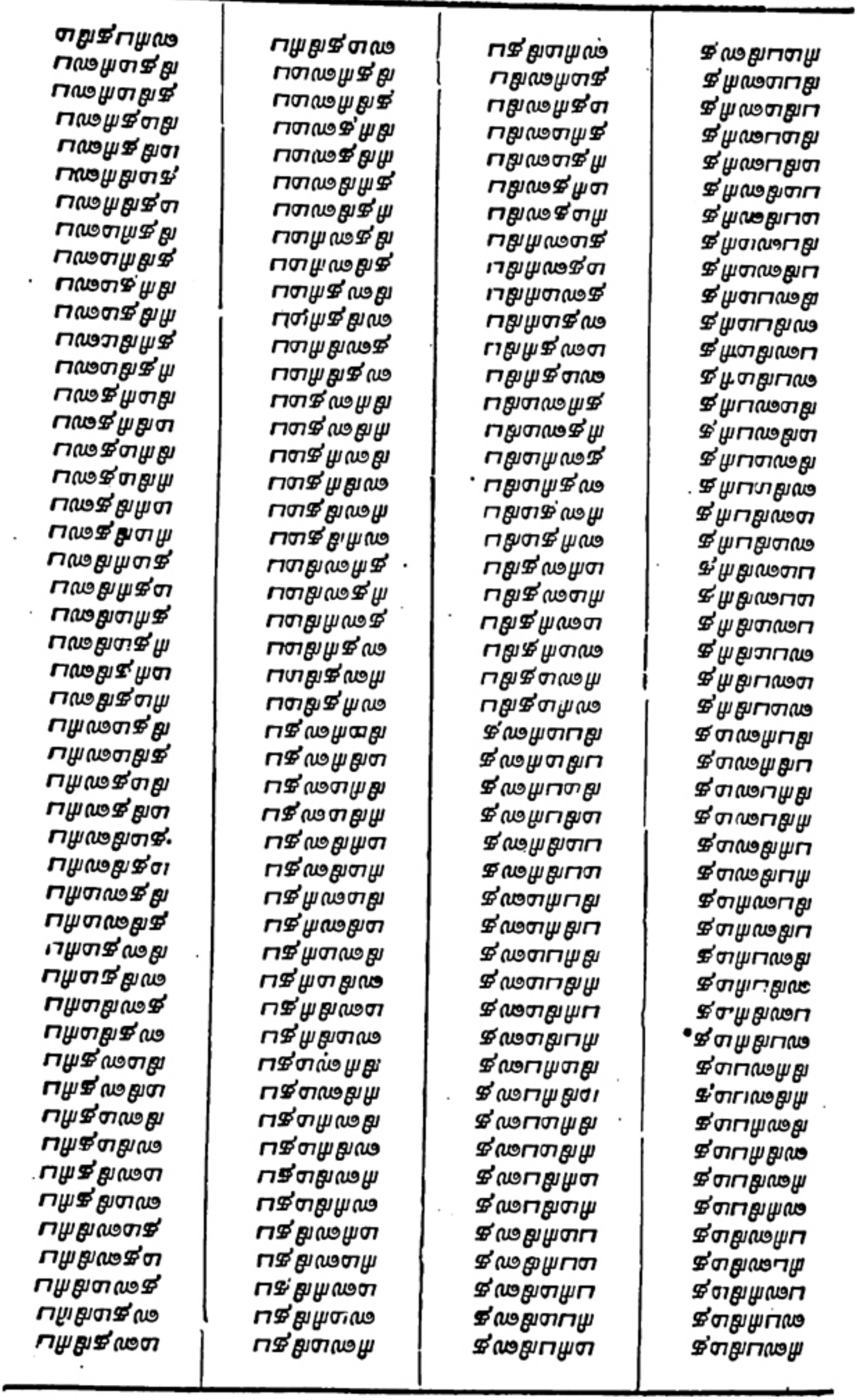

நிஸபதங்ம	நிஸதங்பம	பரிதங்ஸம	மஸபங்தரி
ஸபரிதங்ம	ஸதரிங்பம	நிதபங்ஸம	ஸபமங்தரி
பஸரிதங்ம	தஸரிங்பம	தரிபங்ஸம	பஸமங்தரி
நிபஸதங்ம	நிதஸங்பம	பதரிங்ஸம	மபஸங்தரி
பரிஸதங்ம	தரிஸங்பம	தபரிங்ஸம	பமஸங்தரி
ஸரிதபங்ம	ஸரிங்தபம	நிபங்தஸம	ஸமங்பதரி
நிஸதபங்ம	நிஸங்தபம	பரிங்தஸம	மஸங்பதரி
ஸதரிபங்ம	ஸங்ரிதபம	ரங்பதஸம	ஸங்மபதரி
தஸரிபங்ம	ங்ஸரிதபம	ங்ரிபதஸம	ங்ஸமபதரி
நிதஸபங்ம	நிங்ஸதபம	பங்ரிதஸம	மங்ஸபதரி
தரிஸபங்ம	ங்ரிஸதபம	ங்டரிதஸம	ங்மஸபதரி
ஸபதரிங்ம	ஸதங்ரிபம	நிதங்பஸம	ஸபங்மதரி
பஸதரிங்ம	தஸ்ங்ரிபம	தரிங்பஸம	பஸங்மதரி
ஸதபரிங்ம	ஸங்தரிபம	ரிங்தபஸம	ஸ்ங்பமதரி
தஸபரிங்ம	ங்ஸதரிபம	ங்ரிதபஸம	ங்ஸபமதரி
பதஸரிங்ம	தங்ஸரிபம	தங்ரிபஸம	பங்ஸமதரி
தபஸரிங்ம	ங்தஸரிபம	ங்தரிபஸம	ங்பஸமதரி
நிபதஸ்ங்ம	நிதங்ஸபம	பதங்ரிஸம	மபங்ஸதரி
பரிதஸங்ம	தரிங்ஸபம	தபங்ரிஸம	பமங்ஸதரி
நிதபஸங்ம	நிங்தஸபம	பங்தரிஸம	மங்பஸதரி
தரிபஸங்ம	ங்ரிதஸபம	ங்பதரிஸம	ங்மபஸதரி
பதரிஸங்ம	தங்ரிஸபம	தங்பரிஸம	பங்மஸதரி
தடரிஸங்ம	ங்தரிஸபம	ங்தபரிஸம	ங்பமஸதரி
ஸரிபங்தம	ஸபதங்ரிம	ஸமபதங்ரி	ஸமதங்பரி
நிஸபங்தம	பஸதங்ரிம	மஸபதங்ரி	மஸதங்பரி
ஸபரிங்தம	ஸதபங்ரிம	ஸபமதங்ரி	ஸ்தமங்பரி
பஸரிங்தம	தஸபங்ரிம	பஸமதங்ரி	தஸமங்பரி
நிபஸங்தம	பதஸங்ரிம	மபஸதங்ரி	மதஸங்பரி
பரிஸங்தம	தபஸங்ரிம	பமஸதங்ரி	தமஸங்பரி
ஸரிங்பதம	ஸபங்தரிம	ஸமதபங்ரி	ஸமங்தபரி
நிஸங்பதம	பஸங்தரிம	மஸதபங்ரி	மஸங்தபரி
ஸங்ரிபதம	ஸங்பதரிம	ஸ்தமபங்ரி	ஸங்மதபரி
ங்ஸரிபதம	ங்ஸபதரிம	தஸமபங்ரி	ங்ஸமதபரி
நிங்ஸபதம	பங்ஸதரிம	மதஸபங்ரி	ம்ங்ஸதபரி
ங்ரிஸபதம	ங்பஸதரிம	தமஸபங்ரி	ங்மஸ்தபரி
ஸபங்ரிதம	ஸதங்பரிம	ஸபதமங்ரி	ஸதங்மபரி
பஸங்ரிதம	தஸங்பரிம	பஸதமங்ரி	தஸங்மபரி
ஸங்பரிதம	ஸங்தபரிம	ஸதபமங்ரி	ஸங்தமபரி
ங்ஸபரிதம	ங்ஸதபரிம	தஸபமங்ரி	ங்ஸதமபரி
பங்ஸரிதம	தங்ஸபரிம	பதஸமங்ரி	தங்ஸமபரி
ங்பஸரிதம	ங்தஸபரிம	தபஸமங்ரி	ங்தஸ்பரி
நிபங்ஸதம	பதங்ஸரிம	மபதஸங்ரி	மதங்ஸபரி
பரிங்ஸதம	தப்ங்ஸரிம	பமதஸங்ரி	தமங்ஸபரி
நிங்பஸதம	பங்தஸரிம	மதபஸங்ரி	மங்தஸபரி
ங்ரிபஸதம	ங்பதஸரிம	தமபஸங்ரி	ங்மதஸபரி
பங்ரிஸதம	தங்பஸரிம	பதமஸங்ரி	தங்மஸபரி
ங்பரிஸதம	ங்தபஸரிம	தபமஸங்ரி	ங்தமஸபரி
ஸரிதங்பம	நிபதங்ஸம	ஸமபங்தரி	ஸபதங்மரி

பஸதஙிமரி
ஸதபஙிமரி
தஸபஙிமரி
பதஸஙிமரி
தபஸஙிமரி
ஸபஙிதமரி
பஸஙிதமரி
ஸஙிபதமரி
ஙிஸபதமரி
பஙிஸதமரி
ஙிபஸதமரி
ஸதஙிபமரி
தஸஙிபமரி
ஸஙிதபமரி
ஙிஸதபமரி
தஙிஸபமரி
ஙிதஸபமரி
பதஙிஸமரி
தபஙிஸமரி
பஙிதஸமரி
ஙிபதஸமரி
தஙிபஸமரி
ஙிதபஸமரி
மபதஙிஸரி
பமதஙிஸரி
மதபஙிஸரி
தமபஙிஸரி
பதமஙிஸரி
தபமஙிஸரி
மபஙிதஸரி
பமஙிதஸரி
மஙிபதஸரி
ஙிமபதஸரி
பஙிமதஸரி
ஙிபமதஸரி
மதஙிபஸரி
தமஙிபஸரி
மஙிதபஸரி
ஙிமதபஸரி
தஙிமபஸரி
ஙிதமபஸரி
பதஙிமஸரி
தபஙிமஸரி
பஙிதமஸரி
ஙிபதமஸரி
தஙிபமஸரி
ஙிதபமஸரி

ரிமபதஙிஸ
மரிபதஙிஸ
ரிபமதஙிஸ
பரிமதஙிஸ
மபரிதஙிஸ
பமரிதஙிஸ
ரிமதபஙிஸ
மரிதபஙிஸ
ரிதமபஙிஸ
தரிமடஙிஸ
மதரிபஙிஸ
தமரிபஙிஸ
ரிபதமஙிஸ
பரிதமஙிஸ
ரிதபமஙிஸ
தரிபமஙிஸ
பதரிமஙிஸ
தபரிமஙிஸ
மபதரிஙிஸ
பமதரிஙிஸ
மதபரிஙிஸ
தமபரிஙிஸ
பதமரிஙிஸ
தபமரிஙிஸ
ரிமபஙிதஸ
மரிபஙிதஸ
ரிபமஙிதஸ
பரிமஙிதஸ
மபரிஙிதஸ
பமரிஙிதஸ
ரிமஙிபதஸ
மரிஙிபதஸ
ரிஙிமபதஸ
ஙிரிமபதஸ
மஙிரிபதஸ
ஙிமரிபதஸ
ரிபஙிமதஸ
பரிஙிமதஸ
ரிஙிபமதஸ
ஙிரிபமதஸ
பஙிரிமதஸ
ஙிபரிமதஸ
மபஙிரிதஸ
பமஙிரிதஸ
மஙிபரிதஸ
ஙிமபரிதஸ
பஙிமரிதஸ

ஙிபமரிதஸ
ரிமதஙிபஸ
மரிதஙிபஸ
ரிதமஙிபஸ
தரிமஙிபஸ
மதரிஙிபஸ
தமரிஙிபஸ
ரிமஙிதபஸ
மரிஙிதபஸ
ரிஙிமதபஸ
ஙிரிமதபஸ
மஙிரிதபஸ
ஙிமரிதபஸ
ரிதஙிமபஸ
தரிஙிமபஸ
ரிஙிதமபஸ
ஙிரிதமபஸ
தஙிரிமபஸ
ஙிதரிமபஸ
மதஙிரிபஸ
தமஙிரிபஸ
மஙிதரிபஸ
ஙிமதரிபஸ
தஙிமரிபஸ
ஙிதமரிபஸ
ரிபதஙிமஸ
பரிதஙிமஸ
ரிதபஙிமஸ
தரிபஙிமஸ
பதரிஙிமஸ
தபரிஙிமஸ
ரிபஙிதமஸ
பரிஙிதமஸ
ரிஙிபதமஸ
ஙிரிபதமஸ
பஙிரிதமஸ
ஙிபரிதமஸ
ரிதஙிபமஸ
தரிஙிபமஸ
ரிஙிதபமஸ
ஙிரிதபமஸ
தஙிரிடமஸ
ஙிதரிபமஸ
பதஙிரிமஸ
தபஙிரிமஸ
பஙிதரிமஸ
ஙிபதரிமஸ

தஙிபரிமஸ
ஙிதபரிமஸ
மபதஙிரிஸ
பமதஙிரிஸ
மதபஙிரிஸ
தமபஙிரிஸ
பதமஙிரிஸ
தபமஙிரிஸ
மபஙிதரிஸ
பமஙிதரிஸ
மஙிபதரிஸ
ஙிமபதரிஸ
பஙிமதரிஸ
ஙிபமதரிஸ
மதஙிபரிஸ
தமஙிபரிஸ
மஙிதபரிஸ
ஙிமதபரிஸ
தஙிமபரிஸ
ஙிதமபரிஸ
பதஙிமரிஸ
தபஙிமரிஸ
பஙிதமரிஸ
ஙிபதமரிஸ
தஙிபமரிஸ
ஙிதபமரிஸ

('ரி' இல்லா கலை)

ச. ஸகமபதஙி
கஸமபதஙி
ஸமகபதஙி
மஸகபதஙி
கமஸபதஙி
மகஸபதஙி
ஸகபமதஙி
கஸபமதஙி
ஸபகமதஙி
பஸகமதஙி
கபஸமதஙி
பகஸமதஙி
ஸமபகதஙி
மஸபகதஙி
ஸபமகதஙி
பஸமகதஙி
மபஸகதஙி
பமஸகதஙி

கமபஸதஙி
மகபஸதஙி
கபமஸதஙி
ப்கமஸதஙி
மபகஸதஙி
பமகஸதஙி
ஸகமதபஙி
கஸ்மதபஙி
ஸமகதபஙி
மஸகதபஙி
கமஸதபஙி
மகஸதபஙி
ஸகதமபஙி
கஸத்மபஙி
ஸதகமபஙி
தஸகமபஙி
கதஸமபஙி
தகஸமபஙி
ஸமதகபஙி
மஸதகபஙி
ஸதமகபஙி
தஸமகபஙி
மதஸகபஙி
தமஸகபஙி
கமதஸபஙி
மகதஸபஙி
கதமஸபஙி
தகமஸபஙி
மதகஸபஙி
தமகஸ்பஙி
ஸகபதமஙி
கஸபதமஙி
ஸபகதமஙி
பஸகதமஙி
கபஸதமஙி
பகஸதமஙி
ஸகதபமஙி
கஸதபமஙி
ஸதகபமஙி
தஸகபமஙி
கதஸபமஙி
தகஸபமஙி
ஸபதகமஙி
பஸதகமஙி
ஸதபகமஙி
தஸபகமஙி
பதஸகமஙி

தபஸகமஙி
கபதஸமஙி
பகதஸமஙி
கதபஸமஙி
தகபஸமஙி
பதகஸமஙி
தபகஸமஙி
ஸமபதகஙி
மஸபதகஙி
ஸட்மதகஙி
பஸமதகஙி
மபஸதகஙி
பமஸதகஙி
ஸமதபகஙி
மஸதபகஙி
ஸதமபகஙி
தஸமபகஙி
மதஸபகஙி
தமஸபகஙி
ஸபதமகஙி
பஸதமகஙி
ஸதபமகஙி
தஸபமகஙி
பதஸமகஙி
தபஸமகஙி
மபதஸகஙி
பமதஸகஙி
மதபஸகஙி
தமபஸகஙி
பதமஸகஙி
தபமஸகஙி
கமபதஸஙி
மகபதஸஙி
கபமதஸஙி
பகமதஸஙி
மபகதஸஙி
பமகதஸஙி
கமதபஸஙி
மகதபஸஙி
கதமபஸஙி
தகமபஸஙி
மதகபஸஙி
தமகபஸஙி
கபதமஸஙி
பகதமஸஙி
கதபமஸஙி
தகபமஸஙி

பதகமஸஙி
தபகமஸஙி
மபதகஸஙி
பமதகஸஙி
மதபகஸஙி
தமபகஸஙி
பதமகஸஙி
த்மகஸஙி
ஸகமபஙித
கஸமபஙித
ஸமகபஙித
மஸகபஙித
கமஸபஙித
மகஸபஙித
ஸகபமஙித
கஸ்பமஙித
ஸபகமஙித
பஸகமஙித
கபஸமஙித
பகஸமஙித
ஸ்மபகஙித
மஸபகஙித
ஸபமகஙித
பஸமகஙித
மபஸகஙித
பமஸகஙித
கமபஸஙித
மகபஸஙித
கபமஸஙித
பகமஸஙித
மபகஸஙித
பமகஸஙித
ஸகமஙிபத
கஸமஙிபத
ஸமகஙிபத
'மஸகஙிபத
கமஸஙிபத
மகஸஙிபத
ஸகஙிமபத
கஸஙிமபத
ஸஙிகமபத
ஙிஸகமபத
கஙிஸமபத
ஙிகஸமபத
ஸமஙிகபத
மஸஙிகபத
ஸஙிமகபத

நிஸமகபத
மஙிஸகபத
ஙிமஸகபத
கமஙிஸபத
மகஙிஸபத
கஙிமஸபத
ஙிகமஸபத
மஙிகஸபத
ஙிம்கஸபத
ஸகபஙிமத
கஸபஙிமத
ஸபகஙிமத
பஸகஙிமத
கபஸஙிமத
பகஸஙிமத
ஸகஙிபமத
கஸஙிபமத
ஸஙிகபமத
ஙிஸகபமத
கஙிஸபமத
ஙிகஸபமத
ஸபஙிகமத
பஸஙிகமத
ஸஙிபகமத
நிஸபகமத
பஙிஸகமத
ஙிபஸகமத
கபஙிஸ்மத
பகஙிஸமத
கஙிபஸமத
ஙிகபஸமத
பஙிகஸமத
ஙிபகஸமத
ஸமபஙிகத
மஸபஙிகத
ஸ்பமஙிகத
பஸமஙிகத
மபஸஙிகத
பமஸஙிகத
ஸமஙிபகத
மஸஙிபகத
ஸஙிமபகத
நிஸமபகத
மஙிஸபகத
ஙிமஸபகத
ஸபஙிமகத
பஸஙிமகத

ஸநிபமகத
நிஸபமகத
பநிஸமகத
நிபஸமகத
மபநிஸகத
பமநிஸகத
மநிபஸகத
நிமபஸகத
பநிமஸகத
நிபமஸகத
கமபநிஸத
மகடநிஸத
கபமநிஸத
பகமநிஸத
மபகநிஸத
பமகநிஸத
கமநிடஸத
மகநிபஸத
கநிமபஸத
நிகமபஸத
மநிகபஸத
நிமகபஸத
கபநிமஸத
பகநிமஸத
கநிபமஸத
நிகபமஸத
பநிகமஸத
நிபகமஸத
மபநிகஸத
பமநிகஸத
மநிபகஸத
நிமபகஸத
பநிமகஸத
நிபமகஸத
ஸகமதநிப
கஸமதநிப
ஸமகதநிப
மஸகதநிப
கமஸதநிப
மகஸதநிப
ஸகதமநிப
கஸதமநிப
ஸதகமநிப
தஸகமநிப
கதஸமநிப
தகஸமநிப
ஸமதகநிப
மஸதகநிப
ஸதமகநிப

தஸமகநிப
மதஸகநிப
தமஸகநிப
கமதஸநிப
மகதஸநிப
கதமஸநிப
தகமஸநிப
மதகஸநிப
தமகஸநிப
ஸகமநிதப
கஸமநிதப
ஸமகநிதப
மஸகநிதப
கமஸநிதப
மகஸநிதப
ஸகநிமதப
கஸநிமதப
ஸநிகமதப
நிஸகமதப
கநிஸமதப
நிகஸமதப
ஸமநிகதப
மஸநிகதப
ஸநிமகதப
நிஸமகதப
மநிஸகதப
நிமஸகதப
கமநிஸதப
மகநிஸதப
கநிமஸதப
நிகமஸதப
மநிகஸதப
நிமகஸதப
ஸகதநிமப
கஸதநிமப
ஸதகநிமப
தஸகநிமப
கதஸநிமப
தகஸநிமப
ஸகநிதமப
கஸநிதமப
ஸநிகதமப
நிஸகதமப
கநிஸதமப
நிகஸதமப
ஸதநிகமப
தஸநிகமப
ஸநிதகமப
நிஸதகமப

தநிஸகமப
நிதஸகமப
கதநிஸமப
தகநிஸமப
கநிதஸமப
நிகதஸமப
தநிகஸமப
நிதகஸமப
ஸமதநிகப
மஸதநிகப
ஸதமநிகப
தஸமநிகப
மதஸநிகப
தமஸநிகப
ஸமநிதகப
மஸநிதகப
ஸநிமதகப
நிஸமதகப
மநிஸதகப
நிமஸதகப
ஸதநிமகப
தஸநிமகப
ஸநிதமகப
நிஸதமகப
தநிஸமகப
நிதஸமகப
மதநிஸகப
தமநிஸகப
மநிதஸகப
நிமதஸகப
தநிமஸகப
நிதமஸகப
கஸதநிஸப
மகதநிஸப
கதமநிஸப
தகமநிஸப
மதகநிஸப
தமகநிஸப
கமநிதஸப
மகநிதஸப
கநிமதஸப
நிகமதஸப
நிமகதஸப
பநிகதஸப
கதநிமஸப
தகநிமஸப
கநிதமஸப
நிகதமஸப
தநிகமஸப

நிதகமஸப
மதநிகஸப
தமநிகஸப
மநிதகஸப
நிமதகஸப
தநிமகஸப
நிதமகஸப
ஸகபதநிம
கஸபதநிம
ஸபகதநிம
பஸகதநிம
கபஸதநிம
பகஸதநிம
ஸகதபநிம
கஸதபநிம
ஸதகபநிம
தஸகபநிம
கதஸபநிம
தகஸபநிம
ஸபதகநிம
பஸதகநிம
ஸதபகநிம
தஸபகநிம
பதஸகநிம
தபஸகநிம
கபதஸநிம
பகதஸநிம
கதபஸநிம
தகபஸநிம
பதகஸநிம
தபகஸநிம
ஸகபநிதம
கஸபநிதம
ஸபகநிதம
பஸகநிதம
கபஸநிதம
பகஸநிதம
ஸகநிபதம
கஸநிபதம
ஸநிகபதம
நிஸகபதம
கநிஸபதம
நிகஸபதம
ஸபநிகதம
பஸநிகதம
ஸநிபகதம
நிஸபகதம
பநிஸகதம
நிபஸகதம

பதநிமஸக
தபநிமஸக
பநிதமஸக
நிபதமஸக
தநிபமஸக
நிதபமஸக
கமபதநிஸ
மகபதநிஸ
கபமதநிஸ
பகமதநிஸ
மபகதநிஸ
பமகதநிஸ
கமதபநிஸ
மகதபநிஸ
கதமபநிஸ
தகமபநிஸ
மதகபநிஸ
தமகபநிஸ
கபதமநிஸ
பகதமநிஸ
கதபமநிஸ
தகபமநிஸ
பதகமநிஸ
தபகமநிஸ
மபதகநிஸ
பமதகநிஸ
மதபகநிஸ
தமபகநிஸ
பதமகநிஸ
கபமகநிஸ
கமபநிதஸ
மகபநிதஸ
கபமநிதஸ
பகமநிதஸ
மபகநிதஸ
பமகநிதஸ
கமநிபதஸ
மகநிபதஸ
கநிமபதஸ
நிகமபதஸ
மநிகபதஸ
நிமகபதஸ
கபநிமதஸ
பகநிமதஸ
கநிபமதஸ
நிகபமதஸ
பநிகமதஸ
நிபகமதஸ

மபநிகதஸ
பமநிகதஸ
மநிபகதஸ
நிமபகதஸ
பநிமகதஸ
நிபமகதஸ
கமதநிபஸ
மகதநிபஸ
கதமநிபஸ
தகமநிபஸ
மதகநிபஸ
தமகநிபஸ
கமநிதபஸ
மகநிதபஸ
கநிமதபஸ
நிகமதபஸ
மநிகதபஸ
நிமகதபஸ
கதநிமபஸ
தகநிமபஸ
கநிதமபஸ
நிகதமபஸ
தநிகமபஸ
நிதகமபஸ
மதநிகபஸ
தமநிகபஸ
மநிதகபஸ
நிமதகபஸ
தநிமகபஸ
நிதமகபஸ
கபதநிமஸ
பகதநிமஸ
கதபநிமஸ
தகபநிமஸ
பதகநிமஸ
தபகநிமஸ
கபநிதமஸ
பகநிதமஸ
கநிபதமஸ
நிகபதமஸ
பநிகதமஸ
நிபகதமஸ
கதநிபமஸ
தகநிபமஸ
கநிதபமஸ
நிகதபமஸ
தநிகபமஸ
நிதகபமஸ

பதநிகமஸ
தபநிகமஸ
பநிதகமஸ
நிபதகமஸ
தநிபகமஸ
நிதபகமஸ
மபதநிகஸ
பமதநிகஸ
மதபநிகஸ
தமபநிகஸ
பதமநிகஸ
தபமநிகஸ
மபநிதகஸ
பமநிதகஸ
மநிபதகஸ
நிமபதகஸ
பநிமதகஸ
நிபமதகஸ
மதநிபகஸ
தமநிபகஸ
மநிதபகஸ
நிமதபகஸ
தநிமபகஸ
நிதமபகஸ
பதநிமகஸ
தபநிமகஸ
பநிதமகஸ
நிபதமகஸ
தநிபமகஸ
நிதபமகஸ

(ஸ இல்லாதவை)

7. நிகமபதநி
கநிமபதநி
நிமகபதநி
மநிகபதநி
கமநிபதநி
மகநிபதநி
நிகபமதநி
கநிபமதநி
நிபகமதநி
பநிகமதநி
கபநிமதநி
பகநிமதநி
நிமபகதநி
மநிபகதநி
நிபமகதநி
பநிமகதநி

மபநிகதநி
பமநிகதநி
கமபநிதநி
மகபநிதநி
கபமநிதநி
பகமநிதநி
மபகநிதநி
பமகநிதநி
நிகமதபநி
கநிமதபநி
நிமகதபநி
மநிகதபநி
கமநிதபநி
மகநிதபநி
நிகதமபநி
கநிதமபநி
நிதகமபநி
தநிகமபநி
கதநிமபநி
தகநிமபநி
நிமதகபநி
மநிதகபநி
நிதமகபநி
பநிதமகபநி
தபநிமகபநி
பநிகமதபநி
நிபகமதபநி
பநிமகதபநி
நிபமகதபநி
மதநிபகபநி
தமநிபகபநி
மநிதபகபநி
நிமதபகபநி
தநிமபகபநி
நிதமபகபநி
பதநிமகபநி
தபநிமகபநி
பநிதமகபநி
நிபதமகபநி
தநிபமகபநி
நிதபமகபநி

நிகமபதநி
கநிமபதநி
நிமகபதநி
மநிகபதநி
கமநிபதநி
மகநிபதநி
நிகபமதநி
கநிபமதநி
நிபகமதநி
பநிகமதநி
கபநிமதநி
பகநிமதநி
நிமபகதநி
மநிபகதநி
நிபமகதநி
பநிமகதநி

	தரிம		
பதரிகமஙி	பதகமரிஙி	மஙிரிகபக	பஙிரிமகத
தபரிகமஙி	தபகமரிஙி	கிமரிகபத	ஙிபரிமகத
கபதரிமஙி	மபதகரிஙி	கமஙிரிபத	மபஙிரிகத
பக ஙி	பமதகரிஙி	மகஙிரிபத	பமஙிரிகத
கதபரிமஙி	மதபகரிஙி	கஙிமரிபத	மஙிபரிகத
தகபரிமஙி	தமபகரிஙி	ஙிகமரிபத	ஙிமபரிகத
பதகரிமஙி	பதமகரிஙி	மஙிகரிபத	பஙிமரிகத
தபகரிமஙி	தபமகரிஙி	ஙிமகரிபத	ஙிபமரிகத
ரிமபதகஙி	ரிகமபஙித	ரிகபஙிமத	கமபஙிரித
மரிபதகஙி	கரிமபஙித	கரிபஙிமத	மகபஙிரித
ரிபமதகஙி	ரிமகபஙித	ரிபகஙிமத	கபமஙிரித
பரிமதகஙி	மரிகபஙித	பரிகஙிமத	பகமஙிரித
மபரிதகஙி	கமரிபஙித	கபரிஙிமத	மபகஙிரித
பமரிதகஙி	மகரிபஙித	பகரிஙிமத	பமகஙிரித
ரிமதபகஙி	ரிகபமஙித	ரிகஙிபமத	கமஙிபரித
மரிதபகஙி	கரிபமஙித	கரிஙிபமத	மகஙிபரித
ரிதமபகஙி	ரிபகமஙித	ரிஙிகபமத	கஙிமபரித
தரிமபகஙி	பரிகமஙித	ஙிரிகபமத	ஙிகமபரித
மதரிபகஙி	கபரிமஙித	கஙிரிபமத	மஙிகபரித
தமரிபகஙி	பகரிமஙித	ஙிகரிபமத	ஙிமகபரித
ரிபதமகஙி	ரிமபகஙித	ரிபஙிகமத	கபஙிமரித
பரிதமகஙி	மரிபகஙித	பரிஙிகமத	பகஙிமரித
ரிதபமகஙி	ரிபமகஙித	ரிஙிபகமத	கஙிபமரித
தரிபமகஙி	பரிமகஙித	ஙிரிபகமத	ஙிகபமரித
பதரிமகஙி	மபரிகஙித	பஙிரிகமத	பஙிகமரித
தபரிமகஙி	பமரிகஙித	ஙிபரிகமத	ஙிபகமரித
மபதரிகஙி	கமபரிஙித	கபஙிரிமத	மபஙிகரித
பமதரிகஙி	மகபரிஙித	பகஙிரிமத	பமஙிகரித
மதபரிகஙி	கபமரிஙித	கஙிபரிமத	மஙிபகரித
தமபரிகஙி	பகமரிஙித	ஙிகபரிமத	ஙிமபகரித
பதமரிகஙி	மபகரிஙித	பஙிகரிமத	பஙிமகரித
தபமரிகஙி	பமகரிஙித	ஙிபகரிமத	ஙிபமகரித
கமபதரிஙி	ரிகமஙிபத	ரிமபஙிகத	ரிகமதஙிப
மகபதரிஙி	கரிமஙிபத	மரிபஙிகத	கரிமதஙிப
கபமதரிஙி	ரிமகஙிபத	ரிபமஙிகத	ரிமகதஙிப
பகமதரிஙி	மரிகஙிபத	பரிமஙிகத	மரிகதஙிப
மபகதரிஙி	கமரிஙிபத	மபரிஙிகத	கமரிதஙிப
பமகதரிஙி	மகரிஙிபத	பமரிஙிகத	மகரிதஙிப
கமதபரிஙி	ரிகஙிமபத	ரிமஙிடகத	ரிகதமஙிப
மகதபரிஙி	கரிஙிமபத	மரிஙிபகத	கரிதமஙிப
கதமபரிஙி	ரிஙிகமபத	ரிஙிமபகத	ரிதகமஙிப
தகமபரிஙி	கிரிகமபத	ஙிரிமடகத	தரிகமஙிப
மதகபரிஙி	கஙிரிமபத	மஙிரிபகத	கதரிமஙிப
தமகபரிஙி	ஙிகரிமபத	ஙிமரிபகத	தகரிமஙிப
கபதமரிஙி	ரிமஙிகபத	ரிபஙிமகத	ரிமதகஙிப
பகதமரிஙி	மரிஙிகபத	பரிஙிமகத	மரிதகஙிப
கதபமரிஙி	ரிஙிமகபத	ரிஙிபமகத	ரிதமகஙிப
தகபமரிஙி	ஙிரிமகபத	ஙிரிபமகத	தரிமகஙிப

மதரிகபி	தஙிரிகமப	தஙிகமரிப	பஙிரிகதம
தமரிகஙிப	ஙிதரிகமப	ஙிதகமரிப	ஙிபரிகதம
கமதரிஙிப	கதஙிரிமப	மதஙிகரிப	கபஙிரிதம
மகதரிஙிப	தகஙிரிமப	தமஙிகரிப	பகஙிரிதம
கதமரிஙிப	கஙிதரிமப	மஙிதகரிப	கஙிபரிதம
தகமரிஙிப	ஙிகதரிமப	ஙிமதகரிப	ஙிகபரிதம
மதகரிஙிப	தஙிகரிமப	தஙிமகரிப	பஙிகரிதம
தமகரிஙிப	ஙிதகரிமப	ஙிதமகரிப	ஙிபகரிதம
ரிகமஙிதப	ரிமதஙிகப	ரிகபதஙிம	ரிகதஙிபம
கரிமஙிதப	மரிதஙிகப	கரிபதஙிம	கரிதஙிபம
ரிமகஙிதப	ரிதமஙிகப	ரிபகதஙிம	ரிதகஙிபம
மரிகஙிதப	தரிமஙிகப	பரிகதஙிம	தரிகஙிபம
கமரிஙிகப	மதரிஙிகப	கபரிதஙிம	கதரிஙிபம
மகரிஙிதப	தமரிஙிகப	பகரிதஙிம	தகரிஙிபம
ரிகஙிமதப	ரிமஙிதகப	ரிகதபஙிம	ரிகஙிதபம
கரிஙிமதப	மரிஙிதகப	கரிதபஙிம	கரிஙிதபம
ரிஙிகமதப	ரிஙிமதகப	ரிதகபஙிம	ரிஙிகதபம
ஙிரிகமதப	ஙிரிமதகப	தரிகபஙிம	ஙிரிகதபம
கஙிரிமதப	மஙிரிதகப	கதரிபஙிம	கஙிரிதபம
ஙிகரிமதப	ஙிமரிதகப	தகரிபஙிம	ஙிகரிதபம
ரிமஙிகதப	ரிதஙிமகப	ரிபதகஙிம	ரிதஙிகபம
மரிஙிகதப	தரிஙிமகப	பரிதகஙிம	தரிஙிகபம
ரிஙிமகதப	ரிஙிதமகப	ரிதபகஙிம	ரிஙிதகபம
ஙிரிமகதப	ஙிரிதமகப	தரிபகஙிம	ஙிரிதகபம
மஙிரிகதப	தஙிரிமகப	பதரிகஙிம	தஙிரிகபம
ஙிமரிததப	ஙிதரிமகப	தபரிகஙிம	ஙிதரிகபம
கமஙிரிதப	மதஙிரிகப	கபதரிஙிம	கதஙிரிபம
மகஙிரிதப	தமஙிரிகப	பகதரிஙிம	தகஙிரிபம
கஙிமரிதப	மஙிதரிகப	கதபரிஙிம	கஙிதரிபம
ஙிகரிதப	ஙிமதரிகப	தகபரிஙிம	ஙிகதரிபம
மஙிகரிதப	தஙிமரிகப	பதகரிஙிம	தஙிகரிபம
ஙிமகரிதப	ஙிதமரிகப	தபகரிஙிம	ஙிதகரிபம
ரிகதஙிமப	கமதஙிரிப	ரிகபஙிதம	ரிபதஙிகம
கரிதஙிமப	மகதஙிரிப	கரிபஙிதம	பரிதஙிகம
ரிதகஙிமப	கதமஙிரிப	ரிபகஙிதம	ரிதபஙிகம
தரிகஙிமப	தகமஙிரிப	பரிகஙிதம	தரிபஙிகம
கதரிஙிமப	மதகஙிரிப	கபரிஙிதம	பதரிஙிகம
தகரிஙிமப	தமகஙிரிப	பகரிஙிதம	தபரிஙிகம
ரிகஙிதமப	கமஙிதரிப	ரிகஙிபதம	ரிபஙிதகம
கரிஙிதமப	மகஙிதரிப	கரிஙிபதம	பரிஙிதகம
ரிஙிகதமப	கஙிமதரிப	ரிஙிகபதம	ரிஙிபதகம
ஙிரிகதமப	ஙிகமதரிப	ஙிரிகபதம	ஙிரிபதகம
கஙிரிதமப	பஙிகதரிப	கஙிரிபதம	பஙிரிதகம
ஙிகரிதமப	ஙிமகதரிப	ஙிகரிபதம	ஙிபரிதகம
ரிதஙிகமப	கதஙிமரிப	ரிபஙிகதம	ரிதஙிபகம
தரிஙிகமப	தகஙிமரிப	பரிஙிகதம	தரிஙிபகம
ரிஙிதகமப	கஙிதமரிப	ரிஙிபகதம	ரிஙிதபகம
ஙிரிதகமப	ஙிகதமரிப	ஙிரிபகதம	ஙிரிதபகம

தநிரிபகம
நிதரிபகம
பதநிரிகம
தபநிரிகம
பநிதரிகம
நிபதரிகம
தநிபரிகம
நிதபரிகம
கபதநிரிம
பகதநிரிம
கதபநிரிம
தகபநிரிம
பதகநிரிம
தபகநிரிம
கபநிதரிம
பகநிதரிம
தநிபதரிம
நிகபதரிம
பநிகதரிம
நிபகதரிம
கதநிபரிம
தகநிபரிம
கநிதபரிம
நிகதபரிம
தநிகபரிம
நிதகபரிம
பதநிகரிம
தபநிகரிம
பநிதகரிம
நிபதகரிம
தநிபகரிம
நிதபகரிம
நிமபதநிக
மரிபதநிக
நிபமதநிக
பரிமதநிக
மபரிதநிக
பமரிதநிக
நிமதபநிக
மரிதபநிக
நிதமபநிக
தரிமபநிக
மதரிபநிக
தமரிபநிக
நிபதமநிக
பரிதமநிக
நிதபமநிக
தரிபமநிக

பதரிமநிக
தபரிமநிக
மபதரிநிக
பமதரிநிக
மதபரிநிக
தமபரிநிக
பதமரிநிக
தபமரிநிக
நிமபநிதக
மரிபநிதக
நிபமநிதக
பரிமநிதக
மபரிநிதக
பமரிநிதக
நிமநிபதக
மரிநிபதக
நிநிமபதக
நிரிமபதக
மநிரிபதக
நிமரிபதக
நிபநிமதக
பரிநிமதக
நிநிபமதக
நிரிபமதக
டநிரிமதக
நிபரிமதக
மபநிரிதக
பமநிரிதக
மநிபரிதக
நிமபரிதக
பநிமரிதக
நிபமரிதக
நிமதநிபக
மரிதநிபக
நிதமநிபக
தரிமநிபக
மதரிநிபக
தமரிநிபக
நிமநிதபக
மரிநிதபக
நிநிமதபக
நிரிமதபக
மநிரிதபக
நிமரிதபக
நிதநிமபக
தரிநிமபக
நிநிதமபக
நிரிதமபக

தநிரிமபக
நிதரிமபக
மதநிரிபக
தமநிரிபக
மநிதரிபக
நிமதரிபக
தநிபரிபக
நிதமரிபக
நிபதநிமக
பரிதநிமக
நிதபநிமக
தரிபநிமக
பதரிநிமக
தபரிநிமக
நிபநிதமக
பரிநிதமக
நிநிபதமக
நிரிபதமக
பநிரிதமக
நிபரிதமக
நிதநிடமக
தரிநிபமக
நிநிதபமக
நிரிதபமக
தநிரிபமக
நிதரிபமக
பதநிரிமக
தபநிரிமக
பநிதரிமக
நிபதரிமக
தநிபரிமக
நிதபரிமக
மபதரிநிக
பமதரிநிக
மதபரிநிக
தமபரிநிக
பதமரிநிக
தபமரிநிக
நிமபதரிக
மரிபதரிக
நிபமதரிக
பரிமதரிக
நிதபமரிக
தரிபமரிக
நிபதமரிக
பரிதமரிக
நிதபமரிக
தரிபமரிக

தநிமபரிக
நிதமபரிக
பதநிமரிக
தபநிமரிக
பநிதமரிக
நிபதமரிக
தநிபமரிக
நிதபமரிக
கமபதநிரி
மகபதநிரி
கபமதநிரி
பகமதநிரி
மபகதநிரி
பமகதநிரி
கமதபநிரி
மகதபநிரி
கதமபநிரி
தகமபநிரி
மதகபநிரி
தமகபநிரி
கபதமநிரி
பகதமநிரி
கதபமநிரி
தகபமநிரி
பதகமநிரி
தபகமநிரி
மபதகநிரி
பமதகநிரி
மதபகநிரி
தமபகநிரி
பதமகநிரி
தபமகநிரி
கமபநிதரி
மகபநிதரி
கபமநிதரி
பகமநிதரி
மடகநிதரி
பமகநிதரி
கமநிபதரி
மகநிபதரி
கநிமபதரி
நிகமபதரி
மநிகபதரி
நிமகபதரி
கபநிமதரி
பகநிமதரி
கநிபமதரி
நிகபமதரி

பநிகமதரி	தகநிமபரி	பநிகதமரி	பமநிதகரி
நிபகமதரி	கநிதமபரி	நிபகதமரி	மநிபதகரி
மபநிகதரி	நிகதமபரி	கதநிபமரி	நிமபதகரி
பமநிகதரி	தநிகமபரி	தகநிபமரி	பநிமதகரி
மநிபகதரி	நிதகமபரி	கநிதபமரி	நிபமதகரி
நிமபகதரி	மதநிகபரி	நிகதபமரி	மதநிபகரி
பநிமகதரி	தமநிகபரி	தநிகபமரி	தமநிபகரி
நிபமகதரி	மநிதகபரி	நிதகபமரி	மநிதபகரி
கமதநிபரி	நிமதகபரி	பதநிகமரி	நிமதபகரி
மகதநிபரி	தநிமகபரி	தபநிகமரி	தநிமபகரி
கதமநிபரி	நிதமகபரி	பநிதகமரி	நிதமபகரி
தகமநிபரி	கபதநிமரி	நிபதகமரி	பதநிமகரி
மதகநிபரி	பகதநிமரி	தநிபகமரி	தபநிமகரி
தமகநிபரி	கதபநிமரி	நிதபகமரி	பநிதமகரி
கமநிதபரி	தகபநிமரி	மபதநிகரி	நிபதமகரி
மகநிதபரி	பதகநிமரி	பமதநிகரி	தநிபமகரி
கநிமதபரி	தபகநிமரி	மதபநிகரி	நிதபமகரி
நிகமதபரி	கபநிதமரி	தமபநிகரி	
மநிகதபரி	பகநிதமரி	பதமநிகரி	இத்துடன் ஆறு
நிமகதபரி	கநிபதமரி	தபமநிகரி	ஸ்வரப்ரஸ்தாரங்
கதநிமபரி	நிகபதமரி	மபநிதகரி	கள் முடிவுற்றன.

இனி ஏழு ஸ்வரங்களின் ப்ரஸ்தாரங்கள்.

1. ஸரிகமபதநி	ஸரிகபமதநி	ஸரிமபகதநி	ஸகமபரிதநி
ரிஸகமபதநி	ரிஸகபமதநி	ரிஸமபகதநி	கஸமபரிதநி
ஸகரிமபதநி	ஸகரிபமதநி	ஸமரிபகதநி	ஸமகபரிதநி
கஸரிமபதநி	கஸரிபமதநி	மஸரிபகதநி	மஸகபரிதநி
ரிகஸமபதநி	ரிகஸபமதநி	ரிமஸபகதநி	கமஸபரிதநி
கரிஸமபதநி	கரிஸபமதநி	மரிஸபகதநி	மகஸபரிதநி
ஸரிமகபதநி	ஸரிபகமதநி	ஸரிபமகதநி	ஸகபமரிதநி
ரிஸமகதநி	ரிஸபகமதநி	ரிஸபமகதநி	கஸபமரிதநி
ஸமரிகபதநி	ஸபரிகமதநி	ஸபரிமகதநி	ஸபகமரிதநி
மஸரிகபதநி	பஸரிகமதநி	பஸரிமகதநி	பஸகமரிதநி
ரிமஸகபதநி	ரிபஸகமதநி	ரிபஸமகதநி	கபஸமரிதநி
மரிஸகபதநி	பரிஸகமதநி	பரிஸமகதநி	பகஸமரிதநி
ஸகமரிபதநி	ஸகபரிமதநி	ஸமபரிகதநி	ஸமபகரிதநி
கஸமரிபதநி	கஸபரிமதநி	மஸபரிகதநி	மஸபகரிதநி
ஸமகரிபதநி	ஸபகரிமதநி	ஸபமரிகதநி	ஸபமகரிதநி
மஸகரிபதநி	பஸகரிமதநி	பஸமரிகதநி	பஸமகரிதநி
கமஸரிபதநி	கபஸரிமதநி	மபஸரிகதநி	மபஸகரிதநி
மகஸரிபதநி	பகஸரிமதநி	பமஸரிகதநி	பமஸகரிதநி
ரிகமஸபதநி	ரிகபஸமதநி	ரிமபஸகதநி	கமபஸரிதநி
கரிமஸபதநி	கரிபஸமதநி	மரிபஸகதநி	மகபஸரிதநி
ரிமகஸபதநி	ரிபகஸமதநி	ரிபமஸகதநி	கபமஸரிதநி
மரிகஸபதநி	பரிகஸமதநி	பரிமஸகதநி	பகமஸரிதநி
கபரிஸபதநி	கபரிஸமதநி	மபரிஸகதநி	மபகஸரிதநி
மகரிஸபதநி	பகரிஸமதநி	பமரிஸகதநி	பமகஸரிதநி

ரிகமபஸதநி	ஸரிகதமபநி	ஸகமதரிபநி	ஸரிகபதமநி
கரிமபஸதநி	ரிஸகதமபநி	கஸமதரிபநி	ரிஸகபதமநி
ரிமகபஸதநி	ஸகரிதமபநி	ஸமகதரிபநி	ஸகரிபதமநி
மரிகபஸதநி	கஸரிதமபநி	மஸகதரிபநி	கஸரிபதமநி
கமரிபஸதநி	ரிகஸதமபநி	கமஸதரிபநி	ரிகஸபதமநி
மகரிபஸதநி	கரிஸதமபநி	மகஸதரிபநி	கரிஸபதமநி
ரிகபதஸதநி	ஸரிதகமபநி	தகஸமரிபநி	ஸரிபகதமநி
கரிபமஸதநி	ரிஸதகமபநி	கதஸமரிபநி	ரிஸபகதமநி
ரிபகமஸதநி	ஸதரிகமபநி	ஸதகமரிபநி	ஸபரிகதமநி
பரிகமஸதநி	தஸரிகமபநி	தஸகமரிபநி	பஸரிகதமநி
கபரிமஸதநி	ரிதஸகமபநி	கஸதமரிபநி	ரிபஸகதமநி
பகரிமஸதநி	தரிஸகமபநி	ஸகதமரிபநி	பரிஸகதமநி
ரிமபகஸதநி	ஸகதரிமபநி	ஸமதகரிபநி	ஸகபரிதமநி
மரிபகஸதநி	கஸதரிமபநி	மஸதகரிபநி	கஸபரிதமநி
ரிபமகஸதநி	ஸதகரிமபநி	ஸதமகரிபநி	ஸபகரிதமநி
பரிமகஸதநி	தஸகரிமபநி	தஸமகரிபநி	பஸகரிதமநி
மபரிகஸதநி	கதஸரிமபநி	மதஸகரிபநி	கபஸரிதமநி
பமரிகஸதநி	தகஸரிமபநி	தமஸகரிபநி	பகஸரிதமநி
கமபரிஸதநி	ரிகதஸமபநி	கமதஸரிபநி	ரிகபஸதமநி
மகபரிஸதநி	கரிதஸமபநி	மகதஸரிபநி	கரிபஸதமநி
கபமரிஸதநி	ரிதகஸமபநி	கதமஸரிபநி	ரிபகஸதமநி
பகமரிஸதநி	தரிகஸமபநி	தகமஸரிபநி	பரிகஸதமநி
மபகரிஸதநி	கதரிஸமபநி	மதகஸரிபநி	கபரிஸதமநி
பமகரிஸதநி	தகரிஸமபநி	தமகஸரிபநி	பகரிஸதமநி

ஸரிகமதபநி	ஸரிமதகபநி	ரிகமதஸபநி	ஸரிகதபமநி
ரிஸகமதபநி	ரிஸமதகபநி	கரிமதஸபநி	ரிஸகதபமநி
ஸகரிமதபநி	ஸமரிதகபநி	ரிமகதஸபநி	ஸகரிதபமநி
கஸரிமதபநி	மஸரிதகபநி	மரிகதஸபநி	கஸரிதபமநி
ரிகஸமதபநி	ரிமஸதகபநி	கமரிதஸபநி	ரிகஸதபமநி
கரிஸமதபநி	மரிஸதகபநி	மகரிதஸபநி	கரிஸதபமநி
ஸரிமகதபநி	ஸரிதமகபநி	ரிகதமஸபநி	ஸரிதகபமநி
ரிஸமகதபநி	ரிஸதமகபநி	கரிதமஸபநி	ரிஸதகபமநி
ஸமரிகதபநி	ஸதரிமகபநி	ரிதகமஸபநி	ஸதரிகபமநி
மஸரிகதபநி	தஸரிமகபநி	தரிகமஸபநி	தஸரிகபமநி
ரிமஸகதபநி	ரிதஸமகபநி	கதரிமஸபநி	ரிதஸகபமநி
மரிஸகதபநி	தரிஸமகபநி	தகரிமஸபநி	தரிஸகபமநி
ஸகமரிதபநி	ஸமதரிகபநி	ரிமதகஸபநி	ஸகதரிபமநி
கஸமரிதபநி	மஸதரிகபநி	மரிதகஸபநி	கஸதரிபமநி
ஸமகரிதபநி	ஸதமரிகபநி	ரிதமகஸபநி	ஸதகரிபமநி
மஸகரிதபநி	தஸமரிகபநி	தரிமகஸபநி	தஸகரிபமநி
கமஸரிதபநி	மதஸரிகபநி	மதரிகஸபநி	கதஸரிபமநி
மகஸரிதபநி	தமஸரிகபநி	தமரிகஸபநி	தகஸரிபமநி
ரிகமஸதபநி	ரிமதஸகபநி	கமதரிஸபநி	ரிகதஸபமநி
கரிமஸதபநி	மரிதஸகபநி	மகதரிஸபநி	கரிதஸபமநி
ரிமகஸதபநி	ரிதமஸகபநி	கதமரிஸபநி	ரிதகஸபமநி
மரிகஸதபநி	தரிமஸகபநி	தகமரிஸபநி	தரிகஸபமநி
கமரிஸதபநி	மதரிஸகபநி	மதகரிஸபநி	கதரிஸபமநி
மகரிஸதபநி	தமரிஸகபநி	தமகரிஸபநி	தகரிஸபமநி

ஸரிபதகமநி
ரிஸபதகமநி
ஸபரிதகமநி
பஸரிதகமநி
ரிபஸதகமநி
பரிஸதகமநி
ஸரிதபகமநி
ரிஸதபகமநி
ஸதரிபகமநி
தஸரிபகமநி
ரிதஸபகமநி
தரிஸபகமநி
ஸபதரிகமநி
பஸதரிகமநி
ஸதபரிகமநி
தஸபரிகமநி
பதஸரிகமநி
தபஸரிகமநி
ரிபதஸகமநி
பரிதஸகமநி
ரிதபஸகமநி
தரிபஸகமநி
பதரிஸகமநி
தபரிஸகமநி

ஸகபதரிமநி
கஸபதரிமநி
ஸபகதரிமநி
பஸகதரிமநி
கபஸதரிமநி
பகஸதரிமநி
ஸகதபரிமநி
கஸதபரிமநி
ஸதகபரிமநி
தஸகபரிமநி
கதஸபரிமநி
தகஸபரிமநி
ஸபதகரிமநி
பஸதகரிமநி
ஸதபகரிமநி
தஸபகரிமநி
பதஸகரிமநி
தபஸகரிமநி
கபதஸரிமநி
பகதஸரிமநி
கதபஸரிமநி
தகபஸரிமநி
பதகஸரிமநி
தபகஸரிமநி

ரிகபதஸமநி
கரிபதஸமநி
ரிபகதஸமநி
பரிகதஸமநி
கபரிதஸமநி
பகரிதஸமநி
ரிகதபஸமநி
கரிதபஸமநி
ரிதகபஸமநி
தரிகபஸமநி
கதரிபஸமநி
தகரிபஸமநி
ரிபதகஸமநி
பரிதகஸமநி
ரிதபகஸமநி
ரிதபகஸமநி
பதரிகஸமநி
தபரிகஸமநி
கபதரிஸமநி
பகதரிஸமநி
கதபரிஸமநி
தகபரிஸமநி
பதகரிஸமநி
தபகரிஸமநி

ஸரிமபதகநி
ரிஸமபதகநி
ஸமரிபதகநி
மஸரிபதகநி
ரிமஸபதகநி
மரிஸபதகநி
ஸரிபமதகநி
ரிஸபமதகநி
ஸபரிமதகநி
பஸரிமதகநி
ரிபஸமகதநி
பரிஸமதகநி
ஸமபரிதகநி
மஸபரிகதநி
ஸபமரிதகநி
பஸமரிதகநி
மபஸரிதகநி
பமஸரிதகநி
ரிபஸதகநி
மரிபஸதகநி
ரிபமஸதகநி
பரிமஸதகநி
மபரிஸதகநி
பமரிஸதகநி

ஸமபதரிகநி
மஸபதரிகநி
ஸபமதரிகநி
பஸமதரிகநி
மபஸதரிகநி
டமஸதரிகநி
ஸமதபரிகநி
மஸதபரிகநி
ஸ்தமபரிகநி
தஸமபரிகநி
மதஸபரிகநி
தமஸபரிகநி
ஸபதமரிகநி
பஸதமரிகநி
ஸதபமரிகநி
தஸபமரிகநி
பதஸமரிகநி
தபஸமரிகநி
மபதஸரிகநி
பமதஸரிகநி
மதபஸரிகநி
தமபஸரிகநி
பதமஸரிகநி
தபமஸரிகநி

ஸரிமதபகநி
ரிஸமதபகநி
ஸமரிதபகநி
மஸரிதபகநி
ரிமஸதபகநி
மரிஸதபகநி
ஸரிதமபகநி
ரிஸதமபகநி
ஸதரிமபகநி
தஸரிமபகநி
ரிதஸமபகநி
தரிஸமபகநி
ஸமதரிபகநி
மஸதரிபகநி
ஸதமரிபகநி
தஸமரிபகநி
மதஸரிபகநி
தமஸரிபகநி
ரிமதஸபகநி
மரிதஸபகநி
ரிதமஸபகநி
தரிமஸபகநி
மதரிஸபகநி
தமரிஸபகநி

ஸரிபதமகநி
ரிஸபதமகநி
ஸபரிதமகநி
பஸரிதமகநி
ரிபஸதமகநி
பரிஸதமகநி
ஸரிதபமகநி
ரிஸதபமகநி
ஸதரிபமகநி
தஸரிபமகநி
ரிதஸபமகநி
தரிஸபமகநி
ஸபதரிமகநி
பஸதரிமகநி
ஸதபரிமகநி
தஸபரிமகநி
பதஸரிமகநி
தபஸரிமகநி
ரிபதஸமகநி
பரிதஸமகநி
ரிதபஸமகநி
தரிபஸமகநி
பதரிஸமகநி
தபரிஸமகநி

ரிமபதஸகநி
மரிபதஸகநி
ரிபமதஸகநி
பரிமதஸகநி
மபரிதஸகநி
பமரிதஸகநி
ரிமதபஸகநி
மரிதபஸகநி
ரிதமபஸகநி
தரிமபஸகநி
மதரிபஸகநி
தமரிபஸகநி
ரிபதமஸகநி
பரிதமஸகநி
ரிதபமஸகநி
தரிபமஸகநி
பதரிமஸகநி
தபரிமஸகநி
மபதரிஸகநி
பமதரிஸகநி
மதபரிஸகநி
தமபரிஸகநி
பதமரிஸகநி
தபமரிஸகநி

ஸகமபதநிஸ
கஸமபதநிஸ
ஸமகபதநிஸ
மஸகபதநிஸ
கமஸபதநிஸ
மகஸபதநிஸ
ஸகபமதநிஸ
கஸபமதநிஸ
ஸபகமதநிஸ
பஸகமதநிஸ
கபஸமதநிஸ
பகஸமதநிஸ
ஸமபகதநிஸ
மஸபகதநிஸ
ஸபமகதநிஸ
பஸமகதநிஸ
மபஸகதநிஸ
பமஸகதநிஸ
கமபஸதநிஸ
மகபஸதநிஸ
கபமஸதநிஸ
பகமஸதநிஸ
மபகஸதநிஸ
பமகஸதநிஸ

ஸகமதபநிஸ
கஸமதபநிஸ
ஸமகதபநிஸ
மஸகதபநிஸ
கமஸதபநிஸ
மகஸதபநிஸ
ஸகதமபநிஸ
கஸதமபநிஸ
ஸதகமபநிஸ
தஸகமபநிஸ
கதஸமபநிஸ
தகஸமபநிஸ
ஸமதகபநிஸ
மஸதகபநிஸ
ஸதமகபநிஸ
கஸமகபநிஸ
மதஸகபநிஸ
தமஸகபநிஸ
கமதஸபநிஸ
மகதஸபநிஸ
கதமஸபநிஸ
தகமஸபநிஸ
மதகஸபநிஸ
தமகஸபநிஸ

ஸகபதமநிஸ
கஸபதமநிஸ
ஸபகதமநிஸ
பஸகதமநிஸ
கபஸதமநிஸ
பகஸதமநிஸ
ஸகதபமநிஸ
கஸதபமநிஸ
ஸதகபமநிஸ
தஸகபமநிஸ
கதஸபமநிஸ
தகஸபமநிஸ
ஸபதகமநிஸ
பஸதகமநிஸ
ஸதபகமநிஸ
தஸபகமநிஸ
பதஸகமநிஸ
தபஸகமநிஸ
கபதஸமநிஸ
பகதஸமநிஸ
கதபஸமநிஸ
தகபஸமநிஸ
பதகஸமநிஸ
தபகஸமநிஸ

ஸமபதகநிஸ
மஸபதகநிஸ
ஸபமதகநிஸ
பஸமதகநிஸ
மபஸதகநிஸ
பமஸதகநிஸ
ஸமதபகநிஸ
மஸதபகநிஸ
ஸதமபகநிஸ
தஸமபகநிஸ
மதஸபகநிஸ
தமஸபகநிஸ
ஸ்பதமகநிஸ
பஸதமகநிஸ
ஸதபமகநிஸ
தஸபமகநிஸ
பதஸமகநிஸ
தபஸமகநிஸ
மபதஸகநிஸ
பமதஸகநிஸ
மதபஸகநிஸ
தமபஸகநிஸ
பதமஸகநிஸ
தபமஸகநிஸ

கமபதஸநிஸ
மகபதஸநிஸ
கபமதஸநிஸ
பகமதஸநிஸ
பமகதஸநிஸ
மபகதஸநிஸ
கமதபஸநிஸ
மகதபஸநிஸ
கதமபஸநிஸ
தகமபஸநிஸ
தமகபஸநிஸ
மதகபஸநிஸ
கபதமஸநிஸ
பகதமஸநிஸ
கதபமஸநிஸ
தகபமஸநிஸ
பதகமஸநிஸ
தபகமஸநிஸ
மபதகஸநிஸ
பமதகஸநிஸ
மதபகஸநிஸ
தமபகஸநிஸ
பதமகஸநிஸ
தபமகஸநிஸ

நிகமபதஸஸி
கநிமபதஸஸி
நிமகபதஸஸி
மநிகபதஸஸி
கமநிபதஸஸி
மகநிபதஸஸி
நிகபமதஸஸி
கநிபமதஸஸி
நிபகமதஸஸி
பநிகமதஸஸி
கபநிமதஸஸி
பகநிமதஸஸி
நிமபகதஸஸி
மநிபகதஸஸி
நிபமகதஸஸி
பநிமகதஸஸி
மபநிகதஸஸி
பமநிகதஸஸி
கமபநிதஸஸி
மகபநிதஸஸி
கபமநிதஸஸி
பகமநிதஸஸி
மபகநிதஸஸி
பமகநிதஸஸி

நிகமதபஸஸி
கநிமதபஸஸி
நிமகதபஸஸி
மநிகதபஸஸி
கமநிதபஸஸி
மகநிதபஸஸி
நிகதமபஸஸி
கநிதமபஸஸி
நிதகமபஸஸி
தநிகமபஸஸி
கதநிமபஸஸி
தகநிமபஸஸி
நிமதகபஸஸி
மநிதகபஸஸி
நிதமகபஸஸி
தநிமகபஸஸி
மதநிகபஸஸி
தமநிகபஸஸி
கமதநிபஸஸி
மகதநிபஸஸி
தகமநிபஸஸி
கதமநிபஸஸி
மதகநிபஸஸி
தமகநிபஸஸி

நிகபதமஸஸி
கநிபதமஸஸி
நிபகதமஸஸி
பநிகதமஸஸி
கபநிதமஸஸி
பகநிதமஸஸி
நிகதபமஸஸி
கநிதபமஸஸி
நிதகபமஸஸி
தநிகபமஸஸி
கதநிபமஸஸி
தகநிபமஸஸி
நிபதகமஸஸி
பநிதகமஸஸி
நிதபகமஸஸி
தநிபகமஸஸி
பதநிகமஸஸி
தபநிகமஸஸி
கபதநிமஸஸி
பகதநிமஸஸி
கதபநிமஸஸி
தகபநிமஸஸி
பதகநிமஸஸி
தபகநிமஸஸி

ரிமபதகஸநி	2. ஸரிகமபநித	ஸரிமபகநித	ரிகமபஸநித
மரிபதகஸநி	ரிஸகமபநித	ரிஸமபகநித	கரிமபஸநித
ரிபமதகஸநி	ஸகரிமபநித	ஸமரிபகநித	ரிமகபஸநித
பரிமதகஸநி	கஸரிமபநித	மஸரிபகநித	மரிகபஸநித
மபரிதகஸநி	ரிகஸமபநித	ரிமஸபகநித	கமரிபஸநித
பமரிதகஸநி	கரிஸமபநித	மரிஸபகநித	மகரிபஸநித
ரிமதபகஸநி	ஸரிமகபநித	ஸரிபமகநித	ரிகபமஸநித
மரிதபகஸநி	ரிஸமகபநித	ரிஸபமகநித	கரிபமஸநித
ரிதமபகஸநி	ஸமரிகபநித	ஸபரிமகநித	ரிபகமஸநித
தரிமபகஸநி	மஸரிகபநித	பஸரிமகநித	பரிகமஸநித
மதரிபகஸநி	ரிமஸகபநித	ரிபஸமகநித	கபரிமஸநித
தமரிபகஸநி	மரிஸகபநித	பரிஸமகநித	பகரிமஸநித
ரிபதமகஸநி	ஸகமரிபநித	ஸமபரிகநித	ரிமபகஸநித
பரிதமகஸநி	கஸமரிபநித	மஸபரிகநித	மரிபகஸநித
ரிதபமகஸநி	ஸமகரிபநித	ஸபமரிகநித	ரிபமகஸநித
தரிபமகஸநி	மஸகரிபநித	பஸமரிகநித	பரிமகஸநித
பதரிமகஸநி	கமஸரிபநித	மபஸரிகநித	மபரிகஸநித
தபரிமகஸநி	மகஸரிபநித	பமஸரிகநித	பமரிகஸநித
மபதரிகஸநி	ரிகமஸபநித	ரிமபஸகநித	கமபரிஸநித
பமதரிகஸநி	கரிமஸபநித	மரிபஸகநித	மகபரிஸநித
மதபரிகஸநி	ரிமகஸபநித	ரிபமஸகநித	கபமரிஸநித
தமபரிகஸநி	மரிகஸபநித	பரிமஸகநித	பகமரிஸநித
பதமரிகஸநி	கமரிஸபநித	மபரிஸகநித	மபகரிஸநித
தபமரிகஸநி	மகரிஸபநித	பமரிஸகநித	பமகரிஸநித
கமபதரிஸநி	ஸரிகபமநித	ஸகமபரிநித	ஸரிகமநிபத
மகபதரிஸநி	ரிஸகபமநித	கஸமபரிநித	ரிஸகமநிபத
கபமதரிஸநி	ஸகரிபமநித	ஸமகபரிநித	ஸகரிமநிபத
பகமதரிஸநி	கஸரிபமநித	மஸகபரிநித	கஸரிமநிபத
மபகதரிஸநி	ரிகஸபமநித	கமஸபரிநித	ரிகஸமநிபத
பமகதரிஸநி	கரிஸபமநித	மகஸபரிநித	கரிஸமநிபத
மகதபரிஸநி	ஸரிபகமநித	ஸகபமரிநித	ஸரிமகநிபத
கமதபரிஸநி	ரிஸபகமநித	கஸபமரிநித	ரிஸமகநிபத
கதமபரிஸநி	ஸபரிகமநித	ஸபகமரிநித	ஸமரிகநிபத
தகமபரிஸநி	பஸரிகமநித	பஸகமரிநித	மஸரிகநிபத
மதகபரிஸநி	ரிபஸகமநித	கபஸமரிநித	ரிமஸகநிபத
தமகபரிஸநி	பரிஸகமநித	பகஸமரிநித	மரிஸகநிபத
கபதமரிஸநி	ஸகபரிமநித	ஸமபகரிநித	ஸகமரிநிபத
பகதமரிஸநி	கஸபரிமநித	மஸபகரிநித	கஸமரிநிபத
கதபமரிஸநி	ஸபகரிமநித	ஸபமகரிநித	ஸமகரிநிபத
தகபமரிஸநி	பஸகரிமநித	பஸமகரிநித	மஸகரிநிபத
பதகமரிஸநி	பகஸரிமநித	மபஸகரிநித	கமஸரிநிபத
தபகமரிஸநி	கபஸரிமநித	பமஸகரிநித	மகஸரிநிபத
மபதகரிஸநி	ரிகபஸமநித	கமபஸரிநித	ரிகமஸநிபத
பமதகரிஸநி	கரிபஸமநித	மகபஸரிநித	கரிமஸநிபத
மதபகரிஸநி	ரிபகஸமநித	கபமஸரிநித	ரிமகஸநிபத
தமபகரிஸநி	பரிகஸமநித	பகமஸரிநித	மரிகஸநிபத
பதமகரிஸநி	கபரிஸமநித	மபகஸரிநித	கமரிஸநிபத
தபமகரிஸநி	பகரிஸமநித	பமகஸரிநித	மகரிஸநிபத

ஸரிகஙிமபத
ரிஸகஙிமபத
ஸகரிஙிமபத
கஸரிஙிமபத
ரிகஸஙிமபத
கரிஸஙிமபத
ஸரிஙிகமபத
ரிஸஙிகமபத
ஸஙிரிகமபத
ஙிஸரிகமபத
ரிஙிஸகமபத
ஙிரிஸகமபத
ஸகஙிரிமபத
கஸஙிரிமபத
ஸஙிகரிமபத
ஙிஸகரிமபத
கஙிஸரிமபத
ஙிகஸரிமபத
ரிகஙிஸமபத
கரிஙிஸமபத
ரிஙிகஸமபத
ஙிரிகஸமபத
கஙிரிஸமபத
ஙிகரிஸமபத

ஸரிமஙிகபத
ரிஸமஙிகபத
ஸமரிஙிகபத
மஸரிஙிகபத
ரிமஸஙிகபத
மரிஸஙிகபத
ஸரிஙிமகபத
ரிஸஙிமகபத
ஸஙிரிமகபத
ஙிஸரிமகபத
ரிஙிஸமகபத
ஙிரிஸமகபத
ஸமஙிரிகபத
மஸஙிரிகபத
ஸஙிமரிகபத
ஙிஸமரிகபத
மஙிஸரிகபத
ஙிமஸரிகபத
ரிமஙிஸகபத
மரிஙிஸகபத
ரிஙிமஸகபத
ஙிரிமஸகபத
மஙிரிஸகபத
ஙிமரிஸகபத

ஸகமஙிரிபத
கஸமஙிரிபத
ஸமகஙிரிபத
மஸகஙிரிபத
கமஸஙிரிபத
மகஸஙிரிபத
ஸகஙிமரிபத
கஸஙிமரிபத
ஸஙிகமரிபத
ஙிஸகமரிபத
கஙிஸமரிபத
ஙிகஸமரிபத
ஸமஙிகரிபத
மஸஙிகரிபத
ஸஙிமகரிபத
ஙிஸககரிபத
மஙிஸகரிபத
ஙிமஸகரிபத
கமஙிஸரிபத
மகஙிஸரிபத
கஙிமஸரிபத
ஙிகமஸரிபத
மஙிகஸரிபத
ஙிமகஸரிபத

ரிகமஙிஸபத
கரிமஙிஸபத
ரிமகஙிஸபத
மரிகஙிஸபத
கமரிஙிஸபத
மகரிஙிஸபத
ரிகஙிமஸபத
கரிஙிமஸபத
ஙிரிகமஸபத
ரிஙிகமஸபத
கஙிரிமஸபத
ஙிகரிமஸபத
ரிமஙிகஸபத
மரிஙிகஸபத
ரிஙிமகஸபத
ஙிரிமகஸபத
மஙிரிகஸபத
ஙிமரிகஸபத
கமஙிரிஸபத
மகஙிரிஸபத
கஙிமரிஸபத
ஙிகமரிஸபத
மஙிகரிஸபத
ஙிமகரிஸபத

ஸரிகபஙிமத
ரிஸகபஙிமத
ஸகரிபஙிமத
கஸரிபஙிமத
ரிகஸபஙிமத
கரிஸபஙிமத
ஸரிபகஙிமத
ரிஸபகஙிமத
ஸபரிகஙிமத
பஸரிகஙிமத
ரிபஸகஙிமத
பரிஸகஙிமத
ஸகபரிஙிமத
கஸபரிஙிமத
ஸபகரிஙிமத
பஸகரிஙிமத
கபஸரிஙிமத
பகஸரிஙிமத
ரிகபஸஙிமத
கரிபஸஙிமத
ரிபகஸஙிமத
பரிகஸஙிமத
கபரிஸஙிமத
பகரிஸஙிமத

ஸரிகங்பமத
ரிஸகஙிபமத
ஸகரிஙிபமத
கஸரிஙிபமத
ரிகஸஙிபமத
கரிஸஙிபமத
ஸரிஙிகபமத
ரிஸஙிகபமத
ஸஙிரிகபமத
ஙிஸரிகபமத
ரிஙிஸகபமத
ஙிரிஸகபமத
ஸகஙிரிபமத
கஸஙிரிபமத
ஸஙிகரிபமத
ஙிஸகரிபமத
கஙிஸரிபமத
ஙிகஸரிபமத
ரிகஙிஸபமத
கரிஙிஸபமத
ரிஙிகஸபமத
ஙிரிகஸபமத
கஙிரிஸபமத
ஙிகரிஸபமத

ஸகபஙிரிமத
கஸபஙிரிமத
ஸபகஙிரிமத
பஸகஙிரிமத
கபஸஙிரிமத
பகஸஙிரிமத
ஸகஙிபரிமத
கஸஙிபரிமத
ஸஙிகபரிமத
ஙிஸகபரிமத
கஙிஸபரிமத
ஙிகஸபரிமத
ஸபஙிகரிமத
பஸஙிகரிமத
ஸஙிபகரிமத
ஙிஸபகரிமத
பஙிஸகரிமத
ஙிபஸகரிமத
கபஙிஸரிமத
பகஙிஸரிமத
கஙிபஸரிமத
ஙிகபஸரிமத
பஙிகஸரிமத
ஙிபகஸரிமத

ஸகபங்மரித	கமபங்ஸரித	ரிகமங்பஸத	ரிமபங்கஸத
கஸபங்மரித	மகபங்ஸரித	கரிமங்பஸத	மரிபங்கஸத
ஸபகங்மரித	கபமங்ஸரித	ரிமகங்பஸத	ரிபமங்கஸத
பஸகங்மரித	டகமங்ஸரித	மரிகங்பஸத	பரிமங்கஸத
கபஸங்மரித	மபகங்ஸரித	கமரிங்பஸத	மபரிங்கஸத
பகஸங்மரித	பமகங்ஸரித	மகரிங்பஸத	பமரிங்கஸத
ஸகங்பமரித	கமங்பஸரித	ரிகங்மபஸத	ரிமங்பகஸத
கஸங்பமரித	மகங்பஸரித	கரிங்மபஸத	மரிங்பகஸத
ஸங்கபமரித	கங்மபஸரித	ரிங்கமபஸத	ரிங்மபகஸத
ங்ஸகபமரித	ங்கமபஸரித	ங்ரிகமபஸத	ங்ரிமபகஸத
கங்ஸபமரித	மங்கபஸரித	கங்ரிமபஸத	மங்ரிபகஸத
ங்கஸபமரித	ங்மகபஸரித	ங்கரிமபஸத	ங்மரிபகஸத
ஸபங்கமரித	கபங்மஸரித	ரிமங்கபஸத	ரிபங்மகஸத
பஸங்கமரித	பகங்மஸரித	மரிங்கபஸத	பரிங்மகஸத
ஸங்பகமரித	கங்பமஸரித	ரிங்மகபஸத	ரிங்பமகஸத
ங்ஸபகமரித	ங்கபமஸரித	ங்ரிமகபஸத	ங்ரிபமகஸத
பங்ஸகமரித	பங்கமஸரித	மங்ரிகபஸத	பங்ரிமகஸத
ங்பஸகமரித	ங்பகமஸரித	ங்மரிகபஸத	ங்பரிமகஸத
கபங்ஸமரித	மபங்கஸரித	கமங்ரிபஸத	மபங்ரிகஸத
பகங்ஸமரித	பமங்கஸரித	மகங்ரிபஸத	பமங்ரிகஸத
கங்பஸமரித	மங்பகஸரித	கங்மரிபஸத	மங்பரிகஸத
ங்கபஸமரித	ங்மபகஸரித	ங்கமரிபஸத	ங்மபரிகஸத
பங்கஸமரித	பங்மகஸரித	மங்கரிபஸத	பங்மரிகஸத
ங்பகஸமரித	ங்பமகஸரித	ங்மகரிபஸத	ங்பமரிகஸத

ஸமபங்கரித	ரிகமபங்ஸத	ரிகபங்மஸத	கமபங்ரிஸத
மஸபங்கரித	கரிமபங்ஸத	கரிபங்மஸத	மகபங்ரிஸத
ஸபமங்கரித	ரிமகபங்ஸத	ரிபகங்மஸத	கபமங்ரிஸத
பஸமங்கரித	மரிகபங்ஸத	பரிகங்மஸத	பகமங்ரிஸத
மபஸங்கரித	கமரிபங்ஸத	கபரிங்மஸத	மபகங்ரிஸத
பமஸங்கரித	மகரிபங்ஸத	பகரிங்மஸத	பமகங்ரிஸத
ஸமங்பகரித	ரிகபமங்ஸத	ரிகங்பமஸத	கமங்பரிஸத
மஸங்பகரித	கரிபமங்ஸத	கரிங்பமஸத	மகங்பரிஸத
ஸங்மபகரித	ரிபகமங்ஸத	ரிங்கபமஸத	கங்மபரிஸத
ங்ஸமபகரித	பரிகமங்ஸத	ங்ரிகபமஸத	ங்கமபரிஸத
மங்ஸபகரித	கபரிமங்ஸத	கங்ரிபமஸத	மங்கபரிஸத
ங்மஸபகரித	பகரிமங்ஸத	ங்கரிபமஸத	ங்மகபரிஸத
ஸபங்மகரித	ரிமபகங்ஸத	ரிபங்கமஸத	கபங்மரிஸத
பஸங்மகரித	மரிபகங்ஸத	பரிங்கமஸத	பகங்மரிஸத
ஸங்பமகரித	ரிபமகங்ஸத	ரிங்பகமஸத	கங்பமரிஸத
ங்ஸபமகரித	பரிமகங்ஸத	ங்ரிபகமஸத	ங்கபமரிஸத
பங்ஸமகரித	மபரிகங்ஸத	பங்ரிகமஸத	பங்கமரிஸத
ங்பஸமகரித	பமரிகங்ஸத	ங்பரிகமஸத	ங்பகமரிஸத
மபங்ஸகரித	கமபரிங்ஸத	கபங்ரிமஸத	மபங்ரிகஸத
பமங்ஸகரித	மகபரிங்ஸத	பகங்ரிமஸத	பமங்ரிகஸத
மங்பஸகரித	கபமரிங்ஸத	கங்பரிமஸத	மங்பரிகஸத
ங்மபஸகரித	பகமரிங்ஸத	ங்கபரிமஸத	ங்மபரிகஸத
பங்மஸகரித	மபகரிங்ஸத	பங்கரிமஸத	பங்மரிகஸத
ங்பமஸகரித	பமகரிங்ஸத	ங்பகரிமஸத	ங்பமரிகஸத

3. ஸரிகமதநிப	ஸரிமதகநிப	ரிகமதஸநிப	ஸரிகநிமதப
ரிஸகமதநிப	ரிஸ்மதகநிப	கரிமதஸநிப	ரிஸகநிமதப
ஸகரிமதநிப	ஸமரிதகநிப	ரிமகதஸநிப	ஸகரிநிமதப
கஸரிமதநிப	மஸரிதகநிப	மரிகதஸநிப	கஸரிநிமதப
ரிகஸமதநிப	ரிமஸதகநிப	கமரிதஸநிப	ரிகஸநிமதப
கரிஸமதநிப	மரிஸதகநிப	மகரிதஸநிப	கரிஸநிமதப
ஸரிமகதநிப	ஸரிதமகநிப	ரிகதமஸநிப	ஸரிநிகமதப
ரிஸ்மகதநிப	ரிஸதமகநிப	கரிதமஸநிப	ரிஸநிகமதப
ஸமரிகதநிப	ஸதரிமகநிப	ரிதகமஸநிப	ஸநிரிகமதப
மஸரிகதநிப	தஸரிமகநிப	தரிகமஸநிப	நிஸரிகமதப
ரிமஸகதநிப	ரிதஸமகநிப	கதரிமஸநிப	ரிநிஸகமதப
மரிஸகதநிப	தரிஸ்மகநிப	தகரிமஸநிப	நிரிஸகமதப
ஸகமரிதநிப	ஸமதரிகநிப	ரிமதகஸநிப	ஸகநிரிமதப
கஸ்மரிதநிப	மஸதரிகநிப	மரிதகஸநிப	கஸநிரிமதப
ஸமகரிதநிப	ஸதமரிகநிப	ரிதமகஸநிப	ஸ்நிகரிமதப
மஸகரிதநிப	தஸமரிகநிப	தரிமகஸநிப	நிஸகரிமதப
கமஸரிதநிப	மதஸரிகநிப	மதரிகஸநிப	கநிஸரிமதப
மகஸரிதநிப	தமஸரிகநிப	தமரிகஸநிப	நிகஸரிமதப
ரிகமஸதநிப	ரிமதஸகநிப	கமதரிஸநிப	ரிகநிஸமதப
கரிமஸதநிப	மரிதஸகநிப	மகதரிஸநிப	கரிநிஸமதப
ரிமகஸதநிப	ரிதமஸகநிப	கதமரிஸநிப	ரிநிகஸமதப
மரிகஸதநிப	தரிமஸகநிப	தகமரிஸநிப	நிரிகஸமதப
கமரிஸதநிப	மதரிஸகநிப	மதகரிஸநிப	கநிரிஸமதப
மகரிஸதநிப	தமரிஸகநிப	தமகரிஸநிப	நிகரிஸமதப
ஸரிகதமநிப	ஸகமதரிநிப	ஸரிகமநிதப	ஸரிமநிகதப
ரிஸகதமநிப	கஸமதரிநிப	ரிஸகமநிதப	ரிஸமநிகதப
ஸகரிதமநிப	ஸ்மகதரிநிப	ஸகரிமநிதப	ஸ்மரிநிகதப
கஸரிதமநிப	மஸகதரிநிப	கஸரிமநிதப	மஸரிநிகதப
ரிகஸதமநிப	கமஸதரிநிப	ரிகஸமநிதப	ரிமஸ்நிகதப
கரிஸதமநிப	மகஸதரிநிப	கரிஸ்மநிதப	மரிஸ்நிகதப
ஸரிதகமநிப	ஸகதமரிநிப	ஸரிமகநிதப	ஸரிநிமகதப
ரிஸதகமநிப	கஸதமரிநிப	ரிஸமகநிதப	ரிஸநிமகதப
ஸதரிகமநிப	ஸதகமரிநிப	ஸமரிகநிதப	ஸநிரிமகதப
தஸரிகமநிப	தஸகமரிநிப	மஸரிகநிதப	நிஸரிமகதப
ரிதஸகமநிப	கதஸமரிநிப	ரிமஸகநிதப	ரிநிஸமகதப
தரிஸகமநிப	தகஸமரிநிப	மரிஸகநிதப	நிரிஸமகதப
ஸகதரிமநிப	ஸமதகரிநிப	ஸகமரிநிதப	ஸமநிரிகதப
கஸதரிமநிப	மஸதகரிநிப	கஸமரிநிதப	மஸநிரிகதப
ஸதகரிமநிப	ஸ்தமகரிநிப	ஸ்மகரிநிதப	ஸநிமரிகதப
தஸகரிமநிப	தஸமகரிநிப	மஸகரிநிதப	நிஸமரிகதப
கதஸ்ரிமநிப	மதஸ்கரிநிப	கமஸ்ரிநிதப	ம்நிஸரிகதப
தகஸரிமநிப	தமஸகரிநிப	மகஸரிநிதப	நிமஸரிகதப
ரிகதஸமநிப	கமதஸரிநிப	ரிகமஸநிதப	ரிமநிஸகதப
கரிதஸமநிப	மகதஸரிநிப	கரிமஸநிதப	மரிநிஸகதப
ரிமகஸதநிப	ரிதமஸகநிப	ரிமகஸநிதப	நிரிமஸகதப
மரிகஸதநிப	தரிமஸகநிப	மரிகஸநிதப	நிரிகஸமதப
கமரிஸதநிப	மதரிஸகநிப	கமரிஸநிதப	கநிரிஸமதப
மகரிஸதநிப	தமரிஸகநிப	மகரிஸநிதப	நிகரிஸமதப

ஸகமநிரிதப
கஸமநிரிதப
ஸமகநிரிதப
மஸகநிரிதப
கமஸநிரிதப
மகஸநிரிதப
ஸகநிமரிதப
கஸநிமரிதப
ஸநிகமரிதப
நிஸகமரிதப
கநிஸமரிதப
நிகஸமரிதப
ஸமநிகரிதப
மஸநிகரிதப
ஸநிமகரிதப
நிஸமகரிதப
மநிஸகரிதப
நிமஸகரிதப
கமநிஸரிதப
மகநிஸரிதப
கநிமஸரிதப
நிகமஸரிதப
மநிகஸரிதப
நிமகஸரிதப

நிகமநிஸதப
கரிமநிஸதப
நிமரநிஸதப
மரிகந்ஸதப
கமரிநிஸதப
மகரிநிஸதப
நிசநிமஸதப
கரிநிமஸதப
நிநிகமஸதப
நிரிகமஸதப
கநிரிமஸதப
நிகரிமஸதப
நிமநிகஸதப
மரிநிகஸதப
நிரிபகஸதப
மநிரிகஸதப
நிமரிகஸதப
கமரிநிஸரிதப
மகநிரிஸதப
கநிமரிஸதப
நிகமரிஸதப
மநிகரிஸதப
நிமகரிஸதப

ஸரிகதநிமப
நிஸகதநிமப
ஸகரிதநிமப
கஸரிதநிமப
நிகஸதநிமப
கரிஸதநிமப
ஸரிதகநிமப
நிஸதகநிமப
ஸதரிகநிமப
தஸரிகநிமப
நிதஸகநிமப
தரிஸகநிமப
ஸகதரிநிமப
கஸதரிநிமப
ஸதகரிநிமப
தஸகரிநிமப
நிதஸகரிமப
கதஸரிநிமப
தகஸரிநிமப
நிகதஸரிமப
கரிதஸநிமப
நிதகஸரிமப
தரிகஸநிமப
கதரிஸநிமப
தகரிஸநிமப

ஸரிகநிதமப
நிஸகநிதமப
ஸகரிநிதமப
கஸரிநிதமப
நிகஸரிதமப
கரிஸநிதமப
ஸரிநிகதமப
நிஸநிகதமப
ஸநிரிகதமப
நிஸரிகதமப
நிநிஸகதமப
ஸகநிரிதமப
கஸநிரிதமப
ஸநிகரிதமப
நிஸகரிதமப
கநிஸரிதமப
நிகஸரிதமப
நிகநிஸரிதமப
கரிநிஸதமப
நிகரிஸதமப

ஸரிதநிகமப
நிஸதநிகமப
ஸதரிநிகமப
தஸரிநிகமப
நிதஸநிகமப
தரிஸநிகமப
ஸரிநிதகமப
நிஸநிதகமப
ஸநிரிதகமப
நிஸரிதகமப
நிநிஸதகமப
ஸதநிரிகமப
தஸநிரிகமப
ஸநிதரிகமப
நிஸதரிகமப
தநிஸரிகமப
நிதஸரிகமப
நிதநிஸகமப
தரிநிஸகமப
நிரிதஸகமப
நிதரிஸகமப

ஸகதநிரிமப
கஸதநிரிமப
ஸதகநிரிமப
தஸகநிரிமப
கதஸநிரிமப
தகஸநிரிமப
ஸகநிதரிமப
கஸநிதரிமப
ஸநிகதரிமப
நிஸகதரிமப
கநிஸதரிமப
நிகஸதரிமப
ஸதநிகரிமப
தஸநிகரிமப
ஸநிதகரிமப
நிஸதகரிமப
தநிஸகரிமப
நிதஸகரிமப
கதநிஸரிமப
தகநிஸரிமப
நிதகஸரிமப
நிகதஸரிமப
தகநிரிஸமப

நிகதநிஸமப
கரிதநிஸமப
நிதகநிஸமப
தரிகநிஸமப
கதரிநிஸமப
தகரிநிஸமப
நிகநிதஸமப
கரிநிதஸமப
நிரிகதஸமப
நிநிகதஸமப
கநிரிதஸமப
நிகரிதஸமப
நிதநிகஸமப
தரிநிகஸமப
நிதரிகஸமப
தநிரிகஸமப
நிதநிரிகஸமப
கதநிரிஸமப
தகநிரிஸமப
நிதரிஸகமப
நிகதரிஸமப
தநிகரிஸமப
நிதகரிஸமப

ஸரிமதநிகப
நிஸமதநிகப
ஸமரிதநிகப
மஸரிதநிகப
நிமஸதநிகப
மரிஸதநிகப
ஸரிதமநிகப
நிஸதமநிகப
ஸதரிமநிகப
தஸரிமநிகப
நிதஸமநிகப
தரிஸமநிகப
ஸமதரிநிகப
மஸதரிநிகப
ஸதமரிநிகப
தஸமரிநிகப
மதஸரிநிகப
தமஸரிநிகப
நிமதஸரிகப
மரிதஸநிகப
நிதமஸரிகப
தரிமஸநிகப
மதரிஸநிகப
தமரிஸநிகப

ஸரிமநிதகப	ஸமதநிரிகப	ஸகமதநிரிப	ஸகதநிமரிப
ரிஸமநிதகப	ரஸதநிரிகப	கஸமதநிரிப	கஸதநிமரிப
ஸமரிநிதகப	ஸதமநிரிகப	ஸமகதநிரிப	ஸதகநிமரிப
மஸரிநிதகப	தஸமநிரிகப	மஸகதநிரிப	தஸகநிமரிப
ரிமஸநிதகப	ரதஸநிரிகப	கமஸதநிரிப	கதஸநிமரிப
மரிஸநிதகப	தமஸநிரிகப	மகஸதநிரிப	தகஸநிமரிப
ஸரிநிமதகப	ஸமநிதரிகப	ஸகதமநிரிப	ஸகநிதமரிப
ரிஸநிமதகப	மஸநிதரிகப	கஸதமநிரிப	கஸநிதமரிப
ஸநிரிமதகப	ஸநிமதரிகப	ஸதகமநிரிப	ஸநிகதமரிப
நிஸரிமதகப	நிஸமதரிகப	தஸகமநிரிப	நிஸகதமரிப
ரிநிஸமதகப	மநிஸதரிகப	கதஸமநிரிப	கநிஸதமரிப
நிரிஸமதகப	நிமஸதரிகப	தகஸமநிரிப	நிகஸதமரிப
ஸமநிரிதகப	ஸதநிமரிகப	ஸமதகநிரிப	ஸதநிகமரிப
ரஸநிரிதகப	தஸநிமரிகப	மஸதகநிரிப	தஸநிகமரிப
ஸநிரரிதகப	ஸநிதமரிகப	ஸதமகநிரிப	ஸநிதகமரிப
நிஸமரிதகப	நிஸதமரிகப	தஸமகநிரிப	நிஸதகமரிப
மநிஸரிதகப	தநிஸமரிகப	மதஸமநிரிப	தநிஸகமரிப
நிமஸரிதகப	நிதஸமரிகப	தமஸகநிரிப	நிதஸகமரிப
நிமநிஸதகப	மதநிஸரிகப	கமதஸநிரிப	கதநிஸமரிப
மரிநிஸதகப	தமநிஸரிகப	மகதஸநிரிப	தகநிஸமரிப
ரிநிமஸதகப	மநிதஸரிகப	கதமஸநிரிப	கநிதஸமரிப
நிரிமஸதகப	நிமதஸரிகப	தகமஸநிரிப	நிகதஸமரிப
மநிரிஸதகப	தநிமஸரிகப	மதகஸநிரிப	தநிகஸமரிப
நிமரிஸதகப	நிதமஸரிகப	தமகஸநிரிப	நிதகஸமரிப

ஸரிதநிமகப	ரிமதநிஸகப	ஸகமநிதரிப	ஸரிதநிகரிப
ரிஸதநிமகப	மரிதநிஸகப	கஸமநிதரிப	மஸதநிகரிப
ஸதரிநிமகப	ரிதமநிஸகப	ஸமகநிதரிப	ஸதமநிகரிப
தஸரிநிமகப	தரிமநிஸகப	மஸகநிதரிப	தஸமநிகரிப
ரிதஸநிமகப	மதரிநிஸகப	கமஸநிதரிப	மதஸநிகரிப
தரிஸநிமகப	தமரிநிஸகப	மகஸநிதரிப	தமஸநிகரிப
ஸரிநிதமகப	ரிமநிதஸகப	ஸகநிமதரிப	ஸகநிதகரிப
ரிஸநிதமகப	மரிநிதஸகப	கஸநிமதரிப	கஸநிதகரிப
ஸநிரிதமகப	ரிநிமதஸகப	ஸநிகமதரிப	ஸநிமதகரிப
நிஸரிதமகப	நிரிமதஸகப	நிஸகமதரிப	நிஸமதகரிப
ரிநிஸதமகப	மநிரிதஸகப	கநிஸமதரிப	மநிஸதகரிப
நிரிஸதமகப	நிமரிதஸகப	நிகஸமதரிப	நிமஸதகரிப
ஸதநிரிமகப	ரிதநிமஸகப	ஸமநிகதரிப	ஸதநிமகரிப
தஸநிரிமகப	தரிநிமஸகப	மஸநிகதரிப	தஸநிமகரிப
ஸநிதரிமகப	ரிநிதமஸகப	ஸநிமகதரிப	ஸநிதமகரிப
நிஸதரிமகப	நிரிதமஸகப	நிஸமகதரிப	நிஸதமகரிப
தநிஸரிமகப	தநிரிமஸகப	நிமஸகதரிப	தநிஸமகரிப
நிதஸரிமகப	நிதரிமஸகப	நிமஸகதரிப	நிதஸமகரிப
ரிதநிஸமகப	மதநிரிஸகப	கமநிஸதரிப	மதநிஸகரிப
தரிநிஸமகப	தமநிரிஸகப	மகநிஸதரிப	தமநிஸகரிப
நிநிதஸமகப	மநிதரிஸகப	கநிமஸதரிப	மநிதஸகரிப
நிரிதஸமகப	நிமதரிஸகப	நிகமஸதரிப	நிமதஸகரிப
தநிரிஸமகப	தநிமரிஸகப	மநிகஸதரிப	தநிமஸகரிப
நிதரிஸமகப	நிதமரிஸகப	நிமகஸதரிப	நிதமஸகரிப

4.ஸரிகபதநிம	நிடதநிகஸப	நிகமநிதஸப	கமதநிஸரிப
நிஸகபதநிம	ஹரிதநிகஸப	கரிமநிதஸப	மகதநிஸரிப
ஸகரிபதநிம	நிதமநிகஸப	நிடகநிதஸப	கதமநிஸரிப
கஸரிபதநிம	தரிமநிகஸப	மரிகநிதஸப	தகமநிஸரிப
நிகஸபதநிம	மதநிநிகஸப	கமரிநிதஸப	மதகநிஸரிப
கரிஸபதநிம	தமரிநிகஸப	மகரிநிதஸப	கமகநிஸரிப
ஸரிபகதநிட	நிமநிதகஸப	நிகநிமதஸப	கமநிதஸரிப
நிஸடகதநிம	மரிநிதகஸப	கரிநிமதஸப	மகநிதஸரிப
ஸபரிகதநிம	நிநிமதகஸப	நிநிகமதஸப	கநிமதஸரிப
பஸரிகதநிம	நிரிமதகஸப	நிரிகமதஸப	நிகமதஸரிப
நிபஸகதநிம	மநிரிதகஸப	கநிரிமதஸப	மநிகதஸரிப
பரிஸகதநிம	நிமரிதகஸப	நிகரிமதஸப	நிமகதஸரிப
ஸகபரிதநிம	நிதநிமகஸப	நிமரிதஸப	கதநிமஸரிப
கஸபரிதநிம	தரிநிமகஸப	மநிரிதஸப	தகநிமஸரிப
ஸடகரிதநிம	நிடதமகஸப	நிதரிமஸப	கநிதமஸரிப
பஸகரிதநிம	நிரிதமகஸப	நிநிதமஸப	நிகதமஸரிப
கபஸரிதநிம	தநிரிமகஸப	நிதநிமஸப	தநிகமஸரிப
பகஸரிதநிம	நிதரிமகஸப	நிரிதமஸப	நிதகமஸரிப
நிகபஸதநிம	மகநிரிகஸப	மநிரிகதஸப	மதநிகஸரிப
கரிபஸதநிம	தமநிரிகஸப	நிமரிகதஸப	தமநிகஸரிப
நிபகஸதநிம	மநிதரிகஸப	நிதரிகமஸப	மநிதகஸரிப
பரிகஸதநிம	நிமதரிகஸப	நிரிதகமஸப	நிமதகஸரிப
கடரிஸதநிம	தநிடரிகஸப	தநிரிகமஸப	தநிமகஸரிப
டகரிஸ்தநிம	நிதடரிகஸப	நிதரிகமஸப	நிதமகஸரிப
ஸரிகதபநிம	கமதநிரிஸப	நிகதநிமஸப	நிகமதநிஸப
நிஸகதபநிம	மகதநிரிஸப	கரிதநிமஸப	கரிமதநிஸப
ஸகரிதபநிம	கதமநிரிஸப	நிடதகமஸப	நிமகதநிஸப
கஸரிதபநிம	தகமநிரிஸப	தரிகநிமஸப	மரிகதநிஸப
நிகஸதபநிம	மதகநிரிஸப	கதரிநிமஸப	கமரிதநிஸப
கரிஸதபநிம	தமகநிரிஸப	தஸரிநிமஸப	மகரிதநிஸப
ஸரிதகபநிம	கடநிதரிஸப	நிகநிதமஸப	நிகதமநிஸப
நிஸதகபநிம	மகநிதரிஸப	கரிநிதமஸப	கரிதமநிஸப
ஸதரிகபநிம	கநிமதரிஸப	நிநிகதமஸப	நிதகமநிஸப
தஸரிகபநிம	நிகமதரிஸப	நிரிகதமஸப	தரிகமநிஸப
நிதஸகபநிம	மநிகதரிஸப	கநிரிதமஸப	கதரிமநிஸப
தரிஸகபநிம	நிமகதரிஸப	நிகரிதமஸப	தகரிமநிஸப
ஸகதரிபநிம	கதநிடரிஸப	நிரிதகமஸப	நிமதகநிஸப
கஸதரிபநிம	தகநிமரிஸப	மநிரிதகஸப	மரிதகநிஸப
ஸதகரிடநிம	கநிதமரிஸப	நிமரிதகஸப	நிதமகநிஸப
தஸகரிபநிம	நிகதமரிஸப	நிதரிமகஸப	தரிமகநிஸப
கதஸரிபநிம	தநிகமரிஸப	நிதநிமகஸப	மதரிகநிஸப
தகஸரிபநிம	நிதகமரிஸப	மகநிரிகஸப	தமரிகநிஸப
நிகதஸபநிம	மதநிகரிஸப	தமநிரிகஸப	கமதரிநிஸப
கரிதஸபநிம	தமநிகரிஸப	மநிதரிகஸப	மகதரிநிஸப
நிதகஸபநிம	மநிதகரிஸப	நிமதரிகஸப	கதமரிநிஸப
தரிகஸபநிம	நிமதகரிஸப	தநிமரிகஸப	தகமரிநிஸப
கதரிஸபநிம	தநிமகரிஸப	நிதமரிகஸப	மதகரிநிஸப
தகரிஸபநிம	நிதமகரிஸப		தமகரிநிஸப

ஸரிகதநிபம	ஸரிதநிகபம	ரிகதநிஸபம	ஸரிபநிதகம
ரிஸகதநிபம	ரிஸதநிகபம	கரிதநிஸபம	ரிஸபநிதகம
ஸகரிதநிபம	ஸதரிநிகபம	ரிதகநிஸபம	ஸபரிநிதகம
கஸரிதநிபம	தஸரிநிகபம	தரிகநிஸபம	பஸரிநிதகம
ரிகஸதநிபம	ரிதஸநிகபம	கதரிநிஸபம	ரிபஸநிதகம
கரிஸதநிபம	தரிஸநிகபம	தகரிநிஸபம	பரிஸநிதகம
ஸரிதகநிபம	ஸரிநிதகபம	ரிகநிதஸபம	ஸரிநிபதகம
ரிஸதகநிபம	ரிஸநிதகபம	கரிநிதஸபம	ரிஸநிபதகம
ஸதரிகநிபம	ஸநிரிதகபம	ரிநிகதஸபம	ஸநிரிபதகம
தஸரிகநிபம	நிஸரிதகபம	நிரிகதஸபம	நிஸரிபதகம
ரிதஸகநிபம	ரிநிஸதகபம	கநிரிதஸபம	ரிநிஸபதகம
தரிஸகநிபம	நிரிஸதகபம	நிகரிதஸபம	நிரிஸபதகம
ஸகதரிநிபம	ஸதநிரிகபம	ரிகநிகஸபம	ஸபநிரிதகம
கஸதரிநிபம	தஸநிரிகபம	கரிநிகஸபம	பஸநிரிதகம
ஸதகரிநிபம	ஸநிதரிகபம	ரிநிதகஸபம	ஸநிபரிதகம
தஸகரிநிபம	நிஸதரிகபம	நிரிதகஸபம	நிஸபரிதகம
கதஸரிநிபம	தநிஸரிகபம	தநிரிகஸபம	பநிஸரிதகம
தகஸரிநிபம	நிதஸரிகபம	நிதரிகஸபம	நிபஸரிதகம
ரிதஸநிபம	ரிதநிஸகபம	கதநிரிஸபம	ரிபநிஸதகம
கரிதஸநிபம	தரிநிஸகபம	தகநிரிஸபம	பரிநிஸதகம
ரிதகஸநிபம	ரிநிதஸகபம	கநிதரிஸபம	ரிநிபஸதகம
தரிகஸநிபம	நிரிதஸகபம	நிகதரிஸபம	நிரிபஸதகம
கதரிஸநிபம	தநிரிஸகபம	தநிகரிஸபம	பநிரிஸதகம
தகரிஸநிபம	நிதரிஸகபம	நிதகரிஸபம	நிபரிஸதகம

ஸரிகநிதபம	ஸகதநிரிபம	ஸரிபதநிகம	ஸரிதநிபகம
ரிஸகநிதபம	கஸதநிரிபம	ரிஸபதநிகம	ரிஸதநிபகம
ஸகரிநிதபம	ஸதகநிரிபம	ஸபரிதநிகம	ஸதரிநிபகம
கஸரிநிதபம	தஸகநிரிபம	பஸரிதநிகம	தஸரிநிபகம
ரிகஸநிதபம	கதஸநிரிபம	ரிபஸதநிகம	ரிதஸரிபகம
கரிஸநிதபம	தகஸநிரிபம	பரிஸதநிகம	தரிஸநிபகம
ஸரிநிகதபம	ஸகநிதரிபம	ஸரிதபநிகம	ஸரிநிதபகம
ரிஸநிகதபம	கஸநிதரிபம	ரிஸதபநிகம	ரிஸநிதபகம
ஸநிரிகதபம	ஸநிகதரிபம	ஸதரிபநிகம	ஸநிரிதபகம
நிஸரிகதபம	நிஸகதரிபம	தஸரிபநிகம	நிஸரிதபகம
ரிநிஸகதபம	கநிஸதரிபம	ரிதஸபரிகம	ரிநிஸதபகம
நிரிஸகதபம	நிகஸதரிபம	தரிஸபநிகம	நிரிஸதபகம
ஸகரிநிதபம	ஸதநிகரிபம	ஸபதரிநிகம	ஸதநிரிபகம
கஸநிரிதபம	தஸநிகரிபம	பஸதரிநிகம	தஸநிரிபகம
ஸநிகரிதபம	ஸநிதகரிபம	ஸதபரிநிகம	ஸநிதரிபகம
நிஸகரிதபம	நிஸதகரிபம	தஸபரிநிகம	நிஸதரிபகம
கநிஸரிதபம	தநிஸகரிபம	பதஸரிநிகம	தநிஸரிபகம
நிகஸரிதபம	நிதஸகரிபம	தபஸரிநிகம	நிதஸரிபகம
ரிகநிஸதபம	கதநிஸரிபம	ரிபதஸநிகம	ரிதநிஸபகம
கரிநிஸதபம	தகநிஸரிபம	பரிதஸநிகம	தரிநிஸபகம
ரிநிகஸதபம	கநிதஸரிபம	ரிதபஸநிகம	ரிநிதஸபகம
நிரிகஸதபம	நிகதஸரிபம	தரிபஸநிகம	நிரிதஸபகம
கநிரிஸதபம	தநிகஸரிபம	பதரிஸநிகம	தநிரிஸபகம
நிகரிஸதபம	நிதகஸரிபம	தபரிஸநிகம	நிதரிஸபகம

ஸபதநிரிகம	ஸகபதநிரிம	ஸகதநிபரிம	கபதநிஸரிம
பஸதநிரிகம	கஸபதநிரிம	கஸதநிபரிம	பகதநிஸரிம
ஸதபநிரிகம	ஸபகதநிரிம	ஸதகநிபரிம	கதபநிஸரிம
தஸபநிரிகம	பஸகதநிரிம	தஸகநிபரிம	தகபநிஸரிம
பதஸநிரிகம	கபஸதநிரிம	கதஸநிபரிம	பதகநிஸரிம
தபஸநிரிகம	பகஸதநிரிம	தகஸநிபரிம	தபகநிஸரிம
ஸபநிதரிகம	ஸகதபநிரிம	ஸகநிதபரிம	கபநிதஸரிக
பஸநிதரிகம	கஸதபநிரிம	கஸநிதபரிம	பகநிதஸரிம
ஸநிபதரிகம	ஸகதபநிரிம	ஸநிகதபரிம	கநிபதஸரிம
நிஸபதரிகம	தஸகபநிரிம	நிஸகதபரிம	நிகபதஸரிம
பநிஸதரிகம	கதஸபநிரிம	கநிஸதபரிம	பநிகதஸரிம
நிபஸதரிகம	தகஸபநிரிம	நிகஸதபரிம	நிபகதஸரிம
ஸதநிபரிகம	ஸபதகநிரிம	ஸதநிகபரிம	கதநிபஸரிம
தஸநிபரிகம	பஸதகநிரிம	தஸநிகபரிம	தகநிபஸரிம
ஸநிதபரிகம	ஸதபகநிரிம	ஸநிதகபரிம	கநிதபஸரிம
நிஸதபரிகம	தஸபகநிரிம	நிஸதகபரிம	நிகதபஸரிம
தநிஸபரிகம	பதஸகநிரிம	தநிஸகபரிம	தநிகபஸரிம
நிதஸபரிகம	தபஸகநிரிம	நிதஸகபரிம	நிதகபஸரிம
பதநிஸரிகம	கபதஸநிரிம	கதநிஸபரிம	பதநிகஸரிம
தபநிஸரிகம	பகதஸநிரிம	தகநிஸபரிம	தபநிகஸரிம
பநிதஸரிகம	கதபஸநிரிம	கநிதஸபரிம	பநிதகஸரிம
நிபதஸரிகம	தகபஸநிரிம	நிகதஸபரிம	நிபதகஸரிம
தநிபஸரிகம	பதகஸநிரிம	தநிகஸபரிம	தநிபகஸரிம
நிதபஸரிகம	தபகஸநிரிம	நிதகஸபரிம	நிதபகஸரிம
நிபதநிஸகம	ஸகபநிதரிம	ஸபதநிகரிம	நிகபதநிஸம
பநிதநிஸகம	கஸபநிதரிம	பஸதநிகரிம	கநிபதநிஸம
நிதபநிஸகம	ஸபகநிதரிம	ஸதபநிகரிம	நிபகதநிஸம
தநிபநிஸகம	பஸகநிதரிம	தஸபநிகரிம	பநிகதநிஸம
பதநிநிஸகம	கபஸநிதரிம	பதஸநிகரிம	கபநிதஸரிம
தபநிநிஸகம	பகஸநிதரிம	தபஸநிகரிம	பகநிதஸரிம
நிபநிதஸகம	ஸகநிபதரிம	ஸபநிதகரிம	நிகதபஸரிம
பநிநிதஸகம	கஸநிபதரிம	பஸநிதகரிம	கநிதபஸரிம
நிநிபதஸகம	ஸநிகபதரிம	ஸநிதகபரிம	நிதகபஸரிம
நிநிபதஸகம	நிஸகபதரிம	நிஸதகபரிம	தநிகபஸரிம
பநிநிதஸகம	கநிஸபதரிம	கநிஸதபரிம	கதநிபஸரிம
நிபநிதஸகம	நிகஸபதரிம	நிகஸதபரிம	தகநிபஸரிம
நிதநிபஸகம	ஸபநிகதரிம	ஸதநிகபரிம	பதநிகஸரிம
தநிநிபஸகம	பஸநிகதரிம	தஸநிகபரிம	பதநிகஸரிம
நிதநிபஸகம	ஸநிபகதரிம	ஸநிதகபரிம	நிதகபஸரிம
நிநிதபஸகம	நிஸபகதரிம	நிஸதகபரிம	தநிகபஸரிம
தநிநிபஸகம	பநிஸகதரிம	தநிஸகபரிம	பதநிகஸரிம
நிதநிபஸகம	நிதஸகதரிம	நிதஸகபரிம	தபநிகஸரிம
பதநிநிஸகம	கபதநிஸரிம	கதநிஸபரிம	கபதநிஸரிம
தபநிநிஸகம	பகதநிஸரிம	தகநிஸபரிம	பகதநிஸரிம
பநிதநிஸகம	கதபநிஸரிம	கநிதஸபரிம	கதபநிஸரிம
நிபதநிஸகம	தகபநிஸரிம	நிகதஸபரிம	தகபநிஸரிம
தநிபநிஸகம	பதகநிஸரிம	தநிகஸபரிம	பதகநிஸரிம
நிதபநிஸகம	தபகநிஸரிம	நிதகஸபரிம	தபகநிஸரிம

நிகபநிதஸம	நிபதநிகஸம	5. ஸரிமபதநிக	ஸரிபதமநிக
கரிபநிதஸம	பரிதநிகஸம	நிஸமபதநிக	நிஸபதமநிக
நிபகநிதஸம	நிதபநிகஸம	ஸமரிபதநி5	ஸ.ரிதமநிக
பரிகநிதஸம	தரிபநிகஸம	மஸரிபதநிக	பஸரிதமநிக
கபரிநிதஸம	பதரிநிகஸம	நிமஸபதநிக	நிபஸதமநிக
பகரிநிதஸம	தபரிநிகஸம	மரிஸபதநிக	பரிஸதமநிக
நிகநிபதஸம	நிபநிதகஸம	ஸரிபமதநிக	ஸரிதபமநிக
கரிநிபதஸம	பரிநிதகஸம	நிஸபமதநிக	நிஸதபமநிக
நிநிகபதஸம	நிநிபதகஸம	ஸபரிமதநிக	ஸதரிபமநிக
நிரிகபதஸம	நிரிபதகஸம	பஸரிமதநிக	தஸரிபமநிக
கநிரிபதஸம	பநிரிதகஸம	நிபஸமதநிக	நிதஸபமநிக
நிகரிபதஸம	நிபரிதகஸம	பரிஸமதநிக	தரிஸபமநிக
நிபநிகதஸம	நிதநிபகஸம	ஸமபரிதநிக	ஸபதரிமநிக
பரிநிகதஸம	தரிநிபகஸம	மஸபரிதநிக	பஸதரிமநிக
நிநிபகதஸம	நிநிதபகஸம	ஸபமரிதநிக	ஸதபரி:நிக
நிரிபகதஸம	நிரிதபகஸம	பஸமரிதநிக	தஸபரிமநிக
பநிரிகதஸம	தநிரிபகஸம	மபஸரிதநிக	பதஸரிமநிக
நிபரிகதஸம	நிதரிபகஸம	பமஸரிதநிக	தபஸரிமநிக
கபநிரிதஸம	பதநிரிகஸம	நிமபஸதநிக	நிபதஸமநிக
பகநிரிதஸம	தபநிரிகஸம	மரிபஸதநிக	பரிதஸமநிக
கநிபரிதஸம	பநிதரிகஸம	நிபமஸதநிக	நிதபஸமநிக
நிகபரிதஸம	நிபதரிகஸம	பரிமஸதநிக	தரிபஸமநிக
பநிகரிதஸம	தநிபரிகஸம	மரிநிஸதநிக	பதரிஸமநிக
நிபகரிதஸம	நிதபரிகஸம	பமரிஸதநிக	தபரிஸமநிக

நிகதநிபஸம	கபதநிரிஸம	ஸரிமதபநிக	ஸமபதரிநிக
கரிதநிபஸம	பகதநிரிஸம	நிஸமதபநிக	மஸபதரிநிக
நிதகநிபஸம	கதமநிரிஸம	ஸமரிதபநித	ஸ.ரதரிநிக
தரிகநிபஸம	தகபநிரிஸம	மஸரிதபநிக	பஸமதரிநிக
கதரிநிபஸம	-தகநிரிஸம	நிமஸதபநிக	மபஸதரிநிக
தகரிநிபஸம	தபகநிரிஸம	மரிஸதபநிக	பமஸதரிநிக
நிகநிதபஸம	கபநிதரிஸம	ஸரிதபபநிக	ஸமதபரிநிக
கரிநிதபஸம	பகநிதரிஸம	நிஸதமபநிக	மஸதபரிநிக
நிநிகதபஸம	கநிபதரிஸம	ஸதரிமபநிக	ஸதமபரிநிக
நிரிகதபஸம	நிகபதரிஸம	தஸரிமபநிக	தஸமபரிநிக
கநிரிதபஸம	பநிகதரிஸம	நிதஸமபநிக	மதஸபரிநிக
நிகரிதபஸம	நிபகதரிஸம	தரிஸமபநிக	தரஸபரிநிக
நிபநிகதஸம	கதநிரிஸம	ஸமதரிபநிக	ஸபதமரிநிக
பரிநிகதஸம	தகநிபரிஸம	மஸதரிபநிக	பஸதமரிநிக
நிநிபகதஸம	நிகதபரிஸம	ஸதமரிபநிக	ஸதபமரிநிக
நிரிபகதஸம	நிதகபரிஸம	தஸமரிபநிக	தஸபமரிநிக
பநிரிகதஸம	தநிகபரிஸம	மதஸரிபநிக	பதஸமரிநிக
நிபரிகதஸம	நிதநிகபரிஸம	தமஸரிபநிக	தபஸமரிநிக
கபநிரிதஸம	பதநிகரிஸம	நிமதஸபநிக	நிபதஸமரிநிக
பகநிரிதஸம	தபநிகரிஸம	மரிதஸபநிக	பரிதஸமரிநிக
கநிபரிதஸம	பநிதகரிஸம	நிதமஸபநிக	நிதபஸமரிநிக
நிகபரிதஸம	நிபதகரிஸம	தரிமஸபநிக	தரிபஸமரிநிக
பநிகரிதஸம	தநிபகரிஸம	மரிநிஸதநிக	பதரிஸமரிநிக
நிபகரிதஸம	நிதபகரிஸம	பமரிஸதநிக	தபரிஸமரிநிக

நிமபதஸங்க	ஸநிமங்பதக	ஸமபங்நிதக	ஸநிமதங்பக
மநிபதஸங்க	நிஸமங்பதக	மஸபங்நிதக	ஸநிமதங்பக
நிபமதஸங்க	ஸமநிங்பதக	ஸபமங்நிதக	ஸமநிதங்பக
பநிமதஸங்க	மஸநிங்பதக	பஸமங்நிதக	மஸநிதங்பக
மபநிதஸங்க	நிமஸங்பதக	மபஸங்நிதக	நிமஸதங்பக
பமநிதஸங்க	மநிஸங்பதக	பமஸங்நிதக	மநிஸதங்பக
நிமதபஸங்க	ஸநிங்மபதக	ஸமங்பநிதக	ஸநிதமங்பக
மநிதபஸங்க	நிஸங்மபதக	மஸங்பநிதக	நிஸதமங்பக
நிதமபஸங்க	ஸங்நிமபதக	ஸங்பநிதக	ஸதநிமங்பக
தநிமபஸங்க	ங்ஸநிமபதக	ங்ஸமபநிதக	தஸநிமங்பக
மதநிபஸங்க	நிங்ஸமபதக	மங்ஸபநிதக	நிதஸமங்பக
தமநிபஸங்க	ங்நிஸமபதக	ங்மஸபநிதக	தநிஸமங்பக
நிபதமஸங்க	ஸமங்நிபதக	ஸபங்மநிதக	ஸமதநிங்பக
பநிதமஸங்க	மஸங்நிபதக	பஸங்மநிதக	மஸதநிங்பக
நிதபமஸங்க	ஸங்மநிபதக	ஸங்பமநிதக	ஸதமநிங்பக
தநிபமஸங்க	ங்ஸமநிபதக	ங்ஸபமநிதக	தஸமநிங்பக
பதநிமஸங்க	மங்ஸநிபதக	பங்ஸமநிதக	மதஸநிங்பக
தபநிமஸங்க	நிமஸநிபதக	நிபஸமநிதக	தமஸநிங்பக
மபதநிஸங்க	நிமங்ஸபதக	மபங்ஸநிதக	நிமதஸங்பக
பமதநிஸங்க	மநிங்ஸபதக	பமங்ஸநிதக	மநிதஸங்பக
மதபநிஸங்க	நிங்மஸபதக	மங்பஸநிதக	நிதமஸங்பக
தமபநிஸங்க	ங்நிமஸபதக	ங்மபஸநிதக	தநிமஸங்பக
பதமநிஸங்க	மங்நிஸபதக	பங்மஸநிதக	மதநிஸங்பக
தபமநிஸங்க	நிமநிஸபதக	நிபமஸநிதக	தமநிஸங்பக
ஸநிமபங்நிதக	ஸநிபங்மதக	நிமபங்ஸதக	ஸநிமங்நிதபக
நிஸமபங்நிதக	நிஸபங்மதக	மநிபங்ஸதக	நிஸமங்நிதபக
ஸமநிபங்நிதக	ஸபநிங்மதக	நிபமங்ஸதக	ஸ்மநிங்நிதபக
மஸநிபங்நிதக	பஸநிங்மதக	பநிமங்ஸதக	மஸநிங்நிதபக
நிமஸபங்நிதக	நிபஸங்மதக	மபநிங்ஸதக	நிமஸங்நிதபக
மநிஸபங்நிதக	பநிஸங்மதக	பமநிங்ஸதக	மநிஸங்நிதபக
ஸநிபமங்நிதக	ஸநிங்பமதக	நிமங்பஸதக	ஸநிங்மதபக
நிஸபமங்நிதக	நிஸங்பமதக	மநிங்பஸதக	நிஸங்மதபக
ஸபநிமங்நிதக	ஸ்ங்நிபமதக	நிங்மபஸதக	ஸங்நிமதபக
பஸநிமங்நிதக	ங்ஸநிபமதக	ங்நிமபஸதக	ங்ஸநிமதபக
நிபஸமங்நிதக	நிங்ஸபமதக	மங்நிபஸதக	நிங்ஸமதபக
பநிஸமங்நிதக	ங்நிஸபமதக	ங்மநிபஸதக	ங்நிஸமதபக
ஸமபநிங்நிதக	ஸபங்நிமதக	ஸபங்மநிதக	ஸமங்நிதபக
மஸபநிங்நிதக	பஸங்நிமதக	பஸங்மநிதக	மஸங்நிதபக
ஸபமநிங்நிதக	ஸங்பநிமதக	ஸங்பமநிதக	ஸங்மநிதபக
பஸமநிங்நிதக	ங்ஸபநிமதக	ங்ஸபமநிதக	ங்ஸமநிதபக
மபஸநிங்நிதக	பங்ஸநிமதக	பங்ஸமநிதக	மங்ஸநிதபக
பமஸநிங்நிதக	நிபஸங்மதக	நிபஸமநிதக	நிமஸநிதபக
நிமபஸங்நிதக	நிபங்ஸமதக	மபங்நிஸதக	நிமங்ஸதபக
மநிபஸங்நிதக	பநிங்ஸமதக	பமங்நிஸதக	மநிங்ஸதபக
நிபமஸங்நிதக	நிங்பஸமதக	மங்பநிஸதக	நிங்மஸதபக
பநிமஸங்நிதக	ங்நிபஸமதக	ங்மபநிஸதக	ங்நிமஸதபக
மபநிஸங்நிதக	பங்நிஸமதக	பங்மநிஸதக	மங்நிஸதபக
பமநிஸங்நிதக	நிபநிஸமதக	நிபமநிஸதக	நிமநிஸதபக

ஸரிதநிமபக
ரிஸதநிமபக
ஸதரிநிமபக
தஸரிநிமபக
ரிதஸநிமபக
தரிஸநிமபக
ஸரிநிதமபக
ரிஸநிதமபக
ஸநிரிதமபக
நிஸரிதமபக
ரிநிஸதமபக
நிரிஸதமபக
ஸதநிரிமபக
தஸநிரிமபக
ஸநிதரிமபக
நிஸதரிமபக
தநிஸரிமபக
நிதஸரிமபக
ரிதநிஸமபக
தரிநிஸமபக
ரிநிதஸமபக
நிரிதஸமபக
தநிரிஸமபக
நிதரிஸமபக

ஸமதநிரிபக
மஸதநிரிபக
ஸதமநிரிபக
தஸமநிரிபக
மதஸநிரிபக
தமஸநிரிபக
ஸமநிதரிபக
மஸநிதரிபக
ஸநிமதரிபக
நிஸமதரிபக
மநிஸதரிபக
நிமஸதரிபக
ஸதநிமரிபக
தஸநிமரிபக
ஸநிதமரிபக
நிஸதமரிபக
தநிஸமரிபக
நிதஸமரிபக
மதநிஸரிபக
தமநிஸரிபக
மநிதஸரிபக
நிமதஸரிபக
தநிமஸரிபக
நிதமஸரிபக

ரிமதநிஸபக
மரிதநிஸபக
ரிதமநிஸபக
தரிமநிஸபக
மதரிநிஸபக
தமரிநிஸபக
ரிமநிதஸபக
மரிநிதஸபக
ரிநிமதஸபக
நிரிமதஸபக
மநிரிதஸபக
நிமரிதஸபக
ரிதநிமஸபக
தரிநிமஸபக
ரிநிதமஸபக
நிரிதமஸபக
தநிரிமஸபக
நிதரிமஸபக
மதநிரிஸபக
தமநிரிஸபக
மநிதரிஸபக
நிமதரிஸபக
தநிமரிஸபக
நிதமரிஸபக

ஸரிபதநிமக
ரிஸபதநிமக
ஸபரிதநிமக
பஸரிதநிமக
ரிபஸதநிமக
பரிஸதநிமக
ஸரிநிபதமக
ரிஸநிபதமக
ஸநிரிபதமக
நிஸரிபதமக
ரிநிஸபதமக
நிரிஸபதமக
ஸபநிரிதமக
பஸநிரிதமக
ஸநிபரிதமக
நிஸபரிதமக
பநிஸரிதமக
நிபஸரிதமக
ரிபநிஸதமக
பரிநிஸதமக
ரிநிபஸதமக
நிரிபஸதமக
பநிரிஸதமக
நிபரிஸதமக

ஸரிதநிபமக
ரிஸதநிபமக
ஸதரிநிடமக
தஸரிநிபமக
ரிதஸநிபமக
தரிஸநிபமக
ஸரிநிதபமக
ரிஸநிதபமக
ஸநிரிதபமக
நிஸரிதபமக
ரிநிஸதபமக
நிரிஸதபமக
ஸதநிரிபமக
தஸநிரிபமக
ஸநிதரிபமக
நிஸதரிபமக
தநிஸரிடமக
நிதஸரிபமக
ரிதநிஸபமக
தரிநிஸபமக
ரிநிதஸபமக
நிரிதஸபமக
தநிரிஸபமக
நிதரிஸபமக

ஸபதநிரிமக
பஸதநிரிமக
ஸதபநிரிமக
தஸபநிரிமக
பதஸநிரிமக
தபஸநிரிமக
ஸபநிதரிமக
பஸநிதரிமக
ஸநிபதரிமக
நிஸபதரிமக
பநிஸதரிமக
நிபஸதரிமக
ஸதநிபரிமக
தஸநிபரிமக
ஸநிதபரிமக
நிஸதபரிமக
தநிஸபரிமக
நிதஸபரிமக
பதநிஸரிமக
தபநிஸரிமக
பநிதஸரிமக
நிபதஸரிமக
தநிபஸரிமக
நிதபஸரிமக

ரிபதநிஸமக
பரிதநிஸமக
ரிதபநிஸமக
தரிபநிஸமக
பதரிநிஸமக
தபரிநிஸமக
ரிபநிதஸமக
பரிநிதஸமக
ரிநிபதஸமக
நிரிபதஸமக
பநிரிதஸமக
நிபரிதஸமக
ரிதநிபஸமக
தரிநிபஸமக
ரிநிதபஸமக
நிரிதபஸமக
தநிரிபஸமக
நிதரிபஸமக
பதநிரிஸமக
தபநிரிஸமக
பநிதரிஸமக
நிபதரிஸமக
தநிபரிஸமக
நிதபரிஸமக

ஸமபதநிரிக	ஸமதநிபரிக	மபதநிஸரிக	ரிமபநிதஸக
மஸபதநிரிக	மஸதநிபரிக	பமதநிஸரிக	மரிபநிதஸக
ஸபமதநிரிக	ஸதமநிபரிக	மதபநிஸரிக	ரிபமநிதஸக
பஸமதநிரிக	தஸமநிபரிக	தமபநிஸரிக	பரிமநிதஸக
மபஸதநிரிக	மதஸநிபரிக	பதமநிஸரிக	மபரிநிதஸக
பமஸதநிரிக	தமஸநிபரிக	தபமநிஸரிக	பமரிநிதஸக
ஸமதபநிரிக	ஸமநிதபரிக	மபநிதஸரிக	ரிமநிபதஸக
மஸதபநிரிக	மஸநிதபரிக	பமநிதஸரிக	மரிநிபதஸக
ஸதமபநிரிக	ஸநிமதபரிக	மநிபதஸரிக	ரிநிமபதஸக
தஸமபநிரிக	நிஸமதபரிக	நிமபதஸரிக	நிரிமபதஸக
மதஸபநிரிக	மநிஸதபரிக	பநிமதஸரிக	மநிரிபதஸக
தமஸபநிரிக	நிமஸதபரிக	நிபமதஸரிக	நிமரிபதஸக
ஸபதமநிரிக	ஸதநிபமரிக	மதநிபஸரிக	ரிபநிமதஸக
பஸதமநிரிக	ஸதநிமபரிக	தமநிபஸரிக	பரிநிமதஸக
ஸதபமநிரிக	ஸநிதமபரிக	நிதபமஸரிக	ரிநிபமதஸக
தஸபமநிரிக	நிஸதமபரிக	நிமதபஸரிக	நிரிபமதஸக
பதஸமநிரிக	தநிஸமபரிக	தநிமபஸரிக	பநிரிமதஸக
தபஸமநிரிக	நிதஸமபரிக	நிதமபஸரிக	நிபரிமதஸக
மபதஸநிரிக	மதநிஸபரிக	பதநிமஸரிக	மபநிரிதஸக
பமதஸநிரிக	தமநிஸபரிக	தபநிமஸரிக	பமநிரிதஸக
மதபஸநிரிக	மநிதஸபரிக	பநிதமஸரிக	மநிபரிதஸக
தமபஸநிரிக	நிமதஸபரிக	நிபதமஸரிக	நிமபரிதஸக
பதமஸநிரிக	தநிமஸபரிக	தநிபமஸரிக	பநிமரிதஸக
தபமஸநிரிக	நிதமஸபரிக	நிதபமஸரிக	நிபமரிதஸக
ஸமபநிதரிக	ஸபதநிமரிக	ரிமபதநிஸக	ரிமதநிபஸக
மஸபநிதரிக	பஸதநிமரிக	மரிபதநிஸக	மரிதநிபஸக
ஸபமநிதரிக	ஸதபநிமரிக	ரிபமதநிஸக	ரிதமநிபஸக
பஸமநிதரிக	தஸபநிமரிக	பரிமதநிஸக	தரிமநிபஸக
மபஸநிதரிக	பதஸநிமரிக	மபரிதநிஸக	மதரிநிபஸக
பமஸநிதரிக	தபஸநிமரிக	பமரிதநிஸக	தமரிநிபஸக
ஸமநிபதரிக	ஸபநிதமரிக	ரிமதபநிஸக	ரிமநிதபஸக
மஸநிபதரிக	பஸநிதமரிக	மரிதபநிஸக	மரிநிதபஸக
ஸநிமபதரிக	ஸநிபதமரிக	ரிதமபநிஸக	ரிநிமதபஸக
நிஸமபதரிக	நிஸபதமரிக	தரிமபநிஸக	நிரிமதபஸக
மநிஸபதரிக	பநிஸதமரிக	மதரிபநிஸக	மநிரிதபஸக
நிமஸபதரிக	நிபஸதமரிக	தமரிபநிஸக	நிமரிதபஸக
ஸபநிமதரிக	ஸதநிபமரிக	ரிபதமநிஸக	ரிதநிமபஸக
பஸநிமதரிக	தஸநிபமரிக	பரிதமநிஸக	தரிநிமபஸக
ஸநிபமதரிக	ஸநிதபமரிக	ரிதபமநிஸக	ரிநிதமபஸக
நிஸபமதரிக	நிஸதபமரிக	தரிபமநிஸக	நிரிதமபஸக
பநிஸமதரிக	தநிஸபமரிக	பதரிமநிஸக	தநிரிமபஸக
நிபஸமதரிக	நிதஸபமரிக	தபரிமநிஸக	நிதரிமபஸக
மபநிஸதரிக	பதநிஸமரிக	மபதரிநிஸக	மதநிரிபஸக
பமநிஸதரிக	தபநிஸமரிக	பமதரிநிஸக	தமநிரிபஸக
மநிபஸதரிக	பநிதஸமரிக	மதபரிநிஸக	பநிதரிபஸக
நிமபஸதரிக	நிபதஸமரிக	தமபரிநிஸக	நிமதரிடஸக
பநிமஸதரிக	தநிபஸமரிக	பதமரிநிஸக	தநிமரிபஸக
நிபமஸதரிக	நிதபஸமரிக	தபமரிநிஸக	நிதமரிபஸக

நிபதநிமஸக	6.ஸகமபதநிநி	ஸகபதமநிநி	கமபதஸநிநி
பரிதநிமஸக	கஸமபதநிநி	கஸபதமநிநி	மகபதஸநிநி
நிதபநிமஸக	ஸ்மகபதநிநி	ஸபகதமநிநி	கபமதஸநிநி
தரிபநிமஸக	மஸகபதநிநி	பஸகதமநிநி	பகமதஸநிநி
பதரிநிமஸக	கமஸபதநிநி	கபஸதமநிநி	மபகதஸநிநி
தபரிநிமஸக	மகஸபதநிநி	பகஸதமநிநி	பமகதஸநிநி
நிபநிதமஸக	ஸகபமதநிநி	ஸ்கதபமநிநி	கமதபஸநிநி
பரிநிதமஸக	கஸபமதநிநி	கஸதபமநிநி	மகதபஸநிநி
நிநிபதமஸக	ஸடகமதநிநி	ஸதகபமநிநி	கதமபஸநிநி
நிரிபதமஸக	டஸகமதநிநி	தஸகபமநிநி	தகமபஸநிநி
பநிரிதமஸக	கபஸமதநிநி	கதஸபமநிநி	மதகபஸநிநி
நிபரிதமஸக	பகஸமதநிநி	தகஸபமநிநி	தமகபஸநிநி
நிதநிபமஸக	ஸமபகதநிநி	ஸபதகமநிநி	கபதமஸநிநி
தரிநிபமஸக	மஸபகதநிநி	பஸதகமநிநி	பகதமஸநிநி
நிநிதபமஸக	ஸபமகதநிநி	ஸதபகமநிநி	கதபமஸநிநி
நிரிதபமஸக	பஸமகதநிநி	தஸபகமநிநி	தகபமஸநிநி
தநிரிபமஸக	மபஸ்கதநிநி	பதஸகமநிநி	பதகமஸநிநி
நிதரிபமஸ்க	பமஸகதநிநி	தபஸ்கமநிநி	தபகமஸநிநி
பதநிரிமஸக	கமபஸதநிநி	கபதஸமநிநி	மபதகஸநிநி
தபநிரிமஸக	மகபஸதநிநி	பகதஸ்மநிநி	பமதகஸநிநி
பநிதரிமஸக	கபமஸதநிநி	கதபஸமநிநி	மதபகஸநிநி
நிபதரிமஸக	ட்கமஸதநிநி	தகபஸ்மநிநி	தமபகஸநிநி
தநிபரிமஸக	மபகஸ்தநிநி	பதகஸமநிநி	தபமகஸநிநி
நிதபரிமஸக	பமகஸதநிநி	தபகஸமநிநி	பதமகஸநிநி
மபதநிரிஸக	ஸகமதபநிநி	ஸமபதகநிநி	ஸகமபநிதநி
டமதநிரிஸக	கஸ்மதபநிநி	மஸபதகநிநி	கஸமபநிதநி
பதபநிரிஸக	ஸமகதபநிநி	ஸபமதகநிநி	ஸமகபநிதநி
தமபநிரிஸக	டஸகதபநிநி	பஸ்மதகநிநி	மஸகடநிதநி
பதமநிரிஸக	கமஸ்தபநிநி	மபஸதகநிநி	கமஸபநிதநி
தபமநிரிஸக	மகஸதபநிநி	பமஸதகநிநி	மகஸபநிதநி
மபநிதரிஸக	ஸகத்மடநிநி	ஸ்மதபகநிநி	ஸகபமநிதநி
பமநிதரிஸக	கஸதமபநிநி	மஸதபகநிநி	கஸபமநிதநி
மநிபதரிஸக	ஸதகமபநிநி	ஸதமபகநிநி	ஸபகமநிதநி
நிமபதரிஸக	தஸகமபநிநி	தஸ்மபகநிநி	பஸ்கமநிதநி
பநிமதரிஸக	கதஸமபநிநி	மதஸ்பகநிநி	கபஸமநிதநி
நிபமதரிஸக	தகஸமபநிநி	தமஸ்பகநிநி	பசஸமநிதநி
மதநிபரிஸக	ஸமதகபநிநி	ஸபதமகநிநி	ஸமபகநிதநி
தமநிபரிஸக	மஸதகபநிநி	பஸதமகநிநி	மஸபகநிதநி
மநிதபரிஸக	ஸ்தமகபநிநி	ஸதபமகநிநி	ஸபமகநிதநி
நிமதபரிஸக	தஸமகபநிநி	தஸ்டமகநிநி	பஸமகநிதநி
தநிமபரிஸக	மதஸ்கபநிநி	பதஸமகநிநி	மபஸகநிதநி
நிதமபரிஸக	தமஸகபநிநி	தபஸமகநிநி	பமஸகநிதநி
பதநிமரிஸக	கமதஸபநிநி	மபதஸகநிநி	கமபஸநிதநி
தபநிமரிஸக	மகதஸபநிநி	பமதஸகநிநி	மகபஸநிதநி
பநிதமரிஸக	கதமஸடநிநி	மதபஸகநிநி	கபமஸநிதநி
நிபதமரிஸ்க	தகமஸ்பநிநி	தமபஸகநிநி	பகமஸநிதநி
தநிபமரிஸக	மதகஸபநிநி	பதமஸகநிநி	மபகஸநிதநி
நிதபமரிஸக	தமகஸடநிநி	தபமஸகநிநி	பமகஸநிதநி

ஸகமஙிபதரி	ஸமபஙிகதரி	ஸகமதஙிபரி	ஸ்கதஙிமபரி
கஸமஙிபதரி	மஸபஙிகதரி	கஸமதஙிபரி	கஸதஙிமபரி
ஸமகஙிபதரி	ஸபமஙிகதரி	ஸமகதஙிபரி	ஸதகஙிமபரி
மஸகஙிபதரி	ட்ஸமஙிகதரி	மஸகதஙிபரி	தஸகஙிமபரி
கமஸஙிபதரி	மபஸஙிகதரி	கமஸதஙிபரி	கதஸஙிமபரி
மகஸஙிபதரி	பமஸஙிகதரி	மகஸதஙிபரி	தகஸஙிமரிப
ஸகஙிமபதரி	ஸமஙிபகதரி	ஸகதமஙிபரி	ஸகஙிதமபரி
கஸஙிமபதரி	மஸஙிபகதரி	கஸதமஙிபரி	கஸஙிதமபரி
ஸஙிகமபதரி	ஸஙிமபகதரி	ஸதகமஙிபரி	ஸஙிகதமபரி
ஙிஸகமபதரி	ஙிஸமபகதரி	தஸகமஙிபரி	ஙிஸகதமபரி
கஙிஸமபதரி	மஙிஸபகதரி	கதஸமஙிபரி	கஙிஸதமபரி
ஙிகஸமபதரி	ஙிமஸபகதரி	தகஸமஙிபரி	ஙிகஸதமபரி
ஸமஙிகபதரி	ஸபஙிமகதரி	ஸமதகஙிபரி	ஸதஙிகமபரி
மஸஙிகபதரி	பஸஙிமகதரி	மஸதசஙிபரி	தஸஙிகமபரி
ஸஙிமகபதரி	ஸஙிபமகதரி	ஸதமகஙிபரி	ஸஙிதகமபரி
ஙிஸமகபதரி	ஙிஸபமகதரி	தஸமகஙிபரி	ஙிஸதகமபரி
மஙிஸகபதரி	பஙிஸமகதரி	மதஸகஙிபரி	தஙிஸகமபரி
ஙிமஸகபதரி	ஙிபஸமகதரி	தமஸகஙிபரி	ஙிதஸகமபரி
கமஙிஸபதரி	மபஙிஸகதரி	கமதஸஙிபரி	கதஙிஸமபரி
மகஙிஸபதரி	பமஙிஸகதரி	மகதஸஙிபரி	தகஙிஸமபரி
கஙிமஸபதரி	மஙிபஸகதரி	கதமஸஙிபரி	கஙிதஸமபரி
ஙிகமஸபதரி	ஙிமபஸகதரி	தகமஸஙிபரி	ஙிகதஸமபரி
மஙிகஸபதரி	பஙிமஸகதரி	மதகஸஙிபரி	தஙிகஸமபரி
ஙிமகஸபதரி	ஙிபமஸகதரி	தமகஸஙிபரி	ஙிதகஸமபரி

ஸகபஙிமதரி	கமபஙிஸதரி	ஸகமஙிதபரி	ஸமதஙிகபரி
கஸபஙிமதரி	மகபஙிஸதரி	கஸமஙிதபரி	மஸதஙிகபரி
ஸபகஙிமதரி	கபமஙிஸதரி	ஸமகஙிதபரி	ஸ்தமஙிகபரி
பஸகஙிமதரி	பகமஙிஸ்தரி	மஸகஙிதபரி	தஸமஙிகபரி
கபஸஙிமதரி	மபகஙிஸதரி	கமஸ்ஙிதபரி	மதஸஙிகபரி
பகஸஙிமதரி	பமகஙிஸதரி	மகஸஙிதபரி	தமஸஙிகபரி
ஸ்கஙிபமதரி	கமஙிபஸதரி	ஸகஙிமதபரி	ஸமஙிதகபரி
கஸ்ஙிபமதரி	மகஙிபஸதரி	கஸஙிமதபரி	மஸஙிதகபரி
ஸஙிகபமதரி	கஙிமபஸதரி	ஸஙிகமதபரி	ஸஙிமதகபரி
ஙிஸ்கபமதரி	ஙிகமபஸதரி	ஙிஸகமதபரி	ஙிஸமதகபரி
கஙிஸபமதரி	மஙிகபஸதரி	கஙிஸமதபரி	மஙிஸதகபரி
ஙிகஸபமதரி	ஙிமகபஸதரி	ஙிகஸ்மதபரி	ஙிமஸதகபரி
ஸபஙிகமதரி	கபஙிமஸதரி	ஸமஙிகதபரி	ஸதஙிமகபரி
பஸஙிகமதரி	பகஙிமஸதரி	மஸஙிகதபரி	தஸஙிமகபரி
ஸஙிபகமதரி	கஙிபமஸதரி	ஸஙிமகதபரி	ஸஙிதமகபரி
ஙிஸபகமதரி	ஙிகபமஸதரி	ஙிஸமகதபரி	ஙிஸதமகபரி
பஙிஸகமதரி	டஙிகமஸதரி	மஙிஸகதபரி	தஙிஸமகபரி
ஙிபஸகமதரி	ஙிபகமஸதரி	ஙிமஸகதபரி	ஙிதஸமகபரி
கபஙிஸமதரி	மபஙிகஸதரி	கமஙிஸதபரி	மதஙிஸகபரி
பகஙிஸமதரி	பமஙிகஸதரி	மகஙிஸதபரி	தமஙிஸகபரி
கஙிபஸமதரி	மஙிபகஸதரி	கஙிஸ்தபரி	மஙிதஸகபரி
ஙிகபஸமதரி	ஙிமபகஸதரி	ஙிகமஸ்தபரி	ஙிமதஸகபரி
பஙிகஸமதரி	பஙிமகஸதரி	மஙிகஸதபரி	தஙிமஸகபரி
ஙிபகஸமதரி	ஙிபமகஸதரி	ஙிமகஸ்தபரி	ஙிதமஸ்கபரி

ஸமதநிபகரி	மபதநிஸகரி	கமபநிதஸரி	கபதநிமஸரி
மஸகநிபகரி	பமதநிஸகரி	மகபநிதஸரி	டகதநிமஸரி
ஸ்தமநிபகரி	மதபநிஸகரி	கபமநிதஸரி	கதமநிமஸரி
தஸமநிபகரி	தமபநிஸகரி	பகமநிதஸரி	தகபநிமஸரி
மதஸநிபகரி	பதமநிஸகரி	மபகநிதஸரி	பதகநிமஸரி
தமஸநிபகரி	தபமநிஸகரி	பமகநிதஸரி	தபகநிமஸரி
ஸமநிதபகரி	மபநிதஸகரி	கமநிபதஸரி	கபநிதமஸரி
மஸநிதபகரி	பமநிதஸகரி	மகநிபதஸரி	பகநிதமஸரி
ஸநிமதபகரி	மநிபதஸகரி	கநிமபதஸரி	கநிபதமஸரி
நிஸமதபகரி	நிமபதஸகரி	நிகமபதஸரி	நிகபதமஸரி
மநிஸதபகரி	பநிமதஸகரி	மநிகபதஸரி	பநிகதமஸரி
நிமஸதபகரி	நிபமதஸகரி	நிமகபதஸரி	நிபகதமஸரி
ஸதநிமபகரி	மதநிபஸகரி	கபநிமதஸரி	கதநிபமஸரி
தஸநிமபகரி	தமநிபஸகரி	பகநிமதஸரி	தகநிபமஸரி
ஸநிதமபகரி	மநிதபஸகரி	கநிபமதஸரி	கநிதபமஸரி
நிஸதமபகரி	நிமதபஸகரி	நிகபமதஸரி	நிகதபமஸரி
தநிஸமபகரி	தநிமபஸகரி	பநிகமதஸரி	தநிகபமஸரி
நிதஸமபகரி	நிதமபஸகரி	நிபகமதஸரி	நிதகபமஸரி
மதநிஸபகரி	பதநிமஸகரி	மபநிகதஸரி	பதநிகமஸரி
தமநிஸபகரி	தபநிமஸகரி	பமநிகதஸரி	தபநிகமஸரி
மநிதஸபகரி	பநிதமஸகரி	மநிபகதஸரி	பநிதகமஸரி
நிமதஸபகரி	நிபதமஸகரி	நிமபகதஸரி	நிபதகமஸரி
தநிமஸபகரி	தநிபமஸகரி	பநிமகதஸரி	தநிபகமஸரி
நிதமஸபகரி	நிதபமஸகரி	நிபமகதஸரி	நிதபகமஸரி

ஸபதநிமகரி	கமபதநிஸரி	கமதநிபஸரி	மபதநிகஸரி
பஸதநிமகரி	மகபதநிஸரி	மகதநிபஸரி	பமதநிகஸரி
ஸதபநிமகரி	கபமதநிஸரி	கதமநிபஸரி	மதபநிகஸரி
தஸபநிமகரி	பகமதநிஸரி	தகமநிபஸரி	தமபநிகஸரி
பதஸநிமகரி	மபகதநிஸரி	மதகநிபஸரி	பதமநிகஸரி
தபஸநிமகரி	பமகதநிஸரி	தமகநிபஸரி	தபமநிகஸரி
ஸபநிதமகரி	கமதபநிஸரி	கமநிதபஸரி	மபநிதகஸரி
பஸநிதமகரி	மகதபநிஸரி	மகநிதபஸரி	பமநிதகஸரி
ஸநிபதமகரி	கதமபநிஸரி	கநிமதபஸரி	நிமபதகஸரி
நிஸபதமகரி	தகமபநிஸரி	நிகமதபஸரி	பநிமதகஸரி
டநிஸதமகரி	மதகபநிஸரி	மநிகதபஸரி	நிபமதகஸரி
நிபஸதமகரி	தமகபநிஸரி	நிமகதபஸரி	மதநிபகஸரி
ஸதநிபமகரி	கபதமநிஸரி	கதநிமபஸரி	தமநிபகஸரி
தஸநிபமகரி	பகதமநிஸரி	தகநிமபஸரி	மநிதபகஸரி
ஸநிதபமகரி	கதபமநிஸரி	கநிதமபஸரி	நிமதபகஸரி
நிஸதபமகரி	தகபமநிஸரி	நிகதமபஸரி	நிமபதகஸரி
தநிஸபமகரி	பதகமநிஸரி	தநிகமபஸரி	தநிமபகஸரி
நிதஸபமகரி	தபகமநிஸரி	நிதகமபஸரி	நிதமபகஸரி
பதநிஸமகரி	மபதகநிஸரி	மதநிகபஸரி	பதநிமகஸரி
தபநிஸமகரி	பமதகநிஸரி	தமநிகபஸரி	தபநிமகஸரி
பநிதஸமகரி	மதபகநிஸரி	மநிதகபஸரி	பநிதமகஸரி
நிபதஸமகரி	தபமகநிஸரி	நிமதகபஸரி	நிபதமகஸரி
தநிபஸமகரி	பதமகநிஸரி	தநிமகபஸரி	தநிபகமஸரி
நிதபஸமகரி	தபமகநிஸரி	நிதமகபஸரி	நிதபகமஸரி

7. ரிகமபதநிஸ	ரிகபதமநிஸ	கமபதரிநிஸ	ரிகமநிபதஸ
கரிமபதநிஸ	கரிபதமநிஸ	மகபதரிநிஸ	கரிமநிபதஸ
ரிடகபதநிஸ	ரிபகதமநிஸ	கபமதரிநிஸ	ரிமகநிபதஸ
மரிகபதநிஸ	பரிகதமநிஸ	பகமதரிநிஸ	மரிகநிபதஸ
கமரிபதநிஸ	கபரிதமநிஸ	மபகதரிநிஸ	கமரிநிபதஸ
மகரிபதநிஸ	பகரிதமநிஸ	பமகதரிநிஸ	மகரிநிபதஸ
ரிகபமதநிஸ	ரிகதபமநிஸ	கமதபரிநிஸ	ரிகநிமபதஸ
கரிபமதநிஸ	கரிதபமநிஸ	மகதபரிநிஸ	கரிநிமபதஸ
ரிபகமதநிஸ	ரிதகபமநிஸ	கதமபரிநிஸ	ரிநிகமபதஸ
பரிகமதநிஸ	தரிகபமநிஸ	தகமபரிநிஸ	நிரிகமபதஸ
கபரிமதநிஸ	கதரிபமநிஸ	மதகபரிநிஸ	கநிரிமபதஸ
பகரிமதநிஸ	தகரிபமநிஸ	தமகபரிநிஸ	நிகரிமபதஸ
ரிமபகதநிஸ	ரிபதகமநிஸ	கபதமரிநிஸ	ரிமநிகபதஸ
மரிபகதநிஸ	பரிதகமநிஸ	பகதமரிநிஸ	மரிநிகபதஸ
ரிபமகதநிஸ	ரிதபகமநிஸ	கதபமரிநிஸ	ரிநிமகபதஸ
பரிமகதநிஸ	தரிபகமநிஸ	தகபமரிநிஸ	நிரிமகபதஸ
மபரிகதநிஸ	பதரிகமநிஸ	பதகமரிநிஸ	மநிரிகபதஸ
பமரிகதநிஸ	தபரிகமநிஸ	தபகமரிநிஸ	நிமரிகபதஸ
கமபரிதநிஸ	கபதரிமநிஸ	மபதகரிநிஸ	கமநிரிபதஸ
மகபரிதநிஸ	பகதரிமநிஸ	பமதகரிநிஸ	மகநிரிபதஸ
கபமரிதநிஸ	கதபரிமநிஸ	மதபகரிநிஸ	கநிமரிபதஸ
பகமரிதநிஸ	தகபரிமநிஸ	தமபகரிநிஸ	நிகமரிபதஸ
மபகரிதநிஸ	பதகரிமநிஸ	பதமகரிநிஸ	மநிகரிபதஸ
பமகரிதநிஸ	தபகரிமநிஸ	தபமகரிநிஸ	நிமகரிபதஸ
ரிகமதபநிஸ	ரிமபதகநிஸ	ரிகமபநிதஸ	ரிகபநிமதஸ
கரிமதபநிஸ	மரிபதகநிஸ	கரிமபநிதஸ	கரிபநிமதஸ
ரிடகதபநிஸ	ரிபமதகநிஸ	ரிமகபநிதஸ	ரிபகநிமதஸ
மரிகதபநிஸ	பரிமதகநிஸ	மரிகபநிதஸ	பரிகநிமதஸ
கமரிதபநிஸ	மபரிதகநிஸ	கபரிபநிதஸ	கபரிநிமதஸ
மகரிதபநிஸ	பமரிதகநிஸ	மகரிபநிதஸ	பகரிநிமதஸ
ரிகதமபநிஸ	ரிமதபகநிஸ	ரிகபமநிதஸ	ரிகநிபமதஸ
கரிதமபநிஸ	மரிதபகநிஸ	கரிபமநிதஸ	கரிநிபமதஸ
ரிதகமபநிஸ	ரிதமபகநிஸ	ரிபகமநிதஸ	ரிநிகபமதஸ
தரிகமபநிஸ	தரிமபகநிஸ	பரிகமநிதஸ	நிரிகபமதஸ
கதரிமபநிஸ	மதரிபகநிஸ	கபரிமநிதஸ	கநிரிபமதஸ
தகரிமபநிஸ	தமரிபகநிஸ	பகரிமநிதஸ	நிகரிபமதஸ
ரிமதகபநிஸ	ரிபதமகநிஸ	ரிமபகநிதஸ	ரிபநிகமதஸ
மரிதகபநிஸ	பரிதமகநிஸ	மரிபகநிதஸ	பரிநிகமதஸ
ரிதமகபநிஸ	ரிதபமகநிஸ	ரிபமகநிதஸ	ரிநிபகமதஸ
தரிமகபநிஸ	தரிபமகநிஸ	பரிமகநிதஸ	நிரிபகமதஸ
மதரிகபநிஸ	பதரிமகநிஸ	மபரிகநிதஸ	பநிரிகமதஸ
தமரிகபநிஸ	தபரிமகநிஸ	பமரிகநிதஸ	நிபரிகமதஸ
கமதரிபநிஸ	மபதரிகநிஸ	கமபரிநிதஸ	கபநிரிமதஸ
மகதரிபநிஸ	பமதரிகநிஸ	மகபரிநிதஸ	பகநிரிமதஸ
கதமரிபநிஸ	மதபரிகநிஸ	கபமரிநிதஸ	கநிபரிமதஸ
தகமரிபநிஸ	தமபரிகநிஸ	பகமரிநிதஸ	நிகபரிமதஸ
மதகரிபநிஸ	பதமரிகநிஸ	மபகரிநிதஸ	பநிகரிமதஸ
தமகரிபநிஸ	தபமரிகநிஸ	பமகரிநிதஸ	நிபகரிமதஸ

நிமபங்கதஸ	நிகமதங்பஸ	நிகதங்மபஸ	கமதங்நிபஸ
மநிபங்கதஸ	கநிமதங்பஸ	கநிதங்மபஸ	மகதங்நிபஸ
நிபமங்கதஸ	நிமகதங்பஸ	நிதகங்மடஸ	கதமங்நிபஸ
பநிமங்கதஸ	மநிகதங்டஸ	தநிகங்மபஸ	கதமங்நிபஸ
மபநிங்கதஸ	கமநிதங்பஸ	கதநிங்மபஸ	மதகங்நிபஸ
பமநிங்கதஸ	மகநிதங்பஸ்	தகநிங்மபஸ	தமகங்நிபஸ
நிமங்பகதஸ	நிகதமங்பஸ	நிகங்தமபஸ	கமங்தநிபஸ
மநிங்பகதஸ	கநிதமங்பஸ	கநிங்தமபஸ	மகங்தநிபஸ
நிங்மபகதஸ	நிதகமங்பஸ	நிங்கதமபஸ	கங்மதநிபஸ
ங்நிமபகதஸ	தநிகமங்பஸ	ங்நிகதமபஸ	ங்கமதநிபஸ
மங்நிபகதஸ	கதநிமங்பஸ	கங்நிதமபஸ	மங்கதநிபஸ
நிபங்மகதஸ	தகநிமங்பஸ	நிகங்தமபஸ	நிமகதநிபஸ
பநிங்மகதஸ	நிமதகங்பஸ	நிதங்கமபஸ	கதங்மநிபஸ
நிங்பமகதஸ	மநிதகங்பஸ	தநிங்கமபஸ	தகங்மநிபஸ
ங்நிபமகதஸ	நிதமகங்பஸ	நிங்தகமபஸ	கங்தமநிபஸ
நிபநிமகதஸ	தநிமகங்பஸ	நிதநிகமபஸ	நிகதமநிபஸ
பநிங்மகதஸ	மதநிகங்பஸ	தங்நிகமபஸ	தங்கமநிபஸ
நிபநிமகதஸ	தமநிகங்பஸ	நிதநிகமபஸ	நிதகமநிபஸ
மபங்நிகதஸ	கமதநிங்பஸ	கதங்நிமபஸ	மதங்கநிபஸ
பமங்நிகதஸ	மகதநிங்பஸ	தகங்நிமபஸ	தமங்கநிபஸ
மங்பநிகதஸ	கதமநிங்பஸ	கங்தநிமபஸ	மங்தகநிபஸ
ங்மபநிகதஸ	தகமநிங்பஸ	ங்கதநிமபஸ	ங்தகநிபஸ
பங்மநிகதஸ	மதகநிங்பஸ	தங்கநிமபஸ	தங்மகநிபஸ
ங்பமநிகதஸ	தமகநிங்பஸ	நிதகநிமபஸ	நிதமகநிபஸ

கமபங்நிதஸ	நிகமங்தபஸ	நிமதங்கபஸ	நிகபதங்மஸ
மகபங்நிதஸ	கநிமங்தபஸ	மநிதங்கபஸ	கநிபதங்மஸ
கபமங்நிதஸ	நிமகங்தபஸ	நிதமங்கபஸ	நிபகதங்மஸ
பகமங்நிதஸ	மநிகங்தபஸ	தநிமங்கபஸ	பநிகதங்மஸ
மபகங்நிதஸ	கமநிங்தபஸ	மதநிங்கபஸ	கபநிதங்மஸ
பமகங்நிதஸ	மகநிங்தபஸ	தமநிங்கபஸ	பகநிதங்மஸ
கமங்பநிதஸ	நிகங்மதபஸ	நிமங்தகபஸ	நிகதபங்மஸ
மகங்பநிதஸ	கநிங்மதபஸ	மநிங்தகபஸ	கநிதபங்மஸ
கங்மபநிதஸ	நிங்கமதபஸ்	நிங்மதகபஸ	நிதகபங்மஸ
ங்கமபநிதஸ	ங்நிகமதபஸ	ங்நிமதகபஸ	தநிகபங்மஸ
மங்கபநிதஸ	கங்நிமதபஸ	மங்நிதகபஸ	கதநிபங்மஸ
ங்மகபநிதஸ	ங்கநிமதபஸ	ங்மநிதகபஸ	தகநிங்மஸ
கபங்மநிதஸ	நிமங்கதபஸ	நிதங்மகபஸ	நிபதகங்மஸ
பகங்மநிதஸ	மநிங்கதபஸ	தநிங்மகபஸ	பநிதகங்மஸ
கங்பமநிதஸ	நிங்மகதபஸ	நிங்தமகபஸ	நிதபகங்மஸ
ங்கபமநிதஸ	ங்நிமகதபஸ	ங்நிதமகபஸ	தநிபகங்மஸ
பங்கமநிதஸ	மங்நிகதபஸ	தங்நிமகபஸ	பதநிகங்மஸ
ங்பகமநிதஸ	ங்மநிகதபஸ	ங்தநிமகபஸ	தபநிகங்மஸ
மபங்கநிதஸ	கமங்நிதபஸ	மதங்நிகபஸ	கபதநிங்மஸ
பமங்கநிதஸ	மகங்நிதபஸ	தமங்நிகபஸ	பகதநிங்டஸ
மங்பகநிதஸ	கங்மநிதபஸ	மங்தநிகபஸ	கதபநிங்மஸ
ங்மபகநிதஸ	ங்கமநிதபஸ	ங்மதநிகபஸ	தகபநிங்மஸ
பங்மகநிதஸ	மங்கநிதபஸ	தங்மநிகபஸ	பதகநிங்மஸ
ங்பமகநிதஸ	ங்மகநிதபஸ	ங்தமநிகபஸ	தபகநிங்மஸ

மபதநிரிகஸ
பமதநிரிகஸ
மதபநிரிகஸ
மதபநிரிகஸ
பதமநிரிகஸ
தபமநிரிகஸ
மபநிதரிகஸ
பமநிதரிகஸ
மநிபதரிகஸ
நிமபதரிகஸ
பநிமதரிகஸ
நிபமதரிகஸ
மதநிபரிகஸ
தமநிபரிகஸ
மநிதபரிகஸ
நிமதபரிகஸ
தநிமபரிகஸ
நிதமபரிகஸ
பதநிமரிகஸ
தபநிமரிகஸ
பநிதமரிகஸ
நிபதமரிகஸ
தநிபமரிகஸ
நிதபமரிகஸ

கமபநிதரிஸ
மகபநிதரிஸ
கபமநிதரிஸ
பகமநிதரிஸ
பகநிதரிஸ
பமகநிதரிஸ
கமநிபதரிஸ
மகநிபதரிஸ
கநிமபதரிஸ
நிகமபதரிஸ
மநிகபதரிஸ
நிமகபதரிஸ
கபநிமதரிஸ
பகநிமதரிஸ
கநிபமதரிஸ
நிகபமதரிஸ
பநிகமதரிஸ
நிபகமதரிஸ
மபநிகதரிஸ
பமநிகதரிஸ
மநிபகதரிஸ
நிமபகதரிஸ
பநிமகதரிஸ
நிபமகதரிஸ

கபதநிமரிஸ
பகதநிமரிஸ
கதபநிமரிஸ
தகபநிமரிஸ
பதகநிமரிஸ
தபகநிமரிஸ
கபநிதமரிஸ
பகநிதமரிஸ
கநிபதமரிஸ
நிகபதமரிஸ
பநிகதமரிஸ
நிபகதமரிஸ
கதநிபமரிஸ
தகநிபமரிஸ
கநிதபமரிஸ
நிகதபமரிஸ
தநிகபமரிஸ
நிதகபமரிஸ
பதநிகமரிஸ
தபநிகமரிஸ
பநிதகமரிஸ
நிபதகமரிஸ
தநிபகமரிஸ
நிதபகமரிஸ

கமபதநிரிஸ
மகபதநிரிஸ
கபமதநிரிஸ
பகமதநிரிஸ
மபகதநிரிஸ
பமகதநிரிஸ
கமதபநிரிஸ
மகதபநிரிஸ
கதமபநிரிஸ
தகமபநிரிஸ
மதகபநிரிஸ
தமகபநிரிஸ
கபதமநிரிஸ
பகதமநிரிஸ
கதபமநிரிஸ
தகபமநிரிஸ
பதகமநிரிஸ
தபகமநிரிஸ
மபதகநிரிஸ
பமதகநிரிஸ
மதபகநிரிஸ
தமபகநிரிஸ
பதமகநிரிஸ
தபமகநிரிஸ

கமதநிபரிஸ
மகதநிபரிஸ
கதமநிபரிஸ
தகமநிபரிஸ
மதகநிபரிஸ
தமகநிபரிஸ
கமநிதபரிஸ
மகநிதபரிஸ
கநிமதபரிஸ
நிகமதபரிஸ
மநிகதபரிஸ
நிமகதபரிஸ
கதநிமபரிஸ
தகநிமபரிஸ
கநிதமபரிஸ
நிகதமபரிஸ
தநிகமபரிஸ
நிதகமபரிஸ
மதநிகபரிஸ
தமநிகபரிஸ
மநிதகபரிஸ
நிமதகபரிஸ
தநிமகபரிஸ
நிதமகபரிஸ

மபதநிகரிஸ
பமதநிகரிஸ
மதபநிகரிஸ
தமபநிகரிஸ
பதமநிகரிஸ
தபமநிகரிஸ
மபநிதகரிஸ
பமநிதகரிஸ
மநிபதகரிஸ
நிமபதகரிஸ
பநிமதகரிஸ
நிபமதகரிஸ
மதநிபகரிஸ
தமநிபகரிஸ
மநிதபகரிஸ
நிமதபகரிஸ
தநிமபகரிஸ
நிதமபகரிஸ
பதநிமகரிஸ
தபநிமகரிஸ
பநிதமகரிஸ
நிபதமகரிஸ
தநிபமகரிஸ
நிதபமகரிஸ

ஏழு ஸ்வரப்ரஸ்தாரம் முற்றிற்று.

இத்துடன் முதல் பாகம்
முடிவுற்றது.

19 ஏ 1986
தஞ்சாவூர் - 613 001.